

ဒိုင်နိုဆာ

မြန်မာပြန်

တင်္ဂလာတန်း

BURMESE
CLASSIC

စာအုပ်စာတမ်း ကြိုတင်ခွင့်ပြုချက်အမှတ် (၀၀၈၈)

ပျက်နှာဖုံး ကြိုတင်ခွင့်ပြုချက်အမှတ် (၀၀၂၁)

မထမအကြိမ်

BURMESE CLASSIC .COM

တန်ဖိုး
၂၂-ကျပ်

ပုံနှိပ်သူ ဦးမောင်လွင်၊ အောင်ကျော်ပိုး ပုံနှိပ်တိုက်၊
(မြ-၀၂၄၁၃)၊ အမှတ် ၂၂၁၊ (ခ)၊
၃၂-လမ်း၊ ရန်ကင်းမြို့။

အုပ်စု ၁၂၀၀

အဖွဲ့ချုပ် သိန်းမြင့်ဝင်း၊ အောင်ဖိနပ်

ကပ်လက် ကြီးမြင့် (စိန်လှန်း)

ထုတ်ဝေသူ ဦးစိုးသိန်း၊ (၀၂၃၃၈)၊ ထာဝရစာပေ၊
၂၆ (ခ)၊ စက်မှုဝန်ထမ်းရိပ်သာ၊
၁၂-ရပ်ကွက်၊ လှိုင်၊
ရန်ကင်းမြို့။

စိုး သိ က် :

မြန်မာပြန်

ထ ဇ ဇ ဇ ဇ ဇ ဇ ဇ ဇ ဇ

[ပထမတွဲ]

BLACK SUNDAY
THOMAS HARRIS

ဤစာအုပ်ကို ချူတို့ဆီက ဤသို့ဝေဖန်ကြသည်

(စာရေးဆရာ) ဖရက်ဒရစ်(ခ)ဖို့ဆိုက်ပင် ဂုဏ်ယူမိမည့်နည်းနာ ပညာရပ်ဖြင့် ဖန်တီးထားသော လျှို့ဝှက်သည်းဖို ဝတ္ထု။

နယူးယော့(ခ)တိုင်း(မ်၊စ်)

ပထမပိုင်း စာမျက်နှာ ၅၀ ခန့်မှာ ကျွန်ုပ် ဖတ်ဖူးသမျှ လျှို့ဝှက် သည်းဖိုဝတ္ထုများအနက် အကောင်းဆုံး ဇာတ်လမ်းအပျိုးပိုင်း ဖြစ်သည်။

ဝါရှင်တန်ပို့(စ်)

အလွန် စိတ်တက်ကြဖွယ် ကောင်းသော လျှို့ဝှက်သည်းဖိုဝတ္ထု။

ဂျွန်ဂိုဒီ(စာရေးဆရာ)

တုန်လှုပ် ပေါက်ကွဲဖွယ် ဇာတ်လမ်း အထွတ်အထိပ် ပါရှိသည်။

ကာက့(စ်)ရီမြူး

ငင်ထိတ်ဖွယ်၊ ကြောက်မက်ဖွယ်—အချိန် နာရီနှင့် ယှဉ်ပြိုင်၍ ညွှာသားပါပါ စီမံဖန်တီးထားသော ဇာတ်လမ်းဇာတ်ကွက်။

ထုတ်ဝေသူများ-အပတ်စဉ်

အိပ်မက်ဆိုး တခု သဖွယ် ချောက်ချား ဖွယ် ကောင်းသော အကြမ်းဖက်မှု ဇာတ်လမ်း။

လော့(စ်)အီနီဂျလိ(စ်)တိုင်း(မ်၊စ်)

ရွှေဆက်ပြီး ဘာဖြစ်လဲဟု စာရှုက်များ ကျော်လှန် ကြည့်ချင် ခိတ် ပေါ်စေသော ဇာတ်လမ်းမျိုး။

ဂျီကာဂို ဒေးလီးနယူး(စ်)

သင့်အား ထိုင်ခုံမှ မထချင်အောင် ဖမ်းစားထားမည့် ဝတ္ထု။

ဟာ့(တ်)ဖို့(ဒ်)ကူးရန်

လှုပ်ရှားမှု အပြည့်နှင့် သွက်သွက်လက်လက် တင်ပြထားသော ပထမတန်းစား ဇာတ်လမ်း၊ ပထမတန်းစား ရေးသားမှု။

အေ၊ပီ သတင်း

တကယ့် ရှားရှား ပါးပါး အကောင်းစား လျှို့ဝှက် သည်းဖို ဝတ္ထု။

ဘော်(စ်)တန်ဂလုပ်(တ်)

* * * “ဤစာအုပ်ကို တထိုင်စာည်း ပြီးအောင် ဖတ်နိုင်မည် မဟုတ်လျှင် လုံးဝ မဖတ်လိုက်မီနှင့်”

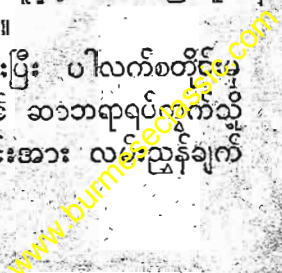
စာရေးဆရာ-သောမတ်(စ်)ဟဲရစ္စ

အမေရိကန် ပြည်ထောင်စု၊ တင်နက်ဆီ ပြည်နယ်
ဇောတီ ဖြစ်သည်။ မစ္စစ္စပီ ပြည်နယ်တွင် ကြီးပြင်းခဲ့ပြီး၊
ဘောလာတက္ကသိုလ်မှ ဝိဇ္ဇာဘွဲ့ ရရှိခဲ့သူဖြစ်သည်။ ဘွဲ့ရပြီး
နောက် တက္ကဆပ်ပြည်နယ်၊ ဝက်ကီမြို့ ထရီမြူး(န်)
ဟယ်ရဲ(လ်၊ဒ်) သတင်းစာတိုက်တွင် မင်းစေ အဖြစ်
ဝင်လုပ်ပြီးမှ မှုခင်း သတင်းထောက် အဆင့် ရောက်ရှိ
ခဲ့သည်။ သတင်းစာတိုက်၌ လုပ်စဉ် မဂ္ဂဇင်းများစွာသို့
ဆောင်းပါး များစွာ ရောင်းဖူးခဲ့သည်။ နယူးယောက်
သို့ ပြောင်းရွှေ့ခဲ့ပြီး၊ အေ၊ပီ သတင်းဌာနတွင် ရုံးတွင်း
သတင်းထောက် ဆက်လုပ်သည်။ အေ၊ပီတွင် လုပ်စဉ်
လုပ်ဖော်ကိုင်ဘက် ဆမ်မော(လ်)၊ ဒစ်(ခ်)ရီလီတို့နှင့်
အတူ BLACK SUNDAY ဝတ္ထု ဇာတ် လမ်း ကို
ပူးပေါင်း စိတ်ကူး ဖန်တီးပြီး၊ သုတေသန ပြုလုပ်မိ
ကြရာမှ အလုပ်ထွက်၍ ၎င်းဝတ္ထုကို စောက်ချ ရေးဖြစ်
ခဲ့သည်။

အခန်း ၁၁ ။

ဘေရွတ်မြို့ထဲသို့ ခြောက်မိုင် ရှည်သော ကမ်းရိုးတန်း လမ်း
တလျှောက် လေဆိပ်မှ တက္ကစီလေး မောင်းသွားသောအခါ
ည မိုးချုပ်လေပြီ။ ကား နောက်ခန်း ထိုင်ခုံတွင် ထိုင်နေသူ
ဒါလီယာအိုင်ယတ်ဒ်သည် နောက်ဆုံး အလင်းရောင်အောက်၌
မြေထပ်လယ်မှ လှိုင်းလုံးများ၊ အဖြူရောင်မှ မီးခိုးရောင်သို့
ပြောင်းလဲသွားကြပုံကိုငေးကြည့်နေသည်။ သူမသည် အမေရိ
ကန်တိုင်း၏အကြောင်းစဉ်းစားနေသည်။ သူနှင့်ပတ်သက်၍ သူမ
မေးခွန်းများစွာကို ဖြေကြားရန် ရှိသည်။
တက္ကစီသည် ရှူးဗာဒွန် လမ်းကို ချိုးပြီး ပါလက်စတိုင်းမှ
ဒုက္ခသည် များစွာ ရှိသော မြို့လယ်ခေါင် ဆာဘရာရပ်လွက်သို့
ဦးတည်မောင်းသွားသည်။ ယာဉ်မောင်းအား လမ်းညွှန်ချက်

ပေးစရာ မလို။ ယာဉ်မောင်းသည် နောက်ကြည့် မှန်ကလေးကို စူးစိုက် ကြည့်ပြီး ကားမီးများကို မိတ်ကာ ရှုရှုတ်ဘဲ အယ်လ်နာအယ်လ်လမ်း အနီး ကွက်လုပ်ငယ်လေး ထဲသို့ ထိုးရပ်လိုက်သည်။ ကွက်လုပ်ကလေးမှာ ပိန်းပိတ်အောင် မှောင်နေသည်။ အဝေးမှ မော်တော်ကားသံများနှင့် ပြန်လည် အေးစက်သွားလျက် ရှိသော တက္ကစီစက်သံတို့ကို ဒါလီယာ ကြားရသည်။ တမိနစ်ခန့် ကြာသွား၏။

တံခါး လေးချပ်စလုံးကို ရုတ်တနဲ့ ဆွဲဖွင့်လိုက်ရာ တက္ကစီစက်စီးလုံး လှုပ်ခါသွားသည်။ အားကောင်းသော လက်နှိပ် ဓာတ်မီးရောင်က ယာဉ်မောင်းအား မျက်စိကျိန်းစပ်သွားစေသည်။ ဒါလီယာသည် သူမ၏ မျက်စိအနီး တလှက်မအကွာ၌ ချိန်ထားသော ပစ္စတိုက်ဆီနိုကို ရှုမိသည်။

လက်နှိပ်ဓာတ်မီးနှင့် လူက နောက်ပေါက်မှ ဝင်လာသည်။ ပစ္စတိုက်ကို ပြန်ချထားလိုက်သည်။

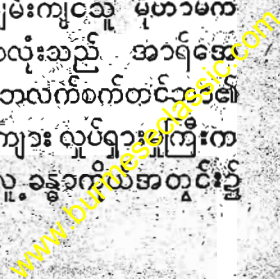
ဒါလီယာက ခပ်တိုးတိုး ခေါ်လိုက်သည်။
 'ကားထဲက ထွက်၊ ငါ့နောက် လိုက်ခဲ'
 သေနတ်ပိုင်ရှင်က အာရပ်ဘာသာ ကိုဂျာဘားလ်မျိုးနွယ် အသံဝဲနှင့် ပြောလိုက်သည်။

ဘေဂျတ်မြို့ရှိ တိတ်ဆိတ်သော အခန်းထဲတွင် ဒါလီယာ အိုင်ယတ်ဒ်အား စစ်ဆေးရန် စောင့်ဆိုင်းနေကြသည်။ အယ်လ်ဖာဟာ ပြောက်ကျား အဖွဲ့ကြီး ၏ လက်ရွေးစင် ထောက်လှမ်းရေး အဖွဲ့ငယ် ရှိတတ်ဒ် အယ်လ် ရာဒ်

(R.A.S.D)၏ ခေါင်းဆောင် ဖြစ်သူ ဟာဖက်ဇ်နာဂျီးယားသည် စားပွဲတွင် နံရံကို ခေါင်းမှိလျက် ထိုင်နေသည်။ သူသည် အရပ်ရှည်ပြီး ခေါင်းသေးသောသူ ဖြစ်သည်။ သူ့လက်အောက် ထယ်သားများက သူ့ကွယ်ရာ၌ 'ပရေးယင်းမင်တစ်' ဟု ခေါ်ကြသည်။ သူသည် စက်ဆုတ် ကြောက်ရွံ့ဖွယ် ကောင်းသော လူတိုင်း ဖြစ်သည်။

နာဂျီးယားသည် 'ဘလက်စက်တင်ဘာ' အဖွဲ့၏ ကုန်မန်ဒါ တပ်မှူးဖြစ်သည်။ သူသည် အရှေ့အလယ်ပိုင်း အခြေအနေနှင့် ပတ်သက်သော ထင်မြင်ချက်ကို အယုံအကြည် မရှိ။ အာရပ်များ လက်ထဲသို့ ပါလက်စတိုင်း နိုင်ငံကို ပြန်ပေးအပ်ခြင်းအတွက် သူ ဝမ်းမြောက်စရာ မရှိ။ သူသည် အားလုံး သေကြေပျက်စီး ချုပ်ငြိမ်းဖို့သာ ယုံကြည်သည်။ ဒါလီယာအိုင်ယတ်ဒ်သည်လည်း ထိုသို့ပင် ဖြစ်၏။

အခန်းထဲရှိ အခြားလူနှစ်ဦးလည်း ထိုသဘောမျိုး ရှိကြသည်။ တယောက်က အီတလီနှင့် ပြင်သစ်နိုင်ငံတို့၌ ဘလက်စက်တင်ဘာ၏ လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ရေး တပ်ဖွဲ့ငယ်များကို ဦးစီးကွပ်ကဲရသူ အာဘူအလီ။ အခြား တဦးက မြူးနစ်အိုလံပစ်အားကစားပွဲထောင့်၌ အိုလံပစ်ရွာလေးထဲ ဝင်ရောက် ထိုက်ခိုက်ရေးကို စီမံကိန်း ချခဲ့သူ၊ လက်နက်ကျမ်းကျင်သူ မိုဟာမက်ဖာဆေးလ် ဖြစ်သည်။ သူတို့ နှစ်ဦးစလုံးသည် အာရ်အေအက်စ်ဒ် အဖွဲ့သားများ ဖြစ်ကြသည်။ ဘလက်စက်တင်ဘာ၏ ရာထူးရာခံကို ပါလက်စတိုင်း ပြောက်ကျား လှုပ်ရှားမှုကြီးက အသိအမှတ်ပြုထားပေ။ အကြောင်းမူလူခန္ဓာကိုယ်အတွင်း၌

ရမက်ဆန္ဒများ ကိန်းအောင်းနေသကဲ့သို့ပင်၊ အယ်လ်ဖာတာ အဖွဲ့တိုင်း၌ ဘလက်စက်တင်ဘာအဖွဲ့သည် ကိန်းအောင်း ရှင်သန် နေခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်။

အမေရိကန် ပြည်ထောင်စု အတွင်း၌ ဘလက် စက်တင်ဘာ အဖွဲ့က ဝင်ရောက် တိုက်ခိုက်ရန် ဆုံးဖြတ်ချက်ချသော သူများ မှာ ဤပုဂ္ဂိုလ်သုံးဦးပင် ဖြစ်လေသည်။ တိုက်ခိုက်ရေးအစီအစဉ် ပေါင်း ငါးဆယ်ကျော်မျှကို စိတ်ကူး၊ စိမ်း၊ ဆွေးနွေးခဲ့ပြီးပြီး လောလောဆယ်၌ အမေရိကန်မှ လက်နက်များသည် အစွဲရေး နိုင်ငံ ဟိုင်ဖာဆိပ်ကမ်းသို့ တဖွဲ့ဖွဲ့ ရောက်ရှိလာနေဆဲ ဖြစ်သည်။

အဖြေ တခုသည် ရုတ်တရက် ပေါ်ပေါက် လာခဲ့သည်။ နာဂျီးယားက နောက်ဆုံးအကြိမ် ခွင့်ပြုလိုက်လျှင် စစ်ဆင်ရေး ကို ဤအမျိုးသမီးငယ်၏ လက်ထဲ လွှဲအပ် လိုက်ရပေတော့မည်။

သူမသည် ဝတ်ရုံရှည်ကြီးကို ကုလားထိုင်ပေါ် ပစ်တင်ပြီး ဆူတို သုံးဦးကို မျက်နှာချင်း ဆိုင်လိုက်သည်။

‘မင်္ဂလာညနေခင်းပါ ရဲဘော်တို့’

‘တွေ့ရတာ ဝမ်းသာပါတယ် ရဲဘော် ဒါလီယာ’

နာဂျီးယားက နှုတ်ဆက်သည်။ သူမ ဝင်လာသော်လည်း သူ ထိုင်ရာမှ မထပေ။ အခြား နှစ်ဦးလည်း မထကြပေ။ အမေရိကန်နိုင်ငံ၌ တနစ်တာမျှ နေခဲ့စဉ်သူမ၏ အသွင်သဏ္ဍာန် သည် ပြောင်းလဲသွားခဲ့ပြီ။ သူမသည် အောင်းဘီရှည်နှင့် ကုတ် အင်္ကျီဝတ်စုံတို့ကို လှပ သပ်သပ်စွာ စုတ်ဆင်ထား၏။ ပြီးတော့ သူမသည် သူတို့နှင့် အနည်းငယ်စိမ်းကားနေသလိုလို။

‘အမေရိကန်က လူ အသင့်ဖြစ်နေပြီ၊ သူ ကျွန်မခိုင်းတာ ဝမ်းပေးလိမ့်မယ်၊ သူဟာ ဒီကိစ္စအတွက် အသက်ရှင်နေတာပဲ’

‘ဒီလူကို စိတ်ချရရဲ့လား၊ သူဟာ အခြေခိုင်ရဲ့လား’

နာဂျီးယားသည် သူ၏ ဦးနှောက်ကို ထိုးဖောက်နေသည့် ဆယား စူးစိုက်ကြည့်နေသည်။

‘အခြေခိုင်ပါတယ်၊ ကျွန်မ သူ့ကို ထောက်ပံ့နေတာပဲ၊ ကျွန်မအပေါ် သူ မှီခိုနေရတယ်လေ’

‘အေး၊ မင်းသတင်းပို့ချက်အရ ငါ သိပြီးပြီ၊ ဒါပေမယ့် ဤဝက်စကားနဲ့ ဆိုတော့ တချို့နေရာမှာ သိပ်မရှင်းဘူး၊ မေး ရော့တော့ ရှိသေးတယ်၊ ကဲ အလီ’

အာဘူအလီက ဒါလီယာအား သေသေချာချာ ကြည့်လိုက် သည်။ ဘေဂျတ်မြို့ အမေရိကန် တက္ကသိုလ်၌ စိတ္တဗေဒ ဘာသာ ပယ် သင်ကြား ပို့ချပေးခဲ့သော အာဘူအလီအား သူမ မှတ်မိ ပါသည်။

‘အမေရိကန်ကြီးဟာ စိတ်မွန်ရဲ့လား’

‘မွန်ပါတယ်’

‘ဒါပေမယ့် မင်းက သူ့ကို ရူးနေတယ်လို့ ယူဆထားတယ် မဟုတ်လား’

‘ရူးသွပ်ခြင်းနဲ့ ထင်ရှားတဲ့ ဆင်ခြင်ထုတ်ဖန် ရှိတာဟာ တသီးတခြားစီပါ၊ ရဲဘော်’

‘မင်း အပေါ် သူ့ရဲ့ မှီခိုမှု ပိုမို ကြီးထွားလာနေလား၊ မင်းကို စိမ်းကားတတ်တဲ့အခါ ရှိလား’

‘တခါတလေတော့ သူ့ ဘာသိဘာသာ နေထုတ်တယ်၊ နာတလော ပိုဆိုးလာတယ်’

နာဂျီးယားက ခေါင်းညိတ်သည်။ သူမ အမှန် အတိုင်း ပြောနေကြောင်း သူ သိသည်။ တယ်လာဗတ် မြို့၊ လော့စ် လေဆိပ်၌ ပရမ်းပတာပတ်သတ်ခဲ့သော ဂျပန်အကြမ်းဖက်သမား သုံးဦးအား ဒါလီယာက ကူညီ လေ့ကျင့်ပေးခဲ့သည်။ မူလက ဂျပန်အကြမ်းဖက်သမား လေးဦး ရှိသည်။ လေ့ကျင့်ယင်းနှင့် ဂျပန်တိုင်းက ကြောက်စိတ်ဝင်သွားသဖြင့် သူ့ ရဲဘက် သုံးဦး မျက်စိရွှေ့မှောက်၌ပင် ဒါလီယာက ရှိမိဆာမရှင်း ပစ္စုပ္ပန်ဖြင့် အဆုံးစီရင်ခဲ့သည်။

‘မင်းကို ဒီအမေရိကန်ကြီးက အမေရိကန် အစိုးရလက်ထဲ အပ်လိုက်ယင် ဘယ်နှယ်လုပ်မလဲ’

အလီက မေးသည်။

‘အစိုးရက သူ့ ဆီက ဘာရမှာလဲ၊ ကျွန်မက ပါးမှားတကောင် ပဲ၊ ကျွန်မဆီက ဗုံးတွေ အများကြီးရမယ်၊ ဒါပေမယ့် အမေရိကန်တွေ လက်ထဲမှာ ပလပ်စတစ်ဗုံးတွေ အများကြီး ရှိနေပြီး သားပဲ၊ ဒါကို ကျွန်မတို့အားလုံး သိပြီးသားပဲ မဟုတ်လား’

နာဂျီးယားအား ရည်ညွှန်း၍ ပြောလိုက်ရာ နာဂျီးယားက သူ့ကို မော့ကြည့်သည်။

အစ္စရေး အကြမ်းဖက်သမားများသည် အမေရိကန် တို့၏ (စီ-၄) ပလပ်စတစ်ဗုံးများကို အဆုံးရှုံးကြသည်။ ဘန်ဒုဗိုလ် တွင် ပေါက်ကွဲ ပျက်စီးသွားသော စိုက်ခင်းထဲမှ မိမိအင်ကို

အလောင်းကို ထုတ်ယူပြီးမှ ခြေထောက်များကို တခေါက်သွား ပြန်ကောက်ယူခဲ့ရပုံကို နာဂျီးယား ပြန်မြင်ယောင်မိသည်။

‘အမေရိကန်ကြီးဟာ ကျွန်မတို့ကို အားကိုးတာ သူ့ဗုံးတွေ ထိုချင်လို့ပဲ၊ ဒါ ရှင်သိပါတယ် ရဲဘော်၊ တခြား တို့စွဲတော့ အတွက်လဲ ကျွန်မကို သူ အားကိုးရဦးမယ်၊ သူ့ရဲ့ ဝါဒ ရေးရာကိုလဲ ကျွန်မတို့ မကန့်ကွက်ဘူး၊ တကယ်တော့ သူ့မှာ ဘာနိုင်ငံရေး ဝါဒမှ မရှိဘူးလေ၊ သူ့မှာ ဩတ္တပ္ပ စိတ်လဲ မရှိဘူး၊ သူ ကျွန်မကို အမေရိကန် အစိုးရ လက်ထဲ အပ်မှား မဟုတ်ပါဘူး’

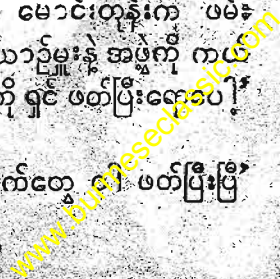
‘သူ့ကို ပြန်ကြည့်ကြရအောင်၊ ရဲဘော် ဒါလီယာ ဒီလူကို မင်းတခါတည်း အကဲဖြတ်ပြီးခဲ့ပြီ၊ တခြား အခြေအနေတွေမှာ သူ့ရဲ့ အသွင်သဏ္ဍာန်ကို ထုတ်ပြပါရစေဦးကဲ ရဲဘော်အလီရေ အာဘူအလီက စားပွဲပေါ်၌ ၁၆-မ၊မ ရုပ်ရှင်ပြစက်ကို ထင်ပြီး အခန်းမီးများ မှိတ်လိုက်သည်။

‘ရဲဘော် ဒါလီယာ ဒီဟာကို အမေရိကန် ရုပ်မြင်သံကြားမှာ တခါ ပြခဲ့ပြီးပြီ၊ မင်းကို ‘စစ်အိမ်တော်’မှာ မပို့ထားခင်ကပေါ့၊ မင်း ကြည့်လိုက်ရဦးမယ် မထင်ပါဘူး’

အလီက ခန့်လိုက်သည်။

‘သူ့ကို ကယ်ဆယ်ရေး ရဟတ်ယာဉ် မောင်းတုန်းက ဖမ်း မိခဲ့တာ၊ မျက်ကျသွားတဲ့ ဖင်တုပ် လေယာဉ်မှူးနဲ့ အဖွဲ့ကို ကယ် တုန်းမိသားတစ်ဖုံ၊ ကျွန်မ အစီရင်ခံစာကို ရှင် ဖတ်ပြီးနေပေါ့’ ဒါလီယာက ပြောလိုက်သည်။

‘မင်းကို သူပြောပြသမျှ အဖြစ်အပျက်တွေ ငါ ဖတ်ပြီးပြီ’

နာဂါးယားက ပြောသည်။

‘သူ ကျွန်မကို အမှန်ပြောတာ၊ သူ မလိမ်တတ်ပါဘူး၊ သူ့ ကျွန်မ အတူနေတာ နှစ်လရှိပြီ၊ ကျွန်မ ကောင်းကောင်း သိ တာပေါ့’

‘ဒါ အသေးအဖွဲ့ ကိစ္စပါလေ၊ သူနဲ့ ပတ်သက်ပြီး တခြား ဟိုစိတ်ဝင်စားစရာတွေ ရှိပါသေးတယ်’

အလီက ပြောသည်။

နောက် နာရီဝက်တာ အတွင်း၌ အလီက အမေရိကန်ကြီး လင်ဒါ၏ အပြုအမူများနှင့်ပတ်သက်ပြီး ဒါလီယာအား စေ့စေ့ ပေါက်ပေါက် မေးမြန်းသည်။ စစ်ဆေးမှု ပြီးဆုံး သွားသော အခါ ဒါလီယာသည် အနံ့ဆိုးကြီး တခုကို အခန်းထဲ၌ ရှုရှိုက်မိ သည်။ သူမ စိတ်က ထင်တာလားမသိ။ တိုင်ရာမြို့ ပါလက် စတိုင်း ဒုက္ခသည်စခန်းတွင် သူမ အသက် ရှစ်နှစ်အရွယ်က သူမ တို့သားအမိအား စားသောက်စရာ လာပေးသော လူကြီးနှင့် သူမ မိခင်တို့၏ မောင်ထံမှ ညည်းညူသံများ ပေါ်ထွက်ရာဖြစ် သည့် အိပ်ရာခင်းစိုစိုကို ပြန်၍ လိပ်သိမ်းပေးခဲ့ပုံ ပြန်သတိရလာ သည်။

ဖာဆေး (လိ) က ဆက်လက်မေးသည်။ သူ့လက်ချောင်း များမှာ စက်မှုပညာရှင် တယောက်၏ လက်မျိုး။ လက်ဖျား များက ထုံးတိတ်။ ကုလားထိုင်တွင် ဖင်ရွှေတိုး၍ ထိုင်သည်။ ကျောပိုးအိတ်ကလေးကို သူ့ဘေးရှိ ကြမ်းပြင်ပေါ်၌ ချထား သည်။

‘အမေရိကန်ကြီးက ဗုံးတွေ ဘာတွေ ကိုင်ဖူးရဲ့လား’

‘စစ်တပ်မှာသုံးတဲ့ ဗုံးအထုပ် တွေလောက်ပဲ ကိုင်ဖူးတယ်၊ ဒါပေမယ့် သူ သေသေချာချာ အသေးစိတ် စိစဉ် ထားပြီးပြီ၊ သူ့ စီမံကိန်းက အပိယာယ်ရှိပါတယ်’

‘အေး၊ မင်း အတုကတော့ ဟုတ်မှာပေါ့၊ ရဲဘော် ဒါလီ ငယ်၊ မင်းက သူနဲ့ သိပ် ပတ်သက်နေမိပြီကိုး၊ ဘယ်လောက် အပိယာယ် ရှိသလဲဆိုတာ တို့ ကြည့်ရသေးတာပေါ့’

ခုနေ့များ လင်ဒါ ရောက်နေယင် ဘယ်လောက် ကောင်း ထိုက်မလဲ၊ သူ့ရဲ့ ကြောက်မက်ဖွယ် စီမံကိန်းကြီးကို တဆင့်စီ ပြည်းပြည်းချင်း ရှင်းပြသွားတာကို နာဂါးယားတို့အား ကြား ထေ့ရသည်။

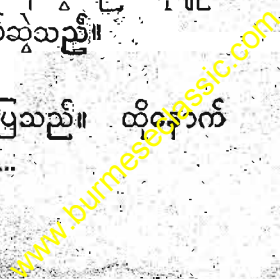
ထို့နောက် သူမသည် သက်ပြင်းရှိက်ပြီး အမေရိကန်ပြည်သူ လူဦးရေ ၈၀,၀၀၀ ကျော်တို့ တပြိုင်တည်း ဖွဲ့ချင်းပြီး သေဆုံး စေမည့် စီမံကိန်းကြီး၏ နည်းနာပိုင်းဆိုင်ရာ ပြဿနာများကို ပြောပြသည်။

‘အလေးချိန် ကန့်သတ်ချက် ရှိတယ်၊ ပလပ်စတစ် ကိလို ဒီ၀၀ထက် ကျွန်မတို့ ပိုမရနိုင်ဘူး၊ စီးကရက်ထုလိပ်ဖောင်တိန် အချောင်းနဲ့ စာရွက် တရွက်လောက် ကျွန်မကို ပေးပါ’

ဒါလီယာက စားပွဲပေါ် ကုန်းပြီး၊ စာရွက်ပေါ်၌ ဇလုံ ခွက်နှင့် ဆင်သော မျဉ်းကွေးတကြောင်း ရေးဆွဲသည်။ ထိုမျဉ်း ပေါ်တွင် မျဉ်းကွေးငယ်တကြောင်း ထပ်ဆွဲသည်။

‘ဒီဟာက ပစ်မှတ်’

ပထမ မျဉ်းကွေး အကြီးကို ထောက်ပြသည်။ ထိုနောက် အပေါ်မှ မျဉ်းကွေးငယ်ကို ထောက်ပြီး...

‘ဒါက ဗုံးပေါက်ယင် ထိရောက်နိုင်တဲ့ လားရာ’
‘ဟုတ်ပြီ၊ ‘ကလေးမိုး(ရ်)’ မိုင်းဗုံး အကြီးစားကို ဖောက်ခွဲ
သလို ဆိုပါတော့’
‘မင်း သိချင်တာကို ရဲဘော် နာဂျီးယားက ပြောပြပါ
လိမ့်မယ်’

ဖာဆေးလ်က ခပ်တိုးတိုး ပြောသည်။

နာဂျီးယား၊ ဖာဆေးလ် တို့နှင့် ဒါလီယာတို့ ဗုံးကိစ္စကို
အရေးအတင် ဆွေးနွေး နေကြသည်။

ထိုနောက် ဒါလီယာက ဖာဆေးလ်အား ကြည့် လိုက်
သည်။ ဖာဆေးလ် ပြုံးနေသည်။ ကျေနပ်၍လား၊ နာဂျီး
ယားကို ကြောက်၍လား၊ မခွဲခြားတတ်။ ပုံစံထဲမှ မျဉ်းကွေး
ကြီးသည့် ဇန်နဝါရီလ ၁၂-ရက်နေ့၊ ပထမ ၂၁-မိနစ်တာ၊
ဆူပါတိုး(လ်) အမေရိကန် ဘောလုံး (ရပ်(ဂ်)ဘီ) ပွဲကြီး
ကစားမည့် တူလီနိုး အားကစားကွင်းကြီးကို ရည်ညွှန်းခြင်း
ဖြစ်ကြောင်း ဖာဆေးလ် သိချင်မှ သိမည်ဟု သူမ တွေးမိ
လေသည်။

x x x

ဒါလီယာသည် စကြိုလမ်းမ အစွန်ရှိ အခန်းထဲ၌ တနာရီမျှ
စောင့်နေသည်။ နာဂျီးယား၏ ရုံးခန်းသို့ ပြန်ဝင်ရသောအခါ
နာဂျီးယားအား တယောက်တည်း တွေ့ရ၏။ သူမ သိခွင့်ရ
တော့မည်။

တကြည့်မီးတိုင်၏ မီးရောင်မှအပ အခန်းထဲ၌ အတော်လေး
အောင်နေသည်။ နာဂျီးယားသည် နံရံကို ကျောမှို ထိုင်နေသဖြင့်
သူ့ကိုယ်ပေါ် မှောင်ရိပ် ဖုံးနေသည်။ သူ့လက်များကတော့
အောင်အောက်မှာရှိပြီး အနက်ရောင် ကွန်မန်ဒိုခားတချောင်း
နှုတ်ဆော့နေသည်။ သူ့က ခပ်တိုးတိုးလေး ပြောလိုက်သည်။

‘ကဲ မင်းလုပ်ပေတော့ ဒါလီယာ၊ မင်းသတ်လို့ ရသလောက်
များများသာ သတ်ပစ်စမ်း’

နာဂျီးယားသည် ရုတ်တရက် မီးရောင်ရှေ့ တိုးလိုက်ပြီး
အောင်ကျသလို ပြုံးလိုက်သည်။ သူ၏ ညှိမည်းမည်း မျက်နှာ
အပေါ်မှ သွားများက ဖွေးနေသည်။ ဖာဆေးလ်၏ သေတ္တာကို
ရှာပြီး ရုပ်တုခလေးတခုထုတ်ယူသည်။ မဒွန်နာ(မယ်တော်မေရီ)
ရုပ်တုလေး ဖြစ်သည်။ ဘာသာရေး အသုံးအဆောင် ပစ္စည်း
အရောင်းဆိုင်များ၏ မွန်ပြတင်း များတွင် တွေ့ရတတ်သော
အရုပ်မျိုး။ ဆေးရောင် တောက်တောက်ပပ။ ခွပ်ကြမ်းကြမ်း
အေးခြယ် ထားသည်။

‘အဲဒါကို သေသေချာချာ ကြည့်စမ်း’

သူမက အရုပ်ကလေးကို ချိန်ဆပြီး လေ့လာသည်။ ကီလီ
ဝက်မျှ လေးသည်။ ပလာစတစ်နှင့် ပြုလုပ်ထားပုံမရ။ အရုပ်
ဆေးတလျှောက်၌ အက်ကွဲကြောင်းလေး ရှိသည်။ ပုံဆွင်းပြီး
အစဉ်ဆုံး ဆက်ထားသော အရုပ်ဖြစ်သည်။ အရုပ်ဖင်၌ ‘ထိုင်ဝမ်
တွင် ပြုလုပ်သည်’ ဟူသော စာတန်း တွေ့ရ၏။

‘အဲဒါ ပလပ်စတစ်ဗုံးလုပ်တဲ့ ပလပ်စတစ်နဲ့ လုပ်ထားတဲ့
အရုပ်၊ အမေရိကန် စီ-၄ ပလပ်စတစ်မျိုးနဲ့ဆင်တူပဲ၊ ဒါပေမယ့်

www.burmeseclassic.com

စီ-၄ ထက် ပိုကောင်းတယ်၊ သိပ်အားကောင်းတယ်၊ စင်စီ
ဂရိတ် ၅၀ ဒီဂရီထက် ကျော်အောင် အပူပေးယင် ကြိုက်သလို
ပုံစံပြောင်းပစ်လို့ ရတယ်။ နက်ဖြန်က စပြီး နှစ်ပတ်ကြာမှာ
'လက်တီးရှား' ကုန်တင်သင်္ဘောနဲ့ ဒီအရပ်မျိုး (၁၂၀၀)
နယူးယောက်ကိုတိုက်သလိုမို့မယ်၊ ဒီဟာ တင်သွင်းသူ မြူဇီက
ဆိပ်ကမ်းမှာ တုတ်ယူလိမ့်မယ်၊ ပြီးယင် သူ့ကို မင်း နှုတ်ပိတ်
ပစ်လိုက်ချေ'

နာဂျီးယားက မတ်တတ် ထပြီး ခါးဆန့်လိုက်သည်။

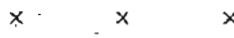
'မင်း တာဝန်ကျေပွန်ပါတယ် ရဲဘော် ဒါလီယာ၊ မင်းဟာ
ဒီအဆင့် ရောက်အောင် နှစ်ရှည်ရှည် ကြိုးပမ်း တက်လှမ်းခဲ့ရ
သွဲ့၊ မင်း ငါနဲ့အတူ အနားယူနိုင်ပါပြီ'

နာဂျီးယား၏ သားနားထည်ဝါသော တိုက်ခန်းမှာ အမှတ်
၁၀၊ ရူးဗားနန်လမ်း အပေါ်ထပ်တွင် ဖြစ်သည်။ ထိုတိုက်တွင်
အခြား အထပ်များ၌လည်း ဖာဆေးလ်နှင့် အလီတို့၏ အခန်း
များ ဆီးခြား ရှိသည်။

ဒါလီယာသည် နာဂျီးယား၏အိပ်ရာပေါ်တွင် ပေါင်ပေါ်၌
တိပ်ရီကော်ဒါငယ်လေးတလုံး တင်လျက် လွှဲနေသည်။ နာဂျီး
ယားသည် တိုက်ပွဲ စပြီးနောက် 'ရေဒီယို ဘောဂျတ်' အသံလွှင့်
ဌာနမှ သုံးရန် တိပ်ခွေတခွေ အသံသွင်းခိုင်းထားသည်။ နာဂျီး
ယားသည် ဆိုဖာရှည်ပေါ်၌ ထိုင်ကာ သူမအား ကြည့်ယင်း
စိတ်နှိုးကြွလာလျက်ရှိသည်။ ဒါလီယာက မိုက်ခွက်မှ စကား
စပြောလိုက်သည်။

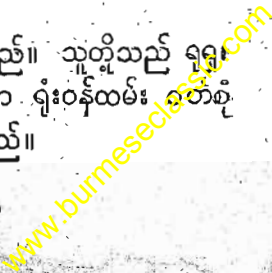
'အမေရိကန်ပြည်သူများရှင်၊ ဒီနေ့...ပါလက်စတိုင်း လွတ်
မြောက်ရေး တပ်သားများဟာ သင်တို့နိုင်ငံရဲ့ အသည်းနှလုံးကို
ကြီးမားစွာ ထိုးနှက် တိုက်ခိုက် ဖောက်ခွဲ ပစ်လိုက်ပါပြီ... ဟု
အစ ချီလိုက်သည်။

ဒါလီယာ စကား ပြောပြီးသွားသောအခါ... နာဂျီးယား
သည် သူမ ရှေ့၌ ရပ်နေသည်။ သူ့ကိုယ်ပေါ်မှ ရေချိုးဝတ်စုံ
ချွတ်ချလိုက်သော အခါ ဒါလီယာက နာဂျီးယားထံ လက်
လှမ်း လိုက်လေသည်။

ဒါလီယာနှင့် နာဂျီးယားတို့ အိပ်ရာပေါ်၌ အတူ အိပ်နေ
စဉ် ထိုတိုက်ခန်းနှင့် နှစ်မိုင် ကွာဝေးသော နေရာမှ အစွဲရေး
ဒုံးပျံတင် သင်္ဘောငယ် တစင်းသည် မြေထဲ ပင်လယ်ထဲမှ တိတ်
ဆိတ်စွာ ဖြတ်မောင်းလာလျက် ရှိသည်။ 'ဂရော့ဩပီဂျင်းစ်'
မြို့ တောင်ဘက် မီတာ ၁၀၀၀-တွင် သင်္ဘောရပ်ပြီး ဖောင်ငယ်
တခုကို ရေထဲချသည်။

ဖောင်ပေါ်သို့ လူ တဒါဇင် ဆင်းသည်။ သူတို့သည် ရုရှ
အာရပ်၊ ပြင်သစ်နိုင်ငံတို့၌ ချုပ်လုပ်သော ရုံးဝန်ထမ်း စတစ်
များ၊ လည်စီးများ ဝတ်ဆင်ထားကြသည်။

သူတို့ အားလုံး အောက်ခံပျော့ပျော့ ဖိနှပ်များ စီးထားပြီး သူတို့မှာ မည်သည့် သက်သေခံ မှတ်ပုံတင် စာရွက် စာတမ်းမျှ မပါရှိကြပေ။ သူတို့ မျက်နှာများက ခက်ထန်၏။ သူတို့သည် လက်ဘနွန်သို့ ယခု ပထမဆုံးအကြိမ်လာရောက်ခြင်း မဟုတ်ပေ။

လဲ-တစ်စိတ် သာနေသည်။ ရေက မီးခိုးရောင်။ ပင်လယ်ပြင်မှာ ကုန်းပြင်ဘက်က လေနှေးနှေး တိုက်ခတ်နေသည်။

ဖောင်ပေါ် ပါသူ လူရှစ်ယောက်က လှော်တက်ငယ်များဖြင့် ရှူးဗာဒွန် ရပ်ကွက်၏ သဲသောင်ပြင် ကမ်းခြေသို့ မိတာလေးရာ ခရီးကို ခပ်သွက်သွက် လှော်ခတ်သွားကြသည်။

နေထွက်ရန် ၁၇-မိနစ်အလို၊ မနက် ၄း၁၁-နာရီ ရှိပြီ။ ဖောင်ငယ်ကို သဲပြင်ပေါ်သို့ အသံမကြားအောင် ဆွဲတင်ကြသည်။ ကင်းပတ်စဖြင့် ဖုံးပြီး သဲများဖြင့် ထပ်ဖုံးလိုက်သည်။

ထို့နောက် ကမ်းခြေမှ ရှူးရမ်လက်အလံဘေဒါလမ်းသို့ ခပ်သုတ်သုတ် လျှောက်သွားကြသည်။ မြောက်ဘက်ပိုင်း ဟိုတယ်များ၏ မီးရောင်များရွေ့တွင် ကားလေးစီးနှင့် လူလေးယောက်က သူတို့အုပ်စုကို စောင့်နေကြသည်။

ထိုကားများဆီမှ ဂိုက်အနည်းငယ် အလိုတွင် အညိုနှင့် အဖြူရောင်စပ်ကြား လင့်ရီဗာတစ်စီးသည် ရှုရမ္မလက်လမ်းထဲသို့ ဆူညံစွာ မောင်းဝင်လာပြီး ဂိုက်သုံးဆယ်အကွာရှိ ကားတန်းကို ရှေ့မီးများဖြင့် ထိုးလိုက်သည်။

လင့်ရီဗာ ပေါ်မှ အရောင် ရင့်ရင့် ယူနို ဖောင်း ဝတ် လူနှစ်ယောက် ခုန်ဆင်းပြီး သေနတ်များနှင့် ချိန်ထားသည်။

‘လှုပ်နဲ့၊ ဘယ်သူလဲ ပြော...’

တောင်ကန်မြည်သံနှင့်အတူ လက်ဘနွန်ရဲအရာရှိများ၏ကိုယ်ထဲမှ ဖိနှိပ်များ ထောင်းကန် ထွက်သွားပြီး လမ်းမပေါ် လဲကျသွားသည် ကမ်းခြေဘက်မှ လူတစ်ဦး ပါရာဘယ်လမ် ၉ မ၊ မထိတိတ် သေနတ်ကျည်ဆန်များ ထိမှန်သွားပြီ။

တတိယ လူယာဉ်မောင်းသူ ရဲသားသည် ကားမောင်းထွက်ပြီး ခုန်ကြွသည်။ ကားရှေ့မှန်ကိုဖောက်၍ သူ့နှုတ်ထဲ ကျည်ဆန်ထည့်သွား၏။

ကားသည် လမ်းဘေး ထန်းပင်ကို ဝင်တိုက်မိသည်။ ရဲသားသည် ကားဟုန်းပေါ် မှောက်လျက် ကျသွားသည်။ သူ့စိမ်းညိုသွားသည် လင့်ရီဗာ မောင်းသူ အလောင်းကို ဆွဲဖယ်လိုက်စဉ် ကမ်းခြေရွေ့ရှိ တိုက်ခန်း အချို့မှ မီးများ လင်းလာသည်။

ပြတင်းပေါက်တခု ပွင့်လာပြီး အာရပ်လို ဒေါနှင့် မောနှင့် အာပြောသည်။

‘ဘာဖြစ်ကြတာလဲ၊ ရဲကို တိုင်လိုက်ကြစမ်းပါ’

တိုက်ခိုက်ရေး တပ်စု ခေါင်းဆောင်သည် ထရပ်ကား ဘေးတွင် ရပ်လိုက်ပြီး အရက်သမားဟန်ဖြင့် အာရပ်လို ပြန်ပြောသည်။

‘ဖာတီမာ ဘယ်သွားနေလဲ...ဟေ၊ သူ အချိန်မီ မလွှာယင်တာ တို့သွားနှင့်မယ်ကွာ’

‘ဟေ့...အရက်မူးသမားတွေ၊ ဒီက မြန်မြန်ထွက်သွားစမ်း၊ လိပ်တိုင်လိုက်ရမလားကွ... ဟေ’

‘ဆာလမ်အာလေကွမ်...မိတ်ဆွေ၊ ကျွန်တော် သွားပါမယ်’

လမ်းပေါ်မှ အမူးသမားက ပြန်ဖြေသည်။ တိုက်ခန်း မီးမှိတ်သွားသည်။

နှစ်မိနှစ်အတွင်း၌ လင်ရိုဗာကားနှင့် ရဲသားအလောင်းမှ မင်လယ်ထဲ စုန်းစုန်း နှစ်မြုပ်သွားသည်။

ကားနှစ်စီးသည် ‘ရှူးရမ္မလက်’လမ်း တောင်ဘက်သို့ မော့ထွက်သွားပြီး အခြားနှစ်စီးက ကော်နစ်(ရို)ရု(စ်) ဘေလ်လမ်း အတိုင်း နှစ်ပြ ခန့်သွားကာ မြောက်ဘက် ပြန်ချိန် ရှူးဗာဒွန်သို့ ဦးတည်သွားပြန်၏။

x x x

အမှတ် ၁၈၊ ရှူးဗာဒွန်လမ်းတိုက်အိမ်ကြီးကိုနှစ်ဆယ့်လေးနှစ်လုံး အစောင့်အကြပ် ချထားသည်။ အစောင့်တဦးမှာ အိမ်ခန်းတွင် စောင့်နေသည်။ တယောက်က စက်သေနတ်ကိုင်လှူလမ်းတဘက်ရှိ တိုက်ခေါင်မိုးပေါ်မှ ကြည့်နေသည်။

ယခု ခေါင်မိုးပေါ်မှ အစောင့်သည် သေနတ်ကိုင်လှူလဲနေပြီ။ သူ့လည်ပင်းမှာ သွေးစီးကျနေ၏။ အိမ်ရှေ့ခန်း အစောင့်သည်လည်း တံခါးအပြင်ဘက်မှ အရက်သမားတဦး

ချင်းဆိုသံကို မသက်သာ၍ ထွက်စစ်ဆေးမိရာမှ အသက် ပျောက်သွား ရှာလေပြီ။

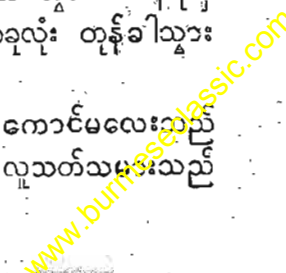
ဒါလီယာ ရေချိုးခန်းသို့ ထသွားသောအခါ နာဂျီးယား အိပ်မောကျနေဆဲ။ ရေပန်းဖြင့် ခပ်ကြာကြာ အရသာခံ ရေချိုးလိုက်သည်။ နာဂျီးယားသည် ချစ်ရေး ချစ်ရာ၌ သိပ်အစွမ်းပြောင်မြောက်လှသူ မဟုတ်။ သူမ ဆပ်ပြာတိုက်ဖင်း ပြုံးလိုက်မိသည်။ အမေရိကန်ကြီး လင်ဒါအကြောင်း စဉ်းစားနေသည်။

ကြိုလမ်းမှ လျှောက်လာသေ ခြေသံများကို သူမမကြားမိ။ အိပ်ခန်းတံခါး ဝုန်းကနဲပွင့်ပြီး လက်နှိပ်ခေါက်မီးဖြင့် ထိုးခတ်သဖြင့် နာဂျီးယားသည် အိပ်ရာမှ ငေါက်ကနဲ ထလိုက်သည်။ သူ့မျက်စိ ကျိန်းသွား၏။

‘ရဲဘော်...နာဂျီးယား’
စင်လာသူက ခေါ်လိုက်သည်။
‘အိုင်ဝါး’

စက်သေနတ်မှ မီးပွင့်သွားသည်။ ကျည်ဆန်များက နာဂျီးယားအား နံရံသို့ ကျော့နှင့် ပစ်ဆောင်သွားစေ၏။ လူသတ်ဥမားသည် နာဂျီးယား၏ စားပွဲပေါ်ရှိ အရာအားလုံးကို ခြိတ်တလုံးထဲ သိမ်းကျူးထည့်နေသည် ။ အိမ်တွင်း တနေရာမှ ခေါက်ကွဲမှုကြောင့် အဆောက်အအုံ တခုလုံး တုန်ခါသွားသည်။

ရေချိုးခန်းထဲမှ အဝတ် ဗလာနှင့် ကောင်မလေးသည် ကြောက်ရွံ့လွန်းသဖြင့် လုံးဝ မလှုပ်ဝံ့။ လူသတ်သမားသည်

သေနတ်ပြောင်းကို သူမရင်ဘတ်သို့ ချိန်ထားသည်။ သူ့လက်ညှိက ခလုတ်ပေါ် ကွေးထားသည်။ သူမ၏ ရင်သားများက လှေသည်။

‘အဝတ်ပြန်ဝတ်ထားစမ်း’

လူသတ်သမားက အမိန့်ပေးပြီး အခန်းထဲမှ ပြန်ထွက်လာသည်။ အောက်နှစ်ထပ်ရှိ ဗုံးပေါက်ကွဲမှုကြောင့် အဘူအလီ အခန်းနံရံ ပျက်ထွက်သွားသည်။ အလီနှင့် သူ့ဇနီးတို့ ပဲ့ချင်းပြင်ဆင်ဆုံးသွား၏။

ထိုက်ခိုက်ရေးသမားများသည် ဖုန်မှုန့်များကြောင့် ချောင်တုတ်တုတ် ဆိုးယင်း အပေါ်ထပ် ပြေးတက် သွားသည်။ ညဝတ်အင်္ကျီ၊ ဘောင်းဘီ အစင်းနှင့် ပိန်ပိန် သေးသေး တယောက် စင်္ကြံလမ်းအဆုံးမှ အပ်မရှင်းဂန်း မောင်းတင်ရတန်ပြင်လျက် အခန်းထဲမှ ထွက်လာသည်။

သူ မောင်းတင်၍ မပြီးမီ စက်သေနတ် ကျည်ဆန်များ သူ့ ခန္ဓာကိုယ်ထဲ ဝင်သွားသည်။ အချို့လည်း စင်္ကြံလမ်းနံရံများထဲ ဝင်သွား၏။

ကွန်မန်ဒိုတစ်စုသည် လမ်းပေါ် ပြန်ထွက်ပြီး လူစု ခုက မိမိတို့ ကားများ ဖြင့် ပင်လယ်ပြင်ဘက်၊ တောင်ဘက် အရှိန်ကန် မောင်းထွက် သွားကြသည်။ ရဲဥဆူ ကားသံများ ကြားရပြီ။

ဒေါ်လီယာသည် နာဂျီးယား၏ ရေချိုးဝတ်ရုံကြီး ဝတ်လျှင် စက္ကန့် အနည်းငယ်အတွင်း လမ်းမပေါ်သို့ ရောက်လာသည်။

အနီးပတ်ဝန်းကျင် အိမ်များမှ လူများ ထိုးဝေ၍ လာကြည့်နေကြသည်။

ထိုလူအုပ်ကြားမှ သူမ ဖြတ်သွားစဉ် တစ်စုံတယောက်က သူမ၏ လက်မောင်းကို တင်းကျပ်စွာ ဖမ်းကိုင် လိုက်သည်။ မိုဟာမက် ဖာဆေးလ် ကျည်ဆန် ရှပ်မှန်သဖြင့် သူ့ပါးမှာ သွေးအစင်းကြောင်းကြီး တွေ့ရသည်။ လက်တံဘက်မှဒဏ်ရာကို လည်စည်းဖြင့် စည်းထားသည်။

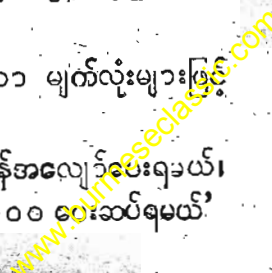
‘နာဂျီးယားဈေး’

‘သေပြီ’

‘အလီလဲ သေပြီ ထင်တာပဲ၊ ငါ လမ်းထောင့် ရောက်တော့ သူ့ ပြတင်းပေါက်ကြီး ပြုတ်ကျ သွားတယ်၊ ငါ ကားပေါ်ကနေ လှမ်းပစ်သေးတယ်၊ ဒီမယ်... ငါ ပြောတာ သေသေချာချာ နားထောင်စမ်း၊ နာဂျီးယားက အမိန့် ပေးခဲ့ပြီးပြီ၊ မင်းရဲ့ တာဝန်ကို ပြီးမြောက်အောင် ဆက်လုပ်ပါ။’ တို့ လိုတဲ့ ဗုံးတွေဟာ အစီအစဉ်အတိုင်း ရောက်လာမှာပဲ၊ အပြောင်းအလဲ မရှိဘူး၊ မင်းအတွက် ရှိမိဆာနဲ့ အေ.ကေ-၄၇ အပါအဝင် စက်သေနတ်တွေ အားလုံး စက်ဘီးပစ္စည်းတွေနဲ့ ဈေးပြီး သပ်သပ်စီ ခွဲထုပ်ပြီး ရောက်လာမယ်’

ဒေါ်လီယာသည် မီးခိုးကြောင့် နီရဲသော မျက်လုံးများဖြင့် ဖာဆေးလ်အား ကြည့်လိုက်သည်။

‘တောက်... သူတို့တွေ ဒီအတွက် ပြန်အလျှော်ပေးရမယ်၊ အာရပ်တယောက်အတွက် သူတို့လူ ၁၀,၀၀၀ ပေးဆပ်ရမယ်’

၃၂ နန်းစိုးသိမ်း

ဖာဆေးလ်က သူမအား လုံခြုံစိတ်ချရသော ဆာဘရာမြို့ရှိ အိမ်ထဲလုံးသို့ ခေါ်သွားပြီး၊ တနေ့လုံး ပုန်းနေခိုင်းသည်။ ည မိုးချုပ်သောအခါ သူ့ 'စင်ထရွန်' ကားဖြင့် လေဆိပ်သို့ လိုက်ပို့သည်။ သူမ ငှားဝတ်လာရသော ဝတ်စုံက သူမထက် နှစ်ဆ ကြီးနေသည်။ သူမ နှမ်းနယ်နေသဖြင့် ဒါကို ဂရု မစိုက်အား။

ည (၁၀း-၃၀) နာရီတွင် 'ပင်အမေရိကန်' လေယာဉ် (၇၀၇) ဘိုရင်း ဂျက်ကြီးသည် မြေထဲပင်လယ်ပေါ်မှ ဖြတ်၍ ဗျံတက်လာသည်။ လေယာဉ် ညာဘက် တောင်ပံများမှ မြင်ရသော အာရေဗျ မီးရောင်လေးများ လုံးဝ မကွယ်ပျောက်သွား မီ၌ ဒါလီယာသည် ပင်ပန်း မောဟိုက်စွာဖြင့် အိပ်ပျော်သွား လေသည်။

အခန်း ၂

ထိုအချိန်တွင် မိုက်ကယ် လင်ဒါသည် သူ နှစ်သက်သော အလုပ်တခုကို လုပ်နေသည်။ ထိုအလုပ်ကား မိုင်ယာမီမြို့အော် ရင့်ဂျီဘိုးလ် ကစားကွင်း အထက် ပေ ၈၀၀ တွင် ရုပ်မြင် သံကြားအဖွဲ့အတွက် ရုပ်မြင်သံကြား တည်ငြိမ်စွာ ရိုက်ကူးနိုင် စေရန် အယ်လ် ဒရစ် ချီ ကုမ္ပဏီ ကြော်ငြာ ဖြစ်သော လေ သင်္ဘောကြီးကို ထိန်းသိမ်းမောင်းနှင် ပျံသန်းပေးနေခြင်း ဖြစ် ပေသည်။

အောက်ဘက်ရှိ အော်ရင့် ဂျီ ဘိုးလ် အားကစားကွင်းကြီး ထဲတွင် နာမည်ကျော် ကမ္ဘာ့ချန်ပီယံ 'မိုင်ယာမီလင်းပိုင်ချား ဘောလုံးအသင်းနှင့် ပစ္စတဘု ဂ် စတီးလား စ် ဘောလုံးအသင်း တို့အကြိတ်အနယ် ကစားနေကြသည်။

www.burmeseclassic.com

ပွဲကြည့် ပရိသတ်များ၏ အော်ဟစ်သံ များကို လင်ဒါ၏ ခေါင်းပေါ်ရှိ စပီကာမှ ကြားနေရသည်။ နေပူသော နေ့များတွင် လင်ဒါသည် အောက်ရှိ ပရိသတ်၏ ချွေးနှံ့ကိုပင် သူ၏ လေသဘောကြီးပေါ်မှ ရှုရှိုက်ရသည်ဟု ထင်မိ၏။

အောက်မှ ချွေးနှံ့နှင့် ခန္ဓာကိုယ်အပူရှိန်တို့ ရောပါလာသော လေသည် သန့်ရှင်းသော လေစီးကြောင်း မဟုတ်။ လင်ဒါ စိတ်မသတိ။ တမြို့မှ တမြို့သို့ ပျံသန်းခြင်းကို သူ့ကြိုက်သည်။ လေ သဘောကြီးမှာ သန့်ရှင်းပြီး တိတ်ဆိတ် နေတတ်သည်။

လင်ဒါသည် အောက်ရှိကွင်းကြီးကို တခါတရံမှသာ ငွဲကြည့်တတ်သည်။ ပေ ၃၀၀ အမြင့်၌ တည်ငြိမ်စွာ ရှိနေရန် ကွင်းကြီး၏ နှုတ်ခမ်းဖျားနှင့် အလံတိုင် ထိပ်ဖျားတို့အကြား မျက်စိမျဉ်းကို စိတ်ကူး သတ်မှတ်ထားသည်။

လင်ဒါသည် ခက်ခဲသော ပညာရပ် တခုတွင် အထူးကျွမ်းကျင်သော လေသူရဲတဦး ဖြစ်၏။ လေသဘောတစီး မောင်းနှင်ရန်မှာ လွယ်ကူလှသော အလုပ် မဟုတ်ပေ။ လေ သဘော၏ လေထက် ပေါ့ပါးမှုနှင့် ကြီးမားသော မျက်နှာပြင်တို့ကြောင့် လေတိုက်ခတ်မှုအပေါ် မှီခိုနေရသည်။ (မှတ်ချက်။ လေသဘောဟု သာသော ဝေါဟာရသည် ၎င်း ရောမ မီးပုံး ယာဉ်ပျံကြီးများသည် လေထက်ပေါ့သော ဟိလီယမ် ဓာတ်ငွေ့ထည့်၍ ပျံသန်းကြခြင်း ဖြစ်သည်။) ကျွမ်းကျင်စွာ ထိန်းကျောင်း မောင်းနှင်တတ်ပုံ လိုသည်။

လင်ဒါသည် သဘောသား တဦးကဲ့သို့ လေနှင့် ပတ်သက်သော အသိအာရုံရှိ၏။ ထို့ပြင် အတော်ဆုံး လေသဘောမောင်း

သူများကဲ့သို့ပင် စိတ်ရှည်မှုလည်း ရှိသည်။ သဘော၏ လှုပ်ရှားမှုမှာ စက်ဝန်းပုံ ရှိသည်။ လင်ဒါသည် နှစ်ကွက်ကျော် မြင်သူ ဖြစ်၏။

ထို့ကြောင့် စမ်းချောင်းထဲ၌ ရေကိုဆန်၍ ကူးခတ်နေသော ငါးတကောင် ပမာ သူ၏ ရောမ ဝေလငါးဖြူကြီးနှင့် တူသော လေသဘောကြီးကိုလည်း လေထဲ၌ အဆင်ပြေအောင် မောင်းနှင်နိုင်စွမ်း ရှိလေသည်။

ဘောလုံးပွဲ အားလပ်ချိန်များတွင် ပရိသတ်များသည် သူ၏ လေသဘောကြီးကို မော့ကြည့်ပြီး လက်ငွေ့ယမ်း ပြုကြသည်။ နှုတ်ဆက်ကြသည်။ သူတို့သည် လေထဲ၌ တည်ငြိမ်စွာ ရှိနေသော ရောမ လေသဘောကြီးကို အံ့အားသင့်မဆုံး ဖြစ်နေတတ်ကြ၏။

လင်ဒါ၏ ခေါင်းထဲ၌ ‘အော်တိုပိုင်း လော့’ ပါရှိ၏။ ထို့ကြောင့် သူ့လက်ဖျားက လေသဘောကို မတိမ်းမစေခင်း လမ်းမချော်အောင် မောင်းနှင် ထိန်းသိမ်းနေစဉ်၊ ဦးနှောက် တစ်တံတပိုင်းက ဒါလီယာအကြောင်း စဉ်းစားနေလေသည်။ သူမ၏ မြီးညောင်ရိုးနားမှ အမာရွတ်ကလေး၊ သူမ၏ ထက်ဖျက်သော သွားများ၊ ပါးစပ်ထဲမှ ပျားရည်နှင့် ဆားရောထားသည့် အရသာ။

လင်ဒါသည် လက်ပတ်နာရီ ကြည့်လိုက်သည်။ ဒါလီယာ တယောက် ဘေရွတ်မှ အမေရိကန် နိုင်ငံသို့ ထွက်လာသည်မှာ တနာရီမျှ ရှိရောမည်။

လင်ဒါသည် ဒါလီယာအကြောင်းနှင့် ပျံ့သန်းမှုအကြောင်းကို အေးအေး ဆေးဆေး စဉ်းစားနေနိုင်၏။

သူ၏ အမာရွတ် ရှိသော ဗယ်လက်ဖြင့် အရှိန်မြှင့် ထိန်းကြောင်း ခလုတ် ချားကို ရွှေတွန်းလိုက်ပြီး သူ့ထိုင်ခုံတေးအတက်အဆင်းထိန်း လက်ကိုင်ဘီးကြီးကို နောက်ပြန် လှည့်လိုက်သည်။ လေသဘောကြီး အပေါ်မြင့်တက်လာစဉ် လင်ဒါက မိုက်ခွက်မှ စကားပြောလိုက်သည်။

‘နီရာတစ်ည၊ ကစားကွင်းကနေ ပေ ၂၀၀-တက်မယ်’

‘ကောင်းပြီ၊ နီရာတစ်ည’ မိုင်ယာမီ လေကြောင်း ထိန်းသိမ်းရေး မျှော်စင်မှ ပြန်ပြောသည်။ လေကြောင်း ထိန်းသိမ်းရေး အရာရှိများ၊ မျှော်စင်မှ ရေဒီယို အော်ပရေတာများသည် လေသဘောကြီးနှင့် အစဉ်အမြဲ စကားပြောလိုကြသည်။

လေသဘောကြီး လာတော့မည် ဆိုလျှင် သူတို့တွေ့ နောက်ပြောင်စရာ ပြက်လုံးများ အသင့် ပြင်ထားကြသည်။ သူတို့သည် ပန်ဒါ ဝက်ဝံငယ် တကောင်ကို ခင်မင်သလို လေသဘောကြီးကိုလည်း ခင်မင် နှစ်သက်ကြသည်။ အားကစားပွဲများနှင့် ပြပွဲပြိုင်ပွဲ များစွာတို့တွင် လေသဘောကြီးများကို အမေရိကန် ပြည်သူ သန်းပေါင်းများစွာတို့ တွေ့မြင်နေရဆဲ ဖြစ်သည်။ ၎င်းသည် ကြီးမားသော၊ ဖြည်းဖြည်းစွာ ရွေ့လျားနေသော၊ ကောင်းကင်ယံမှ လူသားတို့ မိတ်ဆွေကြီးတဦးပမာ ဖြစ်နေ၏။ လေသဘောကြီးများကို ဆင်ကြီး၊ ဝေလငါးကြီး ဟုလည်း ခေါ်ကြသည်။

ယနေ့ထိ ‘ဗုံးကြီးတလုံး’ ဟုတော့ ဘယ်သူကမှ မခေါ်ကြသေးချေ။

ဘောလုံးပွဲ ပြီးသွားပြီ။ ကစားကွင်းမှ တန်းစီထွက်သွားကြသော မော်တော်ကားများပေါ် သို့ လေသဘောကြီး၏ အလျား ၂၂၅ ပေ ရှိသော အရိပ်မည်းကြီး ဖြတ်သန်းသွားသည်။ ရုပ်သံကင်မရာမင်းနှင့် သူ့လက်ထောက်တို့သည် သူတို့၏ ပစ္စည်းကိရိယာ များကို မြဲမြံအောင် နေရာချထားပြီး အသားညှပ်ပေါင်မုန့်များ ထိုင်စားနေကြသည်။ လင်ဒါသည် သူတို့နှင့် မကြာခဏ အလုပ် တွဲလုပ်ဖူး၏။

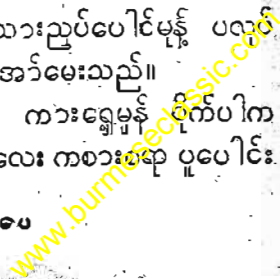
လေသဘောကြီး ရေပြင်ပေါ် ရောက်လာသော အခါ ‘ဘဝကိန်း ပင်လယ်အော်’ ၌ ဆည်းဆာရောင် လှမ်းနေပြီ။ လင်ဒါသည် မြောက်ဘက် ဦးလှည့်ပြီး မိုင်ယာမီ ကမ်းခြေမှ ကိုက်ငါးဆယ် အကွာမှ ဖြတ်သန်းသွားသည်။

ရုပ်သံ ကင်မရာမင်းနှင့် သူ့လက်ထောက်တို့က ကမ်းခြေမှ ဘီကီနီဝတ် မိန်းမလှလေးများကို မှန်ပြောင်းများနှင့် အားရပါးရ ငန်းကြသည်။ ကမ်းခြေမှ ရေချိုးသူ အချို့က လက်စွဲယမ်းပြကြသည်။

‘ဟေ့မိုက်...အယ်(လ်)ဒရစ်(ရ်) ကုမ္ပဏီက ရော်ဘာတွေ ရော လုပ်သလား’

ကင်မရာမင်း မိယာဆင်က အသားညှပ်ပေါင်မုန့် ပလာပ်ပလောင်း စားယင်း သူ့တပည့်ကို အော်မေးသည်။

‘လုပ်တာပေါ့၊ ကားတာယာ၊ ကားရွေ့မှန် စိုက်ပါက ရော်ဘာ၊ ရော်ဘာ ရေချိုးကန်၊ ကလေး ကစားစရာ ပူပေါင်း

တွေ့ပြီးတော့ လူသေကောင်ထည့်တဲ့ ချော်ဘာအိတ်တွေ အကုန် လုပ်တယ်

လက်ထောက်ဖြစ်သူ မိုက်က ပြန်ပြောသည်။ လေသဘော သည် ဆောင်းတွင်း၌ ဗျံသန်းခြင်း မရှိလှပေ။ ဆောင်းတွင်း၌ မိုင်ယာမိမြို့အနီး လေယာဉ်ကွင်း၌ ရောမ ဂိုဒေါင်ကြီး၌ သိမ်း ဆည်း ထားလေ့ရှိသည်။

နှေဦးပေါက် ရာသီတိုင်းတွင် လေစီးကြောင်းပေါ် မှတည်၍ မြောက်ပိုင်းသို့ တနင်္ဂနွေရက် ခေမိုင်နန်း ၃၅ မိုင်မှ ၆၀ မိုင်နန်း အတွင်း မောင်းလျက် ပြည်နယ်အလိုက် ကျင်းပသော ပြပွဲ ခြိုင်ပွဲများ၊ အေ (စီ) တောပွဲများ သို့ လှည့်ပတ်သွားတတ်သည်။ အယ် (လ်) ဒရစ် (ချ်) ကမ္ဘာ့က ဆောင်းတွင်း၌ နေထိုင်ရန် လင်ဒါ အတွက် မိုင်ယာမိ လေဆိပ် အနီးတွင် အိမ်ခန်း တခန်း ပေးထားသည်။

သို့သော် ယနေ့မူ လေသဘောကြီးကို ဂိုဒေါင်၌ သေသပ်စွာ သိမ်းဆည်းပြီးသည်နှင့် နယူးဝပ် (ခါ) မြို့ရှိ သူ၏နေအိမ်သို့ နေရှင် နယ် လေကြောင်းကမ္ဘာ့က လေယာဉ်ဖြင့် ချက်ချင်းပြန်သွားလေ သည်။ သူ့ အိမ်အနီးတွင် နယူးကျာဇီ ပြည်နယ်၊ လိပ် (ခါ) ဟာ (စီ) မြို့၌ လေသဘောကြီး၏ မြောက်ဘက် အခြေစိုက်စခန်း ရှိသည်။

လင်ဒါ၏ ဇနီးက သူ့ကို စွန့်ပစ်သွားသောအခါ ထိုအိမ်ကို သူ အပိုင် ရရှိခဲ့လေသည်။

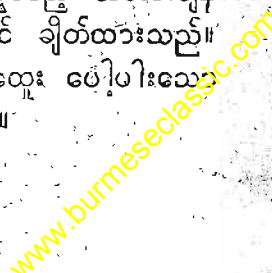
ယနေ့ည လင်ဒါသည် ဂိုဒေါင်ထဲ၌ ညဉ့်အတော် နက်သည် အထိ အလုပ်လုပ်ယင်း ဒါလီယာ အပြန်ကို စောင့်နေသည်။

သူသည် အိပေါ့ဇီ အင်တူ အရည်တဗူးကို ခုံရှည် ပေါ်တွင် ထည့်သည်။ အနံ့ပြင်းသဖြင့် ဂိုဒေါင်တခုလုံး မှန်နေသည်။ သူ့ ကျားဘက် ကြမ်းပြင်ပေါ်တွင် ၁၀ ပေ ရှည်သော ပစ္စည်းတခု ထည့်သည်။

ထင်းကား ရွက်လေ့ငယ်တံစင်း၏ ဝမ်းဗိုက်သားမှ ဖြတ်ထုတ်၍ ပြုလုပ်ထားသော ပုံစံခွက်ငယ်တခု ဖြစ်သည်။ ၎င်းပုံစံခွက်ကို ပေါ်တည့်တည့်မှ ကြည့်လျှင် မြင်း သံခွာနှင့်တူ၏။ ၎င်းခွက် ၌ သူ့ အလုပ် အားလပ်ချိန်တွင် ပြုလုပ်ရာ ရက်သတ္တပတ် အထော် ကြာသွားခဲ့သည်။

ထို ပုံစံခွက်ကို ချောဆီ သုတ်ထားပြီး အသုံးပြုရန် အဆင့် ဖြစ်နေပြီ။

လင်ဒါသည် လေချန်ယင်း ဖိုက်ဘာမှန် အဝတ်စနှင့်အင်တူ ခွက်ကို ပုံစံခွက်အတွင်းသား၌ အထပ်ထပ် သုတ်လိမ်းနေသည်။ နားများကို တိတိကျကျ အချောသပ်သည်။ ဖိုက်ဘာ မှန်စ နား ခြောက်သွားပြီး ပုံစံခွက်မှ ထွင်း၍ ထုတ်ယူသောအခါ လေသဘော၏ အောက်တွင် ဂွန်ဗိုလာ ယာဉ်ငယ်၏ အောက်ခြေ တွင် နေရာတကျ စွပ်၍ရမည့် အခွံတခု ရရှိမည်။ အလယ်ဗဟို အပေါက်မှ လေသဘော၏ တခုတည်းသောဘီးနှင့် အသံ နှင်း တိုင်တို့ကို ထုတ်၍ရမည်။ အပြင်ခွံစွပ်မည့် အလေးချိန် နှစ်သောဘောင်ကို ဂိုဒေါင် နံရံပေါ်တွင် ချိတ်ထားသည်။ ဘောင်မှာ အားကောင်း ခိုင်ခံ့ပြီး အထူး ပေါ့ပါးသော နှစ်သော သတ္တုတမျိုးဖြင့် ပြုလုပ်ထားသည်။

လင်ဒါသည် ကားနှစ်စီးဆုံ ဂိုဒေါင်ကို သူ အိမ်ထောင်
မကွဲမိကပင် အလုပ်ရုံဖြစ်အောင် ပြောင်းလဲပစ်ခဲ့သည်။ အလုပ်
ရုံသုံး ပစ္စည်းများကို ဗီယက်နမ်သို့ မသွားမီကပင် သူ့ကိုယ်တိုင်
ပြုလုပ်ခဲ့သည်။ သူ့ ဇနီး ယူမသွားသော ပစ္စည်းများ ဖြစ်သည့်
ကုလားထိုင် အမြင့်တလုံး၊ ခေါက်စားပွဲတလုံး၊ ကြိမ်ထိုးပုံ
ဘောဂ ပစ္စည်းများ အားလုံးကို အလုပ်ရုံ ထပ်ခါးပေါ်တွင်
ထားရှိသည်။

မီးချောင်းက လင်းလွန်းလှသည်။ လင်ဒါသည် ဘေ
ဘောသမားဦးထုပ်ကို ဆောင်းထားပြီး ခပ်တိုးတိုး လေချွန်ထပ်
ပုံစံခွက်ကို ဆက်လုပ်နေသည်။

ခဏရပ်ပြီး စဉ်းစားနေသည်။

ထို့နောက် မျက်နှာပြင်ကို အချောကိုင်သည်။ အောက်ဖ
ခင်းထားသော သတင်းစာများ မစုတ်ပြစေရန် သူ လက်
လျှောက်သည့်အခါ သတိထားပြီး ခြေထောက်ကို မြှောက်
လျှောက်သည်။

မနက် လေးနာရီ ထိုးပြီးခါစတွင် ထယ်လီဖုန်း လာသည်
လင်ဒါက ဂိုဒေါင်ထဲရှိ ဖုန်းမှ ထူးလိုက်သည်။

‘မိုက်ကယ်’

သူမ၏ အင်္ဂလိပ်ဆန်သော လေသံ ကြားရတိုင်း လင်
ဒါ အံ့သြမိသည်။ သူမ၏ နက်မှောင်သော ဆံပင်အုပ်ကြားမှ ထွက်
လာသော လီဖုန်းခွက် ကိုင်ထားပုံကို မြင်ယောင်မိသည်။

‘ဘယ်သူထင်လို့တုန်း’

‘အဘွားနေကောင်းတယ်။ ကျွန်မ ချစ်ဆိပ်မှာ၊ တအောင်
ကြာ လာခဲ့မယ်၊ အိပ်ချင်အိပ်နှင့်’

‘ဘာဖြစ်လို့’

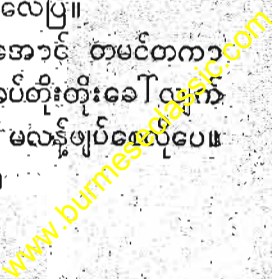
‘မိုက်ကယ် ကျွန်မ ရှင်ကို သိပ်စွော့ချင်လှပြီ’
ဖုန်းချသွား၏။

လင်ဒါ၏ အိမ်ရှေ့ ကားလမ်းသွယ်ဝေးပေါ်မှ ဤလိုယာ
ဇိမ်တိုင် ကားမောင်း ဝင်လာသော အခါ နေထွက်စပြုပြီ။
ပြောင်းပေါက်များ မမှောင်မည်းနေ၏။ သူမ အနည်းငယ်
ကြောက်နေသည်။

သို့သော် သူနှင့် ပထမဆုံးအကြိမ် တွေ့ရစဉ်ကလောက်တော့
ကြောက်တော့။ ထိုစဉ်က သူမသည် ရှာမတွေ့နိုင်သော မြေ
အကောင်နှင့် တခန်းတည်း အောင်းနေရသကဲ့သို့ ခံစားမိခဲ့
သည်။ သူနှင့်အတူ နေမိသောအခါ၊ မိုက်ကယ်၏ ကြောက်
ကော်ဖယ် ကောင်းသော အသွင်သဏ္ဍာန် အပိုင်းကို သီးခြား
ဖယ်ထားလိုက်လေသည်။

ယခု သူတို့ နှစ်ယောက်စလုံးသည် မြေတကောင်နှင့် တခန်း
တည်း ရှိနေပြီး၊ ၎င်းမြေ ဘယ်မှာ ရှိကြောင်း၊ ဘာလုပ်နေ
ကြောင်း၊ သူမ သိမြင်နေသကဲ့သို့ ဖြစ်နေလေပြီ။

သူမသည် အိမ်ထဲသို့ အသံဗလံ ကြားအောင် တမင်တကာ
ထုပ်၍ ဝင်လာပြီး မိုက်ကယ် နာမည်ကို ခပ်တိုးတိုးခေါ်လျက်
လျှောက်ကားမှ တက်လာသည်။ မိုက်ကယ်ကို မလန့်ဖျပ်စေလိုပေ။
အိပ်ခန်းမှာ ပိန်းပိတ်အောင် မှောင်နေ၏။

တံခါးပေါက်မှုနေ့၍ မိုက်ကယ်၏ စီးကရက်မီးကို မျက်လုံး
နီနီလေး တလုံးပမာ လှမ်းမြင်နေရသည်။

‘ဟဲလို’

‘လာခဲ့လေ’

သူမသည် မီးနီလေး၏ မောင်ထဲမှ လျှောက်သွားသည်။ သူမ
သည် သူ့ ခုတင်ခြေရင်း ကြမ်းပြင်ပေါ်မှ နှစ်လုံးပြူးသေနတ်ထု
ထိမိသည်။ မြေကြီး အိပ်ပျော်နေပါကလား။

လင်ဒါသည် ဝေလငါးများအကြောင်း အိပ်မက် မက်
သည်။ သူ့အိပ်ရာမှ မထချင်သေး။ အိပ်မက်ထဲတွင် သူမသည်
ရေတပ်မတော်မှ လေသင်္ဘောကြီးကို ရေခဲပြင်ပေါ်မှ ဖြတ်
မောင်းသွားသည်။ သူ့အဖို့ တနေ့တာမှာ ကုန်ခဲလှသည်။
၁၉၅၆-ခုနှစ်၊ သူ့ မြောက်ဝင်ရိုးစွန်းပေါ် ဖြတ်ပျံလျက်
ရှိသည်။

ဝေလငါးများသည် အာတိတ် နေမင်းကြီးအောက်တွင်
ပူစာ လှူနေကြသည်။ သူတို့ခေါင်းပေါ်သို့ လေသင်္ဘောကြီး
ရောက်လာမှသာ သူတို့ လေသင်္ဘောကြီးကို မြင်ကြ၏။ သူတို့
အာတိတ်သမုဒ္ဒရာ ရေလွှာ အောက်သို့ ငုပ်လျှိုးဆင်းသွားကြ
သည်။

ဝန်ဒီလာမှ ငုံ့ကြည့်သောအခါ ရေခဲကျောက်ဆောင်အ
အောက်နားတွင် ရှိနေသော ဝေလငါးများကို လင်ဒါမြင်
ရသည်။ အေးစက်သောနေရာ တနေရာ။ ဘာသံမှ မကြားရ

မြောက်ဝင်ရိုးစွန်းမှ ဖြတ်ကျော်သွားပြီး၊ သူ၏ သံလိုက်
ကွန်ပါ အိမ်မြောင်မှာ ချာလပ်တံ လည်သွားသည်။

‘ကွန်ပါ...ကွန်ပါ’

မိုက်ကယ်လင်ဒါသည် အိမ်ထဲ၌ လျှောက်သွားယင်း ရေရှက်
နေသည်။

‘မနက်စာ ပြင်ထားပြီးပြီ မိုက်ကယ်’

ဒါလီယာက လင်ဒါ၏ပါးပေါ် လက်နှင့်ဖိတပ်လျက် ပြော
လိုက်သည်။ မိုက်ကယ်၏ အိပ်မက်အကြောင်း သူမ သိသည်။
သူ့ဝေလငါးများအကြောင်း မကြာခဏ အိပ်မက်ပါစေဟု
သူမ မျှော်လင့်သည်။ ထိုအခါမျိုး၌ သူမအဖို့ ပိုလွယ်ကူသည်
ဟုတ်လား။

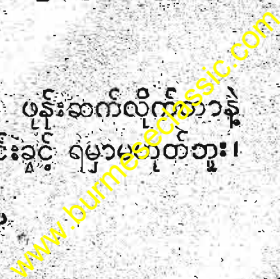
လင်ဒါသည် ယနေ့ ဗင်ပန်းဖွယ်ရှိ၏။ သူမသည် သူနှင့်
အတူ မနေနိုင်။ သူမက ခန်းဆီးများကို ဆွဲဖွင့်လိုက်သည်။
နေရောင်ကြောင့် အခန်းတခွလုံး လင်းသွားသည်။

‘ရှင် မသွားရပါစေနဲ့လို့ ကျွန်မ ဆုတောင်းနေတာ’

‘ငါ ထပ်ပြောဦးမယ်၊ မင်းမှာ လေယာဉ်မှူးလက်မှတ်ရှိတယ်
ဆိုယင် သူတို့က ဂရုစိုက် ကြည့်ကြမှာပဲ၊ ငါ သတင်းမပို့ဖန်
သူတို့က စစ်ပြန်အဖွဲ့အစည်းက ဝန်ထမ်းတဦးကို မေးခွန်းလွှာ
ပုံစံနဲ့ ဒီကို လွှတ်လိုက်လိမ့်မယ်’

‘ရှင် ဒီလောက်တော့ ရပါတယ်’

‘လေကြောင်းပျံသန်းမှု အဖွဲ့ချုပ်ကို ဖုန်းဆက်လိုက်တာနဲ့
ငါ့အဖို့ မလွယ်ဘူး၊ ငါ လေယာဉ်မောင်းခွင့် ရမှာမဟုတ်ဘူး၊

၄၄ နန်းစိုးဆိမ်း

အဲဒီဝန်ထမ်းက ငါ့ဂိုဒေါင်ထဲဝင်ကြည့်ယင်ကော၊ နောက်ပြန်
စာရေးတွေကိုလဲ ငါ တခေါက် ထပ်ကြည့်ချင်သေးတယ်’

လင်ဒါက လိမ္မော်ရည် သောက်ယင်း ပြောလိုက်သည်။

ဒါလီယာသည် ပြတင်းပေါက်စားတွင် ရပ်နေသည်။ သူမ၏
ပါးနှင့် လည်ပင်းပေါ် သို့ နွေးထွေးသော နေရောင်ခြည် ထိုးကျ
နေသည်။

‘ရှင် ဘယ်လိုနေသလဲ’

‘ဘာလဲ... ဒီနေ့ ငါ့ရှူးနေတယ် ကြောင်နေတယ် ထပ်လဲ
လား၊ ငါ ဘာမှမဖြစ်ဘူး’

‘ကျွန်မ ဒီသဘောပြောတာ မဟုတ်ဘူး’

‘ဒါဖြင့် ပြီးရော၊ အေး... ဒီ စာရေးတကောင်နဲ့ သူတို့
ရုံးခန်းကျဉ်းကျဉ်းကလေးထဲ ဝင်လိုက်သွားပြီး တုအခါ သူတို့က
ငါ့အတွက် အစိုးရက ဘာတွေ ထပ်လုပ်ပေးဖို့ စီစဉ်နေတယ်ဆို
တာ ပြောပြကြလိမ့်မယ်’

‘ဒီမယ်၊ ရှင် ဒီနေ့ စိတ်ဖောက်ပြန် နေသလား၊ ရှင် အား
လုံးကိုဖျက်ဆီးမလို့လား၊ အဲဒီ စစ်ပြန်အဖွဲ့က စာရေးကိုလည်ပတ်
ညှစ်သတ်ပြီး ရှင် ထောင်ကျခံမလား’

သူမက ခလုတ်နှစ်ခု တပြိုင်တည်း ဆွဲလိုက်သည်။ ယခင်က
တွေ့ ခလုတ်တခုစီ ဆွဲ၍ စမ်းကြည့်ဖူးသည်။ ယခု တပြိုင်တည်း
ဆွဲလျှင် ဘာဖြစ်မလဲ ကြည့်ရမည်။

လင်ဒါ၏ မှတ်ဉာဏ်က အံ့ဩဖွယ် ကောင်းလှသည်။ နီးနေ
သည့်အခါ သူ၏ ဖြစ်ရပ်ဟောင်းများကြောင့် မျက်နှာ ရှုံ့မဲ့ရုံမဟုတ်

သော်လည်း အိပ်ပျော် နေသည့်အခါ ကြောက်လန့် တကြား
အော်ဟစ်တတ်သည်။

‘အမေရိကန် ပြည်သူများနှင့် သမ္မတ နှစ်ဆင်တို့အား ဘုရား
ဆင် စောင့်ရှောက်ပါစေ’

စစ် သုံးပန်းများ လွှတ်မြောက်လာသော အခါ ဖိလစ်ပိုင်
နိုင်ငံ၊ ကလပ်စ် လေတပ် အခြေစိုက် စခန်းသို့ ပြန်လာစဉ်
၁၀၄၁ လေယာဉ် ပြတင်းပေါက်သို့ လေတပ် ဗိုလ် တဦးက ထို
ဇာတန်းရေးထားသော စာရွက်ကို ထောင်ပြခဲ့သည်။ မင်းလမ်း
အောက်၌ဆိုနေသော လင်ဒါသည် နေရောင်နောက်မှ ထိုးနေ
သော ၎င်း စာရွက်ကို ပြောင်းပြန် ဖတ်ခဲ့ရပေသည်။

ဒါလီယာအား ရီဝေသော မျက်လုံးဖြင့် ကြည့်နေသည်။
သူ့ပါးစပ်ဟောင်းခလောင်း ဖြစ်နေသည်။ မျက်နှာက ကြောင်
တောင်တောင်။ ကြောက်စရာကောင်းသော အချိန်ဖြစ်၏။

‘သူတို့ကို တယောက်ချင်း သတ်လို့ မရဘူး မိုက်ကယ်၊
ဦးတော့ ရှင် တယောက်တည်း အတွက်လဲ မလုပ်ပါနဲ့၊ ရှင်
အတွက် ကျွန်မ လုပ်ပေးပါရစေ၊ ကျွန်မ သိပ် လုပ်ပေးချင်နေ
ပါတယ်’

သူမအမှန်အတိုင်း ပြောနေခြင်း ဖြစ်သည်။ လင်ဒါကောင်း
ကောင်းသိသည်။ သူ့ မျက်လုံးများ ပြန်ပြူးလာသည်။ သူ့နှလုံး
ခုန်သံကို မကြာမီ၌ သူ ဆက်လက် မကြားရတော့ပေ။

x x x

www.burmeseclassic.com

၄၆ နန်း စိုးသိမ်း

စကြိုများ၌ ပြတင်းပေါက် မရှိ။ မိုက်ကယ် လင်ဒါသည် အစိုးရရုံး အဆောက်အအုံတန်းရှိ အထပ်များမှ လမ်းလျှောက် သွားလျက်ရှိသည်။ အထွေထွေ ဆောင်ရွက်မှု အုပ်ချုပ်ရေး ဌာန၌ အပြာရောင်ယူနီဖောင်းဝတ် အစောင့်များသည် အထပ် အစိုးရများကို စစ်ဆေးနေကြသည်။လင်ဒါ၌ ဘာအထုပ်မှ မပါ။

ညွှန်ကြားမှု တာဝန်ခံ စာရေးမလေးသည် 'လက်ထပ် ရမည် သူနာပြု ဆရာမလေး' အမည်ရှိ ဝတ္ထုစာအုပ်ကို ဖတ်နေသည်။ 'ကျွန်တော့် နာမည် မိုက်ကယ်လင်ဒါပါ'

'ထိုကင်နံပါတ် ယူပြီးပြီလား'
'ဟင်အင်း'
'နံပါတ် ယူပါ'

လင်ဒါက စားမဲ့ဘေး လင်ဗန်းထဲမှ နံပါတ်ပြား အိုင်လေးကို ကောက်ယူလိုက်သည်။

'ရှင် နံပါတ် ဘယ်လောက်လဲ'
'၃၆'

'နာမည်'
'မိုက်ကယ်လင်ဒါ'
'ရှင်မှာ ဘာ ချွတ်ယွင်းမှုရှိလဲ'
'မရှိဘူး၊ ဒီနေ့မှ သတင်းပို့တာ'

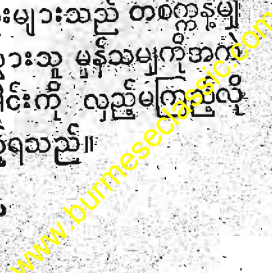
သူက ညွှန်ကြားမှု စာရေးမလေးအား စစ်ပြန် အဖွဲ့အစည်းမှ ပေးပို့ ခဲ့သော စာကို ထုတ်ပေးသည်။
'ခဏထိုင်ပါ'

သူမက မိုက်ကယ်လင်ဒါ လှည့်ပြီး...
'နံပါတ် ၁၇'

ဗိုင်နယ်လ် ပလပ်စတစ် ဂျာကင် ဝတ်ထားသော လူငယ် တယောက်သည် လင်ဒါ ဘေးမှ ဖြတ်၍ စာရေးမ နောက်ဘက်ရှိ အခန်းထဲသို့ ဝင်သွားသည်။ ညွှန်ကြားမှု စောင့်ဆိုင်းရန် အခန်းထဲသို့ ထိုင်ခုံ အလုံး ငါးဆယ်၏ ထက်ဝက်တွင် လူများ ရှိနေသည်။ အများစုမှာ လူငယ်များ ဖြစ်ကြသည်။ 'စပက် ၄' ထပ်ခွဲမှ တပ်သားဖောင်းများ ဖြစ်ပုံရ၏။ စစ်ဝတ်စုံ ဝတ်ထားကြသော်လည်း စစ်သားပုံ မဆက်သော သူများ ဖြစ်၏။ တကယ်တော့ သူတို့တွေမှာ ဘက်စုံကားဂိတ်တွင် ပင်ဘောလက်စားခံများ၌ ကစား နေတတ်ကြသည့် အရွယ် များပင် ဖြစ်သည် ဟုတ်လား။

လင်ဒါ၏ရှေ့တည့်တည့်တွင် နားထင်အပေါ် နား၌ အမာရွတ် ခိုသော လူတိုင်း ထိုင်နေသည်။ အမာရွတ်ကို ဆံပင်နှင့် ဖုံးအုပ်ရန် ကြိုးစား၍ ပြီးထားသည်။ နှစ်မိနစ်ခန့်ရှိတိုင်း သူ အိတ်ထဲမှ လက်ကိုင်ပဝါ ထုတ်ပြီး နှပ်ညှပ်သည်။ သူ့ အကျီအိတ်တိုင်း၌ လက်ကိုင်ပဝါများ ပါရှိ၏။

လင်ဒါ၏ ဘေးရှိလူမှာ သူ့ ပေါင်ကို လက်နှစ်ဘက်နှင့် တင်းကျပ်စွာ ဆုပ်ကိုင်လျက် မလှုပ်မယှက် ထိုင်နေသည်။ သူ့ မျက်လုံးများသာ လှုပ်ရှားကြသည်။ သူ့ မျက်လုံးများသည် တစ်စက္ကန့်မျှ မတည်ငြိမ်။ အခန်းထဲမှ ဖြတ်လျှောက်သွားသူ မှန်သမျှကို အာရုံစေတနေသည်။ ရဲဖန်ရဲခါတော့ သူ့ ခေါင်းကို လှည့်မကြည့်လို သဖြင့် မျက်လုံးများကို ကျုံ့၍ ကြည့်ရသည်။

ညွှန်ကြားစားပွဲနောက်ဘက်ရှိ ဝက်ဘာထဲမှ ရိုးခန်းငယ်လေး ထဲတွင် ပါဂ် သည် လင်ဒါအား စောင့်နေသည်။

ပါဂ် သည် အထွေထွေဆောင်ရွက်သူ ဌာနခွဲ ၁၂ မှဖြစ်ပြီး ရာထူးတိုးခွင့် ရမည့်သူတဦး ဖြစ်သည်။ သူသည် စစ်ပြန် စစ်သို ပန်းများဆိုင်ရာ အထူးဌာနခွဲ၌ တာဝန်ကျနေခြင်း ဖြစ်သည်။

ပါဂ်၏ တာဝန်သစ်အရ စာရွက်စာတမ်းများစွာကို ဖတ်ရှု နေရသည်။ ထို စာရွက်စာတမ်း မှတ်တမ်းများထဲတွင် လေတပ် မတော်မှ ဆေးဘက်ဆိုင်ရာ ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ်၏ နိုင်ငံလုံး ဆိုင်ရာ စိတ္တဗေဒ အကြံပြုချက်လည်း ပါရှိသည်။

‘လူတဦးသည် တဦးတည်း ခွဲခြားထားရှိခံရခြင်း၊ သိက္ခာချ ခံရခြင်း၊ နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်းခံရခြင်း၊ စော်ကားခံရခြင်းတို့ကြောင့် ဒေါသစိတ်လွန်ကာ အချိန်အတန်ကြာအောင် စိတ်ကျရောဂါ ရရှိနေလိမ့်မည်ကား သေချာလှ၏။ ဤ စိတ်ကျရောဂါကြောင့် သူ၏ တုံ့ပြန်မှုမှာ မည်သည့်အချိန်တွင် မည်သို့မည်ပုံပြန်လည်ပေါ် ပေါက်လာမည်ကိုသာ စောင့်ကြည့်ရန် လိုပေသည်။’

ဟူ၍ ၎င်း မှတ်တမ်း၌ ဖော်ပြထားသည်။

ပါဂ် သည် အချိန်ရသ၍ ၎င်းမှတ်တမ်း အကြံပြုချက်များ ကို ဖတ်နေတတ်သည်။ ပါဂ် ၏ စားပွဲပေါ်မှ စစ်မှုထမ်း မှတ်တမ်းများမှာ လေးစား လောက်ပေ၏။ လင်ဒါအား စောင့် ဆိုင်းသင်း ၎င်း၏ မှတ်တမ်းကို တခေက် ထပ်ဖတ်ကြည့်ပြန် သည်။

လင်ဒါ၊ မိုက်ကယ်၊ ဂျေ၊ ၀၂၁၄၂၇၂၇၆၀၃။ ကိုရီးယား ၁၉၅၁။ ရေတပ်မတော်။ အမှတ်ကောင်းသည်။ ၁၉၅၄။ သိမ်ဟာ့ စံနယူးဂျာစီပြည်နယ်။ လေထက်ပေါ်သော ယာဉ် များမောင်းရန် သင်တန်းတက်ဖူးသည်။ အမှတ် အထူးကောင်း ဖြစ်သည်။ လေယာဉ် မှမ်းခံမှု သုတေသန လုပ်ခြင်း အတွက် ထပ်ပြု မှတ်တမ်းတင် ခံရသည်။ ၁၉၅၆တွင် ရေတပ်မတော်၏ ဝင်ရိုးစွန်း လေ့လာရေးလုပ်ငန်း၌ ပါဝင်ခဲ့သည်။ ၁၉၆၄၌ ရေတပ်မတော်မှ လေသင်္ဘော အစီအစဉ်များ လျှော့ချလိုက် သောအခါ အုပ်ချုပ်ရေးသို့ ပြောင်းရွှေ့ခဲ့ရသည်။ ၁၉၆၄ တွင် ရဟတ်ယာဉ်မောင်းရန် မိမိဆန္ဒ အလျောက် တောင်းဆို ခဲ့သည်။ နှစ်ကြိမ် ပျံသန်းခဲ့ပြီး ၁၉၆၇ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၀ရက်၊ ဒေါင်ဟိုင်မြို့အနီးတွင် ပစ်ချခံခဲ့ရသည်။ စစ်သိုပန်း အဖြစ် ခြောက်လကြာ အကျဉ်းချခံခဲ့ရသည်။

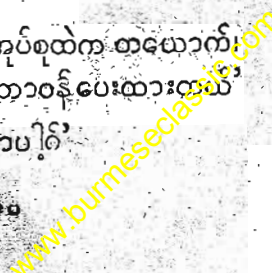
သူ့ လက်ပတ်နာရီကို ကြည့်သည်။ ၃ : ၄၀ နာရီ။ လင်ဒါ နောက်ကျနေပြီ။ စားပွဲပေါ်ရှိ တယ်လီဖုန်းခလုတ်ကို နှိပ်လိုက် သည်။ စာရေးမက ထူးသည်။

‘မစ္စတာလင်ဒါ၊ ရောက်ပြီလား’

‘ဘယ်သူလဲ၊ မစ္စတာပါဂ်’

‘လင်ဒါ လင်ဒါ၊ သူက ထူးခြားတဲ့အုပ်စုထဲက တယောက် သူလာယင် ငါ့ဆီတန်းလွတ်ဖို့ မင်းကို တာဝန်ပေးထားတာပဲ’

‘ဟုတ်ကဲ့—လွတ်လိုက်ပါမယ် မစ္စတာပါဂ်’

စာရေးမသည် ဝတ္ထုဆက်ဖတ်နေ၏။ ၃၃ နှာရီတွင် စာအုပ်ကိုညှိရန် အရာတခုကိုရှာဖွေရာ လင်ဒါ၏စာကို ကောက်ယူမိသည်။ စာပေါ်မှ နာမည်ကို တွေ့သွား၏။

‘၃၆—၃၆...’

သူမက ပါဂ်၏ ရုံးခန်းသို့ ဖုန်းခေါ်လိုက်သည်။

‘မစ္စတာလင်ဒါ ရောက်ပါပြီ’

x x

လင်ဒါ၏ ရုပ်သွင်သဏ္ဍာန်ကို မြင်သောအခါ ပါဂ် အနည်းငယ်အံ့ဩသွားသည်။ လင်ဒါသည် မဂ္ဂလိက လေကြောင်းလေယာဉ်မှူးဝတ်စုံကို ဝတ်ထားသဖြင့် ခန့်ညားနေ၏။ သူသည် တောင်တောငြိကြီး လှုပ်ရှားပြီး သူ့အကြည့်က စူးရှသည်။ ပါဂ်သည် မျက်လုံးမပါသော လူများနှင့် ဆက်ဆံရခြင်းကို မကြာခဏ စိတ်ကူးကြည့်ဖူး၏။

ပါဂ်၏ အသွင်ကြောင့် လင်ဒါ မအံ့ဩမိပါ။ သူ့ဘဝ တစ်လျှောက်လုံး စာရေး စာချီများ အားလုံးကို မုန်း၏။

‘ခင်ဗျား ဟန် ကျ နေ ပုံ ရ တယ်၊ ဗိုလ်မှူး...ခင်ဗျားဘဝ ပြန်စီပြန်လာပြီ ထင်ပါပြီ’

‘ဟုတ်ကဲ့’

‘ကိုယ့်မိသားစုနဲ့ ပြန်တွေ့ရတော့ ဝမ်းသာစရာပေါ့ဗျာ’ လင်ဒါပြုံးလိုက်သည်။ သို့သော် သူ့မျက်လုံးများက သူ့ပြုံးခြင်းနှင့် မသက်ဆိုင်ပေ။

‘ကျွန်တော့် မိသားစု အဆင်ပြေကြတယ်လို့တော့ ကြားတယ်’

‘အို... ခင်ဗျားနဲ့ အတူ မနေကြဘူးလား၊ ခင်ဗျား အိမ်ဆောင်ရှိတယ်လို့ ဒီမှာ ရေးထားတယ်၊ ကလေး နှစ်ယောက် ချိုတယ် ဆိုပါလား’

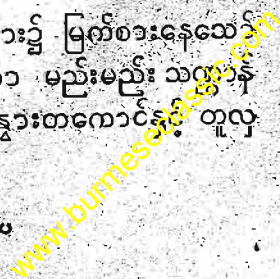
‘ဟုတ်ပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော့်ဖခီးနဲ့ ကွာရှင်းပြီး ပါပြီ’

‘ဆောရီးဗျာ၊ ခင်ဗျားရဲ့ ကိစ္စကို တာဝန်ယူရတဲ့ ကျွန်တော့် အလျင်လူ့ ဂေါ်မင်က မှတ်တမ်းမှာ သေသေချာချာ ရေး ဆွေးသွားလို့’

လင်ဒါက ပါဂ်အား သေသေချာချာ ကြည့်နေသည်။

‘ခင်ဗျား ဘယ်တုန်းက ကွာရှင်းခဲ့သလဲ ဗိုလ်မှူး၊ ကျွန်တော့် ခုတ်တမ်းမှာ ပြည့်စုံစေချင်လို့ မေးတာပါ’

ပါဂ်သည် ရှိခိုင်ကြီး အစွန်အဖျား၌ မြက်စားနေသော်လည်း မိမိအား ချောင်းကြည့်နေသော မည်းမည်း သဏ္ဍာန်ကြီး၏ အရိပ်အကဲကို နားမလည်သည့် နှားတကောင်နှင့် တူလှသည်။

ရုတ်တရက်ပင် လင်ဒါသည် သူ့ဘယ်တော့မှ စဉ်းစားမရနိုင်
သော အရာများ၊ ဘယ်တော့မှ မစဉ်းစားဖူးသော အရာများ
ကို ဖွင့်ဟ ပြောဆို နေမိလေတော့သည်။

‘ကျွန်တော်မိန်းမ ကျွန်တော်နဲ့ ကွာရှင်းဖို့ တောင်းဆိုတာ
ကျွန်တော် ပြန်ရောက်ပြီး နှစ်လအကြာမှာပေါ့၊ ရွေးကောက်
ပွဲထွေ ကျင်းပခါနီး ပဲရစ် ဆွေးနွေးပွဲတွေ ရပ်ဆိုင်းတာ ချိန်
ထင်ပါရဲ့၊ အဲဒီတုန်းက သူ့တခါတည်း အပြတ် မလုပ်နိုင်ဘူး၊
ကျွန်တော် ပြန်ရောက်ပြီး တနှစ် အကြာမှာ သူ့အိမ်က ထွက်
သွားတယ်လေ၊ သူ့သိပ်စိတ်မကောင်းမဖြစ်ပါဘူး၊ အစိုးရက
ထုတ်နိုင်သမျှ ကူညီပါတယ်’

‘ဟုတ်ပါတယ်’

‘ကျွန်တော် အဖမ်းခံရပြီးတော့ ရေတပ်ဗိုလ်တဦးဟာ မာ
ဂရက်ဆီ မကြာခဏ လာတွေ့ပြီး အားပေးကောင်း ပြောခဲ့သတဲ့၊
ဒါဟာ စစ်သို့ ပန်းတွေ့ရုံ ဇနီးတွေအတွက် ကိုယ့်ခင်ပွန်း ပြန်
လွတ်လာတဲ့အခါ ကြုံတွေ့ရမယ့် အပြောင်းအလဲတွေကို ရင်ဆိုင်
နိုင်အောင် လုပ်ပေးနေကျ ကိစ္စတစ်ခုပါ။

‘ဟုတ်...ကဲ့’

လင်ဒါက စကား ရပ်လိုက်ချင်သည်။ ရပ်လိုက်မှ ဖြစ်မည်။

‘တကယ်တော့ လုပ်သင့်တာက...’

‘ပြန်လွတ်လာတဲ့ သူ့ပန်း တဦးဟာ ပျမ်းမျှ သက်တမ်းရှည်
တဝက်အထိပဲ အသက်ရှည်မယ်လို့ သူက ရှင်းပြခဲ့တယ်ဗျ’

လင်ဒါသည် ဝင်းပစ္စည်းဖြင့် ပြုံးနေလေပြီ။

‘ဟုတ်ပါဘယ် ဗိုလ်မှူး၊ ဒါပေမယ့်... တခြား အကြောင်း
အချက်တွေလဲ ရှိဦးမှာပါ’

‘ဟုတ်သပေါ့၊ သူက ကျွန်တော့် ကွယ်ရာမှာ နောက်မီးလင်း
နေတာကိုး’

လင်ဒါ ရယ်လိုက်သည်။

လင်ဒါ မျက်လုံး မှိတ်လိုက်သည်။ ပါဂ်၏ လည်ပင်းပေါ်မှ
ဆွေးကြော ခုန်နေပုံကို မကြည့်ချင်။

ပါဂ်ကလည်း ရော၍ ရယ်သည်။ ချက်ချင်း ရပ်လိုက်သည်။

‘သို့ ကြောင့် သူ့ အသက်ဘေး ချမ်းသာရာ ရသွား၏။ ဖိုင်တွဲကို
ပြန်ကောက်ယူသည်။’

‘အဲဒီ ကိစ္စအတွက် ခင်ဗျား အကြံဉာဏ်မတောင်းခံဘူးလား’

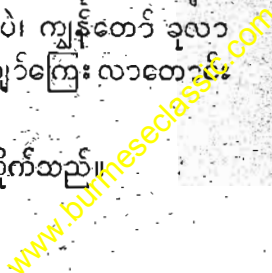
‘စိန်အယ်လ်ဘန် ရေတပ်မတော် ဆေးရုံက စိတ္တဗေဒ ပညာ
ရှင်တဦးက ကျွန်တော်နဲ့ လာဆွေးနွေးပါတယ်’

‘အဲဒီအတွက် ခင်ဗျား ထပ်ပြီး အကြံဉာဏ်ယူ ဆွေးနွေး
ချင်တယ်ဆိုယင် ကျွန်တော် စီစဉ်ပေးလို့ ရပါတယ်’

လင်ဒါက မျက်တောင် ခတ်လိုက်သည်။

‘ဒီမယ် မစုတာပါဂ်၊ ခင်ဗျားရော ကျွန်တော်ရော ယောကျ်ား
တွေပါ။ ဒါတွေဟာ ဖြစ်နေကျ သဘာဝပဲ၊ ကျွန်တော် ဒုလ္လာ
တွေတာက ဟောဒီက ဒဏ်ရာအတွက် လျော်ကြေး လာတောင်း
အာပဲ’

လင်ဒါက သူ၏ လက်ကို ထောင်ပြလိုက်သည်။

ပါဂ် နားလည်လိုက်ပြီ။ ဖိုင်တွဲထဲမှ လင်ဒါ၏ လျှောက်လွှာ ပုံစံ ၂၁၄ ကို ဆွဲထုတ်လိုက်သည်။

ခင်ဗျားမာ၊ လုံးဝ ကိုယ်လက်အင်္ဂါချို့တဲ့သူ မဟုတ်တော့ ကျွန်တော်တို့ ခင်ဗျားကို ကူညီပို့ တနည်းတလမ်း ရှာရတာပေါ့ဗျာ....

ပါဂ်က မျက်စိတဘက် မှိတ်မြလိုက်သည်။

စစ်ပြန်အုပ်ချုပ်ရေးအဖွဲ့ရုံးကြီးမှ လင်ဒါပြန်ထွက်လာသော အခါ ညနေ ၄း၃၀ ရှိပြီ။ ရုံးဆင်းသူများ ကားများ ရှုပ်ထွေးစပြုနေပေပြီ။ လင်ဒါ၏ အင်္ကျီကျောတွင် ချွေးရွဲနေ၏။ ၂၃လမ်း မြေအောက်ရထားဘူတာသို့ အဝတ်အထည်လုပ်ငန်း ရပ်ကွက်မှ လူများ ဆင်းသွားလျက် ရှိကြပုံကို လင်ဒါ လေ့ထား မှေ့မိမိ ငေးကြည့် နေသည်။ သူတို့တွေနှင့် ပြတ်သိပ် ကျပ်ညပ်လျက် ရထား အတူ စီးမသွားချင်ပါ။

စစ်ပြန်အုပ်ချုပ်ရေးရုံးမှ ဝန်ထမ်း အတော်များများသည် လည်း ရုံးက အချိန်မစေ့မီ ဆင်းနေကြသည်။ သူတို့တွေ တိုးစေ့ ထွက်လာကြသောကြောင့် လင်ဒါခမျာ တိုက်ရိုက်တွင် ကပ်ရွဲ ရှောင်ပေးနေထိုင်ရသည်။ သူ့ရန်ဖြစ်ချင်သည်။ မာဂရက်က သူ့ဆီ ခပ်သုတ်သုတ် ပြေးကပ်လာသည်။ သုံးထပ်သား စားပွဲ ပေါ်မှကျော်၍ စကားပြောနေသည်။ ပြင်းခုံနေသည်။ သူ့ စဉ်းစားရဦးမည်။

ရေနှေးကရားမှ ဝီစီသံ ကြားရသည်။ သူ့အူမကြီးထဲက အေးစက် ကိုက်ခဲလာသဖြင့် လိုမိုတေးလ်ဆေးပြားကို နှိုက်

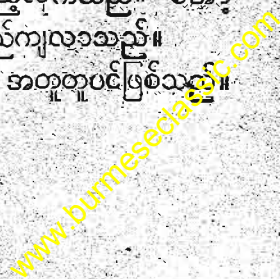
သည်။ ဆေးပြားသောက်ရန် နောက်ကျသွားပြီ။ အိမ်သာ နှိုးတခု ရှာရမည်။ မြန်မြန်ရှာမှ။ စောင့်ဆိုင်းခန်းထဲသို့ သူ ပြန်ဝင်သွားသည်။ မျက်နှာဆွေးလျော့ပြီး နဖူးချွေး ရွဲလျက် အိမ်သာခန်းလေးထဲ ဝင်သွားသည်။

အိမ်သာ တလုံးသာရှိပြီး လူတယောက်က အပြင်၌ ရပ် နောင်နေသည်။ လင်ဒါ စောင့်ဆိုင်းခန်းဆီ ပြန်ထွက်လာ သည်။ သူ့ရောဂါမှာ အူမကြီး၌ အကြောဆွဲခြင်းဟု ဆေး နယ်တမ်း၌ ဖော်ပြထားသော်လည်း ဆေးမမေးထား။ လိုမိုတေးလ်ဆေးကို သူ့ဘာသာ ရှာတွေ့ခဲ့သည်။

ငါ အဖင်က ဘာလို့ မသောက်ခဲ့မိပါလိမ့်။ မျက်လုံး ကစားကြည့်နေသော လူက လင်ဒါကို ခေါင်း မရွှေ့ပဲနှင့် မျက်စိတဆုံး လိုက်ကြည့်နေသည်။ ဗိုက်ထဲက ထိုးထိုး ပြီး အောင့်လာသည်။ လက်မောင်းများ၌ ကြက်သီးမွှေးညှင်း ထလာသည်။ အသက်ရှူ ကျပ်လာသည်။

ဝဝတုတ်တုတ် သန့်ရှင်းရေး သမားကြီးက ဝန်ထမ်းများ သုံးသော ရေအိမ်သာတခါးသော့ကို ဖွင့်ပေးသည်။ သန့်ရှင်း ရေးသမားကြီး အပြင်၌ စောင့်နေသဖြင့် အိမ်သာထဲမှ လင်ဒါ၏ စိတ်မချမ်းသာဖွယ် အသံများကို သူ မကြားရပေ။ နောက်ဆုံး၌ လင်ဒါသည် မျက်နှာကျက်ကို မော့ကြည့်လိုက်သည်။ အော့ အန်ခြင်းကြောင့် မျက်လုံးများမှ မျက်ရည်ကျလာသည်။

အားလုံး ဘာမှပြောင်းလဲမသွားပါ။ အတူတူပင်ဖြစ်သည်။ ရေနှေးကရားမှ ဝီစီသံ ကြားရပြန်ပြီ။ 'မအောင်ပေးတော့'

၅၆ နို့စို့ ရိုးသိမ်း

လင်ဒါသည် အသံကဲ့အက်စွာဖြင့် ရေရွတ်ပြီး သူ့ မျက်နှာကို သူ၏ အကျည်းတန်သော လက်ဖြင့် ပွတ်လိုက်လေသည်။

x x x

လင်ဒါ၏ အကြွေးဝယ် ကတ်များဖြင့် တနေ့လုံး အလုပ် ရှုပ်နေခဲ့သော ဒါလီယာသည် လင်ဒါရထားပေါ်မှ ဆင်းလာ သောအခါ ပလက်ဖောင်းပေါ်၌ စောင့်ကြိုနေသည်။ လင်ဒါ သည် သူ့ ကိုယ်သူ ညှာ၍ ဆင်းလာပုံ တွေ့ရသဖြင့် သူ့ ဖခင် ပိုက်နာရောဂါ ဖြစ်နေကြောင်း သူမ သိလိုက်သည်။

သူမသည် ရေပန်းစက်မှ စက္ကူခွက်ငယ်လေးဖြင့် ရေတခွက် ခပ်ပြီး သူမ ပိုက်ဆံအိတ်ထဲမှ ပုလင်းလေးကို ထုတ်လိုက်သည်။ ရေခွက်ထဲ ဆေးထည့်လိုက်သောအခါ ရေနေောက်သွားသည်။

လင်ဒါသည် သူ့ ဘေးသို့ ဒါလီယာရောက်လာပြီး ရေတခွက် ကမ်းပေးမှ သူမအား သတိပြုမိလေသည်။

ဆေးကို သောက်လိုက်သည်။ လျှာနှင့် နှုတ်ခမ်းများ ပူထ သွား၏။ ကားဆီ မရောက်မီပင် ပိုက်နာ သက်သာသွား၏။ ဝါးမိနစ်အကြာတွင် လုံးဝပျောက်သွားသည်။ အိမ်ရောက်သော

အိမ်ရာထဲ တန်းဝင်ပြီး သုံးနာရီလုံးလုံး အိပ်ပျော်သွား သည်။

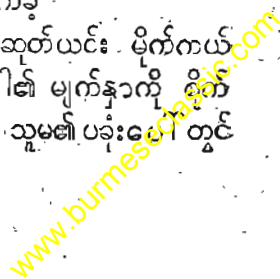
x x x

လင်ဒါသည် အိပ်ရာမှ ခေါင်းမကြည်စွာဖြင့် နိုးလာသည်။ နိုးသော် နိုးကြားနေသည်။

ယနေ့ သူ့ အကြံ အောင်မြင်ခဲ့သည်။ တော်ပါသေးရဲ့။ ရေနှေးကရားကို သတိရသည်။ သူ့ လည်ပင်း တင်းကျပ် သွားသည်။ ပခုံးနှင့် လည်ချောင်းကြားတနေရာမှာ ယားယံ နေသော်လည်း ကုပ်ရ ခက်နေသည်။ သူ့ ခြေထောက်များ လှုပ် နေသည်။

အိမ်တအိမ်လုံး မှောင်မည်းနေသည်။ လှေကားမှ တက်လာ သော မီးရောင် မှိတ်တုတ်မှိတ်တုတ်ကို သူ့ အိပ်ရာ ပေါ်မှ ထုန်းမြင်ရသည်။ ဒါလီယာသည် ဖယောင်းတိုင် ထွန်းလျက် တက်လာခြင်း ဖြစ်သည်။ သူမသည် ကြမ်းပြင်ထိ ရှည်လျား သော အရောင်ရင့်ရင့် ဝတ်ရုံရှည်ကြီးကို ဝတ်ထားသည်။ သူမ နှိပ် စီးထားသဖြင့် ခြေသံ မကြားရ။ လင်ဒါ၏ ဘေး၌ ဆီယင်း ဖယောင်းတိုင်ကို ကိုင်ထား သည်။ လက်ကမ်း ပေးသည်။

‘လာ... မိုက်ကယ်၊ ကျွန်မနဲ့ အတူ လိုက်ခဲ့’ သူမက ခန်းမဆောင်မှ နောက်ပြန် ဆုတ်ယင်း မိုက်ကယ် ထင်ဒါအား ဆွဲခေါ်သွားသည်။ လင်ဒါ၏ မျက်နှာကို မိုက် ကြည့်နေသည်။ သူမ၏ ဆံပင်နက်များက သူမ၏ ပခုံးပေါ် တွင်

ဖြာကျနေ၏။ သူမ နောက်ဆုတ် သွားယင်း ဝတ်ရုံ အနား
အောက်မှ ခြေဖမ်းဖြူပြုကလေးများ ထွက်လာသည်။

ခနစ်လလုံးလုံး အသုံးမပြုပဲ ပစ်ထားခဲ့သော ကစားစင်
အခန်းထဲသို့ ပြန်သွားနေခြင်း ဖြစ်သည်။ အခန်း အဝှန်းတူ
ကြီးများသော ခုတင်ကြီးနှင့် ရံရံများကို အုပ်ကာထားသော
ခန်းဆီး ထူထူကြီးများကို ဖယ်ဖောင်းတိုင် အလင်းရောင်ဖြင့် မြင်
ရလေပြီ။ အမေ့တိုင်နဲ့ရသည်။ ရေနံဆီ မီးခွက်ကလေးမှ ပြု
လဲလဲ မီးရောင်ကို ခုတင်ဘေး စားပွဲပေါ်၌ တွေ့ရသည်။ မ
ဂရက် နေခဲ့သော အခန်း မဟုတ်တော့ပေ။ ဟင့်အင်း၊ ယ
အင်း။

ဒါလီယာက ဖယောင်းတိုင်ကို မီးခွက်ဘေး၌ ချလိုက်ပြီ
လင်ဒါ၏ ညဝတ် ရုပ်အင်္ကျီကို ညင်သာ ယုယစွာ ဆွဲချွတ်လိုက်
သည်။ ဘောင်းဘီ သားရေကြိုးစကိုဖြေ၍ ချွတ်ချပေးသည်
သူမ၏ ဆံပင်များက လင်ဒါ၏ပေါင်ကို ထိသွားသည်။

‘ရှင်ဒီနေ့ သိပ် အားရှိနေပုံရတယ်’

သူမက သူ့ကို အိပ်ရာပေါ် အသားလေး တွန်းချသည်
လင်ဒါ၏ အောက်မှ ပိုးသား အိပ်ရာခင်းမှာ အေးစက်နေ၏။

သူမက ဆေးတံတချောင်းကို မီးညှိပြီး လင်ဒါအား ကမ်း
ပေးသည်။ ဖယောင်းတိုင် မီးကြောင့် အရိပ်များ လှုပ်ရှားနေ
ကြသည်။

လင်ဒါသည် အဆိုးအစမရှိသော မျက်လုံးများထဲသို့ လိမ္မော်
ကျသွားလျက် ရှိသလို ခံစားရပြန်သည်။

သူကလေးဘဝ နေရာသီ ညများ၌ မြက်ခင်းပေါ် ထိုင်ပြီး
ဘောင်းကင်္ဂမူ ကြယ်များကို မော့ကြည့်ယင်းနှင့် ကြယ်များဆီ
ချောပါ လှင့်စင်ကျသွားတတ်ပုံကို သတိရသည်။

ဒါလီယာက သူမ၏ ဝတ်စုံကို ချွတ်ချပြီး သူ့ ရွှေ၌ မတ်
တတ် လာရပ်သည်။

သူမ၏အသွင်ကပထမဆုံးအကြိမ် တွေ့မြင်ခဲ့ရဥင်က ကဲ့သို့ပင်
သူ့အား ဖမ်းစားလိုက်သည်။ အသက်ရှူတချက် ရပ်သွားသည်။
သူမ တကိုယ်လုံး၏ မျဉ်းကွေး မျဉ်းကောက်များမှာ ဖယောင်း
တိုင် မီးရောင်ထဲ၌ ပီပြင် ထင်ရှားနေ၏။

သူမသည် ဆီမီးခွက် အပေါ်နားမှ မွေးကြိုင်သော ဆီပုလင်း
လေးကို လှည့်ယူလိုက်သောအခါ လင်ဒါ တုန်လှုပ်သွားသည်။
လင်ဒါ၏ ကိုယ်ပေါ်မှ ခွကာ လင်ဒါ၏ ရင်ဘတ်နှင့် ဝမ်းဗိုက်
ကို ဆီလိမ်းပေးသည်။

သူမ၏ ကျယ်ဝန်းသော မျက်လုံးများသည် လင်ဒါ၏ မျက်
နှာပေါ်မှ လုံးဝ မခွာတော့ပေ။

အခန်း ၂

မိုးချုန်းသံလို အသံကြီးကြောင့် အိပ်ခန်းထဲရှိ လေထုသည် လှုပ်ခါသွားပြီး ဖယောင်းတိုင်မီးကလေး မှိတ်တုတ် မှိတ်တုတ် ဖြစ်သွားသည်။ အလုပ်ရှုပ်နေကြသော ဒါလီယာနှင့် လင်ဒါတို့ သတိမပြုမိပေ။ ထိုအသံမှာ ရိုးနေသော အသံတစ်ခုဖြစ်၏။ နယူးယောက်မှ စီရင်တန်သို့ နောက်ဆုံး ထွက်ခွာသော ဂျွန်လေယာဉ်ပျံသံဖြစ်သည်။ ဘုရင် ၇၂၇ ကြီးသည် လိပ်ခဲဟူသော မြို့အထက် ပေ ၆၀၀၀ သို့ ရောက်သွားပြီး ဆက်လက် ပျံတင်သွားနေဆဲ ဖြစ်သည်။

ယနေ့ည ထိုလေယာဉ်ပေါ်၌ 'မုဆိုးကြီး' ပါသွားသည်။ သူသည် ပခုံးကျယ်သူ ဖြစ်ပြီး အရောင်ရင့်ရင့် ဝတ်စုံကို ဝတ်

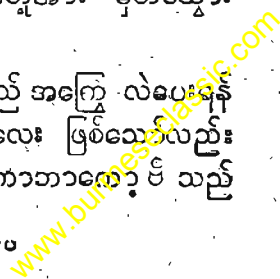
သားသည်။ အတောင်ပံ နောက်ဘက်ကပ်လျက် မင်းလမ်းဘေး ဆိုင်ခုံ၌ထိုင်နေသည်။ လေယာဉ်မယ်လေးသည် လေယာဉ်ခများ ထိက်ကောက်ခံနေသည်။ သူက သူမအား ဒေါ်လာ ၅၀ တန် ဧည့် အသစ် စက်စက် တရွက် ပေးလိုက်သည်။ သူမက ၎င်းငွေ ဧည့် ကို မျက်မှောင်ကြုတ် ကြည့်လိုက်သည်။

'အကြေ မပါဘူးလားရှင်'
'နှစ်ယောက်အတွက်လေ၊ သူနဲ့ ကျုပ်အတွက်ပေါ့'

ထိုလူက သူ့ ဘေးခံ၌ အိပ်ပျော်နေသော လူကြီးကို လက် ညှိုးထိုး ပြောလိုက်သည်။ သူ့ စကား ပြောသံဝဲဝဲကို လေယာဉ် မယ်လေး စဉ်းစားမရ။ ဘာလူမျိုးမှန်းမသိ။ ဂျာမန် သို့မဟုတ် ဒတ် ချ် ဖြစ်မည်။ သူမ မှားသွား၏။

ထိုလူသည် အစွရေး လျှိုဝှက် ထောက်လှမ်းရေး ဌာန ဖြစ်သော မိုဆတ်ဒ် အလီယာဘက် (အများသိသော 'မော့ဆက်') မှ ဗိုလ်မှူး ဒေးဗစ်ကာဘာကော့ဗ် ဖြစ်သည်။ ကာဘာကော့ဗ် သည် မင်းလမ်း တဘက် မိမိ၏ နောက်တန်း၌ ထိုင်နေသော စာသုံးဦးလည်း ၎င်းတို့ လေယာဉ်ခများကို အကြေ ငွေစက္ကူ များဖြင့် ပေးချေနိုင်ကြပါစေဟု ဆုတောင်းမိသည်။ သို့မဟုတ် ခေါက် လေယာဉ် မယ်လေးသည် ၎င်းတို့အား မှတ်မိသွား နိုင်သည်။

ကနေဒါ လေဆိပ်မှ အဆက်အသွက်သည် အကြေ လဲပေးချိန် ထိပ် အချိန် မရလိုက်ရှာပေ။ အမှားကလေး ဖြစ်သော်လည်း သူ့အဖို့ စိတ်ခုစရာ ဖြစ်ရသည်။ ဗိုလ်မှူး ကာဘာကော့ဗ် သည်

အသက် ၃၇ နှစ်တိုင်အောင် အသက် ရှင်နေခြင်းမှာ အများအယှင်း များများ စားစား မလုပ်မိခဲ့သောကြောင့် ဖြစ်လေသည်။

သူ့အေးရီ တပ်ကြပ်ကြီး ရော ဘတ် မိုရှက် ဗ် စကီးသည် ခေါင်း နောက်လှန်လျက် တခေါ်ခေါ်နှင့် အိပ်မောကျနေသည်။ တယ်လာဗစ်မြို့မှ လေ့ယာဉ်ခရီး ရှည်ကြီးပေါ်တွင်လည်း ကာဘာကော့ ဗ် မိုရှက် ဗ် စကီးတို့သည် ၎င်းတို့ နောက်ဘက် လူသုံးဦးကို လုံးဝ မသိချင်ဟန်ဆောင်နေခဲ့ကြသည်။

စင်စစ်တွင် သူတို့ အားလုံး ရင်းနှီးသော မိတ်ဆွေရင်းချင်းများ ဖြစ်ကြသည်။ သူတို့ သုံးဦးသည် ကိုယ်လုံး တုတ်သော မျက်နှာကြမ်းတမ်းသော လူကြီးများဖြစ်ပြီး ဝတ်စုံ ပွပွကြီးများကို ဝတ်ထားကြ၏။ သူတို့သည် လူသတ်သမားများ ဖြစ်ကြသည်။

ဘေရွတ်တွင် ဟာဖက်စ် နာဂျီးယားအား သတ်ဖြတ်ခဲ့ပြီး နောက် သုံးရက်တိုင်တိုင် ကာဘာကော့ဗ်သည် ကောင်းစွာအိမ်နှင့် မရသေးပေ။ အမေရိကန် မြို့တော်ကြီးသို့ ပြန်ရောက်သောအခါ အသေးစိတ်အစီရင်ခံ ရှင်းလင်းပွဲ ထိုင်ရဦးမည်။ ဘလက်စက်တင်ဘာ ဦးစီးအဖွဲ့ခန်းကို ဝင်တိုက်ခိုက်ရာမှ ရခဲ့သော ပစ္စည်းပစ္စယ များကို ပြန်လည် ဆန်းစစ် သရုပ်ခွဲပြီးနောက် တိပ်ခွေကို ဖွင့်ပြီးပြီးချင်း မိုဆတ်ဒ် အဖွဲ့ကြီးသည် ချက်ခြင်းပင် လှုပ်ရှား တုန်ပြန်ခဲ့ပေသည်။ အမေရိကန် သံရုံး၌ ရုတ်တရက် အစည်းအဝေး ပြုလုပ်ပြီးနောက် ကာဘာကော့ဗ်အား စေလွှတ်လိုက်သည်။

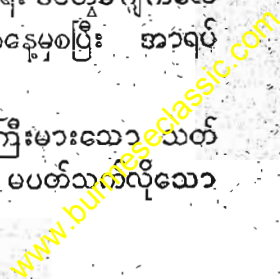
တယ်လာဗစ်မြို့ အစည်းအဝေးတွင် အမေရိကန်နှင့် အစ္စရေးအသက် လှမ်း ရေး တို့ နှစ်ဦး စလုံးက ကာဘာကော့ဗ်အား အသက် ဖက်တွင်ဘာ၏ ခြိမ်းခြောက်မှု အမှန်တကယ် ဟုတ်သော်နှင့် အကြမ်းဖက်သမားများကို ဖော်ထုတ်ရန်အတွက် အမေရိကန် အစိုးရနှင့် ပူးပေါင်းကူညီရန် စေလွှတ်လိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

ကာဘာကော့ဗ်အား တိကျ ရှင်းလင်းသော အမိန့်ကို ပေးလိုက်ကြ၏။

သို့သော် မိုဆတ်ဒ် အထက်အရာရှိပိုင်းက သူ့ကို ပိုမိုပြတ်သားသော ညွှန်ကြားချက်ကိုပါ တပါတည်း ပေးလိုက်ကြသည်။ အာရပ်များကို လိုအပ်သလို ဖြစ်သည့်နည်းနှင့် တားဆီးကြရန် ဖြစ်သည်။

အိတ်တမ်နှင့် စကိုင်းဟောက်စ် ဂျက်လေယာဉ်များကို အစ္စရေးအစိုးရက ရောင်းချရေး ဆွေးနွေး ညှိနှိုင်းမှုများမှာ အထွတ်အထိပ် ရောက်နေချိန်ဖြစ်ရာ အာရပ်များကထိုရောင်းဝယ်မှုကို အနောက်ဘက် နိုင်ငံများသို့ ရေနံ လျှော့ချခြင်းဖြင့် ဆန့်ကျင် ဖျက်ဆီးရန် နည်းပမ်းနေလေသည်။ အစ္စရေးသည် ထိုလေယာဉ်များကို မရှိမဖြစ်လိုအပ်၏။ သဲကန္တာရပေါ်မှ အစ္စရေး ဖင်တုမ် ဂျက်လေယာဉ် တစင်းမျှ မဖြတ်သန်းသော နေ့တနေ့မှစပြီး အာရပ်ဘက်ကားများ လှိုမိုဝင်လာကြပေမည်။

အမေရိကန် ပြည်ထောင်စု အတွင်း၌ ကြီးမားသော သက်တမ်းကြီးတခု ပြုလုပ်လျှင် သူတပါးနှင့် မပတ်သက်လိုသော

အမေရိကန် တသီးပုဂ္ဂလ ဝါဒီများဘက်သို့ သြဇာ အာဏာကို အလေးထိုး ပေးလိုက်သကဲ့သို့ ဖြစ်သွားပေမည်။ အမေရိကန် အနေဖြင့် အစွဲရေးအား အလွန်စွန့်စားရသော ကူညီမှုမျိုး မပြုသင့်ပေ။ ဘော်ရို တန်ရုံသာ ကူညီသင့်၏။

အမေရိကန်နှင့် အစွဲရေးပြည်ထဲရေး ဝန်ကြီးဌာနများသည် ကာဘာကော့ဗ် နောက်ဘက်တွင် ထိုင်နေသော လူကြီးသုံး ယောက်ကို မသိကြပေ။ သူတို့သည် 'အမျိုးသားလေဆိပ် အနီးရှိ တိုက်ခန်းတွင် တည်းခိုကြပြီး ကာဘာကော့ဗ်ကို ဖုန်း ဆက်ခေါ်သည်အထိ စောင့်နေကြလိမ့်မည်။ လက်တွေ့တွင် ထိုသို့ ဖုန်းဆက် ခေါ်ရန် မလိုအပ်ပါစေနှင့်ဟု ကာဘာကော့ဗ် ဆုတောင်းမိသည်။ သူ့ဘာသာ တယောက်တည်း တိတ်တိတ် ဆိတ်ဆိတ် ကြည့် လုပ်လိုက်ချင်သည်။

သံဘမန်များ ဝင်မရှုပ်ကြပါစေနှင့်ဟုလည်း မျှော်လင့် သည်။ သံဘမန်များရော၊ နိုင်ငံရေးသမားများကိုပါ သူ မယုံ ကာဘာကော့ဗ်သည် ပြတ်သားသောလူ ဖြစ်သည်။ သို့သော် အလွန် အသိဉာဏ် အမြော်အမြင် ရှိသူလည်း ဖြစ်၏။

ပေါ်ဆသော ဂျူးများသည် ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်နှင့် ဆေးဆံ ကြပြီး အားနည်း ပျော့ညံ့သော ဂျူးများသည် သံဆူးကြီး နောက်ကွယ်သို့ ရောက် သွား ကြ ရ သည် ဟု ကာဘာကော့ဗ် ယုံကြည်သည်။ သူသည် စစ်ဒဏ်ကို ကလေးဘဝက ကြုံတွေ့ခဲ့ရ ဖြစ်သည်။ လတ်ဗီးယားသို့ ဂျာမန်များ ဝင်မလာမီနှင့် ရုရှား များ၏လက်ထဲ မကျရောက်မီ သူ့ မိသားစုနှင့်အတူ ထွက်ပြေး ခဲ့ရသည်။

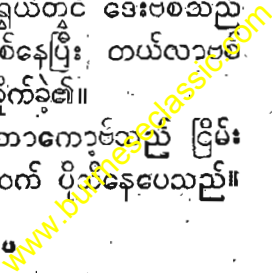
ထရီဘလင်ကာတွင် သူ့အဖေ ဆုံးသွားသည်။ သူ့ မိခင် ကြီးသည် သူနှင့် သူ့နှမတို့အား အိတ်လီသို့ ခေါ်သွားစဉ် လမ်းခရီး၌ ဆုံးသွားပြန်သည်။ ထရိတ်မြို့သို့ ရုန်းကန် ချီတက် သွားစဉ်က သူမသည် အားသွန်ခွန်စိုက် ကြီးပမ်းခဲ့သော်လည်း သူမခန္ဓာကိုယ်က စိတ်နောက်သို့ မလိုက်နိုင်ခဲ့ပေ။

လွန်ခဲ့သော အနှစ်သုံးဆယ်က ထရိတ်မြို့သို့ အသွားခရီးကို ကာဘာကော့ဗ် ကောင်းစွာ သတိရနေသေး၏။ သူ့မျက်စိ မြင်ကွင်းထဲမှ တုံ့လှုပ်နေသော သူ့ အမေ၏လက်များ၊ သူမ၏ ညစ်ပတ်စုတ်ပြတ်နေသော အဝတ်အစားအောက်မှ အရိုးပေါ် နေသော တံတောင်ဆစ်နှင့် လက်မောင်း၊ လက်ဖျံများ၊ ပြီးတော့ သူမ၏မျက်နှာ၊ မြောင်းတခုထဲ၌ သူတို့ စုရုံးအိပ်နေ ကြစဉ် နေထွက်သည်နှင့် သူမသည် ကလေးများကို လာနှိုး လေ့ ရှိသည်။

ထရိတ်မြို့တွင် သူမသည် ငိုငိုယွန်ဝါဒီ မြေအောက်အဖွဲ့ လက် ထဲသို့ ကလေးနှစ်ယောက်ကို လှူအပ်ပြီး လမ်းပေါ်ရှိ အိမ် တံခါးပေါက် တခုရှေ့တွင် သေဆုံးသွားခဲ့လေသည်။

ဒေးဗစ်ကာဘာကော့ဗ် နှင့် သူ့နှမတို့သည် ပါလက်စတိုင်း သို့ ၁၉၄၆ ခုနှစ်တွင် ရောက်ရှိသွားကြပြီး ဆက်လက်ပြေးစရာ မလိုအပ်တော့ချေ။ အသက် ဆယ်နှစ်အရွယ်တွင် ဒေးဗစ်သည် ဗီလ်မာ့ချ်အဖွဲ့၏ ဆက်သားတဦး ဖြစ်နေပြီး တယ်လာဗစ် ဂျေရုဆလင် လမ်းမပေါ်တွင် ခုခံတိုက်ခိုက်ခဲ့၏။

၂၇ နှစ်လုံးလုံး စစ်တိုက်ခဲ့သူ ကာဘာကော့ဗ်သည် ငြိမ်း ချမ်းရေး၏ တန်ဖိုးကို အခြားသူများထက် ပိုသိနေပေသည်။

သူသည် အာရပ်များကို မုန့်ပါ။ သို့သော် အယ်လ်ဖာတာ ပြောက်ကျားတပ်ကြီးနှင့် ညှိနှိုင်းဆွေးနွေးခြင်းသည် အချည်း အနီးသာ ဖြစ်သည်ဟု သူ ယုံကြည်၏။

ထိုအချက်ကို သူ၏အထက်လူကြီးများနှင့် ဆွေးနွေးထောက် ပြုလေ့ရှိခဲ့သည်။ အထက်လူကြီးက သူ့ကို ရံဖန် ရံခါမှသာ ခေါ်ယူ အကြံပေး ဆွေးနွေးကြပေသည်။

မိုဆတ်ဒ်အဖွဲ့ကြီးသည် ကာဘာကော့ဗ်အား ထောက်လှမ်း ရေး အရာရှိကောင်းတဦးအဖြစ် အသိအမှတ်ပြုထားသည်။ သူ၏ တိုက်ခိုက်မှု ရာဇဝင်မှာ လေးစားလေ့ခံပေးသည်။ သူ့အား စားပွဲထိုင်အလုပ် ပေးအပ်ရန်မှာ လုံးဝ မသင့်လျော်ပေ။

သူသည် တာဝန်အရ လုပ်ဆောင်ရာ၌ ဘယ်တော့မှ ရန်သူ လက်တွင်း အဖမ်းမခံရ။ ထို့ကြောင့် သူ့အား မိုဆတ်ဒ်အဖွဲ့ဝင် တဦးမှန်းမသိသာအောင် အတွင်းကျသော အဖွဲ့အစည်းများနှင့် မပတ်သက်အောင် ဘေးဖယ်ထားကြသည်။ သူသည် ထောက် လှမ်းရေးအဖွဲ့ကြီး၏ လက်မောင်းကြီးတခုသဖွယ် လက်စွန့်နှင့် ဂျော်ဒန်ရှိ အယ်လ်ဖာတာ ပြောက်ကျား ခံတပ်စခန်းများကို ထပ်ခါတလဲလဲ တိုက်ဖျက်ဆီးလျက် ရှိနေပေသည်။

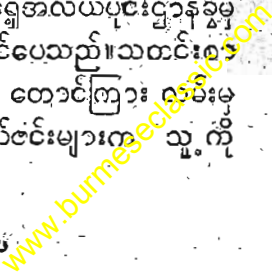
မိုဆတ်ဒ်အဖွဲ့၏ အတွင်းအကျဆုံး အသိုင်းအဝန်းက သူ့ကို 'နောက်ဆုံး အဖြေ'ဟု ခေါ်ကြ၏။ သူ့ရှေ့တွင်တော့ ထိုသို့ မည်သူမျှ မခေါ်ဝံ့ပေ။

အမျိုးသားလေဆိပ်သို့ ဆင်းသက်ရန် လမ်းကြောင်းအတိုင်း နေရာ ယူလိုက်သောအခါ လေယာဉ်တောင်ပံကြီး၏ အောက်

ဘက်မှ ဝါရှင်တန်မြို့တော်၏ မီးရောင်များကို လှမ်းမြင်ရလေ ပြီး ဆလိုက်မီးမောင်းများ ထိုးထားသော ဖြူဖြူဖွေးဖွေး ကက် ခဲဘော်လ် အဆောက်အအုံကြီးကို ကာဘာကော့ဗ် တွေ့ရသည်။ အကြမ်းဖက်သမားများသည် ကက်ပီတော်လ်ကို ပစ်မှတ်အဖြစ် ဆွေးထားကြသလော။

ဝါရှင်တန်မြို့၊ အစွဲရေးသံရုံးရှိ အစည်းအဝေး ခန်းငယ် လေးထဲသို့ သံအမတ်ကြီး ယိုခင်မိတ်လ်နှင့်အတူ ကာဘာကော့ဗ် ငင်သွားသောအခါ လူနှစ်ယောက် ထိုင်စောင့် နေကြသည်။ ကာဘာကော့ဗ်အား ကြည့်နေယင်းအက်ဖ်ဘီအိုင်ကဆမ်ကော်လီ သည် လှန်ခဲ့သောအနှစ်နှစ်ဆယ်က ဖွဲ့တင်းနင်းတပ်စခန်းမှ သူ၏ ထပ်ရင်းမှူး ဖြစ်သော ရိန်းဂျား တပ်ဖွဲ့မှ ဗိုလ်ကြီးကို မြန်မြင် ယောင်မိလေသည်။

စီအိုင်အေမှ 'ဖောင်လာ'ကား တခါမှ စစ်မှုမထမ်းဖူးပေ။ ကာဘာကော့ဗ်သည် ခွေးဘီလူးကြီးနှင့် တူသည်ဟု သူ ယူဆ၏။ ဖောင်လာရော၊ ကော်လီပါ ကာဘာကော့ဗ်နှင့် ပတ်သက်သော အစီရင်ခံစာများ၊ မှတ်တမ်းများကို ဖတ်ရှုလေ့လာပြီး ဖြစ်ကြ သည်။ သို့သော် ၎င်းမှတ်တမ်းများသည် ခြောက်ရက်စစ်ပွဲ အောက်တိုဘာစစ်ပွဲနှင့် စီအိုင်အေ၏ အရှေ့အလယ်ပိုင်းဌာနခွဲမှ မှတ်တမ်း မိတ္တူ အများအပြားသာ ပါဝင်ပေသည်။ သတင်းစာ ပြတ်ပိုင်းများလည်း ပါ၏။ 'မစ်တလာ တောင်ကြား လမ်းမှ ကျားကြီး ကာဘာကော့ဗ်' ဟု စာနယ်ဇင်းများက သူ့ကို ကင်ပွန်းတပ်ပေးထားကြသည်။

သိရုံးညွှန်ခံပဲ့တခုမှ ညစာ စားပွဲဝတ်စုံနှင့် ပြန်ရောက် လာ
သော သိအမတ်ကြီးတစ်လက် သူတို့သုံးဦးကိုမိတ်ဆက်ပေးသည်။

အခန်း တခုလုံး တိတ်ဆိတ်သွားသည်။ ကာဘာကော့(ဗ)က
သူ၏ တိပ်ခါကော်ဒါလေးမှ ခလုတ်ကို နှိပ်လိုက်သည်။ ဒါလီယာ
အိုင်ယတ်ဒါ၏ အသံ ထွက်ပေါ်လာသည်။

‘အမေရိကန်ပြည်သူများရှင်...’

တိပ်ခေမှု စကားဆုံးသွားသောအခါ ကာဘာကော့(ဗ)က
သူ့စကားလုံးကို တလုံးချင်း ချိန်ဆ၍ ပြောသည်။

‘အလက်စက်တင်ဘာ အဖွဲ့ဟာ ဒီမှာ လာတိုက်ခိုက်မယ်လို့
ကျွန်တော်တို့ ယူဆထားပါတယ်။ ဒီတခါတော့ သူတို့တွေ
စားစာခံဖမ်းတာမျိုး၊ ညှိနှိုင်းဆွေးနွေး အပေးအယူ လုပ်တာမျိုး
တော်လှန်ရေးပြဇာတ် ဆန်ဆန်မျိုး အပြုအမူ တွေကို လုံးဝ
လုပ်ကြတော့မှာ မဟုတ်ဘူး။ သူတို့အနေနဲ့ လူအများကြီးကို
ထိခိုက် သေကြေပျက်စီးစေချင်ကြပါတယ်။ ခင်ဗျားတို့အားလုံး
အော့နှလုံး နှာအောင် လုပ်ချင်ကြတယ်။ ဝေဒနာ ရစေချင်
တယ်။ ဒီစီမံကိန်းဟာ ခုဆို အတော်လေး ခရီးပေါက်နေပြီ။
ဒီမိန်းမဟာ ဒီအထဲမှာ အရေးပါတယ်။ သူ ဒီနိုင်ငံမှာ ရှိနေ
မယ်လို့ ကျွန်တော် ယုံကြည်ပါတယ်’

‘ဒါဖြင့် ဒီတိပ်နဲ့ပတ်သက်တဲ့ သတင်း ခင်ဗျား ရထားပြီး
ရောပေါ့’

ဖောင်လာက ပြောသည်။

‘သူတို့ ဒီနိုင်ငံမှာလာတိုက်မယ်ဆိုတာလောက်ပဲကျွန်တော်တို့
သိတယ်။ ဒီတိပ်ခေ ရှာတွေခွဲတဲ့ အခြေအနေအရ သိရတယ်။
သူတို့ အယင်ကလဲ ကြံစည်ပြီးပြီ’

ကာဘာကော့(ဗ)က ပြောသည်။

‘နာဂျီးယားကို ခင်ဗျားသတ်ပြီး သူ့အခန်းထဲက ဒီတိပ်ခေ
သူ့ခွဲတာမဟုတ်လား’
‘ဟုတ်တယ်’

‘သူ့ကို အယင် မမေးကြည့်ဘူးလား’

‘နာဂျီးယားကိုမေးနေလို့ ဘာမှ မထူးဘူး’

ဖောင်လာ ဒေါသထွက်သွားကြောင်း ဆမ်ကော်လီ သတိ
ပြုခဲ့သည်။ ကော်လီက သူ့ရှေ့ဖိုင်တံ့ကို ဖြတ်ကနဲ လှမ်းကြည့်
သည်။

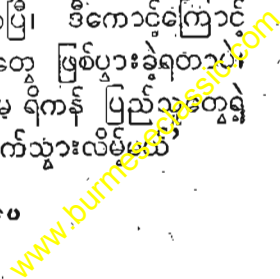
‘အဲဒီအခန်းမှာ တွေခွဲတဲ့ မိန်းမဟာ ဒီတိပ်ခေမှာ စကား
ပြောတဲ့ သူပဲလို့ ခင်ဗျား ဘာလို့ ယူဆသလဲ’

‘နာဂျီးယားဟာ ဒီတိပ်ခေကို လုံခြုံအောင် ဝှက်ဖို့ အချိန်
ရေလိုက်ဘူး။ သူဟာ ပေါ့ဆတဲ့လူစား မဟုတ်ပါဘူး’

‘ဒါကြောင့်လဲ သူ အသတ်ခံရတာပဲ’

ဖောင်လာက ပြောလိုက်သည်။

‘နာဂျီးယားဟာ သေသင့်တာ ကြာပြီ။ ဒီကောင့်ကြောင်
ဒူးနစ်ကိစ္စ၊ လော့ဒ် လေဆိပ် သတ်ပွဲတွေ ဖြစ်ပွားခဲ့ရတာပဲ၊
ခင်ဗျားတို့လဲ သတိမထားယင် အမေရိကန် ပြည်သူတွေနဲ့
ခြေထောက်တွေ၊ လက်တွေ လေထဲပျံတက်သွားလိမ့်မယ်’

‘နာဂျီးယားသေသွားတာတောင်ဒီစီမံကိန်းကို ဆက်လုပ်ကြ
ထိမ့်မယ်လို့ ခင်ဗျား ဘာလို့ထင်သလဲ’

ကော်လီသည် စက္ကူညှပ်ကလေး တစ်ခုကို စိုက်ကြည့်နေရာမှ
မော့ကြည့်ပြီး ဖောင်လာ၏ အမေးကို ကြားဝင်ဖြေလိုက်သည်။

‘တိတ်ခွေက သိပ်အန္တရာယ်ရှိလို့ပေါ့၊ ဒီတိတ်ခွေကို အသံ
သွင်းတာ နောက်ဆုံး အဆင့်ပဲ၊ အမိန့်အားလုံးပေးပြီးလောက်
ပြီ၊ ဟုတ်သလား ဗိုလ်မှူး’

ကဘာကော့ဗ်သည် ကော်လီအား ကျွမ်းကျင်သော စစ်
ဆေး မေးမြန်းသူ တဦးမှန်း ရုတ်ခြည်း သိလိုက်၏။

‘ဟုတ်ပါတယ်’

‘ဒီစစ်ဆင်ရေးကို ဒီပြင်နိုင်ငံတစ်ခုမှာ အင်အားစုစည်း စီမံ
ပြီး နောက်ဆုံး အချိန်ကျမှ ဒီမှာလာ အကောင်အထည် ဖော်
ကြမှာပဲ၊ ဒီမိန်းမ ဒီနိုင်ငံမှာ အခြေစိုက် ရှိနေမယ်လို့ ခင်ဗျား
ဘာကြောင့် ယူဆသလဲဗျာ’

ကော်လီက မေးသည်။

‘နာဂျီးယား အခန်းကို စောင့်ကြည့်နေတာ အတော်ကြာ
ပြီ၊ နာဂျီးယား အခန်းကို ဝင်တိုက်ချိန် မတိုင်ခင်ကရော၊ အဲဒီ
နောက်ပိုင်းရော ဘေဂျစ်မှာ သူ့ကို မတွေ့မိဘူး၊ တိတ်ခွေက
စကားပြောသံကို မှီဆတ်ဒီရဲ့ ဘာသာ စကား သူ့ရုပ်ခွဲပညာရှင်
များက ဆန်းစစ်ကြည့်ပြီးပြီ၊ သူဟာ ငယ်ငယ်က မြိတ်သို့
လူမျိုး တဦး လက်အောက်မှာ အင်္ဂလိပ် စကားပြော သင်ခဲ့သူ
ဖြစ်မယ်၊ လွန်ခဲ့တဲ့ တနှစ် နှစ်နှစ်လောက်ကတော့ အမေရိကန်

နိုင်ငံသုံး အင်္ဂလိပ် စကားပြောဟန်ကို ထိတွေ့ အသုံးချတတ်
လာခဲ့တယ်၊ အခန်းထဲမှာ အမေရိကန်ပြည်ဖြစ် အဝတ်အစား
တွေ တွေ့ရတယ်’

‘သူဟာ ဆက်သားတယောက်ပဲ ဖြစ်ချင် ဖြစ်ဖယ်။ နာဂျီး
ယားဆီ နောက်ဆုံး ညွှန်ကြားချက်တွေ ယူလာပေးတာပေါ့၊
ညွှန်ကြားချက်ဆိုတာ ဘယ်နေရာမဆို ပေးပို့လို့ ရတာပဲ’

ဖောင်လာက ပြောသည်။

‘သူဟာ ဆက်သားဖြစ်ယင် နာဂျီးယား မျက်နှာကို မြင်ခွင့်
ရမှာ မဟုတ်ဘူး၊ ဘလက် စက်တင်ဘာက သိပ်စဉ်းကမ်းကြီး
တယ်၊ သူတို့ အေးဂျင့် အတော်များများဟာ ကိုယ့်အုပ်စုဝင်
အချင်းချင်း တယောက် နှစ်ယောက်ထက် ပိုပြီး သိခွင့်မရှိဘူး’

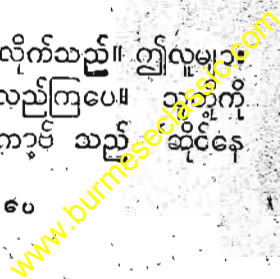
‘ဒီမိန်းမကို ခင်ဗျား ဘာလို့ သတ်မပစ်ခဲ့သလဲ ဗိုလ်မှူး’

ဖောင်လာက ကာဗာကော့ဗ်အား မကြည့်ပဲမေးလိုက်သည်။
အကယ်၍ ကာဗာကော့ဗ်အား ကြည့်နေလျှင် သူ့ကြာကြာ
ကြည့်ခံမည် မဟုတ်။

သံအမတ်ကြီးက ပထမဆုံးအကြိမ် စကားပြောလိုက်သည်။

‘အဲဒီတုန်းက သူ့ကို သတ်စရာ အကြောင်းမရှိဘူးလေ။ သူ
သတ်ပစ်ခဲ့ပါစေလို့ ခင်ဗျား ဆုမတောင်းစေချင်ဘူး မစ္စတာ
ဖောင်လာရယ်’

ကာဗာကော့ဗ်က မျက်တောင်ခတ်လိုက်သည်။ ဤလူများ
သည် အန္တရာယ်၏ အဓိပ္ပာယ်ကို နားမလည်ကြပေ။ သူတို့ကို
သတ်ပေး နှိုးဆော်၍ မရ။ ကာဗာကော့ဗ် သည် ဆိုင်နေ

သဲကန္တာရ'ကို ဖြတ်၍ မြို့များထဲ ဝင်လာသော အာရပ် စစ်တပ်များက ဂျူးများကို ကျွဲနွားအုပ် မောင်းသလို မောင်းထုတ်နေပုံတို့ကို မြင်ယောင်မိသည်။ ဂျူးများဘက်မှ လေယာဉ်များ မရှိသောကြောင့် ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းပင်တည်း။ အရေးကန်များ အထိ နာနေသောကြောင့် ပင်တည်း။ ဤ မိန်းမကို သူ မသတ်ခဲ့မိသောကြောင့်ပင်တည်း။ သူ၏ အောင်ပွဲပေါင်း တစ်ရာသည် သူ့ပါးစပ်ထဲ၌ ပြာမှုန်များ ဖြစ်သွားလေပြီ။ ဤ မိန်းမကို သူက အရေးပါသူ တဦး အဖြစ် မထင်မှတ်ခဲ့ခြင်းကြောင့် သူ့ကိုယ်သူ ခွင့်မလွှတ်နိုင်တော့ပေ။ ဘေရွတ် စစ်ဆင်ရေးသည် ရုနန်းပြည့် အောင်မြင်မှု မရှိခဲ့ပါ တကား။

ကာဘာကော့ဗ် က ဖောင်လာ၏ ဖောင်းအစ်အစ်မျက်နှာကို စူးစိုက်ကြည့်လိုက်ပြီး

‘ဟာဖက်ဇ် နာဂျီးယား ရဲ့ ကိုယ်ရေးရာဇဝင် မှတ်တမ်း ခင်ဗျားမှာ ရှိလား’

‘အယ်လ် ဖာဘာ စစ်ဗိုလ်တွေစာရင်းအရ ကျုပ်တို့ ဖိုင်တွေထဲမှာတော့ သူ ပါတယ်’

‘သူ့အတ္ထုပ္ပတ္တိ အပြည့်အစုံကို ကျွန်တော့် အစီရင်ခံစာမှာ ပူးတွဲထည့်ပေးထားတယ်၊ ဓာတ်ပုံတွေကို ကြည့်ပါ။ မစ္စတာ ဖောင်လာ၊ နာဂျီးယားရဲ့ စောစောပိုင်းက စီမံကိန်းတွေ ဖြစ်ပေါ်ပြီးတဲ့ နောက်ပိုင်းမှာ ရိုက်ယူခဲ့တဲ့ ပုံတွေပါ’

‘အို...ရက်စက်ကြမ်းတမ်းမှုတွေကို ကျုပ် မြင်ဖူးပါတယ်’

‘ဒါမျိုးတော့ ခင်ဗျား မတွေ့ဖူးသေးပါဘူးဗျာ’

ကာဘာကော့ဗ် က အသံကိုမြှင့်၍ ပြောလိုက်သည်။

‘နာဂျီးယား သေသွားပြီပဲ၊ ဗိုလ်မှူး ကာဘာကော့ဗ်’

‘ဒါနဲ့တင် မပြီးပါဘူး မစ္စတာ ဖောင်လာ၊ ဒီမိန်းမကို ရှာ ခေတ္တယင် ဘလက်စက်တင်ဘာ အဖွဲ့က ခင်ဗျားရဲ့ နှာခေါင်းကို ခင်ဗျားရဲ့ အူခွေထဲ ပွတ်ချပစ်လိမ့်မယ်’

ဖောင်လာက သံအမတ်ကြီးအား ကြားဝင်လေ့ဟန်ဖြင့် လှမ်း ကြည့်သည်။ သံအမတ်ကြီး ယိုခင် မ်၊ တဲလ် က ကာဘာကော့ဗ် ဘက်မှ ရပ်တည်နေ၏။

‘ခင်ဗျား ကျွန်တော်ပြောတာယုံစမ်းပါ၊ မစ္စတာဖောင်လာ’

‘ခင်ဗျား ဒီမိန်းမကို နောက်တခါ ထပ်တွေ့ယင် မှတ်မိပါ့ သေး ဗိုလ်မှူး’

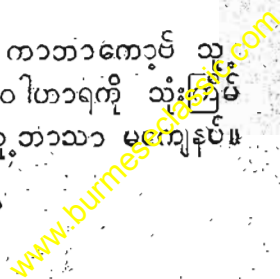
ကော်လီက မေးသည်။

‘မှတ်မိတာပေါ့’

‘သူ ဒီမှာ အခြေစိုက်နေတယ်ဆိုယင် ဘေရွတ်ကို ဘာလို့ သွားရမှာတုန်း’

‘သူ ဒီမှာ မရနိုင်တာ တခုလိုအပ်နေလို့ပေါ့၊ နာဂျီးယား ဆယောက်သာ ယူပေးနိုင်တဲ့ပစ္စည်းတခု လိုနေလို့၊ အဲဒီပစ္စည်းကို နာဂျီးယား သေချာပေါက် ယူပေးဖို့ သူ့ကိုယ်တိုင် သွားပြောမှ ဖြစ်မယ့် အခြေအနေ ရှိလို့ပါပဲ’

မိမိ စကားက မရေရာလှကြောင်း ကာဘာကော့ဗ် သူ့ ဘာသာရပ်မိ၏။ ‘တစ်တခု’ ဆိုသော ဝေါဟာရကို သုံးကြိမ် ထိုင် ဆက်တိုက် ပြောမိခြင်းကိုလည်း သူ့ဘာသာ မကျေနပ်။

ဖောင်လာက စကားဟသော်လည်း ကော်လိက ကြားပြောသည်။

‘သေနတ်တွေတော့ မဖြစ်နိုင်ပါဘူး’

‘ဒီကို သေနတ်တွေ ယူလာယင် မီးသွေး ထွက်တဲ့ နာကျင်စရာ ကာဆယ်လ်မြို့ကို မီးသွေး သွားရောင်းသလို ဖြစ်မှာပေါ့’

ဖောင်လာက ပြောသည်။

‘ပစ္စည်းကိရိယာတခုခု၊ ဒါမှမဟုတ် တခြား အဖွဲ့ငယ်တခု ဆက်သွယ်ဖို့၊ ဒါမှမဟုတ် အထူး လျှို့ဝှက် စေလွှတ်ထား အေးဂျင့်တဦးဦး ဖြစ်မယ်။ ဒါပေမယ့် အေးဂျင့်တယောက် သုံးဖို့ သူ့လိုအပ်မယ် မထင်ပါဘူး။ ဒီနိုင်ငံမှာ အာရပ်နိုင်ငံ သူလျှိုတွေ သိပ်မစားသာပါဘူး’

‘ဟုတ်တယ်၊ ကျုပ်တို့ သံရုံးက တောက်တိုမယ်ရ အထဲ သမားဟာ အမှိုက်ခြင်းထဲက စာရွက်စာတမ်းတွေ သူတို့ကိုယ် ရောင်းနေကျပဲ။ သူကလဲ သူတို့တွေရဲ့ တောက်တိုမယ်ရ အထဲ သမားဆိုက စက္ကူစုတ်တွေ ပြန်ဝယ်တယ်။ ကျုပ်တို့ အမှိုက် ခြင်းထဲမှာတော့ အကြေးတောင်းစာတွေနဲ့ ထူးဆန်းတဲ့ (လိမ္မော် ကိစ္စသုံး) ရော်ဘာပစ္စည်း ကြော်ငြာတွေ ပါလာတတ်တယ်’

နောက်နာရီဝက် အကြာတွင် အစည်းအဝေး ပြီးဆုံး အမေရိကန်နှစ်ဦး ပြန်ရန် ထလိုက်ကြသည်။

‘ကျွန်တော် ဒီကိစ္စကို (စီအိုင်အေဌာနချုပ်ရှိရာ) လင်ဂလေ အေဂျင်ဒါထဲ မနက်ကျ ပါသွားအောင် လုပ်လိုက်ပါမယ်’

ကော်လိက ပြောသည်။

‘ဘကယ်လို့ ခင်ဗျား အနေနဲ့ ကျွန်တော် လုပ်ပေး....’

ဖောင်လာက ကြားဝင်ပြန်သည်။

‘ခင်ဗျားရဲ့ သတင်းပို့ချက်နဲ့ တိတ်ခွေရတာ လုံလောက်ပါပြီ။ နည်းစား ဘာဘာကော့ပီ’

အမေရိကန်နှစ်ဦး သံရုံးမှ ပြန်ထွက်လာသောအခါ မနက် သုံးနာရီ ရှိလေပြီ။

‘အာရပ်တွေ လာနေပြီ၊ အာရပ်တွေ လာနေပြီ’

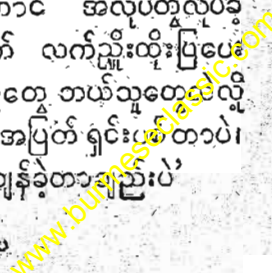
ဖောင်လာက မော်တော်ကားများဆီ လျှောက် သွား စဉ် ဆော်လီအား ပြောလိုက်သည်။

‘ခင်ဗျား ဘယ်လို သဘောရသလဲ’

‘နက်ပြန်ကျဒီကိစ္စနဲ့ခင်ဗျား ‘ဗျက်လုံးပြာဘင်နက်’ ကိုအချိန် တွန့်အောင် ဒုက္ခသွားပေးမှာ ကျုပ် မနာလို မဖြစ်မိပါဘူး ဟု၊ ဒီကိစ္စမှာ ချွတ်ယွင်းချက်ရှိယင် စီအိုင်အေတော့ မပါပါရ ခေနဲ့။ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုထဲမှာတော့ ဘာမှ ဗရုတ်ဗယက် လုပ်ချင်ဘူး၊ ကျုပ်တို့ရဲ့ အရှေ့အလယ်ပိုင်း ဌာနခွဲက ဆတင်း သွားရယင် ခင်ဗျားကို အသိပေးပါမယ်’

‘ခင်ဗျားခုန သံရုံးထဲမှာ ဘာလို့ ရှုစိရုံစိ ဖြစ်နေတာလဲ’

‘ကျုပ် စိတ်ကုန်လွန်းလို့၊ ကျုပ်တို့တွေအစွဲရေးတွေနဲ့ လန်ဒန် ရောမ၊ ပဲရစ်၊ ပြီးတော့ တိုကျိုမှာတောင် အလုပ်တဲ့လုပ်ခဲ့ ခဲ့ပြီ။ အာရပ် တကောင်ကို သူတို့အတွက် လက်သွီးထိုးပြပေး ယင် ဒီကောင်တွေက ဒီအာရပ်ရဲ့ မိတ်ဆွေတွေ ဘယ်သူတွေပဲလို့ အတတ်ဖြုတ် စောင့်ကြည့်ပြီး အားလုံးကို အပြတ် ရှင်းပစ် တာပဲ။ ကျုပ်တို့က ပါးစပ်ဟောင်းလောင်းနဲ့ ကျန်ခဲ့တာချည်းပဲ’

‘ကာဘာကော့ဗ် ကို သူတို့ လွတ်လိုက်ရော မလိုပါဘူး။
 ‘ခွဲ လွတ်လိုက်တော့ ဘာတတ်နိုင်လဲ! ခုနက သံရုံးမှာ
 သံမူးကြီး ဝိုက်စိမင်းကို မတွေ့ခဲ့ရဘူး မဟုတ်လား၊
 ထောက်လှမ်းရေးကိစ္စတွေ လုပ်ရတာ ကျုပ်တို့ သိသားပဲ၊
 ဖင်တုမ် ဂျက်လေယာဉ် ရောင်းဝယ်ရေး ကိစ္စမှာ ပူးတွဲအေး
 ရှက်နေတယ်၊ သူတို့က ဒီကိစ္စ နှစ်ခုကို တရားဝင် မဆက်စပ်
 ချင်ကြဘူး’

‘ခင်ဗျား နက်ဖြန် လင်ဂလေကို သွားမှာလား’
 ‘သွားမှာပေါ့! ကာဘာကော့ဗ် ကြောင့် ခင်ဗျား ဒုက္ခမ
 စပါစေနဲ့’

x x x

ကြာသပတေးနေ့ နံနက်ပိုင်းတွင် ဗာဂျီးနီးယား ပြည်နယ်
 လင်ဂလေမြို့ရှိ စီအိုင်အေ ဌာနချုပ်ရှိ ခဲသတ္တုဖြင့် ကာရံထား
 သော ပြတင်းပေါက် လုံးဝ မရှိသော အခန်းထဲ၌ အမေရိကန်
 ထောက်လှမ်းရေး အဖွဲ့ပေါင်းစုံမှ ပုဂ္ဂိုလ်များ အစည်းအဝေး
 ထိုင်လေ့ရှိ၏။

ထိုအဖွဲ့များမှာ စီအိုင်အေ၊ အက် (ဖ) ဘီအိုင်၊ အမျိုးသမီး
 လုံခြုံရေး အေဂျင်စီ (အင်-အက်စ်-အေ) လျှို့ဝှက်ထောက်လှမ်းရေး

အဖွဲ့အမျိုးသားကင်းထောက်ရုံးနှင့် ကာကွယ်ရေးဦးစီးချုပ်
 ဦးစစ်ဘက် ထောက်လှမ်းရေး အကြံပေး အရာရှိများ
 တွေ့ကြုံသည်။

ထိုအုပ်သောအခါ အထူး ကျွမ်းကျင်သော ပညာရှင်များ
 ပါဝင်၍ ယူတတ်သည်။ အစည်းအဝေးအစီအစဉ်၌ အကြောင်း
 ကျမ်း (၁၄) ခု ပါဝင်သည်။ ဆွေးနွေးစရာကိစ္စ များစွာရှိ၏။
 နေ့စဉ် ကန့်သတ်ထားသည်။

ကော်လီက ဆယ်မိနစ်၊ ဖောင်လာက ငါးမိနစ် စကားပြော
 ပြုသည်။ လူဝင်မှု ကြီးကြပ်ရေးနှင့် နိုင်ငံသား မှတ်ပုံတင်ရုံးမှ
 ဝယ်စားလှယ်က သူတို့လောက် ကြာကြာ မပြောပေ။

ကော်လီ အစည်းအဝေးမှ ပြန်ရောက်လာသောအခါ ကာ
 ဘာကော့ဗ်သည် အက်ဖ်ဘီအိုင် ဌာနချုပ်ရှိ ကော်လီ၏ ရုံးခန်း
 ဆေးထဲ၌ ထိုင်စောင့်နေသည်။

‘ခင်ဗျား လာတဲ့အတွက် ကျွန်တော် ကျေးဇူးတင်ပါတယ်၊
 အစိုးရကလဲ ခင်ဗျားတို့ သံအမတ်ကြီးကို ကျေးဇူးတင်တယ်၊
 သယ်လာဗစ်သံရုံးက ကျွန်တော်တို့သံအမတ်ကြီးကလဲ ယီဂယ်လ်
 အယ်လန်ကို ကျေးဇူးတင်စကား သွားပြောလိမ့်မယ်’

ကော်လီက ပြောလိုက်သည်။

‘ကိစ္စမရှိပါဘူး ကဲ... ခင်ဗျား ဘာလုပ်မလဲ’

‘ဘာမှလုပ်စရာ သိပ်မရှိဘူး၊ ဖောင်လာက ကိုင်ရိုအသံလွှင့်
 ဌာနနဲ့ ဘေရွတ် အသံလွှင့်ဌာနက အသံဖမ်းယူခဲ့တဲ့ တိပ်ခွေ

www.burmeseclassic.com

တွေ့ကို ယူလာတယ်။ အဲဒီက ခြိမ်းခြောက် ပြောဆိုမှုတွေ အားလုံးဟာ ဘာမှ အရာမရောက်ပါဘူးလို့ သူပြောတာပဲ။ စီအိုင်အေကတော့ ခင်ဗျားရဲ့ တိပ်ခွေက အသံလှိုင်းတွေကို ပုံနှိပ်ထုတ်ယူပြီး ဖောင်လာ တိပ်ခွေက အသံလှိုင်းပုံစံတွေနဲ့ နှိုင်းယှဉ် ကြည့်နေကြတယ်။

‘ခွေတိပ်ခွေက ခြိမ်းခြောက်တာ မဟုတ်ဘူး၊ သူတို့ စစ်ဆေးရေးပြီးမှ သုံးဖို့ သွင်းထားတာ’

‘စီအိုင်အေဟာ လက်ဘနွန်က သတင်း ဗစ်မြစ်တွေနဲ့ ပြန်စစ်ဆေး စုံစမ်းနေတယ်’

‘လက်ဘနွန်မှာ စီအိုင်အေဟာကျပ်တို့လိုပဲ၊ ကျပ်တို့ သတင်းဝယ်တဲ့ လူတွေဆီက သောက်သုံးမကျတဲ့ သတင်းတွေကို ဝယ်နေကြတာပါ။ သတင်းစာတွေထက် နှစ်နာရီစောတဲ့ သတင်းမျိုးပေါ့’

‘တခါ တလေတော့လဲ နှစ်နာရီတောင် မရှိဘူး၊ လောလောဆယ် ခင်ဗျား ဓာတ်ပုံတွေ ကြည့်ချင် ကြည့်နိုင်တယ်။ ကျွန်တော်တို့ ဖိုင်တွေမှာ ဂျူလိုင် (၅) ရက်နေ့ လှုပ်ရှားမှုမှာပါခွဲတယ်လို့ ယူဆရတဲ့ အလ်ဖာတာ နောက်လိုက် (၁၀၀) လောက်ကို ရထားတယ်။ လူဝင်မှု ကြီးကြပ်ရေး ဌာနကတော့ အတိအလင်း မကြေငြာပေမယ့် မသင်္ကာဖွယ် ဝင်ရောက်စေထိုင်ကြတဲ့ အာရပ်တွေနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ဖိုင်လဲ ရှိတယ်။ အဲဒီအတွက်တော့ ခင်ဗျား နယူးယောက်ကို ကိုယ်တိုင် သွားရလိမ့်မယ်’

‘ခင်ဗျားတို့ အမိန့် အာဏာအရ အကောက်ခွန် ဌာနတွေ အားလုံးကို သတိပေးနှိုးဆော် ခိုင်းလိုက်ပြီလား’

ထုတ်ပြန်ပြီ။ ဒါစိတ်အချရဆုံးပဲ အလုပ်ကြီးတခုအတွက် သူတို့ ဗုံးသုံးဖို့ ကြံထားယင် ပြည်ပကနေ ခိုးသွင်းဖို့မှာပဲ ပြီးခဲ့တဲ့ နှစ်နှစ်အတွင်း ဂျူလိုင်(၅)ရက် လှုပ်ရှားမှု ဆက်နွယ်နေတဲ့ ဗုံးပေါက်ကွဲမှု အငယ်စားလေး သုံးခု ရှိခဲ့တယ်။ နယူးယောက်မြို့က အစ္စရေးရုံးသုံးခုမှာ ပေါက်တာပဲ။

‘...’

‘ပထမတကြိမ်က ပလပ်စတစ်ဗုံး၊ နောက်နှစ်ကြိမ်က ဒိုင်းဗုံးနဲ့ ခွဲတာ’

‘ဟုတ်တယ်။ ခင်ဗျား တကွက်မှ မျက်ခြည်မပြတ်ပါကလား။ ဒီလမယ့် ဒီနိုင်ငံမှာ ပလပ်စတစ်ဗုံးတွေ သိပ်မပေါ့ဘူး၊ ဒိုင်းဗုံးတွေ တန်းလန်း ဆွဲပြီး လမ်းသလားလို့လဲ မပြစ်ဘူး။ တစ်ကြိမ်လက်ဆလင်းကို ဖော်စပ်ယင်းနဲ့ ပေါက်ကွဲပြီး အသေခံခဲ့ကြပါဘူး’

ဂျူလိုင်(၅)ရက် လှုပ်ရှားမှုမှာ အပျော်တမ်းလုပ်တဲ့ ငနဲတွေအများကြီး ပါနေတယ်။ ဒီအလုပ်အတွက် နာဂျီးယားဟာ အထောင်တွေကို စိတ်ချ လှူအပ်မှာ မဟုတ်ဘူး။ လက်နက်ပစ္စည်းတွေက တသီးတခြား ဖြစ်လိမ့်မယ်။ ခုဒီမှာ ရောက်မနေသေးယင် သူတို့ ခိုးသွင်းလာမှာပဲ’

‘ကာတာကော့ဗီသည့် ပြတင်းပေါက်နားသို့ ထ သွား၏။’

‘ဒီတော့ ခင်ဗျားတို့ အစိုးရက ကျွန်တော်ကို သူတို့ရဲ့ ဖိုင်တွေမှာ ကြည့်ခွင့်ပေးပြီး ဗုံးတွေ ခိုးသွင်းလာမယ့် ကောင်တွေကို သေကြည့်ဖို့ အကောက်ခွန်ဌာန အားလုံးကို နှိုးဆော်ထားသေးတယ်ပေါ့။ ဒါပဲလား’

‘ဝမ်းနည်းပါတယ်ဗိုလ်မူး၊ ကျွန်တော်တို့ လောလောဆယ် ရရှိထားတဲ့ သတင်း အချက်အလက်အရ ဒီလောက်ပဲ လုပ်ဖို့ နိုင်ပါတယ်’

‘ဒီကိစ္စမှာ ကျွန်တော်တို့ နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးဌာန မပါဘူး နော်’

ကော်လီက ပြောသည်။

‘အမေရိကန် ထောက်လှမ်းရေး အဖွဲ့အစည်းက အာရပ်တွေ အမေရိကန်မှာ လုံးလုံး လာတိုက်ခိုက်လိမ့်မယ်လို့ မထင်ကြဘူး မဟုတ်လား ကော်လီ’

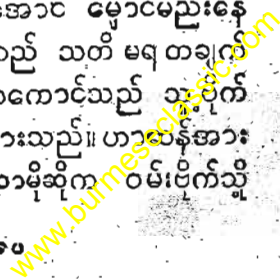
‘ဟုတ်တယ်၊ အာရပ်တွေ ဒီလောက်ထိ လုပ်ရလိမ့်မယ်လို့ မထင်ကြဘူးဗျ’

ဆမ်ကော်လီက အားလျော့စွာဖြင့် ပြောလိုက်လေသည်။

အခန်း ၂၄

ထိုအချိန်တွင် လက်တီးရှား ကုန်တင် သင်္ဘောကြီး သည် အာဇီဒ်ကျွန်းစု (ပေါ်တူဂီ) နှင့် နယူးယောက်မြို့တော်ကြီးဆီသို့ ခုတ်မောင်းလျက် ရှိသည်။ သင်္ဘောဝမ်းဗိုက်ဦးပိုင်းထဲ အတွင်း ထျဆုံး သို့လှောင်ခန်းထဲတွင် ပလပ်စတစ်ပုံးပြုလုပ်မည့် ပလပ်စတစ်ပေါင် ၁၂၀၀ ကို ထည့်ပြီး သော့ခတ်ထားပေသည်။

ထိုသေတ္တာများဘေးတွင် ပိန်းပိတ်အောင် မှောင်မည်းနေသည့် အမှောင်ထုထဲ၌ အလိမ္မာဆန်သည် သတိ မရ တချက် ရှာချက်နှင့် လဲနေသည်။ ကြွက်ကြီးတကောင်သည် သူ့ဗိုက် ပေါ်မှဖြတ်၍ မျက်နှာဆီသို့ ပြေးတက်သွားသည်။ ဟာဆန်အား (ရေယာဉ်မှူး) ကပွတ်နိ ကာလံမဲလ်လာမိုဆိုက ဝမ်းဗိုက်သို့

သေနေတတ်နှင့် ပစ်ခတ်ပြီးနောက် သုံးရက်လုံးလုံး ဤသို့လဲနေခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

သူ စောင့်ဦးမှဖြစ်သည်။ ဟာဆန်၏ပယ်လက်ထဲတွင် ကပူတိန် လာမိဆိုအား သေတ္တာများကြား၌ အငိုက်ဖမ်းမိစဉ်က ပစ်ခတ် ခဲ့သော သံတူရွင်းကြီး ရှိနေသည်။

သူ၏ ညာဘက် လက်တွင်ကား နောက်ကျမှ ဆွဲထုတ်ဖြစ်ခဲ့ သည့် ဝေါလ်တာပီပီကေ ဗစ္စတိုရီသည်။ ယခုမှ သေနေတတ်ပစ်၍ မဖြစ်တော့ပြီ။ တစ်စုံတယောက် ကြားသွားနိုင်၏။ အကယ်၍ ဤသို့လျှောက်ခန်းထဲသို့ လာမိဆို နောက် တခေါက် ပြန်ဝင်လာ လျှင် မိမိအား သေပြီဟု ယူဆပေလိမ့်မည်။

ကြွက်နှာခေါင်းက ဟာဆန်၏ မေးစေ့ကို လာထိလှနိုးပါး ဖြစ်နေသည်။ ဟာဆန်၏ အသက်ရှူသံက ကြွက်နှုတ်ခမ်းမွှေး များကို ထောင်သွားစေ၏။ ဟာဆန်သည် သံတူရွင်းဦးချွန်နှင့် ကြွက်၏ကိုယ်ကို ထိုးပစ်လိုက်သည်။ ကြွက်သည် သူ့ ကိုယ်ပေါ်မှ ခုန်ဆင်းပြေးသွားသည်။

မိနစ် အနည်းငယ် ကြာသွား၏။ လှုပ်ရှားသံ တခု။ သူ့ ဘောင်းဘီ ခြေထောက် အတွင်းမှ ဖြစ်သည်။ သူ၏ခါးအောက်ပိုင်းမှာ ဘာမှခံစားမှုမရှိတော့ပေ။ ထိုအတွက် သူ ဝမ်းသာ၏။

သူ ကိုယ်သူသတ်ပစ်ရန် ဆန္ဒပြင်းပြလျက်ရှိသည်။ ဝေါ(လ်) ထာ ပီပီကေကို နားထင်နားသို့ ကပ်၍ ပစ်ရန် သူ့ မှာ ခုန်အား ကျန်ရှိသေးသည်။ မိုဟာမက်ဖာဆေးလ် လာလာချင်း သူ့ခလုတ်

သို့ထိုက်မည်။ ထိုအချိန်တိုင်အောင် သေတ္တာများကို စောင့်ကြပ် ဆေးရန် သူ့ မှာ တာဝန် ရှိ၏။

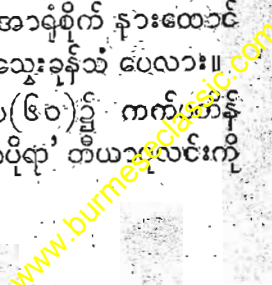
အမှောင်ထဲ၌ သူ မည်မျှကြာကြာ လဲနေမှန်း သူ မသိ။ ယခု တကြိမ်တော့ သူ့ ဦးနှောက်က မိနစ်အနည်းငယ်သာ ကြည့်လင် ထိခဲ့သည်။ စဉ်းစား ရမည်။ လက်တီရှား သင်္ဘောကြီးသည် အာဇိုး(စ်)ဆိပ်ကမ်းသို့ ဆိုက်ရန် သုံးရက်အလိုတွင် ကက်ပတ်နီ သာမိုဆိုအား ဤသေတ္တာများကို လျှောက်မေ့ရန် ကြံနေစဉ် သူ့ တွေ့ရှိခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

နိုဝင်ဘာ ၂-ရက်နေ့တွင် ကြိုတင် စီစဉ်ထားသည့်အတိုင်း အာဇိုး(စ်) ဆိပ်ကမ်းမှ ဟာဆန်၏ ကြေးနန်းကို မရလျှင် ဖာဆေးလ်အဖွဲ့ လက်ထိရှား ပြန်မထွက်မီ အလုပ်လုပ်ရန် အချိန် နှစ်ရက် ရပေမည်။ အာဇိုး(စ်)သည် နယူးယောက်သို့မရောက်မီ နောက်ဆုံး ဆိပ်ကမ်း ဖြစ်ပေသည်။

ဖာဆေးလ် လုပ်ဖြစ်ပါစေ။ ငါ့ တာဝန် မပျက် စေရဘူး။ ထက်တီရှားသင်္ဘော၏ အင်ဂျင်ဟောင်းကြီးများ၏ လှုပ်ရှားမှု ထိန်းသည် ဟာဆန်၏ ဦးခေါင်း အောက်ရှိ သစ်သားပျဉ်ချပ် များကို တုန်ခါလျက် ရှိစေ၏။

သူ့ မျက်လုံးများတွင် အနီရောင် လှိုင်းငွေ့များ ပျံ့လွင့်လာ တွက်ရှိသည်။ ဒီဇယ်အင်ဂျင်သံများကို အာရုံစိုက် နားထောင် သည်။ ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်၏ သွေးခုန်သံ ပေလား။

ဟာဆန် လဲကျနေရာမှ အထက်ပေ(၆၀)၌ ကက်ပတ်နီ သာမိုဆိုသည် သူ့ အခန်းထဲတွင် 'ဆာပိုရာ' တီယာပူလင်းကို

မော့ယင်း ရေဒီယိုမှ သတင်း နားထောင်လျက်ရှိ၏။ လက်ဘနွန် စစ်တပ်နှင့်ပြောက်ကျား တိုက်ခိုက်နေကြပြန်ပြီ။ ကောင်းတယ်၊ နှစ်ဘက်စလုံး နာမှာပဲ။ ကောင်းတယ်။

လက်ဘနွန်က ကောင်တွေက သူ့စာရွက်များကို ကြည့်ပြီး ခြိမ်းခြောက် ကြသည်။ ပြောက်ကျားများက သူ့ အသက် အန္တရာယ်ကို ခြိမ်းခြောက်ကြသည်။ ဘေရွတ်(သို့မဟုတ်) တိုင်ဇာ (သို့မဟုတ်) တိုဘရပ်သို့ ရောက်လျှင်တော့ နှစ်ကောင်စလုံးကို ရှင်းပစ်ရမည်။ ပြောက်ကျားများနှင့် လက်ဘနွန်အကောင်အမည် အရာရှိများ သိပ်မကွာခြားလှ။

ပြောက်ကျားများနှင့် ပူးတွဲကူညီဖို့ သူ့စိတ်ထက်သန်နေပြီ။ သေတ္တာများ ကြားတွင် ဟာဆန်နှင့် ပက်ပင်း တိုးမိခဲ့ပြီး ကတည်းက သူ ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်။ ဘေရွတ်သို့ ပြန်ရောက်လျှင် ဖာဆေးလ်နှင့် အဖွဲ့သည် သူ့ နောက်သို့ လိုက်လာကြမည်။

လက်ဘနွန် အစိုးရသည် ဘုရင်ဟူစိန် ထံမှ သတင်းရပြီး ပြောက်ကျားများကို နှင်ထုတ်ပစ်လိမ့်မည်။ ထိုအခါကျလျှင် သူ အကြွေးပေးဆပ်ရန် ဂိုဏ်းတခုတည်းသာ ကျန်လိမ့်မည်။ သူ အတော်စိတ်ကုန်မိသည်။

- ‘သူ့ကို ခေါ်သွားစမ်း’
- ‘သေနတ်တွေ ယူခဲ့’
- ‘ဘာမှ မပြောနဲ့’

ကျုပ် နှုတ်လို့မို့ လိုကြောင်း သိပါတယ်။ ကျုပ် ဒီလောက် ပါဘူး။ တခါကလည်း လက်တီရှား၏ သင်္ဘော နံရံတွင် ထားသော ‘လင်းပက်’ မိုင်းဗုံးတလုံးကို ဖောက်ခွဲရန် အင်တိုက်တပ်လျက် တွေ့ခဲ့ရသည်။ ပြောက်ကျားများ၏တောင်းဆိုချက် များကို ငြင်းဆိုလျှင် ဖောက်ခွဲ ခံရမည်ဟု ခြိမ်းခြောက်၏။

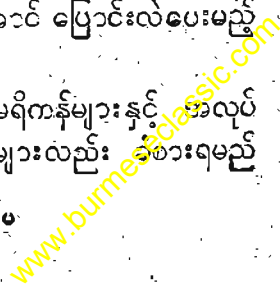
လာမီဆိုသည် ကိုယ်လုံး ကြီးမားသော၊ အမွှေး အမှင် သွေးသာလှကြီးဖြစ်သည်။ သူ့ကိုယ်နှင့် ကြောင့် သူ့တပည့်သင်္ဘော သားများ မျက်ရည် ကျကုန်တတ်၏။ သူ့ကိုယ် အလေးချိန် ကြောင့် သူ့အိပ်စင်မှာ ကြမ်းပေါ်ထိ ညွတ်ကျလာတတ်၏။

ဆာပိုရာဘီယာပုလင်း အသစ်၏ အပုံးကို သွားနှင့် ကိုက် ခွဲပြီး မော့ချလိုက်သည်။ သူ့မျက်လုံး များက နံရံပေါ်၌ ထပ်ထားသော အီတလီမဂ္ဂဇင်းထဲမှ ညစ်ညမ်းသော ဓာတ်ပုံ တပုံကို ကြည့်နေသည်။

ထိုနောက် အိပ်စင်ဘေး ကြမ်းပြင်ပေါ်မှ မယ်တော်မာရီ ရွတ်တုလေးကို ကောက်ယူပြီး ရင်ဘတ်ပေါ် ထောင်ထားလိုက် သည်။ ရွတ်တုလေး၏ဇာတ်မြစ်ကို သူ သိသိချင်း ဓားနှင့်ဖမ်းလိုက် သောကြောင့် အပန်းအပဲများ ဖြစ်သွားခဲ့၏။

လာမီဆိုသည် ဗုံးများကို ငွေဖြစ်အောင် ပြောင်းလဲပေးမည် နေရာ သုံးခုကို သိထားသည်။

ဆုလာဘ်လည်း ရဦးမည်။ အမေရိကန်များနှင့် အလုပ် လုပ်လျှင် အခြား အကျိုး ကျေးဇူးများလည်း ခံစားရမည်

ဖြစ်ကြောင်း လာမိဆို သိ၏။ သူ့ အပေါ် အမေရိကန် အကောင်
ခွန်ဌာနက ငြိုငြင်မှုများကို မေ့မစ်လိုက်ကြလိမ့်မည်။

လာမိဆိုသည် ပစ္စည်းတင်သွင်းသူ အင်ဂျင်နီယာ ဦးအောင်
ခေါင်းပုံ ဖြတ်လိုသောကြောင့် ဤသေတ္တာများကို ကိုယ်တိုင်
ဖွင့်ကြည့်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ သူ မည်မျှ တောင်းဆိုရမည်ကို
ခန့်မှန်းနိုင်ရန် ပစ္စည်း တန်ဖိုးကို အတိအကျကို သိထား
လိုသည် မဟုတ်လား။

လာမိဆိုသည် မြူစီ၏ ကုန်ပစ္စည်းများကို တခါမှ အထူး
ဆိုးစား မလုပ်ဖူးခဲ့ပေ။ မြူစီတယောက် လုပ်ငန်း ဖျက်ဆီး
တော့မည်ဟု အရှေ့အလယ်ပိုင်း၌ ကောလဟလ သတင်းထွက်
နေသည်။

သို့ဆိုလျှင် မြူစီ၏ မတရားဝင်ငွေများ ဆိုးရွားစွာ လျော့
နည်းသွားမည်။ ဒီတော့ လာမိဆိုသည် တစ်နိုင်သမျှ များများ
စားစား ရအောင် ခေါင်းပုံဖြတ်နိုင်မှု ဖြစ်မည်။

ပထမတော့ အယ်(လ်)ဖာတားများထံမှ မြူစီ ဝယ်ယူ
တင်သွင်း နေကျဖြစ်သည့် 'ဟာရစ်' ဆေးခြောက်များ ကို
တခေါင်းကြီး ဖြစ်မည်ဟု လာမိဆို ယူဆခဲ့သည်။ သို့သော်
ပလပ်စတစ်ပုံးများကို တွေ့ခဲ့ရပြီး၊ ဟင်ဆန်နှင့် ပက်ပင်းတို့
သည်။

ဟာဆန်သည် အရူးတယောက်ပီပီ သေနတ်ဆွဲရန် ကြံသည်။
ပလပ်စတစ်ပုံးသည် အန္တရာယ်ကြီးမားသော လုပ်ငန်းဖြစ်သည်။
မူးယစ်ဆေးဝါးလုပ်ငန်းမှာလို့ တယောက်အပေါ် တယောက်
အကျပ်ကိုင်၍ မရ။

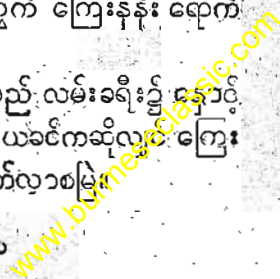
လာမိဆိုသည် မြူစီနှင့် ပြောက်ကျားများ ပြဿနာ ကြည့်
ခြင်းကြပါစေဟုမျှော်လင့်ထားသည်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ပလပ်စတစ်
ပုံးများအပေါ် သူ အမြတ်ထုတ်၍ ရမည်။ သူ့ သေတ္တာများကို
ဖွင့်နှောက်ခြင်းကြောင့် မြူစီက မိမိအား ဒေါပူဦးမည်ကား
သေချာသည်။

လောလောဆယ်တော့ မိမိ ရောင်းချရမည့် ပစ္စည်းကို စာ
ရင်း ပြုစုပြီး မလိုအပ်သော ပစ္စည်းများကို ဖယ်ထုတ်ရမည်။
ဟာဆန်အား ချက်ကောင်း ထိုအောင် ပစ်နိုင်ခဲ့ကြောင်း
လာမိဆို သိ၏။ ဟာဆန်အား အသက်ထွက်ဖို့ အချိန်များစွာ
ပေးခဲ့သည်။ အာဇီဝစ် ဆိပ်ကမ်းမှ ထွက်ခွာပြီး နောက်တွင် ဟာ
ဆန်၏ အလောင်းကို ရေထဲ ပစ်ချခဲ့ရုံသာ ရှိ၏။

x x x

မိုဟာမက် ဖာဆေးလ်သည် ဘေရွတ်မြို့ ကြေးနန်းရုံးတွင်
ဆန့်ကျင်ဘက် တနင်္ဂနွေ တခေါက်ကျ မိမိအတွက် ကြေးနန်း ရောက်
မညောက် သွားမေးလျက် ရှိသည်။

အာဇီဝစ်မှ ဟာဆန်၏ ကြေးနန်းသည် လမ်းခရီး၌ နှောင့်
နှေးမှု ရှိနေမည်ဟု ပထမက ယူဆသည်။ ယခင်ကဆိုလျှင် ကြေး
နန်းသည် နေ့ခင်း မွန်းမတည့်မီ ရောက်လာမည်။

လက်တီးရှား သင်္ဘောကြီး အနောက်အရပ်သို့ ဦးတည်
ခုတ်မောင်းလာစဉ် ခရီးတလျှောက်၌ ဘင်ဂါဇီ၊ တူနစ်၊ လာ
ဘွန်း မြို့များမှ ကြေးနန်းသုံးစောင် လက်ခံ ရရှိခဲ့ပြီးပြီ။

ကြေးနန်းစာမှ အကြောင်းအရာမှာ အနည်းငယ်စီ ကွဲ
သော်လည်း ဆိုလိုရင်း အဓိပ္ပာယ်မှာ အမျိုးတည်းသာဖြစ်၏။
ဗုံးများကို မည်သူမျှ သွားမကိုင်သေးပေ။ နောက်
နန်းစာမှာ 'အမေ ယနေ့ ပိုသက်သာလာသည်' ဟူ၍ ဖြစ်မည်
လက်မှတ်ထိုးသူက 'ဟိုဆေး' ဖြစ်ရမည်။ ညနေ ခြောက်နာရီ
အထိ ကြေးနန်း ရောက်မလာသောအခါ ဖာဆေးလ်သည်
လေဆိပ်သို့ ကားမောင်းထွက်သွား၏။

သူတို့ အယ်လ်ဂျီးရီးယား နိုင်ငံသား ဓာတ်ပုံဆရာတို့
ဖြစ်ကြောင်း မှတ်ပုံတင်နှင့် ဒဿမ ၃၇၇ မဂ္ဂနမ် ခြောက်
ပြူးတလက်၊ ဝှက်ထားဆော ကင်မရာတလုံး ပါရှိသည်။

ဖာဆေးလ်သည် လေယာဉ်လက်မှတ်ကို လိုရမယ်ရသေး
ဖြင့် လွန်ခဲ့သော ဇက်သတ္တနှစ်ပတ်က ကြိုဝယ်ထားခဲ့၏။ ထို
မှတ်ဖြင့် နောက်နေ့ညနေ ၄ နာရီ၌ ပွန်တာဒယ်လ်ဂါဒါသို့
ရောက်ရှိသွားလိမ့်မည်။

x x x

နိုင်ငံဘာ ၂ ရက်နေ့၊ နံနက်ခင်း စောစော။
ကက်ပတိန်လာမိုဆိုသည် သူ၏ ပထမ အရာရှိထံမှ သင်္ဘော
ပဲ့ကိုင် တာဝန်ကို လွှဲပြောင်း ယူလိုက်သည်။ လက်တီးရှား
သင်္ဘောသည် ဆန်တာမာရီယာ ကျွန်းလေးနား ရောက်နေ

အနောက် တောင်ဘက်ခြမ်းမှ ကျွေပြီး မြောက်ဘက်လှည့်
ဆန်မီဂူးလ်နှင့် ပွန်တာဒယ်လ်ဂါဒါ ဆိပ်ကမ်းဆီ ဦးတည်
ခုတ် ဆက်လက် မောင်းနှင် သွားလေသည်။

ပေါ်တူဂီနိုင်ငံ၏ မြို့ဖြစ်သော ဆန်မီဂူးလ်သည် ဆောင်း
ဥန်းနက် နေရောင်ခြည်အောက်တွင် ဖြူဖွေးလှပနေ၏။

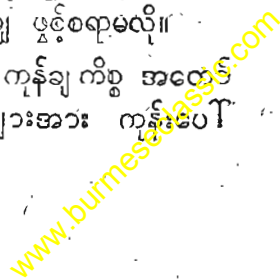
အဆောက်အအုံများမှာ ဆေးဖြူသုတ်ထားပြီး ခေါင်မိုး
များမှာ အနီရောင် အုတ်ကြွပ်များ ခင်းထား၏။

ဆယ်နှစ်ရာသီ ပင်များသည် ခေါင်းလောင်း မျှော်စင်ကြီး
သေချာ မြင့်မားစွာ စိမ်းစိုလျက် ပေါက်ရောက်နေကြသည်။ မြို့၏
အောက်ဘက်တွင် ပြေပြစ်သော တောင်ကုန်းလျှောများ၊ လယ်
စိုင်းများ တွေ့ရသည်။

ဆိပ်ကမ်းတွင် လက်တီးရှားသင်္ဘောပေါ်မှ ပြန်ပြုပြင်ထား
သော အပေါ့စား လယ်ယာစိုက်ပျိုးရေး စက်ကိရိယာများကို
ရောင်းပြီး ဘီလပ်ရည်ပုလင်း သေတ္တာများကို တင်လိုက်ကြ
သည်။

လာမိုဆို မစိုးရိမ်ပါ။ ဤသေတ္တာများကို သင်္ဘောပဲ့ပိုင်း
သို့ သွင်သော်ခန်း၌သာ ထားမည်ဖြစ်၏။ ဦးပိုင်းရှိ သော့ခတ်ထား
သော သို့လှောင်ခန်းကလေးကို မည်သူမျှ ဖွင့်စရာမလို။

ဒုတိယနေ့ နေ့လယ်ခင်းတွင် ကုန်တင် ကုန်ချ ကိစ္စ အတွေ့
များပြီးစီးသွားပြီး သင်္ဘောသားများအား ကုန်းပေါ်
သို့ခွင့်ပေးလိုက်သည်။

သင်္ဘောတစ်စင်းကြီးက သင်္ဘောသားတစ်ဦးစီအား အစား
ဆိုင်နှင့် ပြည့်တန်ဆာအိမ်၌ သုံးဖြုန်း နိုင်ရုံလောက်သာ အစား
စရိတ်ငွေများ ဖြန့်ဝေပေးလိုက်သည်။

သင်္ဘောသားများသည် အိပ်ကမ်းသို့ ခပ်သွက်သွက် အိပ်
သွားကြသည်။

သူတို့အားလုံး ညနေခင်း၏ စည်းစိမ်များကို ခံစား
ဆန္ဒပြင်းပြလျက်ရှိသည် မဟုတ်လား။

သူတို့ဆင်းသွားစဉ် 'အမျိုးသား ရေကြောင်းဘဏ်တို့
ကြီး၏ ဆင်ဝင်အောက် မှောင်ရိပ်မှနေ၍ လူဦးရေကို ရေထဲ
စစ်ဆေးနေသော လူတယောက်အား မည်သူမျှ သတိမထား
ကြပေ။

သင်္ဘောကြီးပေါ်၌ တိတ်ဆိတ်သွားပြီ။

သင်္ဘောစက်ခန်းတွင်းရှိ အလုပ်ရုံက လေးသို့ ဆင်းလာသော
ကပ္ပတိန် လာမိုဆို၏ ခြေသံများသာ ကြားနိုင်၏။

ယင်းအလုပ်ရုံမှာ မီးတလုံး မှိန်မှိန်ထွန်းထားသော သံဇာ
ခန်းလေး ဖြစ်သည်။

လာမိုဆိုသည် ထိုအခန်းထဲမှ ပစ္စုတင်ချောင်းကြီးတစ်
မေ့နှောက်၍ ထုတ်ယူပြီး လက်ထဲ၌ ချိန်ဆကြည့်သည်။

ဟာဆန်၏ အလောင်းကို အတ္တလန်တိတ် သမုဒ္ဒရာထဲ
နှစ်မြုပ်အောင် ဆွဲချသွားနိုင်လောက်သော အလေးချိန်ရှိသည်။

လာမိုဆိုသည် ထိုပစ္စုတင်ချောင်းကြီးကို သင်္ဘောပုံပိုင်း
ထဲတွင် ကြီးချည်လျက် ထည့်သိမ်းထားလိုက်သည်။

ထိုနောက် စားဖိုခန်းမှ အမှိုက်ထည့်သော အိတ်ကြီးတလုံး
ထုတ်ပြီး သင်္ဘောရွှေခြမ်း လူသွား လမ်းပေါက်သို့ ယူသွား
ပြန်သည်။
အိတ်ကြီးကို ပခုံးပေါ်တင်လျက် သွားစေ့ကာ လေချွန်နေ
သွား၏။

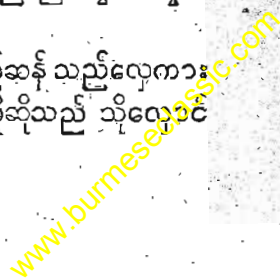
လူသွားလမ်း၌ သူ့ခြေသံများက ကျယ်လောင်လှပေသည်။
လာမိုဆိုက သူ့နောက်မှ ခြေသံတခု ကြားရသည်။ လာမိုဆို
ပြုံး နားစွင့်လိုက်သည်။ သင်္ဘော ကုန်းပတ်ပေါ်၌ ကျောက်
ကျောက် တာဝန်ကျသော အတိုးကြီး၏ ခြေသံ ဖြစ်မည်။

လာမိုဆိုသည် သင်္ဘောဦးပိုင်း သို့လှောင်ခန်းဆီသို့ သတ္တု
ထုတ်ကားငယ်မှ ဆင်းသွားသည်။ သို့လှောင်ခန်း ပေါက်ဆီသို့
ရောက်သည့်အပြု တံခါးကို ဆောင်ဖွင့်ပြီး သင်္ဘောဝမ်းဗိုက် နံရံ
ထဲသို့ ခုတ်ကာ လှေကားထိပ်သို့ မော့ကြည့်လိုက်သည်။

သူ့လက်ကြီးထဲ၌ ကျည် ငါးတောင့်ပါသော စမစ်အင်
တစ်ဆန် အဲယားဝိတ် သေနတ်မှာ ကလေးကစားစရာ တခုပမာ
သာ ဖြစ်လှန်းလှ၏။

ထိုအခိုက် အဝတ်လဲခန်း တံခါးပွင့်လာပြီး မိုဟာမက်
အေးလ်၏ သေးငယ်သပ်ယပ်သော ဦးခေါင်းသည် သား
တောင်ရှာဖွေသော မြေတကောင်ပမာ ဖြည်းဖြည်းစွာ ထွက်
လာလေသည်။

လာမိုဆိုက ဦးစွာပစ်လိုက်သည်။ ကျည်ဆန် သည်လှေကား
ပေါ်၌ လက်ရန်းကို ထိမှန်သွားသည်။ လာမိုဆိုသည် သို့လှောင်
ခန်းထဲသို့ ဝင်ပြီး တံခါးဆွဲပိတ် လိုက်သည်။

၉၂ နန်း ခိုးဆိတ်

သူချွေးပြန်နေ၏။ သိုလှောင်ခန်း အမှောင်ထု အတွင်း၌ သူချွေးနံ့နှင့် သံချွေးနံ့ ချောဆီနံ့များ ရောထွေးနေသည်။

သတ္တုလှေကားမှ ခြေသံများသည် ခပ်မှန်မှန် ဆင်းလျက်ရှိ၏။ ဖာဆေးလ်သည် သေနတ်ကို လက်တဘက်ကမ်း ပြီးအခြားတဘက်ဖြင့် လက်ရန်းကို ထိန်းလျက် ဆင်းလာခြင်း ဖြစ်ကြောင်း လာမိုဆို သိသည်။

သူ့သေနတ်ပြောင်းဝသည် ပိတ်ထားသော သိုလှောင်ခန်း တံခါးဆီသို့ချိန်ထားလျက်ရှိမည်။ လာမိုဆိုသည် တံခါးပေါ်မှ မှ ဆယ့်နှစ်ပေ အကွာတွင်ရှိသော သေတ္တာနောက်တွင် ဝင်သည်။

သူ့အတွက် အချိန် အများကြီးရှိသည်။ သင်္ဘောသားမကတော့ အေးအေးဆေးဆေး ပြန်ရောက်လာကြ လိမ့်မည်။ ဖာဆေးလ်နှင့် အပေးအယူ လုပ်ရမည်။

သို့သော် သူ့လက်ခံလိမ့်မည် မထင်။ သူ့မှာ ကျည်လေးတောင့် ကျန်သေးသည်။ တံခါးပေါက်မှ ဝင်လာသော နှင့် ဖာဆေးလ်အားပစ်သတ်မည်။ ဤအကြံ အကောင်းဆုံးမည်။

စင်္ကြံလမ်းမှာ တစက္ကန့်မျှ တိတ်သွားသည်။ ထို့နောက် ဖာဆေးလ်၏ မဂ္ဂနမ် သေနတ် မြည်ဟိန်းသွားသည်။ ကျည်များက သိုလှောင်ခန်း တံခါးချပ်၏ သတ္တု အပိုင်းများကို ထုတ်၍ ထိုးဖောက် ဝင်လာကြသည်။

လာမိုဆိုက တံခါးချပ်ဆီ ပြန်ပစ်ရာ ဒဿမ ၃၈ စပယ် ကျည်ဆန်သည် သတ္တုကို ချိုင့်စေရုံမျှသာထိရောက်၏။ ထို

လာသောအခါ လာမိုဆိုသည် သေနတ်ကို ဆက်ပစ်ထည့်သည်။

နောက်ဆုံးကျည်ဆန်ပစ်လွှတ်လိုက်ချိန်ကျမှ သူသည် အဝတ်အစားများမှ ဆိုဖာခေါင်းအုံး တလုံးကိုသာ ပစ်ထည့်မိကြောင်း သေနတ် မီးပွင့် အလင်းရောင်၌ သတိပြုမိသည်။ လာမိုဆိုသည် သင်္ဘော သိုလှောင်ခန်း ရှေ့ပိုင်းသို့ ဒရော့သောပါး ထွက်ပြေးသွားသည်။

ဓာဆန်၏ ပစ္စတိုကို သွားယူပြီး ဖာဆေးလ်ကို ပြန်ပစ်သတ်မည်။

လာမိုဆိုသည် ခန္ဓာကိုယ် ကြီးထွားသော်လည်း ကောင်းစွာ ပြေးလွှားနိုင်သူ ဖြစ်သည်။ သွက်လက်သည်။ စက္ကန့် သုံးဆယ် အတွင်း၌ သင်္ဘောဦးပိုင်းရှိ တံခါးသော့ကို ဖွင့်နိုင်သည်။ အထဲဝင်လိုက်သည်နှင့် အပုပ်နံ့ ရသည်။ ကြမ်းပေါ်၌ လေးဘက်သောက်၍ ဟာဆန်၏အလောင်းဆီ စမ်းသွားသည်။ မှောင်ထဲ၌ သူ့ မီးမဆွန်းဝံ့ပေ။ သေတ္တာများနှင့် ရံဖန်ရံခါ ဝင်ဆောင်သော ဘေးမှ ကျွေ့ပတ်သွားရသည်။ ဖိနပ်တခုကို လက်နှင့် ခြစ်မိသည်။

လာမိုဆိုသည် ခြေထောက်မှ ဗိုက်သို့ ဆက်စမ်းကြည့်သည်။ သောင်းဘီ ခါးကြားမှာ သေနတ်မရှိ။ ဘေးတဘက်စီ၌ စမ်းကြည့်သည်။ လက်မောင်းကို စမ်းမိ၏။ လက်မောင်း လှုပ်လှုပ်သည်။ သေနတ်ကို ရှာမတွေ့မီ သူ့မျက်ခွက် သေနတ်မှန်ပြား ဖွင့်ထွက် သွားလေသည်။

ဖာဆေးလ်၏ နားတွေ အူသွားသည်။ မိနစ် အနည်းငယ်ကြာမှ ရှေ့ခန်းထဲမှ ဖာဆေးလ်... ဖာဆေးလ် ဟူသော အမည်ကဲ့သို့ ခေါ်သံကို ကြားရသည်။

ဖာဆေးလ်သည် သိုလှောင်ခန်းထဲသို့ လက်နှိပ် ဓာတ်ငယ်လေးဖြင့် ထိုးကြည့်သည်။ ပြေးလွှားနေသော ကြွက်ထောက်လေးများကို တွေ့ရ၏။ ပက်လက်လဲနေသော လာမိုဆီသွေး ရှေ့နေသည့် မျက်နှာကြီးကို မြင်ရမှ ဖာဆေးလ် အထဲဝလာသည်။

ဖာဆေးလ် ဒူးထောက်ပြီး ကြွက်များ ကုတ်ဖြုတ်ထားသော အလီဟာဆန်၏ မျက်နှာကို လက် နှစ်ဘက်ဖြင့် မယူမီ ဟာဆန်သည် နှုတ်ခမ်းများသာ လှုပ်နိုင်၏။

‘ဖာဆေးလ်...’

‘မင်း တာဝန်ကျေပါတယ် ဟာဆန်၊ ငါ ဆရာဝန် ပေးမယ်’

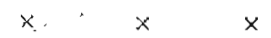
သို့သော် အကြောင်းထူးမည် မဟုတ်ကြောင်း ဖာဆေးလ် သိသည်။ ဟာဆန်အဖို့ အချိန် မရှိတော့ပေ။ လက်တီးလှသင်္ဘော မထွက်မီ နာရီဝက်အတွင်း ဆရာဝန် တယောက် ဖာဆေးလ် ပြန်ပေးဆွဲ ခေါ်လာပေးနိုင်၏။ နယူးယောက် သင်္ဘော မဆိုက်မီ ထိုဆရာဝန်ကို သတ်ပစ်နိုင်သည်။ ဟာဆန် အတွက် ဤမျှလောက်တော့ လုပ်ပေးသင့်သည်။ လူမှုရေးအလှူသွင်းတိုင်းပီ ဤမျှတော့ ကရုဏာထားသင့်သည်။

‘ဟာဆန်၊ ငါ မင်းအတွက် ဆေးသေတ္တာ သွားယူပြီး မိနစ်အတွင်း ပြန်လာမယ်၊ မင်းကို လက်နှိပ်ခေးတစ်မီး ပေးမယ်’

‘ကျွန်တော့်တာဝန် ပြီးသွားပြီလား’
‘ပြီးသွားပြီ၊ အားတင်းထားပါ သူငယ်ချင်း၊ ငါ မော်ဖင်းဆေး ချွန်ချင်းယူပြီး ဆရာဝန် သွားခေါ်ပေးမယ်’

ဖာဆေးလ်သည် သင်္ဘောပုံပိုင်းသို့ မှောင်ထဲ၌ စမ်းတဝါး ခြားဖြင့် ပြန်သွားစဉ် လမ်းတဝက် အရောက်၌ ဟာဆန်၏ သင်္ဘောထဲမှ ပစ္စည်းပေါက်ကွဲသံကို ကြားလိုက်ရလေသည်။

ဖာဆေးလ် ရပ်ပြီး သင်္ဘော၏အေးစက်သော နံရံကို ခေါင်းထိက်သည်။ ‘ဒီအတွက် မင်းတို့တွေ ပေးဆပ်ရဦးမယ်ဟေ့’ ဖာဆေးလ်က တိုးတိုးကလေး ရေရွတ်သည်။ သူသည် တခါမျှ မြင်ဖူးသေးသော လူများကို ရည်ရွယ် စကား ဆိုလိုက်လေသည်။

ကျောက်ဆူးစောင့် တာဝန်ကျ အတိုးကြီးသည် ဖာဆေးလ် လက်ချက်ကြောင့် နောက်စေ့ ဒဏ်ရာဖြင့် သတိလစ်နေဆဲ ဖြစ်သည်။ ဖာဆေးလ်က အတိုးကြီးကို ပထမအရာရှိ အခန်းထဲ

www.burmeseclassic.com

ဆွဲယူသွားပြီး အိပ်စင်ပေါ် တင်ကာ ဂေတဖြုတ် ထိုင်စဉ်းစား
နေလေသည်။

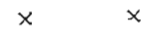
မူလ ပထမ အစီအစဉ် အရ နယူးယောက်မြို့၊ ဘရူတ်ကလစ်
ဆိပ်ကမ်းတွင် သေတ္တာများကို ကုန်တင်သွင်းသူ ဘင်ဂျမင်မြို့
က လွှာရောက် ရှေးယူရန် ဖြစ်သည်။ လာမိဆိုသည် မြူဇီအာ
ဆက်သွယ်ပြီး သူ၏ သစ္စာဖောက် အကြံအစည်တွင် ပူးပေါင်း
ပါဝင်ရန် စီစဉ် ပြီး၊ မပြီး၊ လာမိဆို အတပ် မသိနိုင်ပေ။ မြူ
ကိုတော့ အပြတ်ရှင်းပစ်မှ ဖြစ်မည်။ သူသိထားတာတွေ အများ
ကြီး ရှိနေပြီ။

လာမိဆို ပျောက်ဆုံးမှုကြောင့် အကောက်ခွန်ဌာနမှ မထက်
ဖြစ်ကြမည်။ မေးလား မြန်းလား လုပ်ကြမည်။ သင်္ဘောသား
များသည် ဤသေတ္တာထဲ၌ ဘာတွေ ရှိမှန်း သိမည် မဟုတ်။
လာမိဆို၏ သေ့များမှာ သင်္ဘောဦးပိုင်း သို့လျှောက်ခန်း တံခါး
တွင် စောစောက တန်းလန်းကျနေသည်။ ယခုတော့ ဖာဆေး
အိတ်ထဲ ရောက်နေပြီ။ ပလပ်စတစ် ဗုံးများကို နယူးယောက်
ဆိပ်ကမ်းသို့ သယ်ယူသွား၍ မဖြစ်တော့ပေ။

ပထမအရာရှိ မူစတာဖာဖော်ဇီသည် တွေးခေါ် မြော်ဖြေ
တတ်ပြီး သတ္တိနည်းသူ တဦး ဖြစ်သည်။ ညသန်းခေါင်ကျော်
တွင် သင်္ဘောပေါ် ပြန်တက်လာသော အခါ ဖော်ဇီအား
ဖာဆေးလိက် တွေ့ဆုံ စကားပြောသည်။

ဖာဆေးလိက် လက်တဘက်တွင် ခြောက်လုံးပြူး တလက်
ကိုင်ထားပြီး အခြား တဘက်တွင် ဒေါ်လာငွေ ၂၀၀၀ ကို
ထားသည်။ ဘေဂျတ်မြို့ရှိ ဖော်ဇီ၏ မိခင်နှင့် နှမငယ်တို့ နေထိုင်

သားပါရီလားဟု မေးသည်။ ၎င်းတို့ ကျန်းမာရေး ဆက်၍
သားမွန်စေရန် ဖော်ဇီအနေဖြင့် ပူးပေါင်း ကူညီသင့်ကြောင်း
ပြောပြသည်။ ဖော်ဇီက ထိုအကြံကို လျင်မြန်စွာ လက်ခံလိုက်
သည်။

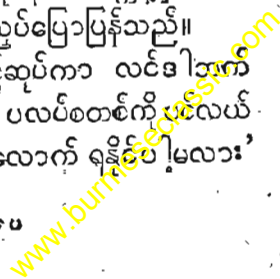

(အမေရိကန် ပြည်ထောင်စု) အရှေ့ပိုင်း စံတော်ချိန် ည
၁၀-နာရီတွင် မိုက်ကယ် လင်ဒါ၏ အိပ်ခန်း၌ ဖုန်းလာသည်။
လင်ဒါသည် အလုပ်ရုံထဲ၌ အလုပ်လုပ်နေသဖြင့် ဂိုဒေါင်တွင်း
ဖုန်းကို ကောက်ကိုင်သည်။ ဒါလီယာသည် သင်္ဘောဆေး
ဌာနကို ရောက်နေသည်။

ဖုန်းသံက မကြည်လင်။ အဝေးမှ ခေါ်ခြင်း ဖြစ်မည်။
ဒါလီယာက သို့ပင် ပြတ်သားသော အင်္ဂလိပ်ကောင်းသံမျိုး ဖြစ်
သည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်က 'အိမ်ရှင်မ'နှင့် တွေ့ဆုံတောင်းသည်။

ဒါလီယာသည် ချက်ချင်း ဖုန်းလာကိုင်ပြီး စိတ်ဝင်စားဖွယ်
ကောင်းသည့် အမျိုးအဆွေများ အကြောင်း၊ အိမ်မြေ ရောင်း
ဝယ်မှု အကြောင်းတို့ကို ပြောဆိုသည်။ ထိုနောက် စက္ကန့်နှစ်ဆယ်
မျှ အာရေဗျ ဘာသာဖြင့်လည်း ကြားညှပ်ပြောပြန်သည်။

ဒါလီယာသည် ဖုန်းခွက်ကို လက်နှင့်ဆုပ်ကာ လင်ဒါဘက်
ဆွဲကြည့်သည်။ 'မိုက်ကယ်... ကျွန်မတို့ ပလပ်စတစ်ကို ပင်လယ်
ထဲမှာ သွားယူရလိမ့်မယ်။ လှေတစ်စင်းလောက် ရနိုင်ပါ့မလား'

မိုက်ကယ် လင်ဒါက ခပ်မြန်မြန် စဉ်းစားလိုက်သည်။

‘အေး...ရပါတယ်၊ ဆုံတွေ့ကြရမယ့် နေရာကို အတိအကျ ပြောထား၊ နေမဝင်ခင် နာရီဝက်အလို၊ ဘာနီဂတ် မီးပြတိုက် အရှေ့စွန်းစွန်း မိုင်လေးဆယ်မှာ ဆုံကြမယ်၊ မီးရောင်နဲ့ အချက်ပြ မယ်လို့ပြော၊ လေပြင်းပြင်းတိုက်ယင် ၂၄-နာရီ ရှေ့ဆိုင် လိုက်မယ်၊ လူတိုင်း သယ်နိုင်ရုံလောက်သေတ္တာတွေ ခွဲထား၊ စီမံခိုင်းလိုက်ချေ’

ဒါလီယာက ဖုန်းမှ ပြန်ပြောပြီး ဖုန်းချလိုက်သည်။

‘အင်္ဂါနေ့၊ ၁၂-ရက်၊ မိုက်ကယ်... ရှင် ခုနက်စွဲ ခေါင်းထဲ စဉ်းစားတာ မြန်လှချေလား?’

‘မမြန်ပါဘူးကွာ’

လင်ဒါအား ဘယ်တော့မှ လိမ်ညာပြော၍ မရနိုင်ကြောင်း ဒါလီယာ စောစောကပင် သိခဲ့၏။ လင်ဒါအား ညာပြောခြင်း သည် ကျွန်ပြုတာထဲသို့ ရာနှုန်း ၅၀ သာ မှန်သော အချက်များ ထည့်ပေးပြီး ရာနှုန်းပြည့် မှန်ကန်သော အဖြေများ တောင်းခြင်း ကဲ့သို့ပင် ဖြစ်လိမ့်မည်။ သူမ မည်သည့်အခါမျိုးတွင် လိမ်ညာ ပြောဆိုဖို့ စိတ်ကူးမိကြောင်းကိုပင် လင်ဒါ သိ၏။

ယခုတော့... ပလပ်စတစ်စုံစားများ မည်သို့မည်ပုံ ခိုးသွင်းလာ မည်ဖြစ်ကြောင်း လင်ဒါအား ကြိုတင် ပြောပြထားပြီး ဖြစ်သည့် အတွက် သူမ ရင်လေးစရာ မလိုတော့ပေ။

သင်္ဘောပေါ်မှ အဖြစ်အပျက်များကို ဒါလီယာက ပြန်ပြောရာ လင်ဒါက ငြိမ်သက်စွာ နားထောင်နေသည်။

‘မြူဇီတာ လာမိုဆိုနဲ့ ပေါင်းကြံနေတယ် ထင်သလား?’

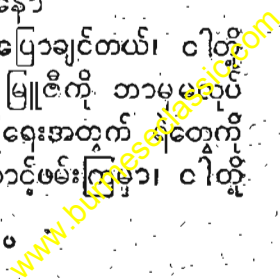
လင်ဒါက မေးလိုက်သည်။

‘ဖာဆေးလ်တော့ မသိဘူး၊ လာမိုဆိုကို မေးဖို့လဲ အချိန် မလောက်ဘူး၊ ဟုတ်ချင် ဟုတ်မှာပေါ့၊ တကယ်လို့ မြူဇီတာ မိလှည်းတွေကို ကူလီကုမ္ပဏီ လုပ်မယ်၊ ကျွန်မကို ပေးထားတဲ့ အငွေကို ယူပြီး တခြားကို ရောင်းစားမယ် ဆိုယင် ကျွန်မတို့ကို အစိုးရလက်ထဲပို့တာနဲ့ အတူတူပဲပေါ့၊ ဒီလိုလုပ်ယင် သူ့ အတွက် ထဲ မလွယ်ပါဘူး၊ ကျွန်မတို့ကို သစ္စာမဖောက်တောင် သူ့ကို ဆော့ ရှင်းပစ်မှ ဖြစ်မယ်၊ သူ ရှင်ကို မြင်ဖူးတယ်၊ သူ အကုန် ဆုံး သိနေတယ်၊ ရှင်ကို သူ လက်ညှိုးထိုးပြလို့ ရနေပြီ’

‘မင်း သူ့ကို အစောကြီးကတည်းက သတ်ဖို့ ကြံထားပြီး သား မဟုတ်လား?’

‘ဟုတ်တယ်၊ သူက ကျွန်မတို့ ဂိုဏ်းသားမဟုတ်ဘူး၊ သူ အလုပ်က အန္တရာယ် သိပ်များတယ်၊ တခြားကိစ္စတခုနဲ့ အာ ဘာပိုင်တော့က သူ့ကို စစ်ဆေးတဲ့အခါ သူ ကျွန်မတို့အကြောင်း ဖြစ်မပြောပဲ မနေဘူးလို့ ဘယ်သူ အာမခံနိုင်မလဲ၊ သူဟာ ရှင်အဖို့ အန္တရာယ်ကောင် တယောက်ပဲလို့ ကျွန်မ ထင်တယ် မိုက်ကယ်၊ အရေးအကြောင်း ကြုံလာယင် ပလပ်စတစ်စုံစားတွေ လို ပင်လယ်ထဲမှာ သွားယူဖို့ ရှင် ကြိုတင် စီစဉ်ထားပြီး သား ဘောက်လား၊ မိုက်ကယ် သိပ်စော်တာပဲနော်’

‘အေး ထားပါတော့၊ တခုတော့ ပြောချင်တယ်၊ ငါတို့ ထက်ပဲ ပလပ်စတစ်စုံစားတွေ မရမချင်း မြူဇီကို ဘာမှမလုပ် ပါနဲ့၊ တကယ်လို့ သူ အန္တရာယ် လုံခြုံရေးအတွက် ရဲတွေကို သွားတိုင်ယင် ငါတို့ကို ဆိပ်ကမ်းမှာ စောင့်ဖမ်းကြမှာ၊ ငါတို့’

တွေ ဆိပ်ကမ်းကို တက်လာမှာ သိသ၍ သူတို့ လူတွေကို ပင်
လယ်ထဲ လွှတ်ပြီး ဖမ်းခိုင်းမှာ မဟုတ်ဘူး။ သင်္ဘောမစိုက်ခင်
မြူဇီကို သတ်ပစ်ဖန် ငါတို့ ဆိပ်ကမ်းကို ကပ်တော့မှာ မဟုတ်
ဘူးလို့ သူတို့ ယူဆလိမ့်မယ်။ ငါတို့ သင်္ဘောဆီ သွားတဲ့အခါ
ကျယ်လှ သူတို့က ဆိပ်ကမ်းက စောင့်နေကြလိမ့်မယ်။ ဒီကျော့
မင်းတို့ ဆရာကြီးတွေက မြူဇီကိုမှ အားကိုးခဲ့ကြ တယ်လေ
ကောင်းရော

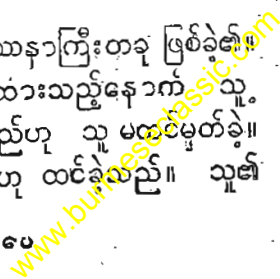
လင်ဒါသည် ပြောရင်းနှင့် ဒေါသထွက်လာပြီး နှုတ်ခမ်း
များပင် ဖြူလာ၏။ ဒါလီယာက မျက်နှာတချက်မရွံ့။ တကယ်
တော့ မြူဇီထံ ပထမဆုံး သွားခဲ့သူမှာ လင်ဒါပင်ဖြစ်ကြောင်း
သူမ ပြန်ထောက်ပြမနေတော့ပေ။ လင်ဒါ ပို၍ ဒေါသထွက်
လာဖွယ်ရှိ၏။ လင်ဒါ မျက်လုံးမှိုတ်လိုက်၏။

‘မင်း ဝယ်ရာ ခြမ်းစရာလေးတွေ သွားဝယ်ဦး၊ ငါ့ကို
ခဲတံပေးစမ်း’

အခန်း ။ ၅ ။

ဟာဖက်စ် နာဂျီးယားနှင့် အာဘူအာလီတို့ သေသွားပြီ
ဖြစ်သောကြောင့် လင်ဒါကို သိသူမှာ ဒါလီယာနှင့် ဖာဆေးလ်
ဗွီသာ ကျန်ရှိ၏။ သို့သော် မြူဇီသည် လင်ဒါအား အကြိမ်ကြိမ်
မြင်ဖူး ထားပေသည်။ စင်စစ်တွင် မြူဇီသည် လင်ဒါအား
ဆလက်စက်တင်ဘာဂိုဏ်းနှင့် ပလပ်စတစ်ဗုံးများကို ပထမဆုံး
ဆက်သွယ်ပေးသောသူ ဖြစ်ပေသည်။

ကနဦးကပင် ဗုံးများမှာ ရောမ ပြဿနာကြီးတခု ဖြစ်ခဲ့၏။
ပထမ သူ ဘာလုပ်တော့မည်ကို သိပြီးထားသည့်နောက် သူ
အကြံ အတွက် အကူအညီ လိုအပ်မည်ဟု သူ မထင်မှတ်ခဲ့။
သူတယောက်တည်း လုပ်၍ ရနိုင်မည်ဟု ထင်ခဲ့သည်။ သူ၏

အကြံအစည် တဖြည်းဖြည်း ကျယ်ပြန့် ကြီးထွားလာသည်နှင့်အမျှ၊ ပရိသတ်များကို မကြာခဏ ငှက်ကြည့် မိသည်နှင့် အမျှ သူ့ ဝယ်၍ ခိုး၍ ရသမျှ ခိုင်းနုမိုက်များဖြင့် လုံလောက်လိမ့်မည် မဟုတ်ကြောင်း ရိပ်မိလာသည်။

တခါတရံ သူ အိပ်ရာပေါ်၌ လှဲနေစဉ် မျက်နှာကြက်ပေါ်တွင် မီးစပ် ဟောင်းလောင်းနှင့် ခေါင်းမော့ ကြည့်၍ အော်ဟစ်နေသော ပွဲကြည့် ပရိသတ်များ၏ မျက်နှာများကို လေတိုက်၍ လှင့်ပါးသွားသော ပန်းပွင့်များပမာ တွေ့မြင် နေရတတ်သည်။

ထိုမျက်နှာ အများအပြားသည် မာဂရက်၏ မျက်နှာများ ဖြစ်လာကြ၏။ ထိုနောက် ရောမ မီးလုံးကြီးသည် သူ့ မျက်နှာပေါ်မှ ပျံတက် သွားပြီး၊ မျက်နှာကြက် ပေါ်မှ မျက်နှာအားလုံးကို ပြာကျသွားစေလေတော့သည်။ သို့နှင့် သူ အိပ်ပျော်သွား၏။

ပလပ်စတစ်ဗုံးများကို ရမ္မာ ဖြစ်မည်။

လင်ဒါသည် ပလပ်စတစ် ဗုံးများကို အမေရိကန် နိုင်ငံ တလွှား နှစ်ခေါက်မျှ ဖြတ်သန်း သွားလာ၍ ရှာဖွေခဲ့သည်။ စစ်လက်နက်ပစ္စည်း စခန်းသုံးခုဆီ သွားပြီး ခိုးယူရန် ကြံသော်လည်း မအောင်မြင်။ မလ္လာကူမူ၊ နပမ်းဗုံးလုပ်သည့် နပမ်းရည်၊ စက်မှု လုပ်ငန်းသုံး ပလတ်စတစ် တိပ်ခွေများ၊ ပလပ်စတစ် ဗုံးများ ထုတ်လုပ်သည့် ဧရာမ ကော်ပိုရေးရှင်းကြီး တခု၏

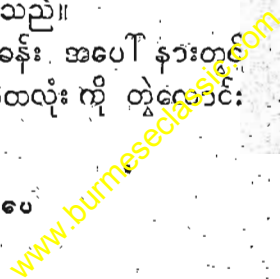
ထံရှိ တခုဆီ သွား အကဲခတ်သည်။ စစ် လက်နက် ပစ္စည်း ဝယ်ယူရန် စခန်းကြီး ကဲ့သို့ပင် လျှံခွဲရေး တင်းကျပ်သည်။ နိုင်ငံရေးအဖွဲ့များကို နှိပ်ကွပ်ရန်နှင့် ဖော်စပ်ရန်မှာလည်း မလ္လာကူမူ။

လင်ဒါသည် သတင်းစာများ၌ အကြမ်းဖက်မှုများ၊ ဗုံးဆောက်မှု သတင်းများကို သေသေချာချာ လေ့လာဖတ်ရှုသည်။ သူ့ အိပ်ခန်းထဲတွင် သတင်းစာဖြတ်ပိုင်း အစ အနု လေးများ ပြုစုထားလေသည်။ ဤလုပ်ရပ်မှာ သူကဲ့သို့ပင် စိတ်မမှန်သူများ၏ လုပ်ရပ် တခုဖြစ်ကြောင်း လင်ဒါ သိလျှင် ဘဝင်ကျမည့် ဖောက်ဖျက်မှု ဖြစ်တော့မည်ကို စိတ္တဇ ရာဇဝတ်ကောင်များသည် မိမိတို့၏ အကြံအစည်ကို အကောင်အထည် ဖော်ခွင့်ရမည့် နေ့အထိ သူတို့၏ အိပ်ခန်းထဲမှာ ယင်းသို့သော သတင်းစာဖြတ်ပိုင်းလေးများ စုဆောင်းထားတတ်ကြပေသည်။

လင်ဒါ၏ သတင်းစာဖြတ်ပိုင်းများတွင် ရောမ၊ ဟံလ်စင်ကီ၊ ဒါမတ်စကပ်၊ သည်ဟိတ်ဂ်၊ တေရွတ် စသော နိုင်ငံခြားတိုင်း ဩဇာများမှ သတင်းများ ပါဝင်၏။

ဂျူးလိုင်လလယ်တွင် စင်စင်နာတီမြို့၊ ဟိုတယ်တခု၌ လင်ဒါ အကြံရရှိခဲ့သည်။ ထိုနေ့က ပြပွဲ ခင်းကျင်းရာ ကွင်းပေါ်သို့ သူ၏လေသင်္ဘောကြီး မောင်းခံပြီးနောက် ဟိုတယ်ညွှန်ခန်းတွင် အရက်သောက်ယင်း ခပ်ထွေထွေ ဖြစ်နေသည်။

ညဉ့် အတော် နက်ပြီ။ အရက် ဘားခန်း အပေါ် နားတင် မျက်နှာကြက်မှ ရုပ်မြင် သံကြား စက်ထဲလုံး ကို တွဲလောင်း ဖြည့်ထားသည်။

လင်ဒါသည် ၎င်းရုပ်သံစက်အောက်တည့်တည့်လောက်ထိုင်ပြီး အရက်မောနေသည်။ အခြားသော ဧည့်သည်အများစုမှာ ခုံရှည်များတွင် ထိုင်ကာ သူ့ကို မျက်နှာမူထားကြသည်။ သူ့တို့ မျက်နှာများ ပေါ်တွင် ရုပ်သံစက်မှ မီးရောင်များ ထောက်နေ၏။

လင်ဒါ ရုတ်တရက် နိုးကြားလာသည်။ ရုပ်သံ ကြည့်နေသော လူများ၏ မျက်နှာထားကား တမျိုးတဖုံ ပြောင်းလာသည်။

သူတို့ မျက်နှာထားက တစုံတခုကို မကျေနပ်သလို၊ ဒေါသဖြစ်သလို၊ ကြောက်ရွံ့ခြင်းမဟုတ်။ သူတို့ ဘာမှ ကြောက်စရာမလို။ လုံခြုံမှု ရှိသည်။

မိမိ ပြတင်းပေါက်အပြင်ဘက်မှ ဝံပုလွေများကို လှမ်းကြည့်နေရသလို။ လင်ဒါသည် အရက်ခွက်ကို ယူပြီး ရုပ်သံစက်ထဲသွားသည်။

ရုပ်သံစက်တွင် ဘိုရင်း ဂျက်လေယာဉ်ကြီးတစ်စင်း ရပ်ထားပုံကို ပြထားသည်။ မကြာမီ လေယာဉ်ကြီး၏ ဦးပိုင်းနှင့် ခါးပိုင်းမှ ပေါက်ကွဲသွားပြီး လေယာဉ်တစ်စင်းလုံး မီးလောင်ကွဲသွားလေသည်။

အာရပ် အကြမ်းဖက်မှုနှင့် ပက်သက်သော အထူး သတင်းအစီအစဉ်တခုတွင် သဘင်းကား ဖြတ်ပိုင်းဟောင်းတခုကို ပြသလည် ပြသနေခြင်း ဖြစ်သည်။

မြူးနှစ်မြို့ကို ပြသည်။ အိုလံပစ် အားကစားရွာမှ ဘလတ်စက်တင်ဘာဂိုဏ်း၏ သတ်ဖြတ်မှုများ တွေ့ရသည်။

လေဆိပ်သို့ ရဟတ်ယာဉ်တစ်စင်း ဆင်းလာသည်။ တိုက်ခန်းများထဲမှ အစွဲခရား အားကစား သမား များကို စက် သေနတ်များဖြင့် ပစ်ခတ်သံ ခပ်အုပ်အုပ် ကြားရသည်။ ခါးတုတ်မြို့သုံးရုံး၌ အမေရိကန်နှင့် ဘယ်လ်ဂျီယံ သံအဖွဲ့ဝင်များ အသတ်ခံရသည်။ ဘယ်လ်ဖာတား ပြောက်ကျား ခေါင်းဆောင် ယာဆာဇာရာဖတ်က မိမိနှင့် မပတ်သက်ကြောင်း ငြင်းဆိုနေသည်။

အာရာဖတ် ဘေရွတ်မြို့၌ သတင်းစာ ရှင်းလင်းပွဲ လုပ်နေသည်။ အာရပ် ပြောက်ကျားများအား အစွဲခရားတပ်များ ဆောက်စီးခြင်း တိုက်ခိုက်မှုများနှင့် ပတ်သက်၍ အင်္ဂလိပ်နှင့် အမေရိကန်တို့အား စွပ်စွဲ အပြစ် တင်နေသည်။

ကျုပ်တို့ လက်စားချေယင်တော့ ဒီထက် ဆိုးရွားကြီးကျယ်နေမယ်’

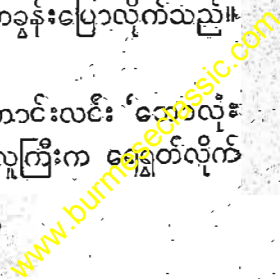
အာရာဖတ်က ပြောသည်။ ရုပ်မြင်သံကြား အလိုက်မီးလုံးများကြောင့် သူ့မျက်လုံးများက စန္ဒာလမင်းကြီး နှစ်စင်းပမာပိုင်းလက် တောက်ပနေသည်။

‘အမေရိကန်နိုင်ငံကို အားရ ပါးရ၊ ပါးရိုက်ပစ်ဖို့ ကောင်းမယ်’

နပိုလျံ ဝါဒ လက်ခံသူ၊ အာရာဖတ်၏ ရဲဘော် ရဲဘက်ကြီးများကြီး ကဒါဖီက ထောက်ခံစကားတခွန်းပြောလိုက်သည်။

‘အလကား ခွေးသူတောင်းစားတွေ’

လင်ဒါ၏ ဘေးတွင် ထိုင်နေသော ဘောင်းလင်း ‘ဘောလုံး’ ကစားသမား ဂျာကင် ဝတ်ထားသူ လူကြီးက မေ့ရွတ်လိုက်

သည်။ လင်ဒါက ကျယ်လောင်စွာ ရယ်လိုက်ရာ အခြား အရာ
သောက်သူများက သူ့ကို လှည့်ကြည့်ကြသည်။

‘ဘာ ရယ်စရာရှိလဲ...မိတ်ဆွေ’

‘ဟင့်အင်း၊ ဘာမှ ရယ်စရာမရှိပါဘူး၊ ခွေးသူထောင်းတ
ကြီးရယ်’ လင်ဒါက ပြန်ပြောပြီး၊ ဘား ကောင်တာပေး
ပိုက်ဆံတင်ကာ ထွက်သွားလေသည်။ ဘောင်းလင်းဂျာကင်
လူကြီးသည် သူ့ကို အော်ဟစ်ဆဲဆိုလျက် ကျန်ရစ်၏။

လင်ဒါမှာ အာရပ်လူမျိုး အသိမိတ်ဆွေ တယောက်မျှ
ပါလက်စတိုင်းများအား အားပေး ထောက်ခံသော အား
အမေရိကန် အသင်းအဖွဲ့များ၏ သတင်းများကို စတင်လေ့
သည်။

ဘရွတ်ကလင်၌ လင်ဒါ သွားတက်ရောက် နားထောင်
သော အာရပ် အမေရိကန်နိုင်ငံသား ကော်ဖီကို သူ့ စိတ်ကြို
မတွေ့။ သူတို့တွေ ပျော့လွန်းသည်။

ဤအုပ်စုကြား၌ တက်ကြွသော သူများအား သူစာရေး
လျှို့ဝှက်ရှာဖွေလျှင် အရပ်ဝတ်နှင့် ရဲတဦးဦးက သူ့ကို ဖမ်း
သွားနိုင်သည်။

မန်ဟက်တန်၌ ပြုလုပ်သော ပါလက်စတိုင်း ထောက်ခံသူ
၏ဆန္ဒပြပွဲမှာလည်း သိပ်အရာမရောက်။ ကမ္ဘာ့ကုလသမဂ္ဂရင်ပြ
နှင့် ယူနိုက်တက်ပြင်တို့တွင် အာရပ်လူငယ် ၂၀-ခန့်ကို ဂျူးလူမျိုး
ထောင်သောင်းမက ဝန်းရံထားကြောင်း တွေ့ရ၏။

အရှေ့အလယ်ပိုင်း၌ အသက်အရွယ် ကောင်းကောင်းရှိသည့်
သောကြီးသော လူလိမ်လူကောက် တဦးကို လင်ဒါ လိုချင်
သည်။ ထိုသူ့ကို သူ့ရှာတွေ့သွား၏။

လင်ဒါသည် ဘင်ဂျမင်မြူဇီ၏ နာမည်ကို အရှေ့အလယ်
ပိုင်းမှ မုတ်ဆိတ်ရိတ် ကိရိယာထဲ၌ စိတ်ဝင်စားဖွယ် ပစ္စည်းများ
သည်ပြီး ကုန်တင်သွင်းသူ (မြူဇီ)ထံ ပြန်ရောင်းသော လေ
တဦးမှူး တဦးထံမှ ကြားလာခဲ့သည်။

မြူဇီ၏ မှောင်ကုပ်ကုပ်၊ စုတ်ချာချာ ရုံးခန်းမှာ ဘရွတ်
ကလင် မြို့နယ် ဆက် ဂျီ ဝစ် ခ် လမ်းရှိ သိုလှောင်ရုံဟောင်းကြီး
တခု၏ နောက်ဘက်တွင် တည်ရှိ၏။ လင်ဒါအား ခေါင်းတုံး
ပြောင်အောင် ရိတ်ထားပြီ၊ ကိုယ်နဲ့ နံစော်လှသည့် ကိုယ်လုံး
သွားထွား ဝရံကြီးက မြူဇီ၏ ရုံးခန်းလေးထဲသို့ လိုက်ပို့ပေး
ခဲ့သည်။

ရုံးခန်း တံခါးတချပ်သည်သာ တန်ဖိုးရှိသော အရာဝတ္ထု
ဖြစ်ပေသည်။ ထိုတံခါးမှာ ဂျက်နစ်ခန့်နှင့် ဖောက်ဖ် သော့
အကောင်းစား ခတ်ထားသော သံမဏိတံခါးကြီး ဖြစ်သည်။

စာထည့်ရန် အပေါက်မှာ လူတဦး၏ ဝမ်းဗိုက် အမြင့်တွင်
ဖောက်ထားသည်။ ၎င်း အပေါက်ကို အတုင်းမှ သတ္တု အဖုံး
ဆေးဖြင့် ဂျက်ချ၍ အသေ ပိတ်နိုင်သည်။

မြူဇီသည် အလွန် ဝသော လူကြီးတဦး ဖြစ်ပြီး ကုလား
ဆိုင်ပေါ်မှာ ဘောက်ချာစာရွက်များ၊ ပြေစာများကိုဖယ်ရှား
ပေးပြီး လင်ဒါအား ထိုင်ခိုင်းသည်။

‘တခု ကျေးဇူးပေးပါရစေ၊ ဘာ သောက်ဦးမလဲ’
‘ဘာမှ မစားပါရစေနဲ့’

မြူဇီသည် သူ့လက်ထဲမှ ပါရီယေ ရေပုလင်းကို မော့ချ
ရေခဲဗူးထဲမှ ပုလင်းအသစ်တလုံး ထပ်ထုတ်သည်။ အက်စပလ
ဆေးပြား နှစ်ပြား ပစ်ထည့်ပြီး အားရပါးရှုံ့ မော့ချလိုက်
‘ခင်ဗျား ကျုပ်နဲ့ အရေးကြီးတဲ့ လျှို့ဝှက်ကိစ္စတခု ပြော
တယ်လို့ ဖုန်းထဲမှာ ပြောတယ်။ ခင်ဗျား နာမည်ကို မပြော
အတွက် ကျုပ် ခင်ဗျားကို ဟော့ ပ် ကင်း စ် လို့ ခေါ်မယ်။ ခင်
ဗျားပါ’

‘ခုပါတယ်’

‘ကောင်းပြီ မစ္စတာ ဟော့ ပ် ကင်း စ် ‘လျှို့ဝှက်’ ဆို
ဝေါဟာရကို သုံးတဲ့အခါ တရားဥပဒေနဲ့ ရှောင်ရှားချင်
အဓိပ္ပာယ် ပေါ်ပါတယ်။ အဲဒါဆိုယင်တော့ ခင်ဗျားနဲ့တ
ဘာမှ မပတ်သက်ဘူး၊ နားလည်လား’

လင်ဒါက အိတ်ထဲမှ ငွေစက္ကူတထုပ်ကို နှိုက်၍ မြူဇီ၏
ပေါ် ဖောင်လိုက်သည်။ မြူဇီသည် ငွေစက္ကူထုပ်ကို မကြည့်
လက်ဖျားနှင့်လည်းမတို့။ လင်ဒါက ငွေစက္ကူထုပ်ကို ပြန်
တံခါးဆီ ထသွား၏။

‘ခဏ နေပါဦး မစ္စတာဟော့ ပ် ကင်း စ် ’

မြူဇီက ဂရိကြီးအား အချက်ပြရာ လင်ဒါအား စေ
စပ်စပ် စမ်းသပ်ရှာဖွေသည်။ ဂရိကြီးက မြူဇီအား ကြည့်
ခေါင်းခါပြသည်။

‘ထိုင်ပါဦး၊ ကျေးဇူးပဲ ဆာလော့ ပ် မင်း အပြင်မှာစောင့်

‘တုံးလိုက်တဲ့ နာမည်၊ ဆာလော့ ပ် တဲ့’
‘ဟုတ်တယ်၊ ဒါပေမယ့် သူ ဒါကို မသိပါဘူး’

မြူဇီက သူ့မျက်နှာကို လက်ကိုင်ပဝါနှင့် ချွေးသုတ်ယင်း
ပြောလိုက်သည်။ သူ့ မေးစေ့ကို လက်ဖြင့်ထောက်ကာ စောင့်
သည်။

‘ခင်ဗျားမှာ အဆက်အသွယ် ကောင်းတယ်လို့ ကျွန်တော်
သိရတယ်’

လင်ဒါက စကား စလိုက်သည်။

‘ဟုတ်တယ်’

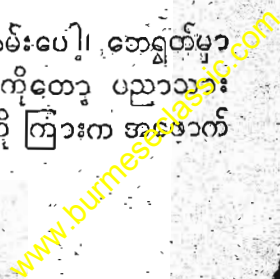
‘အကြံကောင်း ညက်ကောင်း’

‘ဒီမယ် မစ္စတာဟော့ ပ် ကင်း စ်၊ ဒီရုံးခန်းမှာ စိတ်ချလက်ချ
အားပြောနိုင်ပါတယ်။ လျှို့ဝှက် အသံဖမ်းတဲ့ မိုက်ခွက်တွေ
အားလုံး မရှိပါဘူး။ ကဲ ခင်ဗျား ဘာလိုချင်လဲ ပြော’

‘အယ်လ်ဖာတာအဖွဲ့ရဲ့ ထောက်လှမ်းရေး ခေါင်းဆောင်နဲ့
အိတ်ဆက်ပေးဖို့ စာတစောင်ရေးပြီး ပို့ပေးပါ’

‘အဲဒီပုဂ္ဂိုလ်က ဘယ်သူတုန်း’

‘တယ်သိပါ့မလဲ’ ခင်ဗျားဘာသာ စုံစမ်းပေါ့၊ ဘေဂ္ဂတ်မှာ
ခင်ဗျား ဘာမဆို လုပ်လို့ရတယ်ဆို၊ စာကိုတော့ ပညာသား
ပေါ့၊ ပိတ်ပြီး ယူသွားရမယ်၊ ဘေဂ္ဂတ်ကို ကြားက အဖောက်
ခေံရပဲ ရောက်သွားစေရမယ်’

‘အင်း...’

‘ခင်ဗျား စာအိတ်ထဲ ဗုံးထည့်ပေးမယ် ထင်လို့လား၊ မဟုတ်ပါဘူး၊ စာအိတ်ထဲကို ဘာတွေ ထည့်သလဲဆိုတာ ခင်ဗျား ဆယ်ပေအကွာက ရပ်ကြည့်နိုင်တယ်၊ စာအိတ်အဖုံးကို ခင်ဗျား ကိုယ်တိုင် တံခွားဆွတ်ပြီး ပိတ်ပေး၊ ပြီးမှ ကျုပ် တခြားချိတ်တွေ ဘာတွေ ပိတ်မယ်’

‘ကျုပ်က ငွေကို စိတ်ဝင်စားတဲ့ လူတွေနဲ့ပဲ အလုပ်လုပ်တယ်၊ နိုင်ငံရေးသမားတွေဟာ ငွေ အကြေ မချေတဲ့အပြင် တခါတလေ လူပါ သတ်ချင်ကြသေးတယ်၊ ဒီအတိုင်းဆိုတာ တော့...’

‘နှစ်ထောင်ကို ခုပေးမယ်၊ စာရောက်သွားယင် နှစ်ထောင် ထပ်ပေးမယ်။ ပြီးတော့ ခင်ဗျား ‘သည့်ဟိဂ်’ မြို့တော်မှာ ခင်ဗျား နာမည်နဲ့ ဘဏ်စာရင်းတခု ဖွင့်ဖို့လဲ ကျုပ်အကြံပေးပါရစေ’

‘ဘာအတွက်လဲ’

‘ခင်ဗျား အငြိမ်းစား ယူတဲ့အခါ လစ်ဗျားကငွေတွေ ထည့်ပေးဖို့’

အခန်းထဲ အတန်ကြာ တိတ်သွားပြီး လင်ဒါက စကား ပြော ကောက်သည်။

‘ဒီစာကို တခါတည်းနဲ့ မှန်မှန်ကန်ကန် ရောက်သွားဖို့ အရေးကြီးတယ်၊ လက်ဆင့် လျှောက်ကမ်းလို့တော့ မဖြစ်ဘူး’

‘ခင်ဗျား ဘာလိုချင်မှန်း ကျုပ်မသိရတော့ မျက်ကန် တယောက် အလုပ်လုပ်သလို ဖြစ်နေတယ်၊ စုံစမ်းလို့တော့ရတယ်’

‘ပေးမယ် တချို့ စုံစမ်းမှုတွေကလဲ အန္တရာယ် အများသား၊ အသိလဲဖာတာ အဖွဲ့ကြီးဟာ ပြိုကွဲနေတာ ခင်ဗျားသိမှာပေါ့’

‘ဒါဖြင့် ဘလက်စက်တင်တာဂိုဏ်းကို ပေးလိုက်ဗျာ’

‘ဒါဆို ၄၀၀၀-နဲ့ မရဘူး’

‘ဘယ်လောက်လဲ’

‘စုံစမ်းရတာ ပိုခက်ခဲမယ်၊ စရိတ်စက များမယ်၊ ပြီးတော့

အခု အာမ မခံနိုင်ဘူး’

‘ဘယ်လောက် ပေးရမလဲ ပြော’

‘လက်ငင်း ဒေါ်လာ ၈၀၀၀ ပေးပါ၊ ကျုပ် အစွမ်းကုန်

ပြုစား လုပ်ပေးပါမယ်’

‘ခူဒေါ်လာ ၄၀၀၀ ယူ၊ ပြီးယင် ၄၀၀၀ ထပ်ပေးမယ်’

‘၈၀၀၀ တခါတည်း ပေးပါ၊ မစုတာ ဟော့ပိုကင်းစ် ကျုပ်

အာဝန်ပြီးယင် ခင်ဗျား ဒီကို မလာနဲ့တော့၊ ခင်ဗျားကို ကျုပ်

အားပေး မသိတော့ဘူး’

‘ကောင်းပြီ’

‘ကျုပ် တပတ်အတွင်း ဘေရုတ်ကို သွားမယ်၊ ကျုပ်သွားခါ အခုပဲ ခင်ဗျားဆီက စာယူမယ်၊ ခုနစ်ရက်နေ့ ညကျယ်စာ စာကို

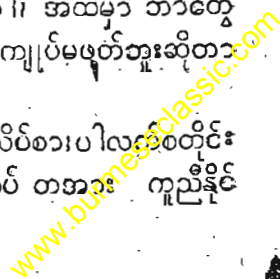
ဒီယူလာခဲ့၊ ကျုပ် ရွှေတင် စာအိတ် ပိတ်ပါ၊ အထဲမှာ ဘာတွေ

ရေးထားသလဲဆိုတာ ကျုပ် မသိချင်ဘူး၊ ကျုပ်မဖျတ်ဘူးဆိုတာ

ထင်ပါ’

စာထဲတွင် လင်ဒါ၏ အမည်ရင်းနှင့် လိပ်စာပါလက်စတိုင်း

လှုပ်ရှားမှု အတွက် မိမိအနေဖြင့် တတပ် တအား ကူညီနိုင်

ကြောင်း၊ ကမ္ဘာ့အနောက်ခြမ်း တနေရာ၌ ဘလက်စက်တင်အ
ဂိုဏ်းဝင် ကိုယ်စားလှယ်တဦးနှင့် တွေ့လိုကြောင်း ဖော်ပြ
ငင်းကိုယ်စားလှယ် အတူက ခရီး စရိတ် အဖြစ် ငွေပို့လွှာပြု
ဒေါ်လာ ၁၅၀၀ ကို ထည့်ပေး လိုက်လေသည်။

မြို့ဇီက ထိုစာကို လက်ခံပြီး ဒေါ်လာ ၈၀၀၀ ကိုပါ
လိုက်သည်။ မြို့ဇီသည် သူနှင့် ဈေးတည့်လျှင် စကားတည့်
ဖြစ်သည်။

တပတ် ကြာသောအခါ လင်ဒါထံသို့ ဘေရုတ်မှ ဓာတ်
ပို့စကတ်လေး တခု ရောက်လာသည်။

ငှင်းပို့စကတ်တွင် ဘာစာမှ ရေးမထား။ မြို့ဇီသည် မိမိ
စာကို ဖောက်ဖတ်ပြီး နာမည်နှင့် လိပ်စာကို ရခဲ့သလား
လင်ဒါ မသင်္ကာ ဖြစ်မိသည်။

သုံးပတ် ကြာသွားသည်။ လိပ်စာဖွဲ့မို့မှ လေယာဉ်ဖြင့်
လေးခေါက် ခရီး ထွက်ခဲ့ရသည်။ ထိုအပတ်အတွင်း နှစ်ကြိမ်
တိုင်တိုင် လေဆိပ်သို့ ကားနှင့်အသွား တစုံတယောက်က သူ့ကို
နောက်ယောင်ခံ လိုက်သည်ဟု ယူဆမိသည်။

ဩဂုတ် ၁၅၊ ကြာသပတေးနေ့ ညတွင် အက်တလန်တစ်မြို့
တော်၏ ကောင်းကင်ယံမှ ကုန်ပြုတ်ဖြင့် ထိန်းချုပ်သော
လျှပ်စစ်မီးကြော်ငြာများကို လေသင်္ဘောကြီး၏ ဘေးတဘက်
တွင် တပ်ဆင်ကာ ပျံသန်းခဲ့ရသည်။

လိပ်စာဖွဲ့မို့သို့ ပြန်လာပြီး သူ့ကားထဲ ဝင်လိုက်သော
အခါ ရွှေမှန်ပေါ်မှ ဝိုက်ပါကြားတွင် ညပ်ထားသော ကတ်
ပြားလေးတခုကို တွေ့ရလေသည်။

ကြော်ငြာစာရွက်ဟု ထင်မှတ်ပြီး စိတ်တိုတိုနှင့် အပြင်ထွက်၍
ပြားကို ဆွဲယူ စစ်ဆေး ကြည့်လိုက်သည်။ လိပ်စာဖွဲ့မို့
မက်ဇီ၏ ရေကူးအသင်း သို့ ရေကူးခွင့် လက်မှတ် ဖြစ်ပြီး
သျှာ၌ 'နက်ဖြန် ညနေ သုံးနာရီ၊ သဘောတူလျှင် ယခု
ခြင်း ကားမီးတချက် ဖွင့်ပြပါ' ဟု ရေးထားသည်။

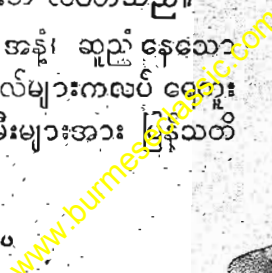
လင်ဒါသည် မှောင်မည်း နေသော လေယာဉ်ကွင်း ပတ်
တည်ကို လှည့်ကြည့်မိသည်။ မည်သူမျှ မတွေ့။ ကားမီးများ
တချက်ဖွင့်ပြပြီး အိမ်ပြန်သွားသည်။

နယူးဂျာစီပြည်နယ်တွင် ပုဂ္ဂလိက ရေကူးအသင်း များစွာ
ရှိသည်။ သားနားစွာ တည်ဆောက်ထားပြီး အသင်းဝင်ကြေး
ငါးပေးသည်။ စည်းကမ်းချက်များလည်း အမျိုးမျိုး ထားရှိ
ကြသည်။

မက်ဇီ ရေကူးအသင်းတွင် ဂျူးလူမျိုးအသင်းဝင် အတော်
များသည်။ သို့သော် ပိုင်ရှင် မက်ဇီသည် အခြားအသင်းပိုင်ရှင်
များကဲ့သို့ မဟုတ်ပဲ သူ့မိတ်ဆွေ လူမည်းအချို့နှင့် ပွဲတိုရိုက်န်
သူမျိုး အချို့အား ရေကူးခွင့် ပေးတတ်သည်။

လင်ဒါသည် ရေကူးကန်သို့ ညနေ ၂:၄၅ နာရီတွင် ရောက်
လာပြီး အဝတ်လဲခန်း၌ ရေကူးဘောင်းဘီ လဲဝတ်သည်။

နေပူရှိန်နှင့် ကလိုရင်း ဓာတ်ဆေး အနံ့၊ ဆူညံ နေသော
လေးများ၏ အသံတို့က သူ့အား စစ်ဗိုလ်များကလပ် ရေကူး
တန်၌ ရေကူးစဉ်က မာဂရက်နှင့် သူ့သမီးများအား ပြန်သတိ
ပေးစေသည်။

ရေကူးပြီးနောက် မာဂရက်သည် ယမကာ ဖန်ခွက်ရှည်ထိ လက်ထဲ ကိုင်မြှောက်ကာ ရေစိုနေသော ဆံပင်များကို ဟို ဖယ်ရမ်းယင်း ရယ်မော နေတတ်သည်။

ခပ်ငယ်ငယ် (ခ) ဗိုလ်ကလေးများက သူမအား ငမ်းနေးကြောင်း သူမ သိ၏။ ယခုအခါ လင်ဒါသည် အထီးကျန် ဆန်မှုကို ပိုမို ခံစားရသည်။ သူ၏ ဖြူဖွေးသော ခန္ဓာကိုယ်နှင့် ရုပ်ဆိုးသော လက်တဘက်ကို သူ့ဘာသာ သတိပြုမိသည်။

ပူနေသော ကွန်ကရစ်ပေါ်မှ လျှောက်သွားသည်။ သူ၏ တန်ဖိုးရှိသော ပစ္စည်းများကို ကြိမ်ခြင်းတောင်းထဲ ထည့်ပြီး အစောင့်တယောက်ထံ အပ်ကာ ပလပ်စတစ် ကတ်ပြားလေးကို ရေကူးဘောင်းဘီအိတ်ထဲ ထည့်လိုက်သည်။

ရေကူးကန်မှာ ပြာလဲကြည်လင်ပြီး နေရောင်ကြောင့် လင်ဒါ မျက်စိကို ကျိန်းစပ် စေ၏။

ရေကူးကန်၌ အကျိုးရှိသော အချက်များရှိသည်။ ဤနေရာတွင် မည်သူမျှ သေနတ် ကိုင်ဆောင်၍ မရ။ တိပ်ရီကော်ဒါဖြင့် အသံ ခိုးဖမ်းချင်၍ မရ။ လက်ဗွေပုံစံကို လျှို့ဝှက် ရယူနိုင်စွမ်း မရှိ။

လင်ဒါသည် နာရီဝက်ခန့် ယျင်းရိစွာ ရေကူး နေသည်။ ရေကန်ထဲ၌ ရော်ဘာကွင်းများ၊ ကစားစရာ အရုပ်များဖြင့် ကလေး ဆယ်ငါးယောက်ခန့် ရှိသည်။

လူငယ် မောင်နှံ စုံတွဲအချို့ကား ဘောလုံး ပစ်ကစားနေကြသည်။ ဗလ ကောင်းသော၊ ကြွက်သား လှပသော လူငယ်

တစ်ဦးကား ရေကန်ဘေးတွင် နေရောင်ခံ အသားလှဆီ သုတ်ခြင်းနေသည်။

လင်ဒါသည် ကိုယ်ကို လှိမ့်ပြီး နောက်ပြန် ကူးခတ်သွားသည်။ ဒိုင်ပင်ထိုးသူများနှင့် ဝေးရာသို့ ဆုတ်သွားသည်။

ဤဘက်ခြမ်း၌ ရေကန်သည်။ သူ့ကို ရေကူးသမားတဦးက စင်တိုက်မိသည်။ ရေငုပ် မျက်နှာဖုံး စွပ်ပြီး အောက်ခြေကို ငွေလျက် ကူးလာသော မိန်းကလေး တဦး။

‘ဆောရီး နော်’

သူမက တောင်းပန်ပြီး ဆက်ကူးသွားသည်။ လင်ဒါသည် နှာခေါင်းထဲမှ ရေမှုတ်ထုတ်ပြီး ဘာမှမပြောပဲ ဆက်ကူးသွားသည်။ ရေကန်ထဲ၌ နောက်ထပ် နာရီဝက် ဆက်နေပြီး အပေါ်ဘက်ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

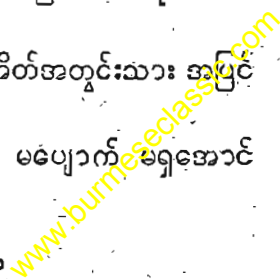
ထိုအခိုက် သူ့ ရှေ့၌ စောစောကသူ့ ကိုဝင်တိုက်သော ကောင်လေး ဘွားကန် ပေါ်လာသည်။ သူမ မျက်နှာဖုံးကိုချွတ်ပြီး ပြုံးပြသည်။

‘ရှင်ဆီက ဒီဥစ္စာလေး ထွက်ကျသွားတယ်ထင်တယ်၊ ကျွန်မ ရေကန်အောက်ခြေမှာ တွေ့လို့’

သူမက ပစ္စည်းအပ် ပလပ်စတစ်တိုက်ပြားလေးကို ထောင်ပြု၍ မေးသည်။

လင်ဒါသည် သူ့ ရေကူးဘောင်းဘီအိတ်အတွင်းသား အပြင် ထွက်နေကြောင်း တွေ့ရသည်။

‘ရှင်ပိုက်ဆံအိတ်ကို ဖွင့်ပြီး ဘာမှ မပျောက်မရှုအောင် ပြန်စစ်ဆေးဦးနော်’

သူမ ရေငုပ်သွားပြန်၏။

ပိုက်ဆံအိတ်ထဲ၌ ဘေရွတ်သို့ သူ ပို့ပေးလိုက်သော ပို့လွှာ ပြန်ရောက်နေသည်။ သူ့ ပစ္စည်းများ ပြန် ရှေးပြန်ခြင်းတောင်းကို အစောင့်အား ပြန်ပေးသည်။ ရေကန်ထဲ ကောင်မလေးနှင့် ပြန်တွေ့သည်။

ကောင်မလေးသည် ချာတိတ်နှစ်ယောက်နှင့် သတ်ပုတ်နေသည်။ သူမ ရှောင်ထွက်သွားသောအခါ ကောင်လေး နှစ်ယောက်က မကျေမနပ်နှင့် လှမ်းတားကြသည်။

သူမသည် ရေထဲ၌ အလွန်ကြည့်ကောင်းသူလေး ဖြစ်သည်။ လင်ဒါသည်ချမ်းနေပြီ။ တကိုယ်လုံးကြုံ နေ၏။ သူ့ ပုံသဏ္ဍာန်က သူ့ဘာသာ ဘဝင်မကျ။

‘ရေထဲမှာ စကားပြောကြရအောင်၊ ဖစ္စတာ လင်ဒါ’

သူမက ရင်သားများအထိသာ ရေနက်အပိုင်းတွင် သွားရပ်၍ ဖိတ်ခေါ်သည်။

‘ကောင်းပါပြီတဲ့ဗျား’

သူမက လင်ဒါအား သေသေချာချာ အကဲခတ်နေသည်။ သူမ၏ မျက်လုံးများမှာ အရောင်စုံ ယုတ်သမ်းနေသည်။

သူက သူမ၏ လက်မောင်းကို အရုပ်ဆိုးသော လက်ကြီးဖြင့် ဆုပ်ကိုင်လိုက်ပြီး၊ သူမ၏ မျက်နှာကို စိုက်ကြည့်သည်။ သူမ ပြုံးလိုက်၏။ ရေမျက်နှာပြင် အောက်၌ သူမ လက်တဘက်က လိုအပ်လျှင် အသုံးပြုရန် လက်သီးဆုပ်ထားသည်ကို လင်ဒါ မမြင်ပေ။

ရှင်ကို မိုက်ကယ်လို့ ခေါ်ပါရစေ၊ ကျွန်မနာမည်က ဒါလီ... အပိုင်ယတ်ဒါ၊ ဒီနေရာမှာ စကားပြောလို့ကောင်းပါတယ်’

‘ငါ့ ပိုက်ဆံအိတ်ထဲက ပစ္စည်းအားလုံးကို မင်း ကျေနပ်ပုံ...’

‘ကျွန်မ ရှာဖွေ စစ်ဆေးတာကို ရှင် ကျေနပ်သင့်ပါတယ်။ အခုအနေနဲ့ ငတုံး ငအ တယောက်နဲ့ ဘယ်ဆက်ဆံချင်လိမ့်မလဲ...’

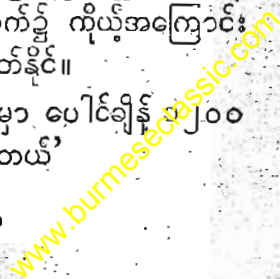
‘ငါ့အကြောင်း မင်း ဘယ်လောက်သိသလဲ’

‘ရှင် ဘာအလုပ်နဲ့အသက်မွေးသလဲဆိုတာ သိတယ်၊ ရှင်အာ... ဝမ်းသို့ ပန်းတဦး ဖြစ်ဖူးတယ်၊ အခု တယောက်တည်းနေတယ်၊ ဩဇာချုပ်အောင် စာဖတ်တတ်တယ်၊ အပေါ်စား ဆေးခြောက်... ဩဇာတယ်၊ ရှင်တယ်လီဖုန်းကို ဘယ်သူမှ ခိုးနားမထောင်ဘူး၊ ဩဇာအားဖြင့် ရှင်အိမ် မြေအောက်ခန်း တယ်လီဖုန်းလိုင်းဆုံ... အနေကြားဖြတ် မဆက်သွယ်ထားဘူး၊ အိမ်အပြင်က ဖုန်းတိုင်... အသံ ဆက်ခံထားဘူး၊ ဒီလောက်တော့ သေချာတယ်၊ ရှင် ဘာ... ဆိုချင်သလဲတော့ ကျွန်မ လုံးလုံးမသိရသေးဘူး’

ဤမိန်းကလေးကို မကြာမီ သူ ဖွင့်ပြောရတော့မည်။

ဤမိန်းမကို သူ သိပ်မယုံ။ သူ ဖွင့်ပြောရမှာ နှုတ်လေးနေ... သည်။ စိတ်ရောဂါကု ဆရာဝန်ရွှေမောက်၌ ကိုယ့်အကြောင်း... ထိုယံ ဖွင့်ပြောရသကဲ့သို့ ဖြစ်မည်။ မတတ်နိုင်။

‘ငါ ဆူပါဘိုးလိ ကစားပွဲတော်ကြီးမှာ ပေါင်ချိန် ၁၂၀၀... ချိတ်ပလပ်စတစ်ပုံးတွေ ဖောက်ခွဲပစ်ချင်တယ်’

ရှင်မှာ ပလပ်စတစ်ဗုံး လိုနေတယ်မဟုတ်လား မိုက်ကယ်

‘အေး...မင်း ယူပေးနိုင်မလား?’

‘သိပ်မလွယ်ဘူး၊ ရချင် ရမယ်’

‘ငါ ဒီစကားမျိုး မကြားချင်ဘူး၊ အပြတ်ပြောမေးပါ’

‘ရှင် ဒီကိစ္စလုပ်နိုင်မယ်...၊ တကယ် လုပ်နိုင်မယ်လို့ ကျွန်ုပ် ယုံကြည်ယင်၊ ကျွန်မက တပ်မှူးကို ယုံအောင် ပြောပြနိုင်မယ် ဆိုယင် ပလပ်စတစ်ကို ကျွန်မ ရအောင် ယူပေးပါမယ်’

‘ကောင်းပြီ’

‘ကျွန်မ အားလုံး သိရမှ၊ မြင်ရမှ ဖြစ်မယ်၊ ရှင်နဲ့အတူ အိမ် ပြန်ပါရစေ’

‘ရပါတယ်’

လင်ဒါ၏အိမ်သို့ သူတို့ တန်း၍မပြန်။ ညပိုင်း ကြော်ငြာ တာဝန်ရှိသေးသဖြင့် ဒါလီယာအား လေသင်္ဘောကြီးပေါ် ခေါ်သွား၏။

လေသင်္ဘောပေါ်တွင် ဧည့်သည်များ ခေါ်ယူလေ့မရှိပေ။ လေသင်္ဘောကြီးပေါ်တွင် တပ်ထားသော မီးလုံးငယ် ၈၀၀ ကို ထိန်းချုပ်ရသော ကွန်ပျူတာကြီး တင်ဆောင်နိုင်ရန် လေ သင်္ဘောစက်ခန်း ယာဉ်တို့ (ဂျန်ဒိုလာ) အတွင်း၌ ထိုင်ခုံများ ထုတ် ဖြတ်၍ နေရာလုပ်ပေးထားရသည်။

သို့တစေ တဲ့ဘက်ယာဉ်မှူး ဖာလီသည် ယခင်က ဖလော်ရီဒါ မှ သူ့ ရည်းစားလေးကို နှစ်ကြိမ် ခေါ်တင်လာဖူးရာ၊ ယခု

ဒါလီယာ အတွက် ထိုင်ခုံ ဖယ် ပေး ရသော အခါ သူ့ ဘာမှ မသိဘောက်ပျစ်တောက် မပြောသဘောတော့ပေ။

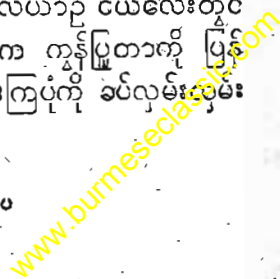
ဒေါ်လီနှင့် ကွန်ပျူတာ ကွပ်ကဲသူတို့သည် လင်ဒါနှင့် ဒါလီယာ တို့ကွယ်ရာ ယာဉ်နောက်ပိုင်းမှနေ၍ ဒါလီယာကို ဝိုင်းငမ်းယင်း ထည့်သွင်းတတ် နောက်ပြောင် နေကြလေသည်။

မေ ၂၅၀၀ မှု ဖြတ်ပျံလာသော အခါ မန်ဟက်တန် မြို့သည် ဤ အမှောင်တွင်း၌ ရောမ စိန်တုံးပုံသဏ္ဍာန် သင်္ဘောကြီးနှင့် တွေ့နေသည်ကို တွေ့ကြရ၏။ ရှိုးယား အားကစား ကွင်းကြီးထဲ ထိုင် ယနေ့ည ဘောလုံး ကစားနေကြသည်။

လေသင်္ဘောကြီးသည် ၎င်း ကစားကွင်းပေါ်မှ ‘အရသာ မရှိဘူး ကောင်းသော ဝင်စတန် စီးကရက်’ ဟူသော ကြော်ငြာ တစ်ခုကို မီးကစား ပြသွားသည်။

အရေးထဲ စာလုံးပေါင်း များသွား၍ ကွန်ပျူတာ ကွပ်ကဲ သူမှာ ကပျာကယာ ခလုတ်နှိပ်၍ ကောက်ပြင်လိုက်ရ သေး၏။ ထိုနောက်တွင် မြေပြင်မှ ထိန်းသိမ်းရေး သမားများသည် မီးသောင်းများ ထိုးထားသော လေသင်္ဘောကြီးကို တညတာ တညခိုရန်အတွက် ဆိုင်းကြိုးများ ထိန်း၍ ‘ကျောက်ချ’ လိုက်ကြ လေသည်။

လင်ဒါနှင့် ဒါလီယာ တို့သည် လေသင်္ဘော အောက်၌ ထိုင်ခုံလောင်း ချိတ်ထားသော ဂျန်ဒိုလာ လေယာဉ် ငယ်လေးတစ် ခုကို နှစ် ဝတ်စုံများ ဝတ်ထားသူများက ကွန်ပျူတာကို ပြန် ပြန် ထုတ်ယူပြီး ထိုင်ခုံများ ပြန်တပ်ပေးကြပုံကို ခပ်လှမ်းလှမ်း မှ လေ့လာနေကြသည်။

လင်ဒါက ဂွန်ဒိုလာယာဉ်ငယ်၏ အောက်ခြေ ပတ်ပတ်လည်
တလျှောက်တပ်ဆင်ထားသော လက်ကိုင်တန်းကို လက်ညှိုးထိုး
ပြသည်။ တဖန် ဂွန်ဒိုလာ ဖင်ပိုင်း၌ လျှပ်စစ်ဓာတ်အား ပေးပေး
သော တာဘိုဂျင်နရေတာကြီး ဖြုတ်ချပုံကို သွားကြည့်ကြ၏။

ဂျင်နရေတာသည် ပါးစပ်ကြီးသော ငါးကြီးတကောင်နှင့်
သဏ္ဍာန်တူသော လေးလံသည့် ပစ္စည်းတခုဖြစ်ပြီး ချိတ်သုံး
ပါရှိသည်။ ဖာလီသည်မှတ်တမ်း ဘုတ်ပြားကိုင်လျက် သူ့
အနီးသို့ ချဉ်းကပ်လာသည်။

‘ခင်ဗျားတို့ ဒီမှာ တညလုံး နေကြမလို့လား’
ဒါလီယာက ပြုံးပြသည်။
‘သိပ် စိတ်ဝင်စားစရာ ကောင်းလို့ပါ’
‘အင်း...’

ဖာလီက မျက်လုံးတဘက် မှိတ်ပြပြီး တယောက်တည်း
ရယ်ယွင်း ထွက်သွားသည်။ ဒါလီယာမျက်နှာ နီရဲသွားသည်။
လင်ဒါ၏အိမ်သို့ ကားနှင့် ထွက်လာကြ၏။

လင်ဒါသည် သူ့အိမ်၌ ဘာအစွမ်းမှ ပြလိမ့်မည်မဟုတ်
သူမ စောစီးစွာပင် ယူဆထားခဲ့သည်။ သူ့ကို မနှစ်မြို့ကြောင့်
မရိပ်မိစေရန်လည်း ကြိုးစားရမည်။

သူမ၏ ခန္ဓာကိုယ်သည် လင်ဒါ၏ အိမ်ထဲသို့ ရောက်ရှိလာ
ခြင်းမှာ လုပ်သင့် လုပ်အပ်သောကြောင့် ဖြစ်၏။ သူမ ဤ
သဘောထားသည်။ သူမသည် လင်ဒါအပေါ် ညင်သာ ယူ
စွာ ဆက်ဆံသည်။

သို့သော် တကယ် အလုပ်လုပ်သည့်အခါတွင် အိပ်ရာပေါ်
တပ်အမှုအရာနှင့် များစွာ ကွဲပြားလှ၏။

လင်ဒါသည် သူ၏ စက်မှုနည်းနာ ဉာဏ်ပညာဖြင့် သူမ
အပေါ် လူလည်ကျချင်၍ မရနိုင်ကြောင်း လျင်မြန်စွာ တွေ့ရှိ
သ၏။

သူမအား သူ့စီမံကိန်းကို စိတ်ရှည် လက်ရှည် အသေးစိတ်
နှိုးပြရသည်။ လူတွေ့ကို မည်သို့မည်ပုံ ကိုင်တွယ်ရမည်ဆိုသော
အပိုင်း၌ သူမနှင့် လင်ဒါ သဘောထား ကွဲလွဲတတ်သည်။

တကယ်တော့ သူမသည် ဖိနှိပ်ခံရသဖြင့် ကြောက်လန့်နေ
သော လူများ၏ အပြုအမူများကို ကျွမ်းကျင်စွာ အကဲဖြတ်နိုင်
သူ ဖြစ်ကြောင်း လင်ဒါ သိရှိလာသည်။

သဘောထား ကွဲလွဲသည့်အခါ သူမ ဇွတ်အတင်း ငြင်းနေ
သော်လည်း သူမ၏ မျက်နှာထားက တစုံတခုကို အာရုံစိုက်
မည့်ဟန်က လှဲ၍ အကြီးအကျယ် ပြောင်းလဲမှု မရှိပေ။

စက်မှု နည်းနာပိုင်း ပြဿနာများ သီအိုရီအရ ရှမ်းလင်း
သွားသောအခါ ဤစီမံကိန်းကြီး တခုလုံး၏ အကြီးမားဆုံး
အန္တရာယ်မှာ လင်ဒါ၏ စိတ်မတည်ငြိမ်မှုပင် ဖြစ်မည်ဟု ဒါလီ
ယာ သဘောပေါက် သွားလေသည်။

လင်ဒါသည် လူသတ်ရန် စိတ်ပြင်းပြနေသော ကလေး
တယောက်ကို အလွန် ပြောင်မြောက်သော စက်ယန္တရားကြီး
တခုပမာ ကွပ်ကဲ လှုံ့အပ်ပေးထားသည်နှင့် တူ၏။

www.burmeseclassic.com

ဒါလီယာသည်-လင်ဒါအား ပို၍ ထောက်ပံ့ အားပေးလျက် ရှိပေသည်။ ဤအပိုင်းတွင် သူမသည် အမြဲကြိုတင်တွက်ချက်မှု မရှိနိုင်။ တိုက်ရိုက် ထိတွေ့ခံစားဖို့သာ ရှိ၏။

လင်ဒါနှင့် အတူနေထိုင်စဉ် ရက်များအတွင်း လင်ဒါသည် သူ့အကြောင်းကို သူ့ဘာသာ ဟစတစ် ဖွင့်ပြောလာသည်။ သူ့အား ပိုမို ဝေဒနာ မခံစားစေရမည့် အကြောင်းများကို ဖြစ်သည်။

အချို့သော ညနေခင်းများတွင် အရက်ခပ်မူးမူးနှင့် တပ်မတော်၏ တရား မမူတမူများကို မရပ်မနား ပြောနေတတ်သည်။ ဒါလီယာ ညသန်းခေါင်၌ အိပ်ရာသို့ ဝင်သွားချိန်တွင် ရုပ်သံစက်ကို ကြည့်ယင်း ရှုတ်ချလျက် ကျန်ရစ်ခဲ့ပေသည်။

တညတွင် လင်ဒါသည် ဇာတ်လမ်းတခုကို လက်ဆောင်ပေး ကောက်ကာ ငင်ကာ အိပ်ရာဘေး၌ ဖွင့်ပြောပြလေသည်။ ယင်းကား လေသင်္ဘောတစ်စင်းကို သူ့ဘဝ၌ ပထမဆုံး စတင် မြင်ဖူးခဲ့စဉ်က အဖြစ်အပျက် ဖြစ်လေသည်။

သူ့အသက်ကရှစ်နှစ်။ ကျောင်းရွှေကစားကင်း၌ ဒူးထောက် ကစားနေစဉ် လေသင်္ဘောကြီးကို သူ့မော့ကြည့်မိသည်။ ရောင်တောက်နေသော လေသင်္ဘောကြီးပေါ်မှ ချော့ကလေး ပြားလေးများကို ကြုံချသွားသည်။

အခြား ကလေးများသည် မြေပြင်ပေါ်သို့ ကျလာသော ချော့ကလေးပြားလေးများကို အပြေးအလွှား လှကောက် ကြစဉ် မိုက်ကယ်လင်ဒါကတော့ လေသင်္ဘောကြီး၏ တံခွန် အရိပ်မည်းကြီး အောက်၌ ပြေးလိုက်သွားလျက် ရှိသည်။

ထို့နောက် ကျောင်းဝင်းအစွန်နားရှိ လယ်ကွင်းနား ရောက် သွားသည်။ လင်ဒါသည် လယ်ကွင်းထဲ၌ လဲကျသွားသည်။ သောင်းဘီတို ဝတ်ထားသဖြင့် ဒူးခေါင်းနှစ်ဘက် ပွန်းပဲ့သွား သည်။

လေသင်္ဘောကြီးကို မြင်ကွင်းမှ ပျောက်ကွယ် သွားသည် မသိ ကြည့်နေသည်။ ဒူးခေါင်း၌ သွေးစီးကျလာသည်။

သူ့လက်ထဲတွင် လေထီးငယ်လေး ချိတ်ထားသော ချော့ ကလေးပြားကလေးကို ဆုပ်ကိုင်ထားသည်။

လင်ဒါသည် သူ့ဇာတ်လမ်းကို အားရပါးရ ပြန်ပြောပြ စဉ် ဒါလီယာ သည် အိပ်ရာ ပေါ်တွင် လင်ဒါ ဘေး၌ ညောင်း ဆန့်ထုတ်ယင်း နားထောင်နေသည်။

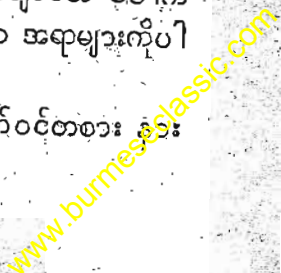
ထို့နောက် လင်ဒါသည် ကစားကွင်းထဲမှ သူ့မထံသို့ ပြန်ရောက်လာသည်။ လင်ဒါ ရှက်ရမုန်း မသိတော့ပေ။

လင်ဒါ၏ ကြောက်မက်ဖွယ်ဆုတောင်းကို သူမ၏ဆုတောင်း မှတ်ယူ လက်ခံလိုက်သည်။

လင်ဒါတွင် အကျည်းတန်သော အရာများကို သူမ မမြင် တွေ့။

လင်ဒါသည် သူမအား ဘာမဆိုဖွင့်ပြောချင်စိတ် ပေါက် ကြသည်။ မာဂရက်ကိုပင် မပြောပြခဲ့သော အရာများကိုပါ ပြောပြလိုက်သည်။

ဒါလီယာသည် လင်ဒါ ပြောသမျှကို စိတ်ဝင်တစား နား သင်နေမိသည်။

လင်ဒါသည် စကားပြောယင်းနှင့် တခါတရံ အကြောင်းများကြောင့် သူ့ထိခိုက်ခဲ့ရသော ဒဏ်ရာ ဒဏ်ချက်များအပေါ် ဒါလီယာ အပေါ် ဒေါသ ထွက်လာသည်။

ဒါလီယာ အနေနှင့် လင်ဒါ အကြောင်း ကောင်းကောင်းသိထားမှ ဖြစ်မည်။ လင်ဒါကို သေသေချာချာ လေ့လာသူများတကာတွေထက် ပိုသိရမည်။

အထူးသဖြင့် သူ၏ နောက်ဆုံး အလုပ် အတွက် 'ဖဲကြွေကော်မရှင်' ကိစ္စကိုပါ သိထားရမည်။ စုံစမ်း စစ်ဆေးသူသည် ၎င်းတို့၏ မှတ်တမ်းများ၊ ဓာတ်ပုံများ တထုပ်တပိုးပေါ်သာ မှီခိုအားထားခဲ့ရသည်။

မျက်မြင် သက်သေများမှာလည်း ထိုင်ခုံ၌ တောင်ကြီးထိုင်နေခဲ့ကြရသည်။ ဒါလီယာကတော့ ကိုယ်တိုင်နာဆတ်ဆတ် ကြားခဲ့ရသည်။

လင်ဒါကို အသုံးချရန်အတွက် သူ့အကြောင်း လေ့လာဖြစ်သည်။ သို့သော် မည်သူကော့ အလကား၊ အကြောင်းနားထောင်သင့်သနည်း။

အကယ်၍သာ သူမ၏ ရည်ရွယ်ချက်မှာ လူသတ်ရန် ဖြစ်ပါက လင်ဒါအတွက် ကောင်းကျိုး များစွာ ဆောင်ရွက်နိုင်ပေလိမ့်မည်။

သူမ၏ ပွင့်လင်းမှုနှင့် သူမ၏ ဆင်ခြင် ဆုံးဖြတ်ချက်ကြောင့် သူ၏ အတိတ်ကာလသို့ လှမ်းကြည့်ရန် ပြတင်းပေါက်များ ဖြစ်ပေါ်စေသည်။ ထိုပြတင်းပေါက်များမှ နေ၍ သူ့လက်နက်ဖြစ်ပေါ်လာပုံကို သူမ လှမ်းကြည့် နေလေသည်။

၁၉၄၁၊ ဖေဖော်ဝါရီ၊ ၂ ရက်။

တောင်ပိုင်း ကယ်ရီ လိုင်းနား ပြည်နယ်၊ ဝီလက် မြို့နှင့် ဆိုရင့်(စ်)မြို့ကြားရှိ ဝီလက်-လိုရင့်(စ်) ကျေးရွာကျောင်း။

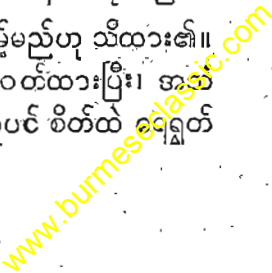
မိုက်ကယ်... မိုက်ကယ်လင်ဒါ၊ ဒီကိုလာပြီး မင်း စာရွက်ကို ပြန်ပြန်။ သေသေ ချာချာ နားထောင်ကြစမ်း၊ ဘတ်ဒီ (ဗီ.စ်)၊ ဂျူနီယာ အက်ကင်စ်လဲ အတူကူပဲ၊ နင်တို့တွေ အဖွဲ့ကြီး မီးလောင်တုန်း တယောထိုးနေကြတယ်၊ ရက်သတ္တပတ် စာမေးပွဲကျယ်တော့ ဟောဒီ အတန်းကို သုံးနှစ်တော့အဖြစ် ခွဲခြား ပစ်ရလိမ့်မယ်'

မိုက်ကယ်နာမည် နှစ်ခါ ထပ်ခေါ်ခံရသည်။ မိုက်ကယ်သည် လမ်းဆုံးမှ လျှောက်သွားသောအခါ သူ့ကိုယ်လုံး ပို၍ သေးသိပ်နေ၏။

ဝီလက်-လိုရင့်(စ်) ကျောင်းကလေးတွင် ထူးချွန်သူ ကျောင်းသား ကလေးများအတွက် အရှိန်အဟုန် မြင့် သင်ကြားရေး အစီအစဉ် မရှိပေ။

သို့တစေ... မိုက်ကယ်အား သူ့များထက် ကျော်၍ အတန်း သင်ပေးခဲ့ပြီ။ သူ့အသက်က ရှစ်နှစ်၊ လေးတန်း ထောက်ပြီ။

မိုက်ကယ်သည် ရာဇဝင်ကြေး ဆပ်ရလိမ့်မည်ဟု သိထား၏။ အတန်း၏ရှေ့တွင် တောင်းဘိတိုကို ပုပူကြီး ဝတ်ထားပြီး၊ အသက်ရှုံ့မျှ ဖတ်ယင်း သူ ပေးဆပ်ရဦးမည်ဟုပင် စိတ်ထဲ ချေရွတ်နေသည်။

ကစားကွင်းထဲမှာပဲ ဖြစ်ပါစေ။ မိုက်နက်ခံချင် ခံရပါစေ အိမ်သာထဲ ခေါင်းစိုက်ချ မခံရလျှင် တော်ပြီ။

မိုက်ကယ့် ဖခင်သည် တရားဟောဆရာ တဦးဖြစ်ပြီး၊ အမိခင်မှာ မိဘဆရာအသင်း၌ သြဇာ အာဏာရှိသူ ဖြစ်၏။

မိုက်ကယ်သည် ချစ်စရာကောင်းသော၊ စွဲမက်ဖွယ် ကောင်းသော ကလေးတယောက် မဟုတ်ပေ။ သူ့မှာ တစ်စုံတစ်ခု ဆိုးဆိုးရွားရွား ချွတ်ယွင်းနေသည်ဟု ထင်၏။

သူ မှတ်မိသရွေ့ ဆိုလျှင် သူ့မှာ သူ့ နားမလည်နိုင်သော ခံစားချက်များ ကိန်းအောင်းနေသည်။ မိမိကိုယ်ကို ဘဝင်မက ခြင်းနှင့် ဒေါသကြီးခြင်းတို့ကို သူ အဓိပ္ပာယ်မပေါက်သေးပေ။ တကယ်တော့ သူ့ ကိုယ်သူ ကြည့်မရ။ သိပ် မုန်းသည် အခြားသော ရှစ်နှစ်သား ကောင်လေးများ ချုပ်နှောင်မှုကြား၌ လူရိုင်းနှင့် ကောင်းဘွဲ့လုပ်စမ်းကစားနေကြသည်။ သူ ငေးကြည့်နေတတ်သည်။

သူ ဝင်ကစားရန် ကြိုးစားသည်။ လက်ညှိုးကို သေနတ်လုပ်ပုံ 'ဒိုင်း ဒိုင်း' ဟု အော်ဖူးသည်။ 'ပေါကြောင်ကြောင် နိုင်သည်' ထင်၏။ သူသည် ကောင်းဘွဲ့ ဝိုင်ဟု သူ့ ကိုယ်သူ မမှတ်။

ကလေးများ၏ ကစားပွဲ၌ သူသက်ဝင်ယုံကြည်မှုမရှိကြောင့် အခြားကလေးများ သိသည်။

မိုက်ကယ်သည် သူ့ အတန်းထဲမှ ကောင်လေးများဆီ ယောလည်လည် လျှောက်သွားသည်။ သူတို့တွေ့ ၁၁-နှစ်၊ ၁၂-နှစ် ခန့်ရှိ ကြသည်။ ဘောလုံးကန်ရန် အုပ်စုခွဲနေကြသည်။ သူ ရပ်စောင့်နေသည်။

နောက်ဆုံးမှ အရှေးခံရခြင်းသည် အဆိုး မဟုတ်။ အရှေးခံ လျှင်ပဲ နည်းလား။

သို့သော် ဘောလုံးကန်မည့် အုပ်စုနှစ်ခု၏ အလယ်ခေါင်၌ သူ ထူထူကြီး ကျန်နေသည်။ သူ့ အရှေးမခံရပါကလား။

မည်သည့်အသင်းက နောက်ဆုံးလူကို ရွေးချယ်သလဲ။ သူက အခြားအသင်းသို့ ချဉ်းကပ်သွားသည်။

ထိုအသင်းက သူ့ချဉ်းကပ်လာသောအခါ အားလုံး မျက်နှာ ထူးထူးကြည့်ကြသည်။ မိုက်ကယ် ကစားချင်လျှင် အသင်းခံ၍ မရ။

သူ့ မျက်နှာ ပူထူလျက် သူတို့နားမှ လှည့်ထွက်လာသည်။ ဤ ရွံနစ် ဖုံးလွှမ်းသော ကစားကွင်းပေါ်တွင် သူ ပုန်းကွယ် ထော့လုံးဝမရှိ။

မိုက်ကယ်သည် တောင်ပိုင်းပြည်နယ်သား ဇာတိဖြစ်သူ ပီပီ နည်းကမ်းချက် ကို နားလည်၏။ လူတယောက်သည် စိန်ခေါ် ခံရမှသာ ထိုးကြိတ် သတ်ပုတ်ရသည်။

ယောက်ျားမှန်လျှင် သန်မာရသည်။ ကြမ်းတမ်းရသည်။ ဝိုင်လင်းရသည်။ လက်ရှိရသည်။ ဘောလုံးကန်နိုင်သည်။ အမဲလိုက် နိုင်သည်။ မိန်းမတွေ့ကြား ညစ်ညမ်းစွာ စကားမပြောရ။

ယောက်ျား အပေါင်းအဖော်များ ကြား၌သာ ပြောသင့် သည်။

ကလေးအရွယ် ဖြစ်နေသောအခါ စည်းကမ်းချက်ရှိပြီး၊ 'သူနည်း ကိရိယာ' မရှိပါက၊ မိမိ အရှုံးနှင့် ရင်ဆိုင်ရမည်။ မိုက်ကယ်သည် တတ်နိုင်လျှင် ၁၂ နှစ်သားများနှင့် ရန်မပြုစေဖို့ သီးခြားတားသည်။

သူ့ကို သရဲဘောကြောင်သူဟု ပြောကြသည်။ ဒါကို သူ
လက်ခံသည်။ ဖိုးကွယ်ရန်လည်း မကြိုးစား။ သူ့ကို မိန်းမလှူ
ဟုလည်း ခေါ်ကြသည်။ ဟုတ်လိမ့်မည် ထင်၏။

အတန်းရှေ့၌ သူ့ စာစီစာကုံးကို ဖတ်ပြပြီးသွားလေပြီ။
အက်ကင်းစံ၏ အာပုပ်နံ့ကိုပင် သူ ရှုမိသလို ထင်ရသည်။
မိုက်ကယ်သည် လိမ္မာသော ကျောင်းသားလေး ဖြစ်သည်။
ဆရာမက ပြောသည်။

မိုက်ကယ် ဆရာမမျက်နှာကို မကြည့်ရဲခြင်းကို ဆရာမ နား
မလည်ပါ။

၁၉၄၇။ စက်တင်ဘာ ၁၀။ ဒီလက်-လိုရင့်စ် ကျောင်း
နောက်ဘက် ဘောလုံးကွင်း။

မိုက်ကယ် လင်ဒါ ဘောလုံးပွဲ သွားသည်။ သူ ဆယ်တန်း
ရောက်နေပြီ။ သူ့ မိဘများကို အသိမပေးပဲ ထွက်လာခြင်း
ဖြစ်သည်။ သူ ဤသို့လုပ်မှ ဖြစ်မည်ဟု နားလည်သည်။

ဘောလုံးနှင့် ပတ်သက်၍ သူ့ အတန်းသား သူငယ်ချစ်
များကဲ့သို့ပင် အရသာကောင်းကောင်း ခံစားလိုသည်။

သူ့ကိုယ်သူ စူးစမ်းမိသည်။ ဘောလုံးသမား ယူနိုဖောင်
ဝတ်ထားသည့်အခါ သူ့ကိုယ်သူ မမြင်ရသကဲ့သို့ ဖြစ်နေသည်။

ယောက်ျားလေးတယောက် ဆယ်တန်းရောက်မှ ဘောလုံး
ကစားခြင်းသည် အတော်နောက်ကျနေပြီ။ သူ လေ့လာစေ
တွေ့ အများကြီး လိုသေး၏။

ကစားဖော်များ သူ့အပေါ် စိတ်ရှည်ကြကြောင်း တွေ့ရ
သောအခါ သူ အံ့သြမိ၏။ မိုက်ကယ်၏ သဘောထားကို သူတို့
နားလည်ကြ၏။

မိုက်ကယ်သည် အနည်းငယ် အသေးသော်လည်း တနေ့နေ
တော့ ဘောလုံးကစား တော်လာမည်။ သူ့မှာ တတ်ချင်စိတ်
ရှိသည်။

မိုက်ကယ် ပျော်သည်။ တပါတ် ကြာသွားပြီ။ သူ့မိဘ
များက သူ ဘောလုံး သွားကစားတတ်ကြောင်း ရိပ်မိလာ၏။

ဘောလုံး နည်းပြဆရာကို သူ့မိဘများက မုန်းကြသည်။
ဘုရား မကိုင်းရှိုင်းသူ၊ အိမ်မှာ အရက်ပုလင်းတွေ အမြဲထားသူ
အဖြစ် သတင်းကြားဖူး၏။

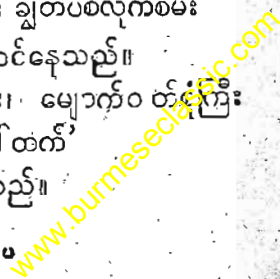
မိုက်ကယ်ဖခင် ဘုန်းတော်ကြီး လင်ဒါသည် ယခု ကျောင်း
အုပ်ချုပ်ရေးအဖွဲ့၌ ပါဝင်နေသည်။

လင်ဒါတို့ ဇနီးမောင်နှံသည် မိုက်ကယ် ကစားရာသို့ လိုက်
လာသည်။ အမေက မိုက်ကယ်ကို ကားပေါ်မှ ပြေးဆင်းပြီး
အော်ခေါ်သည်။

အဖေက ကားထဲမှာ ထိုင်စောင့်နေသည်။

‘မင်းကိုယ်ပေါ်က မျောက်ဝတ်စုံကြီး ချွတ်ပစ်လိုက်စမ်း’
မိုက်ကယ် မကြားချင်ယောင် ဆောင်နေသည်။

‘ဟဲ့... ငါပြောတာ မကြားဘူးလား၊ မျောက်ဝတ်စုံကြီး
ချွတ်လိုက်စမ်းဆိုတာ၊ သွား... ကားပေါ်ထက်’
အမေက ဒေါသတကြီးနှင့် အော်သည်။

မိုက်ကယ် ပြန်အော်လိုက်ချင်သည်။ အော်လိုက်လျှင် သူ့ အဖို့ ပိုကောင်းသွားမည်။

သို့သော် သူ အဝတ်လဲခန်းသို့ သွားသည်။ သူ့ ကျောဘက် မှာ သူ့ကို လှောင်နေကြ၊ ဟားနေကြသည်။

‘အမေကြောက်ရတဲ့ ကလေးတွေကို တို့အသင်းမှာ ခေါ် မကစားဘူးက’

နည်းပြဆရာက အခြား ကောင်လေးများကို ပြောလိုက် သည်။

သူတို့ ဝါးကနဲ ရယ်သည်။ မိုက်ကယ်သည် သူ့ဘောလုံးသမားဝတ်စုံကို ခုံရည်ပေါ်

ပုံထားပြီး အဝတ်စီရိုသော့်ကို အဝတ်ပုံပေါ် တင်ထားခဲ့သည်။ သူ့ ရင်ထဲမှာ လေးလံနေရုံမျှသာ ဖြစ်သည်။

အပေါ်ယံက ဒေါသမထွက်။ အိမ်ပြန်လိုက်သွားသောအခါ ကားပေါ်၌ အဖေနှင့်အမေက ဆူကြသည်။

ဟုတ်ကဲ့။ ကျွန်တော် မိစာ စိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်အောင် လုပ်မိပါတယ်။

ဟုတ်ကဲ့။ ကျွန်တော့် လက်ချောင်းကလေးတွေကို စနွှား တီးဖို့ ဂရုတစိုက် မွေးထားပါ့မယ်။

ဇူလိုင် ၁၈။ ၁၉၄၈။

မိုက်ကယ် လင်ဒါ အသက် ၁၈ နှစ်တွင် အရပ် မြင့်မြင့် ကိုယ်လုံး သွယ်သွယ် တောင့်တောင့် တင်းတင်းနှင့် ဖြစ်နေပြီ။

လူပျိုပေါက် ဖြစ်နေပြီ။ မျက်နှာ မွဲခြောက်ထူသော သူ့ထက် အသက်နှစ်နှစ် ပိုကြီးသော ကောင်မလေးတယောက် အကူအညီ ဖြင့် မိုက်ကယ် ‘လူကြီး’ တယောက် ဖြစ်သွားရသည်။

သူ့ကို မိန်းမလျှာဟု နှစ်ပေါင်းများစွာ သမုတ် ခံခဲ့ရခြင်း မှ လွတ်ကင်းပြီမို့ သက်ပြင်းချသွားနိုင်သည်။ မိုက်ကယ်သည် ကျောင်းသားဘဝတွင် အမြဲတစေ သူများထက် စာတော်သူ ဖြစ်သောကြောင့် သူ့ကို အတန်းသားများက ချဉ်၏။

မင်းတို့အားလုံး သေလိုက်ကြ။ ဘုရားသခင် ဒဏ်ခတ်ပါစေ။ မိုက်ကယ် ရင်ထဲက ဤသို့သာ ပြောမိသည်။

မိုက်ကယ်သည် မကျေနပ်မှုများ၊ အဝင်မကျမှုများ၊ ဒေါသ စိတ်များကို မိမိဘာသာ မျိုသိပ် ချုပ်တီးထားသူ ဖြစ်နေလေ ပြီ။ မိုက်ကယ်သည် လောင်းကစားမှု လုံးဝမလုပ်။

အပျော်တမ်းလည်း ဘာမှ မကစား။ မိုက်ကယ်အဖို့ထွက် ပေါက်မရှိ။ မိုက်ကယ်သည် အဆိပ်များစွာ မျိုချထားသူ ဖြစ်၏။

ဘုရားရှိခိုးကျောင်း သွားခြင်းကို သူ စက်ဆုပ်သော်လည်း နေ့စဉ်သူ ဘုရားရှိခိုးသည်။ ဝတ်ပြုသည်။ မိုက်ကယ်သည်မအိပ်ပဲ နေသည့်အခါ သူ့ဘာသာ စိတ်ထဲက ဘုရားသခင်နှင့် အပြန် အလှန် စကား ပြောနေတတ်သည်။ ယခုလည်း သူအိမ်နောက်

ဘေး၌ မြက်ရိတ်ယင်း ထိုသို့ ပြောနေပြန်သည်။

‘ကျောင်း ကွက်လင်ထဲမှာ အလုပ်လုပ်နေတဲ့ အဘွားကြီး မစွဲပဲ့လ်-စ် တယောက် ဘယ်တော့များမှ အငြိမ်းစား ယူ မလဲမသိဘူး၊ ဒီကျောင်းမှာ သူ အလုပ်လုပ်တာ အတော် ကြာပြီ’

‘ဒါဖြင့်မင်း သူ့ကို ကင်ဆာနဲ့ သေစေချင်သလား’
‘အို...ယေရှုကိုယ်တော်မြတ်ကြီး၊ တပည့်တော်ကို ခွင့်လွှတ် တော်မူပါ၊ သူ့ကို ကင်ဆာရောဂါနဲ့ မသေစေချင်ပါ။ တပည့်တော်ပဲ သူ့အစား ကင်ဆာရောဂါ ရလိုက်ချင်ပါတယ်၊ အိုဘုရားသခင်၊ ကျွန်ုပ်အား ကင်ဆာနှင့် သေအောင် ဖန်တီးတော် မူပါလော့’

မိုက်ကယ်သည် တံခါး နောက်ဘက်ဂျက်ကို လက်နှင့် လှမ်း ဖြုတ်ဟန် ဆောင်လိုက်ရာ သူ့နဖူးနှင့် ဒူးခေါင်း ထိသွားလေ သည်။ ဤကား မိုက်ကယ်သည် လူမြင်ကွင်း၌ ပတ်ဝန်းကျင်မှ မရိပ်မိအောင် ဘုရားဝတ်ပြုနည်း ဖြစ်လေသည်။ မြက်ခင်းကို အပြီး ရိတ်မှ ဖြစ်မည်။ မြက်ရိတ်၍ရသော မုန့်ဖိုးများကိုစုထား ပြီး လေယာဉ်မောင်းသင်တန်း သွားတက်ရမည် မဟုတ်လား။

x x x

မိုက်ကယ်သည် အစကနဦးကပင် စက်မှုပညာကို စိတ်ဝင် စားခဲ့ပြီး စက်ကိရိယာများနှင့် အလုပ်လုပ်ရန် ပါရမီလည်း ပါခဲ့သူ ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် စက်ကိရိယာများသည် သူ၏ ခန္ဓာကိုယ်ကြီးသဖွယ် ဖြစ်လာတတ်သည်။ သူသည် လင်ဒါ မဟုတ်။ သူသည် စက်ဖြစ်၏။ ယာဉ်တခုဖြစ်၏။

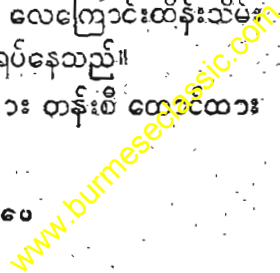
သူ၏ ပထမဆုံး လေယာဉ်မှာ မြက်ခင်းပေါ်မှ ပိုက်ပါ ကသပ် လေယာဉ်ငယ်လေး ဖြစ်သည်။ လေယာဉ် မောင်းနေစဉ် အချိန်အတွင်း မိုက်ကယ်လင်ဒါဆိုသော လူငယ်ကလေးကို သူ မမြင်တော့။ ပိုက်ပါ လေယာဉ်ကလေး ဝဲလိုက်၊ ဝေ့လိုက်၊ ထိမ်းလိုက်၊ စောင်းလိုက်နှင့် လှလှပပ ပျံသန်းနေပုံကိုသာ သူ မြင်နေသည်။

အသက် ၁၆ နှစ်တွင် ရေတပ်မတော်သို့ ဝင်ပြီး သူ့အိမ်ကို တခေါက်မှ ပြန်မသွားတော့ပေ။

သူ ပထမဆုံး အကြိမ် လျှောက်လွှာ တင်စဉ်က လေတပ်၌ အခွေးမခံရ။ ကိုရီးယား စစ်ပွဲကြီးတွင် ‘ကိုရဲလ်ဆီး’ လေယာဉ် တင် သင်္ဘောပေါ်၌ ခဲယမ်းမီးကျောက် လက်နက်တပ်ဖွဲ့၌ အမှု ထမ်းခဲ့ရသည်။

သူ့ဇာတ်ပုံ အယ်လ်ဘစ်ထဲမှ ဇာတ်ပုံတပုံတွင် လင်ဒါသည် ကော်ဖီအဲယား လေယာဉ်ရွှေ့၌ မြေပြင် လေကြောင်းထိန်းသိမ်း ရေး ဝန်ထမ်းတစုနှင့်အတူ မတ်တတ်ရပ်နေသည်။

သူတို့ဘေးတွင် လေယာဉ်တင်ပုံးများ တန်းစီ ထောင်ထား သည်။

အခြားသူများက ပြုံးနေကြပြီး တယောက်ပဲခုံးတယောက် ဖက်ထားကြသည်။ လင်ဒါ ပြုံးမနေပါ။ သူ့လက်ထဲတွင် ဗွဲစနက်တံတခုကို ကိုင်ထား၏။

၀၉၅၂၊ ဇွန် ၁-ရက်နေ့တွင် လင်ဒါသည် နေထွက်ပြီး ၁၀ မိနစ်လောက် နယူးဂျာစီပြည်နယ် လိပ်စိယာ့စ်မြို့စစ်တန်းလျားထဲရှိ အိပ်ရာပေါ်၌ အိပ်ရာမှ နိုးလာသည်။

သူ၏ တာဝန်သစ်ကို ထမ်းဆောင်ရန် မနေ့ညက မိုးချုပ်မရွာစေရန်အတွက် ရောက်ရှိလာခဲ့သည်။ အိပ်ရာထဲပြုံး ရေအေးနှင့် ရေချိုးသည်။ အဝတ်အစား ကျကျနနဝတ်သည်။

ရေတစ်မတော်ကြီးသည် လင်ဒါအပေါ် သဘောကောင်းပါသည်။ ရေတပ်ယူနီဖောင်းကို သူ့ကိုက်သည်။ ထိုယူနီဖောင်းဝတ်ထားခြင်းဖြင့် သူသည် သူများထက် ပို ထူးခြားမနေခြင်းကိုလည်း သူနှစ်သက်သည်။

ယနေ့ တာဝန်သစ် ထမ်းဆောင်ရန် သူ သတင်းပို့ရမည်။ ယင်းကား ရေငုပ်သင်္ဘောတန်ပြန် တိုက်ခိုက်ရေးစစ်ပွဲ၌ အသုံးပြုမည့် လေပိအားသုံး ရေအောက်ပုံးများ စမ်းသပ်ရန်ဖြစ်သည်။ လင်ဒါသည် လက်နက်ခဲယမ်း ကျွမ်းကျင်သူ ဖြစ်သည်။

လင်ဒါသည် အေးစက်နေသော နံနက်ခင်း၌ လက်နက်ခဲယမ်း သို့မဟုတ် ထားသော တိုက် အဆောက်အအုံ များဆီ လျှောက်သွားသည်။

ညက မှောင်ကြီးထဲ ရောက်လာခဲ့သဖြင့် ဘာမှ မမြင်ခဲ့ရ။ လေသင်္ဘောကြီးများ သိမ်းထားသော နေရာမှ ဂိုဒေါင်ကြီး

များ ရှိသည်။ အနီးရှိ ဂိုဒေါင်ကြီးမှ တံခါးများ ဖွင့်သံများ ကျွန်းသံတမျှ ကျယ်လောင်လှ၏။

လင်ဒါ လက်ပတ် နှာရီကို ကြည့်သည်။ ပလက်ဖောင်းလေပိပြီး အကဲခတ်နေသည်။ လေသင်္ဘောကြီး၏ နှုတ်သီးက နှောထွက်လာပြီးမှ တကိုယ်လုံး တဖြည်းဖြည်း ထွက်လာသည်။

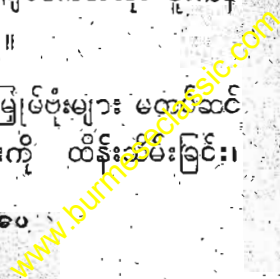
ဝင်း လေသင်္ဘောကြီးမှာ စက်ပီဂျီ (၁) အမျိုးအစားဖြစ်ပြီး အလေးပေါင်း တသန်းခန့် ဟိလီယာဓာတ်ငွေ့ဖြည့်ထား သော လေပိထည်ရှိသည်။

လင်ဒါသည် တခါမှ လေသင်္ဘောကြီးနှင့် နီးကပ်စွာ မကြုံတွေ့ခဲ့သေး။ လေသင်္ဘောကြီး အလျားက ၃၂၄ ပေ ရှည်သည်။

နေရောင်ထဲ၌ ငွေရောင် ဖိတ်ဖိတ် တောက်နေ သည်။ လင်ဒါသည် ကွန်ကရစ်လမ်းမှ ခပ်သုတ်သုတ် လျှောက်သွားသည်။

မြေပြင်အလုပ်သမားများသည် လေသင်္ဘောကြီး အောက်၌ ခြင်္သေ့များနေကြသည်။ ဗယ်ဘက်မှ အင်ဂျင်စက်တလုံး ငှက်နံ့ ခြံ့ပြီး ဖင်မှ မီးခိုးများ မှုတ်ထုတ်သည်။

လင်ဒါသည် လေသင်္ဘောများ၌ ရေမြှုပ်ပိမ်းများ မတက်ဆင်ထားလိုပေ။ သူသည် လေသင်္ဘောများကို ထိန်းသိမ်းခြင်း၊

ဂိုဒေါင်မှ ထုတ်ခြင်း၊ သွင်းခြင်း မလုပ်လို။ သူသည် လေသဘော
ထိန်းကျောင်း မောင်းနှင်ရသည့် စက်ခလုတ် များကိုသာ
မျက်စိထဲ မြင်နေလေသည်။

x x x

ဗိုလ်လောင်းသင်တန်းကျောင်းအတွက် စာမေးပွဲကို ရှေး
မော အောင်မြင်သွားသည်။

၁၉၅၃ ခု ဇူလိုင်လ။ ပူပြင်းသောနေ့တွင် စစ်သားပေါ်
၂၀၀ သည် ၎င်းစာမေးပွဲ ဝင်ဖြေကြသည်။ လင်ဒါ ဖာ
ရသည်။

ဗိုလ်လောင်းသင်တန်းမှ သူ့ကြိုက်ရာ တာဝန်များ ရွေးချယ်
ခွင့်ရသွားသည်။

ထို့ကြောင့် သူ လေသဘောကြီးများ မောင်းရန် ရွေးချယ်
လိုက်သည်။

လင်ဒါသည် ပါရမီပါသူတစ်ဦးပင် ဖြစ်သည်ဟု ဆိုရပေမည်
လေသဘောကြီး၏ စက်ခလုတ်ခုံရှေ့သို့ ရောက်နေသော
အခါ လင်ဒါသည် စိတ်ပေါ့ပါး လွတ်လပ်နေသည်။

သူ့အလုပ်ကို သူပိုင်နိုင်စွာ လုပ်နိုင်စွမ်း ရှိသည်။ သူ့
ထံစွာ ဆုံးဖြတ်တတ်သည်။

ထိုသို့ ပျံသန်းနေစဉ် သူ့ဦးနှောက်က ရှေ့သို့ တလံ့မျှ ကြို
ဆွဲ၍ ဖြစ်ပေါ်လာတော့မည့် ပြဿနာတရပ်ကို တွက်ဆ ဖြေ
ရှင်းနေသည်။

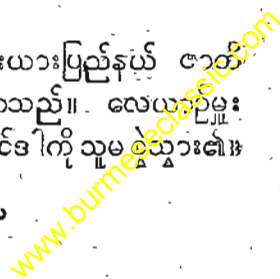
၁၉၅၅-ခုနှစ်တွင် လင်ဒါသည် ကမ္ဘာပေါ်၌ အကျမ်း
လင်ဆိုး လေသဘော လေယာဉ်မှူးတစ်ဦး ဖြစ်လာသည်။

ဒီဇင်ဘာလတွင် လင်ဒါသည် တောင်ပိုင်း 'ဝေးမောက်'
အထပ် လေယာဉ်စခန်းမှ နေ၍ ရာသီဥတု ဆိုးရွားသောအခါ
အနံ့စပ်မှုကို လေ့လာ စမ်းသပ်ရသော အန္တရာယ်များသည့်
လေသဘော ပျံသန်းမှုများတွင် ဒုတိယ အရာရှိအဖြစ် လိုက်ပါ
သွားခဲ့ရသည်။

ထိုပျံသန်းမှုများကြောင့် သူတို့ အုပ်စု ထိုနှစ်က 'ဟာမန်'
အလားအလာကို ချီးမြှင့် ခံကြရသည်။

ဦးတော့ မာဂရက် ကိစ္စ ရှိသေးသည်။ ဇန်နဝါရီလတွင်
ထိပ်(ခို)ဟာ(စ်)မြို့၊ စစ်ဗိုလ်များအသင်းတွင် သူမအား စတင်
အသိရှိခဲ့သည်။ ထိုအချိန်က လင်ဒါတယောက် ဆုရပြီး နာမည်
ကြီးနေချိန်။ ထိုနှစ်အစသည် သူ့ဘဝတွင် အကောင်းဆုံးနှစ်၏
အစဦးအစ ကာလပင် ဖြစ်သည်။

သူမသည် အနောက်ပိုင်း ဗာဂျီးနီးယားပြည်နယ် ဇာတိ
ဖြစ်သည်။ အသက် နှစ်ဆယ်။ ရုပ်ချောသည်။ လေယာဉ်မှူး
အနီဖောင်းဝတ်ယားသော မိုက်ကယ်လင်ဒါကို သူမအသိသွား၏။

သူမအဖို့ လင်ဒါသည် ပထမဆုံးချစ်သူပင် ဖြစ်လေသည်။
လိမ်းဟာ့စ်မြို့၊ ဘုရားကျောင်း၌ လက်ထပ်လိုက်ကြသည်။

လင်ဒါသည် မာဂရက်နှင့် သူ့အလုပ်အပေါ်မူတည်၍
ကိုယ်သူ သရုပ်ဖော် သတ်မှတ်လာခဲ့သည်။

သူသည် ကမ္ဘာပေါ်၌ အကြီးမားဆုံး၊ အရှည်လျား
အလှပဆုံးသော လေသင်္ဘောကို မောင်းသူ ဖြစ်သည်။

မာဂရက်သည် ကမ္ဘာပေါ်၌ အလှအပဆုံး၊ ကြည့်အကော
ဆုံး မိန်းမတယောက်ဟု သူ ယူဆသည်။

မာဂရက်နှင့် လင်ဒါ၏ မိခင်သည် ခြားနားလှပေစွာ။

တခါတရံ သူ့မိခင်အကြောင်း အိပ်မက် မှက်ပြီး အိပ်
နိုးထလာသောအခါ မာဂရက်ကို အကြာကြီးကြည့်ယင်း အ
နှင့် မာဂရက်တို့ ရုပ်ခန္ဓာ ခြားနားမှုတို့ကို နှိုင်းယှဉ်ဆန်းစစ်
မိသည်။

ကလေးနှစ်ယောက် ရပြီးနောက် နွေရာသီတခါ၌ ဂျာ
ဆိပ်ကမ်းသို့ လှေဖြင့် အပျော်သွားကြသည်။ ထိုစဉ်က သူ
ပျော်ရွှင် ကြည်နူးခဲ့ကြရလေသည်။

မာဂရက်သည် တဖြည်းဖြည်းနှင့် လင်ဒါအား မိမိထက်
ထားသလို လူစားမျိုး မဟုတ်ကြောင်း တွေ့ရှိလာလေသည်။

လင်ဒါသည် အလုပ်၌ ဖြစ်စေ၊ အိမ်၌ ဖြစ်စေ၊ ပြဿ
ကြုံရလျှင် အေးတိ အေးစက်ကြီးနှင့် ငူတူတူကြီး ဖြစ်နေထ
လေသည်။

ရိန် ရံခါ၌ လင်ဒါ၏ ရက်စက်မှု အရိပ်အရောင်များ
ကြောင့် သူမကြောက်ရွံ့လာတတ်၏။ သူတို့ နှစ်ဦးသည် မိမိတို့
အားများကို မဆွေးနွေးကြပေ။

၁၉၆၀-ခုနှစ်များ၏ ကနဦးပိုင်း ကာလများတွင် သူသည်
၁၉၆၁-၇ ဒဗလျူ လေသင်္ဘောကြီးကို မောင်းနှင်နေသဖြင့်
၁၉၆၂ သိပ်မရှိတတ်။ ၎င်းမှာ အလျား ၄၀၃ ပေ ရှိသည်။ ၎င်း
၁၉၆၃ အစားတွင် အကြီးမားဆုံး ဖြစ်၏။

ကိုယ်ထည်အတွင်းရှိ လည်ပတ်နေသော ပေ ၄၀ ရေဒါတိုင်
၁၉၆၄ သည် အစိုးရအဖို့ ကြိုတင် သတိပေးစံနှစ်အတွက် အဓိက
၁၉၆၅ သော သေ့ချက်တခု ဖြစ်သည်။ လင်ဒါ ပျော်နေ၏။ အိမ်၌
၁၉၆၆ သည် သူ၏ အပြုအမူများမှာ အဆင်ပြေသည်။

၁၉၆၇ သို့သော်... မြေပြင်ပုံသေ အဝေးမှ ကြိုတင် သတိပေးစံနှစ်
၁၉၆၈ များ တည်ထောင်ခြင်းကြောင့် လေသင်္ဘောများ၏ ကာ
၁၉၆၉ သည် ရေး တာဝန်များမှာ လျော့ပေါ့လာခဲ့ရသည်။

၁၉၇၀-ခုနှစ်တွင် လင်ဒါအဖို့ ရေတပ်မထော်၊ လေသင်္ဘော
၁၉၇၁ မောင်းသူတာဝန် ပြီးဆုံးသွားသည်။ သူတို့၏ လေယာဉ်မှူး
၁၉၇၂ သူ့လည်း ပြိုကွဲသွားသည်။

လေသင်္ဘောများကိုလည်း ဖျက်သိမ်းလိုက်ကြသည်။ လင်ဒါ
၁၉၇၃ မြေပြင် ပြန်ရောက်သွားသည်။

အုပ်ချုပ်ရေးဌာနသို့ တာဝန်ပြောင်းရသည်။
မာဂရက်အပေါ် သူ၏ အပြုအမူများမှာ ယိမ်းယိုင်လာ
၁၉၇၄ သည်။ သူတို့အတူနေသည့်အခါ စကား သိပ်မပြောဖြစ်ကြ။

ညနေခင်းများ၌ သူမ၏ တနေ့တာ လှုပ်ရှားမှု မှ လင်ဒါက စစ်ဆေး မေးမြန်းသည်။ သူမအား သံသယ မရှိ။

သို့သော် လင်ဒါမယုံ။

လင်ဒါသည် သွေးသား ကိစ္စ၌ပါ သူမအပေါ် ဝီရိယ လာသည်။

၁၉၆၄ခုနှစ် ကုန်ခါနီးတွင် သူမ၏ နှေးခင်းတံကံ မှုများမှာ အပြစ်မကင်းစင်တော့ပေ။

စင်စစ်တွင် သူမသည် ကာမ ကိစ္စအပြင် ငွေကြေးနှင့် မှုများကိုပါ ရှာဖွေခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

လင်ဒါသည် ဗီယက်နမ်စစ်ပွဲ တိုးချဲ့တိုက်ခိုက်ရာတွင် ယာဉ်များ မောင်းရန် မိမိဆန္ဒအလျောက် လျှောက်လွှာ သည်။ သူ့ကို ရွေးချယ်လိုက်ကြသည်။ သူ ပြန်လေ့ကျင့်ရာ ဝေဟင်ထဲ ပြန်သွားရသဖြင့် သူပျော်နေပြီ။

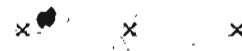
မာဂရက်အား ဈေးကြီးသော လက်ဆောင်များ ပေး သည်။ သူမစိတ်က ဘဝင်မကျ။

သို့သော် ယခင်ထက် စာလျှင် လင်ဒါသည် ပို အ ကောင်းလာသည်။

ဗီယက်နမ်သို့ မသွားမီ သင်တန်းမှ နောက်ဆုံး တစ် ထွက်ခွင့် ရသောအခါ သူ့ထို့ လင်မယား ဘာမှူဒါ က အပန်းဖြေ ရေးထွက်ကြသည်။

ဒါကယောက် လေယာဉ်ပျံစက်ကိရိယာများ အကြောင်း နေ့တတ်သည့်တိုင် ယခင်ကထက်တော့ သူမအား ပိုဂရု ထည့် ပိုချစ်နေသည်။

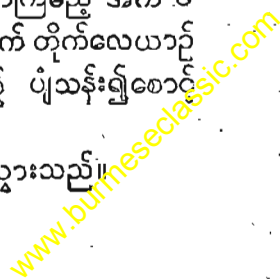
မာဂရက်ကလည်း လင်ဒါအလိုကျ တုံ့ပြန်သည်။ လင်ဒါ သူမအား ယခင်က ဤမျှ မချစ်ဖူးခဲ့သေးဟု သူထင်၏။

၁၉၆၇ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၀ ရက်တွင် လင်ဒါသည် ဘင်ပိုင်း တရုတ် ပင်လယ်ရှိ လေယာဉ်တင် သင်္ဘောကြီး တွင် ဝန်ထမ်းမှနေ၍ ၁၁၄ ကြိမ်မြောက် လေကြောင်း ဧရာ နှင်း ကယ်ဆယ်ရေးတာဝန်နှင့် ရဟတ်ယာဉ် မောင်းရမည်။ ထိုအထက်ပြီး နာရီဝက် အကြာတွင် ဒေါင်ဟိုင်း မြို့ပြင် ဆယ်နက်ကြီးပေါ်တွင် ရောက်နေသည်။

လင်ဒါသည် ဗုံးကြဲ ဘိုက်ခိုက်ပြီး ပြန်လာကြမည့် အက်-ဖ် ဘိုက်ခိုင်းရိတ်ဒါး (မိုက်ဒါးမဟုတ်) ဂျက် တိုက်လေယာဉ် တို့ ပင်လယ်ပြင်၌ ၁၅မိုင် ပတ်ချာလှည့် ပျံသန်း၍ စောင့် စောင့်သည်။

ဒင်တွမ်ဂျက်တစ်စီး ရန်သူ လက်ချက် ထိသွားသည်။

ပိုင်းလော့က သူ၏ ညာဘက် အင်ဂျင် ပျက်သွားပြီး လောင်နေကြောင်း သတင်း ပို့သည်။ ပင်လယ်ထဲသို့ လေထဲ ကို ထိုးမချမီ ပိုင်းလော့နှင့် တွဲဘက်ပိုင်းလော့တို့ လေယာဉ် ခုန်ထွက်ရန် ကြံစည်တားကြသည်။

လင်ဒါသည် သွက်သွက်ခါ လှုပ်နေသော စက်ခန်းထဲမှ ထိုပိုင်းလော့အား အဆက်မပြတ် စကားပြောနေသည်။ ဗယ်ဘက်တွင် ဗီယက်နမ် နိုင်ငံသည် အမှောင်ထုကြီး သူ ရှိနေ၏။

‘ဒင်-ဇီးရိုးဝမ်း၊ ရေထဲကျော်ဝင်လာယင် မီးဖွင့် အချစ် ဖင်တုမ် ဂျက်ကို လှုပ်စစ် ခြေရာခံ ရှာဖွေကိရိယာနှင့် ဝှံ့ ရှာလျှင် ရနိုင်သော်လည်း လင်ဒါ အချိန် မဖြုန်းလိုပေ။

‘မစ္စတာ ဒီလွန်၊ ခင်ဗျား အဲဒီမှာပဲ ဆက်နေ၊ အောက်ဆဲ မယ်၊ ဒီနားမှာ ကျုပ်တို့ဘက်က သင်္ဘောတွေ တစ်စင်းမှ မရှိ ကွယ်၊ ဒီတော့ တွေ့သမျှဟာ ရန်သူပဲ’

လင်ဒါက ရဟတ်ယာဉ် ပေါက်ဝမှ စက်သေနတ်သမား လှမ်းပြောသည်။

ထိုအခိုက်... ပျက်နေသော ဖင်တုမ်ဂျက်မှ ပိုင်းလော့ အသံက ကျယ်လောင်စွာ ထွက်ပေါ်လာသည်။

‘မစ်ဇ်မာစတာ... နောက်အင်ဂျင်ပါ မီးလောင်နေပြီ၊ ဒီ တော့ အရမ်းထွက်နေတယ်၊ ကျွန်တော်တို့ ခုန်ထွက်တော့မယ်’

ပိုင်းလော့က ဆက်လက်၍ ၎င်းတို့လေယာဉ် တည်ရှိရာ ပြောပြသည်။

လင်ဒါ ပြန်လည်မရွတ်ပြနိုင်မီ ပိုင်းလော့အသံ ပျောက် သွား၏။

ဖင်တုမ်ဂျက်မှ ပိုင်းလော့နှစ်ဦး ထိုင်ခုံများနှင့်အတူ လေယာဉ် ခုန်ထွက်ပြီး လေထီးဖြင့် တောကြီးမြက်မည်းထဲ ဆင်းသွား ပြန်သည်။

လင်ဒါသည် ရဟတ်ယာဉ်ကို ကုန်းမြေဘက်သို့ မောင်း သွားသည်။

သူ ရှေးစရာ နှစ်လမ်းရှိသည်။ လေတပ်မှ ကာကွယ်ပေးမှုကို မျှော်လင့်ပြီး ပိုင်းလော့နှစ်ယောက်ကို ဆက်သွယ်ရန်။ သို့မဟုတ် ဘာသာ ဆင်းကယ်ရန်။

‘တွေ့ပြီ ဆရာ’
လင်ဒါ၏ တွဲဘက် ပိုင်းလော့က ပြောသည်။

ထုန်းပေါ်ပျက်ကျ ပေါက်ကွဲသွားသော ဖင်တုမ်ဂျက်ဆီမှ နှိုးမီးလျှံများကို မြင်ရသည်။

ရဟတ်ယာဉ် ကမ်းခြေပေါ် အရောက်တွင် ခြေရာခံကိရိယာမှ ချက်ပြုမီး တွေ့ရသည်။

လေတပ်မှ ကာကွယ်ပေးရန် အကြောင်း ကြားပြီးနောက် နှိုးပေါ်တော့ပဲ သစ်တော ထိပ်ဖျားပိုင်းမှ ဖြတ်သန်း၍

ပိုင်းလော့နှစ်ဦးဆီ ချဉ်းကပ်သွားသည်။
အချက်ပြုမီးမှာ အောက်ဘက်ရှိ ကျဉ်းမြောင်း စုတ်ပြတ်

သော လမ်းကလေး၌ ဖြစ်သည်။
ဖင်တုမ်ဂျက်မှ ပိုင်းလော့နှစ်ဦးသည် သူ့အတွက် ဆင်းရန်

နေရာ သတ်မှတ်ပေးထားသည်။

လမ်းဘေးကပ်ပေါက်သော သစ်ပင်တန်းများ၏ကြားတွင် ရဟတ်ယာဉ်ဒလက်များ ဝင်နိုင်လောက်သော နေရာ ရှိသည်။ ရဟတ်ယာဉ်ကို မြေပြင်သို့ ဆင်းစေခြင်းသည် ၎င်းတို့နှစ်ဦးအား လေထဲမှ ချိတ်နှင့် တယောက်စီ ဆွဲတင်သည်ထက် ပိုမြန်မည်။

ရဟတ်ယာဉ်သည် သစ်ပင်များကြားမှ ဆင်းသွားသည်။ ညသည် ရုတ်တရက် လိမ္မော်ရောင် ယှက်သမ်း ထိန်လင်းသွားသည်။

တို့ဘက် လေယာဉ်မှူးသည် သွေးများ ပန်းထွက်လျက် မှောက်လျက် ကျသွားသည်။ ရဟတ်ယာဉ် ဘေးပတ်လည်၌ ဆူညံသွား၏။

x x x

ဟန့်ခြင်းမြို့၏ မြို့ပြင်ဘက်ပိုင်းရှိ ဆေးရုံတခုတွင် လင်ဒါ၏ လက်ကို ကုသပေးကြသည်။ ဆေးရုံ၏ အတွင်းပိုင်းမှာ ဖြူဖွေး နေသည်။ ပိုးဒဏ်ကြောင့် ကွဲသွားသော မှန်ပြတင်းပေါက်များ အစား ဝါးယင်းလိပ်များ ကာထားကြသည်။

ကြိုးစားပမ်းစား လုပ်ပေးသဖြင့် လင်ဒါ၏လက် ပြန်လှစ် ရွားနိုင်လာသည်။ ဆရာဝန်သည် အင်္ဂလိပ်လို ပြောတတ်သည်။

အင်္ဂလိပ်စကားပြော အလေ့အကျင့် ရှုလိုသောကြောင့် လင်ဒါ အား လက်ကိုကုသပေးယင်း ပြီးစေ့ဖွယ် ကောင်းအောင် စကား များနေတတ်သည်။

လင်ဒါသည် သူ့လက်ကို ခွဲစိတ်ကုသပေးနေစဉ် အာရုံ မြောင်းစေရန် မျက်စိလှဲထားသည်။

ထိုအခိုက် ခွဲစိတ်ခန်းထောင့် တနေရာ၌ ပြင်သစ်ပြည်ဖြစ် ဆွက်ရှုစက်ဟောင်းကြီး တလုံးကို တွေ့သွားသည်။

မော်တာလောင်၍ ပျက်နေသည်ဟု ဆရာဝန်ကပြောသည်။

လင်ဒါသည် ဝေဒနာကို မေ့ထားရန် ၎င်းစက်ကို မည်သို့ ပြန်ပြင်၍ ရနိုင်ကြောင်း ပြောပြနေမိသည်။ လင်ဒါ့မျက်နှာ၌ မျှားသီးနေပြီ။

‘ခင်ဗျား ပြင်ပေးနိုင်မလား’

ဆရာဝန်က မေးသည်။

‘အင်း...’

‘ကဲ...ကဲ... ခင်ဗျားလက် ပြီးသွားပြီ’

အမေရိကန် စစ်သို့ပန်း အများစုသည် အမေရိကန် တပ် တော်အဖွဲ့ ဂုဏ်ယူလောက်ဖွယ်ကောင်းသော အပြု အမူများ ပြင် သို့ပန်းဘဝ၌ နေထိုင်ခဲ့ကြလေသည်။

သူတို့အားလုံးစိတ်ဓာတ် ကြံ့ခိုင်သောသူများ ဖြစ်ကြသည်။ သူတို့သည် ယုံကြည်ချက် ခိုင်မြဲသူများလည်း ဖြစ်ကြသည်။

ဗိုလ်မှူးကြီး ဒီဂျောင်းသည် ၎င်း အမျိုး အစားထဲမှ တဦး ဖြစ်သည်။ တိုက်ပိတ်ခံရပြီး ပြန်ထွက်လာသောအခါ ဒီဂျောင်း သည် ကိုယ်အလေးချိန် ပေါင် ၁၄၀သာ ရှိသည်။

www.burmeseclassic.com

ဒီကျောင်းသည် စစ်သို့ပန်းများကို ပြန်အုပ်ချုပ်ရသည်။ သူ့မျက်ခွက်တွင် သူ၏မျက်လုံးများက နီရဲတောက်ပနေသည်။

လင်ဒါကို သူ့အခန်းလေးထဲ၌ မြောက်ဗီယက်နမ်စစ်သား တို့ပိုင်ဆိုင်သော မော်တာစက်တလုံး ပြန်ပတ်ပေးနေပုံကို ကိုယ် တိုင် တွေ့လိုက်ရသောအခါ ဒီကျောင်းက ဆုံးဖြတ်ချက် တခု ချလိုက်သည်။

ဒီကျောင်းက သို့ပန်းစခန်းတခုလုံး သတင်းဖြန့်လိုက်သည်။

လင်ဒါကို စကားမပြောကြနှင့်။ သူတို့က အပယ်ခံ အမြင် သတ်မှတ်လိုက်ကြပြီ။ နောက်ပြီး လင်ဒါ၏အခန်းထဲ၌ ငါးအဖိုး များပါသည်။ ပန်းကန်တချပ်လည်း တွေ့ခဲ့ရသည် မဟုတ်လား။

အပယ်ခံဖြစ်ခြင်းသည် လင်ဒါအဖို့ ငယ်ငယ်က ဘဝသို့ ပြန်ရောက် သွားရသကဲ့သို့ပင် ဖြစ်သည်။ သိပ် အဆန်း မဟုတ်။ သူ့ကို စကားပြောမည့်သူမှာ ဂျာဂင်စ်တယောက်သာရှိ၏။

သို့သော် ဂျာဂင်စ်သည် မရပ်မနားအော်ဟစ်နေသည့်အခါ တိုင်း တိုက်ပိတ်ခံရပြီ။

လင်ဒါသည် ဒဏ်ရာကြောင့် အားအင် လျော့နည်းသွားပြီး ငှက်ဖျားကလည်း ဝင်လာသဖြင့် သူ၏ တုံ့ဘက်မညီသော စိတ် နှစ်ပိုင်းသာ သူ့မှာ ကျန်ရစ်ခဲ့လေတော့သည်။

တပိုင်းက လူမုန်းခံရသော၊ လူတွေ့ကိုမုန်းနေသော ကလေး၊ တပိုင်းက သူ့ဖြစ်ချင်လှသော စိတ်ကူးပုံဖော်ထားသော လူကြီး၊ ငယ်ငယ်က စကားအပြန်အလှန် ပြောဆိုသံများ ပြန်ကြားလာ သည်။

သို့သော် တည်ငြိမ်သော စိတ်က ပို၍ အားသန်သည်။

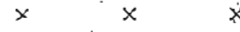
ဤအခြေအနေအတိုင်း လင်ဒါခြောက်နှစ်လုံး ခံနိုင်စွမ်း ရှိခဲ့သည်။

အကျဉ်းကျနေစဉ် နောက်ဆုံး ခရစ္စမတ် ပွဲတော် ချိန်ခါ၌ မာဂရက်ထံမှ စာတစောင် ရရှိသည်။ သူမ အလုပ် လုပ်နေသည့် ဆို၏။ ကလေးတွေ နေထိုင်ကောင်းကြသည်။

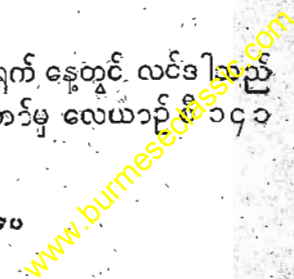
အိမ်ရှေ့၌ ကလေးများနှင့်အတူ ရိုက်ထားသော မာဂရက် ဓာတ်ပုံတပုံလည်း ပါသည်။ ကလေးတွေ အရပ်ရှည်လာကြပြီ။ မာဂရက်နည်းနည်း ဝလာသည်။

ဓာတ်ပုံဆရာ၏ အရိပ်က ဓာတ်ပုံထဲမှာ ပါနေသည်။ အရိပ် သည် ဘေးသို့ ကျနေ၏။ သူတို့တစု၏ ခြေထောက်ပေါ် အထိ ကျနေသည်။ ဓာတ်ပုံဆရာသည် မည်သူနည်း။

လင်ဒါသည် ဓာတ်ပုံထဲမှ သူ့ဇနီးနှင့် ကလေးများထက် အရိပ်ကိုသာ စိုက်ကြည့်နေမိသည်။

၁၉၇၃၊ ဖေဖော်ဝါရီလ၊ ၁၅ ရက် နေ့တွင် လင်ဒါသည် ဟန့်ရှင်မြို့၌ အမေရိကန် လေတပ်မတော်မှ လေယာဉ်ပေါ်၌ ၁၄၁ ပေါ် တက်ခွင့် ရသည်။

အော်ဒလီ တယောက်က သူ့အား ထိုင်ခုံ ခါးပတ် ပတ် ပေးသည်။ လင်ဒါသည် ပြတင်းပေါက်မှ အပြင်သို့ မကြည့်။

ဗိုလ်မှူးကြီး ဒီဂျောင်းလည်း ထိုလေယာဉ်၌ ပါသည်။ သူ့ ရုပ်ကို အလွယ်တကူ မမှတ်မိနိုင်။ ယခုလည်း လင်ဒါကို သူမသိ ချင်ယောင် ဆောင်နေသည်။ နမူနာပေးခြင်း ဖြစ်၏။ လင်ဒါ ကလည်း သူ့ကို သိပုံ မရ။ တကယ် မမှတ်မိခြင်းလား။ လင်ဒါ အတော် ချောင်ကျနေသည်။ အချိန်မရွေး ငှက်ဖျား တက်နိုင် သည်။ လေတပ်မှ ဆရာဝန်က သူ့ကို အထူး ဂရုစိုက်နေသည်။ သူ့စားသောက်ဖို့ မကြာခဏ စီမံပေးသည်။

စစ်သုံ့ပန်းများ စကားပြောဖော် ရစေရန် အရာရှိအချို့ ကို လေယာဉ်ပေါ် တက်ခွင့် ပေးထားသည်။ ထိုအုပ်စုမှ စစ်ဗိုလ် တဦးက လင်ဒါ ဘေး၌ လာထိုင်သည်။ လင်ဒါ စကား မပြောချင်။

စစ်ဗိုလ်က စားစရာ သောက်စရာ တင်သည့် တွန်းလှည်း လေးကို လာပို့ခိုင်းသည်။

လင်ဒါက အသားညှပ်ပေါင်မုန့် ယူစားပြီး အကျန်ကို သူ့ အိတ်ထဲ ထည့်သည်။ နောက်တခုကို ထပ်ယူပြီး အိတ်ထဲ ထည့် သည်။

စစ်ဗိုလ်က လင်ဒါ၏ လက်မောင်းကို ပုတ်လိုက်သည်။ လင်ဒါ မလှုပ်။

ဖိလစ်ပိုင်နိုင်ငံ။ ကလပ်လေတပ် အခြေစိုက် စခန်း။ စစ် တီးခိုင်းနှင့် အတူ အခြေစိုက်စခန်း တပ်ရင်းမှူးကြီးသည် စစ် သုံ့ပန်းများကို စောင့်ကြည့်နေသည်။

ရုပ်မြင်သံကြား ကင်မရာများကလည်း စောင့်နေကြသည်။ လေယာဉ်ပေါ်မှ ဗိုလ်မှူးကြီး ဒီဂျောင်း ဦးစွာ ဆင်းလာသည်။ ဒီဂျောင်းသည် မင်းလမ်းမှ တံခါးပေါက်သို့ လျှောက်သွားပြီး လင်ဒါကို မြင်သောအခါ စက်ဆုပ်စွာ ကြည့်ယင်း ခေတ္တ ရပ် လိုက်သည်။

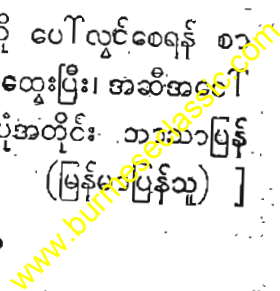
သူ့တကိုယ်လုံး တုန်လှုပ်နေသည်။ ဒီဂျောင်း ပါးစပ်ဟပြိုး ပြန်ပိတ်ကာ လေယာဉ်အပြင်သို့ ထွက်သွားသည်။

လင်ဒါအား ကွင်း(နီစ်)မြို့၊ စိန့်အဲ(လ်)ဘန် ရေတပ် ဆေးရုံသို့ ပို့လိုက်ကြသည်။ ဆေးရုံ၌ ဂျာနယ် မှတ်တမ်းတစောင် ရေးသည်။ ရေရှည်၌ ဆက်မရေးဖြစ်။ လင်ဒါ ဖြည်းညင်းစွာ ဂရုတစိုက် ရေးသားသည်။

မြန်မြန်ရေးလျှင် ဖောင်တိန်က သူ့ မဖြစ်ချင်သော အရာ များကို သူ့ အလိုလို လျှောက်ရေးသွားမှာ သူ စိုးရိမ်သည်။

သူ၏ ဂျာနယ်မှ ပထမစာမျက်နှာ လေးရွက်တွင် ဤသို့ ရေး ထားသည်။

[မှတ်ချက်။ ။ လင်ဒါ၏ စိတ်မမှန်မှုကို ပေါ်လွင်စေရန် စာ ပြော၊ စကားပြော ရောထွေးပြီး၊ အဆီအငါ မတည့်သော ရေးသားပုံအတိုင်း ဘာသာပြန် ပေးထားပါသည်။ (မြန်မာပြန်သူ)]

ဝိနိဒ္ဓါ(လ်)ဘန်ဆေးရုံ၊ မတ်လ၊ ၂။

ကျွန်တော် လွတ်ပြီ။ ကျွန်တော့်ကို ပထမရှစ်ရက်လုံး နေ့စဉ် မာဂရက် လာတွေ့သည်။ ဒီအပတ် သူ သုံးခေါက် လာသည်။ မာဂရက် ကြည့်ကောင်း ရှုကောင်းရှိသည်။ ယခင်က ကျွန်တော် မြင်သလိုမျိုး မဟုတ်။ သူမ အမြဲကျေနပ်နေပုံရ၏။ သမီးလေး တွေကို နှစ်ခေါက် ခေါ်လာသည်။ ယနေ့လည်း သူတို့ ပါလာ သည်။

သူတို့ထိုင်ပြီး ကျွန်တော့်ကိုကြည့်ကြသည်။ အခန်းပတ်လည် လှည့်ကြည့်သည်။ ကျွန်တော့် လက်ကို အိပ်ရာဖုံးအောက် ဝှက် ထားသည်။ ဆေးရုံမှာ သူတို့ လုပ်စရာ ဘာမှ မရှိ။

အပန်းဖြေခန်းသို့သွားပြီး ကိုကာကိုလာ အတူသွားသောက် လျှင် ကောင်းမည်။ ပိုက်ဆံအကြွ ယူသွားဖို့ မမေ့နဲ့။ မာ ဂရက်က သူတို့ကို အကြွပေးသည်။

သူတို့ မျက်စိထဲမှာ ကျွန်တော် အထူးအဆန်း ဖြစ်နေမည်။ မာဂရက် သဘောကောင်းသည်။ စိတ်ရှည်သည်။ သူတို့ကလည်း သူ့စကားကို နားထောင်ကြသည်။

မနေ့ညက 'ဝိဆယ်(လ်)' (မြီးတို့ မြေပါ) အကြောင်း အိပ်မက် မက်သည်။ သူတို့နှင့် စကားပြောယင်း သတိ မေ့နေ ဆည်။ မာဂရက်က စကားကို မရပ်မနား ပြောနေသည်။

ဝိနိဒ္ဓါ(လ်)ဘန်ဆေးရုံ၊ မတ်လ၊ ၁၂။

ကျွန်တော့်မှာ ငှက်ဖျားရောဂါတမျိုး ရှိသည်ဟု ဆရာဝန် ဘွားက ပြောသည်။ ဒါကြောင့် အဖျားအတက်အကျ မမှန်ခြင်း ဖြစ်သည်။

ကျွန်တော့်ကို ကလိုရိုကွင်းဆေး ပေးသော်လည်း အာနိ သင်က ချက်ချင်း မရှိ။

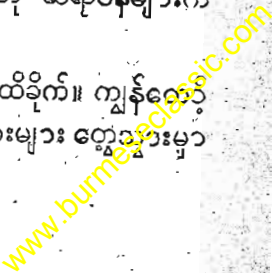
ယနေ့ မာဂရက် ရှိနေတုန်း ကျွန်တော် ချမ်းလာသည်။ သူမ ဆံပင် အတိုညှပ်ထားသည်။ သူမ ရုပ်ပြောင်းသွားသည်။

သို့သော် သူမ ဆံပင်က မွှေးသည်။ ကျွန်တော် အဖျား တက်တုန်း သူမ ဖက်ထားပေးသည်။ သူမကိုယ်က နွေးသည်။ သူမမျက်နှာ တဘက်လှဲထား၏။ ကျွန်တော့် ကိုယ်က နံစော် နေသလား။ မါးစပ်က နံသလား။

မာဂရက် တခုခု ကြားသွားမှာ ကျွန်တော် စိုးရိမ်သည်။ သို့ ရုပ်ရှင်ကားကို သူမ ဘယ်တော့မှ မမြင်သွားပါစေနှင့်ဟု ကျွန်တော် ဆုတောင်းမိသည်။

သတင်းကောင်း ကြားရသည်။ ကျွန်တော့်ထက် ၁၀ ရာခိုင်နှုန်းမျှသာ ချွတ်ယွင်း ပျက်စီး သွားသည် ဟု ဆရာဝန်များက အကြံပြုကြသည်။

ကျွန်တော် လေယာဉ်မောင်းခြင်းကို မထိခိုက်။ ကျွန်တော့် သက်ကို မကြာခင်တော့ မာဂရက်နှင့် ကလေးများ တွေ့သွားမှာ သေချာသည်။

ဝိနည်းအလံဘန် ဆေးရုံ၊ မတ် ၂၀။

ဂျာဂင်စံသည် ဤအဆောင် အစွန်နားတွင် ရှိသည်။ ကျောင်းဆရာမ ပြန်လုပ်ရန် စိတ်ကူးထား၏။

သို့သော် သူ့အခြေအနေ သိပ်မကောင်း။ ကျွန်တော်နှင့် နှစ်နှစ်ခန့် အကျဉ်းခန်း အဖော်များ ဖြစ်ခဲ့ကြသည်။ (၇၄၅) ရက်ဟု သူပြောသည်။ သူလည်း အိပ်မက်သမားတို့ပင် ဖြစ်သည်။ တခါတရံ သူ 'မြီးတိုမြေပါ' အကြောင်း အိပ်မက်တတ်သည်။

ဆေးရုံမှ သူ့အခန်းကို တံခါး ဖွင့်ထား ပေးကြရသည်။ နောက်ဆုံး တခေါက် တိုက်ပိတ်ခံရခြင်းကြောင့် သူ့ဇာတိပိုဆိုးရှားသည်။

ညဘက် သူ့အကျဉ်းခန်း ထဲ၌ သူ့အော်ဟစ် နေခြင်း ရူးသွားခြင်းကြောင့် ဖြစ်ကြောင်း သူတို့ မယုံကြ။ 'မြီးမြေပါ' က သူ့ကို အော်ပြီး ဗိုလ်ချုပ်စမက်ဂ်မာကို လှမ်းခေါ်သည်။

စမက်ဂ်မာ၏ အမည်ရင်းမှာ ဗိုလ်ကြီး လီဘရွန်နု ဖြစ်သည်။ ပြင်သစ် ဗီယက်နမ် ကပြား။

ဝိနည်းအလံဘန် ဆေးရုံ၊ မြေ ၁၊ ၁၉၇၃။

နောက် လေးရက် အကြာတွင် ကျွန်တော် အိမ်ပြန်ရမည် မာဂရက်ကို ပြောပြသည်။ ကားငှားငှာနတွင် သူမ အလုပ်နေရာမှ ကျွန်တော်ကို လာခေါ်မည်။

ကျွန်တော် အားပြန် ရှိလာပြီမို့ ဒေါသကို ထိန်းရမည်။ မာဂရက်က ကားအလဲအလှယ် လုပ်မည်ဆိုသဖြင့် ကျွန်တော် ဒေါသ ထွက်သွားသည်။

ဒီဇင်ဘာတွင် စတေးရှင်ဝက်ဂူန်း တစ်စီး မှာထားပြီး ဖြစ်သည် ဆို၏။ သူမ စောင့်ဖို့ သင့်သည်။

ကျွန်တော် ဒီထက် ကောင်းသော ကားကို လဲယူနိုင်စွမ်း ရှိသည်။ ကားပုံစားက သူမအား စေတနာနှင့် လဲပေးခြင်း ဖြစ်သည်ဟု သူမပြောသည်။

ကျွန်တော့်မှာ ကွန်ပျူစာရင်းခြမ်း၊ ကြိုး တချောင်းနှင့် ခြမ်းပြု ကိရိယာ စာရင်း ဇယားချပ်များ ရှိနေလျှင် ပြက္ခဒိန် ခြေပုံနှင့် နေ့စွဲကို ရှာနိုင်သည်။

ကျွန်တော့် ပြတင်း ပေါက်မှ နေရောင်ခြည် တနာရီ တိတိ ထွက်ရိုက် ရရှိသည်။ ပြတင်းဘောင်မှ သစ်သားစလေးများ ထွက်လာသည် နှင့်ပင် သို့ ကြက်ခြေခတ်ပုံ အရိပ်ကျစေသည်။ ကျွန်တော် သော့နှစ်နာရီရှိမှန်း သိသည်။

ဆေးရုံ၏ လောင်ဂျီတွင် လတ္တီတွင်များကို ကျွန်တော် သိသည်။ အချက်နှင့် နေ၏ထောင့်တို့မှနေစွဲကို တွက်ရသည်။ နံရံပေါ် တွက်၍ရ၏။

x x x

လင်ဒါ ပြန်လာသည့်အတွက် မာဂရက် စိတ်ညစ်ရသည်။ သူမသည် လင်ဒါ မရှိစဉ်ကာလ၌ ခြားနားသောလူများနှင့် ခြားနားသောဘဝကို တည်ဆောက်ခဲ့သည်။

www.burmeseclassic.com

လင်ဒါအား အိမ် ပြန်ခေါ်လာခြင်းဖြင့် ထိုတဝကို သူ
ဘာသာရပ်ဆိုင်ပစ်လိုက်ရသကဲ့သို့ ဖြစ်သွားသည်။

ခရစ် ၆၈ခုနှစ်က လင်ဒါ အိမ်ပြန်လာစဉ်က သူမ စွန့်ခွာ
ကောင်းသည်။

သူ့စစ်သို့ ပန်း ဖြစ်နေစဉ် ကွာရှင်းခွင့် တောင်း၍မဖြစ်
သူ မကျန်းမာတုန်း စွန့်ပစ်ဖို့ကလည်း လူမဆန်ရာကျသွားမည်

ပထမလက အတော် စိတ်ကုန်စရာ ကောင်းသည်။
လင်ဒါသည် စိတ် တုန်လှုပ် ခြောက်ခြားနေသည်။

သူ့ဆေးလုံးများကလည်း သူ့ကို မသက်သာ စေနိုင်
ညဘက် တံခါး သော့ခတ်လျှင် သူ မနေတတ်။

ည သန်းခေါင် ကျော်လျှင် သူ တံခါးများ ဖွင့်ထားခြင်း
ရှိ မရှိ လိုက်စစ်ဆေးသည်။ တနေ့လျှင် အခါ နှစ်ဆယ်မျှ

သေတ္တာဆီ သွားပြီး စားသောက် ဖွယ်ရာများ အပြည့် ခြံ
စစ်ဆေးတတ်သည်။

ကလေးတွေက သူ့ကို ရှိသေကြသည်။ သူတို့ စကားပြော
သောအခါ သူ မသိသောလူများ အကြောင်းချည်းဖြစ်နေသည်

တဖြည်းဖြည်းနှင့် သူ အားပြည့်လာသည်။ သူ့စစ်တာ
ပြန်ထမ်းရန် ပြောနေတတ်သည်။

ပထမ နှစ်လအတွင်း ကိုယ်အလေးချိန် ၁၀-ပေါင် တိုး
ကြောင်း ဆေးရုံ မှတ်တမ်းများ၌ ဖော်ပြသည်။

မေလ ၂၄ ရက်နေ့တွင် ဗိုလ်မှူးကြီး ဒီဂျောင်း၏ တိုင်ကြား
ချက်အရ ရန်သူနှင့် ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှုနှင့် ပတ်သက်သော

စွပ်စွဲချက်များကို ဖြေရှင်းရန် လင်ဒါအား ရေတပ်မတော်၏
တရားသူကြီးချုပ်က ဆင့်ခေါ်ခဲ့သည်။

ထို စစ်ဆေးမှုကို အခန်းပိတ် စစ်ဆေးခဲ့သည်။
သက်သေခံ ပစ္စည်း အမှတ် (၇) ဖြစ်သော မြောက်ပီယက်

ဒမ်မှ ဝါဒဖြန့် ရုပ်ရှင်ကားကို ခံရုံး၌ ပြုသသည်။
ထို့နောက် ၁၅ မိနစ်နားသည်။ ဓားခံလင်ဒါက အပြင်

ထွက်ခွင့်တောင်းသည်။ ထို့နောက် လင်ဒါနှင့် ဒီဂျောင်းတို့၏
ဝန်ခံချက်များကို ကြားနာသည်။

လင်ဒါသည် စစ်သို့ ပန်း မဖြစ်မီက ထူးခြားသော အရည်
အချင်းရှိခြင်း ဆုတ်ဆိပ် ရရှိခြင်း တို့ကြောင့်လည်းကောင်း၊

လေယာဉ်ပျက်ကျသွားသော လေယာဉ်မှူး နှစ်ဦးကို စွန့်စား၍
ဆင်း ကယ်ရာမှ အဖမ်း ခံခဲ့ရခြင်း ဖြစ်သော ကြောင့်လည်း

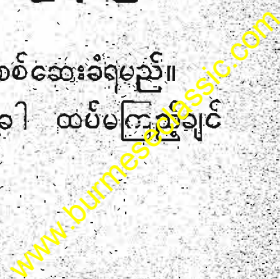
ကောင်း၊ စစ်ဆေးရေးအဖွဲ့တွင် ပါဝင်သော စစ်ဗိုလ် ကြီးများ
က သက်ညာစွာ စဉ်းစားကြသည်။

လင်ဒါ စစ်တပ်မှ ဆန္ဒအလျောက် နှုတ်ထွက်မည် ဆိုပါက
ဗိုလ်မှူးကြီး ဒီဂျောင်းက စစ်သို့ ပန်း လင်ဒါ၏ တပ်မတော်

ပုဂ္ဂိုလ်သိက္ခာ ညှိုးနွမ်းပွယ်ရာ အပြုအမူများအပေါ် စွပ်စွဲ ထိုင်
ကြားချက်များကို ပြန်လည်ရုပ်သိမ်းပေးပါမည်ဟုလည်း ဖော်

ပြထားလေသည်။
လင်ဒါ နှုတ်မထွက်လျှင် စစ်ခံရုံးတွင် စစ်ဆေးခံရမည်။

လင်ဒါသည် ထိုရုပ်ရှင်ကို နောက်တခါ ထပ်မကြည့်ချင်
သောပေ။

လင်ဒါ နှုတ်ထွက်စာ တင်လိုက်၏။

တရားရုံးခန်းမှ ထွက်လာသောအခါ လင်ဒါ တကိုယ်ထုံး ထုံနေ၏။ သူ၏ လက်နှစ် ခြေများ ရိုက်ချိုးပစ်ခံရသကဲ့သို့ ခံစား ရသည်။

မာဂရက်ကို အမြန်ဖွင့်ပြောမှ ဖြစ်မည်။

မာဂရက်သည် ရုပ်ရှင်ကားအကြောင်း မပြောသော်လည်း ခု နှုတ်ထွက်ရသည့် အကြောင်းကိုတော့ သိပေလိမ့်မည်။

သာယာလှပကြည်လင်သော မိုးဦးရာသီ နေ့ခင်း၌ လင်ဒါ သည် သူ့နောက်ထပ်ဝတ်ရတော့မည့် မဟုတ်သော ယူနိုဖောင်း ကို ဝတ်လျက် ဝါရှင်တန် မြို့တော်ကြီး၌ ယောင်လည်လည် လျှောက်သွားနေမိသည်။ သူ့အာရုံထဲမှာ ထိုရုပ်ရှင်ကားသည် မရပ်မနား ပေါ်နေသည်။

အသေးစိတ်အားလုံး မြင်ရသည်။

သို့သော် သူ၏ စစ်သုံးပန်း ယူနိုဖောင်းအစားဘောင်းဘီထိ တထည့် လဲစတ်ထားသည်။

လင်ဒါသည် အိလစ် (ပီ၊ စ်) ရပ်ကွက်အနီးရှိ ခုံတန်းလျား တလုံး၌ ထိုင်ချလိုက်သည်။

အာလင်တန်သို့ သွားသော တံတားနှင့် သိပ်မဝေး။ မြစ်နှင့် လည်း နီးသည်။

သူ့သေလျှင် သူ့ဘရာဇာကြီးသည် သူ့လက်နှစ်ဘက်ထိ ရင်ဘတ်ပေါ် ယှက်တင်ထားပါမလား။

ညာဘက်လက်ကို ဗယ်လက်ပေါ် တင်ထားပေးပါလို့ စာ ညှိနှင့် ရေးမှာခွဲရ ကောင်းမလား။

သူ့အင်္ကျီအိတ်ထဲမှ ထိုစာရွက်လေး ရေစိုစုတ်ပြုသွားလေ လေး။

သူ ဝါရှင်တန် ကျောက်တိုင်ကြီးကို ငေးကြည့် နေသော် လည်း သူ့မျက်စိထဲ ဘာမှမမြင်။

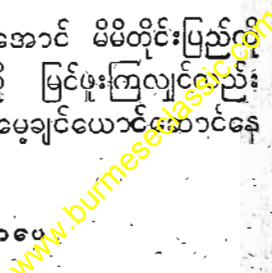
ကျောက်တိုင်ထိပ်ဖျားနားမှ တစ်ခုခု ဖြတ်သန်းသွားသည်။ သူကလေးဘဝက လိုက်ကြည့်ခဲ့သော ငွေရောင် လေသင်္ဘော ကြီး။ အယ်လ်ဒရစ်ချ် ကုမ္ပဏီ၏ လေသင်္ဘောကြီး။

လင်ဒါသည် ခုံတန်းလျားဖင်ကို လက်နှင့်ဆုပ်ကိုင်ထားပြီး လေသင်္ဘောကြီးကို ငေးမောကြည့်နေသည်။

လေသင်္ဘောကြီးသည် လေစီးကြောင်းနှင့်အတူ ညာဘက်သို့ တိမ်းပြီး လင်ဒါ၏ ဦးခေါင်းပေါ်တည့်တည့် ရှေ့လျားလာ သည်။

လင်ဒါ မျှော်လင့်ချက် ရသွားပြီ။ အယ်လ်ဒရစ်ချ် ကုမ္ပဏီက လင်ဒါအား ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ လက်ခံလိုက်သည်။

ရုပ်မြင်သံကြားမှ ၉၀ စက္ကန့်ကြာအောင် မိမိတိုင်းပြည်ကို ရွတ်ချခဲ့သော လင်ဒါ၏ မျက်နှာကို မြင်ဖူးကြလျှင်လည်း အယ်လ်ဒရစ်ချ် ကုမ္ပဏီမှ အရာရှိများ မေ့ချင်ယောင်ဆောင်နေ ကြဟန် တူ၏။

လင်ဒါအား လေယာဉ်မောင်း ကျွမ်းကျင်သူမှန်း သိသည်။
ဤမျှနှင့် လုံလောက်ပေပြီ။

ပထမဆုံးအကြိမ် ပျံသန်းမှုကို မစစ်ဆေးမီညက ညတဝက်မှ
သူ တုန်လှုပ်နေခဲ့သည်။

သူ့ကို လေယာဉ်ကွင်းသို့ ကားနှင့် မောင်းပို့သောအခါ
မာဂရက် လုံးဝ မျှော်လင့်ချက် မရှိ။

လေယာဉ်ကွင်းနှင့် အိမ်သည် ငါးမိုင်မျှသာ ကွာသည်။
သူမ စိုးရိမ်စရာ မလို။

လေသင်္ဘောကြီးဆီ လျှောက်သွားနေစဉ် လင်ဒါ ပြောင်း
လဲသွားသည်။ သူ့လက်များ ပြန်တည်ငြိမ်သွားသည်။ စိတ်
လည်း ငြိမ်သွားသည်။

ပျံသန်းခြင်းသည် သူ့အတွက် ဆေးကောင်း တခွက်ကဲ့သို့
ဖြစ်သည်။ သို့သော် လင်ဒါ၏ စိတ်မှာ နှစ်ပိုင်း ကွဲနေဆဲ။

တပိုင်းက မိမိကိုယ် ယုံကြည်မှု ကြီးမား လာသလောက်
တပိုင်းက ပျော့ညံ့နေဆဲ။

၁၉၇၃၊ ဆောင်းဦးနှင့် ဆောင်းရာသီ အတွင်း ဟန့်ဒါနှင့်
ဝါရှင်တန်တို့၌ သူ့သိက္ခာကျ၊ အရှက်ရခြင်းတို့ကြောင့် ခံပြု
သော စိတ်များက ပိုမိုကြီးထွားလာသည်။

သူ ဖြစ်ချင်သော သူ့အသွင်နှင့် အမှန်တကယ် ဖြစ်ပေါ်
လာသော အသွင်တို့၏ ဝိရောဓိမှာ ပိုမိုအရှုပ်ဆိုး၊ အကျဉ်းတန်
လာလေတော့သည်။

ညအိပ်သောအခါ၌ သူ၏ ယုံကြည်မှုက သူ့အား စိတ်
ငြိမ်သာမှု မပေးနိုင်။ အိပ်ရာထဲ၌ ချွေးပြန်သည်။ အိပ်မက်
ပျက်သည်။ ပန်းညှိုးရောဂါ ရလာသည်။

ညအခါ၌ သူ၏ခန္ဓာကိုယ်တွင်းမှ လူတွေကို မုန်းတတ်သော
အာတိတ်ကလေးက လူကြီး မိုက်ကယ်လင်ဒါကို ခပ်တိုးတိုး
မေးလာသည်။

‘မင်း ဘာအရှုံးပေးခဲ့သလဲ၊ မာဂရက် အိပ်ရာထဲမှာ လူးလွန့်
နေတာပဲ မဟုတ်လား၊ မင်း မရွံ့တုန်း သူ့ဖောက်ပြန်တယ် ထင်
သလား’

‘ဟင့်အင်း’

‘သွားမေးကြည့်ပါလား ငတုံးရဲ့’

‘မေးစရာ မလိုဘူး’

‘ခင်ဗျား အလကားလူကြီး’

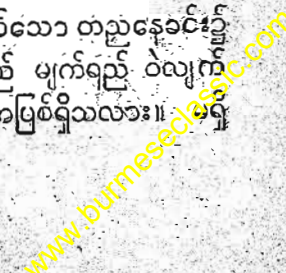
‘မင်း ပါးစပ်ပိတ်ထား’

‘ခင်ဗျားကြီး ထောင်ကျနေတုန်း သူ့ကဖောက်ပြန်နေတာ’

‘မဟုတ်ဘူး၊ မဟုတ်ဘူး၊ မဟုတ်ဘူး’

‘သွား မေးကြည့်’

အောက်တိုဘာလကုန်ခါနီး၊ အေးစက်သော တညနေခင်း၌
သူ့အား သူ့မေးကြည့်သည်။ သူမသည် မျက်ရည် ဝဲလျက်
ချွန်းထဲမှ ထွက်သွားသည်။ သူမမှာ အပြစ်ရှိသလား။ မရှိ
ဘူးလား။

သူမသည် သူ့အပေါ်၌ သစ္စာမရှိဟူသော အတွေးကို စွဲလန်းလာသည်။

သူမ ဆေးဝယ်နေကျ ဆိုင်မှ လူကြီးအား လွန်ခဲ့သော နှစ်နှစ်တာအတွင်း သူမ သန္ဓေတားဆေးများ မကြာ မကြာ ပြောင်းလဲ သောက်သုံးခဲ့သလားဟု သူ သွားမေးသည်။

ဆေးဆိုင်မှ လူကြီးက သူ့အလုပ် မဟုတ်ဟု ဟောက်လှူသည်။ သူမ ဘေးတွင် လှဲအိပ်ယင်း အခြား ယောက်ျားများ သူမ ချစ်ဗျူဟာ ခင်းပုံများကို သူ့မျက်စိထဲ မြင်ယောင်စေသည်။

တခါတရံ ထိုလူများသည် ကျောင်းတုန်းက သူ့အထက် ဖော်များ ဖြစ်သည့် ဘတ်ဒီအိုက်ဗစ်နှင့် ဂျူနီယာ အက်ကင်တို့ ဖြစ်နေတတ်သည်။

သူမအပေါ် စိတ်ဆိုးပြီး မသင်္ကာ ဖြစ်လာသောအခါ သူ့အား ရှောင်ခွာနေရန် သူ အကျင့်လုပ်ယူနိုင်ခဲ့သည်။

ထို့ကြောင့် ညနေပိုင်းများတွင် သူ့အလုပ်ရုံထဲ၌ အနီး ဖြုန်းနေတတ်၏။

အခြားသောညများတွင် သူမ၏အလုပ်အကြောင်း၊ ကလေးများ ကျောင်း၌ ဘာတွေ့လုပ်ခဲ့သည် ဆိုသည့် အကြောင်းများကို စိတ်ဝင်စားဟန်ဖြင့် သူမအား မေးမြန်း ပြောဆိုနေခဲ့သည်။

လင်ဒါ၏ ရုပ်သွင်သဏ္ဍာန် ပြန်လည်ကောင်းမွန်လာပုံကို အလှူ၌ အောင်မြင် တိုးတက်လာပုံတို့ကြောင့် သူမ လှည့်လည် ခံရသည်။

သူ့ ရုနန်းပြည့် ကောင်းနေပြီဟု သူမ ယူဆ၏။

သူ၏ ပန်းညှိုးဆွေဂါ ပျောက်သွားလိမ့်မည်ဟု သူမက နှစ်သိမ့် အားပေးသည်။

ရေတပ်မတော်မှ အကြံပေးအရာရှိက သူမအား ဤသို့အဖြစ် မျိုး ရင်ဆိုင်ရဖွယ်ရှိကြောင်း ကြိုတင် ပြောခဲ့ဖူးသည်ဟု သူမက ပြောပြသည်။

၁၉၇၄ နွေဦးရာသီတွင် အရှေ့မြောက်ပိုင်း တခွင်၌ လေ သင်္ဘော မောင်းရသည်။ လင်ဒါသည် အိုးမကွာ အိမ်မကွာ အလုပ်ဆင်းရသည်။

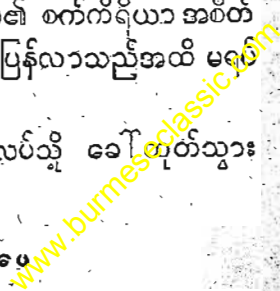
ဒုတိယတန်း ခရီးစဉ်တွင် ဖလော်ရီဒါအထိ အရှေ့ဘက် တမ်းချိုးတန်း တခွင် ပျံသန်းရသည်။ အိမ်နှင့် ရက်သတ္တ သုံးပတ် ဝေးမည်။

လင်ဒါ ခရီးမထွက်မီ ညက မာဂရက်၏ မိတ်ဆွေအချို့ ဖိတ်ကြားသော ပါတီသို့ သွားကြသည်။ လင်ဒါ အူမြူးနေသည်။

သူ့ကိုယ်တိုင်က ပါတီတက်ရန် မာဂရက်အား ဆွယ်ခဲ့သည်။ ထိုပါတီ၌ ဇနီးမောင်နှံ ရှစ်စုံတွဲရှိသည်။ စားကြ၊ သောက်ကြ၊ ကခုန်ကြသည်။ လင်ဒါတော့ ဝင်မက။

ခင်ပွန်းသည် တစုအား လေသင်္ဘော၏ စက်ကိရိယာ အစိတ်အပိုင်းများအကြောင်း နဖူးပေါ် ချွေးပြန်လာသည်အထိ မရပ်မနား ပြောပြနေသည်။

မာဂရက်က သူ့ကို အိမ်ပြင် ကွက်လပ်သို့ ခေါ်ထုတ်သွားသည်။

သူပြန်ဝင်လာသောအခါ ကြေးစား ဘော်လုံးလောက အကြောင်းပြောသည်။ လင်ဒါသည် ဟောပြောပုံကျင်းပနေသည်။

မာဂရက်က အိမ်ရှင်အမျိုးသားနှင့် နှစ်ကြိမ်တွဲကစားသည်။ ဒုတိယအခေါက်တွင် သီချင်းဆုံးသွားသော်လည်း ထိုလက မာဂရက်၏ လက်ကို ဆက်လက်ကိုင်ထားသည်။

လင်ဒါက သူတို့ကို ကြည့်နေသည်။ သူတို့နှစ်ဦး ခပ်တိုးတိုး ပြောနေကြသည်။ သူ့အကြောင်းပြောနေကြမှုန်း သူသိသည်။ လင်ဒါ စကားဆက်ပြောနေသော်လည်း နားထောင်သူများက မိမိတို့၏ ယမကာခွက်များကိုသာ ငုံ့ကြည့်နေကြသည်။ မာဂရက် အစောင့်သတိထား လုပ်နေရသည်။

သို့သော် မာဂရက်သည် ယောက်ျားများကို ဆွဲဆောင်နေမှုန်း သူသိသည်။

အိမ်သို့ ကားနှင့်ပြန်လာစဉ် သူ ဒေါသထွက်နေသည်။ စကားလုံးဝ မပြော။

အိမ်ရောက်၍ မီးဖိုခန်းထဲ ရောက်သောအခါ မာဂရက်သည် မခံနိုင်တော့။

‘ရှင် မကျေနပ်တာ ပါးစပ်က ဖွင့်ပြောလိုက်မင်းပါ။ ရှင် ထင်တာတွေ အော်လိုက်စမ်းပါ’

သူမက လင်ဒါအား ပြောလိုက်သည်။ သူမ၏ ကြောင်မလေးက လင်ဒါ၏ ခြေထောက်နားပွတ်လျက် ဝင်လာရာ လင်ဒါက နှုတ်ထုတ်မည်စိုး၍ သူမ ကပျာကယာ ပွေ့ယူလိုက်သည်။

‘ကျွန်မ့ ဘာလုပ်လို့လဲမိုက်ကယ်၊ ပြောစမ်းပါဦး၊ ကျွန်မရော နေရာ ဖျော်ဖို့သွားကြတာပဲ မဟုတ်လား’

မာဂရက် သိပ်လှသည်။ သိပ် ချစ်စရာကောင်းသည်။ လင်ဒါ ကျန်းမာမှု မဟာ။ မာဂရက်နား ကပ်လာပြီး မျက်နှာကို စေ့စေ့ ကြည့်သည်။ သူမက နောက်သို့ မဆုတ်။

သူမအား သူ့တံခါးမှ မရိုက်ဖူး။ ဘယ်တော့မှလည်း ရိုက်ဝံ့ မဟုတ်။

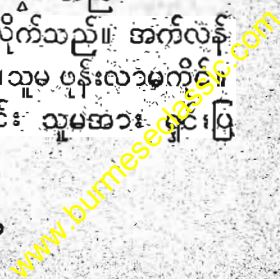
ကြောင်မလေးကို ဆွဲယူပြီး လက်ဆေးခွက်ဆီ လျှောက်သွားသည်။

လင်ဒါအား မသင်္ကာဖြစ်၍ သူမလိုက်သွားကြည့်သောအခါ ကြောင်မလေး အမှိုက်ပုံးထဲ ရောက်သွားပြီ။

ကြောင်မလေးကို အမှိုက်ကြိတ်စက်ထဲ ထည့်ကြိတ်နေစဉ် မာဂရက်က ခလုတ်ပေါ်မှ သူ့လက်များကို ဆွဲဖယ်သည်။

လင်ဒါသည် သူမမျက်နှာကိုသာ စိုက်ကြည့်နေသည်။ သူမ၏ အော်ဟစ်သံများကြောင့် ကလေးများ အိပ်ရာမှ ထွန်းသွားသည်။ သူမကလေးများ အခန်း၌ သွားအိပ်သည်။

နတ် မိုးလင်းလင်းချင်း သူ အိမ်မှ ထွက်သွားသည်။ နော်ဖော့ခို မြို့မှ သူမထံ ပန်းများပို့လိုက်သည်။ အက်လန် ကာမြို့မှ နေ၍ သူမအား ဖုန်းဆက်သည်။ သူမ ဖုန်းလာမကိုင်မှီ သူ့သက်သက် အထင်လွဲမိခြင်း ဖြစ်ကြောင်း သူမအား ပြောနိုင်သည်။

၁၆၄ နှစ် ခိုးသိမ်း

ဂျက်ဆန်ပီးလ် မြို့မှ စာရှည်တစောင် ရေးပို့သည်။ သူ့မှာ ကြောင်း တောင်းပန်သည်။ နောင် ဘယ်တော့မှ ဒါမျိုး မပြုစေရဟု ကတိပေးသည်။

သုံးပတ် ခရီးစဉ်၏ ၁၀-ရက်မြောက် နေ့တွင် တွဲဖက်လေယာဉ်မှူးသည် လေသင်္ဘောကြီးကို မြေပြင်သို့ ဆင်းချလေပြင်းတချက် တိုက်သောအခါ ပြုပြင်ထိန်းသိမ်းရေးထုကားကြီးနှင့် ဝင်တိုက်မိရာ လေအိတ်စုတ်ပြဲသွားသည်။

တရက်နှင့် တညတိုင် ပြန်ဖာထေးပြင်ဆင်ရသည်။ လင်္ကာသည် မာဂရက်ထံမှ စကားတခွန်းမှ မကြားရပဲနှင့် ဟိုတယ်ခန်းတွင် တနေ့နှင့် တညလုံးလုံး မနေနိုင်။

နယူးဝပ်စ် သို့ လေယာဉ်နှင့်သွားပြီး အိမ်မွေးတိရစ္ဆာန်စုံစုံဆိုင် တဆိုင်မှ 'ပါရှင်' ကြောင်လေးတကောင် ဝယ်သည်။

သူ့အိမ်သို့ နေ့ခင်းရောက်သည်။ တအိမ်လုံး တိတ်ဆိတ်သည်။ ကလေးတွေ နေရာသီစခန်း သွားကြသည်။

မာဂရက်၏ ကားမှာ ကားလမ်းသွယ်လေး၌ရပ်ထားသည်။ လက်ဖက်ရည်အိုး တည်ထားသည်။ သူမအား ကြောင်လေးလက်ဆောင်ပေးပြီး ခွင့်လွှတ်ပါဟု တောင်းပန်မည်။

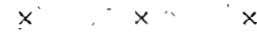
ကြောင်လေးကို ခြင်းထဲမှထုတ်ပြီး လည်ပင်းမှ ဖဲပြားတစ်ခုကို ပြင်ပေးသည်။ အပေါ်ထပ် တက်သွားသည်။

အိပ်ခန်းထဲမှာ မာဂရက်နှင့် သူ့စိမ်းယောက်ျား တယောက်အတူအိပ်နေကြသည်။ လင်္ကာ၏ စူးစူးဝါးဝါး အော်ဟစ်ကြားမှ သူတို့နှစ်ဦး လင်္ကာ ရောက်လာမှန်း သိသွားသည်။

သိပ်ကြာကြာ မသတ်ပုတ်လိုက်ရ။ လင်္ကာက အားရှိသည်။ သို့သော် ကြာကူလီငန်က ပိုထွားသည်။ ပိုလက်မြန်သည်။ ကြောက်နေသဖြင့် လင်္ကာ၏ နားသယ်ကို နှစ်ချက် ပစ်ထိုးနှိပ်ပြီး မာဂရက်နှင့်အတူ လစ်ပြေးကြသည်။

လင်္ကာ ကြမ်းပြင်ပေါ်၌ နံရံကို ကျောမိုးပြီး ထိုင်နေသည်။ သူ့ပါးစပ် ဟလျက် သွေးများစီးကျနေသည်။ မျက်လုံးများ ပိတ်နေသည်။

လက်ဖက်ရည်အိုး ဆူသဖြင့် ဝီစီသံက နာရီဝက်လုံးလုံး မြည်နေ၏။ လင်္ကာ မလှုပ်။ အိမ်ထဲ၌ ရေနှေးကရာ မီးကျွမ်းနဲ့ မှန်ပြား၏။

လင်္ကာထိုင်ရာမှထပြီး မျက်နှာသစ်သည်။ အိမ်မှ ထွက်ပြီး သော်ရီဒါသို့ ပြန်သွားသောအခါ သူ့ နဂိုစိတ် ပြန်ဖြစ်သွားပြီ။ ခေါင်းထဲ၌ တယောက်တည်း စကား ပြောခြင်းမျိုး မရှိတော့။

ယခု အသံ တခုတည်းသာ ရှိတော့သည်။ လူကြီးလင်္ကာအား အားပေး လင်္ကာက တောင့်တနေသောကြောင့် သူ၏ ထက်မြက်သော ဦးနှောက်နှင့် ပညာပါသော လက်ချောင်းများကို အသုံးပြုလိုသောကြောင့် လင်္ကာသည် ပြည့်စုံ ကောင်းမွန်စွာ ဖြစ်သွားနိုင်ပေသည်။

သူ စိတ်သက်သာရာရရန် လှူသတ်ရမည်။ သတ်ရမည်။ သတ်ရမည်။ ပြီးတော့ သူ သေရမည်။

သူ သာလုပ်ရမုန်း မသိသေး။ သို့သော် အားကစားကွက်ကြီးများအပေါ် တပတ်ပြီး တပတ် လေသဘောဖြင့် ဖြတ်သွားယင်း သူစိတ်ကူးရသည်။

သူအကြံရလာသောအခါ အကောင်အထည်ဖော်ရန် ပစ္စည်းလိုလာသည်။

ပစ္စည်းမရမီ ဒါလီယာ အလျှင် ပေါ်လာသည်။ ဒါလီယာသည် ဤ အကြောင်းအရာ အချို့ကို ကြားလာ၏။

မာဂရက် နောက်မီး လင်းနေသည်ကို ပက်ပင်းတိုးမိပုံ ပြောပြစဉ်က လင်ဒါ အရင်မှူးနေသည်။ ထို့နောက် သူဒေကြီးလာသည်။ သူမက သူ၏ နားရွက် နောက်နားသို့ လှေနှင့်နှင့် ဆောင့်ရိုက်ချရာ သတိလစ်သွားသည်။

မနက်အိပ်ရာမှ နိုးသောအခါ သူမ ရိုက်ကြောင်း သူလုံးမသိ။

လင်ဒါနှင့် အတူ အိပ်၊ အတူ နေ၊ လင်ဒါအား ဆက်ထောင်စုံမှ အကဲခတ်၊ သူ အကြံအစည်ကို လေ့လာ၊ နားထောင်နေခဲ့ခြင်းသည် နှစ်လ ကြာသွားသည်။

ထိုအချိန်ကျမှ လင်ဒါအား ဒါလီယာ စိတ်ချ ယုံကြည်သွားသည်။

ထိုအခါ သူမက ဟာဖက်နာဂျီးယားအား ဖွင့်ပြောသည်။ နာဂျီးယား သဘောကျသွား၏။

ယခု... ပလပ်စတစ်ဗုံးများကို တင်ဆောင် လာသော သက်တီးရှားကုန်တင်သင်္ဘောကြီးသည် ရေမိုင် ၁၂ မိုင်နှုန်းဖြင့် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု နယ်မြေသို့ ဆိုက်ကပ် လာခဲ့တော့သည်။

လင်ဒါ၏ စီမံကိန်း စာရင်းမှာ ကပ္ပတိန် လာမီဆိုနှင့် ဆင်ဂျီမင်မြို့တို့၏ သစ္စာဖောက်မှုကြောင့် ပျက်စီးရဖွယ် ရှိ၏။ လာမီဆိုသည် မြို့တို့၏ အမိန့်အရ သေတ္တာများကို မေ့နှောက်ကြည့်မိသလား။

မြို့တို့သည် စရံငွေကို ယူပြီး လင်ဒါနှင့် ဒါလီယာအား အစိုးရ လက်သို့ ထည့်လိုက်ကာ ဗုံးများကို တခြား တဦးအား တခြား တနေရာ၌ သွားရောင်းရန် ကြံထားလျှင်ကော။

သို့ဆိုလျှင် နယူးယောက် ဆိပ်ကမ်းမှာ ဗုံးတွေ သွားယူလို့ ခြေစံ။ ပင်လယ်ပြင်ပေါ်၌ သွားယူခြင်းက စိတ်ချရမည်။

www.burmeseclassic.com

သို့သော် ဖိုက်ပါမှန်နှင့် အလူမိနမ် (အလူမိနိုယမ် မဟုတ်) ဖြင့် တည်ဆောက်သော လှေ ဝေါများသည့် ခေတ်တွင် ဤလှေမှာ ဖိသစ်ပိုင်မှ မဟော်ဂနီ သစ်သားဖြင့် ပြုလုပ်ထားသည်။

လှေကို ခိုင်ခံ့ လှပစွာ တည်ဆောက် ထားသည်။ စရိတ် အတော် ကုန်သည်။

လှေ၏ ပင်မ အဆောက်အအုံ အထပ်ကိုပင် သစ်သားဖြင့် ပြုလုပ်ထားသည်။

သို့သော် မသိသာအောင် ဆေးသုတ်ထားသည်။ သစ်သားသည် ရေဒါဖမ်းရခက်သော အရာဝတ္ထု တမျိုး ဖြစ်သည်။

ဝမ်းဗိုက် စက်ခန်းထဲတွင် ကြီးမားသော တာဘိုဒီဗယ် ပင်ဂျင်နှစ်လုံး တပ်ဆင်ထားပြီး သာမန်လှေများ၌ ပါရှိသော ညှိခန်း၊ ထမင်းစားခန်း၊ နေရာ အတော်များများကို ဆီနှင့် အပိုအလှဲထားရန် နေရာယူထားသည်။

နေရာသီချိန်ခါတွင် လှေပိုင်ရှင်သည် ဤလှေဖြင့် ဂျပေကမာမှ ငါးဖမ်းခြင်းသို့ လခိုက်ညများ၌ ကာရီဘီယန်ပင်လယ်ကိုဖြတ်ကာ အရှင်နှင့် မာရီဝါးနား ဆေးခြောက်များ ခိုးသွင်းလေ့ရှိသည်။

ဆောင်းရာသီ၌ မြောက်ဘက်သို့လာပြီး လှေငှားစားသည်။ ငါးသည်များကို မငှား။

သူ့လှေကို ကြိုက်သလို သုံးနိုင်သည်။ တနေ့ ဒေါ်လာ ၂၀၀၀။

အခန်း ၆

ရွက်လှေမှာ သမား ရိုးကျ ပုံစံမျိုး ဖြစ်သည်။ ၃၀ ပေ ရှည်သည်။ ပိုက်ဆံချမ်းသာပြီး အချိန်ဖြုန်းလိုသော လူများ အသုံးပြုလေ့ရှိသော ရွက်လှေမျိုး။

ဤ ရာသီချိန်ခါ၌ သီတင်းပတ် ဆုံးရက်များတွင် ထိုလှေများဖြင့် ကိုယ်လုံးတုတ်တုတ်၊ ဘာမြို့ဒါ တောင်းဘိတို့ ဝတ်ထားသော လူကြီးများသည် ငါးကြီးများ ပေါသည့် နေရာများသို့ ကမ်းရိုးတန်းသို့ ငါးများ ထွက်မြဲ ဖြစ်သည်။

နှုတ်လိုသည်။

စောင့်ရှောက်တော့ များသည်။ လင်ဒါသည် ထိုလှေငှား
သူ့အိမ်ကို ပေါင်နှံထားခဲ့၏။

ယခု ၎င်းလှေသည် ဘာနဂတ် ပင်လယ်အော်အလွန် တွင်
မြစ်ထဲရှိ လှေရော၊ လူပါကင်းရှင်းနေသော ဗောတံတားတစ်
အဆုံး လှေအိမ်(လှေဂိုဒေါင်)ထဲတွင် ဆီအပြည့်ဖြည့်ပြီး အသား
ရှိနေသည်။

နိုဝင်ဘာ ၁၂ ရက်၊ မနက် ၁၀ နာရီတွင် လင်ဒါ
ဒါလီယာတို့ အငှား ဗင်ကားတစ်စီးဖြင့် ထိုလှေဂိုဒေါင်သို့ ရောက်
လာကြသည်။

ဆောင်းမိုး ဖွံ့ဖွံ့လေး ရွာနေသည်။

ဆောင်းဥတု၌ အသုံးများသော ဗောတံတားများမှာ ယခု
လူခြေ ကင်းမဲ့နေသည်။

လင်ဒါသည် လှေဂိုဒေါင်၏ ကုန်းပိုင်း တံခါးနှစ်ခုကို
ဖွင့်ပြီး ဗင်ကားကို လှေ၏ပံပိုင်းမှ ခြောက်ပေ အကွာအဝေး
ရောက်အောင် ဖင်ထိုးသွင်းသည်။

ဒါလီယာသည် လှေကြီး၏ အရွယ်အစားကိုကြည့်ပြီး ထို
တပြု ဖြစ်နေသည်။

လင်ဒါသည် သူ၏ စာရင်းကိုကြည့်ပြီး အလုပ်ရှုပ်နေသည့်
နောက် မိနစ်နှစ်ဆယ်အတွင်း လှေပေါ်သို့ ပစ္စည်းများ
တင်ကြသည်။

• ကြီးခွေ အပိုများ၊ ရှည်မျောမျော သွယ်သွယ် ရှက်တိုင်
တခု၊ ပြောင်းရှည် နှစ်လုံးပြုး နှစ်လက်၊ (၁၀)လက်မပြောင်း
ခြံတံ နှစ်လုံးပြုး တလက်၊ အားကောင်းသော ရိုင်ဖယ်တလက်၊
အခေါင်းပါသော 'ဗော' လေးခုတွင် တပ်ထားသော ပလက်
ဖောင်း(ဖောင်ငယ်)တခု၊ ထပ်မံယူလာသော ဇယားချပ်များ
နှင့် နေ့လည်စာ အပါအဝင် သေသပ်စွာ ထုပ်ပိုးထားသော
အထုပ်များ ပါဝင်သည်။

လင်ဒါသည် ပစ္စည်းများအားလုံးကို ကျကျနန စေ့စေ့စပ်စပ်
ထည့်ထားသည်။

လှေ မှောက်သွားသည့်တိုင် ၎င်းပစ္စည်းများ လွင့်စင် ပြုတ်
ထွက်မည် မဟုတ်။

လှေဂိုဒေါင်နံရံမှ ခလုတ်ကို နှိပ်လိုက်ရာ ပင်လယ်ရေဘက်မှ
တံခါးကြီး အပေါ်သို့ ပွင့်၍ တက်သွားသည်။

ဆောင်းဥတု၏ မီးခိုးရောင်အလင်းတန်းများ ဝင်လာသည်။
လင်ဒါ လှေပေါ်တက်ပြီး စက်များနိုးကြည့်သည်။

လင်ဒါ အချက်ပြသည်နှင့် ဒါလီယာက ပံပိုင်းမှ ကြီးများ
ခြံတံလိုက်သည်။

လှေကို ဂိုဒေါင်ထဲမှနေ၍ အပြင်ဘက် မိုးရေစက်များ
အောက်သို့ ဦးမော့၍ မောင်းထွက်လာသည်။

တွမ်(စ်)မြစ်ထဲမှ ထွက်လာပြီးသောအခါ လင်ဒါနှင့် ဒါလီ
ယာတို့သည် အပေါ် ထိန်းချုပ်စင်မှ နေ၍ အောက်ဘက် ထိန်း
ချုပ်ခန်းသို့ ဆင်းလာကြသည်။

ဘာနဂတ် ရေလက်ကြားမှ ပင်လယ်ပြင်ကြီးဆီသို့ဆက်လက်
မောင်းထွက်ကြရဦးမည်။

မြောက်လေ တိုက်နေသည်။ လှိုင်းအနည်းငယ် ထသည့်
သို့သော် စိုးရိမ်စရာ မလို။ မှန်ချပ်များပေါ်မှ မိုးရေများ
ဝိုက်ပါဖြင့် သုတ်ပေးနေရသည်။ အနီးပတ်ဝန်းကျင်၌ အခြား
လှေတစင်းမျှ မတွေ့။

တနာရီ မရှိမီ၌ ဘာနဂတ် ရေလက်ကြားသို့ ရောက်လာ
ကြသည်။

လေက အရှေ့မြောက်ဘက်မှ ပြောင်း၍ တိုက်လာသည်။
အတ္တလန်တိတ် သမုဒ္ဒရာမှ လှိုင်းလုံးကြီးများက လှေပေါ်
လိမ့်တက် လာကြသည်။

လင်ဒါ ရယ်နေသည်။ သူတို့နှစ်ယောက် အပေါ်ထိန်းချုပ်
ခန်းသို့ ပြန်တက်ကြသည်။

ရေလက်ကြားမှ ဖြတ်စဉ် ဤအခန်းမှ မောင်းနှင် ရမည်။
အေးစက်သော မိုးရေစက်ကလေးများက သူတို့ မျက်နှာ
ပေါ်သို့ လာထိ နေကြသည်။

‘အပြင်ဘက်ရောက်ယင် လှိုင်းတွေ ဒီလောက် မကြီး
ဘူးကွာ’

ဒါလီယာက သူ့မျက်နှာပေါ်မှ ရေစက်များကို လက်ဖေး
နှင့် သုတ်လိုက်စဉ် လင်ဒါက ပြောသည်။

လင်ဒါ ပီတိ ဖြစ်နေကြောင်း ဒါလီယာ တွေ့သည်။
ပေါ်၌ သူ့ရီနေရခြင်းကို အရသာ တွေ့၏။ ရေပေါ် ဖောင့်
ပေါ်ခြင်းကို လင်ဒါ ကြိုက်သည်။

လင်ဒါသည် လက်ကိုင်ဘီးကို ဖြည်းညင်းစွာ တဘက်မှ
တဘက်သို့ လှည့်၍ ထိန်းမောင်းနေသည်။

လှေ ဘေးနှစ်ဘက်ဆီတွင် ကုန်းမြေကို တွေ့ရသည်။

ဘာနဂတ် မီးပြတိုက်ကို ညာဘက်ခြမ်း၌ တွေ့ရသည်။

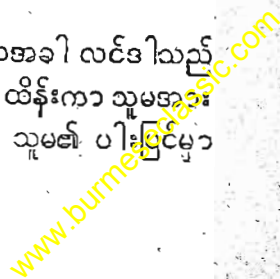
ကမ်းခြေမှ ဝေးလာသောအခါ မိုးပါးသွားသည်။ နေရောင်
ပြည့်နုနုလေး ထွက်ပေါ် လာသည်။

မီးခိုးရောင် တိမ်တိုက်များ ရွှေ့၍ ဖြူဖွေးနေသော စင်ရော်
များကို လှေနောက်ဘက်၌ ကျန်ရစ်ခဲ့ကြောင်း ဒါလီယာ တွေ့
ရသည်။ သူမ ငယ်ငယ်က တိုင်ရာမြို့ ကမ်းခြေ၌ သူမ ရပ်နေစဉ်
အညွှန်ရသော စင်ရော်များကို ပြန်သတိရလာသည်။

လင်ဒါ၏ အတွေး ရေယဉ်ကြော၌ သူမ နှစ်မျော နေမိခဲ့
သည်မှာ အတော် ကြာသွားခဲ့ပြီ။ ဖာဆေးလ်နှင့် တွေ့လျင်
လင်ဒါနှင့် သူမ၏ ဆက်ဆံမှု မည်သို့ ပြောင်းလဲ သွားဦးမလဲ။

ဖာဆေးလ်သည် အသက်ရှင်လျက်နှင့် ဗုံးများကို စောင့်နေ
ရဦးလား။ ဖာဆေးလ်နှင့် အမြန်ဆုံး စကားပြောမှု ဖြစ်မည်။
ဖာဆေးလ် အမှားအယွင်း အကြီးအကျယ် မလုပ်မိခင် နား
ညည်အောင် ပြောပြမှု ဖြစ်မည်။

သူမပင်လယ်ဘက်သို့ပြန်လှည့်ကြည့်သောအခါ လင်ဒါသည်
ထိန်းထိုင်ခုံမှနေ၍ ဘီးကို လက်တဘက်နှင့် ထိန်းကာ သူမအား
ညွှန်ကြည့်နေသည်။ ပင်လယ်လေကြောင့် သူမ၏ ပါးပြင်မှာ
အရောင်ပေါ်လာသည်။

၁၇၄ နန်းစိုး သိက်

သူမမျက်လုံးများ တောက်ပလာသည်။ သိုးရေခွံ ကုတ် အင်္ကျီ၏ ကော်လံများကို ထောင်ထားသည်။ လိပိုင်းစံ ဂျင်း တောင်းဘိက သူမပေါင်လုံးများ၌ တင်းကျပ်နေသည်။

လှေလှုပ်ရှားမှုပေါ် လိုက်၍ သူမ ဟန်ချက်ထိန်း ရပ်နေသည်။ လင်ဒါသည် အကြီးစား ဒီဇယ်အင်ဂျင် နှစ်လုံးတပ် ရွက် လှေကြီးကို စိတ်တိုင်းကျ နိုင်နိုင်နင်းနင်း မောင်းနေရသဖြင့် အားရပါးရ ရယ်လိုက်သည်။

လင်ဒါ တကယ်စိတ်ပါ၍ ရယ်ခြင်း ဖြစ်သောကြောင့် သူ့ အံ့ဩသွားသည်။ ဤရယ်သံမျိုး သူမ ကြားရခဲသည်။

‘မင်းဟာ ဒိုင်းနမိုက် မကလေးပဲ၊ သိရဲလား’

လင်ဒါက သူ့မျက်လုံးများတို့ လက်သီးနှင့် ပွတ်ယင်း ပြောလိုက်သည်။ သူမက ကုန်းပတ်ပေါ် ငွံကြည့်ပြီး ခေါင်းပြန်မော့ကာ ပြုံးပြသည်။

‘ကဲ...ပလပ်စတစ်ပုံးတွေ သွားယူရအောင်’

‘အေး... ကမ္ဘာမှာ ရှိသမျှ ပလပ်စတစ် ပုံးတွေဟာ ငါ့အတွက်ချည်းပဲ’

x x x

နွေခင်းပိုင်းတွင် လှေကို ခေတ္တရပ်ပြီး လင်ဒါက ရေဒီယိုလမ်းညွှန် ရှာဖွေကိရိယာဖြင့် ၎င်းတို့ ရောက်ရှိနေရာ အရပ်ရပ်ရှာဖွေကြည့်သည်။

နေဝင်ချိန်တွင် နှောင့်ယှက်သံများ ပေါ်လာမည် စိုးသဖြင့် ဘတ်ထား၍ စောစောလှုပ်ခြင်း ဖြစ်သည်။

ဖယားချုပ်ပေါ်မှ ကြက်ခြေခတ် အမှတ်သို့ အရှေ့စူးစူး အတိုင်း မောင်းသွားကြစဉ် ဒါလီယာက စားဖိုခန်းသို့ သွားပြီး ညူ့ယူလာသော အသားညှပ် ပေါင်မုန့်များနှင့် အတူ သိုးဆောင်ရန် ကော်ဖီ သွားဖျော်သည်။

ပလာစတာခပ်သေးသေးဖြင့် ကောင်တာပေါ်တွင် ခွဲစိတ် နှိုးသုံး ကပ်ကျေးတလက်၊ ပတ်တီးလိပ်၊ (မော်ဖင်းဖြည့်ထားသော) အိတ်ဆောင် ဆေးထိုးအပ် သုံးချ၊ ရက်တလင်ဆေးပါ သော ဆေးထိုးအပ် တခုတို့ကို မရွေ့လျားအောင် ဖြစ်ထားသည်။

သစ်သားပြား တစ်စုံကိုလည်း ကောင်တာအစွန်းတွင် ပလာစတာနှင့် ကပ်၍ ထုပ်ထားပြန်၏။

နေဝင်ခါနီး တနင်္ဂနွေအလိုတွင် ချိန်းဆိုထားသော နေရာသို့ ရောက်သွားကြသည်။

လင်ဒါသည် ရေဒီယို လမ်းညွှန် ကိရိယာဖြင့် မိမိတို့လှေ ဆောက်ရာအရပ်ကို သေချာစွာ စစ်ဆေးသည်။

အရှေ့ မိုးကုပ်စက်ဝိုင်းဘက်မှ မီးခိုးတန်းကို ဦးစွာ မြင်ရသည်။ ထို့နောက် မီးခိုးအောက်မှ သင်္ဘောကြီး၏ ပဲ့ထိန်းစင် အဆောက်အအုံနှစ်ခုကို အမဲစက်ကလေး နှစ်ခုအဖြစ် တွေ့ရသည်။

မကြာမီ သင်္ဘောကြီး တဖြည်းဖြည်း ချဉ်းကပ်လာသည်။ အနောက်တောင်တွင် နေမင်းကြီး နိမ့်ကျသွားပြီ။

www.burmeseclassic.com

လင်ဒါသည် နေ့ကိုကျောပေး၍ လှေကို သင်္ဘောဆီ ဦးတည်
မောင်းသွားသည်။ သင်္ဘောကို အကဲခတ်နေစဉ် မိမိအား မှီ
ပြောင်းတပ် သေနတ်ဖြင့် လှမ်းပစ်မည့်သူ ရှိပါက နေ့ရောင်
မျက်စိစူးသဖြင့် အလွယ်တကူ ပစ်၍ ရမည်မဟုတ်။

လင်ဒါသည် လှေပေါ်မှ နေ၍ ကုန်တင်သင်္ဘောကြီးထံ
မှန်ပြောင်းဖြင့် ကြည့်နေသည်။

သင်္ဘော ပယ်ဘက်ခြမ်းမှ အချက်ပြအလံနှစ်ခု ပေါ်လာ
သည်။ တခုက အပြာခံပေါ် အဖြူရောင်ကြက်ခြေခတ်။ ၎င်း
အောက်မှ အဖြူခံပေါ် အနီရောင် ခိုင်းမွန်းကွက်။

‘အမ်... အက်မ်... တဲ့’

လင်ဒါက ဖတ်လိုက်သည်။

‘ဟုတ်ပြီ၊ မိုဟာမက် ဖာဆေးလ် ပဲ’

နေရောင် မိနစ်လေးဆယ်စာ ကျန်ရှိဦးမည်။ လင်ဒါက
ရသမျှ အလင်းရောင်ကို အသုံးချရန် ကြံထား၏။

အနီးအနား၌ အခြားသင်္ဘောများ မရှိ။ ညအမှောင်ထဲမှာ
ထက် နေရောင်ရှိတုန်း ပစ္စည်း အပြောင်းအရွှေ့ လုပ်ခြင်းက
ပိုစိတ်ချရမည်။

လင်ဒါနှင့် ဒါလီယာတို့ ကုန်တင်သင်္ဘောကြီး၏ လက်ရန်း
များကို မျက်စိ ဒေါက်ထောက်ကြည့်နေမှ ဖြစ်မည်။

ဒါလီယာက သင်္ဘောအချက်ပြအလံကို ဖွင့်ပြသည်။ သူတို့
လှေကလေး သင်္ဘောကြီးနား ကပ်သွားသည်။

ဒါလီယာနှင့် လင်ဒါတို့ ခြေအိတ်ရှည်များကို ခေါင်းမှ
စွပ်၍ ရုပ်ဖျက်လိုက်ကြသည်။

‘နှစ်လုံးပြူးကြီး ပေးစမ်း’

သူမက လက်ထဲထည့်ပေးသည်။ သူက စက်ခန်းမှ ရွှေမှန်ချပ်
ကို ဖွင့်ပြီး ပြောင်းကို ဦးပိုင်းသို့ ထုတ်ကာ နှစ်လုံးပြူးကြီး ချိန်
ထားသည်။ ရီခင်တန် အော်တိုမက်တစ်၊ ပြောင်းရှည်နှစ်လုံးပြူး
ဖြစ်သည်။

ရွှေလျှားနေသော လှေပေါ်မှ ရိုင်ဖယ်ဖြင့် တိကျ မှန်ကန်
အောင် ပစ်ခတ်ရန် သိပ်မလွယ်ကြောင်း လင်ဒါ သိ၏။ ဤကိစ္စ
တို့ ဒါလီယာနှင့်သူ အကြိမ်ကြိမ် ဆွေးနွေးခဲ့ကြပြီးပြီ။

အကယ်၍ ဖာဆေးလ်သည် သင်္ဘောကို မထိန်းချုပ်နိုင်ခဲ့ပဲ၊
သူတို့အား ပိုင်းပစ်ခတ်လာလျှင် လင်ဒါက လှေကို ပြန်ကွေ့
မောင်းပြေးသွားမည်။

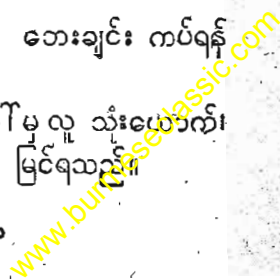
ဒါလီယာက လှေဖွဲ့ပိုင်းမှ နေ၍ နှစ်လုံးပြူးတလက်ဖြင့် ခုခံ
ထိခတ်ပေးရမည်။ အလှမ်း ဝေးလာသည်နှင့် ရိုင်ဖယ်ကို
ပြောင်းလဲ ကိုင်ရမည်။

‘လှေလှုပ်တာကို မင်း ဂရုမစိုက်နဲ့၊ သူတို့ကို ပစ်သာ ပစ်ထည့်၊
ခေါင်း မဖော်နိုင်အောင်သာ ဆော်ထည့်ချေ’

လင်ဒါက ဤသို့ မှာထား၏။ သို့သော် သူမသည် သူ့ထက်
သက်နက်ငယ် ပစ်ခတ်မှု ကျွမ်းကျင်ကြောင်း ပြန်သတိရလာ
သည်။

ကုန် သင်္ဘောကြီးသည် လှေငယ်နှင့် ဘေးချင်း ကပ်ရန်
အနည်းငယ် ဘေးသို့ တိမ်းလာသည်။

ဂိုက်ဥဝံ အကွာမှနေ၍ ကုန်းပတ်ပေါ်မှ လူ သုံးယောက်၊
သိန်းစင်ထိပ်မှလူတယောက်တို့ကို လင်ဒါ မြင်ရသည်။

လူတယောက်က အချက်ပြ အလံတိုင်နားသွားပြီး အလံ များ ချလိုက်သည်။

လင်ဒါ၏လှေမှ လှင့်ထူထားသော ဒယ်လ် ဘာ အချက်ပြ အလံကို အသိအမှတ် ပြုခြင်းဖြစ်သည်။

ရေဒီယိုဖြင့် ဆက်သွယ်လျှင် ပိုလွယ်သည်။

သို့သော် ဖာဆေးလ်သည် တချိန်တည်း၌ ကုန်းပတ် ပေါ် ရော ရေဒီယိုအခန်း၌ပါ ရှိမနေနိုင်။

‘တွေ့ပြီ ဟိုမှာ၊ ကက်ဦးထုပ် အပြာနဲ့ဟာ ဖာဆေးလ်ပဲ’

ဒါလီယာက မှန်ပြောင်း ပြန်ချယ်င်း ပြောသည်။

လင်ဒါ၏လှေကို ၁၀၀ အကွာသို့အရောက်တွင်ဖာဆေးလ် က သူ့ဘေးမှ လူနှစ်ယောက်ကို တစုံတခု ပြောလိုက်သည်။

သက်ကယ်လှေချ စက်သီးငယ်ကို ဘေးချပေးပြီး လက်ရမ်း ပေါ်တွင် သူတို့ လက်များကို မြင်သာအောင် တင်ထားကြ သည်။

လင်ဒါလည် ဖက်ရှိန်သတ်ပြီး ပြောင်းဖြတ် နှစ်လုံးပြီး ကိုင် လျက် အပေါ် ထိန်းချုပ်ခန်းသို့ တက်သည်။

ဖာဆေးလ်သည် ကုန်သင်္ဘောကို ကွပ်ကဲထားနိုင်ပုံ ရ၏။

သူ့ခါးပတ်ကြားမှာ ခြောက်လုံးပွားတလက် ထိုးထား၏။ ကုန်းပတ်ပေါ်သို့ သင်္ဘောသား တဦးနှင့် ပထမ အရာရှိ

အပ အားလုံးကို ရှောင်ခိုင်းထားပြီး ဖြစ်သည်။

ဒါလီယာက သင်္ဘောသားဆီ ကြီးတချောင်း ပစ်ပေး၏။

ကြီးကို သင်္ဘော ငုတ်တွင် ပတ်ရုံမျှ ပတ်ပြီး ကြီးအစကို ဒါလီယာထံ ပြန်ပစ်ပေးသည်။

လှေကို အလွယ်တကူ ကြီးဖြုတ်၍ မောင်းထွက်နိုင်အောင် ကြိုတင်စီမံထားခြင်း ဖြစ်သည်။

ဖာဆေးလ်သည် ပလပ်စတစ်ပုံး များကို ၂၅ ပေါင်စီ လေး သော အိတ်များဖြင့် ပြန်ထုပ်ထားသည်။

သင်္ဘော ကုန်းပတ်ပေါ်တွင် ထိုအထုပ် ၄၀ ထုပ်ကို သူ့ ဘေးမှာ ချထားသည်။ လက်တီးရှား သင်္ဘောဘေးမှ လှေကား ချလိုက်သည်။

ဖာဆေးလ်က လင်ဒါအား လှမ်းပြောသည်။

‘ကျုပ်ဆီက လူတယောက် ဆင်းလာမယ်၊ လက်နက် မပါ ဘူး၊ ခင်ဗျားကို အိတ်တွေ ဝိုင်းသယ်ပေးလိမ့်မယ်’

လင်ဒါက ခေါင်းညိတ်ပြသည်။ သင်္ဘောသားတဦး ဆင်း လာ၏။ သင်္ဘောသားသည် ခြေအိတ် မျက်နှာဖုံး စွပ်ထားသော

ဒါလီယာနှင့် လင်ဒါတို့အား မျက်စိ လွှဲထားသည်။

သက်ကယ်လှေချစက်သီးကို ကုန်တင်ကုန်ချ ကရိန်းငယ်လေး ဖော အသုံးပြု၍ ပထမဆုံး အိတ်ခြောက်လုံးကို ကုန်တင် ပိုက်

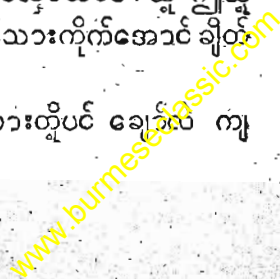
ထွန်ကြီးဖြင့် ချိတ်ဆွဲလျက် ချပေးသည်။

အော်တိုမက်တစ်လက်နက်များကိုကင်းပတ်စဖြင့် ပတ်၍ ထည့် ပေးလိုက်သည်။

ရေပေါ်၌ လှုပ်စိလှုပ်စိဖြစ်နေသော လှေငယ်ပေါ်သို့ ဤသို့ ဝိုက်ဖြင့် ချရသော ပစ္စည်းများကို ချိန်သားကိုကိုင်အောင် ချိတ်

ဖြုတ်ပေးရခြင်းမှာ သိပ် မလွယ်ပေ။

တကြိမ်တွင် လင်ဒါနှင့် သင်္ဘောသားတို့ပင် ချော်လဲ ကျ သွား၏။

၁၀၀ နှစ် ဝိုးသိမ်း

သဘော စက်ခန်း ထဲတွင် အိတ် ၁၂ လုံး သွင်းပြီး ကုန်ချခြင်းကို ခေတ္တ ရပ်ကာ ဒါလီယာ၊ လင်ဒါနှင့် သဘောသားတို့သည် အိတ်များကို သဘောဦးပိုင်း အခန်းထဲ ပြောင်းရွှေ့၍ နေရာချကြသည်။

လင်ဒါသည် အိတ်များကို ချက်ချင်း ဖောက်ကြည့်ချင်စိတ် ပေါက်နေ၏။ ၁၂ အိတ်စီ အသုတ်လိုက် နှစ်ခေါက် ထပ်ချကြသည်။ လှေပေါ်မှ သုံးဦးမှာ ရာသီဥတု အေးသော်လည်း ချွေးရွှဲနေပြီ။

အဝေးကြည့် မျှော်စင်ပေါ်မှ လူ၏ အော်သံကို လေတိုက်၍ ကောင်းကောင်း မကြားရ။ ဖာဆေးလ်က နောက် လှည့်ပြီး လက်နှစ်ဘက်ကို နားရွက် နောက် ကပ်၍ နားစွင့်သည်။

မျှော်စင် အစောင့်သည် လက်နှစ်ဘက် ဝှေ့ယမ်း လျက် လက်ညှိုး ထိုးပြနေသည်။ ဖာဆေးလ်က လက်ရန်းမှ ကုန်း၍ အောက်သို့ လှမ်းအော် ပြောသည်။

‘အရှေ့ဘက်က သဘောတစင်း လာနေတယ်၊ ကျုပ်သွားကြည့်ဦးမယ်’

၁၅ စက္ကန့် အတွင်း သူ သဘောမျှော်စင်သို့ ရောက်သွားပြီး လန့်နေသော အစောင့်ထံမှ မှန်ပြောင်းကို ဆွဲယူကြည့်သည်။ ကုန်းပတ်ပေါ် ချက်ချင်း ပြန်ဆင်းလာသည်။

‘သဘောဦး နားမှာ အဖြူရောင် အစင်းတခုနဲ့ မော်တော်တစင်း လာနေတယ်’

‘အဲဒါ ကမ်းရိုးတန်းစောင့်တပ်ရဲ့ ကင်းလှည့် မော်တော်တစင်း ဘယ်လောက် ဝေးလဲ’

လင်ဒါက ဖာဆေးလ်အား ပြန်မေးသည်။
‘ရှစ် ကီလိုမီတာ၊ ဒါပေမယ့် သူ ခပ်မြန်မြန် မောင်းလာနေပြီ’

‘ဒါဖြင့်.... နောက်ဆုံး အသုတ်ကို မြန်မြန် ချပေးစမ်း’
ဖာဆေးလ်က သူ့ ဘေးမှ သဘောသားကို ပါးတချက် နှိုက်ပြီး ထိုလူ၏ လက်များကို ကရိန်းထိန်းတံပေါ် တင်ပေး ထိုက်သည်။

နောက်ဆုံး ပလပ်စတစ်ဗုံး အထုပ် ၁၂ ထုပ် ပါသော ပိုက် အိတ်ကြီး လှေပေါ်သို့ လျင်မြန်စွာ ကျလာသည်။

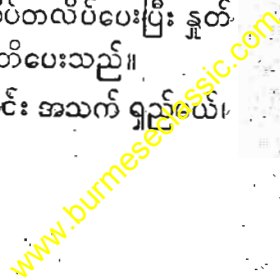
သဘောကုန်းပတ်ပေါ်တွင် ဖာဆေးလ်က ချွေးပြန်နေသော သဘောသားအား အမိန့် ပေးလိုက်သည်။

‘ဒီလက်ရန်းပေါ် မင်းလက်တွေ တင်ထားပြီး ရပ်နေ’
သဘောသားသည် မိုးကုပ် စက်ဝိုင်းဆီ အာရုံစိုက် ကြည့် လျက် အသက်အောင့်ထားသကဲ့သို့ တောင့်တောင့်ကြီး ရပ်နေသည်။ ဖာဆေးလ်က သဘောဘေး လှေကားမှ ဆင်းသွားသည်။

သဘော စက်ခန်းထဲ၌ ရပ်နေသော သဘောသား သည် ဖာဆေးလ်အား လှမ်းကြည့်နေသည်။

ဖာဆေးလ်က ၎င်းအား ငွေစက္ကူ အလိပ်တလိပ်ပေးပြီး နှုတ်ခမ်းနား သေနတ်ပြောင်း တေ့လျက် သတိပေးသည်။

‘မင်း တာဝန် ကျေတယ်၊ နှုတ်လုံမှ မင်း အသက် ရှည်လေ၊ ဆေးလည်လား’

သင်္ဘောသားသည် ဦးခေါင်း ညိတ်ပြ ချင်သော်လည်း နှာခေါင်းဝဋ် သေနတ်ပြောင်း ခံနေသဖြင့် ညိတ်၍မရ။

‘က...သွားတော့’

သင်္ဘောသားသည် မျောက်တကောင်လို လှေခါးမှ လျှင် မြန်စွာ တက်သွားသည်။ ဒါလီယာက လှေထိန်းကြိုးတို့ ပြေနေ သည်။

ထိုအချိန်၌ လင်ဒါသည် သူ့အတွေးနှင့်သူ တွေဝေနေ၏။ ဖြစ်လာတော့မည့် အခြေအနေများကို ပြေရှင်း ရင်ဆိုင်ဖို့အကြံ ထုတ်နေသည်။

ကင်းလှည့် မော်တော်သည် လက်တီးရှား သင်္ဘောကြီး၏ အခြားတဘက်မှ လာနေသဖြင့် လင်ဒါ၏ လှေငယ်ကို မမြင် နှိုင်းသေး။

ကုန် သင်္ဘောကြီး ရေလယ်၌ရပ်ထားပုံကို ကင်းလှည့် မော် တော် မသင်္ကာဖြစ်၍ လာ စစ်ဆေးသလား။ သို့မဟုတ် တစ် တယောက်က သတင်းပေးလိုက်သလား။

ဤ ရေပိုင်နက် အတွင်း၌ ကင်းလှည့်မော်တော် ခြောက် စီးရှိသည်။ အားလုံး ၈၂ ပေ ရှည်သည်။ ဒီဇယ်အင်ဂျင်နှစ်ထပ် တပ် မြင်းကောင်ရေ ၁၆၀၀ အား။ ရေမိုင် ၂၀ ထိ ကောင်း ကောင်းမောင်းနိုင်သည်။ ရေဒါပါသည်။ သင်္ဘောသား ရှင်ဦး ပါသည်။ ဒဿမ ၅၀ ကယ်လီဘာ မရှင်းဝန်းနှင့် ၈၁ မေ မော်တာတလက်ပါသည်။

လက်တီးရှား သင်္ဘောကို ချက်ချင်း မီးရှို့ပစ်ရ ကောင်း မည်လား။ မဖြစ်သေး။ ပထမ သင်္ဘောသားက ဒမြ တိုက်နေ သည်ဟု အော်ပြီး တိုင်လိမ့်မည်။ ပိုဆိုးမည်။ ရှာဖွေရေး လေယာဉ်များဖြင့် မိမိလှေကို လိုက်ရှာကြမည်။

အချို့ လေယာဉ်များမှာ လှေ၏အင်ဂျင်အပူချိန်ကို ထောက် လှမ်း ရှာဖွေနိုင်သော အင်ဖရာရက်ဒ် (အနီအောက် ရောင်ခြည်) ကိုရိုယာများပါသည်။

ဤ မှောင်တော့မည်။ လမထွက်။ ထွက်ပြေးတာ အကောင်း ဆုံး။

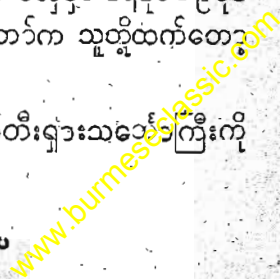
လင်ဒါသည် သတိ ပြန်လည်လာသည်။ သူ စဉ်းစားတာ ငါးစက္ကန့်မျှသာ ကြာ၏။

လင်ဒါသည် လှေကို စက်ရုံနှိပ်ဖြင့်ပြီး သင်္ဘောဘေးမှ ကျွေ ထွက်သည်။ မိုင် ၄၀ အကွာရှိ ကုန်းပိုင်းသို့ ဦးတည် သွားသည် ဟက်ကုန် ဖွင့်မောင်းသဖြင့် နားငြီးမတတ် ဆူညံနေသည်။

သင်္ဘော ဦးပိုင်းမှ လှိုင်းများကြောင့် ရေစက် ရေမှုန်များ ထွားဖွား စင်လာသည်။

ကုန် အလေးချိန် စီးနေသော်လည်း လှေမှာ ရေမိုင် ၁၉ မိုင် အထိ ပြေးနေနိုင်ပြီ။ ကင်းလှည့် မော်တော်က သူတို့ထက်တော့ မြန်မြန် မောင်းနိုင်သည်။

လောလောဆယ်တော့ ကြားမှာလက်တီးရှားသင်္ဘောကြီးကို ခံထားမှ ဖြစ်မည်။

လင်ဒါက အောက်ခန်းမှ ဖာဆေးလ်အား အော်ပြောသည်။

‘၂၃၈၂ ကီလိုဆိုင်ကယ်ကို လှည့်လိုက်စမ်းပါ’

ရင်းမှာ နိုင်ငံတကာ ရေဒီယိုတယ်လီဖုန်း အကူအညီတောင်းသည့် အသံလှိုင်းကြောင်း ဖြစ်သည်။

သင်္ဘော တစ်စင်းနှင့် တစ်စင်း ခေါ်၍လည်း ရသည်။

နောက်ပြန်လှည့်ကြည့်သောအခါ ကင်းလှည့်မော်တော်က မြင်ရပြီ။

သီသော်...လက်တီးရှား သင်္ဘောနားသို့ပင် မရောက်သေး၊ ဒုန်းစိုင်း လိုက်လာလျက် ရှိ၏။

ဖာဆေးလ်က အပေါ်ထိန်းချုပ်ခန်းသို့ လှေကားထိပ်အထိ ပြေးတက်လာပြီး သတင်းပို့သည်။

‘ကျုပ်တို့ကို ရပ်ခိုင်းနေတယ်ဗျ’

‘သောက်ဂရုမစိုက်နဲ့၊ ကုမ်းခြေစောင့်တပ်ရဲ့ လှိုင်းကို ခလုတ်ဖွင့်လိုက်၊ ဒိုင်ခွက်မှာ ရေးထားတယ်၊ သူ့ အကူအညီ ထပ်တောင်းသလားဆိုတာ ကြည့်ရအောင်’

လင်ဒါ၏လှေမှာ မီးများမဖွင့်ပဲ မောင်းပြေးလျက်ရှိသည်။ သူတို့နောက်မှ ကင်းလှည့် မော်တော်ကလည်း ထက်ကြပ်မကွာ လိုက်လာနေဆဲ။

ဒါလီယာသည် သင်္ဘောမှော်စင်ခန်း၏ လက်ရန်းပေါ်တွင် စွန်ပုံသဏ္ဍာန် ရေဒါ ခြေရာဖျောက် ကိရိယာကို တပ်ဆင်ပြီး သွားလေပြီ။

ရင်းကိရိယာကို သင်္ဘောပစ္စည်း အပို အရောင်းဆိုင်တစ်ခုမှ ဒေါ်လာပေး၍ ဝယ်ယူခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

လင်ဒါက သူမအား အောက်ထပ်သို့ စေလွှတ်လိုက်သည်။ မြင်းများ ခိုင်ခံ့စွာ ချည်နှောင်ထားခြင်း ရှိ မရှိ စစ်ဆေးသည်။

ပြေးယင်း လွှားယင်းနှင့် ပစ္စည်းများ ရေထဲ လှင့်စင်ထွက်ခြင်း မရှိစေလိုပေ။

သူမသည် စက်ခန်းထဲဝင်ကြည့်ပြီး ဦးပိုင်းအခန်းသို့ ဝင်သွားသည်။

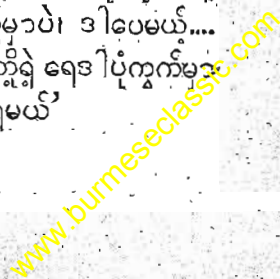
ဖာဆေးလ်က ရေဒီယိုရှေ့တွင် မျက်မှောင်ကြုတ်၍ ထိုင်နေသည်။

‘ဘာမှ မကြားသေးဘူး၊ ဘာလို့ ရေဒါ ခြေရာဖျောက်ချင်တာလဲ’

ဖာဆေးလ်က အာရပ်လို မေးသည်။

‘ကျွန်မတို့ကို ကင်းလှည့်မော်တော်က တွေ့သွားပြီ၊ ကင်းလှည့်မော်တော်က ကက်ပတိန်ဟာ ကျွန်မတို့ကို မှောင်ထဲမှာ ထိခမ်းရတော့မယ်ဆိုတာ ရိပ်မိယင် သူဟာ အခု မျက်စိနဲ့ ခြေထောက်များ ရေဒါနဲ့ ခြေရာခံလိုက်ဖို့ စီစဉ်မှာပဲ၊ ဒါပေမယ့်... ကိရိယာကြောင့် မှောင်သွားတဲ့အခါ သူတို့ရဲ့ ရေဒါပုံကွက်များ ခြေရာဖျောက် အစက်အကြီးကြီးတစ်ခု တွေ့ရမယ်’

‘နေဦး...’

‘ဒီမယ် ကျွန်မ ပြောတာ နားထောင်၊ ရှင် ကျွန်မနဲ့ ရှင်းနိုး
 သလို မနေနဲ့၊ လက်ဖျားနဲ့တောင် မထိုနဲ့၊ သိလား၊ သူ့ ရွှေမာ
 အင်္ဂလိပ်လိုပဲပြော၊ သူ့ အိမ်ကျယ် အပေါ်ထပ် ဘယ်တော့
 တက်မလာနဲ့၊ သူ့ကို ရုတ်တရက် လန့်သွားအောင်လဲ မလုပ်နဲ့
 ဒီ စစ်ဆင်ရေးကြီးအတွက် ရှင် အဲဒီဟာတွေကိုလဲ လိုက်နာပ
 ဒါလီယာက လင်ဒါရှိရာ အပေါ်ထပ်သို့ ခေါင်းမော့ပြန်
 ဖာဆေးလ်အား မှာကြားသည်။

ဖာဆေးလ်၏ မျက်နှာမှာ ရေဒီယို မီးခလုတ် လေးများ
 ခိုင်ခွန်များမှာ မီးရောင်ဟပ်၍ လင်းနေသည်။

မှောင်ရိပ်ကျသော သူ့မျက်တုန်း ချိုင့်ကြီးများထဲမှ သူ
 မျက်လုံးများက တောက်ပ နေသည်။

‘အေး....၊ စစ်ဆင်ရေး အတွက်တော့ ငါ လိုက်နာပါမယ်
 ရဲတော် ဒါလီယာ၊ သူ့ လှုပ်ရှားနေသရွေ့ ငါ သူ့ပျော်အောင်
 သူ့ အကြိုက် လိုက်နေပြပါမယ်’

ဒါလီယာ ခေါင်းညိတ်ပြီး အပေါ် တက်သွားသည်။

မှောင်နေပြီ။ ကမ်းခြေစောင့် တပ်ဖွဲ့ မော်တော်၏ မီးခ
 မီးစိမ်းများ၊ သူတို့ကို ရှာဖွေနေသော ဆလိုက် မီးတန်းကြီး
 တို့ကို တွေ့ရသည်။

ကင်းလှည့်မော်တော်သည် လင်ဒါ၏ လှေထက် ရေမိုင်နှစ်
 မိုင်ဝက်မျှ သာသည်။

ယခု သူက သူတို့ထက် လေးမိုင်ခွဲမျှသာ ရွှေ့ရောက်နေသည်
 သူ့ ဘေးသို့ ဖာဆေးလ် ရောက်လာသည်။

‘ကင်းလှည့်မော်တော်က ကပ်ပတိန်က လက်တီးရှားသင်္ဘောကို
 ခွာဖို့ အကောက်ခွန်ဌာနကို ရေဒီယိုနဲ့ အကြောင်းကြားလိုက်ပြီ၊
 ကျုပ်တို့ကိုတော့ သူ့ကိုယ်တိုင် လိုက်ဖမ်းမယ်တဲ့’

‘ဒါလီယာကို အချိန်ကျပြီလို့ ပြောလိုက်’

လင်ဒါ၏ လှေကို ကင်းလှည့်မော်တော်က မမြင်ရတော့ပေ။
 သို့သော် သူ သွားသည့် လမ်းကြောင်းအတိုင်း လိုက်လာ
 နိုင်ကြောင်း၊ သူ့ ခြေရာကို ကောက်လိုက်နေကြောင်း လင်ဒါ
 တွေ့ရသည်။

သူတို့ ရေဒါ၏ တန်ခိုးပေတည်း။ အနီးအနားမှာ သင်္ဘော
 သမီးတလေရှိလျှင် ကောင်းမည်။

ဟာ...ကံကောင်းလိုက်တာ။

လှေဦး၏ ပယ်ဘက်ပိုင်းမှာ သင်္ဘောတစင်း၏ မီးလုံးဖြူများ
 တွေ့ရသည်။ မြောက်အရပ်သို့ သွားနေသော ကုန်သင်္ဘော
 တစင်း။ လင်ဒါသည် လှေကို ၎င်းသင်္ဘော ဦးပိုင်းနှင့် တထပ်
 နည်းကျအောင် ဦးလှည့် မောင်းသွားသည်။

ထိုအခါ ကင်းလှည့်မော်တော်မှ ရေဒါ ပုံကွက်ပေါ်တွင်
 ကုန်သင်္ဘော၏မီးစက်အကြီးနှင့် လင်ဒါလှေ၏ မီးစက်အငယ်တို့
 တွေ့သွားမည်။

‘အဆင်သင့် ပြင်ကြဟေ့’

လင်ဒါက ဒါလီယာအား အော်ပြောသည်။

‘ကဲ...လုပ်စို့’

သူမက ဖာဆေးလ်အား ပြောလိုက်သည်။ ဖာဆေးလ် ဘာမှ ပြန်မမေး။ သူတို့နှစ်ဦး ရေပေါ် ပေါ်သော ဗောများပါသည့် ပလက်ဖောင်း (ဖောင်ငယ်) လေးကို ဆွဲထုတ်နေကြသည်။

ဗောများမှာ ငါးဂါလံဝင် စည်ပိုင်းများဖြစ်ပြီး အပေါ်တွင် အပေါက်ငယ်လေးနှင့် ဘေးတွင် သမရိုးကျ ဘုံတိုင်ခေါင်းတို့ ပါရှိသည်။

ဒါလီယာက အခန်းထဲမှ အလံတိုင်နှင့် လက်ရန်းပေါ်မှ ရေဒါ ခြေရာဖျောက် ကိရိယာတို့ကို ယူလာသည်။

ဖလက်ဖောင်းရှိ ဆော့ကက်တွင် အလံတိုင် စိုက်ထူပြီး ၎င်းတိုင်တွင် ရေဒါ ခြေရာဖျောက် ကိရိယာကို တပ်ပေးသည်။

ထို့နောက် ပလက်ဖောင်း အောက်တွင် ခြောက်ပေ ကြီး တချောင်းတပ်၍ ကြိုးစ တဘက်ကို လေးလံသော ခဲတုံးတုံး ချည်ပေးသည်။

လင်ဒါ၏ လှေသည် ကုန်သင်္ဘောကြီး၏ ဦးပိုင်းအောက်မှ ကပ်၍ ဖြတ်ကျော် မောင်းပြေးသွားသည်။

တဖန် မြောက်ဘက်သို့ ဦးလှည့်ပြီး ပဲ့ပိုင်း၌ ကျန်ရစ်ခဲ့သော ကုန်သင်္ဘောကြီးကို လှည့်ကြည့်သည်။

ကုန်သင်္ဘောကြီးသည် သူ့လှေနှင့် ကင်းလှည့် မော်တော်ကြား ရောက်နေပြီ။

လင်ဒါ၏ လှေမှ ရေဒါလှိုင်းများကို သင်္ဘောကြီးက ကာကွယ် ပေးထားသကဲ့သို့ ဖြစ်သွားပြီ။

လင်ဒါသည် ကင်းလှည့် မော်တော် နှင့် အကွာအဝေးကို လှည့်ကြည့်ပြီး ခန့်မှန်းသည်။

‘ဘုံတိုင်တွေ တဝက်လှည့်ဖွင့်’
ခေတ္တအကြာတွင် လှေကို စက်ရပ်လိုက်သည်။
‘ကဲ... ရေထဲချ’

ဒါလီယာနှင့် ဖာဆေးလ်တို့က ပလက်ဖောင်းကို ရေပေါ် ချလိုက်ကြသည်။ ရေပေါ်၌ လှုပ်နေသဖြင့် အလံတိုင်နှင့် ရေဒါ တန်ပြန် ကိရိယာတို့ ယိမ်းယိုင်လှုပ်ခါနေသည်။

ဖောင် အနည်းငယ် ငြိမ်သွားမှ လင်ဒါက စက် ဖွင့်ပြီး တောင်ဘက် စူးစူးသို့ ဦးတည် မောင်းထွက်သည်။

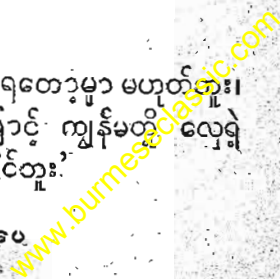
‘ရေဒါ အော်ပရေတာကတော့ သူမြင်ရတဲ့ သင်္ဘောဟာ ကျုပ်တို့ဟာလား ဘယ်သူ့ဟာလဲဆိုတာ သိမှာမဟုတ်ဘူး၊ ရေဒါက ရေပေါ်မှာ ဘယ်လောက်ကြံ့ခိုင်ကြာ ပေါ်နေမှာလဲ’

ဖာဆေးလ်က တဆက်တည်း မေးသည်။
‘ဘုံတိုင်ခေါင်း တဝက် ဖွင့်ထားယင် ၁၇ မိနစ် ကြာမယ်၊ မော်တော် ဒီနား ရောက်လာတဲ့အခါ မြုပ်သွားလောက်ပြီ’

ဒါလီယာက ဖြေသည်။
‘ဒါဆို သင်္ဘောကြီး ဘေးကနေ မြောက်ဘက်ကို ငါတို့ လိုက်သွားနေတယ်ထင်ပြီး သင်္ဘောကြီးနောက် သူတို့ လိုက်လာကြမှာလား’

‘ဖြစ်နိုင်တယ် ထင်တာပဲ’
‘ငါတို့ကို သူ မြင်ရသေးလား’

‘မမြင်ရတော့ပါဘူး၊ အသံလဲ ကြားရတော့မှာ မဟုတ်ဘူး၊ သင်္ဘောကြီးက စက်သံနဲ့ လှိုင်းသံကြောင့် ကျွန်မတို့ လှေရဲ့ ကော်သံကို ဘယ်နည်းနဲ့မှ သူတို့ မကြားနိုင်ဘူး’

မျှော်စင်ခန်းပေါ်တွင် လင်ဒါသည် ကင်းလှည့်မော်တော်၏ မီးဖြူနှစ်လုံးနှင့် ဗယ်ဘက်ဘေး မီးနီတို့ကို မြင်ရသည်။

အကယ်၍ မိမိ နောက်သို့ လိုက်လာရန် ဦးလှည့်လိုက်လျှင် ၎င်း၏ ညာဘက်ခြမ်းမှ မီးစိမ်းကို မြင်ရလိမ့်မည်။

သူ့ဘေးတွင် ဒါလီယာ ရောက်နေသည်။

ကင်းလှည့် မော်တော်၏ မီးများကို နှစ်ဦး အတူ အကဲခတ် နေကြသည်။ မီးနီကိုသာ မြင်ရ၏။

အတော်ဝေးသွားသောအခါ မီးအဖြူစက်ကလေးများနှင့် ရံဖန်ရံခါ ဆလိုက်မီးတန်းတို့ကိုသာ တွေ့ရတော့သည်။

မျှော်စင်ပေါ်သို့ တတိယမြောက် လူသားတဦး ထပ်ရောက် လာကြောင်း လင်ဒါ သိလိုက်သည်။

‘ခင်ဗျားရဲ့ အစွမ်းဟာ ချီးမွမ်းလောက် ပါပေတယ်ဗျာ’ မိုဟာမက်ဖာဆေးလ်က ပြောလိုက်သည်။

လင်ဒါက ဘာမှ ပြန်မပြောပေ။

အခန်း ၇ ။

ဗိုလ်မှူး ကာဘာကော့ဗ်၏ မျက်လုံးများ နီနေသည်။ သူ စိတ်တိုနေသည်။

နယူးယောက်မြို့ရှိ လူဝင်မှု ကြီးကြပ်ရေးနှင့် နိုင်ငံသားခံယူရေးရုံးမှ စာရေးများသည် ယခုအခါ နေ့စဉ်နှင့် အမျှ စားပွဲပိုင်၍ အမေရိကန် ပြည်ထောင်စုတွင်း နေထိုင်လျက် ရှိသည်။ နိုင်ငံခြားသား၊ အာရပ်များ၏ မှတ်ပုံတင်ဓာတ်ပုံများကို စိစစ်ရာတွင် နေသော ကာဘာကော့ဗ် ဘေးမှ ခြေသံဖွဲ့ နင်း၍ လမ်းလျှောက်တတ်နေကြပေပြီ။

စားပွဲရည်ကြီး ပေါ်၌ ကာဘာကော့ဗ်၏ ဘေးတစ်ဖက်
တချက်စီတွင် ရှိသော လယ်ဂျာစာရင်း စာအုပ် အရွယ် စာအုပ်
ကြီးများတွင် ဓာတ်ပုံနှင့်အချက်အလက်စုစုပေါင်း ၁၃၇,၀၀၀
ပါရှိသည်။

၎င်းတို့အားလုံးကို တခုမကျန် ကြည့်ရှု စစ်ဆေးရန် ကာဘာ
ကော့ဗ် ဆုံးဖြတ်ထား၏။

ဤမိန်းမသည် တာဝန်အရ ဤနိုင်ငံ၌ ရောက်ရှိ နေပါ
သည့်အတွက် 'အရေးခွဲ' စရာ တခု ကြံဖန် လုပ်ပေးထားမည် ဖြစ်
ကြောင်း သူ ယုံကြည်သည်။

လူဝင်မှု ကြီးကြပ်ရေးရုံးမှ စုဆောင်းထားသော 'မသက်
ဖွယ်ရာ အာရပ်များ' စာရင်း ဖိုင်တွဲ၌ မိန်းမ အနည်းငယ်
ပါရှိပြီး ၎င်းတို့အနက် တဦးတယောက်မျှ ဟာဖက်ဇ်နာဂျီးယား
၏ အိပ်ခန်းထဲ၌ တွေ့ခဲ့ရသော မိန်းမများနှင့် လုံးဝ မဆင်
ကြချေ။

လူဝင်မှုရုံးမှ ခန့်မှန်းချက်အရ အရွှေ့တက် ကမ်းရိုးတန်း
သို့ မတရား ခိုးဝင်လာပြီး၊ မည်သည့် ရုံး၊ ဌာန စာရင်းဇယား
များထဲတွင်မှ မရှိသော အာရပ်များမှာ လူဦးရေ ၈၅,၀၀၀ ခန့်
ရှိသည်။ ၎င်းတို့ အများစုသည် မထင်ရှားသော အလုပ်များ
ဝင်လုပ်ကိုင်ပြီး၊ သူတပါးကို နှောင့်ယှက်ခြင်း မရှိကြ။

သူတို့အပေါ် အာဏာပိုင်များ စိတ်ဝင်စားလောက်ဖွယ်
အပြုအမူများ လုံးဝ မလုပ်ကြပေ။

ယခု...မသက်ဖွယ် မိန်းမသည်လည်း ဤသို့သော လူများ
ထဲမှ တယောက် အပါအဝင် ဖြစ်လိမ့်မည်။

ကာဘာကော့ဗ်သည် စိတ်ပျက်စွာဖြင့် စာမျက်နှာ နောက်
တရွက် လှန်လိုက်သည်။ မိန်းမ တယောက်။ ကက်သရင်း
ဂါလစ်စ် တဲ့။ ပီးနစ် ဇီ မြို့တွင် ထိုထိုင်းသောကလေးများအား
ပညာသင် စောင့်ရှောက်ပေးနေသည်။ အသက် ၅၀ ရှိပြီ။

စာရေးတယောက်က ကာဘာကော့ဗ် တတောင်ဆစ်နား
ကပ်လာပြီး....

'ဗိုလ်မှူး ရုံးခန်းထဲမှာ ခင်ဗျားဆီ ဖုန်းလာနေတယ်'

'ကောင်းပြီ၊ ဒီစာအုပ်တွေကို မရွှေ့နဲ့နော်၊ နေရာ ပျောက်
သွားဦးမယ်'

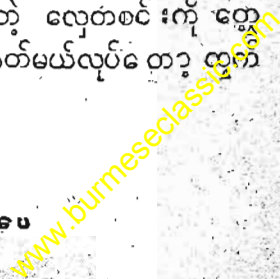
ဖုန်းခေါ်သူမှာ ဝါရှင်တန်မှ ဆမ်ကော်လီ ဖြစ်သည်။

'ဘယ်လိုလဲ'

'မထူးသေးဘူး၊ အာရပ် ၈၀၀၀၀ ကို ဆက် စစ်ဆေးရ
ဦးမယ်'

'ကမ်းစောင့်တပ်က သတင်းတခု ရတယ်၊ ကျုပ်တို့ အတွက်
အသုံးဝင်ချင်လဲ ဝင်မယ်၊ မဝင်ချင်လဲ မဝင်ဘူးပေါ့၊ မနေ
နေ့ခင်းက သူတို့ကင်းလှည့် မော်တော်တစီး နယူးဂျာဇီ ကမ်းရိုး
တန်း အလွန် ပင်လယ်ပြင် တနေရာမှာ လစ်ပျား ကုန်တင်
သင်္ဘောတစင်း ဘေးမှာ အားကောင်းတဲ့ လှေတစင်းကို တွေ့
လိုက် သတဲ့၊ အနီးကပ်သွားပြီး အကဲခတ်မယ်လုပ် တော့ ထွက်
ပြေး သွားသတဲ့'

'မနေ့က ဟုတ်လား'

‘ဟုတ်တယ်၊ သူ့ထို့အပြန်မှာ သင်္ဘောတစ်စင်း မီးလောင်လို့ အလုပ်ရှုပ်သွားသေးတယ်၊ အဟိုကုန်သင်္ဘောကတော့ ဘေရွတ်က လာတာတဲ့’

‘ခူ... ဒီသင်္ဘော ဘယ်ရောက်သွားလဲ’

‘ဘရွတ်ကလင်း ဆိပ်ကမ်းမှာ ခဏ ထိန်းသိမ်းထားတယ်၊ ကက်ပတိန် တော့ ပျောက်နေတယ်၊ အသေးစိတ် တွေ မသိ သေးဘူး’

‘ထွက်ပြေးတဲ့ လှေရော’

‘မွှောင်ထဲမှာ ခြေရာဖျောက်သွားလေရဲ့’

ကာဘာကော့ ဗ်က ညစ်ညမ်းစွာ ရေရွတ် ကျိန်ဆဲလိုက်၏။

‘ဒီကောင်တွေ ခုမှ ဘာလို့ ဒီသတင်းပြောရသလဲ’

‘မပြောတတ်ပေါင်...၊ ခု သိရတော့လဲ သိရသလောက် ဆက်စုံစမ်းကြတာပေါ့၊ အကောက်ခွန်ကို ကျုပ်စုံစမ်းကြည့် ပေးမယ်၊ သူ့ထို့က ရှင်းပြလိမ့်မယ်’

* * *

လက်တီးရှားသင်္ဘော၏ ပထမအရာရှိနှင့် ယာယီကက်ပတိန် ဖြစ်သူ၊ မှုစတာဖာဖော်စီသည် သူ၏ အခန်း ကျဉ်းကျဉ်းလေး ထဲ၌ တူရကီ စီးကရက်ကို မီးခိုးမုန်အောင် ဖွာယင်း အကောက် ခွန် အရာရှိများနှင့် တနာရီကြာမျှ စကားထိုင်ပြောနေသည်။

ဟုတ်ကဲ့။ လှေက ကျွန်တော်တို့သင်္ဘောနား ကပ်လာတယ်၊ ခာဘ်ဆီမလောက်လို့ ဓာတ်ဆီ နည်းနည်းချေးပါလို့ ပြောတယ်၊ ဖင်လယ်ရေကြောင်း ဥပဒေစည်းကမ်းချက် အရ ကျွန်တော် တူညီလိုက်ပါတယ်။

ဖော်စီက ပြောပြသည်။

သို့သော် လှေနှင့် လှေပေါ်ပါသူများနှင့် ပတ်သက်၍ သူ့ စိတ် ကျကျ ဘာမှ မပြောနိုင်။

ယခုကိစ္စမှာ နိုင်ငံတကာ ရေပိုင်နက်တွင်း၌ ဖြစ်ပွားခြင်း ဖြစ် ကြောင်း သူ ထောက်ပြသည်။

မိမိသင်္ဘောကို သက်ဆိုင်ရာတို့၏ ဆန္ဒအလျောက် ရှာဖွေခွင့် မပြုနိုင်ပါ။

သင်္ဘောမှာ လစ်ဗျားနိုင်ငံပိုင် ဖြစ်သည်။

ကက်ပတိန် လာမိုဆိုက ကံဆိုး၍ သင်္ဘောပေါ်မှ လိမ့်ကျ သေဆုံးခဲ့ခြင်းကြောင့် မိမိမှာ လုံးဝ တာဝန်ရှိနေသည်။

အကောက်ခွန် အာဏာပိုင် များသည် အရှေ့ အလယ်ပိုင်း အရေးအခင်းများ ကြီးထွားနေချိန်၌ လစ်ဗျားနှင့် ပြဿနာ မဖြစ်လိုကြပေ။

ကမ်းစောင့်တပ်မှ ကင်းလှည့် မော်တော် မြင်တွေ့ ရသော အခြေအနေအရ ဤသင်္ဘောကြီးကို ရှာဖွေရန် ဝရမ်း ထုတ်ယူ ခြင်း မပြုသင့်။

သို့နှင့် အကောက်ခွန် အရာရှိများ သင်္ဘောပေါ်မှ ပြန် ဆင်းသွားကြသည်။ နိုင်ငံခြားရေးဌာန တရားရုံးချုပ် တို့နှင့် ပြန် တိုင်ပင် ကြရဦးမည်။

ဖော်စီသည် ကွယ်လွန်သူ ကက်ပတိန် လာမိုဆို၏ ဘီယာပုလင်းကိုမော့ကာ ရက်ပေါင်းများစွာ အတွင်း၌ ပထမအကြိမ် နှစ်ခြိုက်စွာအိပ်ပျော်သွားလေသည်။

x x x

ဖော်စီ၏ နာမည်ကို တစုံတယောက်က အဝေး တနေရာလှမ်းခေါ်နေသည်။ အသံ ခပ်သြသြဖြင့် ထပ်မံ ခေါ်နေသည်။ သူ့ မျက်လုံးများကို တစုံတခုက လာ ထိခိုက်နေသည်။

ဖော်စီ အိပ်ရာမှနိုးပြီး မျက်စိကျိန်းဖွယ် လက်နှိပ်ခတ်ရောင်ကို လက်နှစ်ဘက်နှင့် ကာလိုက်သည်။

‘မင်္ဂလာရှိတဲ့ ညနေခင်းပါ။ မူစတာ ဖာဖော်စီ၊ မင်းရွဲလှတွေကို စောင့်ပေါ်မှာ တင်ထားလိုက်စမ်း’

ကာဘာကော့ဗ်က ပြောလိုက်သည်။

တပ်ကြပ်ကြီး မိဂျက်ဗ် စကီးက ကာဘာကော့ဗ် နေထိုင်ရာပြင်ပ အခန်းမီးများ ဖွင့်လိုက်သည်။ ဖော်စီသည် အိပ်ရာပေါ်ထိုင်ယင်း ဘုရားတလိုက်သည်။

‘မလှုပ်နဲ့နော်’

မိဂျက်ဗ် စကီးက ဖော်စီ၏ နားရွက်အောက်တွင် ဓားမြှောက်ထောက်၍ ပြောလိုက်သည်။

ကာဘာကော့ဗ်က ကုလားထိုင်တလုံး ဆွဲယူပြီး ခုတင်ဘေးထိုင်သည်။ စီးကရက်တလိပ် မီးညှိလိုက်သည်။

‘ငါ အေးအေး ဆေးဆေး စကား ပြောချင်တယ်၊ ဖြစ်ပါလား’

ဖော်စီ ခေါင်းညိတ်ပြသည်။ ကာဘာကော့ဗ်က မိဂျက်ဗ် စကီးအား ဘေးဖယ်ခိုင်းသည်။

‘ကဲ...ဖော်စီ၊ မင်းကိုယ်မင်း ဘာမှ မနစ်နာစေရပဲ ငါ့ကို မင်း ဘယ်လို ကူညီနိုင်မလဲဆိုတာ ငါ ရှင်းပြမယ် ဟုတ်လား၊ မင်း ငါ့ကို မကူညီယင် ငါ သတ်ဖို့ လက်ခနွေးဘူး၊ အေး... မင်းကူညီယင်ငါ မင်းကို သတ်စရာမလိုဘူး၊ မင်း ဒါကိုကောင်းကောင်း နားလည်မှ ဖြစ်မယ်’

မိဂျက်ဗ်စကီးက စိတ်မရွံ့စွာ ဝင်ပြောသည်။

‘ကျွန်တော် ဒီကောင်ကို နည်းနည်းပါးပါး...’

‘နေစမ်းပါဦး’

ကာဘာကော့ဗ်က လက်ပြု၍ တားလိုက်သည်။

‘ဒီမယ် ဖော်စီ၊ မင်းထက်ဉာဏ်ထိုင်းတဲ့ လူတွေဆိုယင် ငါ့ကို ခေကျနပ်အောင် လှုပ်တဲ့အခါ ဝေဒနာ ပြင်း ပြင်း ထန် ထန် ဆေးရမယ်၊ ခန္ဓာကိုယ် အစိတ်အပိုင်းတချို့ လှီးဖြတ်ခံရမယ်၊ အေး မင်းလိမ္မာယင်တော့ ဆုတွေ လွှတ်တော့တောင် ရဦးမှာ ဟုတ်လား၊ ဘယ်လိုဆုမျိုး တို့ခပးသလဲဆိုတာ မင်း သိပါတယ်ကွာ’

ကာဘာကော့ဗ်က စီးကရက်ပြာကို လက်သန်းနှင့်ထောက်ချော့လိုက်သည်။

www.burmeseclassic.com

‘ထုံးစံအားဖြင့်တော့ ငါတို့ စကား စုမပြောခင် ဟောဒီ
 ငါ့ဒိတ်ဆွေ့နဲ့ မင်းလက်တွေ့ကို ချိုးခိုင်းမလို့ပဲ၊ ဒါပေမယ့်
 ဒီသဘောပေါ်မှာ ဘာတွေဖြစ်ခဲ့တယ်ဆိုတာ မင်း ပြောပြ
 မင်းဘာမှ ဆုံးရှုံးစရာ မရှိပါဘူး၊ အကောက်ခွန်အရာရှိတွေ
 မင်း မကူညီနိုင်တာ မှတ်တမ်းဝင်သွားရုံပဲ၊ အေး ငါ့ကို မ
 ကူညီဖတ် ငါ့လျှို့ဝှက်ထားမှာပါ၊ မင်းငါ့ကို ကူညီမလား’
 ကာဘာကော့ဗ်က သူ၏ မိုဆတ်ဒ်မှတ်ပုံတင်ကတ်ပြားကို
 ချပေးလိုက်သည်။

ဖော်ဇီက ကတ်ပြားကို ကြည့်ပြီး တံတွေး မျှီချလိုက်သည်။
 ကာဘာကော့ဗ်က မတ်တတ်တပြုံး သက်ပြင်းချလိုက်သည်။
 ‘ကဲ တပ်ကြပ်ကြီး ကျုပ် အပြင်ထွက်ပြီး လေကောင်း လေ
 သန့် ရှုလိုက်ဦးမယ်၊ မူစတာဖာဖော်ဇီလဲ စားချင် သောက်
 ချင်ရှာရောပေါ့’

ကာဘာကော့ဗ်က အခန်းတံခါးဝသို့ လှည့်လိုက်သည်။
 ‘ဘေရွတ်မှာ ကျွန်တော့်ဆွေမျိုးတွေ ရှိတယ်’
 ဖော်ဇီသည် အသံ တုန်ယင်စွာဖြင့် ပြောသည်။ သူ့နှလုံး
 စာဒိန်းဒိန်း ခုန်နေကြောင်း ကာဘာကော့ဗ် သိ၏။

‘ဒါငါသိသားပဲ၊ သူတို့ကိုခြိမ်းခြောက်ပြီးပြီ၊ မင်းအကောက်
 ခွန် အရာရှိတွေကို ကြိုက် သ လို လိမ်ပါ ဖော်ဇီ၊ ငါ့ကိုတော့
 မလိမ်နဲ့၊ မင်း ငါ့လက်က လှော်အောင် ပုန်းလို့မရဘူးမှတ်
 ဟောဒီ ကမ္ဘာကြီးမှာ မင်း ပြေးစရာမြေ မရှိတော့ဘူး သိလား၊
 ငါခင်းဆွေမျိုးတွေကို လေးစားပါတယ်၊ ဒါတွေ ငါနား
 လည်ဘယ်၊ မင်းအတွက် ငါကကွယ် ဖုံးဖိပေးမယ်’

‘လက်ဘနွန်သား ငန့်ကြီးဟာ လာမိုဆိုကို အာဇီဝ် ဆိပ်
 တမ်းမှာ သတ်ပစ်လိုက်တယ်’

မိုရှက်ဗ်စကီးသည် နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်းခြင်းကို အရသာမတွေ့။
 ကာဘာကော့ဗ် ကိုယ်တိုင်လည်း မကြိုက်။

သဘော အခန်းကို မွေနှောက်နေစဉ် မိုရှက်ဗ်စကီးသည်
 ချေချင်အောင် မနည်း မျက်နှာတည်ထားရသည်။

ဖော်ဇီ နှုတ်လေးနေသည့်အခါတိုင်း မိုရှက်ဗ်စကီးက သူ့ကို
 နှိပ်စက်ခွင့် မရသေးသဖြင့် အားမလိုအားမရဟန်နှင့် လှမ်းလှမ်း
 ကြည့်နေသည်။

‘လက်ဘနွန်သားဟာ ဘယ်လို ပုံသဏ္ဍာန်မျိုးရှိလဲ၊ ပြော
 ပြစမ်း’

‘အရပ် မနိမ့်မြင့်၊ ကိုယ်လုံး သွယ်သွယ်၊ မျက်နှာပေါ်မှာ
 အမာရွတ်ရှိတယ်၊ ဓားဒဏ်ရာ ထင်တာပဲ’

‘အိတ်တွေထဲမှာ ဘာတွေပါလဲ’

‘မသိဘူး၊ အလာဟုအရှင်မြတ်သာ သိလိမ့်မယ်၊ လက်ဘနွန်
 သားဟာ သဘောဦးပိုင်း သိုလှောင်ခန်းမှာ သေတ္တာထဲကနေ
 ဖြန့်ပြီး အထုပ်ထုပ်ခဲ့တာပဲ၊ တစ်မိုးတယောက်မှ အနားကပ်ခွင့်
 မပေးဘူး’

‘လှေထဲမှာ ဘယ်နှစ်ယောက်ပါသေးလဲ’

‘နှစ်ယောက်’

‘ဘယ်လို ပုံသဏ္ဍာန်တွေလဲ’

‘တယောက်က အရပ်ရှည်ရှည် ပိန်ပိန်၊ တယောက်က ပိုသေး
တယ်၊ မျက်နှာဖုံးတွေ စွပ်ထားကြတယ်၊ ကျွန်တော် ကြောက်
လွန်းလို့ သူတို့ကို မကြည့်ရဲဘူးဗျ’

‘သူတို့ ဘယ်ဘာသာနဲ့ စကားပြောလဲ’
‘အရပ်ရှည်ရှည်လူက လက်ဘနွန်သားကို အင်္ဂလိပ်လို ပြော
တယ်’

‘ပုပု တယောက်ကရော’
‘သူ ဘာမှမပြောဘူး’
‘အဲဒါ မိန်းမတယောက် မဖြစ်နိုင်ဘူးလား’

ဖော်စီ မျက်နှာ ရဲသွား၏။
မိန်းမတယောက်ကို သူ ကြောက်ရွံ့ကြောင်း ဝန်မခံလို့
ရှက်ရောကြီး။

‘လက်ဘနွန်သားက မင်းကို သေနတ်နဲ့ချိန်ထားပြီး မင်းရဲ့
ဆွေမျိုးတွေကို သတ်ပစ်မယ်ပြောလို့ မင်း သူတို့ကို ကူညီခဲ့တာ
မဟုတ်လား ဖော်စီ’

‘အဲ...အဲ၊ အရပ်ပုပုဟာ မိန်းမ တယောက် ဖြစ်နိုင်တယ်
‘မင်းအိတ်တွေ ကိုင်တော့ သူ့လက်ကို မမြင်ဘူးလား’

‘လက်အိတ် စွပ်ထားတယ်ဗျ၊ ဒါပေမယ့် သူ့ မျက်နှာဖုံး
နောက်မှာ ဘုကြီး ထွက်နေတယ်၊ သူ့ဆံပင် ထင်တာပဲ၊ ပြီး
တော့ တင်ပါးကလည်း လုံးတုံးတုံးကြီး’

‘အင်း...’
‘ယောက်ျားကြီး တယောက်ထက် ပိုပြီး လုံးနေတယ်လေ
ကိုယ်လုံးလှတဲ့ လူငယ်လေး တယောက်လဲ ဖြစ်နိုင်တယ်’

မိုရှက်ဗိုစကီးသည် ရေခဲသေတ္တာကို မွေနှောက်ယင်း ဘီယာ
ပုလင်း ဖောက်သောက်သည်။ ဘီယာပုလင်းနောက်၌ တစ်
ထောင့်ရှိ၏။ သူက နှိုက်ယူပြီး ကာဘာကော့ဗ်အား လှမ်းပေး၏။

‘ကက်ပတိန် လာမိုဆို ကိုးကွယ်တဲ့ ဘာသာရေးအမှုန်အမြတ်
ဆန့်ပစ္စည်းတွေကို ရေခဲသေတ္တာထဲမှာဝှက်ထားရသတဲ့လား’
ကာဘာကော့ဗ်သည် ဓားဒဏ်ရာ ထိထားသော ‘မဒွန်နာ’

တိုက်ကလေးကို ဖော်စီ၏ မျက်နှာနားကပ်၍ မေးလိုက်သည်။
ဖော်စီက ရုပ်တုကလေးကို စက်ဆုပ်ရွံရှာစွာဖြင့် ကြည့်လိုက်
သည်။ ကာဘာကော့ဗ်က ရုပ်တု ကလေးကို နမ်းကြည့်ပြီး

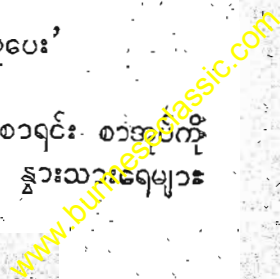
ထံသည်းခံနှင့် ခြစ်ကြည့်သည်။ ပလပ်စတစ် ရုပ်တု ဖြစ်၏။
အဆိုသည် ဤရုပ်တုကို ဘာမှန်းသိသည်။
‘ဆိုသို့သိသည့်အတွက်လည်း ရေခဲသေတ္တာထဲ ဝှက်ခဲ့သည်။

သေဘော်ပေါ်၌ ဘာတွေ ပါလာသည်ကိုလည်း ရိပ်မိသည်။
သို့သော် သူ့စပ်စုခြင်းကြောင့် ဒုက္ခရောက်သွားရှာပြီ။
ကာဘာကော့ဗ်သည် ရုပ်တုကို လက်ထဲ၌ လှည့်၍ စမ်း
ကြည့်သည်။

ပလပ်စတစ်ဗုံးကို ဤသို့ ပင်ပန်းခံ ရုပ်ဖျက်ထားကြလျှင်
ဘည်းက အကောက်ခွန်ဌာနမှ လှည့်စား၍ သွင်းရန်
ကြံစည်ထားပြီး ဖြစ်မည်။

‘ငါ့ကို သေဘော်မှတ်တမ်းစာအုပ်တွေ ယူပေး’
ကာဘာကော့ဗ်က ဟောက်လိုက်သည်။
ဖော်စီသည် ခဏ အကြာ၌ ကုန်ပစ္စည်း စာရင်း စာအုပ်ကို

ယူလာသည်။ ဘီလပ်ရည်ပုလင်းများ၊ နွားသားရေများ

၅၀၂ နန်း စိုး သိမ်း

စသည်တို့နှင့်အတူ မဒုန့်နာရုပ်တု သုံးသေတ္တာကို တွေ့ရ၏။ ထိုစံဝမ်း၌ ပြုလုပ်သည်။ တင်သွင်းသူက ဘင်လျမင် မြူစီ ဖြစ်သည်။

x x x

မြူစီသည် 'ဘရွတ်ကလင်းဟိုက်(စ်)' လမ်းမ ပေါ်တွင် ရုပ်လျက် ကမ်းခြေစောင်တပ်ဖွဲ့ ကင်းလှည့်မော်တော် ခြံရံလှည့် နယူးယောက် ဆိပ်ကမ်းသို့ ဆိုက်ကပ်လာသော လက်တီးရှား ကုန်သင်္ဘောကြီးကို ကြည့်နေသည်။ သူ တတ်သမျှ ဘာသာစကား မျိုးစုံဖြင့် ရေရွတ် ကျိန်ဆဲလိုက်၏။

လာမိုဆို ဘာများလုပ်လိုက်သလဲ။ မြူစီသည် ဖုန်းရုံလေး ပြေးသွားပြီး ဖုန်းဆက်သည်။ ဒီအလုပ်တော့ ကမောက် ကဖြစ်ပြီ။ သူ့ ခန္ဓာကိုယ်က ကြီးမားသဖြင့် ဖုန်းရုံထဲ ဝင်ရောက်ရန် ကမ်းခြေစောင်တပ်ဖွဲ့၏ ရှာဖွေရေးနှင့် ကယ်တင်ရေးဌာန ဖုန်းခေါ်ပြီး သူ့ကိုယ်သူ အယ်(လ်)ဒါရီယိုလာပရက်(စ်) သတင်းစာမှ သတင်းထောက်ဖြစ်ကြောင်း ပြောသည်။

ကမ်းခြေစောင်တပ် ဆက်သွယ်ရေး ဗဟိုဌာနမှ တာဝန်ခံ လူငယ်က လက်တီးရှားသင်္ဘောကြီးမှ ကက်ပတိန် ပျောက်နေကြောင်းနှင့် လှေတစင်းနောက် လိုက်ဖမ်းခဲ့ကြောင်း တောင်းဆိုသူကြားသမျှ ရေဒီယို သတင်း အချက်များအပေါ် မူတည်ပြောပြလိုက်သည်။

ကေသရာဇာစာပေ

မြူစီသည် ဘရွတ်ကလင်းဆိပ်ကမ်းကိုအပေါ်မြင်နိုင်သည့် ဘရွတ်ကလင်း-ကွင်း(စ်)' အပြင်လမ်းမှ ကား မောင်းသွားသည်။

လက်တီးရှားသင်္ဘောဘေးတွင် အကောက်ခွန်နှင့် ဆိပ်ကမ်းဆိပ်ချုပ်ရေးမှ အရာရှိနှင့် ရဲများကို တွေ့ရ၏။

လက်တီးရှား သင်္ဘောရော၊ ကင်းလှည့် မော်တော်၌ပါ ခန္ဓာထုတ်ရှိပစ္စည်းများတင်ဆောင်ထားကြောင်း ကြေငြာသည့် အကြောင်းအချက်ပြ 'ဘရာဗို' ပုံလွှားအမြီး အနီရောင်တံဆိပ် အလံတင်ထားသဖြင့် မြူစီ သက်ပြင်းချနိုင်သွားသည်။

အစိုးရဘက်က ပုံးများကိုရှာမတွေ့သေးသောကြောင့်လား၊ နှိပ်ဖျတ် သူတို့တွေ လှေဖြင့် ဘယ်ယူသွားပြီလား။ လှေပေါ်၌ ပလပ်စတစ်ဗုံးများ ပါသွားပြီဆိုလျှင် သူ့မှာ ချိန် သိပ်မရှိ။

လက်တီးရှားသင်္ဘောမှ ပျောက်ဆုံးနေသော ကုန်ပစ္စည်းကို ရောင်းအရ လိုက်ရှာရန်မှာ ရက် အတော်ကြာဦးမည်။

မိမိသည် တရားဥပဒေနှင့် အရှုပ်အရှင် ရှိသူ မဟုတ်။ သို့သော် အခြေအနေကတော့ သိပ်မကောင်း။ ပေါ့ဆ၍ ဖြစ်။

တခုခုတော့ အကြီးအကျယ် မှားသွားပြီ။ ဘယ်သူ့ အပြစ် ဖြစ်စိ၊ သူ့ပါ အပြစ်တင် ခံရမည်။

သူပိုင် အာရပ်ငွေ နှစ်သိန်း ငါးသောင်းခန့်ကို နယ်သာလန် သို့ တွင် အပ်ထားသည်။ သူ့ အလုပ်ရှင်များက သူ့ကို ချစ်မည်မဟုတ်။

ကေသရာဇာစာပေ

www.burmeseclassic.com

သူတို့ ပင်လယ်ပြင်၌ ဗုံးများ သယ်သွားကြလျှင် သူ့ သတ္တ
ဖောက်လိုက်ပြီဟု သူတို့ ယူဆလိမ့်မည်။

ဒီအရူး လာမီဆို ဘာ လျှောက်လုပ်လိုက်သလဲ။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် မိမိ၌ အပြစ်မရှိကြောင်း မြို့ဇီ ရှင်းပြခွင့်ရမည်
မဟုတ်ဘဲဟေ့။

ဘလက်စက်တင်ဘာဂိုဏ်းကြီးက သူ့ကို အခွင့်သာသည်နဲ့
သတ်ပစ်လိမ့်မည်။

စောစောစီးစီး အငြိမ်းစား ယူလိုက်လျှင် ကောင်းမည်။

မန်ဟက်တန်မြို့ အောက်ပိုင်းရှိ ဘက်တိုက်ဆို့ သွားပြန်
ကိုယ်ပိုင် မီးအာမခံ သေတ္တာထဲမှ ငွေစက္ကူ ထုပ်များနှင့် ဘာ
စာအုပ်များကို ယူသည်။

ဘက်စာအုပ် တအုပ်မှ နယ်သာလန် နိုင်ငံ၏ သက်တမ်း
အရှည်ဆုံးနှင့် ဂုဏ်သိက္ခာ အရှိဆုံး ဘက်တိုက်ကြီးတစ်အုပ်
ကို ဖော်ပြထားသည်။

၎င်းစာအုပ်တွင် လက်ကျန်ငွေ ဒေါ်လာ ၂၅၀,၀၀၀
ထလုံးတစည်းတည်း အပ်နှံထားပြီး သူတဦးစည်းသာ ထုတ်
ခွင့်ရှိသည်။

မြို့ဇီ သက်ပြင်းချလိုက်၏။ ပလပ်စတစ်ဗုံးများ ရှေးယူ
နောက် ကျန်ငွေ ဒေါ်လာ နှစ်သိန်းခွဲ ထပ်ရမည်။

ယခု ပြောက်ကျားများသည် ဖော်လန် ဘက်၌ သူ့ အထက်
ကို စောင့်နေကြတော့မည်။ စောင့်ကြပါစေ။ ဤငွေကို တဖြည်း
ဘက်၌ ဝေခွဲခြင်းပြီးမှ သွားထုတ်ယူမည်။

သူ့အစိုးရိမ်ဆုံးပစ္စည်းများမှာ သော့ခတ်ထားသော သေတ္တာ
လေးထဲတွင် မရှိချေ။

ယင်းကား သူ၏ ပတ်စပို့များ ဖြစ်၏။

၎င်းတို့ကို သေတ္တာလေးထဲ သော့ခတ် သိမ်းဆည်းပြီး ဖြစ်
သော်လည်း အရှေ့အလယ်ပိုင်းသို့ နောက်ဆုံး တခေါက် ပြန်
အားခွဲစဉ်က ပတ်စပို့ကို အိမ်၌ ထားခဲ့သည်။

ယခု သွားယူမှ ဖြစ်မည်။

ထို့နောက် နယူးဝပ်စ်၊ ရှိကာဂို၊ ဆီယက်တယ်လ် မြို့များမှ
ငွေရုံးစွန်းကိုကျော်၍ လန်ဒန်သို့ လေယာဉ်ဖြင့် သွားရမည်။

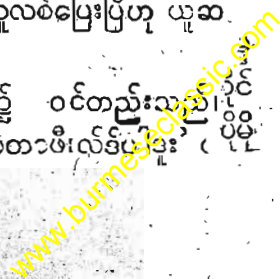
ဖာရောက် တယောက် လန်ဒန်၌ ဘယ်အချိန် ညစာ စား
မိလိမ့်။ ဖာရောက်၏ ကြီးကျယ်ပုံ၊ ဖိမ်ခံပုံကို သိသော မြို့ဇီသည်
သို့ဆိုင်ကို ရှာဖွေရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်၏။

မြို့ဇီသည် သူ့ရုံးခန်းသို့ ပြန်မသွားလိုတော့ပေ။ ဂရိကြီးကို
စစ်ဆေးချင် စစ်ဆေးကြပါစေ။ သူ ဘာမှမသိ။ ပြောက်ကျား
များသည် သူ့အိမ်ကိုလည်း စောင့်ကြည့်နေကြမည်။

ကြာကြာ ကြည့်နိုင်မည်မထင်။ သူတို့လက်ထဲ ဗုံးတော့ရထား
နောက် အလုပ်လုပ်စရာတွေ အများကြီးရှိမည်။

အိမ်ကို ချက်ချင်း ပြန်သွားလို့မဖြစ်။ သူလစ်ပြေးပြီဟု ယူဆ
ကြလျှင် ကောင်းမည်။

‘အနောက်ဘက်ပိုင်း’ ဟိုတယ် တခု၌ ဝင်တည်းသည်။
အရင်း စာအုပ်၌ သူ့နာမည်ကို ‘ချက်စတာဖီးလ်ဒ်’ ဟု
ရေးထည့်သည်။

ရေချိုးခန်း လက်ဆေးခွက် ထဲတွင် ပယ်ရီယေ ဂုလင် တဒါဇင်ကို ရေခဲခဲမိသည်။ သူ့ ကြက်သီး ထနေ၏။

ခြောက်သွေ့နေသော ရေချိုးခွက်ကြီးထဲ၌ ခန်းဆီး ဆွဲပြီး ထိုင်နေချင်သည်။

သို့သော် 'အက်လန်တစ်မြို့တော်' မှာတုန်းကလို သူ့ဖင်ကြဲ ခွက်ထဲတစ်နေရာမှာ စိုးရိမ်သည်။

အချမ်းပျောက်သွားသောအခါ အိပ်ရာပေါ် လှဲသည်။ ဝတ်ပေါ် လက်နှစ်ဘက် တင်ထားပြီး မျက်နှာကြက်ကို မော့ကြည့်နေသည်။

ဤ အောက်တန်းစား ပြောက်ကျားများနှင့် အလုပ်ထမ်း မိခြင်းမှာ သူ၏ မဟာအမှားဖြစ်၏။ ပိန်ခြောက်ခြောက်နဲ့ နိုင်ငံရေးမှအပ ဘာမှမသိတဲ့ သူ့တောင်းစားတွေ၊ အလကား

ဘေရွတ်မြို့သည် မြူဇီအား ကောင်းကျိုးမပြု၊ ၁၉၆၇ခုနှစ် က အင်ထရာဘဏ်ကိုစွန့် အရေးနိမ့်ခဲ့သည် မဟုတ်လား။

ထို့ကြောင့်ပင်လျှင် သူ၏ အငြိမ်းစားယူရန် ရန်ပုံငွေ လျော့ပေးသွားခဲ့ရသည်။ ထိုပြဿနာသာ မဖြစ်လျှင် သူ့အငြိမ်း စားယူခဲ့သည်မှာ ကြာပြီ။

သူ ငွေ အလုံအလောက် စုဆောင်းမိခါနီးတွင် အား များက ကမ်းလှမ်းချက် ပေးလာသည်။

ပလပ်စတစ်ဗုံး ခိုးသွင်းပေးလျှင် သူ့တသက်တွင် အမှား သုံးကြေးကို ရမည်။

ထို့ကြောင့် သူ စွန့်စားရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်။ ကိစ္စမရှိ။ ပြောက်ကျားတို့ ပေးငွေ၏ တဝက်နှင့်လည်း ဖြစ်အောင်လုပ် ရမည်။

အငြိမ်းစားယူမည်။ နေပယ်မြို့အနီးရှိ ဗိလာကလေးတွင် နေမည်။ ခက်ခက်ခဲခဲတက်ရန် လှေကားတွေမရှိ။ ဤအချိန် ကိုစောင့်ခဲ့ရတာ ကြာပြီ။

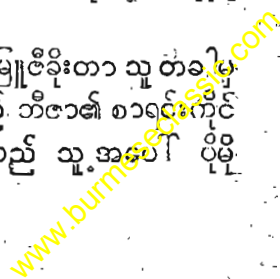
သူ့ဘဝကို အလီဘေး ကုန်သင်္ဘောတွင် သင်္ဘောသား ပေါက်စလေး အဖြစ်နှင့် စတင်ခဲ့ရသည်။

အသက် ၁၆နှစ်သာ ရှိသေးသော်လည်း သူ့ခန္ဓာကိုယ်မှာ ၀အစ်နေပြီမို့ သင်္ဘောလှေကားများကို ပင်ပန်းစွာ တက်ခဲ့ရ ဆင်းခဲ့ရသည်။

အလီဘေးသင်္ဘောကြီး ၁၉၃၇ ခုနှစ်၌ နယူးယောက်မြို့သို့ ဆိုက်သောအခါ မြူဇီသည် မြို့ကြီးကို တချက်တည်းကြည့်ပြီး သင်္ဘောပေါ်မှ အပြီးအပိုင် စွန့်ခွာခဲ့သည်။

မြူဇီသည် ဘာသာစကား လေးမျိုးကို ကျွမ်းကျင်စွာ ပြော ဆိုတတ်ပြီး အတွက် အချက်လည်း မြန်သူ ဖြစ်သောကြောင့် ဒုတိယ ကမ္ဘာစစ်အတွင်း မှောင်ခိုကုန် လုပ်ငန်းဖြင့် ကြီးပွား ခဲ့သူ တူရကီ ဇဝ်းလဲကြီး ဂျာဟားလ်ဘီဇာ၏ သို့လှောင်ကုန်ရုံ ၌ ကုန်ဝစ်ဆေးသူ အလုပ်ရသည်။

ဘီဇာသည် မြူဇီအား လေးစား၏။ မြူဇီခိုးတာ သူ တံခါး မမိဘူးပေ။ ၁၉၄၇ ခုနှစ်တွင် မြူဇီသည် ဘီဇာ၏ စာရင်းကိုင် ဖြစ်နေပြီး တဖြည်းဖြည်းနှင့် အဘိုးကြီးသည် သူ့အပေါ် ပိုမို အားကိုးလာလေသည်။

ဘီလာသည် အသက်ကြီးလာသော်လည်း သူ့ဦးနှောက်က ဆွတ်လက်သည်။ ကြည်လင်သည်။

တူရကီမှ ငယ်စဉ်ဘဝကို ပြန်တေးနေတတ်သည်။

သူ့ စာများကို တူရကီ ဘာသာဖြင့် ပါးစပ်မှ ဖတ်ပြုပြီး မြူစီအား ဘာသာပြန်စေ၏။

ဘီလာသည် သူ့စာများကို ဂုဏ်ယူစွာဖြင့် ဟိတ်ဟန်ထုတ်၍ ဖတ်ပြတတ်သည်။

သို့သော် တခါတရံ သူ့လက်ထဲ စာများစွာ စုပုံကိုင်ထား တတ်သဖြင့် ဘယ်စာကို ဖတ်ရမုန်း မသိ။

ဘီလာ မျက်စိ မမုန်သေး။ အင်္ဂလိပ်စကား ပြောတတ်သည်။

သို့သော် ဘီလာ စာမဖတ်နိုင်တော့ကြောင်း မြူစီ စမ်းသပ် စစ်ဆေး တွေ့ရှိလာရသည်။

ပြည်သူ့ စာကြည့်တိုက်သို့ သွားလေ့လာခြင်းဖြင့် အက်ဖာ ဇီးယား (ဦးနှောက် ထိခိုက်မှုကြောင့် စကား သိပ်မပြောနိုင် ခြင်း)ဆိုသည့် ရောဂါအကြောင်း မြူစီ သိလာရသည်။

ယခု အဘိုးကြီး ဘီလာ၌ ထိုရောဂါ ရှိနေပြီ။

မြူစီသည် သူ့ဘဝ တိုးတက်ရေးအတွက် အချိန်ယူစဉ်းစား သည်။

နိုင်ငံခြားငွေ လဲလှယ်မှုနှုန်းထား အတက်အကျတို့ကို မြူစီ အကဲခတ်ပြီး တွက်ချက်သည်။

ဘီလာ၏ ရရန်ရှိသော ငွေများကို အဘိုးကြီးအား အသိပေး မတိုင်ပင်ပဲ သူ့ကိုယ်ကျိုးအတွက် သုံးဆည်း။

စစ်ပြီးခေတ် ငွေကြေး မတည်ငြိမ်မှုများသည် မြူစီအတွက် များစွာ အကျိုးရှိစေ၏။

သို့သော် တကြိမ်၌ ကံဆိုး၍ သူ့အိတ်ထဲမှ ဒေါ်လာ ၃၀၀၀ စိုက်ထုတ်ခဲ့ရသည်။

ကိစ္စမရှိ။ ထိုအချိန်၌ သူ ပိုက်ဆံအတော်ရှိနေပြီ။

တဖန် ဘီလာအား 'ဟာရှစ်' ခိုးသွင်းရန် သင်္ဘော၌ အဝှက် တခုထုတ်တပ်ဆင် စေခဲ့သဖြင့် အဘိုးကြီး သိပ်ကျေနပ်သွား သည်။

ဘီလာ ကွယ်လွန်သောအခါ သူနှင့်အနော်ဝေးသော ဆွေမျိုး တစု ရောက်လာပြီး၊ သူ့လုပ်ငန်းကို အပိုင်သိမ်းကာ ဖျက်ဆီး လိုက်ကြသည်။

မြူစီကား လက်ထဲ၌ ဒေါ်လာငွေ ၆၅၀၀၀ နှင့် မှောင်ခို ကုန်လုပ်ငန်း အဆက်အသွယ် အချို့ ကျန်ရှိခဲ့သည်။

ဤမျှနှင့်ပင် မြူစီအဖို့ စီးပွားရှာရန် လုံလောက်သွားပြီ။

မြူစီသည် ပုံစားကြီးတယောက် ဖြစ်လာ၏။

သို့သော် မြူစီသည် 'ဟယ်ရီအင်း' ကဲ့သို့ အဆင့်မြင့် မူးယစ် ဆေးများနှင့် ပတ်သက်၍ အလုပ် မလုပ်ပေ။

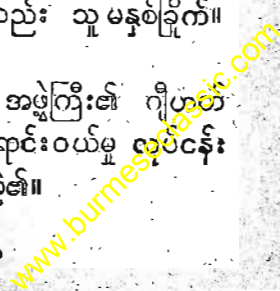
ဟယ်ရီအင်းသည် အန္တရာယ် များ၏။

ဟယ်ရီအင်း လုပ်ငန်းသမားများကိုလည်း သူ မနှစ်ခြိုက်။

ဟာရှစ်က တကဏ္ဍ သပ်သပ်။

၁၉၇၂-ခုနှစ်တွင် အယ်(လ်)ဖာတာ အဖွဲ့ကြီး၏ ဂျီဟတ်

အဲ(လ်)ရာ့(လ်)ဒ်)အဖွဲ့သည် ဟာရှစ် ရောင်းဝယ်မှု လုပ်ငန်း များတွင် ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် ပါဝင်လာခဲ့၏။

လက်ဘန့်နှင့် မြူဇီ ဝယ်ယူခဲ့သော ကီလိုဝက် ဟာရှစ် အိမ်
များပေါ်တွင် အယ်(လ်)ဖာတာ တံဆိပ်ဖြစ်သော ဆပ်မရောင်
ဂန်း ကိုင်ထားသည့် အာရပ် ပြောက်ကျား ရုပ်ကလေးများ
ပါရှိသည်။

ဤ ဟာရှစ် အဆက် အသွယ်များမှ တဆင့် မြူဇီသည်
အမေရိကန်ကြီး၏ စာကို လက်ဆင့်ကမ်းပေးခဲ့ပြီဖြစ်ပြီး၊ ၎င်း
တို့က သူ့ကို ပလပ်စတစ်ဗုံးများ ခိုးသွင်းရန် ကမ်းလှမ်း လာ
ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

များမကြာမီ လများအတွင်းက မြူဇီသည် ဟာရှစ် ရောင်း
ဝယ်မှု အချို့ကို အဆက်ဖြစ်ပြီး၊ အရှေ့အလယ်ပိုင်းမှ အခြား
ကိစ္စများကိုပါ သူ စည်းကမ်းတကျ ရပ်ဆိုင်းပစ်လျက်ရှိသည်။
သူ စနစ်တကျလုပ်ပြီး၊ မည်သူ့ကိုမှ အတယ်အတာ၊ အချိန်
အဆက် မထားခဲ့ချင်ပေ။

သူ ငြိမ်းချမ်းစွာ အငြိမ်းစားယူမှုနှင့် နေယယ်လ် ပင်လယ်
အော် ရှုခင်းကို အမြဲမြင်နိုင်သော သူ့ အိမ်ပြင် ကွက်လပ်
ညစာစားပွဲများကို လာရောက် နှောင့်ယှက်မည့် ရန်သူများ
မဖြစ်ပေါ်စေလိုပေ။

ယခု လက်တီးရှား သင်္ဘောမှ ကိစ္စက သူ့ အကြံအညည်များ
ကို နှောင့်ယှက် ဟန့်တားနေကြပြီ။

အရှေ့ အလယ်ပိုင်းမှ သူ့ ဆုတ်ခွာနေပြီမို့ ပြောက်ကျားများ
သည် သူ့ကို အကဲခတ်ရ ခက်နေသည်။

လာမီဆို ကိုယ်တိုင်လည်း သူ့ ကိုယ်ပိုင် စီးပွားရေးလုပ်ငန်း
ထူထောင်ရန် ကြံစည်ထားပြီး ဖြစ်လောက်ပြီ။

လာမီဆို ဘာပဲလုပ်လုပ် အာရပ်တွေကိုတော့ သူ့အတော်
ကသိကအောက်ဖြစ်အောင် လုပ်လိုက်ပြီ။

အိတ်လီ၌ သူ့အေးအေးဆေးဆေး နေနိုင်မည်ဟု မြူဇီသိ၏။
နယူးယောက် မြို့တော်ကြီး၌ သူ့ စွန့်စားရမည့် ကိစ္စတခု
ရှိသေးသည်။ ပြီးလျှင်တော့ လွတ်ပြီ။ ကျွတ်ပြီ။

ဟိုတယ်ခန်း ခုတင်ပေါ် ပိုက်ဆာဆာနှင့် ပက်လက်လှဲယင်း
လူတီချိုမြို့မှ ညစာစားပွဲသို့ ရောက်ရှိနေပုံကို သူ့ စိတ်ကူးယဉ်နေ
မိတော့သည်။

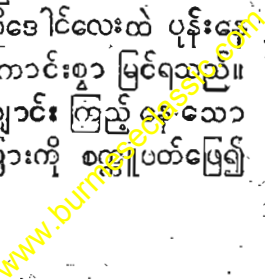

ကာဘာကော့ဗ်သည် ခိုက်ခိုက်တုန် ချမ်းလျက် ပန်းခြံတွင်း
သုံးသော ပလပ်စတစ် ရေပိုက်ခွေပေါ် ထိုင်နေသည်။

ကုန်လှောင်ရုံ အပေါ်ထပ်ရှိ ပစ္စည်းကိရိယာ ဂိုဒေါင်ငယ်
လေးထဲသို့ လေအေး တိုက်ခတ်လာသည်။

နံရံများပေါ်၌ ရေခဲခြင်းမရှိ။ ဤဂိုဒေါင်လေးထဲ ပုန်းနေ
ခြင်းဖြင့် လမ်းတဘက်ရှိ မြူဇီအိမ်ကို ကောင်းစွာ မြင်ရသည်။

ဘေးပြတင်းပေါက်မှ အပြင်သို့ ချောင်း ကြည့်နေသော
အိပ်ငိုက်နေသည့်လူသည် ချော့ကလက်ပြားကို စကွဲပတ်ဖြေ၍
ကိုက်စားနေသည်။

၂၁၂ နန်းစိုးသိမ်း

သူနှင့် အခြားလူနှစ်ယောက်သည် ကာဘာကော့ဗ် ဖုန်းဆက် ခေါ်သဖြင့် ဝါရှင်တန်မှ အငှားတင် ကားတစ်စီးဖြင့် ရောက် လာခဲ့ကြ၏။

သူတို့တစုသည် ငါးနာရီလုံးလုံး ကုန်းလမ်းမှ လာရခြင်း မှာ အထူးလိုအပ်သောကြောင့် ဖြစ်သည်။

၎င်းတို့၌ ပါလာသော ဆပ်မရှင်းဂန်းများ၊ စနိုက်ပါ ရိုင် ဖယ်များ၊ လက်ပစ်ဗုံးများမှာ လေဆိပ်၌ ဓာတ်မှန်ဖြင့် စစ် ဆေးခံရလျှင် အကုန် အဖမ်းခံရပေလိမ့်မည်။

အဖွဲ့ဝင်တဦးသည် ဤဖမ်းတဘက်စွန်းရှိ အိမ်ခေါင်မိုးပေါ် ၌ စောင့်နေပြီး၊ တတိယတယောက်မှာ မြူဇီ၏ ရုံးခန်းထဲ၌ မိဂျက်ဗစ်ကီးနှင့်အတူ ရှိနေသည်။ သူတို့သုံးဦးသည် တိုက်ခိုက် ရေး တပ်ဖွဲ့ဝင်များ ဖြစ်ကြ၏။

အိပ်ငိုက်နေသော အစွဲရေးတပ်ဖွဲ့ဝင်သည် ကာဘာကော့ဗ် အား ချော့ကလက် ကမ်းပေးသည်။

ကာဘာကော့ဗ်က ခေါင်းခါပြသည်။

အနည်းငယ် ဟထားသော ဂိုဒေါင်တံခါးချပ်မှနေ၍ မြူဇီ၏ အိမ်ကို မှန်ပြောင်းဖြင့် ဆက်ကြည့်နေသည်။

ကော်လီနှင့် အခြား အမေရိကန် အာဏာပိုင်များအား မြူဇီနှင့် မဒွန်နာ ရုပ်တုထို့အကြောင်း ပွင့်မပြောပြခြင်းမှာ မိမိ များသလား၊ မှန်သလား မပြောတတ်သေး။

သူ နှာခေါင်းရွံ့လိုက်၏။

သူ မှန်သည်ဟု ယူဆသင့်သည်။ သို့မဟုတ် အမေရိကန် များက သူနှင့်မြူဇီအား ရဲစခန်းတခုခုတွင် ရွှေ့နေတဦးရွှေ့သွား စကားပြောခွင့်ပေးကြမည်။

ယခုအတိုင်းဆိုလျှင်တော့ အာရပ်များ မြူဇီကို မသတ်ပစ် ရသေးလျှင် မိမိစိတ်တိုင်းကျ စကားပြောခွင့် ရမည်။

မေးမြန်းခွင့် ရမည်။

မြူဇီသည် ဘရွတ်ကလင်း နယ်မြေ၊ သစ်ပင် တန်းစီ စိုက် ထားသော သာယာ လှပသည့် 'ကော်ဘယ်(လ်) ကုန်းမြင့်' ရပ်ကွက်တွင် နေထိုင်သည်။

သူနေသော တိုက်မှာ အခန်းလေးခန်း ပါရှိသည်။

မြူဇီ၏ အိပ်ခန်းမှာ မြေညီထပ်ရှိ အကျယ်ဆုံး အခန်း ဖြစ် သည်။

ဝင်ပေါက်မှာ အိမ်ရွှေ့၌ တခုတည်းသာ ရှိသည်။

မြူဇီ လာလျှင် ထိုအပေါက်မှသာ ဝင်မည် ဖြစ်ကြောင်း ကာဘာကော့ဗ် သေချာပေါက် သိ၏။

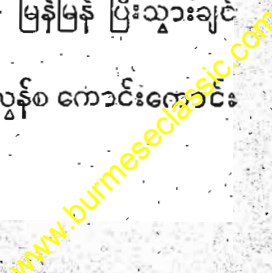
မြူဇီသည် ပြတင်းပေါက်မှ ဝင်၍ရမည် မဟုတ်။

သူ သိပ်ဝလွန်းသည် မဟုတ်လား။

သူ့ အဝတ်ဗီရိုတွင်းရှိ အဝတ်အစားများကို ကြည့်ရုံဖြင့် ဤအချက်ကို သိခွင့်ရသည်။

ကာဘာကော့ဗ်သည် သူ့အလုပ်ကို မြန်မြန် ပြီးသွားချင် သည်။

ဗုံးများနှင့် ပတ်သက်၍ မြူဇီက သဲလွန်စ ကောင်းကောင်း ပေးနိုင်မှ ဖြစ်မည်။

ပြီးသွားမှသာ ကော်လိုကို ဖွင့်ပြောမည်။
ကာဘာကော့ဗ်သည် မျက်စောင့် နီကြီးဖြင့် လက်ပတ်
နာရီကို ကြည့်လိုက်သည်။

မနက် ၇း၃၀ နာရီ။
မြူဇီ နေခင်းပိုင်း၌ ပေါ်မလာလျှင် သူ့ လူများ အလှည့်ကျ
အိပ်နိုင်အောင် စီစဉ်၍ စောင့်ကြည့်ခိုင်းရမည်။

မြူဇီ လာရမည်။
လာကို လာရမည်ဟု ကာဘာကော့ဗ် တယောက်တည်း
ရေရွတ်နေသည်။

မြူဇီ၏ ပတ်(စ်)ပို့ သုံးခုမှာ နာမည် သုံးမျိုးနှင့် ဖြစ်ပြီး။
ယခု ကာဘာကော့ဗ်၏ ရင်ဘတ် အိတ်ထဲ ရောက်နေကြပြီ။

မြူဇီ အိပ်ခန်းထဲ ခပ်မြန်မြန် ရှာဖွေရာမှ ရရှိခဲ့သည်။
သူ့အိမ်ထဲမှာစောင့်ချင်သော်လည်း မြူဇီအဖို့ လမ်းပေါ်မှာ
အန္တရာယ် ပိုရှိနေသောကြောင့် မိမိ ကာကွယ် ပေးနိုင်မည့်
အနေအထားမှာ အသင့်ရှိနေဖို့ လိုအပ်သည်။

ကာဘာကော့ဗ်သည် မြူဇီ အိမ်ခန်း ပြတင်းပေါက်ဆီသို့
မှန်ပြောင်းဖြင့် ကြည့်ပြန်သည်။

ဗယ်ဘက် တိုက်အခန်း ပြတင်းပေါက်မှ ယင်းလိပ်သည်
အပေါ်သို့ ပွင့်သွားသည်။

ကာဘာကော့ဗ် တကိုယ်လုံး တောင့်သွား၏။

အောက်ခံအင်္ကျီပါးပါး ဝတ်ထားသော မိန်းမတယောက်
ပြတင်းပေါက်၌ ရပ်နေသည်။

သူမ နောက်ပြန် လှည့်သွားသောအခါ မီးဖိုခန်း စားပွဲ၌
ထိုင်နေသော ကလေးတယောက်ကို တွေ့ရသည်။

စောစောက အလုပ်သွားသူအချို့ ပလက်ဖောင်း ပေါ်မှ
နေ၍ တစ်ပြုအကွာရှိ 'ပီစီဖိတ် လမ်းမ'ပေါ်မှ ဘတ်စ်ကား
မှတ်တိုင်သို့ ခပ်သုတ်သုတ် သွားနေကြပြီ။

ကာဘာကော့ဗ်သည် ပတ်(စ်)ပို့များကို ဖွင့်ပြီး မြူဇီ၏
အစစ်အစ် မျက်နှာကြီးကို အကြိမ် ငါးဆယ်မြောက် ကြည့်
လိုက်မိပြန်သည်။

ကာဗာကော့ဗ် ခြေထောက်များ ကြုတ်ချင်နေပြီ။ ထို့
ကြောင့် မတ်တတ်ထပြီး အညောင်း ဆန့်သည်။ သူ့ဘေးရှိ
ဝေါ်ကီခတ်ကီ စကားပြောစက်မှ အသံ မြည်လာသည်။

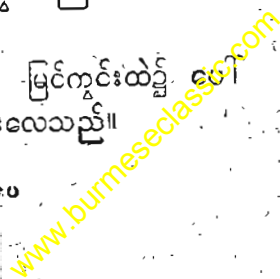
'ဂျယ်ရီ ဒင်ပယ်လ်-စ် ခင်ဗျား ရွှေတံခါးမှာ သေ့ခွဲ လူ
ထယောက်တွေ့တယ်'

'ရော်ဂျာ ဒင်ပယ်လ်-စ်'

ကာဘာကော့ဗ်က မိုက်ခွက်မှ ပြန်ပြောလိုက်သည်။
အောက်ဆုံး ကုန်လှောင်ရုံထဲမှာ ညအိပ် စောင့်နေခဲ့သော
ညစောင့် အလုပ်သမားနှင့် တာဝန်လဲရန် လာသူ ဖြစ်မည်။

တအောင့် အကြာတွင် လမ်းတဘက် အိမ်ခေါင်မိုးပေါ်မှ
အစ္စရေးတဦးက ညစောင့်ကြီး ထွက်သွားကြောင်း သတင်း
ပို့သည်။

ညစောင့်ကြီးသည် ကာဘာကော့ဗ်၏ မြင်ကွင်းထဲ၌ ပေါ်
လာပြီး ဘတ်စ် မှတ်တိုင်သို့ လျှောက်သွားလေသည်။

ကာဘာကော့ဗိက ပြတင်းပေါက် များဆီ ပြန်လှည့်ကြည့်သည်။

ဘတ်စ်ကားမှတ်တိုင်ကို လှမ်းကြည့်သောအခါ အစိမ်းရောင် ဘတ်စ်ကားကြီးပေါ်မှ သန့်ရှင်းရေးလုပ်သား အဘွားကြီးတစ်ဆင်းလာကြသည်ကို တွေ့ရ၏။

သူတို့တစ်စုစု ဈေးခြင်းတောင်း ကိုယ်စီဆွဲလျက် ဤလမ်းထဲသို့ ဝင်လာကြသည်။ သူတို့ထဲမှ အများစုမှာ ကာဘာကော့ဗိကဲ့သို့ပင် အရှေ့ဥပဒေပသား ရုပ်သွင်မျိုး ရှိကြသည်။

သူ့ ငယ်စဉ်က သိခဲ့ရသော အိမ်နီးချင်းများနှင့် အတော်ဆင်ကြသည်။

သူက သူတို့ကို မှန်ပြောင်းဖြင့် လိုက်ကြည့်နေသည်။

မိန်းမကြီးများသည် တယောက်ပြီးတယောက် မိမိတို့လုပ်နေကျ အိမ်များထဲ ဝင်သွားကြရာ သူတို့အုပ်စုမှာ ဦးရေ လျော့နည်းသွားသည်။

ဟော၊ မြူဇီ၏ အိမ်ရှေ့သို့ ရောက်လာကြပြီ။ အုပ်စုထဲမှ အလယ်မှ ခပ်ဝဝမိန်းမကြီးသည် ဈေးခြင်းတဘက်၊ ထီးတဘက် ချိုင်းညှပ်လျက် ဝင်ပေါက်သို့ ချဉ်းကပ်လာသည်။ ကာဘာကော့ဗိက သူ့ကို အနီးကပ်ချိန်ကြည့်သည်။

ဒီမိန်းမကြီး ဖိနပ်များက မသင်္ကာဖွယ်ကောင်းသည်။ ဖိနပ်က ယောက်ျားစီး ကော်ဒိုဗင် ဖိနပ်မျိုး။

ပြီးတော့ ဖောင်းအစ်နေသော ခြေသလုံး ပေါ်၌ မုတ်ဆိတ်ရိပ်ခေး ရှုရာတချက် တွေ့ရသည်။

‘ဒင်ပယ်လ်စ်ဂျယ်ရီ၊ ဒီမိန်းမ ဝတုတ်ကြီးဟာ မြူဇီပဲ၊ ငါ သွားတော့မယ်၊ လမ်းကို စောင့်ကြည့်ထား’

ကာဘာကော့ဗိက ဝေါက် တော်ကီမှ ပြောလိုက်သည်။ ကာဘာကော့ဗိသည် ရိုင်ဖယ်ကိုဘေးချပြီး ဂိုဒေါင်ထောင်မှ တူကြီးကို ကောက်ယူသည်။

‘လမ်းကို စောင့်နေ’

သူ့ဘေးမှ အပေါ်ကို ပြောသည်။ ထို့နောက် လှေကားငယ်မှ ပြေးဆင်းသွားသည်။ နေ့စောင့်ကြီး ကြားသွားလည်း အခုမှစိုက်နိုင်တော့ပါ။ အပြင်ဘက်ကို အမြန်အင်အားဖြင့် လမ်းသဘက်သို့ ကူးသွားသည်။

အဝင်ပေါက်ဝမှာ သော့ခတ်မထား၊ မြူဇီ၏ တံခါးရွေတွင် လှည့်ပြီး နားစွင့်လိုက်သည်။ သော့ကို တူကြီးနှင့် အားရ ပါးရသည်။ တံခါးကြီး ဝုန်းကနဲ ပွင့်သွားသည်။

ကာဘာကော့ဗိသည် အခန်းထဲသို့ ပစ္စတိုကြီး ချိန်လျက် ဝင်သည်။ မိန်းမ အဝတ်အစားနှင့် လူဝကြီးကို တွေ့ရသည်။

မြူဇီသည် အိပ်ခန်းတံခါးဝ၌ ရပ်နေသည်။ သူ့လက်ထဲမှာ အခွက်များ အထပ်လိုက် ကိုင်ထားသည်။

သူ့ပါးစောင်များ တုန်ခါနေသည်။ ကာဘာကော့ဗိကို ဆေးလံထိုင်မှိုင်းစွာ ပြန်ကြည့်နေသည်။

‘ကျုပ်...ကျုပ်...ဘာမှ မလုပ်’

‘ဟိုဘက်လှည့်၊ လက်တွေ့နာရပေါ့ ချိတ်ထား’

ကာဘာကော့ဗ်က မြူဇီ ကိုယ်ဖော်မှ လက်နက်များထဲ
သေသေချာချာ ရွာဖို့သည်။ လက်ကိုင်အိတ်ထဲမှ ပစ္စည်း
သေးလေးကို ထုတ်လိုက်သည်။

ထိုနောက် ပျက်စီးသွားသောစံခါးကို ပိတ်ပြီး ကုလားထိုင်
ပြင်ခံထားသည်။

‘ကျုပ်ခေါင်းပေါ်က ဆံပင်တုကြီး ချွတ်ခွင့်ပေးပါဗျာ
ခေါင်းဖားထို့’

‘ဟင့်အင်း၊ ထိုင်စမ်း’

ကာဘာကော့ဗ်က ဝေါ်ကီတော်ကီမှ လှမ်းပြောသည်။

‘ဒင်ပယ်လ်စ် ဂျယ်ရီ၊ မိုရှက်ဗ် စကီးကို ခေါ်လိုက်၊ ထရပ်
ကားပါ ယူခဲ့လို့ ပြော’

ကာဘာကော့ဗ်က သူ့အိတ်ထဲမှ ပတ်စ်ပို့များ ထုတ်သည်။

‘မြူဇီ...ခင်ဗျား အသက်ရှည်ချင်သလား’

‘မေးမှ မေတတ်ပေတယ်၊ ခင်ဗျား ဘယ်သူလဲ၊ ကျုပ်
မသိရဘူးလား၊ ခင်ဗျား ဝရမ်းလဲ မပြီဘူး၊ ကျုပ်ကိုယ်
ချက်ချင်း မသတ်သေးဘူး၊ ဒါတော့ ထူးခြားတယ်’

ကာဘာကော့ဗ်က သူ့မှတ်ပုံတင်ကို မြူဇီအား ပြလိုက်
သည်။ မြူဇီ၏ ပျက်နှာထားက မပြောဝင်း။

သို့သော် သူ ဦးနှောက်ကလျင်မြန်စွာ အလုပ်လုပ်နေသည်။
သူ အသက်ရှင်ခွင့်ရမည့် အခွင့်အလမ်း တခုပေါ်ပြီ။

မြူဇီသည် သူ့ ရင်စည်းအဝတ်ပေါ် လက်နှစ်ဘက်ပိုက်ပြီး
စောင့်စံနေသည်။

‘ခင်ဗျားကို သူ့တို့ ငွေချေပြီးပြီ မဟုတ်လား’
ကာဘာကော့ဗ်က မေးသည်။

မြူဇီ မဖြေ။ ကာဘာကော့ဗ်၏ အသံတိတ်ကိရိယာတစ်
ခုထဲမှ ကျည်ဆန်သည် မြူဇီ၏ လည်ပင်းနားရှိ ကုလားထိုင်
ကျောက်ကို ဖောက်ထွက်သွားသည်။

‘ဒီမယ် မြူဇီ၊ ခင်ဗျား ကျုပ်ကို မကူညီလျှင် ခင်ဗျားဟာ
သလ္လပဲ၊ ခင်ဗျားကို သူတို့ အရှင်ထားမှာ မဟုတ်ဘူး၊ ဒီမှာ
နယ်လ်စ် ခင်ဗျား ထောင်ကျမှာပဲ၊ ကျုပ်တယောက်သာ ခင်ဗျား
အိမ်မှောင်လင်ချက် ထားစရာပဲ၊ ခင်ဗျားနဲ့ အပေးအယူ တခု
လဲချင်တယ်၊ ခင်ဗျား ကျုပ်ကို အားလုံးပြောပြလျှင် ခင်ဗျား
ကနေဒီ လေဆိပ်က လေယာဉ်တစ်စင်းပေါ် တင်ပေးလိုက်
တယ်၊ ကျုပ်နဲ့ ကျုပ်လူတွေသာ ခင်ဗျားကို လေယာဉ်ပေါ်
သေးမသိ ရန်မခပ် တင်ပေးနိုင်ပါ့တယ်ဗျာ’

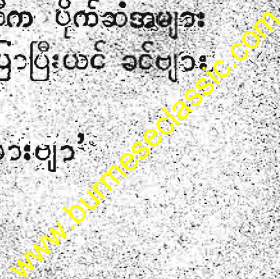
‘ခင်ဗျားနာမည်ကို ကျုပ် ကြားဖူးပါတယ် မိုလ်ဗူးကာဘာ
ကော့ဗ်၊ ခင်ဗျား ဘာလုပ်သလဲဆိုတာ ကျုပ်သိပါတယ်၊ ခင်ဗျား
အိတ်ကို အရှင်ထားမယ်ဆိုတာ ကျုပ်မယုံဘူး’

‘ခင်ဗျား အလုပ်လုပ်လျှင် ကတိတည်လား’

‘အင်း... တည်တာပေါ့’

‘ကျုပ်လဲ ဒီလိုပဲပေါ့၊ ခင်ဗျား သူတို့ဆီက ပိုက်ဆံအများ
အပြား ရထားပြီ၊ ကျုပ်ကို ပြောပြစရာ ပြောပြီးလျှင် ခင်ဗျား
မြူဇီပေတော့’

‘အိုက်စလင်ကျွန်းမှာ သွားပြုန်းရမှာလားဗျာ’

‘ဒါတော့ ခင်ဗျားသဘောပဲ’
‘ကောင်းပြီ ကျုပ်မြောပြီမယ်၊ ဒါပေမယ့် ကျုပ် ဒီညလေ
ယာဉ်နဲ့ လစ်ချင်တယ်’

‘ခင်ဗျားပေးတဲ့သတင်း အမှန်အကန်ဖြစ်ဖို့ ကျုပ် အဲဒါ
တာဝန်ယူတယ်’

‘ဗုံးတွေ ဘယ်မှာရောက်နေသလဲ ကျုပ်မသိဘူး၊ ကျုပ်ကို
ဒီမှာတကြိမ်၊ ဘေရွတ်မှာတကြိမ် လာဆက်သွယ်ခဲ့ကြတာပဲ၊
ပယ်ရီယေ တပုလင်း သောက်ပါရစေ၊ စကားပြောရတာ အာ
ခြောက်လာပြီ’

မြူဇီက မျက်နှာမှ ချွေးများကို ရင်စည်းပိတ်စဖြင့် သုတ်
ယင်း ပြောသည်။

‘ခင်ဗျားအိမ်ကို ကျုပ်လူတွေ ဝိုင်းထားတာ သိတယ်မဟုတ်
လား’

‘ကျုပ် ထွက်မပြေးပါဘူး ဗိုလ်မှူးရယ်’
မီးဖိုနှင့် ညှော်ခန်းကို ကောင်တာ စားပွဲတစ်ခုသာ ခြားထား
သဖြင့် ကာဘာကော့ဗ်သည် မြူဇီအား မျက်ခြည်မပြတ် တွေ့
နိုင်သည်။ ထို့ကြောင့် ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်သည်။

‘ပထမဦးဆုံး အရေးပါသူက အမေရိကန်ကြီးပဲ’

‘အမေရိကန်ကြီး ဟုတ်လား’

မြူဇီက ရေခဲသေတ္တာတံခါးကို ဆွဲဖွင့်လိုက်သည်။
ရေခဲသေတ္တာထဲက ဗုံးကို စက္ကန့်ပိုင်းမျှသာ သူ့မြင်လိုက်ရပြီး
မီးဖိုနံရံတခုလုံး ပေါက်ကွဲထွက်သွားသည်။

မြူဇီလည်း ကိုယ်လက်အင်္ဂါ အစိတ်စိတ်အမြွှာမြွှာ ပြုတ်
ထွက်သွားသည်။ အခန်းတခုလုံး ကြွတက်လာသည်။

ကာဘာကော့ဗ် လှင့်ထွက်သွားသည်။

ဒွာခေါင်းမှ သွေးများ ပန်းထွက်လာ၏။ ပြန်လဲကျသွား
သည်။

အခန်းမှ အုတ်ကျိုးအုတ်ပဲ ပရိဘောဂ အစိတ်အပိုင်းများက
သူ့ဘေးတဝိုက် လှင့်စင်ကျလာသည်။

ကာဘာကော့ဗ် အမှောင်ကမ္ဘာထဲ ရောက်သွားသည်။ တိတ်
ဆိတ်သွားသည်။ ထို့နောက်... မီးလောင်သံ တကျွတ်ကျွတ်
ကြားရသည်။

မီးသတ်ဌာနသို့ ပထမဆုံး အသိပေးမှုမှာ နံနက် ၈ : ၀၅
နာရီတွင် ဖြစ်သည်။

ရဲစခန်းများ၌ အောက်ပါ သတင်းပုဒ်ကို တယ်လီပရင့်တာ
ဖက်များမှ ထုတ်ပြန်ပေးသည်။

စာအမှတ် ၁၂/၀၈၂၈ ရဲစခန်း ၁၆ သတင်းပို့။ ဗုံးပေါက်
ကွဲမှု ပြင်းထန်။ မီးလောင်။ ၃၈၂ ဗင်းဆင့်လမ်း။ ကင်း(စ်)
မို့နယ်ဆေးရုံသို့ အလောင်းနှစ်လောင်း ရောက်ရှိ။ ခွဲခန်းအမှတ်
၂၄။

ထို့နောက် အောက်ပါသတင်း ထပ်ထွက်လာ၏။

စာအမှတ် ၁၃/၀၈၂၈ အလောင်း တလောင်း။ အင်္ဂါရာ
ရသူ တယောက်။ လောင်းအိုင်လင်ကောလိပ်ဆေးရုံသို့ တင်ပို့။

လောင်းအိုင်လင်ကောလိပ် ဆေးပုံ၏ စင်္ကြံလမ်းမှ မီးသတ်
ဗိုလ်ကြီး ထွက်လာအောအခါ ဒေးလီးနယူးစ်၊ နယူးယော့
ထိုင်း(စ်၊ စ်)နှင့် အေပီ သတင်းဌာနတို့မှ သတင်းထောက်များ
စောင့်နေကြသည်။

မီးသတ်ဗိုလ်ကြီး စိတ်စိုနေသည်။

မျက်နှာ နီနေသည်။

သူ့ဘေး၌ ဆမ်ကော်လီနှင့် သူ့လက်ထောက်တို့ ပါလာ
ကြသည်။

မီးသတ်ဗိုလ်ကြီးက လည်ချောင်း ရှင်းလိုက်သည်။

မီးဖိုထဲမှာ ဓာတ်ငွေ့မီးဖိုကနေ ပေါက်ကွဲတာလို့ ထင်တာ
ပဲ။ ကျွန်ုပ်တို့ စစ်ဆေးတန်းပါပဲ။

မီးသတ်ဗိုလ်ကြီးက ကင်မရာမှ မျက်စိလွှဲ၍ ပြောသည်။

‘ဘယ်သူတွေလဲ၊ ဆီပါသလား’

‘ဆေတူလူပဲ သိရတယ်’

သူ့လက်ထဲမှ စာရွက်ကလေးကို ခွဲကြည့်သည်။

နာမည်က ဘင်ဂျမင်မြူဇီဆီ၊ မတ်ဇီလို့ ဖတ်ယင်လဲ ရတယ်။

မီးသတ်ဗိုလ်ကြီးသည် သတင်းထောက်များ ကြားမှ တိုး
ထွက်သွားသည်။

သူ့လည်ဂုတ်ကြီးလည်း နီရဲနေ၏။

x x x

ကြာသပတေးနေ့ မနက်တွင် ဘင်ဂျမင်မြူဇီအား အသက်
ထွက်သွားစေသည့်ပိုးကို လွန်ခဲ့သော (၁၈) နာရီကတည်းက
မိုဘာမက်ဖစ်ဆေးသ် ကိုယ်တိုင် ရေခဲသေတ္တာထဲ၌ လာရောက်
တပ်ဆင်ထားခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ပလပ်စတစ်ထဲသို့ စနက်တ မထည့်သွင်းမီကင် ဖာဆေးလ်
လက်တဘက် ပြုတ်ထွက်ရတော့မယ့် ဖြစ်ခဲ့သည်။

ဖာဆေးလ် အမှားတခု လုပ်မိသည်။ ဗုံးကြောင့်မဟုတ်၊
လင်ဒါကြောင့် ဖြစ်၏။

လင်ဒါ၊ ဖာဆေးလ်နှင့် ဒါလီယာတို့ လှေကို မြန်သိမ်းချိန်
မှာ အင်္ဂါနေ့ည ယန်းခေါင်ယံ၌ ဖြစ်သည်။

လင်ဒါ၏အိမ်သို့ ပလပ်စတစ်ပိုးများနှင့် ပြန်ရောက်သော
အခါ မနက် ၂-နာရီရှိပြီ။

အိမ်ထဲသို့ ဝင်သွားသောအခါ ဒါလီယာသည် လှေပေါ်၌
လမ်းလျှောက် နေရာသတ်သို့ပင် ဖြစ်နေသည်။

သူမက စားစရာ သောက်စရာများ ခပ်မြန်မြန် စီစဉ်စေးရာ
စာဆေးလ်သည် မီးဖိုခန်းစားပွဲ၌ ထိုင်၍ အမ်းမရစားသောက်
ထိုက်သည်။

လင်ဒါစားဖို့ရိုဒေါင်ထဲသို့ သွားပို့ပေးသည်။ လင်ဒါသည်
ပလပ်စတစ်ပိုးများကို ပစ်မထားနိုင်။ အိတ်တလုံးဖွင့်ပြီး မခွန်
နာ ရုပ်တု ခြောက်ခုကို ခုံရှည်ပေါ် တင်ထားသည်။

သစ်ဥသစ်ပု ကိုက်စားမည့် ရှဉ့်တကောင်ပမာ လင်ဒါသည်
ရုပ်တုတခုကို လက်ထဲကိုင်၍ လှည့်ပတ်ကြည့်ပြီး နမ်းကြည့်သည်။
ဗျာနှင့် တို့ကြည့်သည်။

www.burmeseclassic.com

ရုရှ သို့မဟုတ် တရုတ်ပြည်မှ လုပ်သော ဟက်ဇိုဂျင်း ပလတ်စတစ်ကို ယမ်းဘီလူး (တီ၊ အင်၊ တီ) သို့မဟုတ် 'ကမ်နိုက်' နှင့် ရော၍ ရော်ဘာအတုဖြင့် ပေါင်းစပ်ထားခြင်း ဖြစ်မည်ဟု လင်ဒါ ယူဆသည်။

ဤ မြူပြာပြာ ပလပ်စတစ်သည် နေပူထဲ၌ ပစ်ထားသော ရေဖိုက်ကဲ့သို့သော အနံ့မျိုး ရှိ၏။

ဆူပါဘိုးလ် ကစားပွဲကြီး မကျင်းပမီ ကျန်ရှိသော ရက်ဆယ့် ခြောက်ပတ်အတွင်း အလုပ်အားလုံးကို ခပ်သွက်သွက်လုပ်မှ ဖြစ်မည်ဟု သူဆုံးဖြတ်သည်။

ရုပ်တုလေးကို ချပြီး သူ့ လက်ချောင်းများ တည်ငြိမ်သွားစွာ ပြုတ်ကို ယူသောက်သည်။

ဂိုဒေါင်ထဲသို့ ဝင်လာကြသော ဖာဆေးလ်နှင့် ဒါလီယာ တို့အား သူ စေ့စေ့မကြည့်။

ဖာဆေးလ်က 'အက်ဖီတာမိုင်း' ဆေးတပြား မြို့ချလိုက်သည်။ ဖာဆေးလ်သည် ခုံရှည်ပေါ်မှ ရုပ်တုကလေးများ ဆွဲသွားမည်အပြု ဒါလီယာက လှမ်းဆွဲထားလိုက်သည်။

'မိုက်ကယ် ကျွန်မတို့ ဆွေးနွေးထားတဲ့ ကိစ္စအတွက် ပလတ်စတစ် ကိရိဝက် လိုနေတယ်'

သူမက မိုက်ကယ်လင်ဒါအာ ချစ်သူချင်းပြောသော လေးမျိုးဖြင့် ပြောလိုက်သည်။

'မြူဇီကို ဘာလို့ သေနတ်နဲ့ ပစ်မသတ်လဲ'

ဖာဆေးလ်သည် ပလပ်စတစ် ဗုံးများကို သင်္ဘောပေါ်၌ တပတ်လုံး စောင့်ရှောက် လာခဲ့ရသူ ဖြစ်ပြီး၊ စိတ်တိုနေသည်။ လင်ဒါ၏ စကားကို သူ သဘောမကျ။

'မြူဇီကို ဘာလို့ ပစ်မသတ်လဲတဲ့၊ ဒီမယ် ခင်ဗျား ဘာမှ လုပ်စရာ မလိုပါဘူး၊ ကျုပ်တို့သာ ပလပ်စတစ် ပေးစမ်းပါ'

ဖာဆေးလ်က ခုံရှည်ဆီ လက်လှမ်းလိုက်သည်။ လင်ဒါက အောက်ဘက်စင်မှ လျှပ်စစ်လွှဲကို ဆတ်ကနဲ ဆွဲယူပြီး ခလုတ်ဖွင့်လိုက်သည်။

လျှပ်စစ်လွှဲသည် ဖာဆေးလ်၏လက်မှ လက်မဝက် အကွာသို့ ရောက်နေသည်။ ဖာဆေးလ် မလှုပ်တုံ့။

'တောင်းပန်ပါတယ် မစ္စတာ လင်ဒါ၊ ခင်ဗျားကို မလေးစားလို့ မဟုတ်ပါဘူး၊ ကျုပ်တို့ သေနတ်နဲ့ ပစ်လို့ရချင်မှရမယ်လေ၊ ခင်ဗျားရဲ့ စီမံကိန်း အနှောင့်အယှက် မဖြစ်ရအောင် ဟာကွက် လွတ်ကွက် အားလုံးကို လိုက်ပိတ်ဆို့ ပေးမလို့ပါ'

'ကောင်းပြီ'

လင်ဒါက တိုးတိုးလေး ပြောသဖြင့် ခုညှံနေသော လျှပ်စစ်လွှဲ၏ အသံက ပိုကျယ်နေသည်။ ဒါလီယာကောင်းကောင်း မကြားရ။

လင်ဒါက လူကို ခလုတ်ပိတ်လိုက်သည်။ ရုပ်တုတခုကို ဓားဖြင့် ထက်ခြမ်းခဲ့သည်။

'စနက်တံနဲ့ ဝါယာကြိုး ရှိလား'

'ရှိတယ်'

‘ဘက်ထရီ လိုဦးမလာ။ ကျုပ်မှာ အဝီရိတယ်လေ’
‘မလိုဘူး၊ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်’

ဒါလီယာနှင့် ဖာဆေးလ် တို့သည် မြို့ဇီအား လုပ်ကြံရာ
အတွက် လင်ဒါကားဖြင့် ဘုရားကလင်သို့ ဦးတည် မောင်းထုတ်
သွားကြသောအခါ လင်ဒါသည် သူ့အလုပ် ခံရှည်တွင် အလုပ်
လုပ်နေရာမှ လှည့်မကြည့်ပေ။

ဒေသနာစိတ်အက်စ် သတင်း အသံလွှင့်ဌာန ဝဂ္ဂမှ နေ့စဉ်
ကြာသပတေးနေ့ မနက် ၈:၃၀ နာရီတွင် ဗုံးပေါက်ကွဲမှုသတင်း
ကို ကြေငြောပြီး ၉:၄၅ နာရီတွင် သေဆုံးသူမှာ မြို့ဇီ ဖြစ်
ကြောင်း ထပ်ကြေငြာသည်။

ဒါလီယာနှင့် ဖာဆေးလ်တို့ အကြံ အောင်သွားပြီ။ လင်ဒါ
နှင့် ပယ်စတစ်ဗုံး ဆက်သွယ်မှု လမ်းကြောင်းကို ဖြတ်တောက်
ပစ်လိုက်ပြီ။

ကြာသပတေးနေ့သည် ချောမောစွာဖြင့် စတင်နေပြီ။

အလုပ်ရုံထဲသို့ ဒါလီယာ စင်သာသည်ကို လင်ဒါ ကြား၏။
သူမက ကော်ဖီတစ်ခွက် ယူလာပေးသည်။

‘သတင်းတောင်းတော့ ကြားပြီးပြီ’

လင်ဒါက ပြောလိုက်သည်။ သတင်း ထပ်ကြေငြာစဉ် သူမ
သေချောချော နားထောင်သည်။ သူမ မက်မုန်းတလုံးကိုက်
စားနေသည်။

‘ခက်ရာရတာ ဘယ်သူလဲမသိဘူး၊ မြို့ဇီတပည့်ဂရိကြီး ဖြစ်
မယ်ထင်တယ်’

‘ငါ ဒီဂရိကြီးအတွက် မစိုးရိမ်ပါဘူး၊ ငါ့ကိုသူ တခါပဲတွေ့
ဖူးတယ်။ ငါ့တို့မြှော့စားတွေလဲ သူမကြားလိုက်ဘူး၊ မြို့ဇီကလဲ
သူ့ကိုလုံးလုံး ဂရုမစိုက်ဘူး၊ ဒီငန့်ကြီးကို သူလုံးလုံးယုံကြည်ပုံ
မရဘူး’

လင်ဒါက သူ့အလုပ်ကို ခေတ္တရပ်ပြီး နံရံကို မိုရပ်ကာ
မက်မုန်း စားနေသော ဒါလီယာအား ကြည့်လိုက်သည်။
ဒါလီယာက သစ်သီးကို အရသာခံ စားနေသည်။ သူမကလည်း
အလုပ် ပြန်ဆက်လုပ်နေသော လင်ဒါကို အကဲခတ်နေသည်။
သူမ အနည်းငယ် စိုးရိမ်နေ၏။

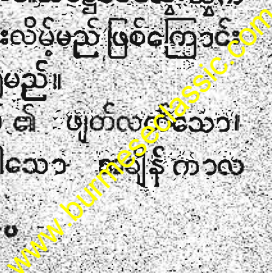
ဖာဆေးလ်သည် မနေ့က အတော်ကြာကြာ အိပ်နေသည်။
ယနေ့ မနက်ထိလည်း အိပ်တုန်း။ ဇော်ကြာမှ နိုးမည်။ သူ့အကြံ
အောင်မြင်မှုကြောင့် ဝမ်းသာသွားမည်။ ဘဝစီပြင်ချင်မည်။
သို့သော် ထိုအမှုအရာ မပေါ်အောင် နေတတ်ဖို့ လိုသည်။

သူမသည် သံဂဟေဆက်ကိရိယာပေါ်မှ စေ့စပ်စွာ လှုပ်ရှား
နေသော လင်ဒါ၏ လက်ချောင်းရှည်ရှည်များကို ကြည့်နေ
သည်။

ဖာဆေးလ်သည် လင်ဒါနှင့် အမှားတခု လုပ်မိသွားရာ
နောက်ထပ် ထိုသို့ မဖြစ်အောင် ဂရုစိုက်ဖို့ လိုသည်။

ဖာဆေးလ် သတိမထားလျှင် ဖာဆေးလ်၏ အိမ်၌ ပင်သွေးထွက်
သံယိုမှု ဖြစ်ပြီး စီမံကိန်းကြီး ပျက်စီးသွားလိမ့်မည် ဖြစ်ကြောင်း
သူမက ဖာဆေးလ် အား ရှင်းပြထားရမည်။

စီမံကိန်းကြီး အတွက် ဖာဆေးလ် ၏ ဖျတ်လင်သော၊
ရက်စက်သော ဦးနှောက်နှင့် အရေးပါသော အချိန်ကာလ

အတွက် ယမ်းလက်နက်အင်အားများ လိုအပ်မည်။ သေသင်္ဘောကြီး၌ ဗုံးများတပ်ဆင်သောအခါ၌လည်း သူ့ကို အာရုံစိုက်ရမည်။ ဖာဆေးလ်ကို လက်လွှတ်၍ မဖြစ်သေး။

ဖာဆေးလ် သည် အကြမ်းဖက် အဖွဲ့အစည်းထဲတွင် သားအားဖြင့် သူမ၏ အထက်လူကြီး ဖြစ်သည်။

သို့သော် ဤစစ်ဆင်ရေးကြီးမှာ သူမ၏ စစ်ဆင်ရေး ကြော်ငြာခြင်း ခေါင်းဆောင်နာဂျီးယားကိုယ်တိုင်က အသိအမှတ်ပြုပေးအပ်ခဲ့သည်။

ထို့ပြင် သူမသည် လင်ဒါအဖို့ သေချာကျကျ ဖြစ်ပြီး လင်ဒါသည်လည်း အစားထိုး မရနိုင်သော လူတိုင်း ဖြစ်သည်။

တဘက်တွင်မူ နာဂျီးယား သေဆုံးသွားပြီမို့ ဖာဆေးလ်သည် နာဂျီးယားကို ဩဇာခံရန် မလိုတော့ပေ။

ဖာဆေးလ်သည် မိန်းမများအပေါ် အမြင်ကျယ်သူ မဟုတ်။ သူတို့အားလုံး ပြင်သစ်ဘာသာ ဖြင့်သာ ပြောဆိုကြလျှင် ဝါအဆင်ပြေမည်။ ဤခြားနားမှုလေး တခုသည် များစွာ တန်ဖိုးရှိလိမ့်မည်။

ပညာတတ် အာရပ် တိုင်းပီပီ၊ ဖာဆေးလ် သည် လူ့ဆက်ဆံရေးကို ပုံစံနှစ်မျိုးဖြင့် သင်ကြားတတ်မြောက်ထား၏။ ပြင်သစ်စကား ပြောရသော လူမှုရေးကိစ္စတွင် ဖာဆေးလ်သည် မိန်းမများကို ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့စွာ ဆက်ဆံတတ်၏။

မိမိ အာရပ်လူမျိုး ကြားတွင်မူ မိန်းမများကို ကာမရာဝအတွက် အသုံးဝင်သောသူများ အဖြစ်သာ မြင်၏။

‘ခါလီယာ....’

လင်ဒါ၏ အသံကြောင့် သူမ သတိ ပြန်လည်သွားသည်။ သို့သော် သူမ၏ မျက်နှာထားက ပြောင်းမသွားပေ။ သူမ၏ နှုတ်ခိုင်နိုင်လှသော လှည့်စားကွက်တခု ဖြစ်၏။

‘ငါ့ကို ပင်အုပ် နှုတ်သီးပါတဲ့ ဖလာယာ ပေးစမ်းပါ’ လင်ဒါ၏ အသံရော၊ လက်များပါ ထည့်ငြိမ်နေကြသည်။ ကောင်းသော နှိမိတ် လက္ခဏာဟု ဆိုရမည်။

ခါလီယာသည် လင်ဒါနှင့်အတူ မျှဝေ ခံစားသော နားထည်နှင့် နှစ်သက်မှုတို့၌ ယုံကြည်၏။

ပြီးတော့ လင်ဒါ၏ ကော်ဖီထဲ၌ ဖျော်ထည့် ပေးထားသော ‘ကလိုပရီမာဇင်း’ ဆေး ၅၀ မီလီဂရမ်ကိုလည်း သူမယုံကြည်၏။

www.burmeseclassic.com

သူ့မျက်လုံးများကို မပွင့်ချင်။ သူ့ ခန္ဓာကိုယ်ကို သူ့စိတ်
ပန်းအားက ချုပ်ကိုင်ထားသည်။

သူ့စိတ်ကို လျော့ချရမည်။

ရုန်းကန်၍ စသွားထွက်ခြင်းမျိုး မရှိစေရ။

ဆေးရုံပေါ်၌ သတိ ပြန်ရခြင်းသည် ယခု ပထမဆုံးအကြိမ်
ထုတ်။

မိဂ္ဂကပ်စကီးသည် သူ့ လက်ကောက်ဝတ်များကို ချုပ်
ကိုင်ရာမှ အခန်းတံခါးဝ၌ ရပ်နေသော အော်ဒါလီဘက် လှည့်
သည်။

‘သတိ လည်လာပြီ၊ ဆရာဝန် သွားခေါ်လိုက်၊ မြန်မြန်လုပ်’
မိဂ္ဂကပ်စကီးက ဟောလိုက်၏။

ကာဘာကော့ဗ်က လက်တောက်မှ လက်ချောင်း ဆုပ်ပြီး
ပြောသည်။ အခြား တတက်ကိုလည်း ထိန်းညှိတူ လုပ်ကြည့်
သည်။

ညာခြေ လှုပ်သည်။

ပြီး... ဗယ်ခြေ လှုပ်သည်။

ကာဘာကော့ဗ် ဘာလုပ်နေရန်း မိဂ္ဂကပ်စကီး သိ၏။

ကာဘာကော့ဗ်သည် ခြေလက်အင်္ဂါ စုံမစုံ၊ ကြီးမားစွာ
ထုတ်ဖော်ခြင်း ရှိမရှိ၊ မိမိဘာသာ စစ်ဆေးနေခြင်း ဖြစ်သည်။

မိဂ္ဂကပ်စကီး ကိုယ်တိုင်လည်း ဒါမျိုး အကြိမ်ကြိမ် လုပ်ခဲ့
သည်။

အခန်း ၂၉

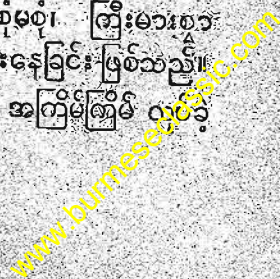
ကာဘာကော့ဗ်သည် ရေငုပ်ပြီး လေပြန်ရှုရန် အပေါ်သို့
ကြိုးစားတက်လာသူပမာ သတိ လည်အောင် မနည်း ရုန်းကန်
ခဲ့ရသည်။

ရစ်အိတ်ထံ ဝူလောင်နေသည်။

သူ့ယည်ပင်းကို လက်နှင့် ဖမ်းဆုပ်ရန် ကြိုးပမ်းသည်။

သို့သော် သူ့လက်ကောက်ဝတ်များ မှ၍ မရ။ သူ့ဆေးရုံ
ပေါ် ရောက်နေကြောင်း သိလာရသည်။

သူ ခုတင်စာလုံးပေါ်၌ ရှိနေသည်။ ခုတင်ဘေးမှာ တစ်
တယောက် ရပ်နေသည်။

၂၃၂ နန်း ခိုးသိမ်း

မိနစ် အတော်ကြာသည်အထိ ကာဘာကော့ဗ်သည် ဆေးရုံခန်းနှင့် အမှောင်ထုအကြား ခေါက်ထွဲ ခေါက်ပြန် လျှောက်သွားလျက် ရှိသည်။

မိဂျက်ဗီစကီး ပါးလပ်မှ ခပ်တိုးထိုးကျိန်ဆဲလျက် အခန်းပြင်ထွက်ရန် ခြေလှမ်းစဉ် ဆရာဝန်နှင့် သူနာပြုဆရာမတို့ ဝင်လာကြသည်။

ဆရာဝန်သည် ကိုယ်လုံး ခပ်သွယ်သွယ်၊ နားဆယ်မွေး ခပ်ရှည်ရှည်နှင့် ဖြစ်သည်။

သူနာပြုဆရာမသည် လူနာနှင့် မထိအောင် သတ္တုဘောင်ဖြင့် အပေါ်မှ ချိတ်ဆွဲ၍ ရွက်တံပမာ ဖုံးအုပ်ထားသော အောက်စီဂျင် တဲအိမ်ကလေးကို ဖွင့်ပြီး ကာဘာကော့ဗ် ကိုယ်ပေါ်မှ စောင်ကို ခွာသည်။

ဆရာဝန်က ဇယားချုပ်ကို စစ်ဆေးသည်။

ကာဘာကော့ဗ်၏ မျက်လုံးများကို ဖောင်တိန်အရွယ် လက်နှိပ်ခတ်မီးနှင့် ထိုးကြည့်သည်။

ကာဘာကော့ဗ် မျက်လုံးများ နီရဲနေပြီး မျက်ရည်များ ကျလာသည်။

ဆရာမက မျက်စဉ်းခတ်ပေးသည်။

အဖျားတိုင်းကိရိယာကို ခါသည်။

ဆရာဝန်က ကာဘာကော့ဗ်၏ အသက်ရှူသံကို နားထောင် အကဲခတ်သည်။

အေးစက်သော နားကျပ်နှင့် စမ်းသပ်ခံလိုက်ရသောအခါ ကာဘာကော့ဗ် ကြက်သီးထသွား၏။

ဗယ်ဘက် နံရိုးစုပေါ်၌ ပလာစတာ ကပ်ထားသည်ကို တွေ့ရသည်။

အရေးပေါ်ဌာနက သေသပ်စွာ လုပ်ပေးလိုက်ကြသည်။ ကာဘာကော့ဗ် ကိုယ်ပေါ်မှ ပြန်ကျနေသော အမာရွတ်ဟောင်းများကို ဆရာဝန်က စိတ်ဝင်တစား ကြည့်သည်။

‘ခင်ဗျား မှောင်မကွယ်ပါနဲ့လားဗျာ’

ဆရာဝန်က မိဂျက်ဗီစကီးအား ပြောသည်။

မိဂျက်ဗီစကီးက ဘေးတလှမ်းသာ ရွှေ့ပေးသည်။

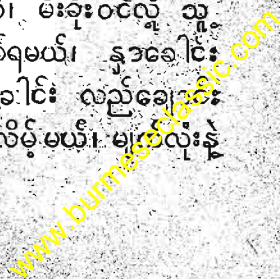
ထို့နောက် အစစ်ဆေးခံသော ဂုဏ်ပြုတပ်ဖွဲ့မှ စစ်သားတစ်ဦးပမာ စောင့်တောင့်ကြီး ရပ်ခန့်သည်။ မျက်လုံးများက ပြောင်းအပြင်ဘက်သို့ ကြည့်နေသည်။

ပြီး...ဆရာဝန်နောက်က လိုက်သွားသည်။ စင်္ကြံလမ်းတွင် ဆစ်ကော်လီ စောင်နေသည်။

‘ဘယ်နှယ်နေလဲ’

ဆရာဝန်လေးက မျက်ခုံးပင်ပြလိုက်သည်။ သူ့ စိတ်ရွံ့နေပုံ ရ၏။

‘ဪ...ခင်ဗျားက အက်ဖ်ဘီအိုင်ကပဲ၊ သူ့ ဗုံးဒဏ်ကြောင့် ခေါင်း နည်းနည်း ဒဏ်ရာရသွားတယ်၊ ဓာတ်မှန်ကြည့်ရတာ တော့ သိပ် မဆိုးပါဘူး၊ နံရိုးသုံးချောင်း ကျိုးသွားတယ်၊ ဗယ်ဘက်ပေါင်မှာ အပူလောင်သွားတယ်၊ မီးခိုးဝင်လို့ သူ့ အဆုတ်နဲ့ လည်ချောင်း နည်းနည်း ဒုက္ခဖြစ်ရမယ်၊ နှာခေါင်း ဆိုင်းနပ်စ် ပေါက်သွားတယ်၊ နား နှာခေါင်း လည်ချောင်း ဆရာဝန်တဦး နှေးခင်းကျ လာကု ပေး လိမ့်မယ်၊ မျက်လုံးနဲ့

နားရွက်ကတော့ အိုကေပဲ၊ နားနည်းနည်းအူနေဦးမယ်တော့ ထင်တာပဲ၊ ဒါ အဆန်းမဟုတ်ပါဘူး၊

‘ဆေးရုံအုပ်ကြီးက သူဟာ သိပ်အရေးပါတဲ့ လူနာ ဖြစ်ကြောင်း ခင်ဗျားကို ပြောထားပြီးရောပေါ့’

‘ဆေးရုံ အုပ်ကြီးက သူ့ကို ကြိုက်သလို စာရင်းသွင်းထားနိုင်တယ်၊ သူ့အခြေအနေက မကောင်းဘူး ပြောလဲ ရတယ်၊ ကောင်းတယ်လို့ ပြောလဲရတယ်၊ သူ့ခန္ဓာကိုယ်က အတော်ဆန်ပါတယ်၊ သူ့ကိုယ်ကို အတော် ကြမ်းကြမ်း တမ်းတမ်း အသုံးပြုထားပုံပဲ’

‘ဒါပေမယ်’

‘မစ္စတာကော်လီ၊ ဆေးရုံအုပ်ကြီး အနေနဲ့ သူ့ကို ကိုယ်ဝန် ရှိတယ်လို့ ပြည်သူတွေ သိအောင်ပြောလဲ ကျွန်တော် ဂရုစိုက်ဘူး၊ သူ့ကို ကျွန်တော် မဖိဆန်ပါဘူး၊ ခုဟာက ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ သိပါရစေ’

‘ဓာတ်ငွေမီးဖို ပေါက်ကွဲမှု ထင်တာပဲ’

‘ဟုတ်မှာပေါ့’

ဆရာဝန်ကလေးက နှာခေါင်းတချက် ရှုံ့ပြပြီး ထွက်သွား၏။

‘ခင်ဗျား အင်္ဂလိပ်စကား ပြောထုတ်တယ်နော်’

ကော်လီက မိုရှက်ဗီစကီးကို ပြောသည်။

‘နည်းနည်းပဲတတ်တယ်’

မိုရှက်ဗီစကီးက ပြန်ဖြေပြီး အခန်းထဲပြန်ဝင်သည်။ ကော်လီက သူ့ကျောပြင်ကို စိုက်ကြည့်လျက် ကျန်ခဲ့သည်။

ကာဘာကော့ဗ်သည် နေ့ခင်းပိုင်း တနေ့လုံး အိပ်နေသည်။ စိတ်ငြိမ်ဆေး ပြယ်သွားသောအခါ သူ့ မျက်ခွံများ အောက်မှ မျက်လုံးများ လှုပ်လာသည်။

အိပ်မက်မက်သည်။ အိပ်မက်ထဲမှ အရောင်များက တောက်ပသွန်းသည်။

တယ်လာဗစ်မြို့ အိပ်ခန်းထဲ၌ သူ ရောက်နေသည်။ အနီရောင် စယ်လီဖုန်းက မြည်နေသည်။ သူ လှမ်းကိုင်၍မရ။ ကြမ်းပေါ်တွင် အဝတ်များနှင့် ပလံးပလံး ဖြစ်နေသည်။ အဝတ်များက ကော်ဇိုက်ယမ်းနဲ့ စွဲနေသည်။

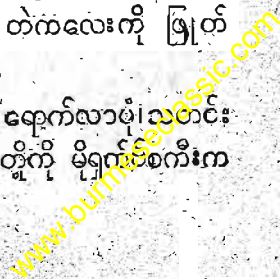
ကာဘာကော့ဗ်သည် ဆေးရုံမှ စောင်ကို ဆုပ်ကိုင်လိုက်၏။ စောင်ပြုသွားသံ ကြားသဖြင့် မိုရှက်ဗီစကီးက ကုလားထိုင်မှု ခုန်ဆသည်။

ကာဘာကော့ဗ်၏ လက်သီးဆုပ်ကို ပြန်ဖြေပြီး ဘေး၌ချပေးသည်။ စောင်သွားပြုပြီး ပတ်တီးများ ဘာမှမဖြစ်၍ တော်ဆေးသည်။

ကာဘာကော့ဗ် အိပ်ရာမှ နိုးသောအခါ ပြန်သတိရလာ၏။ မြူတီ၏အိပ်၌ ဖြစ်သော အဖြစ်အပျက်များသည် အစီအစဉ်အလိုက် မဟုတ်သဖြင့် သူ ပြန်ပြီး စီစဉ်ရသည်။

သူ့ရောက်သောအခါ အောက်စီဂျင် တဲကလေးကို ဖြုတ်ဆေးလိုက်သည်။

ဗုံးပေါက်ကွဲမှုဖြစ်ပွားပြီး ဆေးရုံကား ရောက်လာဖို့ သတင်းသောက်များအား လှည့်ဖြား၍ရှင်းပြပုံ တို့ကို မိုရှက်ဗီစကီးက

ပြန်ပြောပြနေစဉ် သူ့ နားအူမှု တဖြည်းဖြည်း ပျောက်သွားသည်။

အခန်းထဲသို့ ကော်လီ ဝင်လာသောအခါ ကာဘာကော့ဗ် ကောင်းစွာ ကြားရသည်။

‘မြို့ဇီ အကြောင်း ပြောစမ်းပါ’
ကော်လီက စိတ်တိုတိုနှင့် မြောလိုက်သည်။

ကာဘာကော့ဗ် စကား မပြောချင်။ စကားပြောလျှင် ချောင်းဆိုးပြီး ရင်ဆုတ်ထဲက ပူလောင်လှဲသည်။ မိဂ္ဂကပ် စကားကို ခေါင်းညိတ်ပြသည်။

‘ပြောပြလိုက်စမ်းကွာ’
‘မြို့ဇီဟာ ကုန်သွင်းသူ ဖြစ်တယ်’

‘အို... ဒါတော့ ကျုပ်သိတာပေါ့၊ သူ့မှတ်တမ်း ကျုပ်မှာ ရှိသားပါ။ ခင်ဗျားတို့ မြင်ခဲ့ ကြားခဲ့တာကိုပြော’

မိဂ္ဂကပ်စကားက ကာဘာကော့ဗ်ကို လှမ်းကြည့်သည်။ ကာဘာကော့ဗ်က ခေါင်းညိတ်ပြသည်။

ဖော်ဇီကို မေးမြန်းစစ်ဆေးပုံမှ စတင်၍ မဒွန်နာရုပ်တုကို တွေ့ရှိပုံ၊ သင်္ဘောမှတ်တမ်းစာရွက်များ စစ်ဆေးပုံတို့ကို ပြောပြသည်။

ကာဘာကော့ဗ်က မြို့ဇီ၏ အခန်းမှ အဖြစ်အပျက်များကို ဝင်ထောက်သည်။

သူ့ထို့ ရှင်းပြီးသောအခါ ကော်လီက ကာဘာကော့ဗ် ခုတ်ခံ ဘေးရှိ ဖုန်းကို ကောက်ဆက်ပြီး အမိန့် ညွှန် ကြား ချက်များ မရပ်မနား ပေးလိုက်သည်။

လက်တီးရှား သင်္ဘောနှင့် သင်္ဘောသားများကို ရှာဖွေရန် ဝရမ်းထုတ်ခိုင်းသည်။ ကာဘာကော့ဗ်က ကြားဖြတ်ပြောသည်။

‘ဖော်ဇီကို သင်္ဘောသားတွေ ရှေ့မှာ အရှက်ခွဲခိုင်းစမ်းပါ’
‘ဗျာ...’

ကော်လီက ဖုန်းခွက်ကို လက်တဘက်နှင့် အုပ်၍ ပြန်မေးသည်။

‘ဖော်ဇီဟာ အစိုးရကို မကူညီလို့ ဖမ်းလိုက်တဲ့ အကြောင်း ပြောပေါ့၊ ဒီကောင်ကို နည်းနည်း ပိအားပေးရမယ်၊ သူ့ကို ကျုပ် ပြန်ကူညီရမယ်၊ သူ့ အမျိုးတွေ တောရွက်မှာရှိတယ်’

‘သူတိုင်ယင် ကျုပ်တို့ ပြဿနာတက်မှာ’
‘သူ့မတိုင်ပင်ပါဘူး’

ကော်လီက ဖုန်းမှ ဆက်လက်၍ မိနစ် အတော်ကြာအောင် အမိန့် ထပ်ပေးသည်။

‘အေး... ဒါပဲတွေ ပီယာဆင်။ ဖော်ဇီကို မင်း နမူနာပေး လိုက်ကွာ၊ ဇီကို ဘာမှ မေးမနေနဲ့၊ လုပ်သာလုပ်’

ကော်လီက ဖုန်းချလိုက်သည်။

‘ကဲ... ကာဘာကော့ဗ် ခင်ဗျားကို လူနှစ်ယောက် ဂေါက်သီး ရိုက်တံအိတ်ကြီးထဲ ထည့်ပြီး အိမ်ထဲက ဆွဲထုတ်လာကြတယ် လို့ မီးသတ်ဌာနက အစီရင်ခံစာမှာ ဖော်ပြထားတယ်၊ ဒီလူ နှစ်ယောက်က မီးလောင်နေတုန်း အဲဒီရွှေက ဖြတ်သွားတဲ့ ဂေါက်သီးသမား နှစ်ယောက်တို့ သူတို့သတ္တိက ချိုးမမ်းလောက် ပါတယ်၊ အဲ... အေးရုံကား ရောက်လာတော့ သူတို့နှစ်ယောက်

ထရပ်ကားတစ်စီးနဲ့ အခင်းဖြစ်ရာက ရှောင်ခွာ ဆွား ကြ သည်
ဒီထရပ်ကားက ဘာလဲ၊ ဂေါက်ကွင်းက လွန်းပျံ့ယာဉ်လား
ဟောဒီမယ် ရဲက ပူးတဲ့ အစီရင်ခံစာထဲမှာတော့ ဒီလူနှစ်ယောက်
စကားပြောပုံက ကြောင်တောင်တောင်ပဲလို့ ဖော်ပြထားတယ်
ခင်ဗျားလို့ပေါ့ ကာဘာကော့ဗ်၊ ဇင်ဗျား ဘာတွေ လျှောက်
လုပ်နေသလဲ၊ ကျုပ်ကို ချောက်တုန်းမလို့လား

‘ကျုပ် သတင်းထူးရယင် ခင်ဗျားကို လှမ်းခေါ်မလို့ပဲ’
ကာဘာကော့ဗ်က ခပ်မာမာပင် ပြောသည်။

‘ခင်ဗျား တယ်လာဗစ်ကနေ ကျုပ်ဆီပို့စကတ်လေးတစောင်
ပို့လိုက်ပါတော့လား၊ တကယ်’

ကော်လီက ပြတင်းပေါက်ကနေ၍ တမိနစ်ခန့် အပြင်ဘက်
ကြည့်နေသည်။ ခုတင်ဘက် ပြန်လှည့်သောအခါ သူ စိတ်ဆိုး
ပြေသွားပြီ။

ဒေါသကို ချုပ်ကည်းနိုင်ခဲ့ပြီမို့ သူ့အလုပ်လုပ်ရန် အဆင်
ရှိပြီ။ ဤအရည်အချင်းကို ကာဘာကော့ဗ် လေးစား၏။

‘အမေရိကန် တယောက် ဖြစ်တဲ့ မြူဇီပြောတာပဲ၊ မြူဇီ ကို
မသင်္ကာဖြစ်စရာ သိပ်မရှိဘူး၊ ရဲမှတ်တမ်းမှာ သူ တခါပဲ အဖမ်း
ခံရဖူးတယ်၊ ပြင်သစ်စားသောက်ဆိုင် တခုမှာ ခိုက်ရန်ဖြစ်ပွား
မှုကြောင့်ပဲ၊ ဒါပေမယ့် တရားလိုက စွဲချက်ကို ရုပ်သိမ်းလိုက်
တယ်၊ သူ့ အိမ်ထဲကလဲ ဘာမှ သိလွန်စ မရဘူး၊ ဗုံးကစော
တပေါင်သာ လေးတဲ့ ပလပ်စတစ်ဗုံးပဲ၊ ရေခဲသေတ္တာထဲက
ဓာတ်မီးလုံး ဆော့ကက်နဲ့ ဆက်ထားတယ် ထင်တာပဲ၊ တစ်
ဆင်ပုံက တော်တော် ပညာပါတယ်’

‘ဒါမျိုး ကျုပ် ကြားဖူးတယ်’
‘ခင်ဗျားကို နက်ဖြန်ကျယ်စင် ဆက်တက်ခါ ရေတပ်ဆေးရုံ
ကို ပြောင်းပို့ပေးမယ်၊ အဲဒီမှာ ခင်ဗျားအတွက် လုံခြုံမှုအပြည့်
စီစဉ်ပေးလို့ရတယ်’

‘ကျုပ် မနေနိုင်ဘူး’
‘မရဘူး၊ နေရမှာပဲ’

‘ကော်လီက ညနေပိုင်းထုတ် နယူးယောက်ပို့စ် သတင်းစာကို
ကုတ်အကျိတ်မှ ထုတ်ပြီး ထောင်ပြသည်။

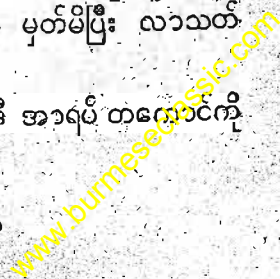
စာမျက်နှာ ၃ ခု ကာဘာကော့ဗ်၏ ဓာတ်ပုံပါသည်။

အရေးပေါ် အခန်းထဲသို့ ကာဘာကော့ဗ်အား ဆေးရုံကား
မှ ဝန်ထမ်းများ သယ်ယူစဉ် ရိုက်ယူထားသောပုံ ဖြစ်သည်။

သူ့ မျက်နှာမှာ မီးခိုး ကြပ်ခိုး ပေရေနေသော်လည်း သွင်
ပြင် လက္ခဏာများကို ပီသစွာ မြင်နိုင်သည်။

‘ခင်ဗျား နာမည်ကို ‘ကာဘော့ဗ်’လို့ သူတို့ မှတ်ထား
တယ်၊ လိပ်စာတော့ မရသေးဘူး၊ အလုပ်အကိုင်လဲ မသိဘူး၊
ခင်ဗျား ဘယ်သူ ဘယ်ဝါဖြစ်ကြောင်း သတင်း အမှန်နဲ့ ပတ်
သက်လို့ ရဲဘက်ဆိုင်ရာ သတင်းရပ်ကွက်ကို မှောင်ချထားပြီး
ပါပြီ၊ ဝါရှင်တန်ကတော့ ကျုပ်ကို မျက်စိစပါးမွေး စူးနေပြီ၊
ညွှန်မှူးကြီးဟာ ခင်ဗျားကို အာရပ်တွေ မှတ်မိပြီး လာသတ်
လိမ့်မယ်လို့ ယူဆထားတယ်’

‘ဟုတ်ပြီ၊ သိပ်ကောင်းတယ်၊ အဲဒီ အာရပ် တကောင်ကို
အရှင်ဖမ်းပြီး ဆွေးနွေးကြရအောင်’

အို... ဒီဆေးရုံမှာ ဒါမျိုး လုပ်လို့ မရပါဘူး၊ ဟော အဆောင်တခုလုံးကို ပထမဆုံး ရှေ့ပစ်ရမယ်၊ ဒါတောင် သူ့ လုပ်ကြံတာ အောင်မြင်နိုင်သေးတယ်၊ ခင်ဗျား သေလွှားယင် ကျုပ်အတွက် အကျိုးမရှိဘူး၊ ခင်ဗျားကို 'ယူစွပ်အာလွန်' ထိ ထပ် မပြစ်စေချင်ဘူး'

ဝါရှင်တန်မြို့ဆိုင်ရာ အစွဲရေး လေတပ်မှ စစ်သံမှူး၊ ဗိုလ်မှူး ကြီး ယူစွပ်အာလွန်သည် ၁၉၇၃-ခုနှစ်က မေရီလင်း (နီဒါ) ပြည်နယ်၊ ချက်ဗီချေ (စီ) မြို့ နေအိမ်ရှေ့တွင် ပြောက်ကျားများ လက်ချက်ဖြင့် လုပ်ကြံ သတ်ဖြတ်ခံခဲ့ရပေသည်။

ကာဘာကော့ဗ်သည် အာလွန်နှင့် ဆိကျမ်းပြီး၊ ၎င်းအား လေးစားသည်။

လေအိပ်တွင် အာလွန်၏ အလောင်းကို လေယာဉ်ပေါ်မှ ချလှာစဉ်က မိုရှေဒါယန်း ဘေး၌ ကာဘာကော့ဗ်သည် အတု ရပ်နေခဲ့သည်။

'အာလွန်ကို သတ်တဲ့ ကောင်တွေကိုပဲ အခု လွှတ်ချင်လွှတ် လိုက်ကြဦးမယ် ထင်ပါရဲ့'

မိုရှက်ဗီစကီးက ပြောသည်။

ကော်လီက စိတ်ဓာတ် ကျစွာဖြင့် ခေါင်းခါသည်။

'သူတို့ကတော့ တကယ့် လူမိုက်တွေ လွှတ်မှာပဲ၊ ကျုပ်တို့ ဆေးရုံပေါ်မှာ ပစ်ခတ်မှုအပြစ်မခံနိုင်ဘူး၊ အ... နောက်ပိုင်းက ခင်ဗျား အင်္ကျီနီ၊ အောင်းဘီနီဝတ်ပြီး အာရပ်သံအဖွဲ့ ရုံးရွှေက လှေကားထစ်ပေါ်မှာ မိန့်ခွန်း သွားပြော၊ ကျုပ် ဂရုမစိုက် ဘူး၊ ခုတော့ ခင်ဗျား အသက်ရှင်ဖို့ ကျုပ်မှာ တာဝန်ရှိတယ်။

ခင်ဗျား အနည်းဆုံး တပတ်တော့ အိပ်ရာပေါ် လဲနေရမယ်လို့ ဆရာဝန်က ပြောထားတယ်၊ မနက် ကျယ်င်တော့ ခင်ဗျား သေးအိုး ထုပ်ပိုးထား၊ ဘက်တက်(စ်)ဒါ ဆေးရုံကို ပြောင်း ရမယ်၊ သတင်းစာတွေကိုတော့ ခင်ဗျားကို ဆန်အန်တိုနီယိုမြို့က 'ဘရတ်စစ်တပ်ရှဲ့ မီးလောင်မှု ကုသရေး ယူနစ်' ဆီ ပြောင်းပေး လိုက်တယ်လို့ ဖြီးလိုက်မယ်'

ကာဘာကော့ဗ် မျက်လုံး မှိတ်လိုက်သည်။

ဘက်တက်(စ်)ဒါ ရေထပ်ဆေးရုံ တက်ရလျှင် ဗြူရိုကရက် များ လက်အောက်၌ နေရမည်။

နေ့ခက် ခြောက်လလုံးလုံး သူ့ကို မသင်္ကာဖွယ် အာရပ် ကလေးကချေများ၏ ဇာတ်ပုံများ တပြိုင်တခေါင်းကြီး လာပြု၍ မေးမြန်း နေကြဦးမည်။

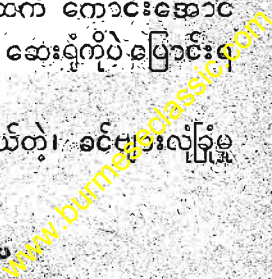
ဘက်တက်စ်ဒါ ဆေးရုံသို့ သူ့ မသွားချင်ပါ။

သင့်တင်ရုံ ဆေးဝါးကုသမှု၊ ကိုယ်ပိုင်လွတ်လပ်မှုနှင့် အမိန့် ပေးသူ မရှိပဲ စာရက်၊ နှစ်ရက်မျှ အနားယူရန်သာ သူ့အဖို့ လို အပ်သည်။

ဤအရာများကို ဘယ်သူ့ ဆီကတောင်းရမည်ကို သူ့အိမ်သည်။

'ဒီမယ် ကော်လီ၊ ကျုပ်ဘာသာ ဒီထက် ကောင်းအောင် စီစဉ်နိုင်ပါ့ဏယ်၊ သူတို့က ဘက်တက်စ်ဒါ ဆေးရုံကိုပဲ ပြောင်းရ မယ်လို့ တိတိကျကျ ပြောလိုက်လို့လား'

'ခင်ဗျား လုံခြုံဖို့ ကျုပ်တာဝန်ယူရမယ်တဲ့၊ ခင်ဗျားလုံခြုံမှု အပြည့်ရမှာပါဗျာ'

ကော်လီစကားက ရှင်းသည်။ ကာဘာကော့ဗ် ငြင်းဆန်လျှင် သူ့ကို ပြည်ထဲရေး ဌာနက အစွဲရေးသို့ပြန်ခိုင်းလိမ့်မည်တည်း။

‘ကောင်းပြီ၊ မနက်ကျ ကျုပ်ကိစ္စတွေ စီစဉ်ထားမယ်၊ ဒါမှ ခင်ဗျား ကျေနပ်အောင် စစ်ဆေးနိုင်မယ်’

‘ကျုပ်...ခင်ဗျားကို ဘာမှ ကတိမပေးနိုင်ဘူးနော်’

‘ဒါပေမယ့် ခင်ဗျား ကျုပ်ကိုတော့ သိပ် မချုပ်ချယ်နိုင် ပါဘူး’

‘ကြည့်သေးတာပေါ့၊ လောလောဆယ်တော့ ဖော်ဒီ အထပ်မှာ လူငါးယောက် အစောင့်ချထားမယ်’

ကာဘာကော့ဗ်က ကော်လီကို ကြည့်သည်။ ရုတ်တရက် ကော်လီသည် မိရိုဂန် ပြည်နယ်၌ ကာဘာကော့ဗ် ငယ်စဉ်က ဖမ်းခဲ့သော ခွေးတူ ဝက်တူ ကောင်နှင့် တူနေသည်။

ထိုသတ္တဝါလေး၏ မျက်လုံးများမှာ ကာဘာကော့ဗ် ၏ မျက်လုံးများနှင့် တူ၏။

ကော်လီ ထွက်သွားသည်နှင့် ကာဘာကော့ဗ်က အိပ်ရာပေါ် ငေါက်ကန် ထချင်သည်။ ခေါင်းမူးသဖြင့် ပြန်လဲချရသည်။

‘မိရှက်မိစကီး ရေချယ်ဘော်မင်ကို ခေါ်လိုက်စမ်း’

ဒေါက်တာ ရေချယ်ဘော်မင်သည် မန်ဟက်တန် ဖုန်း လမ်း ညွန့် စာအုပ်ထဲ၌ ဆရာဝန်များ၏ နာမည်စာရင်းတွင် ပါရှိ၏။

မိရှက်မိစကီးသည် သူ၏ လက်သန်းကလေးဖြင့် ဖုန်းလျှည့် သည်။ သူ့ လက်ချောင်းအားလုံး၌ လက်သန်းလေးသာ ခိုင်ခက် ပေါက်ထဲ ဆုံ၏။

ရေချယ်ဘော်မင်၏ ဆက်သွယ်ပြန်ကြားရေးဌာနက ဒေါက် တာ ဘော်မင် သုံးရက်ကြာခရီးထွက်သွားကြောင်း ပြောသည်။

ဘော်မင်၏အိမ် ဖုန်းနံပါတ်ကို ထပ်ရှာသည်။ စောစောက ပြန်ကြားရေးဝန်ထမ်း အမျိုးသမီးကပင် အဖြေကို ထပ်ပေး သည်။

သို့သော် ဒေါက်တာ ဘော်မင် မကြာခင်က ဖုန်းဆက်ခွဲ သေးသည်ဟု ဆို၏။ ကောင်းပြီ၊ ဒေါက်တာ ဘော်မင်ကို ဘယ်မှာဆက်လို့ ရမလဲ။ ဝမ်းနည်းပါတယ်။ ဒီအချက်ကို ဖွင့် ပြောခွင့် မရှိပါဘူးရှင်။

မိရှက်မိ စကီးက စကြံသ၌ စောင့်နေသော အက်ဖ်ဘီ အိုင် အဖွဲ့ဝင်တဦးကို ခေါ်ပြီး စုံစမ်းခိုင်းသည်။

၎င်းအား အစစ် အမှန် ဟုတ်မဟုတ် စစ်ဆေးပြီး ပြန်ကြား ရေး စာရေးမက ဖုန်းပြန်ခေါ်သည်။

‘ဒေါက်တာ ဘော်မင်ဟာ ပိုကိန့် တောင် တန်း ပေါ် က ‘မောင့်မာရေ’ တည်းခိုခန်းမှာ ရှိနေသတဲ့’

‘အင်း... ခုနစ်နှစ်လုံးလုံး မဆက်သွယ်ပဲ နေခဲ့တဲ့လူတဦးကို အရေးကြုံမှ ခေါ်တော့ ဒီလိုပဲ ဖြစ်ရတော့မှာပေါ့’ ဟု ကာဘာ ကော့ဗ် တွေးမိ၏။

‘အဲဒီနေရာက ဘယ်လောက်ဝေးသလဲ’

‘ဒီက-သုံးနာရီခရီးပဲ’

‘မိရှက်မိစကီး... သူ့ကို မင်း သွားခေါ်စမ်းကွာ’

x x x

၂၄၅ နန်း စိုးသိမ်း

ထိုဆေးရုံမှ မိုင် ၇၀ ကွာဝေးသော လိပ်ခါတက်စံမြို့ (နယူး
ဂျာစီပြည်နယ်) ရှိ အိမ်တွင် လင်ဒါသည် ရုပ်မြင်သံကြားစောင့်
ခေတ်များကို ကလိနေသည်။

ရုပ်ပုံက ကြည်လင် မြတ်သားသည်။ သို့သော်... လင်ဒါ
မကျေနပ်နိုင်။

ဒါလီယာနှင့် ဖာဆေးလ်ထို့ စိတ်တိုနေသော်လည်း ဖာ
မပျက်ကြ။

လင်ဒါ စိတ်တိုင်းကျသွားချိန်၌ ညနေ ၆ နာရီ သတင်း
မြောနေပြီ။

ဒီနေ့မနက်စောစော ဘဝှတ်ကလင်း မြို့နယ်မှ ဗုံးပေါက်ကွဲ
ကြောင့် ကုန်ဆင်းသူ ဘင်ဂျမင်မြူဇီ သေဆုံးသွားပါတယ်။
တခြားလူတယောက်လဲ ဒဏ်ရာ မြင်းထန်စွာ ရသွားပါတယ်။
ခုဆက် လက်ပြီး ဖရစ်ဖရစ်ဇလီက အခင်း ဖြစ်ပွားရာကနေ
သတင်း အစီရင်ခံပါလိမ့်မယ်။

ရုပ်သံပုံချပ်၌ ဖရစ်ဖရစ်ဇလီသည် ပလက်ဖောင်း ဘေး
မီးသတ် ပိုက်ခွေများကြား၌ ရပ်နေသည်။

‘မီးဖိုခုံ ပွင့်ထွက်သွားပြီး ကပ်လျက် အိမ်ကိုလဲ ပျက်စီး
သွားစေပါတယ်။ မီးသတ်ရုံဘော် (၃၇) ယောက်လာ မီးကို
နာရီဝက်ကျော် ကြာအောင် ငြိမ်းသတ်ရပါတယ်။ မီးသတ်
ရုံဘော် ခြောက်ဦးကို မီးခိုးမှုန် ဒဏ်ရာကြောင့် ကုသပေးရပါ
တယ်’

မြင်ကွင်းက အိမ်ဘေးမှ အပေါက်ကြီးဆီ ရွှေ့သွားသည်။
လင်ဒါက ရွှေ့သို့ ကုန်းကြည့်သည်။

ဗုံး၏ အားကို လေ့လာရန်ဖြစ်သည်။

ဖာဆေးလ်သည် စိတ်ညှိခံရသူပမာ ငေးကြည့်နေသည်။

မီးသတ်သမားများက မီးသတ်ပိုက်များကို ပြန်သိမ်းနေ
ကြသည်။

ရုပ်သံ ရိုက်ကူးအဖွဲ့ ရောက်လာချိန်၌ မီးငြိမ်းသတ်ရေးမှာ
ဦးဆုံးသွားပုံ ရ၏။

ဆေးရုံလူနာ တင်ချပေါက် ပြကွက်ကို ဆက်ပြသည်။

လေ့စဉ်အိုင်လင်ကောလိပ်ဆေးရုံသည် ‘၇၆’ ရဲစခန်း နယ်
မြေတွင်း အတိဒုက္ခရောက်မှုမှ ဝေဒနာရှင်များကို ပို့ပေးနေကျ
နေ့နား သိသော ရုပ်သံစနစ်ထမ်းတဦးဦးက အရေးပေါ် အချက်
ပေးသံ ကြားကြားခြင်း ကင်မရာအဖွဲ့ကို စေလွှတ်ဟန်တူ၏။

သတင်းထောက်များသည် ဆေးရုံကားမရောက်မီ ရောက်ရှိ
နေကြသည်။

ဆေးရုံကားမှ လူနာကို ဝန်ထမ်း နှစ်ယောက်က ထမ်းစင်ဖြင့်
ချလာသည်။

ပရိသတ် တိုးဝေမှုကြားမှ ရိုက်ယူရသဖြင့် ကင်မရာမှာ လှုပ်
နှိုးနေသည်။

ကင်မရာမင်းက ထမ်းစင်နောက်မှ လိုက်ရိုက်ယူသည်။ အရေး
ပေါ် အခန်းပေါက်ဝတွင် ခေတ္တ ရပ်လိုက်ကြသည်။

မီးခိုး ကြပ်ခိုများ ပေရေနေသော လူနာ၏ မျက်နှာကို
အနီးကပ်ရိုက်ပြသည်။

‘ဒက်ရာရသူ လူနာအမည်က ဒေးဗစ်ကာဘော့ဗ်၊ လိပ်စာ အလုပ်အကိုင် မသိ၊ လောင်းအိုင်လင်း ဆေးရုံမှာ တင်ထားပါ တယ်၊ သူ့ အခြေအနေ စိုးရိမ်ရကြောင်း သိရပါတယ်’

‘ကာဘော့ဗ်’

ဖာဆေးလ်က အော်လိုက်သည်။ ပြီးတော့ အာရပ်ဘာသာ ဖြင့် ညစ်ညမ်းစွာ ဆဲဆို ရေရွတ်လိုက်သည်။

ဒါလီယာလည်း အာရပ်လို တစ်တခု ပြန်ပြောသည်။ သူမ မျက်နှာ သွေးဖျော့သွား၏။

ဘေရွတ်မှ အခန်းကို သတိရသည်။ သူမရွေ့၍ လှုပ်ဖမ်း နေသော စက်သေနတ် ပြောင်းဝကို ပြန်မြင်လာသည်။ နံရံပေါ် မှ သွေးရွက်ပိလျက် အသက်ထွက်သွားသော နာဂျီးယား။

‘အင်္ဂလိပ်လို ပြောပြစမ်း၊ သူ ဘယ်သူလဲ’

လင်ဒါက နှစ်ကြိမ်တိုင် အော်မေးသည်။

‘ကျွန်မ သိပ်တော့ မသေချာဘူး’

ဒါလီယာက သက်ပြင်းရှိုက်၍ ပြောသည်။

‘အို... ကျုပ်တော့သေချာတယ်၊ သတ္တိမရှိတဲ့ အစွရေးလူယုတ် မာ တကောင်ပေါ့၊ ညည့်ကျယင် မိန်းမတွေ ကလေးတွေကို လာပြီး သတ်နေကျပဲ၊ ဒီဂျူးစုတ်ဟာ ကျုပ်တို့ခေါင်းဆောင် ရော၊ တခြား လူတွေကိုပါ ရောသတ်ခဲ့တယ်၊ ဒါလီယာကိုတောင် သတ်တော့မလို့’

ဖာဆေးလ်က နှာခေါင်းရိုးကို လက်ညှိုး လက်မနှင့် ညှပ်၍ ပြောသည်။

ဖာဆေးလ်သည် ဘေရွတ်ပစ်ခတ်မှု၌ ရရှိခဲ့သော ပါးပေါ် မှ ကျည်ဆန်ဒက်ရာ အမာရွတ်ကြီးကို မသိစိတ်ဖြင့် လက်ဖြင့် ဖမ်းမိသည်။

လင်ဒါ၏ အဓိက ခံယူချက်မှာ မုန်းတီးမှုဖြစ်သည်။ သို့သော် သူ့ မုန်းတီးမှုမှာ နာကျည်းချက်နှင့် ရူးသွပ်မှုမှ ပေါက်ဖွားလာ ခြင်းဖြစ်သည်။

သို့သော် ဖာဆေးလ်နှင့် ဒါလီယာတို့၏ မုန်းတီး စက်ဆုတ်မှု မှာ သူ နားမလည်နိုင်သော ကွာခြားမှုရှိသည်။ ထို့ကြောင့် သူ အနေရ အထိုင်ရ ခက်သွားသည်။

‘သူ ဆေးရုံမှာဒက်ရာနဲ့ သေချင်သေမှာပဲ’

‘အို... သိပ်ဟုတ်သပေါ့၊ သူ့သေမှာပါ၊ သေမှာပါ’

ဖာဆေးလ်က ပြောသည်။

ဆေးရုံအားလုံးသည် လူနာတို့အား မိမိတို့၏ ကလေးတဝက်
ခြေအနေဆိုးများဖြင့် ပြန်ခြောက်လှန့်တတ်၏။
ငိုချင်အောင်လည်း လုပ်တတ်၏။

ကာဘာကောဗီသည် သတ္တိရှိခြင်းနှင့်သရဲဘောကြောင်ခြင်း
အထက်မှ တွေးခြင်း မဟုတ်။

သူ စဉ်းစားသည့်အခါ လူ့အပြုအမူ ကျင့်ဝတ် များ
အထက်မှသာ တွေး၏။

သူ တပည့်ချား၊ သူ့ အပေါ် လေးစားကြည်ညိုခြင်းကြောင့်
သူ ဦးဆောင်နိုင်၏။

သို့သော် သူ့ အတွက် ဂုဏ်ယူစရာ၊ ဘဝင်မြင့်စရာ မဟုတ်။
သူ့ စေားတွင် သူနှင့် လက်တွဲခဲ့သူ များစွာ သေဆုံးခဲ့ကြ
သည်။

သတ္တိ၏ စွမ်းပကားကို သူ မြင်ဖူးခဲ့ပြီ။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ လိုအပ်
သလို လုပ်ခြင်းသည် သတ္တိဖြစ်၏။ လိုအပ်ခြင်းသည် လုပ်ငန်းသုံး
ဝေါဟာရ ဖြစ်သည်။

‘ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်’ ယင်းသည် အဓိက မဟုတ်။

လုံးဝ မကြောက်တတ်သည့် လူနှစ်ယောက် သုံးယောက်ကို
သူ သိခဲ့ဖူးသည်။ သူတို့ အားလုံးသည် စိတ်ဖောက်ပြန်တတ်
သူများ ဖြစ်၏။

ကြောက်ရွံ့ခြင်းကို ထိန်းချုပ်ပြီး၊ လမ်းပြောင်း ပေး၍
ရသည်။

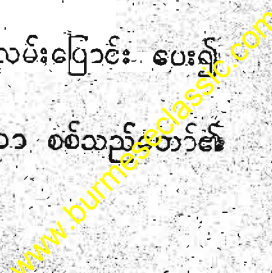
ယင်းကား အောင်မြင်မှု ရရှိတတ်သော စစ်သည်တော်၏
လျှို့ဝှက်ချက်ဖြစ်၏။

အခန်း ၂၀

ကာဘာကောဗီသည် ညလယ်ယံ၌ အိပ်မပျော်ပေ။

ဆေးရုံထဲမှ နိုင်လွန်ဝတ်စုံများ၏ လှုပ်ခတ်သံများ၊ ဖယောင်း
တိုက်ထားသော ကြမ်းပြင်ပေါ်မှ ခြေခင်းပျော့ပျော့ ဖိနှပ်သံ
များ၊ စကြိုထဘက်စုန်းမှ သွားမရှိသော လူနာ အဆိုးကြီး၏
ဝေဒနာကြောင့် ညည်းညူ အော်ဟစ်သံများကို ဆက်မကြားရ
တော့ပြီ။

ကာဘာကောဗီသည် ယခင်က အတိုင်း သူ့ ကိုယ်သူ့ အား
တင်းထား၏။ ဆေးရုံခန်းမဆောင်တွင်းမှ သွားလာမှုများကို
သူ နားထောင်နေသည်။

ကာဘာကော့ဗ်သည် ဘာသာတရား ကိုင်းရှိုင်းသူ မဟုတ်။
ဂျူဒါအစ်ဇင် (ရဟူဒီ ဘာသာတရား) ဓလေ့ ထုံးတမ်း
များကို သူ မတတ်မြောက်။ နားမလည်။

အစွဲရေးနိုင်ငံကိုသာ ယုံကြည် အားထား ကိုးကွယ်၏။
နိုင်ငံတော်အတွက် သူ အကောင်းဆုံးဖြစ်အောင် လုပ်မည်။
ဘာသာရေးကိစ္စများကို ဂျူးဘုန်းကြီး (ရာဘိုင်) များက
ဆောင်ရွက်နိုင် ကြပါစေ။

သူ့ နံရိုး၌ ကပ်ထားသော ပလာစတာအောက်မှ ယားနေ
သည်။

ကိုယ်ကို အနည်းငယ် တွန့်လိမ် ခြင်းဖြင့် ပလာစတာကို
ယားသည့် နေရာပေါ်၌ တင်းမာအောင် လုပ်နိုင်ကြောင်း တွေ့
ရသည်။ လက်နှင့် လုပ်ရသလောက် အားရဖွယ် မရှိ။

သို့သော် တော်သေး၏။ ဆရာဝန်ကလေးသည် သူ့ အမာ
ရွတ်ဟောင်းများနှင့် ပတ်သက်၍ စပ်စုခဲ့သည်။

ကာဘာကော့ဗ် ရယ်မိ၏။

ဆရာဝန်ကလေး စပ်စုခြင်းကြောင့် မိုရှက်ဗ်စကီး စိတ်ဆိုး
ခွဲပုံကို ဖြန့်တွေးမိသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

ကာဘာကော့ဗ်သည် ကြေးစား ဆိုင်ကယ်ပြိုင်သမား ဖြစ်
သည်ဟု မိုရှက်ဗ်စကီးက ဆရာဝန်ကို ပြီးလိုက်သည်။

၁၉၇၆-ခုနှစ်က မှစ်တလာ တောင်ကြားလမ်း တိုက်ပွဲ၊
၁၉၇၇-ခုနှစ်က ရာဖစ်ဒ် မြို့ ဆီးရီးယား ဘန်ကာများကို ဝင်
တိုက်ပွဲနှင့် ဆရီပိုလီမြို့ ဟိုတယ်ခေါင်မိုးပေါ် တိုက်ပွဲ၊ ခရိကျွန်း

သင်္ဘောဆိပ်ကမ်းမှ အာရပ် အကြမ်းဖက်သမားတို့၏ ခိုအောင်း
ရာ နေရာများကို ဝင်တိုက်ခိုက်ပုံ စသည်တို့ကို မိုရှက်ဗ်စကီး
က ဝင်ဖွင့်မပြောပြပေ။

ဆရာဝန်က ကာဘာကော့ဗ်၏ အမာရွတ်များ အကြောင်း
ဆေးခဲခြင်းကြောင့် သူ ရေချွယ် အကြောင်းကို သတိရလာ၏။
ယခု မှောင်ထဲ၌ လှုံ့နေသင်း ရေချွယ်နှင့် စတင် ပတ်သက်
တာပုံကို သူ ပြန်စဉ်းစားမိသည်။

၁၉၆၇ ခု၊ ဇူလိုင်၊ ၉-ရက်။

သူနှင့် မိုရှက်ဗ် စကီးတို့ နှစ်ဦးသား ဂယ်လီလီ ဒေသ စစ်
ရေးမြင်ယာယ် ဆေးရုံအပြင်ဘက်၌ ထမ်းစင်များပေါ်၌ လှဲနေ
ကြသည်။

လေက သဲကန္တာရကို ခပ် ပြင်းပြင်းလေး ဖြတ်တိုက်လာပြီး
ရက်တဲတေး ကင်းဗတ်စများကိုပင် လန်သွားစေသည်။

ဒက်ရာရထားသူများ၏ ညည်းညူသံများမှာ ဂျင်နရေတာစက်
ထဲထက်ပင် ပိုကျယ်နေသည်။ ဆရာဝန်တဦးမှာ လူနာများ ကြား
လျှောက်သွားနေသည်။

ကာဘာကော့ဗ်နှင့် မိုရှက်ဗ်စကီးတို့သည် ဆီးရီးယားတောင်
ဘန်းများ၌ ညအမှောင်ထုထဲ စက်ကလေး ထိမှန် ခံခဲ့ရခြင်း
ဖြစ်၏။

သူတို့ကို လက်ဆွဲမီးအိမ်များ ထွန်းထားသည့် အရေးပေါ်
ခိုခိတ်နန်းထဲသို့ ရွှေ့သွားကြသည်။

၂၅၂ နှိုင်းစိတ်

ဆေးထိုးလိုက်သည်နှင့် ကာဘာကော့ဗ် တကိုယ်လုံး ထိုသို့
၏။ ဆရာဝန်က သူ့ဒဏ်ရာဆီ လက်လှမ်းလိုက်သည်။ ခွဲစိတ်ခန်း
သုံး လက်အိတ်အသစ် စုပ်ထားသော ဆရာဝန်၏လက်မှာ မိန်း
စာခြီး၏လက်များ ဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရသည်။

နယူးယောက်မြို့၊ 'မောင်ဆိုင်နေ' ဆေးရုံမှ စိတ်ရောဂါက
ဆရာဝန် ဒေါက်တာ ရေချယ်ဘော်မင်သည် စစ်မြေပြင်၌ ခွဲစိတ်
ဆရာဝန်အဖြစ် မိမိဆန္ဒအလျောက် ပြောင်းရွှေ့ တာဝန်ယူခဲ့သူ
ဖြစ်သည်။

သူမက ကာဘာကော့ဗ်၏ ပခုံးရိုးမှ ကျည်ဆန်ကို ခွဲထုတ်
ပေးသည်။

ကာဘာကော့ဗ်သည် တယ်လာဗစ်မြို့ ဆေးရုံ၌ ခွဲစိတ်ကုသမှု
ခံယူပြီး ပြန်လည်အနားယူ အားမွေးနေ့စဉ် သူမ သို့ အခန်းထဲ
သို့ဝင်လာသည်။

သူမသည် အသက် နှစ်ဆယ်ခြောက်နှစ်ခန့်ရှိပြီ။ ဆံပင်နီနီကို
သပ်ယပ်စွာ ဆံထိုး ထုံးထားသော စုံမက်ဖွယ် ကောင်းသော
မိန်းမတယောက် ဖြစ်သည်။

ကာဘာကော့ဗ်သည် သူမထက်အသက်ကြီးသော ဆရာဝန်
ကြီးနှင့် သူနာပြု ဆရာမတို့နှင့်အတူ လှည့်လည် စစ်ဆေးပြီး
ပြန်ထွက်သွားသည်အထိ သူမဆီမှ မျက်လုံး မခွာတော့ပေ။

သူနာပြု ဆရာမက သူ့ ကိုယ်ပေါ်မှ စေ့ငိုကို ဆွဲချသည်။
ဒေါက်တာဘော်မင်က ဘာမှမပြော။

သူမသည်သူ ဒဏ်ရာကို စိတ်ဝင်စားစွာဖြင့်ဘေးနားမှအရေခွံ
ကို လက်ဖြင့် ဖိနှိပ် စမ်းသပ်ကြည့်သည်။

တဖန် တာဝန်ခံ ဆရာဝန်ကြီးက စစ်ဆေးသည်။
'ခင်ဗျားရဲ့ ခွဲစိတ် ကုသမှုဟာ ကျေနပ်လောက် ပါတယ်
ဒေါက်တာ ဘော်မင်'

ဆရာဝန်ကြီးက မှတ်ချက်ချသည်။
'ဟုတ်ကဲ့ ဒေါက်တာ၊ သူ့တို့က ကျွန်မကို လွယ်တဲ့ အလုပ်ပဲ
ပေးကြတယ်'

'ဒါ ခင်ဗျား လုပ်တာလား'
ကာဘာကော့ဗ်က မေးသည်။

သူမက ကာဘာကော့ဗ်ကို ခုမှ သတိပြုမိဟန်ဖြင့်ကြည့်သည်။

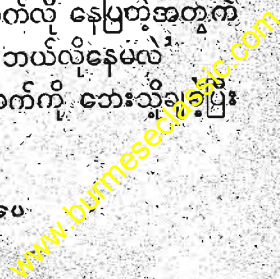
'ဟုတ်ပါတယ်'
'ခင်ဗျား အမေရိကန်သံ ဝဲတယ်နော်'
'ဟုတ်ကဲ့၊ ကျွန်မ အမေရိကန်လူမျိုးပါ'
'ခုလို လာကြည့်တာ ကျေးဇူးပဲ'

သူမ မျက်တောင်တချက်ခတ်ပြီး၊ မျက်နှာနီသွားသည်။

'ရှင် အသက်ရှူနေနိုင်တာလဲ ကျေးဇူးပါပဲ'
သူမက ထိုသို့ပြောပြီး၊ အခန်းထဲမှ ထွက်သွားသည်။
ကာဘာကော့ဗ် အံ့သြသွားသည်။

'ခင်ဗျား တော်တော်တုံးတဲ လူပဲ၊ ခင်ဗျားကို တယောက်
ယောက်က 'ဒီနေ့ တနေ့လုံး ဂျူးတယောက်လို နေပြတိုအတွက်
ကျေးဇူးပဲ' လို့ လာပြောယင် ခင်ဗျား ဘယ်လိုနေမလဲ'

ဆရာဝန်ကြီးက ကာဘာကော့ဗ် လက်ကို ဘေးသို့ချခွဲပြီး
ထွက်သွားသည်။

တပတ် ကြာသောအခါ ကာဘာကော့ဗ်သည် ဆေး
အဝတ်အစားများကို စွန့်ပစ်ခဲ့ပြီး၊ ဆေးရုံရွှေ လှေကားသား
များ၌ သူမအား တွေ့ရသည်။

‘ဒေါက်တာ ဘော်မင်’

‘ဗိုလ်မှူး ကာဘာကော့ဗ်၊ ရှင် ခုလို့ ဆေးရုံက ဆင်းနိုင်တာ
တွေ့ရလို့ ကျွန်မ ဝမ်းသာပါတယ်’

‘ကျွန်တော်နဲ့ ညစာ လိုက်စားပါဦး’

‘ကျေးဇူးပါပဲ၊ အချိန်မရဘူး၊ သွားစရာ ရှိသေးတယ်’

သူမ ဆေးရုံထဲ ဝင်သွား၏။

ကာဘာကော့ဗ်သည် နှစ်ပတ်တိုင်တိုင် တယ်လာဗတ်မြို့နှင့်
ဝေးနေပြီ။

ဆီးရီးယား စစ်မျက်နှာပြင် ရွှေတန်း တလျှောက် တွင်
ထောက်လှမ်းရေး အဖွဲ့သားများနှင့် ပြန်လည် ဆက်သွယ်မှုများ
ပြုလုပ်နေရသည်။

ကမ္ဘာ့ ကုလသမဂ္ဂ တပ်ဖွဲ့များ မျက်လုံး ဒေါက်ထောက်
ကြည့်နေသည့် ကြားမှ အပစ်အခတ် ရပ်စဲရေး နယ်မြေတွင်း၌
ထားရှိသော ဆီးရီးယား ဒုံးပျံပစ် အမြောက်စခန်းကို သွား
ရောက် ဖျက်ဆီးပစ်လိုက်သည်။

တယ်လာဗတ်သို့ ပြန်လာခွင့် ရသောအခါ သူ သိကျွမ်းစွာ
သော မိန်းမများကို ပြန်ရှာဖွေခဲ့သည်။ သူ ကျေနပ်မှုအပြည့်ရ၏။

ရေချယ်ဘော်မင်ကို သူ မကြာခင် မိတ်ကြားသည်။ သူ
သည် ယခုအခါ တနေ့လျှင် ၁၆-နာရီမျှ ခွဲစိတ်ခန်း၌ ဦးခေါင်း
ဒဏ်ရာ ရသူများကို ကုသပေးနေရသည်။

နောက်ဆုံး တနေ့၌ သူမသည် တကိုယ်လုံး ပိုးသတ်ဆေးနို့
ခွံလျက်၊ နှမ်းနယ်လျက်နှင့်ပင် ကာဘာကော့ဗ်အား ဆေးရုံအနီး
စားသောက်ဆိုင်၌ လက်ခံတွေ့ဆုံလိုက်သည်။

သူမသည် မိမိဘဝကို မိမိပိုင်ဆိုင်သူ၊ ကြီးကိုင်နိုင်သူဖြစ်၏။

အချို့သော ညနေခင်းများတွင် သူမ ခွဲစိတ်မှု ပြီးဆုံးသည့်
နောက် သူတို့နှစ်ဦး ပန်းခြံထဲရှိ ခုံတန်းလေး၌ ထိုင်ယင်း
ဘရန်ဒီကို ဓာတ်ဗူးငယ်ဖြင့်အတူ ပိုက်တပ် စုပ်ကြသည်။

သူမသည် အလုပ် ပင်ပန်းသဖြင့် စကားသိပ်မပြောလိုသော်
လည်း ကာဘာကော့ဗ် အေးကပ်ရွာ ထိုင်ရခြင်းကိုပင် ကျေနပ်
နေ၏။ သို့တစေ သူမသည် ကာဘာကော့ဗ်၏ အိမ်ခန်းသို့
မလိုက်ဖြစ်သေး။

ဤအစီအစဉ်မှာ ရုတ်တရက် ပြီးဆုံးသွားသည်။ သူတို့နှစ်ဦး
ပန်းခြံဘုန်း ခုံတန်းလေးများမှာ ထိုင်နေကြသည်။

မှောင်ထဲမှာမို့ ကာဘာကော့ဗ် မမြင်ရသော်လည်း သူမ
မျက်ရည် ဝဲနေ၏။

၁၇-နှစ်အရွယ် စစ်သားလေး တယောက်ကို ဦးခေါင်းဒဏ်
ရာဖြင့် အသက်ရှင်အောင် လေးနာရီကြာ ခွဲစိတ်ကုသပေးခြင်း
ဖြင့် အသက် မကယ်တင်လိုက်နိုင်ပေ။

ထို့ကြောင့် သူမ စိတ်ထိခိုက်နေခြင်း ဖြစ်သည်။

ကာဘာကော့ဗ်က ထိုအကြောင်းကို မသိပဲ ရယ်စရာတွေ
ပြောပြသည်။

အောက်ခံဘောင်းဘီထဲ ကင်းမြီးကောက်ဝင်သဖြင့် ကြော
လန့်ထခုန်ရာမှ ကွန်ဆက် ရှက်တကလေး ပြုလဲ ပိပြားသွား
ဖူးသည့်အကြောင်း။ သူမ မရယ်နိုင်ပါ။

‘ဘာ စဉ်းစားနေတာလဲ’

သူတို့ နောက်ဘက်လမ်းပေါ်မှ ‘အေ၊ ပီ၊ စီ’ သံချပ်ကား
ဖယ်လေးများ၏ ဘီးလှိမ့်သံများကို ကြားရသည်။

‘ဪ... ကျွန်မ စဉ်းစားနေတာက ကိုင်ရုံ၌ ဆေးရုံမှာ
ရှင်လက်ချက်ကြောင့် ဒုက္ခတွေ့တဲ့ စစ်သားတွေကို ကြိုစားကုသ
ပေးနေကြမှာပဲလို့၊ ရှင်ဟာ ငြိမ်းချမ်းတဲ့ ကာလမှာလဲ ဒီလို
လျှောက်လုပ်နေတာပဲ မဟုတ်လား၊ ရှင်နဲ့ ဖေဒါယင်း အာရုံ
ပြောက်ကျားတွေဟာ အတူတူပါပဲလေ’

‘တို့အတွက် ငြိမ်းချမ်းတဲ့အချိန်ဆိုတာ မရှိသေးပါဘူး’

‘ဆေးရုံမှာ တီးတိုးပြောကြတာ ကြားဖူးတယ်၊ ရှင်ဟာ သိ
အစမ်းထက်တဲ့ ကျွန်မနဲ့ဒီတယောက်ဆိုပဲ၊ ဒီမယ် ကျွန်မပြောပြ
ဦးမယ်၊ ဟိုတယ်က ကျွန်မ အခန်းကို ညှော်ခန်းမထဲက ဖြစ်
သွားတော့ နိုင်ငံခြားသံအဖွဲ့တခုက ဝဝတုတ်တုတ်လူတယောက်
ဟာ အစွဲရေး စစ်ဗိုလ်တစုနဲ့ အာပြောနေတယ် မှတ်သလဲ၊
ငြိမ်းချမ်းရေးရတဲ့ တနေ့ကျယ်င် ရှင်ကို စစ်ခွေးတကောင်လို့
အဆိပ်ငွေ့နဲ့ သတ်ပစ်ရမယ်တဲ့’

ကာဘာကော့ဗ် ဘာမှ ပြန်မပြော။

မှောင်ထဲ၌ သူ့ အမူအရာကို ဖမ်း၍မရ။

သူမ ဒေါသ ပြယ်သွားပြီး၊ သူမ စကားကို နိဂုံးချုပ်သည်။

‘ဒီတော့ စစ်ဗိုလ်တွေက ပြိုင်တူမတ်တတ် ထရပ်ပြီး၊ အဲဒီ
ဖက်တီးကို ပါးတချက်ရိုက်ပြီး အရက်ခွက်တွေ စားဖို့ပေါ်
ချပြီး ထွက်သွားကြတယ်လေ’

ကာဘာကော့ဗ်က သူမရှေ့၌ မတ်တတ် ရပ်သည်။

‘သွားအိပ်ချေတော့၊ ဒေါက်တာဘော်မင်’

ထိုနောက် ကာဘာကော့ဗ် ထွက်သွား၏။

ကာဘာကော့ဗ်သည် နောက် စာလအတွင်း ရုံးအလုပ်
များသဖြင့် အလုပ်ရှုပ် နေသည်။

သူ့ကို မိုဆတ်(ဒ်)သို့ ပြန်ပြောင်း ပေးကြသည်။

‘ခြောက်ရက် စစ်ပွဲ၌ အစွဲရေးတို့၏ ရန်သူများ အပေါ်
တိုက်ခိုက် ဖျက်ဆီးမှုကို အကဲဖြတ်ရန်နှင့် ၎င်းတို့၏ ဒုတိယ
ထိုးနှက်ချက်၏ အလားအလာ ဖြစ်နိုင်စွမ်းကို ခန့်မှန်းရန် ဖြစ်
သည်။

လေယာဉ်မှူးများ၊ တပ်ဖွဲ့မှူးများ၊ စစ်သားများအား မရပ်
မနား ရှင်းလင်း စစ်ဆေးယူသည်။

ကာဘာကော့ဗ်သည် ထိုရှင်းလင်းပွဲများကို အတော် များ
များ တာဝန်ယူပေးရသည်။ သူ့အလုပ်က အတော် ပင်ပန်း
သည်။

သူ့ ဦးနှောက်ထဲ၌ ဒေါက်တာ ရေချယ် ဘော်မင်သည်
ရံဖန်ရံခါသာ ပေါ်လာတတ်သည်။

သူမနှင့် မတွေ့။

ပုန်းလည်း မဆက်။

လောလောဆယ်၌ သူသည် အင်္ကျီရင်ဘတ်ဖောင်းဖောင်းနဲ့
တပ်ကြပ်မလေးတစ်ကို စိတ်ဝင်စားနေသည်။

သို့သော် မကြာမီ သူမ တာဝန် ပြောင်းသွားသဖြင့်
တယောက်တည်း ကျန်ရစ်ခဲ့ပြန်၏။

ဆက်လက်၍ သူတကိုယ်တည်း နေသည်။
အလုပ်ကလည်း ပင်ပန်းဆဲ။

သို့သော် ပါတီပွဲတခုကြောင့် သူ့အသက်ပြန်ဝင်သွားသည်။
စစ်ပွဲပြီးသည့်နောက် ပထမဆုံး အောင်ပွဲခံ အထိမ်းအမှတ်

ပါတီပွဲ ဖြစ်သည်။
ကာဘာကော့ဗ်၏ လေထီးတပ်မှ စစ်သား နှစ်ဒါဇင်က

ကမကထ လုပ်ပေးပြီး၊ ပျော်တတ်ရွှင်တတ်သော၊ ခင်မင်ဗတ်
ယော စစ်သား၊ စစ်သမီး ငါးဆယ် တက်ရောက်ကြသည်။

သူတို့ အားလုံး မျက်လုံး တောက်တောက်၊ နေရောင်ခံ
အသားအရေ ညိုညိုနှင့်ဖြစ်ပြီး၊ အတော်များများမှာ ကာဘာ

ကော့ဗ်ထက် အသက်ငယ်ကြသည်။
ခြောက်ရက် စစ်ပွဲကြောင့် သူတို့၏ လူငယ်ရပ်တွင်များ ကွယ်

ပျောက် သွားခဲ့၏။
သို့သော် ဤပါတီပွဲတွင်တော့ သူတို့အားလုံး နုပျိုလန်းဆန်း

နေကြပြီ။
မိန်းမများသည် စစ်ယူနီဖောင်း ချွတ်ပြီး၊ စကပ်များ၊

ကြိုးသိုင်းဖိနပ်များ၊ အရောင်တောက်တောက် ဘလောက်(စ်)
အင်္ကျီများ ပြန်ဝတ်ရသဖြင့် ပျော်နေသည်။

ပို၍လည်း ကြည့်ကောင်းသည်။ စစ်အကြောင်း သိပ်မပြော
ဆိုကြ။ ကျဆုံးသွားသော ရဲဘော် ရဲဘက်များ အကြောင်း
မပြောကြ။

ပါတီကိုတယ်လာဗစ် မြို့ပြင်ပိုင်း၊ ဟိုင်ဖာသို့အသွား လမ်း
ဘေးရှိ လူသူကင်းသော ကော်ဖီ ဆိုင်ငယ်လေးတွင် ညပိုင်း၌

ကျင်းပကြသည်။
ကာဘာကော့ဗ်သည် ဂျစ်ကားဖြင့် ချဉ်းကပ်သွားစဉ် ပါတီ

မှ အသံလဲများကို ဂိုက် (၃၀၀) အကွာမှပင် ကြားရလေ
သည်။

အဓိကရုဏ်းဖြစ်ပွားမှုကို တေးဂီတဖြင့် ဖွဲ့ပေးထားသလို ဖြစ်
နေသည်။

အပြင်ဘက် ကွက်လပ်နှင့် ကဖီဆိုင် အတွင်း၌ စုံတွဲများ
ကနေသည်။ ကာဘာကော့ဗ် ဝင်သွားသောအခါ သူ့ကို ဝိုင်း

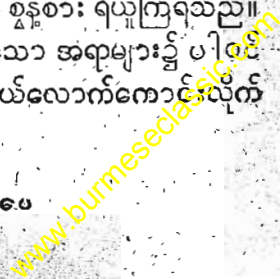
ကြည့်ကြ၊ ဆီးကြိုကြ၊ နှုတ်ဆက်ကြသည်။
စစ်သားငယ် အချို့က သူတို့ သူငယ်ချင်း ရဲဘော်များကို

ကာဘာကော့ဗ်အား လက်ညှိုးထိုးပြသည်။ မေးထိုးပြုကြသည်။
သူတို့၏ အပြုအမူအားလုံးကို ကာဘာကော့ဗ် မြင်သော်လည်း

မသိချင်ဟန် ဆောင်နေလိုက်သည်။
သူ့ကို လူစွမ်းကောင်း တဦးပမာ မသတ်မှတ် စေချင်ပေ။

လူတိုင်း မိမိအခွင့်အလမ်းကို မိမိဘာသာ စွန့်စား ရယူကြရသည်။
ဤလူငယ်များသည် အဓိပ္ပာယ်မရှိသော အရာများ၌ ပါဝင်

လိုကြ၏။ ရေချယ်သာ ပါလာလျှင် ဘယ်လောက်ကောင်းလိုက်
မလဲ။

ကွက်လပ်အစွန်ရှိ စားပွဲ ရှည်ကြီးဆီ လျှောက်သွားသည် မိဂ္ဂကပ်စကားသည် အမြူးနေသော ကောင်မလေးတစ်ယောက်ထိုင်နေသည်။

သူ့ ရှေ့၌ အရက်ပုလင်း ယမကာပုလင်း မျိုးစုံအောင်ထောထားသည်။

ပါးစပ်မှလည်း ညစ်တီးညစ်ပတ် ပြက်လုံးများ မရပ်မနား ပြောနေသည်။ ကောင်မလေးများ တဝါးဝါး ပွဲကျနေ၏။

ကာဘာကော့စ် ပျော်သည်။ ဝိုင်တန်ခိုးကြောင့် ပိုပျော်သည်။ ပါထီတက်သော စစ်သည်များမှာ ရာထူးအဆင့် အမျိုးမျိုးမှ ဖြစ်ကြသည်။

ဗိုလ်မှူး၊ တပ်ကြပ်၊ ရဲဘော် အဆင့်များ ဖြစ်သည်။ ဆိုင်နေတောင်တန်းကို ဖြတ်ဆန်းစေခြင်းသည် အစွဲရေးတို့ တဦးပေါ်တဦး ခင်မင်လေးစားမှု ပိုရှိလာသည်။

ဤ ပါထီပွဲမှာ ကောင်းမွန်သော ပွဲဖြစ်၏။ ညွှန်ပရိသတ်များသည် တဦးပေါ်တဦး နားလည်ကြသည်။

ဝိုင်က အစွဲရေးနိုင်ငံထုတ် ဖြစ်သည်။ အက များမှာလည်း ကီဘုတ် စုပေါင်းလယ်ယာ စခန်းမှ အကများဖြစ်သည်။

သန်းခေါင် ရောက်ခါနီးတွင် ပတ်ချာလွည့် ကခုန်ယင်း မှောင်ရိပ်နားမှ ရေချယ်အား ကာဘာကော့စ် တွေသွားသည်။

သူမက ကခုန်သူများဆီ ချဉ်းကပ်သွားသည်။ လက်ခုပ်တီး၍ သီချင်းဆို ကနေကြသည်။

ကာဘာကော့စ်ကို သူမတွေ့သွားသည်။ ကာဘာကော့စ်သည် နိရိုး ဘုရင်ကြီးလို စားပွဲရှည်ကြီး၌ ဟန်ကျပန်ကျ ထိုင်နေသည်။

သူ့ နားရွက်ကြားမှာ ပန်းပွင့် တပွင့်ကို တစုံတယောက်က ဆီးပေးထားသည်။ ပါးစောင်၌ ဆေးလိပ်ခဲထားသည်။ ကောင်မလေးတယောက် သူ့နားကုန်းပြီး စကားပြောသည်။

ရေချယ်သည် ရှိုးတိုးရှန်တန်နှင့် လူအုပ်ကြားမှ တိုးကာ စားပွဲနား ကပ်သွားသည်။

ဒု-ဗိုလ်ကလေးတယောက်က သူမ အား ဖမ်းဆွဲ၍ ဝိုင်းလှည့် တစေသည်။

ပတ်ချာလည်သော အခန်းကြီး ရပ်သွားသောအခါ သူမ ရှေ့တွင် မျက်လုံးဝင်းပစာဖြင့် ရပ်နေသော ကာဘာကော့စ် အား တွေ့ရသည်။

ကာဘာကော့စ်၏ ထွားကြွင်းမှုကို ယခုမှ သူမ သေသေချာချာ သတိထားမိသည်။

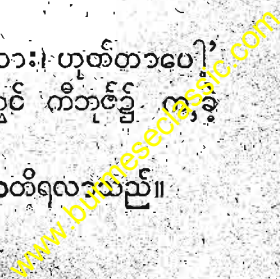
‘ဒေးဗစ်... ကျွန်မ ပြောချင်တာ တခု...’ သူမက သူ့မျက်နှာကို မော့ကြည့်ယင်း ပြောသည်။

‘ဘာလဲ တခုခုသောက်ချင်လို့လား’ ကာဘာကော့စ်က ချက်ကို ထိုးပေးယင်း ပြောသည်။

‘ကျွန်မ နက်ဖြန် အိမ်ပြန်တော့မယ်၊ ရှင် ဒီမှာရှိတယ်ပြောလို ထိုက်သာတာ၊ ကျွန်မ ရှင့်ကို...’

‘ဘာလဲ၊ ကိုယ်နဲ့ မကရပဲ မပြန်နိုင်ဘူးလား၊ ဟုတ်တာပေါ့’ ရေချယ်သည် နေ့ရာသီ ကာလများတွင် ကီဘုတ်၌ ကခုန်စူး၏။

ထို့ကြောင့် ယခု ကခုန်ယင်းနှင့် ပြန်သတိရလာသည်။

ကာဘာကော့ဗ်သည် ဖန်ခွက်ကို လက်ထဲကိုင်ယင်း ထူးခြားစွာ ကခုန်နိုင်စွမ်းရှိသည်။

လက်တဘက်နှင့် ရေချယ်အား ဖက်ထားယင်း သူမဆံပင်မှ ကလစ်များကို ဖြုတ်ပစ်သည်။ သူမ၏ ဆံပင်နီနီများက ပါးနှစ်ဘက်သို့ ဖြာကျသွားသည်။

ကာဘာကော့ဗ် ထင်သည်ထက် သူမ၏ ဆံပင်အုပ်က ပိုထူကြောင်း တွေ့ရသည်။

ကယင်းနှင့် သူမ ရယ်နေမိသည်။ သူမ၏ ဝေဒနာများ မွေးပျောက်သွားပြီ။

ချက်ချင်း ဆိုသလိုပင် ညဉ့်နက်သွားသည်။ ဆူညံသံများ နည်းနည်း စဲသွားပြီ။ ပျော်ရွှင်အံ့မြူး ဗရုတ်ကျနေသူ အတော်များများလည်း ပြန်သွားကြပြီ။

ကာဘာကော့ဗ်နှင့် ရေချယ်တို့ သတိမထားမိလိုက်ကြ။ စုံတွဲ အနည်းငယ်သာ ဆက်ကနေကြသည်။

တူရိယာပညာရှင်များလည်း တီးဝိုင်းစင်စော စားပွဲပေါ် မှောက်အိပ်နေကြသည်။

စုံတွဲများသည် ဆားကောင်တာအနီး ဓာတ်ပြားစက်ကြီးမှ အိမ်ပေ့ဖ်၏ သီချင်းကောင်း တပုဒ်ဖြင့် ကုနေကြသည်။

ကွက်လပ်ထဲ၌ ပန်းပွင့် အကြွေများ၊ စီးကရက်ဘုံများ၊ ဝိုင်အကွက်လေးများဖြင့် ပွယ်နေသည်။

ခြေတဘက် ပလာစတာကိုထား ခုသော စစ်သားလေး တယောက် အရက်ပုလင်းဘေးချပြီး ကုလားထိုင်၌ ထိုင်ကာ ဓာတ်ပြားသီချင်းကို လိုက်ဆိုနေသည်။

အတော်ကြီး မိုးချုပ်နေပြီ။ လရောင်ပင်မိန်ပြီ။

ကာဘာကော့ဗ်နှင့် ရေချယ်တို့သည် အသံနှင့်အတူ လိုက်လျောညီထွေစွာ လှုပ်ရှားမှု မရှိကြတော့ပေ။ သူတို့ ရင်လိုက်ကြသည်။ နှစ်ဦးသား နွေးနေသည်။

ကာဘာကော့ဗ်က ရေချယ်၏ လည်ပင်းပေါ်မှ ချွေးစက်အလေးကို နှုတ်ခမ်းဖြင့် နမ်းလိုက်သည်။

ရေချယ်သည် ကာဘာကော့ဗ်ကို သိုင်းဖက်ထားမိသည်။ သူတို့ ပြန်စွာ လိုက်ပြီး အရုတ်ဦး၏ လင်းရောင်ခြည်အောက်သို့ ကဖီးထဲမှ အတူထွက်သွားကြသည်။

ကာဘာကော့ဗ်က ဖြတ်လျှောက်သွားယင်း စားပွဲပေါ်မှ အနီး ပုလင်းတလုံးကို ဆွဲယူသွားသည်။

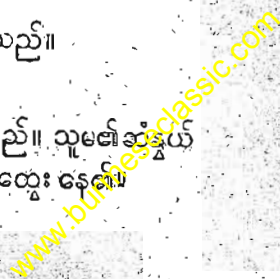
မြက်ခင်းစိုစို တောင်ကုန်းလေးပေါ် စက်သွားကြသည်။

ကျောက်တုံးတခုကို အတူကျောမိုထိုင်လျက် အရုတ်တက်ခင်းကို ငေးကြည့်နေကြသည်။

ထိုအလင်းရောင် မိန်ပျူပျူအောက်တွင် သူမ မျက်နှာပေါ်မှ ခြောက်စက်ကလေးများနှင့် အရေး အကြောင်းလေးများကို ကာဘာကော့ဗ် အနီးကပ် တွေ့ရသည်။

ရေချယ်ကို ကာဘာကော့ဗ် တပ်မက်မိသည်။ သို့သော် သူ့မှာ အချိန် သိပ်မရ။

သူမအား ခပ်ကြာကြာလေး နမ်းလိုက်သည်။ သူမ၏ အံ့အံ့သံများအောက်၌ သူ့လက်ချောင်းများ နွေးထွေးနေ၏။

၂၆၄ နန်းစိုးသိမ်း

အပေါ်ဘက်နား ချုပ်ဖုတ်ထဲမှ စုံတွဲတတွဲ ထွက်လာသည်။ သူတို့ကိုယ်ပေါ်မှ မြက်များ၊ သစ်ရွက်များကို ခါထုတ်ကြယင်း ကာဘာကော့ပ်နှင့် ရေချယ်တို့ကို မမြင်ပဲ တောင်ကုန်းအောက် ဆင်းသွားကြသည်။

‘ဒေးဗစ်...ကျွန်မတော့ ရင်တုန်နေပြီ၊ ဒီလိုကြီး စမယ်လို့ ကျွန်မ မထင်မှတ်ခဲ့ဘူး’

ရေချယ်က ပြောသည်။

‘စာယ်လို့ ဖြစ်တာလဲ’

‘စိတ်ထဲမှာ တမျိုးကြီးပဲ၊ မတင်မကျ ဖြစ်နေတယ်’

‘အင်း... ကိုယ်လဲ... အ...’

ဒေးဗစ် ကာဘာကော့ပ် ဘာဆက်ပြောရမှန်း မသိ။

သက်ပြင်း ရှိုက်လိုက်သည်။

သူမကို သဘောကျသည်။

စကားများများပြောနေစရာမလို၊ အဓိပ္ပာယ်ရှိမည် မဟုတ်။ သို့သော် သူ ပြောလိုက်သည်။

‘ကိုယ်နဲ့ ဟိုင်ဖာကို လိုက်ခဲ့ပါလား၊ ကိုယ် တပတ် ခွင့်ရပါ တယ်၊ လိုက်ခဲ့စေချင်တယ်၊ နောက်အပတ်ကျမှ မင်းရဲ့ တာဝန် ဝတ္တရားတွေအကြောင်း ပြောကြတာပေါ့’

‘နောက်အပတ်... နောက်အပတ်ဆို ကျွန်မ ဘာမှ စဉ်းစား တတ်စော့မှာ မဟုတ်ဘူး၊ နယူးယောက်မှာ ကျွန်မ လုပ်ပေး စရာတွေရှိနေတယ်၊ နောက်အပတ်ဆို ဘယ်လို ကွာခြားသွား မလဲ’

‘ထို့တွေ့ ခုဆင်ပေါ်က ယှဉ်ပြားတွေကို ချိုးပစ်ပြီး၊ နေပူ ထဲမှာ လှဲနေကြမယ်၊ တယောက်ကိုတယောက် ကြည့်နေကြမယ်၊ အဲဒါဟာ ခြားနားချက်ပဲပေါ့’

သူမက ဆတ်ကနဲ မျက်နှာ လှဲလိုက်သည်။

‘မင်း စိတ်ဆိုးသွားလား’

‘ကျွန်မ စိတ်မဆိုးပါဘူး’

‘ဒါဖြင့် စိတ်ဆိုးတဲ့စကား မသုံးနဲ့၊ ကြည့်ရတာတော့ စိတ် ကောက်နေပုံပဲ’

သူ ပြုံးနေသည်။

သူမလည်း ပြုံးသည်။

ပြီးတော့ တိတ်ဆိတ်သွား၏။

‘မင်း ပြန်လာဦးမလား’

‘ကြာမယ်၊ ဆေးရုံမှာ အချိန်စေ့အောင် လှစ်ပေးရဦးမယ်၊ စစ်ထပ်မဖြစ်ယင် ပြန်မရောက်တော့ဘူး ထင်တာပဲ၊ ရှင့်အတွက် တော့ စစ်ကမပြီးသေးပါဘူး၊ ခဏလေးတောင် ရပ်မသွားဘူး၊ ဆုတ်တယ် မဟုတ်လား ဒေးဗစ်၊ ရှင့်အတွက်တော့ စစ်ဟာ သယ်တော့မှ မပြီးသေးပါဘူးလေ’

သူ ဘာမှ ပြန်မပြော။

‘ရယ်စရာကောင်းသားပဲ ဒေးဗစ်...၊ ယောက်ျားတွေမှာ ဘာဝန်ရှိနေတယ်ဆိုတော့ မိန်းမတွေက သူတို့ဘဝမှာ မလုပ်

ကလေးတွေ ရှုပ်နေရုံလောက်ပါပဲ။ ကျွန်မ လုပ်နေတဲ့ အလုပ်ဟာ အစစ်အမှန်ပါ။ တန်ဖိုးရှိတယ်။ အရေးကြီးပါတယ်။ အဲဒါ ကျွန်မတာဝန်ပဲလို့ ပြောတဲ့အခါ ကျွန်မရဲ့ တာဝန် ဖြစ်စေချင်လို့ပဲ။ ဒီတော့ ကျွန်မတာဝန်ဟာ ရှင့်ရဲ့ ယူနီဖောင်းလိုပဲ တကယ် လက်တွေ့ အစစ်အမှန်ပစ္စည်းတခုပေါ့။ ကျွန်မတို့တတွေ 'နောက် အပတ်အကြောင်း' မပြောကြစတမ်း နေသင့်တယ်လေ'

'ဟုတ်ပြီ၊ မင်းတာဝန် မင်းသွားလုပ်'

'ဒါဖြင့် ရှင် စိတ်မကောက်နဲ့'

'ကိုယ် စိတ်မကောက်ပါဘူး'

'ဒီမယ် ဒေးဗစ်၊ ကျွန်မကို ခုလိုမေးတာ ကျေးဇူးပဲ။ ကျွန်မလဲ ဖြစ်နိုင်ယင် ရှင်ကို မေးလိုက်မိမှာပဲ။ ဟိုင်ဖာကို သွားဖို့လေ၊ ဒါမှမဟုတ် တခြားတနေရာရာ၊ ပြီးတော့ ခုတင်ပျဉ်ပြားတွေ ချိုးပစ်ကြတာပေါ့။ နှုတ်ဆက်ခဲ့ပါတယ် ဗိုလ်မှူး ဒေးဗစ်ကဘာ ကော့ဗီ၊ ရှင့်ကို ကျွန်မ သတိရနေမှာပါ'

ထို့နောက် သူမ တောကုန်းပေါ်ရှိ လူသွားလမ်းကလေးမှ ပြေးဆင်းသွားမည်။

သူမ၏ ဂျစ်ကား အရှိန်အတော်ရလာပြီး သူမ၏ အေးစက်သော ပါးပြင်ပေါ်သို့ မျက်ရည်စများ ပြန်သွားအောင် လေတိုက်နေသော အခါမှသာ သူမ ငိုနေကြောင်း သတိပြုမိလာမည်။

လေတိုက်ခြင်းကြောင့် သူမ မျက်ရည်များ ခြောက်သွေ့ကြ၏။

လွန်ခဲ့သော ခုနစ်နှစ်က အစွဲရေးမှာ...။

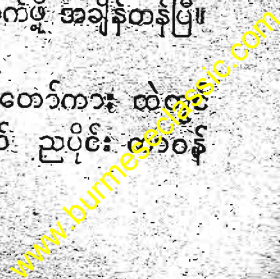

ကာဘာကော့ဗီ အခန်းထဲသို့ သူနာပြုဆရာမတဦး ဝင်လာမည်။

ကာဘာကော့ဗီ အတုံး ပြတ်သွားသည်။ ဆေးရုံခုံရုံများက သူ့စိတ်ကို ပြန်ကျပ်ကျပ်စေသည်။ ဆရာမသည် စက္ကူချွတ်လေးထဲ၌ ဆေးထလုံးယူလာ၏။ 'ကျွန်မ သွားတော့မယ်၊ မစွဲတာ ကာဘာကော့ဗီ၊ နက်ဖြန် နှင်းမှတော့မယ်'

ကာဘာကော့ဗီ လက်ပတ်နာရီကို ကြည့်သည်။ မိုးရွက်ဖို စကီးသည် တည်းခိုခန်းမှ ဖုန်းဆက်ဖို့ အချိန်တန်ပြီ။ ဦးသန်းခေါင် ရောက်ခါနီးပြီ။

လမ်းတဘက်တွင် ရပ်ထားသော မော်တော်ကား ထဲတွင် လီယာအိုင်ဗတ်စ်သည် နောက်ဆုံးအသုတ် ညပိုင်း တာဝန်

၂၂.၆၈ နိဗ္ဗာန် ခိုးသိမ်း

ကျသည့်သူနာပြု ဆရာမများ ဆေးရုံရွှေပေါက်မှ ထွက်လာကြ
သည်ကိုထိုင်ကြည့်နေသည်။

သူမလည်း ထိုအချိန်ကို မှတ်စုစာအုပ်လေး၌ မှတ်သားလိင်
သည်။

ထို့နောက် ကားမောင်း ထွက်သွားလေသည်။

အခန်း ၂၁၁ ။

ကာဘာကောဗ် ဆေး ဆောက်နေစဉ် မိဂ္ဂကပ်စကီးသည်
မောင်မာရေး တည်းခိုခန်းရှိ 'ဘုန်းဘုန်းခန်းမ' ညွှက်လုပ်၏
ဝင်ပေါက်ဝတွင် မလှက်မယှက် ရပ်နေသည်။

ပရိသတ်များကို သူ ခပ်စိမ်းစိမ်း ကြည့်နေသည်။
ဗိုကိုနိုတောင်တန်းများမှ နှင်းဖွဲဖွဲကျသော လမ်းခရီးတလျှောက်
သုံးနှာရီလုံးလုံး ကားမောင်းလာရအဖြင့် သူ ပင်ပန်းပြီး စိတ်
တိုနေသည်။

သူ ထင်မှတ်ထားသည့် အထိုင်းပင် တည်းခိုခန်း ဧည့်မှတ်ပုံ
ထင် စာအုပ်၌ ရေချယ်ဘော်မင်၏ စာအုပ်မရှိပေ။

အောက်ထပ်တွင် ညစာ စားနေသူများထဲ၌လည်း သူ့အား
မတွေ့။ သုံးခေါက်သွား အကဲခတ်သဖြင့် စားပွဲထိုး ဦးစီး
သူ့အား စားပွဲတလုံး၌ ထိုင်ရန် စီစဉ်ပေးသည်။

ဘုန်းဘုန်းခန်းမ ထဲမှ တီးဝိုင်းသည် နားအူလောက်အောင်
တီးမှုတ်နေကြသည်။

သီချင်းတွေက သိပ်မဆိုးလှ။
'လှုပ်ရှားမှု ဒါရိုက်တာ' ဆိုသော ပုဂ္ဂိုလ်က အခန်းအနားမှ
လှုပ်နေသည်။

စပေါ့တီလိုက် မီးရောင်ဖြင့် စားပွဲများ တခုချင်းသို့ လိုက်
ထိုးပေးနေရာ မိမိစားပွဲသို့ ရောက်လျှင် ထိုင်နေသူများက လေး
ဓမ္မရမ်းပြုကြသည်။

တည်းခိုခန်း၌ မိတ်ဆွေဖြစ်ခဲ့သော စုံတွဲအပါအဝင် မိမိ
စေ့စပ်ကြောင်းလမ်း ထားသူနှင့်အတူ တစားပွဲတည်း ထိုင်
သော ရေချယ်ဘော်မင်သည် စပေါ့တီလိုက် မီးရောင်ကျရောက်
လာသောအခါ လက်ယမ်းမပြုပေ။

ဤတည်းခိုခန်းသည် ရှမ်းလူလှမြင်ခွင့်မရနိုင်သောဓာတ်
ခန်း အညံ့စား ဖြစ်သည်ဟု သူမ ယူဆသည်။

ပိုက်နီ ထောင်တန်းများသည်လည်း သိပ်မလှပကြပေ။
ပရိသတ်ကလည်း ပုံမလာသည့်ပြင် အဝတ်အစားကို အသေ
ပြေစွာ မဝတ်တတ်သော လူများ ဖြစ်ကြသည်။

စေ့စပ်ကြောင်းလမ်းခြင်းနှင့် လက်ထပ်မင်္ဂလာအထိမ်းအမှတ်
လက်စွပ်များမှ စိန်၊ ကျောက်၊ နီလီ အရောင်များက တစ်
ဖိတ်စောက်နေသည်။

သူမ စိတ်ဓာတ် ကျနေသည်။
သူမဘေးမှ ဝိတ်ဝင်စားပုလ် မကောင်းလှသော ရွှေနေ
လေးကို လက်ထပ်ရန် သဘောတူခဲ့ပြီး ဖြစ်သောကြောင့်ပင်။

စင်စစ်တွင် သူသည် သူမ၏ဘဝတွင် လာမတ်သက်ရန် မဆင်
လျော်။

ထို့ပြင် သူမတို့ ငှားရမ်းထားသော အခန်းမှာ စုတ်ချာ
လှသည်။

တနေ့ ဒေါ်လာ ၆၀ ပေးရသည်။

ရေချိုးခွက်ကလည်း မသန့်ရှင်း။ ဗရိုဆော့ဂ ပစ္စည်းများက
ဘဂ္ဂလ်ကလင်မှ လုပ်သော အရွှေတိုင်းနိုင်ငံ ပုံစံများ ဖြစ်သည်။

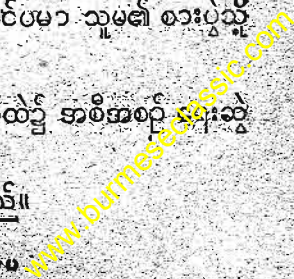
သူမခင်ပွန်းလောင်းသည် ဝတ်စုံဖြည့် ဝတ်လျှင် လည်စီး
အကြီးစားကိုပါ ထပ်လေ့ရှိပြီး အိမ်ထောင်လျှင် လက်ဖက်နာရှိ
မချွတ်ပဲ အိပ်တတ်သည်။

ဘုရား ဘုရား။ ငါ့ကိုယ် ငါ ပြန်ကြည့်ပါဦး။ လက်သန်း
ပေါ်မှာ လက်စွပ်လေးတွေနဲ့ ပါကလား။

မိဂျက်ဖ်စကီးသည် လှေငယ်လေး တစီးဘေးသို့ သွားကန်
ရောက်လာသော ဝေလငါးကြီးတကောင်ပမာ သူမ၏ စားပွဲသို့
ရောက်လာသည်။

သူပြောရမည့် စကားများကို စိတ်ထဲ၌ အစီအစဉ် ရှေးဆွဲ
ပြီး ဖြစ်သည်။

ပထမဆုံး ပြက်လုံး တခုနှင့် စရမည်။

‘ဒေါက်တာ ဘော်မင်း၊ ခင်ဗျား ပါတီလုပ်တာ ကျွန်တော်
ခဏခဏ ကြုံဖူးတယ်။ ၁၉၆၇ ခုနှစ်တုန်းက အစွဲရေးမှာ တွေ့ခဲ့
တဲ့ မိဂ္ဂင်ပိစကီးပါ။ မှတ်မိရဲ့လား၊ ခင်ဗျားနဲ့ စကားနည်း
နည်း ပြောချင်လို့’

‘ရှင်...’

မိဂ္ဂင်ပိစကီး ခဏရပ်ပြီး အနည်းငယ် ခါးကုန်းကာ ထပ်
ပြောပြန်သည်။

‘ရောဘတ် မိဂ္ဂင်ပိစကီး၊ အစွဲရေး၊ ၁၉၆၇၊ ဗိုလ်မှူး ကာ
ဘာကော့စ် တပည့်လေး၊ ဆေးရုံမှာကော ပါတီမှာပါ တွေ့ခဲ့
တယ်’

‘ဪ... ဟုတ်ပြီ၊ တပ်ကြပ်ကြီး မိဂ္ဂင်ပိစကီးကိုး၊ အရပ်
ဝတ် အရပ်စားနဲ့ဆိုတော့ ကျွန်မ ချက်ချင်း မငုတ်မိဘူးပေါ့၊
ရေချယ်၏ မိတ်ဆွေ အမျိုးစားနှင့် တခြားစုံတွဲက သူ့ကို
စိုက်ကြည့်နေကြလေပြီ။’

‘ဒါ မာ့ဒ်တော်မင်ပါ၊ ဒါက ကျွန်မ ပိတ်ဆွေးရင်း တဦး
ဖြစ်တဲ့ ရောဘတ် မိဂ္ဂင်ပိစကီး၊ ထိုင်ပါဦး တပ်ကြပ်ကြီး’

ရေချယ်က သူ့အမျိုးသားနှင့် မိတ်ဆက်ပေးသည်။

‘ဟုတ်ကဲ့၊ ထိုင်ပါခင်ဗျ’

တော်မင်က ပြောသည်။

‘ဘခက်စွနဲ့ လာသလဲ၊ ဒေးပစ် နေကောင်းရဲ့လား’

‘ကောင်းပါတယ် ဆိုပါတော့လေ’

မိဂ္ဂင်ပိစကီး စကားဆက်မပြောချင်တော့။

စားပွဲ၌ ဝိုင်းပွဲထိုင်၍ အလွှာပ သလွှာပ ပြောရန် ညွှန်ကြား
ချက် ပေးမထား။ ကာဘာကော့စ် ကြိုက်မည်မဟုတ်။

ဇိန့် ကြောင့် ရေချယ်နားနား ကပ်၍ ပြောသည်။

‘ခင်ဗျားနဲ့ အရေးတကြီး မြောစရာရှိလို့ တခြား တနေရာ
ခဏသွားရအောင်’

‘ကျွန်မတို့ကို ခဏခွင့်ပြုပါဦးရှင်၊ ခုချက်ချင်း ပြန်လာမှာ
ပါ မာ့ဒ်၊ ဘာမှမပူပါနဲ့’

ရေချယ်က ညွှန်သည် စုံတွဲရော သူ့ ခင်ပွန်းလောင်းကိုပါ
ခွင့်ပန်သွားသည်။

ငါးမိနစ် အကြာတွင် ရေချယ် ပြန်ရောက်လာပြီး မာ့ဒ်
တော်မင်ကို အပြင်လိုက်ခွဲရန် ခေါ်သည်။

ဆယ်မိနစ် အကြာတွင် မာ့ဒ်တော်မင်သည် လက်ပေါ်
မေးစေတင်လျက် ဘားခန်းတွင် တယောက်တည်း ထိုင်နေသည်။

ရေချယ်နှင့် မိဂ္ဂင်ပိစကီး တို့ကား နယူးယောက်သို့ ကားနှင့်
သုတ်ခြေတင် ပြန်သွားလျက် ရှိကြသည်။

နှင်းများက ခပ်သည်းသည်းလေး ကျနေပြီ။

x x x

ကောင်ဘက်တွင် နှင်းပွန်များသည် မိုးရွာသလို သည်းနေ
သည်။

ဒါလီယာအိုင်ယတ်စ် မောင်းလာဆော လင်ဒါ၏ စတေ့
ဝက်စုန်း ကားခေါင်မိုးနှင့် ရွှေမှန်ပေါ်သို့- တဖျောက်ဖျောက်
ကျနေသည်။

‘ဂါဒင်စတီတ်ပါဒ်ဝေး’ လမ်းမကြီးအတိုင်း မောင်းချလာ
သည်။

လမ်းမ (၇၀) မှ သည် လိပ်ခိဟာစီမြို့ သွားရန် အနောက်
ဘက်သို့ ချိုးလိုက်သည်။

လင်ဒါ၏အိမ်သို့ ဆိုက်ရောက်၍ အိမ်ထဲပြေးဝင်သွားသော
အခါ မနက်သုံးနာရီရှိပြီ။

လင်ဒါ ကော်ဖီခွေသောက်နေသည်။

ဒါလီယာက ဒေးလီးနယူးစ်သတင်းစာကို မီးဖိုကောင်တာ
ပေါ်ဖြန့်ကာ အလယ်စာမျက်နှာမှ ဓာတ်ပုံကို ဖွင့်ပြသည်။

ထမ်းစင်ပေါ်မှ လူနာ၏မျက်နှာကို ပီသစွာ မြင်ရသည်။

ကာဘာကော့ဗစ်မှ ကာဘာကော့ဗစ်။

သူမ၏ဆံပင်များပေါ်မှ နှင်းခဲများ အရည်ပျော်၍ စီးဆင်း
လာလျက် ရှိသည်။

‘ကာဘာကော့ဗစ်ဆိုတာ သေချာပြီပေါ့၊ ဒီတော့ ဘာဖြစ်
သလဲ’

‘ဘာဖြစ်ရမလဲ၊ မသိဘူးလား၊ သူ မြူဇီနဲ့ စကားပြောခွင့်
ရလိုက်တယ်၊ ခင်ဗျားပုံစံနဲ့သဏ္ဍာန်၊ ခင်ဗျားအကြောင်း သူ
သိပြီးရောပေါ့၊ မြူဇီ ကို ဆင်တော်ကနေ ခြေရာခံလိုက်လို့ရခဲ့တာ
ဖြစ်မယ်၊ ဆင်တော်မှာပဲ ကျုပ်ရဲ့ အကြောင်းလဲ လိလာမှာပဲ။’

ကျုပ်ကို အသေအချာမသိသေးပေမယ့် ကျုပ်အကြောင်းတော့
သူ သိထားမှာပဲ၊ ဒါလီယာ့ကိုလဲ သူတွေ့ဖူးတယ်၊ သူ့ကို အပြတ်
ရှင်းမှ ဖြစ်တော့မယ်’

ဖာဆေးလ်သည် သူ့အခန်းထဲမှ ထွက်လာပြီး ပြောလိုက်
သည်။

လင်ဒါက ကော်ဖီပန်းကန်ကို ချလိုက်သည်။

‘ကျုပ်ကို လာလိမ့်မနေစမ်းနဲ့ ဖာဆေးလ်၊ အစိုးရဘက်က
ဒီလောက်သိထားယင် သူ့တို့ ဒီအိမ်ကိုရောက်လာကြရောပေါ့ဗျာ
ခင်ဗျား၊ သူ့၏ကလေးစား ချစ်တဲ့အနေနဲ့ သတ်ချင်နေတာပဲ၊
ခင်ဗျားတို့ ခေါင်းဆောင်ကို သူ သတ်ခဲ့ဇာယ် မဟုတ်လား၊
အိမ်ထဲဝင်ပြီး အလွယ်တကူ ဆော်ပခဲတယ်လေ’

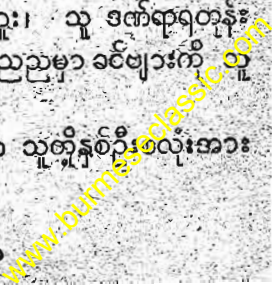
‘သူ အိပ်ခပျော်နေတုန်း ခိုးဝင်လာပြီး...’

‘ခင်ဗျားတို့တွေ တယ်ခတ်တာပဲ၊ ဒါကြောင့်လဲ အစွရေး
တွေက ခင်ဗျားတို့ထက် သာနေတာ၊ ကလေးစားချေမို့ပဲ တွေးနေ၊
အယင်တပတ်က ဖြစ်ပျက်ခဲ့တဲ့ ကိစ္စအတွက် ပြန် တလဲစားချေ
ချင်တယ်၊ ကလေးစားချေမှု တခုကြောင့် ကျုပ်တို့ စီမံကိန်းကြီး
ပျက်မြား ဆွားနိုင်တာကိုတော့ မာဗ်းစားဘူး’

‘ကာဘာကော့ဗစ်’ သေမှ အေးမယ်’

‘ဒါဟာ ကလေးစားချေတာ မဟုတ်ဘူး၊ သူ ဒဏ်ရာရတုန်း
ခင်ဗျား သူ့ကို သွားမသတ်နိုင်ယင် တညညမှာ ခင်ဗျားကို သူ
လာသတ်မှာ ကြောက်လို့ပဲ ပြင်ရမယ်’

‘ကြောက်လို့’ ဟူသော ဝေါဟာရက သူတို့နှစ်ဦးစလုံးအား
အသက်ရှု မှားသွားစေ၏။

၂၇၆ နိဗ္ဗာန် ဝိသုဒ္ဓိ

ဖာဆေးလ်သည် ဒေါသကို ချုပ်တည်းနေရသည်။
 အာရပ်တဦးသည် ကဲ့ရဲ့ ရှုတ်ချ စော်ကား ခံရခြင်းထက်
 ဖားတကောင်ကိုသာ မညည်းမညူ မျိုချ ပြလိုက်ချင်သည်။
 ဒါလီယာက သူတို့နှင့် မျက်စိချင်းမဆုံမိစေရန် ကော်ဖီအိုးဆီ
 လျှောက်သွားသည်။
 ကော်ဖီတခွက်ငှပြီး၊ ကောင်တာကို မှီနေသည်။
 သူမ တင်ပါးကပ်ထားရာ အံ့ဆွဲထဲ၌ သားလှီးခားများ
 ရှိသည်။
 ဖာဆေးလ် စကားပြောသောအခါ သူ့ အာခေါင် ခြောက်
 နေ၏။

‘ကာဘာကော့ဗ်က သူတို့ရှိ အတော်ဆုံး လူတယောက်ပဲ။
 သူသေသွားယင် သူ့ နေရာမှာ လူစားထိုးကြမ္မာပဲ။ ဒါပေမယ့်
 သူ့ အရည်အချင်းကို မိမိမှာ မဟုတ်ဘူး။ တခုပြောပါရစေ...
 မစ္စတာလင်ဒါ၊ မြူဇီတာခင်ဗျားကို မြင်လိုက်တဲ့အတွက်ကြောင့်
 အသတ်ခံရတာပဲ။ ပြီးတော့ ခင်ဗျားကို အရေးကုန်တင်ပေးက
 မုန်းလဲ စကား ပြောသံကြောင့် မြူဇီ သိခဲ့တယ်။ ကျုပ်တို့
 အားလုံးဟာ ဒဏ်ရာဒဏ်ချက် အမှတ်အသား ကိုယ်စီရှိကြတယ်
 မဟုတ်လား’

ဖာဆေးလ်က သူ့ ပါးပေါ်မှ အမာရွတ်ကြီးကို လက်ညှိုးနှင့်
 ထောက်ပြသည်။

‘ခုဆို ဒါလီယာကို ကောင်းကောင်းမှတ်မိတဲ့ လူတယောက်
 ကို ကျုပ်တို့ တွေ့ထားပြီ။ သူ့ ရဲ့ ပုံကို ရှာတွေ့နိုင်တဲ့ နေရာတွေ
 ရှိနေမှာပဲ’

‘ဘယ်မှာလဲ’

‘ကျွန်မရဲ့ ဓာတ်ပုံက နိုင်ငံခြားသားမှတ်ပုံတင် စာရင်းထဲမှာ
 ရှိတယ်။ အဲဒီမှာ ကျွန်မ ရုပ်ဖျက် ထားပါတယ်။ ဒါပေမယ့်
 ဘေဂျတ်မြို့ အမေရိကန် တက္ကသိုလ်က ကျောင်း နှစ်ပတ်လည်
 မဂ္ဂဇင်း စာအုပ်မှာထော့...’

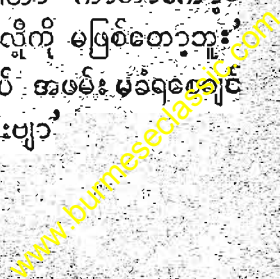
‘အို... ကျောင်း နှစ်ပတ်လည် မဂ္ဂဇင်းမှာ မင်းပုံပါတာ သူ
 ဘယ်ခဏမှာ သိမှာ မဟုတ်ဘူး’

‘သူ ဒါမျိုး ကျွမ်းနေပြီ မိုက်ကယ်။ ကျွန်မတို့ကို ကိုင်ရို
 တက္ကသိုလ်နဲ့ ဘေဂျတ် တက္ကသိုလ်ကနေ စည်းရုံးရှေးချယ်ခဲ့တယ်
 ဆိုတာ သူတို့တွေ သိပြီးသား။ ကျွန်မတို့ လူတဦးဟာ ပြောက်
 ကျား လှုပ်ရှားမှုမှာ ဝင်မပါဖြစ်ခင် ကာလအတွင်း ဓာတ်ပုံ
 ဒဏ်ရာ အချက်ခံရပြီး ကျောင်းနှစ်လည် မဂ္ဂဇင်းမှာ ဖော်ပြခံရ
 တာချည်းပဲ။ သူ လိုက်ရှာမှာပဲ’

‘ဒါလီယာကို တွေ့သွားပြီဆိုယင် သူ့ ဓာတ်ပုံကို မိတ္တူပွား
 ပြီး ပြန်ဝေလိုက်မှာပဲ။ ခင်ဗျား တိုက်ခါနီးကျယ်င် ထောက်
 လှမ်းရေး အေးဂျင်တွေ အများကြီး စောင့်ကြပ်နေမှာပဲ’

‘ဒါဆို ထောက်လှမ်းရေးကလဲ လေယာဉ်ကွင်းကို လာ
 မှာပဲ။ ဒါလီယာပုံကို တွေ့ပြီးရောပေါ့။ ကျုပ်ပုံရော ခင်ဗျား
 ပုံပန်းသဏ္ဍာန်ရော သိပြီးရောပေါ့။ ဒါဟာ ကာဘာကော့ဗ်
 ကြောင့်ပဲ ဖြစ်ရမယ်။ သူ့ကို အရှင်ထားလို့ကို မဖြစ်တော့ဘူး’

‘ခင်ဗျားရော ဒါလီယာကိုပါ ကျုပ် အဖမ်း မခံရတော့
 ဘူး။ ကျုပ်ကိုယ်တိုင်လဲ မလုပ်ပေးနိုင်ဘူးဗျာ’

‘ကိစ္စမရှိပါဘူး၊ ကျွန်မတို့ အဝေးထိန်းချုပ်စနစ်နဲ့ လုပ်ကြတာပေါ့’
ဒါလီယမ်က ညာပြောလိုက်လေသည်။

x x x

လောင်းအိုင်လင် ကောလိပ် ဆေးရုံတွင် ကာဘာကော့ဗ် အခန်းသို့ မိဂ္ဂက်ဗီစကီးနှင့် အတူ လိုက်သွားသောအခါ အက်ဖ်ဘီအိုင် စီထောက်များရှေ့၌ သူမ မည်သူမည်ဝါ ဖြစ်ကြောင်း နှစ်ကြိမ်တိုင်တိုင် အစစ်ဆေးခံရသည်။

ထံခါးဖွင့်ဆဲသုံးသုံးကြားကြားခြင်း ကာဘာကော့ဗ် နီးသွားသည်။

သူမသည် အမှောင်ထဲ၌ သူ့ခုတင်နား ကပ်လာပြီး သူ့ပါးကို စမ်းသည်။

ပျက်တောင်များကို လက်ဖျားနှင့် တိုသည်။
ကာဘာကော့ဗ် နီးလာပြီကော။

‘ခေးဗစ် ကျွန်မ ရောက်လာပြီလေ’
ခြောက်နာရီအကြာတွင် ဆမ်ကော်လီသည် ဆေးရုံသို့ ပြန်လာသည်။

လူနာတွေအိန် စတင်ပြီမို့ လူနာများ၏ ဆွေမျိုးမိတ်သင်္ဂဟများသည် ပန်းစည်းများ ကိုင်လျက် စင်္ကြံလမ်းမှ ဝင်လာလျက် ရှိကြသည်။

အချို့လည်း ‘ညော်သည် ဝင်ခွင့်မပြု၊ ဆေးလိပ်မသောက်ရ၊ ညှိအခန်းထဲ၌ ဆောက်စီဂျင် အသုံးပြုနေသည့် ဟူသော ဆိုင်းဘတ် တပ် ထားသော တံခါး အပြင်ဘက်တွင် စိုးရိမ်သော မျက်နှာထားများဖြင့် စကားတီးတိုး ပြောနေကြသည်။

ကော်လီသည် ကာဘာကော့ဗ် အခန်းအပြင်ဘက် ခုံတန်းများတွင် ဖာမီတာဂါ ထိုင်စားနေသော မိဂ္ဂက်ဗီစကီးအား တွေ့ရသည်။

သူ့ ဘေးတွင် ဘီးတပ်ထိုင်ခုံနှင့် အသက်ရှစ်နှစ်အရွယ်ကလေးလေးတယောက် ရှိသည်။ သူမလည်း ဖာမီတာဂါ စားနေ၏။

‘ကာဘာကော့ဗ် အိပ်နေလား’

‘ရေချိုးနေတယ်’

မိဂ္ဂက်ဗီ စကီးက ပလုပ်ပလောင်း စားယင်း ပြောသည်။

‘မင်္ဂလာ နံနက်ခင်းပါ’

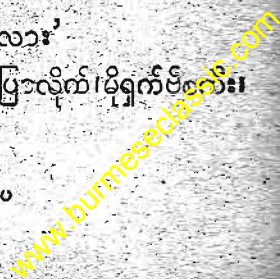
ကလေးလေးတယောက်ဆက်သည်။

‘မင်္ဂလာ နံနက်ခင်းပါ၊ သူ့ ရေချိုးလို့ ဘယ်တော့ပြီးမှာလဲ’
‘အောက်ဖိစကီး’

‘ဆရာမ ရေပတ် တိုက်ပေးပြီးယင် ပြီးပြီပေါ့၊ အဲဒီလို ပတ်ဘာ သိပ်ယားတာဗျ’

‘ခင်ဗျား ဆရာမနဲ့ ရေပတ်ထိုက်ပူးလား’

‘ဟင်္အင်း၊ ဆရာမကို မြန်မြန်လုပ်လို့ ပြောလိုက်၊ မိဂ္ဂက်ဗီစကီး၊ ဗျာ...’

‘ဟမ်ဘာဂါ ဆာ့ကီလောက် စားဦးမလား ဦးဦး၊ မစ္စတာ မိုရှက်ဗ်စကီးနဲ့ ကျွန်မ မှာစားတာလေ၊ ဆေးရုံမှာ စားလို့ သောက်လို့ မကောင်းဘူးရှင်၊ မစ္စတာ မိုရှက်ဗ်စကီးက မစ္စတာ ကာဘာကော့ဗ်ကို ဟမ်ဘာဂါ ပေး မစားဘူးတဲ့၊ မစ္စတာ ကာဘာကော့ဗ်က စိတ်ဆိုးသွားတယ်’

ကောင်မလေးက ပြောသည်။

‘အင်း...’

ကော်လိက လက်သည်း ကိုက်ဖင်း ခေါင်းညိတ်သည်။

‘ကျွန်မလဲ မစ္စတာ ကာဘာကော့ဗ်လိုပဲ မီးလောင်ခံရတာ’

‘ကြားရတာ စိတ်မကောင်းပါဘူးကွယ်’

သူမသည် မိုရှက်ဗ်စကီး ပေါင်ပေါ်မှ အာလူးကြော်များကို ထိုင်ခုံပေါ်မှ ဘေးစောင်း၍ လှမ်းယူသည်။

ကော်လိ-တံခါးဖွင့်ပြီး အထဲခေါင်းပြုကြည့်ကာ ဆရာမအား တစ်စုံတစ်ခုပြောသည်။ ပြီး အပြင် ပြန်ထွက်လာသည်။

‘ခြေထောက်တောက် ကျန်သေးတယ်တဲ့၊ ဟင်း...’

‘ကျွန်မ ဟင်းချက်ခနဲတုန်း ရေနှေးအိုး မှောက်ကျလို့ ကောင်မလေးက ပြောပြန်သည်။’

‘ဟေ့မင်း အာခပြီတာလဲကွယ် ကလေးမ’

‘ကျွန်မ ဟင်းချက်ခနဲတုန်း ရေနှေးပူလောင်လို့’

‘အေး... အေး... ဝမ်းနည်းပါတယ်ကွာ’

‘ကျွန်မ မစ္စတာ ကာဘာကော့ဗ်ကိုတောင် ပြောနေသေး တယ်၊ ဒါမျိုးတွေက မီးဖိုထဲမှာ ဖြစ်တာများတယ်လို့၊ သူ့ထံ ကျန်မလိုပဲ အပူလောင်တာ မဟုတ်လား’

‘မင်း မစ္စတာ ကာဘာကော့ဗ်နဲ့ စကားပြောရလို့လား’

‘ဟုတ်တယ်... သူ့ပြတင်းပေါက်ကနေ ဓာစားကွင်းထဲက ဘောလုံးပွဲတောင် ကျွန်မတို့ အတူကြည့်ကြသေးတယ်၊ မနက် တိုင်း ကျောင်းမတက်ခင် သူတို့ ဘောလုံး ကစားကြတယ်၊ သူ့နိမိတ်အခန်း ပြတင်းပေါက်ကဆိုယင် အုတ်နံရံပဲ မြင်ရတယ်၊ မစ္စတာ ကာဘာကော့ဗ်က ရယ်စရာလဲ ပြောတတ်တယ်၊ ကျွန်မ ပြောပြရဦးမလား’

‘နေ...နေပါစေကွယ်၊ သူ ငါ့ကို နည်းနည်း ပြောပြပြီး ပါပြီ’

‘ကျွန်မမှာလဲ ဟိုရွက်တဲကလေးနဲ့...’

အခန်းထဲမှ ဆရာမသည် ရေဇလုံတခုကိုလျှက် ထွက်လာ သည်။

‘အထဲဝင်လို့ ရပါပြီ’

‘ကောင်းပြီ’

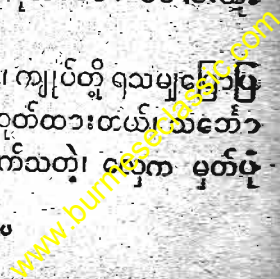
ကောင်မလေးက ပြောသည်။

‘နေဦး ဒေါတီ၊ ငါနဲ့ ခဏနေခဲ့ပါ၊ တို့တွေ အာလူးကြော် ကျွန်အောင် စားကြဦးစို့’

‘ဟုတ်က’

ကော်လိသည် ကာဘာကော့ဗ်အား ခုတ်ပေါ် ခေါင်းအုံး ညှိ ထိုင်နေလျက်သား တွေ့ရသည်။

‘က...ခင်ဗျား သန့်ရှင်းသွားပြီပေါ့၊ ကျုပ်တို့ ရသမျှပြောပြ သယ်၊ လက်တီးရှားသဘောကို ဝမ်းထုတ်ထားတယ်၊ သဘော ကောင်းသုံးယောက်က ဟိုလှေကို တွေ့လိုက်သတဲ့၊ လှေက မှတ်ပုံ’

တင်နံပါတ်တွေကိုတော့ တယောက်မှ မမှတ်မိဘူး၊ နံပါတ်က အတုရေးလို့ ရတာပဲ၊ ကိစ္စမရှိဘူး၊ သဘောသေးကို ပွတ်သွားလို့ လှေပေါ်က ဆေးသားတချို့ ကပ်ကျန်ခဲ့တာတော့ ရတယ်၊ ခု ဓာတ်ခွဲကြည့်နေတယ်

ကာဘာကော့ဗိက စိတ်မရှည်ဟန်နှင့် လက်ယမ်းပြသည်။ ကော်လီ ဆက်ပြောသည်။

‘ကင်းလှည့် မော်တော်ပေါ်က ရေဒါအော်ပရေတာနဲ့လဲ စစ်ဆေးပြီးပြီ၊ လျှောက် သစ်သားလှေလို့ ယူဆကြတယ်၊ မြန်လဲ မြန်တယ်၊ အသံကိုထောက်ပြီး ယူဆရယင် တာဘိုဒီဇယ်အင်ဂျင် ဖြစ်မယ်တဲ့၊ ဒါမျိုးက မှောင်ခိုကုန်သွင်းတဲ့ လူတွေသုံးတဲ့ လှေမျိုး၊ မကြာခင် ရှာတွေ့မှာပဲ၊ သဘောကျင်း ကောင်းကောင်း တခုမှာ အော်ဒါပေးဆောက်ရတာ ဖြစ်မယ်’

‘ဟို အမေရိကန် ငနဲရော’

‘ဘာမှမထူးဘူး၊ ဒီတိုင်းပြည်မှာ အဲဒီကောင်မျိုးတွေ အများကြီး၊ သိပ်မလွယ်ဘူး...၊ လက်တီးရှား၊ သဘောသားတွေကို အိုင်ဒင်တီကစ် ကိရိယာနဲ့ သဘောပေါ် တက်လာတဲ့ လူပုဂ္ဂိုလ် ဖော်ခိုင်းကြည့်တယ်၊ သူတို့က အင်္ဂလိပ်စကား မတတ်ဘူး၊ စကားပြန်နဲ့ဆိုတော့ အတော်ခက်တယ်၊ ခင်ဗျားလဲ ဟိုမိန်းမပုံကို ဖော်ယူဖို့ ‘အိုင်ဒင်တီကစ်’ တခု ယူလာ ပေးထားမယ်၊ ဓာတ်ခွဲသွားနကတော့ မဒန်နာ ရုပ်တုလေးကို ဓာတ်ခွဲ ဆန်းစစ်နေလေရဲ့’

ကာဘာကော့ဗိ ခေါင်းညိတ်သည်။

‘ခင်ဗျားကို ဆေးရုံပြောင်းပေးဖို့ ခရီးစဉ်ရေးဆွဲထားပြီးပြီ၊ သား ၃၀ နာရီကျယ် ခီက ထွက်မယ်’

‘ကျွန်မ ရှင်နဲ့ စကားပြောချင်တယ်၊ မစ္စတာ ကော်လီ’

ရေချယ်က တံခါးပေါက်မှ လှမ်းပြောသည်။ သူမသည် ကော်တင်ထားသော ဂျူတီကုတ်အဖြူကို ဖတ်ထားပြီး၊ ကာဘာကော့ဗိ၏ ဇယားချပ် များနှင့် ဓာတ်ခွဲနားကို ကိုင်ထားသည်။

‘ကျုပ် အစုရေးသံရုံးကို သွားမလို့၊ ခင်ဗျား အဲဒါဆို ဘာမှ မသိရဘူးဘူး၊ က... သူနဲ့ စကားပြောဦး ကော်လီ’

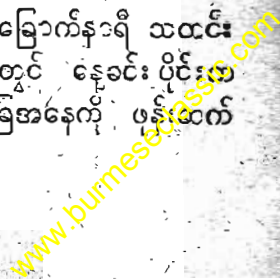
နာရီဝက်အကြာတွင် ကော်လီသည် ဆေးရုံအုပ်နှင့် စကားပြောသည်။

ဆေးရုံအုပ်က သောကြာနေ့၌ စောစောအိမ်ပြန်ရန် ကြံနေတာ ဆေးရုံမှ ပြည်သူ့ပြန်ကြားရေး အရာရှိနှင့် စကားပြောသည်။

သူက တယ်လီဖုန်းအောက်၌ စာနယ်ဇင်းသမားများအတွက် စာရွက်ကလေး ထိုးထည့်ထားသည်။

လူနာ၏ ရောဂါအခြေအနေ မှတ်တမ်းစာအုပ်ကို လှူဖွဲ့ကြိုက်ကြားလိုက်သည်။

ခွဲခြမ်းသိကြား ဌာနများက ညနေ ခြောက်နာရီ သောင်းအစဉ်အတွက် သတင်း စုဆောင်းရာတွင် နေ့ခင်း ပိုင်းသတ်မှုကြီးများမှ လူနာများ၏ အခြေအနေကို ပန်းထက်ကြည့်သည်။

ပြန်ကြားရေး အရာရှိက မစ္စတာ ကုဘာကော့ဗ်အား
ဘရူတ်(စ်) တပ်မတော်ဆေးရုံသို့ ပြောင်းရွှေ့ လိုက်ကြောင်း
သတင်းပေးသည်။

ထိုနေ့က သတင်းစာများ၌ နေရာကျပ်သဖြင့် ထိုသတင်း
ပါမလာပေ။

စေ့စပ် တိကျသော နယူးယောက်တိုင်း(မ်၊စ်) သတင်းစာ
ကြီးကတော့ ထိုသတင်းတိုက်လေးကို ဖော်ပြလိုက်သည်။

တိုင်း(မ်၊စ်) သတင်းစာကြီးထံမှ ဖုန်းလာပြီးနောက် ဆေး
ရုံတွင် ထိုမှတ်ချက် စာရွက်လေးကို လွှင့်ပစ် လိုက်ကြလေသည်။

ဥ ၁၀:၃၀ နာရီကျမှ နယူးယောက်တိုင်း(မ်၊စ်) သတင်း
စာအုပ်နိပ်ထုတ်ဝေသည့် ပထမအသုတ်သတင်းစာများ ဆိုင်ပေါ်
ရောက်လာမည် ဖြစ်သည်။

ထိုအခါ၌...နောက်ကျ သွားလေပြီ။

ဒါလီယာကား...လမ်းမပေါ် ရောက်နေပြီ ဖြစ်၏။

အခန်း ၂၁၂

အိုင်အာ(ရ်)တီ အမြန်ရထားသည် အရှေ့မြစ်ကြီး အောက်မှ
ဖြတ်၍ လောင်းအိုင်လင် ကောလိပ်ဆေးရုံအနီး၊ ဘိုရိုဟော(လ်)
ဘူတာ၌ရပ်သွားသည်။

ဥ တာဝန်ကျသော သူနာပြု ဆရာမ (၁၁) ဦးသည်
၁၁:၃၀ နာရီတွင် အလုပ်ဝင်ရန် ၎င်း ရထားပေါ်မှ ဆင်းလာ
ကြသည်။

မြေအောက် လှေကားမှတက်၍ လမ်းမပေါ်သို့ ရောက်လာ
သောအခါ သူနာပြု ဆရာမ (၁၂) ယောက် ဖြစ်သွားသည်။

ဘရူတ်ကလင် ပလက်ဖောင်းများပေါ်မှ အုပ်စု၌ လျှောက်
သွားကြယင်း လမ်း တဘက်တချက်ရှိ မီးလင်းနေသောအိမ်ခန်း၊

တိုက်ခန်းပြတင်းပေါက်များကိုသာမန်ကာလျှံကာမကြည့်သင့်ကြပါ။

အရက်ချိုးကြီး တယောက်ကိုသာ တွေ့ရ၏။

သူသည် ဆရာမ အုပ်စုနားသို့ ဒဿိဒယိုင်လျှောက်လာသည် ဆရာမများသည် သူ့ကို ၂၅ ရိုက် အကွာမှပင် အမှူးသမား မှန်း သိလိုက်ပြီး သူ့ကို ရှောင်သွားကြသည်။

သူမတို့ ကိုယ်ပေါ်မှ ခေါင်းလိမ်းဆီနှင့် ရေမွှေးနံ့များ ကြွလှိုင်စွာ ကျန်ရစ်သော်လည်း အရက်ချိုးကြီး နှာခေါင်းဘာနဲ့မှ မရတော့ပေ။

ဆေးရုံပြတင်းပေါက်အတော်များများ မှောင်နေသည်။

ဆေးရုံကား တစ်စီးမှ ဥဩသံသည် မရပ်မနား ပြည်လျှောက်တဖြည်းဖြည်း ကျယ်လောင်လာသည်။

အိပ်ငိုက်၍ သမ်းနေသော လျှိုချိရေးမှူးသည် သူမတို့အတွက် မှန် တံခါးများ ဖွင့်ပေးသည်။

‘မှတ်ပုံတင်လေးတွေ ထုတ်ပြကြပါ’

ဆရာမများသည် ပါးစပ်က ပျစ်တောက်ပျစ်တောက် ဖြေယောင်း မိမိတို့ ပိုက်ဆံအိတ်များထဲမှ မှတ်ပုံတင်များကို မွေနှောင်ရှာဖွေယူကြသည်။

အစောင့်က မှတ်ပုံတင် များကို တချက်စီမျှသာ ကြည့်ပြီး ဝင်ခွင့်ပြုလိုက်သည်။

သူတို့အားလုံး ကြီးမား ကျယ်ဝန်းသော အဆောက်အအုံကြီးထဲသို့ ဝင်လာကြသည်။

သူနာပြုဆရာမတယောက်သည် မြေညီထပ်ရှိ ဓာတ်လှေကားများအနီး အမျိုးသမီး အိမ်သာခန်းသို့ ဝင်သွားသည်။

အိမ်သာထဲ၌ သူမထင်သည့်အတိုင်း မှောင်နေသည်။ မီးခလုတ် ဖွင့်ပြီး မှန်ထဲ၌ သူမရုပ်ကို ကြည့်သည်။

ခေါင်းပေါ်မှ ရွှေရောင် ဆံပင်တုနှင့် ဆေးဆိုးထားသော မျက်ခုံးမွှေးတို့သည် အကျိုးသက်ရောက်မှု ရှိလှ၏။

ပါးစောင်နှစ်ဘက်၌ ဂွမ်းကပ်လေးများခံပြီး စာကြည့်မျက်မှန် လှလှလေးတလက် တွပ်ထားသေးသဖြင့် သူမအား ခိုင်လီယာ အိုင်ယတ်စ်မှန်း မည်သူမျှ မသိနိုင်တော့ပေ။

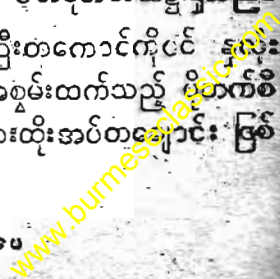
သူမသည် အိမ်သာ ခန်းငယ်လေးတခုတွင် ကုတ်အင်္ကျီကို ချိတ်ပြီး အတွင်းအိတ်ထဲမှ လင်ဗန်းငယ်လေး တခုကို နှိုက်ယူသည်။

ပုလင်းနှစ်လုံး အဖျားတိုင်း ပြန်ချောင်း၊ ပလပ်စတစ်လျှာ ဖိနိပ်တံ ကလေးနှင့် ဆေးလုံးပါသော ရေခွက်ကလေး တို့ကို လင်ဗန်းလေးထဲ ထည့်ပြီး အပေါ်မှ အဝတ်နှင့် ဖုံးလိုက်သည်။

လင်ဗန်း တခုလုံးမှာ ဟန်ပြသက်သက် ဖြစ်သည်။

အရေးကြီးသောပစ္စည်းက သူမ၏ ဝတ်စုံအိတ်ထဲ၌ ရှိသည်။ သန်မာထွားကျိုင်းသော နှားကြီးတကောင်ကို နှလုံးရပ်ပြီး သေစေနိုင်လောက်အောင် အစွမ်းထက်သည့် မိုဘက်စီ

ယမ်ကလိုရိုက်(ဒ်) အဆိပ်ပါသည့် ဆေးထိုးအပ်တချောင်း ဖြစ်သည်။

သူမခေါင်းပေါ်၌ သူနာပြုဆရာများဆောင်းသည့်ဦးထုပ်
ဖြူလေးကို ကလစ်လေးများဖြင့် ကျကျနနတယ်၍ ဆောင်းထား
သည်။

ခပ်ပွဲယူနီဖောင်းကြောင့် သူမ၏ ကိုယ်လုံးအလှ ပျက်နေ
သော်လည်း ပေါင်တဝက်ထိရောက်သော နိုင်လွန်ခြေအိတ်ရှည်
ထဲတွင် ဝှက်သားသော ဘာရက်တာပစ္စတိုလေးကိုပင် ကောင်း
စွာ ဖုံးဖိထားနိုင်ပေသည်။

ဒါလီယာ ကျေနပ်သွားသည်။
မြေညီထပ်ခန်းမဆောင်တွင် အုပ်ချုပ်ရေးရုံးခန်းများ ရှိပြီး
လူသူလေးပါး ကင်းမဲ့နေသည်။

မီးလုံး၊ မီးချောင်းများကို လောင်စာ ချွေတာရေးအတွက်
လျှော့ထွန်းထားသော ခန်းမဆောင် တလျှောက် ဖြတ်ဆန်း
သွားစဉ် ဆိုင်းဘုတ်ဖယ်များကို စိတ်မမှတ်စားသွားသည်။

စာရင်းဌာန၊ မှတ်တမ်းဌာန၊ ပြီးတော့... လူနာ သတင်း
စုံစမ်းရေး၊ ပြန်ကြားရေးဌာန။ စကားပြောပေါက် အဝိုင်း
ကလေးပါသော မုန့်ပြတင်းနှင့် အခန်းငယ်လေးများမှာ မှောင်
မည်းနေသည်။

ရိုးရိုး နှိပ်ပိတ်ရသည့် သော့ခလောက်ထဲနှင့် တံခါးကို ပိတ်
ထားသည်။

လျှာမိသည့် ပလပ်စတစ်ပြားလေးနှင့် စက္ကန့် သုံးဆယ်မှ
ကလီလိုက်သောအခါ တံခါးဂျက် ဖွင့်သွားသည်။

အထဲရောက်သည်နှင့် လက်နှိပ်စာတံမီး မသုံးပဲ မီးခလုတ်
ဖွင့်လိုက်သည်။

မီးချောင်းများ တချောင်းပြီး တချောင်း ဖြတ်ကနဲ ဖြတ်ကနဲ
လင်းလာသည်။

စားပွဲပေါ်မှ လယ်ဂျာစာအုပ်ကြီးကို သူမ ဖွင့်ကြည့်လိုက်
သည်။

‘ကေ’ အက္ခရာကို ရှာသည်။

ကာဘာကော့ဗ် မရှိ။ ကဲ... တခန်းပြီး တခန်း လိုက်ရှာရ
တော့မည်။

အစောင့်ထွေကို သတိထား။
နေဦး၊ ရုပ်မြင်သံကြား သတင်းမှ ‘ကာဘော့ဗ်’ ဟု ကြေငြာ
သွားသည်။

သတင်းစာတွေကလည်း ‘ကာဘော့ဗ်’ ဟု ရေးလိုက်ကြလေ
သည်။

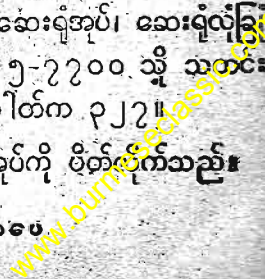
ဟုတ်ပြီ... ဟုတ်ပြီ။

ဟောဒီမျက်နှာ အောက်ဆုံးမှာ ‘ကာဘော့ဗ် ဒေးဗစ်’ တဲ့။
လိပ်စာ မပါ။

ငင်းနှင့်ပတ်သက်သော စုံစမ်းမှု အားလုံးကို ဆေးရုံအုပ်
ချုပ်ရေးမှူးထံ အသိပေး လှူအပ်ရန်။

လူကိုယ်တိုင် စုံစမ်းသူများအား ဆေးရုံအုပ်၊ ဆေးရုံလိုဏ်
ရေးနှင့် အက်ဖီဘီအိုင်။ အယ်လ်အီး ၅-၇၇၀၀ သို့ သတင်း
ပို့ပေးရန်။ ကာဘာကော့ဗ်အခန်းနံပါတ်က ၃၂၇။

ဒါလီယာ သက်ပြင်းရှိုက်ပြီး စာအုပ်ကို ပိတ်လိုက်သည်။

‘မင်း ဒီထဲ ဘယ်လိုလုပ်ဝင်သလဲ’

ဒါလီယာ ထဲနုနုမိမိတတ် လန့်သွားသည်။

သို့သော်...ဟန်မပျက်။

မုန်ပြတင်းရှေ့မှ ရပ်ကြည့်နေသော လုံခြုံရေးမှူးကို မော့ကြည့်သည်။

ရှင် ကျွန်မကို ကူညီနိုင်မလားဟင်၊ ဟောဒီ စာအုပ်ထိ ညှပ်ပိုင်း အုပ်ချုပ်ရေးမှူးဆီ သွားပို့ပေးပါလား၊ ကျွန်မ အပေါ်ထပ် ပြန်မတက်နိုင်တော့ဘူး၊ စာအုပ်က ဆင်ပေါင်လောက် လေးတယ်’

‘မင်း ဒီထဲ ဘယ်လိုဝင်သလဲ’

‘ညှပ်ပိုင်း အုပ်ချုပ်ရေးမှူး ပေးတဲ့ သော့နဲ့ပေါ့ရှင်’

သော့ပြုစမ်းဟု တောင်းလာလျှင်တော့ သူ့ကို သူမ သတ်ပစ်ရပေမည်။

‘ညဘက်ဆို ဒီထဲ ဘယ်သူမှ မဝင်ရဘူးတဲ့’

‘ဒီမယ် ရှင် အပေါ်ထပ်ကို ဖုန်းဆက်မေးချင် မေးပေါ့၊ ရပါတယ်၊ ကျွန်မကတော့ ဒီစာအုပ် လာယူခိုင်းလို့ လာရတာ သူ ဖုန်းဆက်မေးရန် ကြံလျှင်လည်း သူ့ကို သတ်ပစ်ရမည်။

‘ဘာလဲ ကျွန်မကို ဒီအောက်ထပ် လွှတ်တဲ့အခါ ရှင်ကို လာ အကြောင်း ကြားရမှာလား၊ ဒါဆိုတောင်းပန်ပါတယ်၊ ကျွန်မ မသိလို့’

‘အေး ငါ့မှာ တာဝန်ရှိတယ်၊ ဒီမှာ ဘယ်သူဝင်လာသလဲ ဆိုတာ ငါသိထားရမယ်၊ အခု မီးရောင်မြင်လို့ ငါလာကြည့်တာ၊ ဒီကိုလာရလို့ တံခါးပေါက်တောင် စောင့်နေမယ်လို့ မရှိတော့ဘူး၊ ခုနေ အဝမှာ တယောက်ယောက် ရောက်နေယင် ဘယ်လိုလုပ်မလဲ၊ ငါအဝမှာမရှိယင် သူတို့ ငါ့ကို ဆဲနေဦးမယ်၊ ဒီတော့ နောက်ဆို မင်း အောက်ထပ်ကို ဆင်းလာယင် ငါ့ဆီ လာပြော ဟုတ်လား’

‘ဟုတ်ကဲ့ရှင် ကျွန်မ တောင်းပန်ပါတယ်’

‘မင်းပြန်ယင် မီးပိတ် သော့ခတ်သွား၊ မမေ့နဲ့နော်’

‘စိတ်ချပါရှင်’

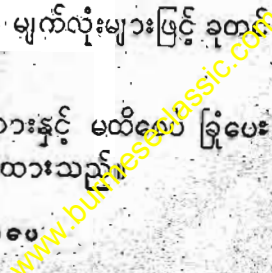
အစောင့်သည် ခေါင်းညိတ်ပြီး ဖြည်းဖြည်းစွာ လျှောက်သွားလေသည်။

အခန်း ၃၂၇ သည် တိတ်ဆိတ် မှောင်မည်းနေသည်။

အောက်ဘက် လမ်းမီးထိုင်၏ မီးရောင်များသာ ပြတင်းပေါက် ယင်း လိပ် များ ကြားမှ ဝင်၍ မျက်နှာ ကြက်ပေါ် ကျရောက်နေသည်။

မှောင်ထဲ၌ ကျင့်သားရသွားသော မျက်လုံးများဖြင့် ခုတင်ကို မြင်ရသည်။

လူနာ ကိုယ်ပေါ်မှ စောင်ကို အသားနှင့် မထိစေပဲ ခြုံပေးရသော အလူမီနမ်ဘောင်များ တပ်ထားသည်။

အိပ်ရာထဲ၌ 'ဒိုတီဟာရီဘာဂ်' သည် နှစ်ခြိုက်စွာ အိပ်ပျော်နေသည်။

ခေါင်းအုံးပေါ်၌ လက်ချောင်းလေးများ ဖြန့်တင်ထားပြီး နှုတ်ခမ်းနှင့် လက်မ ထိလှနိုးပါး ဖြစ်နေသည်။

သူမ၏ အခန်းသစ် ပြတင်းပေါက်မှ နေရ၍ အောက်ဘက်ကစားကင်းသို့ တနေ့လုံး ဝေးကြည့်နေခဲ့သဖြင့် အတော်လေးနိုးနယ်သွားခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

သူမအခန်းသို့ ညပိုင်းဆရာမများ ဝင်တတ်ထွက်တတ်ခြင်းကို ကျင့်သားရနေပြီမို့ သူမ အခန်းတံခါး ဖြည်းညင်းစွာ ပွင့်လာသောအခါ သူမ မလှုပ်ပေ။

အခန်းထဲသို့ ထစုတယောက် ဝင်လာပြီး တံခါးကို ဖြည်းညင်းစွာ ပြန်ပိတ်လိုက်သည်။

ဒါလီယာသည် တံခါးကို ကျောမိုရ်နေသည်။ မှောင်ထဲ၌ မျက်စိ မြင်ရအောင် ခဏစောင့်နေသည်။

တံခါးပွင့်လိုက်စဉ် စင်္ကြံလမ်းမှ မီးရောင်ကြောင် အခန်းထဲ၌ လူနာ တဦးတည်းသာ ရှိကြောင်း တွေ့ရသည်။

ဆိုပာ ကုလာထိုင်တလုံးမှာ မိုရှက်မိစကီး ထိုင်သွားသဖြင့် ခွက်နေသည်။

ဒါလီယာ ပါးစပ်ဟပြီ အ သက် ရှု သံ မကြားရအောင် လုပ်သည်။

မှောင်ထဲမှ လူနာ၏ အသက်ရှူသံကို ကြားနေရသည်။ အပြင်ဘက် စင်္ကြံမှ သူနာပြုဆရာမတဦး အခြားအခန်းထဲ ဝင်သွားသံ ကြားရသည်။

ဒါလီယာသည် ရှက်တဲနှင့်တူသော ခုတင်ဆီသို့ ချဉ်းကပ်သွားသည်။

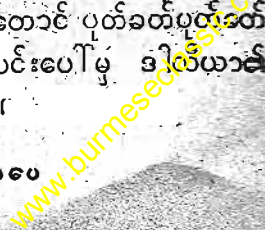
စားပွဲပေါ်သို့ လင်ပန်းလေး တင်သည်။ အိတ်ထဲမှ ဆေးထိုးအပ် ထုတ်သည်။ ဆေးထိုးအပ် ဖင်ကို တွန်းလိုက်ရာ အပ်ဇာများမှ ဆေးရည် အစက်ကလေးများ ကျလာသည်။

ဘယ်နေရာမှာ ထိုးထိုး ရသည်။ လည်ပင်းဘေး တချက်ရှိကာရောက်စွာ သွေးကြောကြီးထဲ ထိုးမည်။ ပိုမြန်သည်။

ခုတင်ဘေး ကပ်ပြီး လည်ပင်းကို စမ်းလိုက်သည်။ ဆံပင်ကို ထိမိသည်။ အသား အရေကို စမ်းမိသည်။ သိပ် နူးညံ့သော အသား။ သွေးခွန်နုနု စမ်းကြည့်သည်။ နှေးကွေးသည်။ လည်ပင်းတလျှောက် လက်ညှိုး လက်မနှင့် လျှောက်စမ်းသည်။

လည်ပင်းက စသေးငယ်လှချေလား။ ဆံပင်၊ အသားအရေ၊ အားလုံး ပျော့ပျောင်းနူးညံ့လှသည်။ လည်ပင်းက သိပ်သေးလွန်းသည်။ ဆေးထိုးအပ်ကို အိတ်ထဲ ထည့်ပြီး ဖောင်တိန် လက်နှိပ်ခတ်မီးလေးကို ပွင့်ကြည့်သည်။

'ဟဲလို... ဒိုတီဟာရီဘာဂ်က မျက်တောင် ပုတ်ခတ်ပုတ်ခတ်နှင့် နှုတ်ဆက်လိုက်သည်။ သူမ လည်ပင်းပေါ်မှ ဒါလီယာ၏ လက်ချောင်းများ အေးစက်နေသည်။

၂၉၅ နိဗ္ဗာန် ဝိသိန္ဓိ

‘ဟဲ...လို့...’

‘မျက်စိကျိန်းတယ် ဆရာမ၊ ဆေးထိုးပေးမလို့လားဟင်’
ဒိုတီက ဒါလီယာ၏ မျက်နှာကို မော့ကြည့်သည်။ ဒါလီ
ယာက သူမပါးဖြင့်ပေါ် လက်နှင့်စမ်းသည်။

‘ဟင့်အင်း၊ မင်း ဆေးထိုးဖို့မလိုပါဘူး၊ မင်း နေကောင်း
တယ် မဟုတ်လား၊ မင်း ဘာလိုချင်သေးလဲ’

‘လူတွေအားလုံး အိပ်မအိပ် လိုက်စစ်ဆေးရသလား ဆရာမ’
‘အေး...’

‘ဒါဖြင့် ဘာလို့ လူနာတွေကို နှိုးသလဲဟင်’

‘သူတို့ နေကောင်းလားလို့ ယေချာအောင် စမ်းရတာပေါ့
ကွယ်၊ ကဲ ကဲ...ပြန်အိပ်တော့’

‘ထူးဆန်းတယ်နော်၊ တမျိုးပဲ၊ လူတွေ တကယ်အိပ် မအိပ်
လိုက်နှိုး ကြည့်ရတယ်လို့’

‘မင်း ဒီကို ဘယ်တုန်းက ပြောင်းလာသလဲ’

‘ဒီနေ့ပဲလေ၊ ဒါ မစ္စတာ ကာဘာကော့ဗီ အခန်းလေ၊
မေမေက ကျွန်မ ကစားကွင်းကို မြင်ရအောင်လို့ ဒီအခန်းကို
ပြောင်းခိုင်းပေးခဲ့တာပဲ’

‘မစ္စတာ ကာဘာကော့ဗီ ရော’

‘သူ သွားပြီလေ’

‘သူ သိပ်နေမကောင်းဘူး၊ သူ့ကို စောင်နှံအုပ်ပြီး ဒီက
သယ်ထုတ်သွားကြသလား’

‘ဘာလဲ သူ သေပြီလား၊ ဟင့်အင်း၊ သူ့ခေါင်းပေါ်မှာ
ကထုံးကွက်ကလေး ရှိရိတ်ပေးထားကြတယ်၊ ကျွန်မ သူ့နဲ့
မနေကပဲ ဘောလုံးပွဲ ထိုင်ကြည့်ဆေးတယ်၊ ဆရာဝန်မကြီးက
သူ့ကို ခေါ်သွားတာ၊ အိမ်ပြန်သွားတာ ဖြစ်မှာပေါ့’

ဒါလီယာသည် စကြိုလမ်းတွင် ခဏရပ်သည်။ သူမ အရမ်း
လုပ်၍ မဖြစ်။

ဆေးရုံမှ ထွက်ရမည်။

သူမ အရေးနိမ့်၍ မဖြစ်။

နောက် မဆုတ်နဲ့။

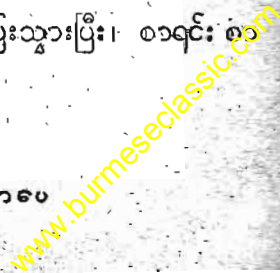
သူနာပြုဆရာမများ၏ အခန်းလေး နောက်ဘက်ရှိ ရေခဲ
ထဲမှ ရေခဲတုံးလေးများကို ရေကရားတခုထဲ ထည့်၍ အချိန်
စွန်းနေလိုက်သည်။

မျက်မှန်နှင့် ဆံပင်ဖြူဖြူ သနာပြုဆရာမကြီးသည် အခြား
ထပ်ဆရာမတစ်ဦးနှင့် စကားပြောနေသည်။

ဆရာမကြီးသည် ၎င်းအထပ်မှ တာဝန်ကျ ဆရာမက ခေါ်
ပြော၍ ထ သွားသည်။

ဒါလီယာသည် သူမ၏ စားပွဲသို့ ပြေးသွားပြီး၊ စာရင်း စာ
အုပ်ကို ကပျာကယာ လှန်ကြည့်သည်။

ကာဘာကော့ဗီ နာမည် မရှိ။

၂၉၆ နန်း စိုးအိက်:

ဆရာမကြီး တပည့်က သူမအား ကြည့်နေသည်။

ဒါလီယာက သူမအား လှည့်မေးသည်။

‘၂၂၇ က လူနာ ဘယ်ရောက်သွားလဲ၊ ဘာဖြစ်သွားလဲ’
‘ဘယ်သူလဲ’

‘၂၂၇ က လူလေ’

‘မသိဘူး၊ ရှင့်ကို ကျွန်မ မမြင်ဖူးပါလား’

‘ဟုတ်တယ်၊ ကျွန်မ စိန့်ဗင်ဆင့် ဆေးရုံက ပြောင်းလာတာ’
သူမ စကားမှာ အမှန်အတိုင်း ဖြစ်၏။

စိန့်ဗင်ဆင့် ဆေးရုံ နေ့ဆိုင် ဆရာမများ တာဝန် ပြောင်း
စဉ်၌ မှတ်ပုံတင် ကတ်ပြားတခုကို ဝင်ခိုးယူခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

သူမအား မသင်္ကာ မဖြစ်စေဖို့ အရေးကြီးသည်။

‘ဒီလူနာ တနေရာကို ပြောင်းတယ်ဆိုယင် မှတ်တမ်းထဲမှာ
ရှိရမယ် မဟုတ်လား’

‘အောက်ထပ်မှာ သေခတ်သိမ်းစားမှာပေါ့၊ ဒီပိုင်စံမှာ
မတွေ့ယင် သူ ဒီအထပ်မှာ မရှိလို့ ဖြစ်မယ်၊ ဒီအထပ်မှာ မရှိယင်
ဒီဆေးရုံမှာလဲ မရှိနိုင်ဘူး’

‘သူ ရောက်လာတုန်းကတော့ အတော် ယောက်ယက် ခတ်
သွားတယ်လို့ တခြား ဆရာမတွေ ပြောကြတယ်’

‘ဒီမှာ အမြဲတမ်း ယောက်ယက်ခတ်နေတာပဲ၊ မနေ့မှနတ်
၃ နာရီက ဟိုဆရာဝန်မတယောက် လာပြီး သူ့ ဓာတ်မှန်တွေ

တောင်းကြည့် သွားသေးတယ်၊ ကျန်လေ အပေါ်ထပ် ဓာတ်
မှန်ခန်းက သွားတက် ယူပေး လိုက်ရတယ်၊ ကျွန်မ ပြန်ပြီး
နောက်ပိုင်း နေ့ခင်းက ရွှေ သွားတာ နေ့မှာပေါ့’

‘ဆရာဝန်မက ဘယ်သူတဲ့လဲ’

‘မသိဘူး၊ ဘာမှမထူးမှန်း သိသားနဲ့ ဓာတ်မှန်တွေကို မရမက
တောင်းတာပဲ’

‘လက်မှတ်ထိုး ယူသွားလား’

‘ဓာတ်မှန်ဌာနမှာတော့ သူများတွေ လိုပဲ သူ လက်မှတ်ထိုး
ယူရမှာပဲ’

ဆရာမကြီး ပြန်လာနေပြီ။

‘ဓာတ်မှန်ခန်းက စတုတ္ထထပ်မှာလား’

‘ပဉ္စမထပ်မှာ...’

ဒါလီယာ ဓာတ်လှေကားထဲ ဝင်သွားစဉ် ဆရာမကြီးနှင့်
ဆရာမလေးတို့ စကားပြောယင်း ကျန်ရစ်ခဲ့သည်။

ဓာတ်လှေကား တံခါးများ ပိတ်သွား၏။

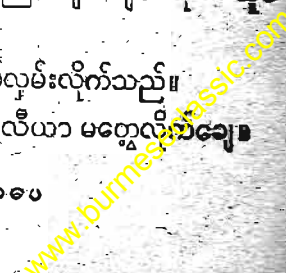
ဆရာမလေးက ဓာတ်လှေကားဆီ မေးထိုးပြသည်။

ဆရာမကြီး မျက်နှာအမူအရာ ပြောင်းသွားသည်။

မနေ့ညက ပေးထားသော ညွှန်ကြားချက်များကို သူမ
သတိ ရသွားသည်။

တယ်လီဖုန်းဆီ လျှင်မြန်စွာ လက်လှမ်းလိုက်သည်။

ထိုအဖြစ်အပျက် အားလုံးကို ဒါလီယာ မတွေ့လိုသလိုပေါ့။

အရေးပေါ်အခန်းတွင်း၌ ရဲသား ညွှန်ဆူလီဗန်၏ ခါးပတ်မှ
'ဘီပါ'ခေါ် အချက်ပေး ကိရိယာငယ်မှ အသံထွက်လာသည်။

'ပါးစပ် ပိတ်ထားစမ်း'

ဆူလီဗန်က သူ့ရဲဘော်တဦး ဖမ်းချုပ်ထားသော အမူး
သမားကြီးကို ဟောကံလိုက်သည်။

ဆူလီဗန်သည် သူ၏ ဝေါ်ကီတော်ကီကို ချိတ်မှ ဖြုတ်ပြီး
ပြန်ထူးသည်။

'တတိယထပ် သူနာပြု ဆရာမကြီး အမ်မာရိုင်ယန် ဆီက
မသင်္ကာဖွယ် မိန်းမတယောက်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး သတင်းပို့တယ်။
ကော့ကေးရှန်း လူဖြူ၊ ရွှေရောင်ဆံပင်၊ အရပ် ငါးပေ ခုနစ်
လက်မလောက် မြင့်တယ်၊ အသက် နှစ်ဆယ်ကျော် သုံးဆယ်
နီးပါး၊ သူနာပြုဆရာမယူနီဖောင်း ဝတ်ထားတယ်၊ ခုပဉ္စမထပ်
ဓာတ်မှန်ခန်းကို ရောက်နေပြီ၊ ဓာတ်လှေကားမှာ ခင်ဗျားကို
လုံခြုံရေးမှူး စောင့်နေတယ်၊ ယူနစ် (၇၁)လဲ သွားနှင့်ပြီ'

ရဲစခန်းမှ တာဝန်မှူးက လှမ်းပြောသည်။

'ကောင်းပြီ၊ ဟေ့...ဂျက်စ်၊ ဒီ ခွေးသားကြီးကို ခုံတန်း
လျားမှာ လက်ထိပ်ခတ်ထားလိုက်၊ လှေကားမှာ(၇၁)မရောက်
မချင်း စောင့်နေ၊ ငါ အပေါ်လိုက်သွားမယ်'

လုံခြုံရေးမှူးသည် သော့တွဲများကို ကိုင်လျက် စောင့်နေ
သည်။

'ဓာတ်လှေကားတခုကလွဲပြီး အားလုံး ရပ်ထားလိုက်ပါ၊
ဦးစို့'

ဒါလီယာသည် ဓာတ်မှန်ခန်းမှသော့ကို လွယ်ကူစွာ ဖွင့်ဝင်
ပြီး အထဲရောက်သည်နှင့် တံခါးပြန်ပိတ်လိုက်သည်။

ဓာတ်မှန်ခန်းထဲ၌ ဖောင်တိန် လက်နှိပ်ဓာတ်မီးငယ်လေးနှင့်
ချွှောက်မေ့သည်။

ဥဩသံသံသံ ကြားရသည်။

ဆေးရုံကားလား။

ရဲကားလား။

သူမ ခပ်မြန်မြန် လိုက်ရှာသည်။

ဤတံခါးက ဘယ်အခန်းသို့ ရောက်သလဲ။

အမှောင်ခန်း။

ပိုင်တွဲပီရိုများ တန်းစီထားသည်။

အံဆွဲကို ဆွဲထုတ်လျှင် ကျယ်လောင်စွာ အသံမြည်သည်။

ဓာတ်မှန် ကားချပ်များကို စာအိတ်များဖြင့် ထည့်ထား
သည်။

ရုံးခန်းငယ် စာခု။

စားပွဲနှင့် စာအုပ်တအုပ်။

စင်္ကြံလမ်းမှ ခြေသံများ ကြားရသည်။

စာရွက်များကို လှန်ကြည့်သည်။

မနေ့ကနေ့စွဲကို ကြည့်...။ လူနာမှတ်တမ်း နံပါတ်များ
လက်မှတ်များ။

မိန်းမနာမည်ကို ရှာ။ ဗယ်ဘက်ကော်လန်မှ အချိန်များ
ကြည့်။

မနက် ၄ နာရီ။

လူနာမှတ်တမ်းနံပါတ် ရှိသည်။

လူနာအမည် မရှိ။

ခတ်မှန်ကို ဒေါက်တာ ရေချယ်ဘော်မင်အား ထုတ်
လိုက်သည်။

လက်မှတ်ထိုးထား၏။ ယခုထိ ပြန်လည်အပ်နှံခြင်း မရှိ။
တံခါးနားမှာ ခြေသံများ ရပ်သွားသည်။ သော့တွဲများ
လှုပ်ရှားသံ ကြားရသည်။

ပထမ သော့နှင့် ဖွင့်မရ။

သူမက ဆံပင်တုကြီးနှင့် မျက်မှန်ကို ဗီရိုနောက် ပစ်ထု
လိုက်သည်။

တံခါး ပွင့်လာသည်။ လုံခြုံရေးမှူးနှင့် ကိုယ်လုံးတုတ်တုတ်
ရဲသားတဦး ဝင်လာသည်။

ဒါလီယာအိုင်ယတ်စ်သည် မီးထွန်းထားသည့် ခတ်မှန်ကြည့်
ကိရိယာရွှေတွင် ရပ်နေသည်။

ရင်ဘတ်ကို ရိုက်ထားသော ခတ်မှန်ပုံချပ် ဖြစ်သည်။

စေ့သရာစောစောပေ

သူမက အထဲဝင်လာသူနှစ်ဦးကို လှည့်ကြည့်သည်။ ရဲသားက
သနတ်ကိုင်ထားသည်။

‘ဘာဖြစ်လို့လဲရှင်’

သူမက သေနတ်ကို ခုမှတွေ့သည့်ဟန်ဖြင့် မေးသည်။

‘အဲဒီမှာ ငြိမ်ငြိမ်ကလေးရပ်နေပါ အစ်မကြီး’

ဆူလီပန်က အခြားလက်တဘက်နှင့် မီးခလုတ်ကို စမ်း၍
ကြည့်သည်။

အခန်းတခုလုံး လင်းသွားသည်။

စောစောက မှောင်ထဲ၌ သူမ မမြင်ခဲ့ရသော အခန်းတွင်းရှိ
အူဦးပစ္စယများကို အသေးစိတ် ကောင်းစွာမြင်ရ၏။

ရဲသား ဆူလီပန်လည်း အခန်းတခုလုံးကို ခပ်မြန်မြန် မျက်စိ
စမ်းလိုက်သည်။

‘ခင်ဗျား ဒီမှာ ဘာလုပ်နေတာလဲ’

‘ခတ်မှန် ကြည့်နေတာပေါ့’

‘ခင်ဗျား တယောက်တည်းလား’

‘ဟင့်အင်း.....စောစောကတော့ ဆရာမတယောက်ရှိတယ်’

‘ရှေ့ရောင်ဆံပင်နဲ့လား၊ ခင်ဗျားအရပ်လောက် ရှိတယ်’

‘ဟုတ်မယ် ထင်တာပဲ’

‘သူ ဘယ်ထွက်သွားလဲ’

‘မသိဘူးလေ၊ ဘာလို့လဲ’

‘ကျွန်တော်တို့လဲ မသိသေးဘူး’

လုံခြုံရေးမှူးသည် ဓာတ်မှန်ခန်းနှင့်ဆက်ထားသည့် အခန်းထဲ ဝင်ရှာပြီး ခေါင်းခါလျက် ပြန်ထွက်လာသည်။

ဆူလီဗန်က ဒါလီယာ့အား စိုက်ကြည့်နေသည်။ သူမက သိပ်မသက်သာ။

သို့သော်...ဘာမှန်းမသိ။

သူမအား ရှာဖွေပြီး အောက်ထပ်မှ တိုင်ကြားသူ ဆရာမကြီးထံ ခေါ်သွားရကောင်းမလား။

ဒီအထပ် တထပ်လုံးကို လုံခြုံစိတ်ချရအောင် လုပ်ထားရမည်။

သူ့အဖော်ကို ရေဒီယိုနှင့် လှမ်းပြောရမည်။

ဆရာမများသည် သူတို့ပတ်ဝန်းကျင်မှ လေထုကိုပင် ဖြစ်စေတတ်၏။

သူတို့၏ အဖြူရောင်ဝတ်စုံပေါ် သူ့လက်များ သွားမထင်ချင်ပါ။

ဆရာမတယောက်ကို သူ့စိတ်အနှောင့်အယှက်မဖြစ်စေချင် ဆရာမတယောက်ကို လက်ထိပ်ခတ်သွားလျှင် လူမြင်လို့ ကောင်းပါ့မလား။

သူ့လူပေါ်ကြီး ဖြစ်နေဦးမည်။

‘ကျွန်တော်တို့နဲ့ ခဏလိုက်ခဲ့ပါ အစ်မကြီး၊ မေးစရာရှိလို့’

သူမက ခေါင်းညိတ်ပြသည်။ ဆူလီဗန်သည် ဆေးနတ်ထို ခါးပတ်အိတ်ထဲ ပြန်ထည့်သည်။

အဖုံးကို မပိတ်မိ။

လုံခြုံရေးမှူးအား ဤစင်္ကြံလမ်းတလျှောက် အခန်းတံခါးများကို လိုက်စစ်ဆေးရန် ညွှန်ကြားပြီး ခါးပတ်မှ ရေဒီယိုကို ဖြုတ်သည်။

‘ခြောက်-ငါး၊ ခြောက်-ငါး’

‘ပြောပါ...ဂျွန်’

‘ဓာတ်မှန်ခန်းမှာ မိန်းမတယောက်တွေ့တယ်၊ စောစောက မသက်သာစရာ မိန်းမတော့ ထွက်သွားပြီလို့ သူပြောတာပဲ’

‘ရွှေပေါက် နောက်ပေါက် ပိတ်ထားပြီးပြီ၊ ကျွန်တော် လာခဲ့ရဦးမလား၊ အခု ကျွန်တော် တတိယထပ်မှာ’

‘ငါခေါ်လာခဲ့မယ်၊ တိုင်ကြားတဲ့ ဆရာမကို စောင့်ခိုင်းထား...’

‘ဂျွန်... အဲဒီဆရာမက ဓာတ်မှန်ခန်းထဲမှာ ဒီအချိန်ဆို တယောက်မှ မရှိရဘူးတဲ့’

‘ဒါဖြင့် ငါခေါ်လာခဲ့မယ်၊ စောင့်နေ’

‘ဘယ်သူပြောတာလဲ’

ဒါလီယာက ခပ်မာမာမေးလိုက်သည်။

‘ကဲ...သွားစို့’

ဆူလီဗန်သည် ဓာတ်လှေကား ဆီသို့ သူမ နောက်မှ လိုက် သွားသည်။ သူ့လက်ကို သေနတ်အိတ်ထဲ ထည့်ထားသည်။ ဓာတ်လှေကားရှိ ခလုတ်များစားတွင် ရပ်နေသည်။ တံခါးများ ပိတ်သွားသည်။

‘နေပါစေ၊ ကျွန်တော် နှိပ်ပါမယ်’

ဆူလီဗန်သည် သေနတ်ကိုင်သော လက်ဖြင့် ခလုတ် ဆီသို့ လှမ်းကိုင်သည်။ ဒါလီယာက မီးခလုတ်ကို ဖြတ်ကနဲ လှမ်းပိတ် လိုက်သည်။ ဓာတ်လှေခါး တခုလုံး မှောင်မည်းသွားသည်။

တတိယထပ်တွင် ဆူလီဗန်၏တုံ့ဘက် ရဲသားသည် ဓာတ်လှေ ခါးနောက်မှ မှိတ်တုတ်မှိတ်တုတ်မီးများကို ရပ်ကြည့်နေသည်။

သို့သော် ဓာတ်လှေခါးသည် တတိယထပ်မှာမရပ်။ ဒုတိယ ထပ်မှာရပ်သည်။

ဆူသည် ဓာတ်လှေခါးကို အပေါ်သို့ ခေါ်သည့် ခလုတ်နှိပ် သည်။ ခဏစောင့်သည်။ ဓာတ်လှေခါး တက်လာသည်။ တံခါး များ ပွင့်သွားသည်။

‘ဂျွန်...ဘုရား...ဘုရား...ဂျွန်...’

ရဲသားဂျွန်ဆူလီဗန်သည် မှောင်မည်းနေသော ဓာတ်လှေခါး အတွင်းရှိ နံရံတဘက်၌ မှီထိုင်နေသည်။

ပါးစပ်ဟ မျက်လုံး ပြူးလျက်ရှိ၏။ သူ့လည်ပင်းတွင် ဆေး ထိုးအပ် တန်းလန်းစိုက်နေသည်။

ဒါလီယာကား ရှည်လျားသော ဒုတိယထပ် စကြိုလမ်းမှ ပြေးသွားလျက်ရှိသည်။

အော်ဒလီ တယောက်ကို ဝင်တိုက်သွားပြီး အဝတ် လဲခန်း တခုထဲ ရောက်သွားသည်။

ခွဲစိတ်ဝတ်စုံ အစိမ်းရောင် ဖျော့ဖျော့ကို ကောက်စုတ်သည်။ ဆံပင်ကို ဦးထုပ်အောက်သို့ လိပ်သွင်းသည်။ ပိတ်စမျက်နှာဖုံးကို လည်ပင်းတွင် တွဲလောင်းချထားသည်။

မြေညီထပ်နောက်တက်ရှိ အရေးပေါ်ခန်းသို့ လှေခါးမှဆင်း သည်။ ပြည်းညင်းစွာ လျှောက်သွားသည်။ ဟိုဟိုဒီဒီ ကြည့်နေ ကြသော ရဲသားသုံးယောက် တွေ့ရသည်။

မျက်နှာမကြည့်မသာနှင့် ထိုင်စောင့်နေကြသော လူနာ ဆွေ မျိုးများကို တွေ့ရသည်။

ခားထိုးခံရသော အမူးသမားတဦး ညည်းညူနေသည်။

ရန်ဖြစ်သတ်ပုတ်မှုကလေးများကြောင့် ဒဏ်ရာရလာသူများ၊ မြင်ပလူနာအဖြစ် ဆေးကုသရန် စောင့်နေကြသည်။

ပွာတိုရိုကန် အမျိုးသမီးတဦးသည် မျက်နှာပေါ် လက်နှင့် အုပ်ပြီး တရွံ့ရွံ့ ငိုနေသည်။ သူမဖားတွင် ဒါလီယာဝင်ထိုင် ချပြီး ဖမ်းမှု ဖက်လိုက်သည်။

‘သိပ် မစိုးရိပ်ပါနဲ့’

ဒါလီယာက ပွာတိုရိုကန် ဘာသာဖြင့် ပြောသည်။ ထိုမိန်းမ က ဒါလီယာအား မော့ကြည့်သည်။

www.burmeseclassic.com

‘ကျူလီယို ဘယ့်နှယ်နေလဲ ဆရာမ’
‘အို... သူကောင်းသွားမှာပါ၊ လာလာ၊ ကျွန်မနဲ့ လိုက်ခိုက်
အပြင်မှာ လေကောင်း လေသန့် ထွက်ရှုကြရအောင်၊ ရှင်စိတ်
သက်သာသွားမှာပါ’

‘နေ... နေဦး’

‘ရှူး... ကျွန်မပြောတာ နားထောင်’

ဒါလီယာသည် ထိုမိန်းမကြီးကို ကလေး တယောက်သဖွယ်
ဆိုင်းဖက် ထိန်းကြပ်လျက် ခေါ်ထုတ်လာသည်။

‘ကျွန်မ... ကျွန်မ... သူ့ကိုပြောတာ ဆယ်ခါ မကတော့ဘူး’
‘အို... မပူပါနဲ့တော့’

အရေးပေါ်ခန်း၏ ဘေးဘက် ထွက်ပေါက်သို့ ရောက်လာ
သည်။ ရဲသားတဦးစောင့်နေသည်။ အပြာရောင် ဝတ်စုံအောက်
၌ ချွေးများရွဲနေသော ကိုယ်လုံး ထွားထွားလူကြီး ဖြစ်၏။

‘သူ့ ဘာလို့ အိမ် တန်းပြန်မလာသလဲ၊ ဘာလို့ဒီလို ရန်ဖြစ်
ရသလဲ’

‘ခု ကောင်းသွားပြီပဲ၊ ရှင် မုတီး စိတ်ချင်သလား’

မိန်းမကြီးက ဘာမျှမပြော။ ရဲသားကြီးကလည်း နေရာမှ
မရွေ့။

ဒါလီယာက သူ့ကို မော့ကြည့်ပြီး...

‘ဆရာကြီး၊ ဟောဒီက အစ်မကြီး လေကောင်းလေသန့် ခွ
ချင်လို့ သူ့ကို ခဏာဖြုတ် အပြင်ဘက် လမ်းလျှောက်ခေါ်သွား
ပေးနိုင်မလား’

မိန်းမကြီး ခေါင်း ဝိုက်စိုက် ကျနေသည်။ သူမ နှုတ်ခမ်း
များ တုန်နေသည်။

အခန်းတဘက်စွန်းတွင် ရဲများ၏ ခါးပတ်မှ စကားပြောစက်
ကလေးများ အသံမြည်နေသည်။

စက္ကန့်ပိုင်းအတွင်း ဤရဲကြီးဆီ အချက်ပေးသံ ရောက်လာ
တော့မည်။

ဤဆွိုဆိုလျှင်တော့ သူ့ကို သတ်ပစ်ရမည်။

‘ကျွန်တော် ဒီ တံခါးနားက ထွက်သွားလို့ မဖြစ်ဘူး၊ ဒီ
အပေါက်ကို ပိတ်ထားလိုက်ပြီလေ’

‘ဒါဖြင့် ကျွန်မ ကိုယ်တိုင်ပဲ သူ့ကို ခေါ်ထုတ်သွားရမလား၊
မဟုတ်ယင် ဒီအခေါ်ကြီး မူးမေ့သွားမှာ’

မိန်းမကြီးသည် လက်ထဲ၌ စိတ်ပုတီးကိုင်လျက် ပါးစပ်မှ
ခပ်တိုးတိုးလေး ရွတ်နေသည်။

ရဲသားကြီးသည် သူ့လည်ဂုတ်ကို လက်နှင့် မှတ်လိုက်သည်။

သူ့မျက်နှာကြီးပေါ်မှာ အမာရွတ်ကြီးတခု ရှိသည်။

မိန်းမကြီးသည် ဒါလီယာဘက်ကို ယိုင်လဲလှလှ ဖြစ်နေသည်။

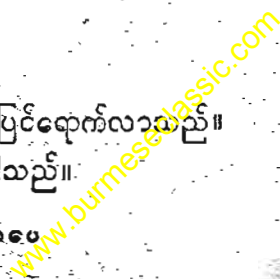
‘အဲ ခင်ဗျားနာမည် ဘယ်လိုခေါ်လဲ’

‘ဒေါက်တာ ဗင်ဇီနီပါ’

‘ကောင်းပါပြီ၊ ဒေါက်တာ’

ဒါလီယာနှင့် မိန်းမကြီးတို့ အပြင်ရောက်လာသည်။

အပြင်မှ လေက အေးစက်လှပါသည်။

၃၀၈ နွဲ့ ခိုးသိမ်း

ပလက်ဖောင်းနှင့် လမ်းမတို့သည် ရဲကားများဆီမှ မီးများ ကြောင့် ပိုလင်းနေသည်။

ပြေးလွှားလို့ မဖြစ်။
ရဲတွေ ပတ်ချာ ဝိုင်းနေသည့်မဟုတ်လား။

‘လေကို ဝဝ ရှုပါ’
ဒါလီယာက မိန်းမကြီးကို ပြောလိုက်သည်။

မိန်းမကြီး ခေါင်းညိတ်ပြုသည်။
အဝါရောင် တက္ကစီတစ်စီး ရပ်လိုက်သည်။

ဆရာဝန်ပေါက်စ တယောက် ဆင်းလာသည်။
ဒါလီယာက တက္ကစီကိုလှမ်းတားပြီး၊ ဆရာဝန်ကလေးကိုပါ

ခဏ ရပ်ခိုင်းသည်။
‘မင်း ဂျူတီ ဝင်တော့မလို့လား’

‘အင်း...’
‘ဒီအဒေါ်ကြီးကို အထဲ ပြန်ခေါ် သွားပေးပါလား’

ဒါလီယာသည် တက္ကစီကားထဲ၌ ခုကိုမိုလျက် လည်ပင်း ကိုပါ နောက်လှန်ချပြီး၊ မျက်လုံး မိုတ်လိုက်လာသည်။

ဆေးရုံနှင့် အတော် ကွာဝေးသွားပြီ...
‘တိုအဒေါ်ကြီးဟာ တကယ် သနားစရာ ကောင်းတာပဲ’ဟု

သူမဘာသာ စိတ်ထဲက ပြောလိုက်သည်။

x x x

ရဲသား ဂျွန်ဆူလီပန်သည် ယခုထိ အသက် မထွက်သေးပေ။
သို့သော် သေရဖို့ အတော် နီးစပ်နေ၏။

ခတ်လှေကားတွင်း၌ သူ့ တဲ့ဘက်ဖြစ်သူ ရဲသားသည် ဆူလီပန်ဘေး၌ ခူးထောက်လျက် ရင်ဘတ်ကို ကပ်၍ နားထောင် နေသည်။

သူ့နှလုံးခုန်သံက ပုံမှန် မဟုတ်။
ဆူလီပန်အား ခတ်လှေကား ကြမ်းပြင်ပေါ် ပက်လက်

လှဲပေးလိုက်သည်။
တံခါးက အလိုအလျောက် ပြန်ပိတ် သွားတော့မည်ဆို

ရဲသားက သူ့ဘုတ်ဖိနပ်ဖြင့် ခံထားလိုက်ရသည်။
အမ်မာရိုင်ယန်သည် သူ့နာပြုဆရာမ ခေါင်းဆောင် တဦး

ပီသသူ ဖြစ်သည်။
ခတ်လှေကားကို လုံးဝ ရပ်စေသည့် ခလုတ် နှိပ်ချပြီး၊

အရေးပေါ် ကုသရေးအဖွဲ့ကို အော် ခေါ်လိုက်သည်။
ထို့နောက် သူမသည် ဆူလီပန်၏ ရင်ဘတ်ကို ဖိ၍ နှလုံးကို

နှိပ်နယ်ပေးသည်။
တဲ့ဘက်ရဲသားကလည်း ဆူလီပန်၏ ပါးစပ်တွင် သူ့ပါးစပ်

တော့၍ လေမှုတ် သွင်းပေးသည်။
ဆေးရုံ အော်ဒလီတယောက် ရောက်လာသောအခါ ရဲသား

အစား ဝင်ပေးသည်။

www.burmeseclassic.com

ရဲသားသည် ရေဒီယိုစက်ဖြင့် တပ်လှန့် နှိုးဆော်သည်။

သို့သော် နောက်ကျနေပြီ။

ဘီးတပ်ထမ်းစင်နှင့် ဆရာမတဦး ရောက်လာသည်။

သူတို့အားလုံး ဆူလီဗန်အား လှည်းပေါ် မှ တင်ကြသည်။

အမ်မာရိုင်ယန်က ဆူလီဗန်၏ လည်ပင်းမှ အပ်ကို နှုတ်ပြီး၊ ဆရာမတဦးအား ပေးလိုက်သည်။

ဆူလီဗန်၏ လည်ပင်းမှာ မြေပေါက်သလို နီနီရဲရဲ အပေါက်ကလေး နှစ်ပေါက် တွေ့ရ၏။

ဆေးထိုးအပ် နှုတ်လိုက်စဉ် ပြန်ထဲမှ ဆေးရည်တချို့ ဓာတ်လှေကား အတွင်းနံရံတို့ စင်ပြီး အောက်သို့ စီးကျသွားသည်။

ကြမ်းပြင်ပေါ်၌ အိုင်ငယ်လေး ဖြစ်သွား၏။

‘ဒေါက်တာဖီး(လ်ဒ်)ကို ခေါ်ပြီး၊ ဒီ ဆေးထိုး အပ်ကို ပေးလိုက်’

ဆရာမကြီး အမ်မာက ဆရာမတဦးအား ပြောလိုက်သည်။

နောက်တဦးအား ဆက်ပြောပြန်သည်။

‘ကဲ... သွားစို့၊ လူနာဆီက သွေးနမူနာ ယူစမ်း’

တမိနစ် အတွင်း၌ ဆူလီဗန်သည် အရေးပေါ် လူနာဌာန ကုသရေး အခန်းတွင်းရှိ ‘နှလုံး-အဆုတ်’ စက်ကြီးထဲသို့ ရောက်သွားသည်။

သူ့ဘေး၌ ဒေါက်တာဖီး(လ်ဒ်) ရောက်နေသည်။

ဆူလီဗန်၏ သွေးစစ်ဆေးမှုမှ တွေ့ရှိချက်များ၊ ဆီးစစ်ဆေးမှုနှင့် သူ၏ တံတောင်ဆစ်မှ တန်ပြန် စစ်ဆေးချက်များ တပေ့ထပ်ကံ ကိုင်လျက် ဒေါက်တာဖီး(လ်ဒ်) ချွေးသီးချွေးပေါက် ကျအောင် ကြိုးစား လုပ်ပေးနေသည်။

ဤလူနာ မသေစေရ။

သူ့ကို အသက်ရှင်အောင် သူတို့ အားလုံး ဝိုင်းကယ်တင်ကြရမည်။

[ရုတ်တရက် - ဆက်ဖတ်ပါရန်]

စိုးသိမ်း

စိုးသိက် :

မြန်မာပြန်

စာရေးဆရာကိန်း :

[ဒုတိယတွဲ]

BLACK SUNDAY

THOMAS HARRIS

အခန်း ။ ၁၃ ။

နယူးယောက်မြို့တော်ကြီးမှ ရဲသားတဦးအား သတ်ဖြတ်ရန် ကြိုးစားမှုသည် 'အင်နာကန်ဒါ' မြေကြီးကို စီးကရက်မီးနှင့် တို့လိုက်သည်နှင့် တူလိမ့်မည်။

နယူးယောက်မှ ထိပ်တန်းရဲဘူးအားလုံး ရုတ်ခြည်းပင်လျှင် ဒေါသထွက်သွားကြသည်။

သူတို့သည် ရဲကိုသတ်သည့် လူသတ်သမားတဦးအား ဘယ်တော့မှ မမေ့။ ဘယ်တော့မှ ခွင့်မလွှတ်တတ်ကြပေ။

၁၂ နှစ် ဝါးသိမ်း

ကာဘာကော့ဗ် အား အောင်မြင်စွာ လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်နိုင်ခဲ့လျှင် သံတမန်အဖွဲ့နှင့် တရားရေးအဖွဲ့ချုပ်တို့အကြား စကားများပြီးနောက်၊ ရဲမင်းကြီးနှင့် မြို့တော်ဝန်တို့၏ သတင်းစာရှင်းပွဲများ၊ ဘဂ္ဂုတ်ကလင်းမြို့နယ် ရဲအဖွဲ့များ၏ ယောက်ယက်ခတ်မှုများနှင့် ရဲစုံထောက် အယောက် ၂၀ မှ ၃၀ ခန့်မျှ အချိန်ပြည့် စုံစမ်း ထောက်လှမ်း ပေးခြင်းတို့သာ ဖြစ်ပေါ်လာပေလိမ့်မည်။

ယခု ရဲသား ဂျန်ဆူလီဗန်၏ လည်ပင်းတွင် အဆိပ်ဆေးထိုးအိပ် ထိုးစိုက်ခံလိုက်ရခြင်း ကြောင့် ရဲစခန်းအပိုင် နယ်မြေငါးခု စလုံးမှ ရဲတပ်ဖွဲ့ဝင်ဦးရေ ၃၀,၀၀၀ သည် ဤအမှုကို စုံစမ်းဖော်ထုတ်ရန် အသင့်ဖြစ်နေကြလေပြီ။

ကာဘာကော့ဗ်သည် ရေချယ်၏ ညွှန်ကြားချက်ကို မလိုက်နာပဲ သူမ အိမ်ရှိ အပိုအိပ်ခန်း၌ ထားရှိပေးသည့် ဆေးရုံခုတင်မှ ဆင်းကာ နောက်နေ့ မွန်းတည့်ချိန်တွင် နူလီဗန်၏ ခုတင်ဘေးသို့ ရောက်လာလေသည်။

ကာဘာကော့ဗ်သည် စိတ်ဓာတ်လည်း ကျနေသည်။

ဒေါသလည်း အထွက်လွန်နေပြီ။

ဆူလီဗန်သည် အနည်းငယ် အားရှိသေးသဖြင့် 'အိုင်ဒင်တီကစ်' ပုံဖော်ကိရိယာဖြင့် တရားခံမိန်းမ၏ရုပ်ပုံကို ဖော်ထုတ်ပေးနိုင်သည်။

ထိုမိန်းမ၏မျက်နှာကို လင်းလင်းချင်းချင်း၌ ကောင်းစွာ မြင်ခွင့်ရလိုက်ပေသည်။

အိုင်ဒင်တီကစ် ကိရိယာတခု၊ ရဲအဖွဲ့မှ ပန်းချီဆရာတဦးနှင့် အတူ ကာဘာကော့ဗ်၊ ဆူလီဗန်၊ ဆေးရုံလုံခြုံရေးမှူးတို့ အတူ တကွ ပူးပေါင်းပုံဖော်လိုက်ကြသောအခါ ဒါလီယာအိုင်ယတ်ဒ်နှင့် ရာခိုင်နှုန်း အခတ်များများ ဆင်တူသော မိန်းမမျက်နှာပုံတပုံကို ရရှိသွားလေသည်။

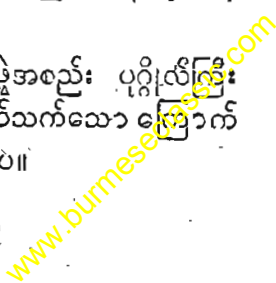
ညနေ သုံးနာရီအဆိုင်း၌ အလုပ်ဝင်ကြသော ကင်းလှည့်ရဲများနှင့် ရဲစုံထောက်အားလုံးကို ထိုရုပ်ပုံမိတ္တူများ ထုတ်ပေးလိုက်သည်။

နယူးယောက် ဒေးလီးနယူးစ် သတင်းစာ၊ စာမျက်နှာ ၂ တွင်လည်း ထိုပုံကို ဖော်ပြပေးလိုက်သည်။

မှတ်ပုံတင်ဌာနခွဲမှ ရဲသားခြောက်ဦးနှင့် လူဝင်မှုကြီးကြပ်ရေးနှင့် နိုင်ငံသား ပြုလုပ်ရေးရုံးမှ စာရေးလေးယောက်တို့သည် ထိုပုံမိတ္တူ ကိုယ်စီကိုင်လျက် နိုင်ငံခြားသား အာရပ်လူမျိုး ဖိုင်တွဲများကို မှေ့နှောက် စစ်ဆေးကြလေသည်။

ဆေးရုံမှ ဆူလီဗန်၏အဖြစ်နှင့် ကာဘာကော့ဗ်တို့ ပတ်သက်မှုကို ဆရာခကြီး အမ်မာရိုင်ယန်၊ ၎င်းအမှုကို ကိုင်ရသော အက်ဖ်ဘီအိုင် အေးဂျင့်များနှင့် နယူးယောက်မြို့ ရဲအဖွဲ့၏ ထိပ်သီးအရာရှိကြီးများသာသိထားကြပေသည်။ အမ်မာရိုင်ယန်သည် နှုတ်လုံသူတဦး ဖြစ်၏။

ဝါရှင်တန်မြို့တော်ကြီးမှ အစိုးရအဖွဲ့အစည်း ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများသည် အကြမ်းဖက်သမားများနှင့်ပတ်သက်သော ကြောက်လန့်ဖွယ် သတင်းမျိုး မဖြစ်ပေါ်စေလိုပေ။

အခြားသော ဥပဒေ အဖွဲ့အစည်းများကလည်း ထိုသို့ပင် ဆန္ဒရှိကြ၏။

၎င်းတို့ကို စာနယ်ဇင်းများနှင့် အခြား လူထုဆက်သွယ်မှု လောက တခုလုံးက ယခုကဲ့သို့ ဆိုးရွားသော အမှုမျိုး၌ နှောင့်ယှက် 'ဖိအား'ပေးခြင်းမျိုးကို မလိုလားကြပေ။

ဆေးရုံ၌ မူးယစ်ဆေးဝါးများနှင့် တန်ဖိုးရှိသော ရေဒီယို ဓာတ်ကြွပစ္စည်းများကို ယခု တရားခံက ဝင်ရောက်ခိုးယူရန် ကြံစည်ခြင်းဖြစ်သည်ဟု ယူဆကြောင်း ရဲအဖွဲ့မှ သတင်း 'အတု' ထုတ်ပြန်ပေးခဲ့သည်။

ထိုရှင်းလင်းချက်ကို စာနယ်ဇင်းများက မကျေနပ်။

သို့သော် သတင်းမျိုးစုံ ထွက်ပေါ်နေမြဲ ဖြစ်သည့် နယူး ယောက်မြို့တော် သတင်းစာလောကတွင် ထိုသတင်းမျိုးကို နောက်တနေ့၌ အလွယ်တကူ မေ့သွားတတ်ကြ၏။

မကြာမီ ရက်အနည်းငယ် အတွင်း၌ ဤဖြစ်ရပ်ကို လူထု ဆက်သွယ်ရေး လောကတခုလုံး မေ့ပျောက်သွားကြပါစေဟု သာ အာဏာပိုင်များက မျှော်လင့်နေကြပေသည်။

ဒါလီယာသည်လည်း ရက်အနည်းငယ် အတွင်း လင်ဒါ ဒေါသပြယ်သွားပါစေဟု မျှော်လင့်နေရှာ၏။

သူမ မျက်နှာနှင့် ဆင်တူသော ရုပ်ပုံကို တွေ့ရပြီး သူမ ဘာ လုပ်ခဲ့မှန်း သိရသောအခါ လင်ဒါ အကြီးအကျယ် ဒေါသပူပန် ထသွားသည်။

ပထမတော့ သူမအား လင်ဒါ သတ်ပစ်လိမ့်မည်ဟု ယူဆ မိသည်။

သို့သော် ကာဘာကော့ဗီအား နောက်ဖက် လုပ်ကြံခြင်း ပြုရန် တားမြစ်ချက် ထုတ်လိုက်သောအခါ သူမ ခေါင်းညိတ် ပြလိုက်ရလေတော့သည်။

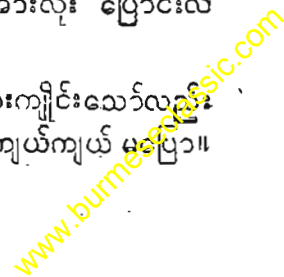
ဖာဆေးလ်သည် သူ့အခန်းထဲက နှစ်ရက်လုံး ထွက် လောပေ။

x x x

ဒေးဗစ်ကာဘာကော့ဗီသည် ဒေါက်တာရေချယ်တော်မင်၏ အိမ်သို့ မိုးရေထဲ ရန်ဖြစ်ခဲ့သော ကြောင်ထီးကြီးပမာ ရောက်ရှိ လာခဲ့သည်။

မိုရှက်ဗီစကီးနှင့် ကာဘာကော့ဗီတို့နှစ်ဦးကြောင့် ပရိဘောဂ ပစ္စည်းများ၏ အရွယ်နှင့် အချိုးအစား အားလုံး ပြောင်းလဲ သွားသကဲ့သို့ မြင်ရသည်။

သို့သော် သူတို့သည် ခန္ဓာကိုယ် ထွားကျိုင်းသော်လည်း အသံသိပ်မထွက်၊ ခြေနှင်းမကြမ်း၊ စကားကျယ်ကျယ် မပြော။

ကြမ်းတမ်းစွာ မလုပ်ရှား။ ပထမတော့ ထိုအတွက်ကြောင့် ရေချယ် စိတ်သက်သာရာ ရသွားသည်။

နောက်တော့ သူမစိတ်ထဲ ခုသလို ဖြစ်လာသည်။

အရှယ်အစားနှင့် တိတ်ဆိတ်မှုသည် သဘာဝ လောကတွင် ကြောက်မက်ဖွယ် အတွဲတတွဲ ပေတည်း။

ရင်းတို့သည် နောက်ဆုံး ပျက်စီးချုပ်ငြိမ်းခြင်း၏ တန်ဆာ ပလာများ ဖြစ်သည်။

မိဂျက်ဗစ်စကီးသည် အားလုံး အဆင်ပြေစွာ နေထိုင်ရေး အတွက် အစွမ်းကုန် ကြိုးစား လုပ်ပေးနေသည်။

သူ မီးဖိုထဲသို့ လင်ဗန်း ကိုင်ဝင်လာလျက် ရေချယ်အား ရှုတ်တရက် လန့်ဖျပ်သွားစေခဲ့သည့် အကြိမ်ပေါင်း မနည်း တော့ပေ။

ယခုတော့...သူ့ လှုပ်ရှားမှုများကို ချောင်း ဟန့်သံဖြင့် ကြိုတင် အသိပေးလျက်ရှိ၏။

တဘက်ခန်းမှ ရေချယ်၏မိတ်ဆွေများမှာ ဘဟားမားကျန်း စုသို့ အပန်းဖြေ ခရီးသွားနေကြသဖြင့် သူတို့ အခန်းသော့ကို ရေချယ်အား အပ်ထားခဲ့သည်။

သူမက ညအိပ်သည့်အခါ မိဂျက်ဗစ်စကီး၏ ဟောက်သံများကို သည်းမခံနိုင်တော့သည့် အဆုံး၌ ထိုအခန်းသို့ ပြောင်းပေး လိုက် သည်။

ကာဘာကော့ဗ်သည် ရေချယ်၏ ဆေးကုသမှုညွှန်ကြား ချက် များကို လေးစားစွာ လိုက်နာ၏။

လျှန်ဆူလီဗန်ထံ သွားကြည့်မိခြင်းကြောင့် ကာဘာကော့ဗ် အဆူခံလိုက်ရသည်။

ပထမတော့ သူမနှင့် ကာဘာကော့ဗ် စကား သိပ်မပြော ဖြစ်ကြ။

လုံးလုံး စကားမပြော။

ကာဘာကော့ဗ် စိတ်က ထွေနေပုံရသည်။

ရေချယ်က သူ့အတွေးကို မဖျက်လို။

ရေချယ်သည် ခြောက်ရက်စစ်ပွဲ နောက်ပိုင်း၌ ပြောင်းလဲ သွားခဲ့သည်။

သူမသည် အလုပ်အတော်များသူ ဖြစ်သည်။

သူမ ဘဝက တည်ငြိမ်နေသည်။

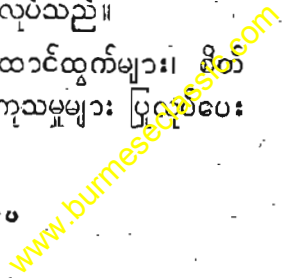
ပြီးခဲ့သော နှစ်တာများအတွင်း ယောက်ျား တယောက်စ၊ နှစ်ယောက်စတော့ တွဲမိ၊ ချစ်မိခဲ့သည်။

နှစ်ကြိမ် စေ့စပ်ဖူးသည်။

သို့သော်...သူမသည် ယောက်ျားထက် အလုပ်ကို ပိုခင်တွယ် သည်။

ဗော်လံတီယာလုပ်ငန်း များစွာ ဝင်လုပ်သည်။

မူးယစ်ဆေး ဖြတ်ထားသူများ၊ ထောင်ထွက်များ၊ စိတ် မမှန်သော ကလေးများနှင့် စိတ်ရောဂါကုသမှုများ ပြုလုပ်ပေး သည်။

၁၉၇၃ အောက်တိုဘာ စစ်ပွဲ ဖြစ်ပွားစဉ်က ခွဲစိတ်ပညာ အတွေ့အကြုံ ပူပူခန္ဓားနှေးရရှိထားသော ဆရာဝန်တိုင်း အစွဲရေး သို့ သွားရောက် လုပ်ကိုင်ခွင့်ရစေရန်အတွက် သူမက နယူး ယောက် 'မောင့်ဆိုင်နေ' ဆေးရုံကြီး၌ နှစ်ဆိုင် တာဝန်ယူ လုပ်ပေးခဲ့သည်။

ပြင်ပ သက္ကာန်ပိုင်းတွင် သူမသည် လျင်မြန်စွာ ပြောင်းလဲ နေ၏။

ဘလွမ်မင်ဒေး(လ်)၊ ဘွန်ဝစ်တလား၊ လော့(စ်)နှင့်တေလား၊ ဆာ(စ်)၊ ကုန်ပဒေသာတိုက်ကြီးများသို့ စနေနေ့များ၌ သွား ရောက်တတ်သည်။

ပထမတော့ သူမ ဝတ်စားဆင်ယင်မှုမှာ မိမိသမီးနှင့်အပြိုင် ရှိုးထုတ်ရသော အသက် သုံးဆယ်ကျော် အရွယ် မိခင်တိုင်းနှင့် တူသည်။

နောက်တော့ သူမ ဝတ်ချင်သလို ဝတ်သည်။ ပတ်ဝန်းကျင်ကို ဂရုမစိုက်။

ခပ်ရိုးရိုးသာ ဝတ်သည်။

ဘာမှ စဉ်းစားနေစရာ မလို။

အလုပ်ချိန်က ပိုရှည်လျားသည်။

သူမ၏ အိပ်ခန်းက ပိုမိုသပ်ရပ်ပြီး သန့်ရှင်းလာသည်။

တံမြက်စည်းလုံး၊ ဖုန်သုတ်သည့်အခါတိုင်း ပစ္စည်းများကို နေရာတကျ ပြန်ထားတတ်သော သန့်ရှင်းရေးအလုပ်သူမကြီးကို လခ ကောင်းကောင်း ပေးငှားထားသည်။

ကာဘာကော့ဗ်သည် အိတာလျံဝက်အူချောင်းကို ဝါးယင်း စာအုပ်စင်ကို မွှေးနှောက်နေသည်။

ကာဘာကော့ဗ်သည် အရာဝတ္ထုများကို အနုလုံ ပဋိလုံ ဆွဲလာပြီး၊ နေရာတကျ ပြန်ထားသည့် အကျင့် ရှိပုံမရ။

ခြေညှပ်ဖိနပ် စီးမထား။

ညဝတ်အင်္ကျီ ရင်ဘတ်ကြယ်သီး တပ်မထား။

သူမ ကာဘာကော့ဗ်ကို မကြည့်ချင်။

ရေချယ်သည် ကာဘာကော့ဗ်၏ ဦးခေါင်း ဒဏ်ရာအတွက် သိပ် မစိုးရိမ်တော့ပေ။

ကာဘာကော့ဗ် ကိုယ်တိုင်လည်း လုံးလုံး မစိုးရိမ်။

ခေါင်းမူးခြင်း သက်သာ လျော့နည်း လာသည်နှင့် အမျှ သူတို့နှစ်ဦး၏ ဆက်ဆံမှုမှာ ပြောင်းလဲလာသည်။

သူမ၏ ဆရာဝန်နှင့် လူနာ ဆက်ဆံမှု ခံယူထားခြင်းသည် တဖြည်းဖြည်း ပျက်ပြယ်စ ပြုလာ၏။

ကာဘာကော့ဗ်သည် ရေချယ် ရှိသောကြောင့် စိတ်အား တက်ကြွမိ၏။

သူမနှင့် စကားပြောရတာ ပျော်သည်။

စိတ် လန်းဆန်းသည်။

သူ သိထားပုံမရသော အရာများကိုပင် သူမအား သူ ပြော မိတတ်သည်။

သူမကို ကြည့်နေရတာ ကျေနပ်သည်။

www.burmeseclassic.com

သူမ ခြေတံရှည်သည်။

သူမသည် ကြာကြာ အကြည့်ခံနိုင်သော ရူပါရှင် တို့ဖြစ်သည်။

ကာဘာကောဗိဇ္ဇာသည် သူ၏ လက်ရှိ ဘာဝန် အကြောင်း သူမအား ဖွင့်ပြောပြလိုသည်။

သို့သော် ပြောပြရန် နှုတ်လေးနေသည်။

နှစ်ပေါင်းများစွာ သူ့နှုတ်ကို ထိန်းသိမ်းစောင့်စည်းခဲ့သည် မဟုတ်လား။

မိန်းမများနှင့်တွေ့လျင် သူ ပျော့ချင်သည်။

အတီးကျန်ရသော သူ့အလုပ်ကြောင့် မိန်းမများနှင့် တွေ့လျင် သူ့ပြဿနာများကို ဖွင့်ဟ ပြောချင်တတ်သည်။

ရေချယ်သည် သူ့အကူအညီ လိုသောအခါ ကူညီခဲ့သည်။

ချက်ချင်း လုပ်ပေးသည်။

အမေးအမြန်း မထူတတ်။

ယခု သူ့အလုပ်ထဲမှာ သူမ ပါဝင်ပတ်သက်နေပြီ။

ထို့ကြောင့် သူမအတွက် အန္တရာယ်ရှိနေပြီ။

ဓာတ်မှန်ခန်းသို့ ဝင်ရောက်ခဲ့သော လူသတ်ကောင်၏ အကြံအစည်ကို သူ မေ့မရနိုင်။

ရေချယ် သိသင့် သိထိုက်သည်ဟူသော ခံစားမှုကြောင့် သူ ဖွင့်ပြောလိုခြင်း မဟုတ်။

သူ့အတွေးအခေါ် ချင့်ချိန်မှုများသည် လက်တွေ့ကျသည်။

သူမသည် ဉာဏ်ထက်မြက်သူ ဖြစ်သည်။

ဒါကို သူ့လိုချင်သည်။

ဤလုပ်ကြံမှုကို စီမံသူများအနက် တဦးမှာ စိတ္တဇပညာရှင် အဘူအလိ ဖြစ်မည်။

ရေချယ်ကား စိတ်ရောဂါကု ဆရာဝန် ဖြစ်သည်။

အကြမ်းဖက်သမား တဦးသည် မိန်းမ တယောက် ဖြစ်နေသည်။

ရေချယ်သည် မိန်းမတယောက် ဖြစ်၏။

ကာဘာကောဗိဇ္ဇာသည် မိမိအနေနှင့် အာရပ် တယောက်လို တွေးတတ်မည် ဖြစ်သော်လည်း အမေရိကန် တဦးကဲ့သို့ တွေးတတ်မည်မထင်။

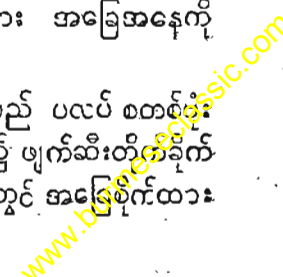
အမေရိကန်လို တွေးတောနည်း သီးခြား ရှိပါသလား။

ဤ ယူဆချက်မှာ ကျေနပ်လောက်ဖွယ်မရှိ။

အမေရိကန်များသည် သူတို့တိုင်းပြည်၌ အနေကြာခဲ့ပြီမို့ သူတို့ ကိုယ်ပိုင် တွေးတော ကြံဆနည်းများ ရှိချင်လည်း ရှိနေသော်လည်း။

ပြတင်း ပေါက်နား ထိုင်ပြီး သူ့ခြေထောက်မှ မီးလောင် ဒဏ်ရာကို ပတ်တီး စည်းပေးနေစဉ် သူမအား အခြေအနေကို ရှင်းလင်းပြသည်။

ဘလက် စက်တင်ဘာ အဖွဲ့ငယ် တခုသည် ပလပ် စတင်ပွဲ အရေအတွက် အများအပြားဖြင့် တနေရာ၌ ဖျက်ဆီးတိုက်ခိုက်ရန် အမေရိကန် အရွှေ့မြောက် ဒေသ တခုတွင် အခြေစိုက်ထား

ကြောင်း၊ အစွဲရေးနိုင်ငံ အနေနှင့် ၎င်းတို့အား ကြီးစား ဟန့်တားရမည်ဖြစ်ကြောင်း ပြောပြသည်။

ရေချယ်သည် ပတ်တီး စည်းပြီးနောက် ကော်လောပေါ် ခြေနှစ်ချောင်း ချိတ်၍ ထိုင်နေသည်။

ရံဖန်ရံခါ သူ့ကို မော့ကြည့်ပြီး ပြန်မေးသည်။

အခြား အချိန်များ၌ သူမ ခေါင်းငုံ့ နားထောင်နေသည်။

သူမ မည်သို့ ခံစားရသလဲ။

သူမ ဘာတွေ စဉ်းစားနေသလဲ။

သူမ မပြောတတ်။

အရှေ့ အလယ်ပိုင်း ဒေသ၌ သူ့ကိုယ်တိုင် မျက်မြင် ကြုံတွေ့ခဲ့ရသော ကြောက်မက်ဖွယ် ရုန်းကန် လှုပ်ရှားမှုကြီးသည် ယခု ငြိမ်းချမ်းသော အရပ်ဒေသသို့ ရောက်ရှိလာလေပြီ။

စင်စစ်တွင် သူမသည် ကာဘာကော့ဗ်အတွက် စိတ်ပေါ့ပါးသွားပြီ ဖြစ်သည်။

သူမသည် အမြဲတစေ အသေးစိတ် အချက်အလက်များကို သိလိုသည်။

မူ့ဇီ အိမ်၌ ပေါက်ကွဲမှု မဖြစ်မီက ဘာတွေ ဖြစ်ခဲ့သလဲ၊ ဘာတွေ ပြောဆိုခဲ့သလဲဆိုတာ အတိအကျ ပြောပြစေလိုသည်။

ကာဘာကော့ဗ်က ခပ်သွက်သွက် ပြန်ဖြေသည်။

ကျေနပ်ဖွယ် ကောင်းသည်။

ဆေးရုံပေါ် မှာ တုန်းက တော့ ဦးခေါင်း ဒဏ်ရာကြောင့် လားမသိ။

ရေချယ်၏ မေးခွန်းများအတွက် ဝိုးတဝါး အဖြေများကို သာ ပေးနိုင်ခဲ့သည်။

သူမ ယခုကဲ့သို့ မေးမြန်း ခြင်း သည် ရည်ရွယ်ချက် နှစ်ခု ရှိသည်။

တခုက သူမသည် သူ့ကို ကူညီမည်ဆိုလျှင် သတင်းအချက်အလက် စုံစုံ သိထားဖို့ လိုသည်။

နောက်တခုက ကာဘာကော့ဗ် ၏ ခံစားမှု၊ တုန်ပြန်မှုကို သိလိုခြင်းကြောင့် ဖြစ်မည်။

ကာဘာကော့ဗ်၏ စိတ်ရှည်မှု၊ ပြတ်သားမှုတို့ကို ကျေနပ်သွားသောအခါ သူမသည် သိရသမျှ အချက် အားလုံးကို အာရုံစိုက်၍ သုံးသပ်သည်။

သတင်းဇာတ်လမ်း ဆုံးသွားသောအခါ ကာဘာကော့ဗ်သည် လူနာတဦးထက် ပိုရင်းနှီးရသူ ဖြစ်လာသလို၊ သူမသည်လည်း ဆရာဝန် တဦးထက် ပိုသော အဖော် ကောင်း တဦး ဖြစ်လာခဲ့လေပြီ။

ကာဘာကော့ဗ်၏ နောက်ဆုံး မေးခွန်းကား အမေရိကန် တဦးသည် မည်သူနည်း။

အကြမ်းဖက် သမားများ ဘယ်နေရာကို ဝင်တိုက်ကြမလဲ။ ကာဘာကော့ဗ် စကားပြောပြီး သွားသောအခါ သူ့ ဝိုက်နေ

တာ သူမ မြင်သွား၍ နည်းနည်း ရှက်သွားရသည်။

‘မူ့ဇီ အသက် ဘယ်လောက် ရှိပြီလဲ’

‘ငါးဆယ့်ခြောက်’

‘ပထမဆုံး လာတာက အမေရိကန် တယောက်လို့ သူ
နောက်ဆုံး ပြောသွားတယ်လား’

‘ဟုတ်တယ်’

ရေချယ် ဘာကို ရည်ရွယ်၍ မေးနေသလဲ။

ကာဘာကော့ဗ် မရိပ်မိ။

‘ကျွန်မ ထင်မြင်ချက် ပေးမယ်’

ကာဘာကော့ဗ် ခေါင်းညိတ်သည်။

‘ဒီ မသင်္ကာစရာ အမေရိကန် တဦးဟာ ဂျူးလူမျိုး မဟုတ်
ဘူး။ ကော့ကေးရှန်းလူမျိုး၊ ယောက်ျားတဦး၊ အသက် အစိတ်
ကျော်ကျော် ရှိမယ်’

‘မင်းဘယ်လိုသိလဲ’

‘မသိဘူး။ ထင်တာကိုပြောတာ၊ မြူဇီဟာ သက်လတ်ပိုင်း
အရွယ်၊ ကျွန်မ ပြောပြတဲ့ ဒီအမေရိကန်ဟာ မြူဇီလို အသက်
အရွယ်ရှိတဲ့ လူကြီးတွေက အမေရိကန်လို့ ခေါ်တဲ့ အရွယ်မျိုး၊
နောက်ပြီး ဒီအမေရိကန် လူမည်းတယောက် ဖြစ်ယင် မြူဇီ
ဟာ အမေရိကန်လို့ ခေါ်မှာ မဟုတ်ဘူး၊ မည်းတယောက်၊
ကပ္ပလီတယောက်၊ စသည်ဖြင့် သုံးမယ်၊ မြူဇီနဲ့ရှင် အင်္ဂလိပ်
လိုပဲ ပြောသလား’

‘အင်း....’

‘အဲဒီအမေရိကန်ဟာ မိန်းမတယောက် ဖြစ်နေယင် မြူဇီဟာ
ဟိုမိန်းမ ဒါမှမဟုတ် အမေရိကန်မလို့ ပြောမှာပဲ၊ မြူဇီလို့

ဇနီးရေး ဝါဒစွဲ ရှိတဲ့လူဟာ အာရပ်၊ အမေရိကန် ကပြား၊
အမေရိကန် ဂျူးလူမျိုး တဦးကို အမေရိကန် တယောက်လို့
ခေါ်မှာ မဟုတ်ဘူး၊ ဒါမျိုးဟာ ကော့ကေးရှန်းသွေး၊
ယောက်ျားတွေကိုသာ ရည်ညွှန်း သုံးစွဲတတ်တဲ့ နာမ်စား ဖြစ်
တယ်’

ကာဘာကော့ဗ်သည် ရေချယ်၏ ထင်မြင်ချက်ကို ကော်လီ
ထံ ဖုန်းဆက်၍ ပြောလိုက်သည်။

‘အင် ... ဒါဆို တော်သေးတာပေါ့၊ စစ်ဆေးဖို့လူ (၄၁)
သန်းပဲ ရှိခဲ့ဘာတယ်၊ အဲနောက်တာပါဗျာ၊ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်
ထူးယင် ထူးသလိုပြော၊ အထောက်အကူ ဖြစ်နိုင်တာချည်းပါပဲ’

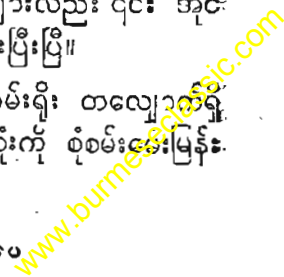
ကော်လီက ပြန်ပြောသည်။

ထွက်ပြေးသွားသော လှေကို လိုက်ရှာဖွေမှု သတင်းမှာ
အားတက်ဖွယ် မရှိချေ။

အကောက်ခွန်နှင့် နယူးယောက် ရဲအဖွဲ့ဝင်များသည် စီးတီး
ကျွန်းရှိ လှေဆိပ်၊ လှေစခန်းအားလုံးကို ရှာဖွေပြီးပြီ။

နာဆောနှင့် ဆပ်ဖ် မော့ခ် မှ ရဲအဖွဲ့များလည်း ၎င်း အိုင်
လင်ကျွန်းရှိ လှေဆိပ်အားလုံးကို စစ်ဆေးပြီးပြီ။

နယူးဂျာဇီ ရဲအဖွဲ့ သည်လည်း ကမ်းရိုး တလျှောက်ရှိ
သင်္ဘောကျင်းနှင့် လှေဆိပ်ပိုင်ရှင် အားလုံးကို စုံစမ်းမေးမြန်း
ပြီးပြီ။

အက်ဖ် ဘီအိုင် အဖွဲ့ဝင်များလည်း နာမည်ကြီး အကောင်းဆုံး သင်္ဘောကျင်းများ၊ ခလှ တည်ဆောက်သူများထံ သွား ရောက်စစ်ဆေးကြသည်။

ထွက်ခွာပြီး ပျောက် ဆုံးသွား သော မသင်္ကာ ဖွယ် လှေ အကြောင်း မည်သူမျှ ဘာမျှ မပြောပြနိုင်ကြပေ။

ကာဘာကော့ ဗ် သည် ပြတမ်းပေါက်မှနေ၍ အပြင်ဘက်မှ နှင်းများ ကျနေပုံကို ငေးကြည့်နေသည်။

ရေချယ်က ညစာစားဖို့ စီစဉ်နေသည်။

ကာဘာကော့ ဗ် တစုံတခုကို သွယ်ဝိုက်သောနည်းလမ်းဖြင့် အစပြန်ဖော်ရန် ကြိုးစားနေသည်။

နေဦး။ မြူတီ အိမ်မှာ ဖောက်ခွဲသောနည်းကို မှတ်မိသည်။ ကြုံဖူးသည်။

ဘယ်မှာလဲ။

လွန်ခဲ့သော ငါးနှစ်၊ ခြောက်နှစ်ခန့်က ရေခဲသေတ္တာထဲမှ ဗုံးတခုအကြောင်း သူ့စားပွဲပေါ်မှ ဖိုင်တုံများထဲ၌ ဖတ်လိုက် ရဖူးသည်။

ဖိုင်တုံမှာ အဖုံး အဝါရောင်နှင့် အဟောင်းကြီး။

အနှောင့်ကို ကြီးနှင့် ချုပ်ထားသည်။

၁၉၇၂-ခုနှစ် မတိုင်မီက ဖြစ်မည်။

၇၂ တွင် မိုက်ကရိုဖလင်နှင့် ရိုက်ရလွယ်ကူစေရန် မိုဆတ်ဒ် ကြိုးက ဖိုင်တုံများကို ပြောင်းလဲပစ်ခဲ့သည်။ တခု သတိ မပြန်သည်။

သူ့အမိန့်အရ ကုန်မန်ဒို ယူနစ် များအား ပေးထားသည့် အထောက်အကူဆောင်ရွက်သည့် နည်းလမ်းများနှင့် ပတ်သက်သည့် အချက်လေး တခု။

ထိုမှတ်ချက်တို့ ကလေးတွင် ထိုအချိန်က အာရပ် ပြေးက နည်းများ အသုံးများသည့် မာကြူရီခလုတ် ပါသည့် ဗုံး တပ် နည်းမျိုးနှင့် လျှပ်စစ်ပစ္စည်း ကိရိယာများ အကြောင်း သိခဲ့ပါရှိသည်။

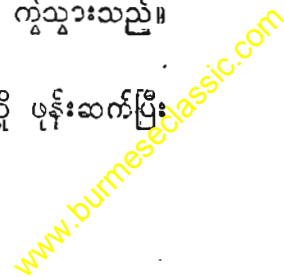
မိုဆတ်ဒ်ဌာနချုပ်သို့ သူမှတ်မိသမျှ သတင်းအစအနများကို အခြေခံ၍ ကြေးနန်းရိုက်ရန် စဉ်းစားနေစဉ်၊ သူ အချက်တခု သိရလာပြန်၏။

၁၉၇၁၊ ဆီးရီးယားနိုင်ငံ ဒမာ့စ် ကပ်မြို့ရှိ အိမ်တအိမ်၌ မိုဆတ်ဒ် အေးဂျင့်တယောက် ဗုံး ထိ၍ သေဆုံးသွားသည်။ အားက သိမပြင်း။

သို့သော်...

ရေခဲသေတ္တာတခုလုံး ဒဏ်စိတ်စိတ်အမြွှာမြွှာ ကဲ့သွားသည်။ မိုဆတ်ဒ်အိုင်မှပေလော။

ကာဘာကော့ ဗ် သည် အစွ ရေး သံရုံး သို့ ဖုန်းဆက်ပြီး အဘွက် ကြေးနန်းတဖောက် ရိုက်ခိုင်းသည်။

၂၅၀ နိဗ္ဗာန် ဝိသုဒ္ဓိ

တယ်လာဗစ်မြို့၌ နံနက် လေးနာရီရှိပြီ ဖြစ်ကြောင်း ကြား
နန်းရိုက်စာရေးက ပြောသည်။

‘ထို့အလုပ်က ပိတ်ချိန်နှင့်ချိန် မရှိဘူး မောင်ရင်၊ ဒီကြေး
နန်းကို ရောက်အောင်သာ ရိုက်လိုက်စမ်းပါ’
ကာဘာကော့ဗ်က ဟောက်လိုက်သည်။

x x x

အခန်း ။ ၁၄ ။

လမ်းထောင့်၌ ရပ်ပြီး တက္ကစီ လှမ်းတားရန် စောင့်နေစဉ်
ကပ် ဗ် စကီး၏ မျက်နှာပေါ်နှင့် လည်ပင်းပေါ်သို့ ဒီဇင်ဘာ
မင်းမှုန်လေးများ ထိကပ်နေကြသည်။
ဒေါ့ဂျီ ကား သုံးစီး ဖြတ်သန်းသွားပြီးနောက် ချက်ကား
တားကြီးတစ်စင်း နံနက်ပိုင်း ရှုပ်ထွေးသော ယာဉ်ကြောမှ
မောင်းထွက်လာသည်ကို တွေ့ရသည်။

ကာဘာကော့ဗ်၏ ခြေထောက်နာကြောင့် ကျယ်ကျယ်
ဝန်းဝန်း သက်သာစွာ ထိုင်စီးနိုင်မည့် ကားကို တမင် တေ
ငှားနေခြင်း ဖြစ်သည်။

တက္ကစီကို ရေချယ် အိမ်ရှေ့၌ ရပ်ခိုင်းသည်။

ကာဘာကော့ဗ် ခြေထောင့်နင်းလျက် ထွက်လာပြီး ကား
ပေါ်တက်သည်။

အစွရေးသံရုံးသို့ မောင်းခိုင်းသည်။

ကာဘာကော့ဗ် သည် ရေချယ် ညွှန်ကြားချက် အတိုင်း
လိုက်နာခဲ့ပြီးပြီ။

ယခု...

သူ လှုပ်ရှားတော့မည်။

အိမ်မှနေ၍ သံအမတ်ကြီး တဲလ် အား ဖုန်းဆက်ပြောလျှင်
ရဒသတ်လည်း သူ့ကိစ္စကို စိတ်အချရဆုံး တယ်လီဖုန်း ရှိမှသာ
ပြောနိုင်မည်။

တယ်လီဖုန်း ကြားဖြတ် ခိုးယူ နားထောင်မှုကို ကာကွယ်
ပေးသည့် 'စကရင်မ်ဘလာ' ကိရိယာစနစ် တပ်ဆင်ထားသော
ဖုန်းမျိုး ရှိလျှင်တော့ စိတ်ချရ၏။

တယ်လာပစ်မြို့ရှိ အစွရေးအစိုးရ အဖွဲ့အနေဖြင့် ဆိုဗီယက်
ထံမှ အကူအညီ တောင်းခံရန် အမေရိကန် ပြည်ထဲရေးဌာနကို
အကြံပြု သင့်ကြောင်း ကာဘာကော့ဗ် တင်ပြရန် ဆုံးဖြတ်ထား
သည်။

သူ့တောင်းဆိုချက်ကို သံအမတ်ကြီး တဲလ် ထံမှ ခွင့်ပြုချက်
ယူရမည်။

ရုရှတို့ထံ အကူအညီ တောင်းခြင်းသည် ကာဘာကော့ဗ်
လုပ်ငန်းအရ သိက္ခာကျစရာ ဖြစ်သည်။

သို့သော်...

ယခုအချိန်၌ သိက္ခာကို ငဲ့နိုင်။ သူ မကြိုက်သော်လည်း
မလုပ်ချင်၍ မရ။

၁၉၇၁ နွေဦးရာသီက စတင်၍ ကေဂျီဘီ အဖွဲ့ကြီးသည်
အယ်လ်ဖာတား ပြောက်ကျား ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့မှ တဆင့်
ဘလက် ဝက်တင်ဘာအဖွဲ့သို့ စက်မှုနှင့် လုပ်ငန်းဆိုင်ရာ အကူ
အညီပေးသည့် အထူး အဖွဲ့ငယ်တခု စေလွှတ်ကူညီ ပေးထား
သည်။

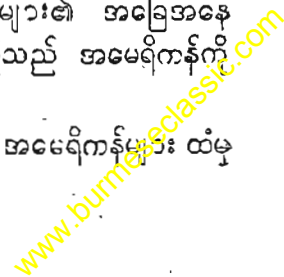
ကာဘာကော့ဗ် သည် ၎င်းအဖွဲ့သို့ စုံစမ်း တီးခေါက်ကြည့်
ချင်သည်။

ရုရှများသည် အစွရေးများကို ဘယ်တော့မှ ကူညီချင်မည်
မဟုတ်ကြောင်း ကာဘာကော့ဗ် သိ၏။

သို့သော်...

အရှေ့အနောက် 'ဒေတွန်' ဆွေးနွေးပွဲများ၏ အခြေအနေ
တိုးတက် ကောင်းမွန်လာမှုကြောင့် သူတို့သည် အမေရိကန်ကို
တော့ ကူညီမှာ သေချာသည်။

မော်စကိုသို့ တောင်းဆိုချက်သည် အမေရိကန်များ ထံမှ
ဖြစ်ရမည်။

သို့သော် တယ်လာဗစ်မှ ခွင့်ပြုချက်မရပဲ ကာဘာကော့စ် လုပ်ဝံ့မည်မဟုတ်။

သူက သူများကို အောက်ကျမခံချင်သောကြောင့် သံအမတ်ကြီးအပေါ် အဓိက တာဝန်ပုံမကျစေပဲ တယ်လာဗစ်သို့ ပို့မည့်ကြေးနန်းတွင် သူ့ကိုယ်တိုင် လက်မှတ် ရေးထိုးလိုက်သည်။

ဟုတ်သည် ဖြစ်စေ၊ မဟုတ်သည် ဖြစ်စေ ပလပ်စတစ်ဗုံးများသည် ရုရှပြည်လုပ်ဖြစ်ရမည်ဟု ကာဘာကော့စ် ယူဆသည်။

အမေရိကန်များကလည်း ဤအချက်ကို ကျိန်ပြောခဲ့သည်။

ဤအချက်ဖြင့်ပင် ရုရှများကို ဖိအား ပေးနိုင်သည်။

ဗုံးတွေ ဘာလို့ ဒီလောက်များများ သွင်းရသလဲ။

ဤနိုင်ငံ၌ အာရပ်များ ဘာများ ကြီးကြီး ကျယ်ကျယ် လုပ်ကြမလို့ပါလိမ့်။

ကေဂျီဘီထံမှ အကူအညီ ရနိုင်မည်။

အမေရိကန် နိုင်ငံရှိ ဘလက်စက်တင်ဘာ အဖွဲ့ငယ်သည် အားလုံးနှင့် အဆက် ဖြတ်ထားလောက်ပြီ။

ဘေရွတ်မှ ပြောက်ကျား ခေါင်းဆောင်ပိုင်း များနှင့်ပင် ဆက်သွယ်တော့မည် မဟုတ်။ သူတို့ကို ရှာဖွေ သိပ်မလွယ်။

မသင်္ကာဖွယ် မိန်းမ၏ ဓာတ်ပုံကြောင့် အကြမ်းဖက်သမားများသည် ခြေလျှိုး မိုးပျံသွားကြလောက်ပြီ။

သိပ် ဝေးဝေးစော့ မပြေး။

ဗုံးပေါက်ကွဲမှု ဖြစ်ပြီးနောက် ချက်ချင်း တန်ပြန် လှုပ်ရှားကြသည်။

ဆေးရုံကို အပြင်မှ စောင့်ကြည့်မနေခိုင်းသည်မှာ ကော်လီ၏ ချီသွင်းချက်။ အလကား ဆေးတံဖွာနေတဲ့ကောင်ကြီး။

ဘေရွတ်မြို့ ဘလက်စက်တင်ဘာ ဌာနချုပ်၌ ဘာတွေ ဝီမံကိန်း ရေးဆွဲပြီးခဲ့ပြီလဲ။ ဘယ်သူတွေ ပါဝင်ခဲ့သလဲ။

နာဂျီးယား။ နာဂျီးယားတော့ သေပြီ။ အမျိုးသမီးကတော့ ပုန်းအောင်းနေဆဲ။ အာဘူအလီရော။ သေပြီ။

အလီကို နာဂျီးယား သိပ်ယုံကြည်သည်။ အားကိုးသည်။ အလီသည် စိတ္တဗေဒ ပညာရှင် တယောက် ဖြစ်သည်။ သို့သော် အလီသည် အခြား ပညာများလည်း တတ်ကျွမ်းသေးသည်။

စိတ်ပညာရှင်တဦးကို ဘာအတွက် သူတို့ လိုအပ်သလဲ။

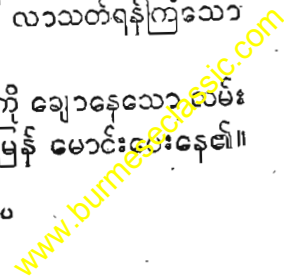
အလီသည် သူများတကာကို ဘယ်တော့မှ ဖွင့်ပြောမည် မဟုတ်။

အမေရိကန်ကြီးသည် မည်သူနည်း။

ဗုံးတွေ ခိုးသွင်းပေးလာသူ လက်တန်နီသားသည် မည်သူနည်း။ မြူဇီကို ဘယ်သူ သတ်သလဲ။

ဘေရွတ်မှာ တော့ခဲ့သော ဆေးရုံပေါ် လာသတ်ရန်ကြံသော မိန်းမ၏ လက်ချက်ပင်လော။

တက္ကစီမောင်းသမားသည် ကားကြီးကို ချောနေသော လမ်းမပေါ် သတိထား၍ အတတ်နိုင်ဆုံး မြန်မြန် မောင်းပေးနေ၏။

ချိုင့်ခွက်များပေါ် ဆောင်ရွက်မောင်းချပြီး ပထမဆုံး တွေ့သော မီးနီ၌ ဆောင်ရွက်လိုက်သည်။

မိဂျက်ဗစ်ကီးသည် စိတ်ပျက်ဟန်ဖြင့် ကားထဲမှ ထွက်ပြီး ရွှေခန်း ယာဉ်မောင်းဘေးသို့ ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။

‘ဖြည်းဖြည်းမောင်း၊ မဆောင်နဲ့၊ မခါနဲ့၊ မရမ်းနဲ့၊ ဟုတ်လား’

‘ဘာလို့လဲ၊ အချိန်ဆိုတာ တန်ဖိုးရှိတယ်မိတ်ဆွေ’
‘အေး၊ ငါပြောသလို မလုပ်ယင် မင်းလည်ပင်းကို ငါချိုးပစ်မယ် ဒါပဲ’

ကာဘာကော့ဗ်သည် ပလက်ဖောင်းပေါ်၌ ခပ် သုတ်သုတ် သွားနေကြသော လူများကို ငေးကြည့် သွားမိသည်။

နေ့ခင်းပိုင်းသာ ရှိသေးသော်လည်း နေရောင် မှိန်နေပြီ။
အင်း၊ တယ်လာဗစ်မှထက် ဂျူးလူမျိုးဦးရေ ပိုများသော နေရာကြီးပင် ဖြစ်သည်။

သင်္ဘောများဖြင့် ရောက်ရှိလာခဲ့သော တိုင်းတပါးမှ ဂျူးလူမျိုးများ အကြောင်း သူ တွေးမိသည်။

တက္ကစီ ဒက်ဂျီဘုတ်ပေါ်မှ ပလပ်စတစ် မဒ္ဒန်နာ ရုပ်တုကလေးကြောင့် သူ စိတ်ကူး ပြောင်းသွားသည်။

လက်ရှိ ပြဿနာများကို ပြန်တွေးမိ၏။

အေးစက်သော နေ့လည်ခင်းများ၌ သူ့ မျက်လုံးများကို မှိတ်ပြီး နယူးဒေယာက်သို့ရောက်ရှိလာစေခဲ့သော သူ၏ ဘေရွတ်မှ တာဝန်ကို အစမှ ပြန်စဉ်းစားသည်။

ဘေရွတ်၌ ဝင်မတိုက်ခိုက်မီ မိနစ် အနည်းငယ် အတွင်း၌ ကာဘာကော့ဗ်အား ရှင်းပြခဲ့ကြသည်။

ထိုအခန်း၌ နာဂါးယား၊ အာဘူအလီနှင့် အခြား ဘလက်စက်တင်ဘာ အဖွဲ့ဝင်အချို့တို့ ရှိနေကြောင်း အစွဲရေးများ သိသည်။

ကာဘာကော့ဗ်သည် လက်ဘနွန်၌ နေထိုင်သော ပြောက်ကျား ခေါင်းဆောင်များ၏ ဖိုင်တွဲအားလုံးကို လေ့လာဖတ်ရှုပြီး အရည်ကျို သောက်ထားသည်။

သူ့ စားပွဲပေါ်၌ အကူရာထုပ်အလိုက် တပ်ထားသော ဖိုင်တွဲများကို သူ ပြန် မြင်ယောင်လာသည်။

ပထမဆုံး အာဘူအလီ။

ဘေရွတ်၌ တိုက်ခိုက်စဉ် သေဆုံးသွားသည်။ ဆွေမျိုးမရှိ။ မိသားစုမရှိ။ ဇနီးတယောက် ကျန်ရစ်သည်။

ယခု သူ့ဇနီးလည်း သေသွားပြီ။

ကာဘာကော့ဗ်သလျှင် အထီးကျန်သမား။

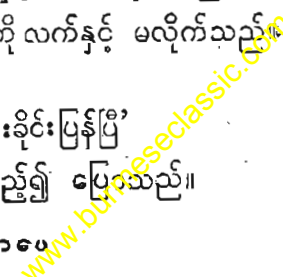
ကာဘာကော့ဗ်သည် ကားရွှေခန်းနှင့် နောက်ခန်း ကာခြားထားသော ပလပ်စတစ်ရွက်ကို လက်နှင့် ခေါက်လိုက်သည်။

မိဂျက်ဗစ်ကီးက ပလပ်စတစ်ရွက်ကို လက်နှင့် မလိုက်သည်။

‘မြန်မြန် မောင်းခိုင်းကွာ’

‘ဟော၊ ခုတေးလဲ မြန်မြန် မောင်းခိုင်းပြန်ပြီ’

ယာဉ်မောင်းက နောက်လှည့်ကြည့်၍ ပြောသည်။

မိစ္ဆာကိစ္စကီးက သွားဖြည်းပြသည်။
'ကောင်းပြီ၊ ကောင်းပြီ၊ ခင်ဗျားထို့ သဘောပဲ'
ယာဉ်မောင်းက ပြောသည်။

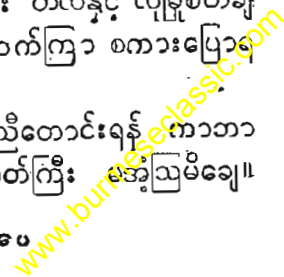
x x x

ကမ္ဘာ့ ကုလသမဂ္ဂဆိုင်ရာ အစွဲရေး ကောင်စစ်ဝန်ရုံးနှင့်
သံအဖွဲ့တို့သည် မန်ဟက်တန်မြို့ အမှတ် ၈၀၀ ဒုတိယ ရိပ်သာ
လမ်းမရှိ အဖွဲ့ရောင်တိုက်ကြီး၌ ပူးတွဲတည်ရှိသည်။
လုံခြုံရေးစနစ်ကို ကျနစေ့စပ်စွာ စီမံထားရှိသည်။
ကာဘာကော့ဗ်သည် စစ်ဆေးရေးခန်းမ၌ အတော်ဒေါ့ပူ
သွား၏။
ထိုခနာက် ဆက်သွယ်ရေးခန်းမသို့ ခပ်သွက်သွက် ဝင်သွား
လေသည်။
တယ်လာဗစ်သို့ အာဘူအလီနှင့် ပတ်သက်၍ လျှို့ဝှက်
သင်္ကေတဖြင့်ပို့သော ကြေးနန်းကို တမိနစ်အတွင်း လက်ခံရရှိ
လေသည်။
သို့နှင့် အားလုံး တဆင့်စီ မှန်ကန်တိကျစွာ လှုပ်ရှားကုန်
ကြသည်။

၁၅ မိနစ်အတွင်း မိုဆတ်ဒ်ဌာနချုပ်မှ ကိုယ်လုံးတုတ်တုတ်
နှင့် လူငယ်တဦး လော့ဒ် လေဆိပ်သို့ ထွက်သွားသည်။
ဆိုက်ပရပ်စ် နိုင်ငံ၊ နီကိုရှားမြို့သို့သွားပြီး ပတ်စပို့ လဲလှယ်
ကာ ဘောဂ္ဂတ်သို့ လေယာဉ်ပြောင်းစီးမည်။
ဘောဂ္ဂတ် ရောက်လျှင် ရောက်ချင်း သူသည် ဗဟိုရဲစခန်းကို
ခပ်လှမ်းလှမ်းမှ မြင်နိုင်သည့် ကော်ဖီဆိုင်လေးတခု၌ ကော်ဖီ
ထိုင်သောက်ရမည်။
ထိုရဲစခန်း၏ ရဲဌာနပိုင် ပစ္စည်းသိုလှောင်ခန်းထဲ၌ အာဘူ
အလီ၏ ကိုယ်ပိုင်ပစ္စည်းများကို နံပါတ်တပ်ထားသော ကာတွန်
ဗူးများဖြင့် သိမ်းဆည်းထားသည်။
ယခု ထိုဗူးများကို ထုတ်ယူမည့်သူ ရောက်လာပြီ။

x x x

ကာဘာကော့ဗ်သည် သံအမတ်ကြီး တဲလ်နှင့် လုံခြုံစိတ်ချ
ရသည့် 'စကရင်မ်ဘလာ' ဖုန်းဖြင့် နာရီဝက်ကြာ စကားပြော
သည်။
ရုရှတို့ထံမှ တဘက်လှည့် အကူအညီတောင်းရန် ကာဘာ
ကော့ဗ်၏ တောင်းဆိုချက်ကို သံအမတ်ကြီး မအံ့သ့မိချေ။

သံအမတ်ကြီး ယိုခင်မိ တဲလ်သုဉ်း သူ့ဘဝ၌ ဘာကိုမျှအံ့ဩလှေ့
ဦးဘတ်ဟန် မတူ။

သံအမတ်ကြီးက နှုတ်ဆက်ပြီး ဖုန်းချသွားသည်။

သံအမတ်ကြီးသည် မိမိအား သနားမိလေသလား။ ကာဘာ
ကော့ဗ်သည် မျက်နှာနီလျက် ဆက်သွယ်ရေးခန်းမသို့ လျှောက်
လာသည်။

တယ်လက်င် ကြေးနန်းစက် ရှိရာ အခန်းထောင့်မှ ဂျောက်
ဂျောက်ဂျက်ဂျက် အသံထွက်နေသည်။

တယ်လက်င် စာရေးက သူ့ကို လှမ်းခေါ်သည်။

၁၉၇၁၊ ဆီးရီးယားနိုင်ငံ၌ ဗုံးပေါက်မှုနှင့် ပတ်သက်သော
စုံစမ်းမှုအတွက် အဖြေရောက်လာပြီ။

၎င်းဗုံးပေါက်ကဲ့မို့မှာ ၁၉၇၁၊ ဩဂုတ် ၁၅ ရက်က ဖြစ်
လေသည်။

ထိုနှစ်က ဒါမာ့စ်ကပ်မြို့၌ အယ်လ်ဖာဟား ပြောက်ကျား
အဖွဲ့သည် စစ်သားစုဆောင်းရေးကို ကြီးကျယ်စွာ ကြိုးပန်း
လုပ်နေစဉ် ဖြစ်သည်။

ထိုစဉ်က ဒါမာ့စ်ကပ်၌ ရှိနေသော စည်းရုံးရေးမှူး
သုံးဦးမှာ....

ဖာခရီအယ်လ်အမာရီ

ဂျော်ဒန်နိုင်ငံ၊ ဝန်ကြီးချုပ် ဝါစီအယ်လ်တဲလ်အား လုပ်
ကြံသတ်ဖြတ်သည့် အဖွဲ့ကို ဦးဆောင်ပြီး ၎င်း၏ သွေးကို

ကန်ခဲ့သူ။ လက်ရှိတွင် ဖာခရီသည် အယ်လ်ဂျီးရီးယား
နိုင်ငံ၌ ရောက်နေသည်ဟု ယူဆထားသည်။ ဆက်လက်စုံစမ်း
နေဆဲ ဖြစ်သည်။

အက်ဘ်ဒဲလ်ကဒါး

အစ္စရေး ကျောင်းကားတစ်စီးကို ဘဇူကာနှင့် ပစ်ခတ်ခဲ့သူ။
၁၉၇၃ ခုနှစ်တွင် ချက်စ်ဆာ့ဒ်ရှိ ၎င်း၏ ဗုံးစက်ရုံပေါက်ကွဲမှု၌
အသုံးပြုသူများသည်။

ကဒါး သေဆုံးစဉ်က ကာဘာကော့ဗ် အခင်းဖြစ်ရာ၌ရောက်
နေသဖြင့် အထွေအထူး ပြန်စဉ်းစားနေရေလို့။

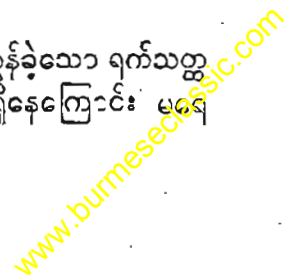
မိုဟာမက်ဖာဆေးလ် ခေါ် ယူစွပ်ဟာလက်စ် ခေါ်

အမားတူဖစ်။

မြူးနစ်လူသတ်ပွဲကို စီမံခဲ့သူဟု ယူဆခံထားရသူ။ မိုဆတ်ဒ်
အဖွဲ့မှ အလုံရိုဆိုးသော ရန်သူတယောက်။ ဖာဆေးလ်သည်
ဦးရီးယား၌ လှုပ်ရှားနေကြောင်း နောက်ဆုံးသတင်း ရထား
သည်။

ဘေရွတ်သို့ ကာဘာကော့ဗ် ဝင်တိုက်စဉ်က ၎င်းသည်
ဒါမာ့စ်ကပ်၌ ရောက်နေသည်ဟု ယူဆရ၏။

သို့သော် နောက်ဆုံးသတင်းများအရ လွန်ခဲ့သော ရက်သတ္တ
သုံးပတ်အတွင်းက ဘေရွတ်သို့ ပြန်ရောက်ရှိနေကြောင်း မရေ
လေ သိရသည်။

အစွဲချေး ထောက်လှမ်းရေး သမားများသည် ဘေရွတ်မှ
ထပ်ပြင်များနှင့် အခြား သတင်း ဇာတ်မြစ်များထံမှ ဖာဆေးလ်
ရှိနိုင်မည့် နေရာများကို အားသွန်ခွန်စိုက် လိုက်စုံစမ်းနေသည်။

အယ်လ်အမာရီနှင့် ဖာဆေးလ်တို့၏ ဓာတ်ပုံများကို ကာဘာ
ကော့ဗ်ထံ လက်ဆင့်ကမ်းပေးရန် ဂြိုဟ်တုမှတစ်ဆင့် ဝါရှင်တန်ရှိ
အစွဲချေးသံရုံးသို့ ပို့လိုက်သည်။

နဂ္ဂတစ်များကို ဆက်လက် ပို့ပေးသည်။ ကာဘာကော့ဗ်
မျက်နှာရှုံ့သွား၏။

နဂ္ဂတစ်များ ထပ်ပို့ပေးခြင်းသည် ဂြိုဟ်တုဖြင့် ပို့ရာ၌ အလွန်
ညံ့ဖျင်းသော ဓာတ်ပုံများ ဖြစ်နေသည့်အတွက်ကြောင့် ဖြစ်
လေသည်။

ဘာပုံဖြစ်ဖြစ် ရသမျှ သဲလွန်စ အမြတ်ချည်း ဖြစ်သည်။
ရရှိများနှင့် ပတ်သက်၍ စောင့်ဆိုင်းပြီးမှ မေးလျှင် ကောင်း
မည်။

‘မိုဟာမက်ဖာဆေးလ်၊ ဒါမျိုးဟာ မင်းလုပ်နေကျတွေပဲ၊
မိတခါ မင်းကိုယ်တိုင် လာပါစေလို့ ငါ့မျှော်လင့်တယ်ဟေ့ဟေ့
ကာဘာကော့ဗ် ရေရွတ်လိုက်လေသည်။

ဘရွတ်ကလင်သို့ မိုးရေထဲမှပင် ပြန်သွားသည်။

မိဂ္ဂကပ်စကီးနှင့် သူ့ တပည့် အစွဲချေး သုံးယောက်တို့ကား
မြူဇီ၏ တပည့် ဂရိကြီးကို လိုက်စုံစမ်းရှာဖွေကြရသည်။

ဂရိကြီးသည် အမေရိကန်ကြီးကို တွေ့ဖူးချင် တွေ့ဖူးလိမ့်
မည်။ ဤကိစ္စကို အက်ဖ်ဘီအိုင်မှ ဆောင်ရွက်ပြီးလောက်ပြီ။

သို့သော် မိုဆတ်ဒ် အေးဂျင့်များသည် ရဲများနှင့်မတူကြ။
လူမျိုးစုံရပ်ကွက်၊ ပတ်ဝန်းကျင်ထဲ ဝင်ရောပြီး ဘာသာစကား
မျိုးစုံကို နားထောင်နိုင်ကြသည်။

ကာဘာကော့ဗ်သည် မြူဇီ၏ ရုံးခန်း၌ စတည်းချပြီး ၎င်း၏
အလုပ်အတွက် စာရွက်စာတမ်းများကို မွေနှောက် လေ့လာ
သည်။

အမေရိကန်ကြီး သို့မဟုတ် အရှေ့အလယ်ပိုင်းမှ မြူဇီ၏
အဆက်အသွယ်များနှင့် ပတ်သက်သော သတင်းအစအနလေး
များ ရလိုရငြားပေ။

နာမည်ဘခု၊ နေရာဘခု၊ လိပ်စာဘခု၊ ဘာပဲရရ။

အစွဲတန်ဘူလ်နှင့် အေဒင် ပင်လယ်ကွေ့အကြား၌ ဘလက်
ကော်ဘင်ဘာအဖွဲ့၏ အမေရိကန် နိုင်ငံ၌ စစ်ဆင်ရေးနှင့် ပတ်
သက်၍ သိရှိသူတိုင်း ရှိနေပါက ကာဘာကော့ဗ်သည် ထိုလူကို
ရှာဖွေပြီး ပြန်ပေးဆွဲမည်။ သို့မဟုတ်လည်း ထိုလူကို ရှာယင်း
နှင့် အသေခံလိုက်မည်။

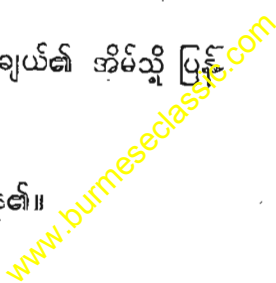
ညနေ မိုးချုပ်သောအခါ မြူဇီသည် စာရင်းစာအုပ် သုံးမျိုး
သုံးစား ခဲ့ခြား ထားရှိကြောင်း သူသိရသည်။

ဘာမှတော့ ထွေထွေစွာ မသိရှိရ။

စိတ်ဓာတ်ကျစွာ၊ နှမ်းနယ်စွာဖြင့် ရေချယ်၏ အိမ်သို့ ပြန်
သွားသည်။

ရေချယ်က သူ့ကို စောင့်နေသည်။

သူ့မှ မျက်နှာထားက တမျိုးပြောင်းနေ၏။

၄၂ နိဗ္ဗာန် ဝိသိဏ်း

သူမကို ကြည့်ယင်း ကာဘာကော့ဗ် စိတ်ဓာတ်ကျခြင်း မရှိ
တော့ပေ။

နေ့ခင်းပိုင်း၌ သူတို့နှစ်ဦး ကွဲကွာနေခြင်းကြောင့် နှစ်ဦး
စလုံးအတွက် တခုခုကို ကျွဲပြား ထင်ရှားသွားစေ၏။

သူတို့နှစ်ယောက် ထူးခြားစွာဖြင့် ချစ်သူများ ဖြစ်သွားကြ
သည်။

x x x

အခန်း ။ ၁၅ ။

ကာဘာကော့ဗ် ရေချိုးနေစဉ် မနက်(၇)နာရီ၌ သံအမတ်
တဲလ်ထံမှ ဖုန်းလာသည်။

အချယ်က ကာဘာကော့ဗ်အား ရေချိုးခန်းထဲသို့ လာခေါ်

ကာဘာကော့ဗ် ချက်ချင်း ပြေးထွက်သည်။

ခါးပေါ် မျက်နှာသုတ်ပဝါကြီး ပတ်ပြီး တယ်လီဖုန်းဆီသို့
ထွက်ထွက် လျှောက်သွားသည်။

ရေချယ်သည် လက်သည်းကို ကိုက်လျက် ငေးနေသည်။
 ကာဘာကော့ဗ် စိတ်တင်းကျပ်နေသည်။
 ရွှားများနှင့် ပတ်သက်သော အဖြေကို ရရှိထားသည့်
 သံအမတ်ကြီးသည် ဤဖုန်းကို အသုံးပြုမည်မဟုတ်။
 တဲလ်၏ အသံက တည်ငြိမ်လွန်းသည်။
 အလုပ်သဘော ပီသနေသည်။

‘ဗိုလ်မှူး၊ ခင်ဗျားအကြောင်း နယူးယောက်ခံ တိုင်ကြား
 သတင်းစာကြီးက ကျုပ်တို့ဆီ လာစုံစမ်း နေတယ်၊ ပြီးသော်လည်း
 လက်တီးရှားသဘောနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ကပ်သီးကပ်သပ် မေးခွန်း
 တွေလဲ မေးကြတယ်၊ ကျုပ်ရုံးကို ခင်ဗျား လာခဲ့ပါလား
 ညနေ သုံးနာရီ နောက်ပိုင်း ဆို ကျုပ် အား ပါတယ်၊ အခု
 နယ်လဲ’

‘လာခဲ့ပါမယ်’
 ကာဘာကော့ဗ်သည် ရေချယ်၏ အိမ်ရှေ့ တံခါးပေါက်မှ
 ခြေထုတ်ခုံပေါ်မှ နယူးယောက်ခံ တိုင်းမိစ် သတင်းစာ
 ယူကြည့်သည်။

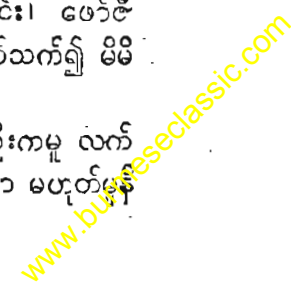
စာမျက်နှာတစ်၊ သတင်းခေါင်းစဉ်များ။
 အစ္စရေး နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး ဝါရှင်တန်သို့ အရှေ့အလယ်
 ပိုင်းကိစ္စ ဆွေးနွေးရန် ရောက်ရှိလာခြင်း။
 စားသောက် နေထိုင်မှု စရိတ်စကများအကြောင်း။
 ဂျင်နရယ် မော်တော် ကုမ္ပဏီကြီးက ထရပ်ကား များအား
 ပြန်ရုပ်သိမ်းခြင်း။
 ဒါတွေ နောက်မှဖတ်၊ စာမျက်နှာကိုလှန်။

ဘော တွေပြီ။
 နယူးယောက်ခံ အာရပ် တဦးကို အစ္စရေး အေးဂျင့်များက
 နှိပ်နှင်းပန်းကြခြင်း။
 ဆက်ဘန်နီ ကောင်စစ်ဝန်ရုံးမှ ဟုတ်မှန်ကြောင်းပြော။
 ဘာဂရက်လီခိမ် ဖင့်ချ် ရေးသည်။

လွန်ခဲ့သော အပတ် အတွင်း က လစ်ဗျား ကုန်
 သဘောတစ်ကို မှောင်ခိုပစ္စည်း တင်ဆောင်မှုဖြင့် အမေ
 ရိကန် အကောက်ခွန်ဌာနမှ အရေးယူဖမ်းဆီးပြီးနောက်
 ၎င်းသဘောထဲမှ လက်ဘန်နီ နိုင်ငံသား သဘောသား
 တဦးကို အစ္စရေးအေးဂျင့်များက သဘောပေါ်တက်၍
 နှိပ်နှင်းပန်း စစ်ဆေး ကြသည်ဟု အင်္ဂါနေ့ညက
 ဆက်ဘန်နီ ကောင်စစ်ဝန်ရုံးက ပြောပါသည်။

အမေရိကန် နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးဌာနသို့ စစ်သံမှူး
 ဟုတ်အယ်လ် အမာဒီက ပြင်းထန်စွာ ကန့်ကွက် ပြော
 ဆိုရာ၌ လက်တီးရှားသဘောမှ ပထမအရာရှိ မူစတာဖာ
 ဖော်ဇီအား အစ္စရေးဟုဆိုသော လူနှစ်ယောက်က ရိုက်
 နက်ခဲ့ကြကြောင်း၊ ၎င်း အေးဂျင့်တို့သည် မည်သည့်
 အရာကို လိုချင်ကြောင်း မိမိ မသိကြောင်း၊ ဖော်ဇီ
 အား မှောင်ခိုမှုနှင့် အရေးယူခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍ မိမိ
 ဘာမှ ပြောဆိုစရာ မရှိကြောင်း။

အစ္စရေးဘက်မှ ပြောခွင့်ရ ပုဂ္ဂိုလ်တဦးကမူ လက်
 ဘန်နီ ကောင်စစ်ဝန်ရုံးမှ စွပ်စွဲချက်များမှာ မဟုတ်မှန်

ကြောင်း၊ အစွဲရေး ဆန့်ကျင်ရေးစိတ်ဓာတ်နှိုးဆွပေးရန် ပရမ်းပတာ ကြိုးပမ်းမှု တခုသာဖြစ်ကြောင်း၊ ငြင်းဆို လိုက်သည်။ အနောက်လမ်းရှိ အက်ဖ်ဘီအိုင် အကျဉ်း ထောင်တွင် ဖော်ဇီအား စာရိတ္တပြုပြင်ရေးဌာနမှ ဆရာ ဝန်ကားလိဂီလက်က စစ်ဆေးကြည့်ရာ ရိုက်နှက်ထား သော ဒဏ်ရာများ လုံးဝ မတွေ့ရကြောင်း ပြောသည်။

လက်ဘနွန် ကောင်စစ်ဝန်ရုံးမှ အမာဒီက ဖော်ဇီ အား နှိပ်စက် စစ်ဆေးသူမှာ အစွဲရေး ကာကွယ်ရေး တပ်မတော်မှ ဗိုလ်မှူးဒေးဗစ် ကာဘာကော့ဗ်နှင့် နာမည် မသိရသော လူတိုင်းတို့ဖြစ်ကြောင်း ပြောသည်။

ကာဘာကော့ဗ်မှာ ဝါရှင်တန်ရှိ အစွဲရေး သံရုံး၌ ပူးတွဲ တာဝန် ခန့်အပ်ထားခြင်း ခံရသူ ဖြစ်သည်။

လက်တီးရှား သင်္ဘောကိုမူ အကောက်ခွန်မှ ထိန်း သိမ်း ထားလိုက်သည်။

ကာဘာကော့ဗ်သည် ကျန်သတင်းပိုဒ်ကို သမန်ကာလုံ မျှသာ ဖတ်လိုက်သည်။

အကောက်ခွန် ဌာနမှ အရာရှိများက လက်တီးရှားသေ နှင့် ပတ်သက်၍ ရေငုံနေကြသည်။

မြူဇီ သေဆုံးမှုနှင့်လည်း သတင်း အဆက်အစပ် မလ သေး၍ ဘော်ပါပေရဲဟု ကာဘာကော့ဗ် ဖြေသိမ့်မိသည်။

x x x

‘ခင်ဗျား အိမ်ပြန်ဖို့ တရားဝင် အမိန့်ထုတ်လိုက်ပြီ’ သံအမတ်ကြီး တဲလ်က ပြောသည်။

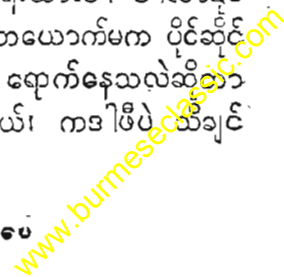
ကာဘာကော့ဗ်က နှုတ်ခမ်း တွန့်သွား၏။

အရှိုက်ကို လက်သီးနှင့် အထိုးခံလိုက်ရသလို ဖြစ်သွားသည်။ တဲလ်သည် သူ့ စားပွဲပေါ်မှ စာရွက်များကို ဖောင်တိန် အဖျားနှင့် ဖွလိုက်သည်။

‘ဖော်ဇီဟာ လက်ဘနွန် နိုင်ငံသားတိုင်း ဖြစ်တာမို့ သူ့ကို ဖမ်းဆီးတဲ့ အကြောင်း ထိုးစိအရ လက်ဘနွန် ကောင်စစ်ဝန် ရုံးကို သတင်းပို့လိုက်ကြတယ်၊ ဒီရုံးက ဖော်ဇီအတွက် ရှေ့နေ တိုင်း လွှတ်ပေးတယ်၊ ရှေ့နေဟာ ဘေဂ္ဂင်က ညွှန်ကြားချက် အတိုင်း လိုက်လုပ် ပေး နေရတယ်၊ လစ်ဗျား တွေကိုလဲ အကြောင်းကြားလိုက်ပြီ၊ ဒီသင်္ဘောက လစ်ဗျားပိုင် မဟုတ် လား၊ ခင်ဗျား နာမည်ပါလာတာနဲ့ အယ်(လ်)ဖာတာ အဖွဲ့ အစည်းနဲ့ လစ်ဗျားနိုင်ငံ ခေါင်းဆောင် ဗိုလ်မှူးကြီး ကဒါဖီ တို့ကို လှုံ့ဆော်ပြီးသားဖြစ်သွားမယ်၊ ဒါနဲ့ ဖော်ဇီကို ခင်ဗျား ဘာလုပ်လိုက်လဲ ပြောစမ်းပါဦး’

‘ဘာမှ လုပ်စရာ မလိုပါဘူး’

‘ခင်ဗျား ဒီက ထွက်မသွားမချင်း လက်ဘနွန်နဲ့ လစ်ဗျား တို့က ဆက်ပြီး ကန့်ကွက်ကြမှာပဲ၊ ဆီးရီးယားပါ ပါလာနိုင် တယ်၊ ကဒါဖီဟာ အာရပ်သံအဖွဲ့ဝင် တယောက်မက ပိုင်ဆိုင် ထားတာပဲ၊ ခင်ဗျား ဒီကို ဘာကိစ္စနဲ့ ရောက်နေသလဲဆိုတာ သူတို့ အသေအချာ မသိဘူးလို့ ထင်တယ်၊ ကဒါဖီပဲ သိချင် သိမယ်’

‘အမေရိကန် နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးဌာနက ဘာပြောလဲ’
 ‘ဒီမှာ သံတမန်ရေးအရာ ပြဿနာမတက်စေချင်ကြဘူးပေါ့၊ တတ်နိုင်သမျှ ပြေသည့်သွားစေချင်တယ်၊ ခင်ဗျားကို ဒီနိုင်ငံမှာ အစွဲခရီးရှဲ့ လက်မောင်းတဘက်အနေနဲ့ တရားဝင် လက်မခံထား နိုင်တော့ဘူး’

‘ခွေးသူတောင်းစား နလပိန်းတုံးတွေ၊ မသာတွေ...’
 ကာဘာကော့ဗ် သူ့ပါးစပ်ကို အပြန် ပိတ်လိုက်ရသည်။
 ‘အယင် လက ဆီးရီးယားက ပြောက်ကျားစခန်းတွေကို အစွဲရေး ဝင်တိုက်ခိုက်မှုနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ခုအပတ်ထဲမှာ ကုလ သမဂ္ဂအဖွဲ့က အာရပ်သမ္မတနိုင်ငံရဲ့ ရှုတ်ချမှုကို အတော်အရေး ပေးခဲ့တယ်၊ ခုအချိန်မှာ ဒီဟာကို ပိုပြီးဆိုးရွားအောင် အနှောင့် အယှက် ထပ်မလုပ်သင့်ဘူး’

‘ကျွန်တော်လက်ရှိတာဝန်ကနုတ်ထွက်ပြီး၊ ရိုးရိုးပတ်(စ်)ပို့ ယူထားယင်ကော၊ တယ်လာဗစ်က လိုအပ်ယင် ကျွန်တော့်ကို စွန့်လွှတ်လို့ရမယ် မဟုတ်လား’

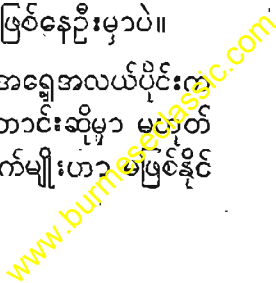
သံအမတ်ကြီး တဲလ်သည် ကာဘာကော့ဗ် စကားကို နား မထောင်။

‘ဒီကိစ္စမှာ အာရပ်တွေ အကြံအအောင်သွားယင် အမေရိကန် တွေ ဒေါသပူနုတ်ပြီ၊ အစွဲရေးကို ပိုပြီး ထောက်ခံ အားပေး လာမယ်လို့ ယူဆရတယ်၊ ဒါမျိုး ဖြစ်မှာ မဟုတ်ဘူးဆိုတာ ခင်ဗျားရော ကျုပ်ရော သိပါတယ်၊ တကယ်တော့ အမေရိကန်က အစွဲရေးကို ကူညီလို့ သူတို့ တိုက်ခိုက် ဖျက်ဆီး ရပါတယ်လို့

အကြောင်းပြုစရာ ဖြစ်လာမယ်၊ သူတို့တွေဟာ ယုတ်ညံ့တဲ့ စစ်ပွဲ အလေးတခုထဲ ဝင်ရှုပ်မိလို့ပေါ့၊ အင်ဒိုချိုင်းနားစစ်ပွဲမှာ သူတို့ ဝင်ပါမိတာ ဘာဖြစ်သွားသလဲ၊ ပြင်သစ်တွေရော ဘာဖြစ်ခဲ့ဖူး သလဲ၊ ကျုပ်တို့ကို ပြင်သစ်အစိုးရက မီရား(ဂျီ) လေယာဉ်တွေ ထုတ်ခရောင်းလို့ အာရပ်တွေ ပဲရစ်မြို့ကို သွားတိုက်မယ် ဆိုလဲ ဆိုသြာရ မရှိပါဘူး’

‘ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဒီမှာသာ အဲသလိုဖြစ်ယင် အာရပ်အစိုးရက အယ်(လ်)ဖာတာအဖွဲ့ကို အကြိမ်(၄၀၀)မြောက် ရှက်ချမယ်၊ အဒါဖိက အယ်လ်ဖာတာကို ဒေါ်လာသန်းချီပြီး ဆုချမယ်၊ အမေရိကန် အစိုးရကတော့ အာရပ်တွေ အပေါ် ဆက်ပြီး ကြာကြာ စိတ်ဆိုးနေနိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး၊ အမေရိကန်အနေနဲ့ အယ်လ်ဖာတာကိုသာ အပြစ် တင်တာ သင့် တော် မယ်လို့ ထုဆချမယ်၊ ဒီနိုင်ငံဟာ အာရပ်တွေဆီက ရေနံ အများကြီး ဆုံးရှုံးထားတယ် မဟုတ်လား၊ အာရပ်တွေ အောင်မြင်သွားယင် ကျုပ်တို့က သူတို့ကို တားဆီးဖို့ ကြိုးစားခဲ့ယင် ကျုပ်တို့အတွက် သိပ်မဆိုးနိုင်ပါဘူး၊ နိုင်ငံခြားရေးဌာနက မေတ္တာရပ်ခံတောင်း ဆိုထားတာတောင် ကျုပ်တို့က မကူညီပဲနေလိုက်လို့ အာရပ်တွေ အောင်မြင်သွားယင်လဲ ကျုပ်တို့ အမှားပဲ ဖြစ်နေဦးမှာပဲ။

‘...အမေရိကန်တွေဟာ ရုရှတွေဆီက အရွှေအလယ်ပိုင်းက ဆောက်လုပ်ရေးကိစ္စတွေနဲ့ပတ်သက်ပြီး တောင်းဆိုမှာ မဟုတ် ဘူး၊ နိုင်ငံခြားရေးဌာနက ဒီတောင်းဆိုချက်မျိုးဟာ မဖြစ်နိုင်

ဘူးလို့ ပြောတယ်။ စီအိုင်အေဟာ သူတို့ဘာသာ ဒီလိုသတင်း
ရယူနိုင်ခွမ်းရှိကြောင်း ရရှိတွေ့မသိသွားစေချင်ဘူး။ ခင်ဗျား
ကြီးဝား ကြည့်မယ် ဆိုယင်လဲ ကောင်းပါတယ် ဒေးဗစ်
နောက်ပြီး... ဒီဥစ္စာလဲ ရှိသေးတယ်။ နယူးယောက် ကနေ
ခင်ဗျားဆီ တဆင့်ပို့ပေးလိုက်တဲ့ သတင်းပဲ’

တဲလ်က မိုဆတ်ဒ် ဌာနချုပ်မှ ကြေးနန်းစာကို ကမ်းပေး
လိုက်သည်။

ကာဘာကော့ဗ် ဝင်တိုက်ခိုက်ပြီး၊ နောက်တနေ့တွင် မိုဟာ
မက် ဖာဆေးလ်အား ဘေရွတ်မြို့၌ တွေ့လိုက်ရကြောင်း၊ ဖော်ဇီ
ပြောပြသည့်အတိုင်း သူ့ပါးပေါ်တွင် ဒဏ်ရာတခုပါရှိကြောင်း
ကြေးနန်းသတင်း၌ ဖော်ပြထားသည်။

‘ဖာဆေးလ်ဟာ အဆိုးရွားဆုံး သတ္တဝါတကောင်ပေပဲ’
တဲလ်က ပြောသည်။

‘ကျွန်တော် အိမ်မပြန်ခင်တော့ဘူး’

‘နေဦး ဒေးဗစ်၊ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပဲ မေးပါရစေ၊ ဒီကိစ္စကို
ဖြေရှင်း နိုင်စွမ်းရှိတဲ့ ခင်ဗျားထက် တော်တဲ့ လူတယောက်
ယောက် မိုဆတ်ဒ် အဖွဲ့မှာ ရှိသေးလား’

‘မရှိပါဘူး’

အကယ်၍ ဘေရွတ်မှ တိတ်ခွေကို သူ မယူခဲ့မိလျှင်၊ ဖော်ဇီ
အား မစစ်ဆေးမိလျှင်၊ သင်္ဘောထဲကအခန်းကို မရှာဖွေမိလျှင်

သင်္ဘော စာအုပ်စာရင်းများကို မစစ်ဆေးမိလျှင်၊ မြို့ဇီ၏ ချွတ်
ဖွင်းချွတ်ကို မသိခဲ့မိလျှင် သူတို့တွေ့ ဘာမျှ သိကြမည် မဟုတ်ဟု
ကာဘာကော့ဗ် ပြောပြလိုက်ချင်သည်။

သို့သော် သူ မပြော။

‘ဟုတ်တယ်၊ ကျုပ်တို့လဲ ဒီလိုပဲသဘောရတယ်’
တဲလ်၏ ဖယ်လီဖုန်း မြည်သည်။

‘ဟုတ်ကဲ့၊ ငါးမိနစ်၊ ဟုတ်ကဲ့၊ ကောင်းပါပြီ’
တဲလ်က ကာဘာကော့ဗ်အား လှည့်ကြည့်ပြီး...

‘ဗိုလ်မှူး၊ ဒုတိယထပ်က အစည်းအဝေးခန်းကို တက်သွား
ပါ။ ခင်ဗျား လည်စည်းကိုလဲ ဆွဲဆန့် သွားပါဦး’

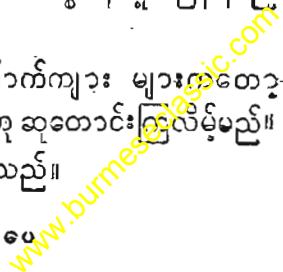
ကာဘာကော့ဗ်၏ ကော်လန်က လည်ပင်းမှာ ထောက်နေ၏။
သူ့ လည်ပင်း ကြိုးဆွဲချ ခံရသလို ဖြစ်နေသည်။

အစည်းအဝေးခန်း အပြင်ဘက်တွင် သတိထားမှဟု သူ့
ကိုယ်သူ့ အရှိန် သတ်လိုက်ရသည်။

စစ်သံမှူးက သူ့ကို အိမ်ပြန်ခိုင်းသည့် အမိန့်ပြန်တမ်း ဖတ်ပြ
မလို့လား စစ်သံမှူးရှေ့ ပြန်အော်နေလို့လည်း အပို။

တဲလ် ဘာတွေ ပြောနေတာလဲ။ အစွရေးသို့ ပြန်ရမည်
ဆိုလည်း ပြန်မည်။

ဆီးရီးယားနှင့် လက်ဘနွန်မှ ပြောက်ကျား များက တွေ့
သူ့ကို အခမရိကန်သို့ပြန်သွားပါစေဟု ဆုတောင်းကြလိမ့်မည်။
ကာဘာကော့ဗ် တံခါးဖွင့်လိုက်သည်။

၅၂ နန်း ခိုးဒိမ်း

ပြတင်းခေါက်နားမှ ကိုယ်လုံး သေးသေးနှင့် လူက လှည့်
ကြည့်သည်။

ဝင်ခဲ့ပါ ဗိုလ်မှူး ကာဘာကော့ဗ်
အစွရေး နိုင်ငံခြားရေး ဝန်ကြီးက ပြောလိုက်သည်။

x

x

x

အခန်း ။ ၁၆ ။

၁၅ မိနစ်အတွင်း၌ ကာဘာကော့ဗ် အပြင်ပြန် ထွက်လာသည်။
ပြုံးချင်သော်လည်း မပြုံးဝံ့။ သူ့ကို သံရုံး ကားတစ်စီးဖြင့်
နေရှင်နယ် လေဆိပ်သို့ ပို့ပေးသည်။

တယ်လာဗစ်သို့ သွားမည့် လေယာဉ်ခရီးစဉ် ၆၀၁ မထွက်မီ
မိနစ် ၂၀ အလိုတွင် ကနေဒါလေဆိပ် အယ်လ် အဲလ် လေကြောင်း
ကုမ္ပဏီ၏ ထွက်ခွာသူများဂိတ်သို့ ရောက်သွားသည်။

ကောင်တာနားတွင် တိုင်းမ်-စ် သတင်းစာ ထွက်ကြီးမှ
သတင်းထောက် မာဂရက် လ်ဒ်စ် ဖင့်ချို ရှိနေသည်။

ကာဘာကော့ဗ်ပစ္စည်း အစစ်ခံနေစဉ် သူမက လာမေးမြန်းသည်။

လက်နက်ပုန်း ရှာဖွေရေး ကိရိယာရှေ့၌အစစ်ခံလည်း လိုက်မေးသည်။

သူက သိမ်မွေ့ စွာပင် ခပ်တိုတို ဖြေကြားသည်။

မာဂရက်သည် ကာဘာကော့ဗ်နောက် တကောက်ကောက် လိုက်သွားသည်။

လေယာဉ် တံခါးပေါက်အထိ ရောက် သွား သော အခါ အယ်လ်အဲလ်လေယာဉ်မှ လုံခြုံရေးမှူး နှစ်ယောက်က သူမအား တားမြစ်လိုက်ကြသည်။

ကာဘာကော့ဗ်သည် ပထမတန်းနှင့် ကမ္ဘာလှည့် ခရီးသည် များအပိုင်း ရိုးရိုးတန်းတို့ကို ဖြတ်၍ စားသောက်ဖွယ်များ စင်ဆောင်နေဆဲဖြစ်သည့် စားဖိုခန်းသို့ သွားသည်။

လေယာဉ်မယ်လေးကို ပြုံးပြပြီး စားဖိုခန်း တံခါးပေါက်မှ ထွက်၍ စားသောက်ဖွယ်ရာများ စင်ဆောင်သော ထရပ်ကား၏စင်ပေါ်သို့ တက်လိုက်သည်။

ထရပ်ကားမှ စင်ကို အောက်ပြန်ချပြီး ဂိုဒေါင်ထဲ မောင်းသွားသည်။

ကာဘာကော့ဗ်သည် ထရပ်ကားပေါ်မှ ဆင်းပြီး ကော်လီနှင့် မိုရှက်ဗီကီးတို့ စောင့်နေသောကားထဲ ဝင်သွားသည်။

ကာဘာကော့ဗ်အား အမေရိကန်နိုင်ငံမှ အစွဲရေး နိုင်ငံသို့ တရားဝင် ပြန်ခေါ်ယူခြင်း ခံလိုက်ရပြီ။

သို့သော်...

သူသည် တရားမဝင်ပဲ ပြန်ရောက်လာခဲ့၏။

ယခုအချိန်မှစ၍ သူ အထူး သတိထားရတော့မည်။

သူ များသွားလျှင် သူ့ နိုင်ငံတော် မျက်နှာပျက်ရမည်။ အမေ

ရိကန်နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးနှင့် အစွဲရေးနိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးတို့

အယ်စာစားပွဲ၌ ဘာတွေ ပြောခဲ့ကြမိန်း သူ မသိရ။

သို့သော်....

အတော်လေး ကျေကျေလည်လည် ဆွေးနွေးဖြစ်ကြမည် ဖြစ်၏။

သူ့အတွက် ညွှန်ကြားချက် များမှာ ယခင်အတိုင်းပင် ဖြစ်သည်။

အာရပ်များကို ဟန့်တားပါ။

ခိုရွက်ဗီကီးမှအပ သူ့တပည့်များ အားလုံးကို ပြန်ခေါ် သွားပြီ။

ကာဘာကော့ဗ် သည် အမေရိကန် များကို တရားဥပဒေ နှစ်ဖက်အပြင်မှ အကြံပေးရမည် ပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်သည်။

သူ့အနေနှင့် အကြံပေးရုံနှင့် မလုံလောက်လျှင် ရန်သူ တစ်ဦး မျက်မြင်သက်သေများ မကျန်ရစ်အောင် လုပ်ရပေ

မည်။

မန်ဟတ်တန်သို့ ပြန်ဝင်အလာတွင် ကားထဲ၌ အတော်လေး စင်ဆောင်နေသည်။

နောက်ဆုံး၌....

ကော်လီက စကား စပြောသည်။

www.burmeseclassic.com

‘ဒီလိုဖြစ်ရတာ ကျုပ် စိတ်မခကောင်းပါဘူး ရဲဘော်ကြီး ရာ...’

‘ကျုပ် ခင်ဗျားရဲဘော်ကြီး မဟုတ်ပါဘူး’

ကဘာကော့ဗိက တည်ငြိမ်စွာ ပြန်ပြောသည်။

‘အကောက်ခွန်ကနေတော့ ပလပ်စတစ်ဗုံးကို တွေ့သွားရင် ဒီနေ့တွေကို ဖမ်းဆီးဖို့ အော်နေကြတယ်၊ ကျုပ်တို့ပဲ ဖမ်းပေးလိုက်ရတယ်’

‘ကိစ္စမရှိပါဘူး ကော်လီ၊ ကျုပ် ခင်ဗျားတို့ကို ကူပါမယ် ရော့... ဒါလေးကို ကြည့်ဖမ်းပါ’

ကဘာကော့ဗိသည် သံရုံးမှ ထွက်လာစဉ် ယူလာသော ဓာတ်ပုံများကို ထုတ်ပေးလိုက်သည်။

ဓာတ်ပုံများ ဆေးမခြောက်သေး။

‘ဒါ ဘယ်သူလဲ’

‘မိုဟာမက်ဖာဆေးလ်တဲ၊ ရော့... သူ့ဖိုင်တွဲ ဖတ်ကြည့်’

ကော်လီ လေချွန်လိုက်သည်။

‘မြူးနစ်ရဲ့ တရားခံပါလား၊ ဒီကောင် သေချာလို့လား လက်တီးရှားက သင်္ဘောသားတွေကတော့ သူ ဟုတ်တယ်လို့ ပြောကြမှာ မဟုတ်ဘူး’

‘အို... ဒါ သူတို့ပြောဖို့မလိုပါဘူး၊ ဆက်ဖတ်ကြည့်၊ ကျုပ်တို့ ဘေဂျတ်မှာတိုက်ပြီး နောက်နေ့မှာ သူ့ ရှိနေတယ်၊ အဲဒီတုန်းက ဒီကောင်ကို ကျုပ်တို့ ဆော်ခဲ့ဖို့ ကောင်းတာ၊ သူ့အဲဒီမှာ ရှိနေမယ်လို့ မထင်ထားဘူး၊ သူ့ပါးပေါ် ကျည်ဆန်ဒဏ်ရာ ရသွား

သယ်လက်တီးရှား သင်္ဘောပေါ်က လက်ဘနွန်သား ငနဲဟာလဲ ပါးပေါ် အမာရွတ်ကြီး ရှိသတဲ့၊ ဖော်ဇီကိုယ်တိုင် ပြောတာပဲ’ ဓာတ်ပုံမှာ ဒါမှာစံကပ်မြို့ ကော်ဖီဆိုင်၌ ရိုက်ယူထားသောပုံ ဖြစ်သည်။

အလင်းရောင် မကောင်းသဖြင့် မှုန်ဝါးဝါး။

‘ခင်ဗျားမှာ နက္ကတစ်ရီယင် ကျုပ်တို့ ‘နာဆာ’ ကွန်ပျူတာနဲ့ ပိုပိုပြင် ပြတ်သားအောင် ကူးယူလို့ ရပါတယ်၊ မရိန်နာ အကာသ စီမံကိန်းကပုံတွေကို ကူးယူယူလိုပေါ့၊ နိုင်ငံခြား ချေးငွှာနက ဘယ်သူနဲ့ ခင်ဗျား စကားပြောပြီးပြီလဲ’

‘ဘယ်သူနဲ့မှ မပြောဘူး’

‘ခင်ဗျားလူခဘွဲ့နဲ့တော့ ပြောပြီးရောပေါ့’

‘အင်း’

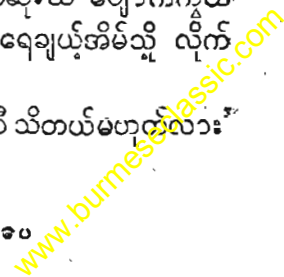
‘ကျုပ်တို့ကို ခင်ဗျား ကူတဲ့အခါမှာ ခင်ဗျား ဧကြံပေးရုံပဲ၊ အလုပ်က ကျုပ်တို့ပဲ လုပ်မယ်ဆိုတာ သူတို့ သဘောပေါက်ရဲ့လား’

‘အင်း’

အစွဲခရား သံအဖွဲ့ရုံးသို့ ရောက်သောအခါကဘာကော့ဗိ နှင့် မိုရှက်ဗ်စကီးတို့ ကားငယ်ပေါ်မှ ဆင်းလိုက်ကြသည်။

ကော်လီ၏ မော်တော်ကား မျက်စိတဆုံးထိ ပျောက်ကွယ်သွားမှ သူတို့နှစ်ဦးသား တက္ကစီငှားပြီး ရေချယ့်အိမ်သို့ လိုက်သွားကြသည်။

‘ကျွန်တော့်ကို ဘယ်မှာရှိမှန်း ကော်လီ သိတယ်မဟုတ်လား’ မိုရှက်ဗ်စကီးက မေးသည်။

‘အေး...ဒါပေမယ့် ဒီကောင် လာမလည်ယင် ကောင်း
မယ်’

ကာဘာကော့ဗ်သည် ယခုအခါ ကော်လီ အကြောင်းထော
ရေချယ်၏ အိမ်ခန်းအကြောင်းပါ မစဉ်းစားတော့ပေ။
ဖာဆေးလ်အကြောင်းသာ သူ စဉ်းစားနေသည်။

x

x

x

အခန်း ။ ၁၇ ။

ဖာဆေးလ်သည်လည်း လင်ဒါ၏ အိမ် မြေညီထပ် ဧည့်ခန်း
ထဲရှိ သူ့ခုတင်ပေါ် ပက်လက်လှဲယင်း အတွေးနယ် ချဲ့နေ
သည်။

ဖာဆေးလ်သည် သူ သိပ်ကြိုက်သော ဆွစ်ဇာလန်ပြည်ဖြစ်
ချော့ကလက်များကို စားနေသည်။

စစ်ဆင်ရေး လုပ်နေစဉ် အာရပ် ပြောက်ကျား များ၏
စားနပ်ရိက္ခာများကိုသာ စားရသည်။

သူတယောက်တည်း နေရသောအခါ ဆွစ်ဇာလန် ချော့ကလက်များကို အရည် ပျော်သည်အထိ လက်ထဲ၌ ချော့မုန့်တတ်သည်။

ထို့နောက် လက်ချောင်းများပေါ် ပေကပ်နေသော ချော့ကလက် အစေးများကို လျှာနှင့် လျက်သည်။

ဖာဆေးလ်မှာ ထိုသို့သော တကိုယ်တည်း အရသာခံစားမှုကလေးများ ရှိသည်။

စိတ်ပညာရှင်၊ ဉာဏ်ကြီးရှင် လူသေးသေးကလေး အာဘူအလီသည် တခါက ကော်ဖီသောက်ယင်း သူ ငယ်စဉ်က အဖြစ်တခုကို ပြန်ပြောပြခဲ့သည်။

သူကလေးဘဝက အိမ်ထဲ၌ လျှောက်သွားနေသော သိုးကလေးတကောင်နှင့် တူသည်ဟု ဆို၏။

ထို့နောက် ဖာဆေးလ်အား ငယ်ငယ်က အမှတ်မိဆုံးသော အရာတခုကို ပြောပြခိုင်းသည်။

ဖာဆေးလ်၏ မိခင်က ကြက်ကို မီးပုံထဲ ခေါင်းငိုက်စိုက်ချ၍ သတ်ခဲ့ပုံကို မှတ်မိကြောင်း ပြောပြသည်။

ထိုစကား ကြားရသောအခါ အာဘူအလီသည် ဖာဆေးလ်ကို အနည်းငယ် ဖြုံသွားသည်။

သို့တစေ ဟာဖက်ဇ်နာဂျီးယား ရွှေ့တွင်တော့ ဖာဆေးလ်ကို သူ မှုတ်ကားဝံ့ပေ။

နာဂျီးယား ကိုယ်တိုင်ကလည်း လူဆန်းတယောက် မဟုတ်လား။

နာဂျီးယားနှင့် အလီတို့ ကျဆုံးခြင်းကြောင့် ဘလက်စကင်တင်ဘ၌ လစ်လပ်သော ခေါင်းဆောင်နေရာကို ဖာဆေးလ်က ဝင်ဖြည့်ရန် ကြံထားသည်။

ထို့ကြောင့် လက်ဘနွန်သို့ မြန်မြန်ပြန်ချင်လှပြီ။

သားသတ်ရုံ ဆန်လှသော ဖေဒါယင်း ပြောက်ကျား နိုင်ငံရေးလောက၌ ဖာဆေးလ် ကြာကြာပျောက်နေလျှင် ပြိုင်ဘက်တဦး အင်အားကောင်းလာဖွယ် ရှိသည်။

အကယ်၍ ဆူပါဘိုးလ် ဘောလုံးပွဲကြီး ဖျက်ဆီးရေးသာ အောင်မြင်သွားလျှင် ဖာဆေးလ်သည် ချီဂျေဗာရာထက်ပင် အကျော်ကြားမည့် ကမ္ဘာကျော် ပြောက်ကျားခေါင်းဆောင်တဦး ဖြစ်လာပေမည်။

နယူးအော်လင်းစ်မှာသာ မိမိ အသတ်ခံရလျှင် မိမိ ရည်ရွယ်ချက်များကို လုပ်နိုင်မည် မဟုတ်။

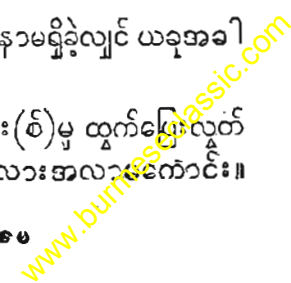
မြူးနစ်မှာတုန်းက ကဲ့သို့ပင် ဖာဆေးလ် အနေနှင့် ကိုယ်ထိ ဆက်ဆောက် သိပ်မလုပ်ချင်။

ဒါက မူလ အကြံအစည်။

သူ လုပ်ရမှာကို မကြောက်။ သူ မသေလျှင် ရရှိမည့် အခွင့်အရေးများကိုသာ သူ တွေးနေမိသည်။

လက်တီးရှားသင်္ဘော၌ ဘာမျှ ပြဿနာမရှိခဲ့လျှင် ယခုအခါ လက်ဘနွန်၌သာ သူ ရှိနေပေမည်။

လက်ရှိ စီမံကိန်းအရ နယူးအော်လင်းစ်(စ်)မှ ထွက်ပြေးလွတ်မြောက်ဖို့မှာ ဖာဆေးလ် အတွက် သိပ်အလားအလာမကောင်း။

သူ့တာဝန်က လေသင်္ဘောကြီး၌ ပုံးနှင့် လှေငယ်လေး တစ်
ပေးစဉ် နယူးအော်လင်းစ် လိပ်ခဲဖရန့်လေဆိပ်၌ အစောင့်ချခေး
ရန်၊ ကာကွယ်ပစ်ခတ်ပေးရန် ဖြစ်သည်။

လှေငယ်ကို အခြားနေရာတခုတွင် လေသင်္ဘော၌ တပ်ဆင်
ပေး၍ မရနိုင်။

ထိုသို့ တပ်ပေးနေစဉ် လေသင်္ဘောမှာ ငြိမ်သက်နေရမည်
မြေပြင်ထိန်းသိမ်း တာဝန်ခံများလည်း လိုအပ်သည်။

လင်ဒါသည် ထိန်းသိမ်းသမားများအား ၎င်းလှေငယ်လေး
မှာ ရုပ်မြင်သံကြားကိရိယာ အသစ်အဆန်းတခုသာဖြစ်ကြောင်း
ညာပြောသားမည် ဖြစ်သော်လည်း သူတို့ မကြာမီ မသက်
ဖြစ်လာကြဖွယ် ရှိ၏။ ပတ်ခတ်၊ သတ်ဖြတ်မှုများ ရှိလာမည်။

လင်ဒါ၏ လေသင်္ဘောကြီးထွက်သွားသည့်အခါ လေဆိပ်
ဖာဆေးလ် ကျန်ခဲ့မည်။ ရဲများ ဝိုင်းလာကြမည်။

ဖာဆေးလ်သည် သူ့ အရည်အချင်းနှင့် သူ့ အလုပ် မမျှတဟု
ထင်သည်။

ကုန်သင်္ဘောပေါ်၌သာ အလီဟာဆန် အသတ်မခံလိုက်
လျှင် ဤတာဝန်ကို သူ့ အား လွှဲပေး၍ရမည်။

ဤအလုပ်မျိုးဖြင့် မိမိ မကျဆုံးသင့်ပေ။

လေယာဉ်ကွင်း၌ ညှပ်ပူးညှပ်ပိတ် မမိလျှင် အကောင်းဆုံး
ထွက်ခွဲပြေးရန် နည်းလမ်းမှာ မဟာမိတ်နိုင်ငံတခုခုသို့ လေယာဉ်
တစင်းကို ပြန်ပေးဆွဲပြေးရန် ဖြစ်သည်။

လိပ်ခဲဖရန့်တွင် ခရီးရှည်သွားမည့် လေယာဉ်များ မရှိ
ကိုယ်ပိုင်လေယာဉ်များသာ စင်ထွက်တတ်သည်။

ကျူးဘားအထိ အရောက်သွားနိုင်မည့် ကိုယ်ပိုင်လေယာဉ်
မျိုးကို ရအောင် ပြန်ပေးဆွဲနိုင်လျှင်တော့ ကောင်းမည်။
သိပ်တော့ မလွယ်။

ကျူးဘားကလည်း သူ့ကို သိပ်အကာအကွယ် ပေးမည်
တော့။

ကတ်စရီသည် လေယာဉ် ပြန်ပေးသမားများကို သိပ်လက်
ခံချင်။

အမေရိကန်အစိုးရကလည်း သူ့ကို သခွပ်ပင်က မီးတကျိုကျို
ထုပ်နေသည်ဆိုတော့ ဖာဆေးလ်အား ဖမ်းပို့ပေးမည်သာ။

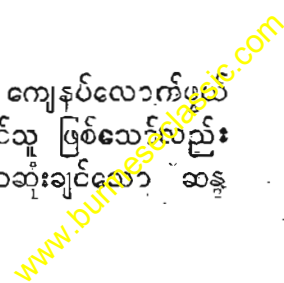
ပြီးတော့ ကိုယ်ပိုင် လေယာဉ်ငယ် တစင်း၌ သူ့အတွက်
ဘေးစားခံ ခရီးသည် အများကြီးရနိုင်မည် မဟုတ်။

ကမ်းရိုးတန်း လေတပ်စခန်း ခြောက်ခုခန့်ဆိုမှ တက်လိုက်
တာကြမည့် အမေရိကန် တိုက်လေယာဉ်များ လက်ထဲမှလည်း
ဆိုယ်ပိုင်လေယာဉ်တစင်းသည် လွတ်အောင် ပြေးနိုင်စွမ်း ရှိမည်
ထင်။

မက္ကဆီကို ပင်လယ်ကွေ့ထဲ ပျက်ကျသည့် လေယာဉ်ပေါ်
သူ ပါမသွားချင်ပါ။

ဒါ ငတုံးတော့ အလုပ်။

ဖာဆေးလ်သည် လိုအပ်လာလျှင် သူ့ ကျေနပ်လောက်ဖွယ်
အကြောင်းများဖြင့် ရဲရဲဝံ့ဝံ့ အသေခံနိုင်သူ ဖြစ်သော်လည်း
ညက်ဆိုးသူတိုင်း တယောက်ပမာ သေဆုံးချင်သော ဆန္ဒ
မရှိပေ။

နယူးအော်လင်းစ် နိုင်ငံတကာ လေဆိပ်သို့ ခိုးဝင်နိုင်သည့် တိုင် လစ်ဗျားသို့ မည်သည့်လေကြောင်း ကုမ္ပဏီ၏ လေယာဉ်မှ ဧရာဝတီအောင် မပျံသန်းနိုင်။

လမ်းခုလတ်၌ ဓာတ်ဆီဝင်ထည့်ရမည်။

ဓာတ်ဆီ ဖြည့်ရာအရပ်၌ လေယာဉ်ပေါ်မှ ဆင်းသည်နှင့် သူ့ကို ဖမ်းကြမည်။

လေကြောင်း ပျံသန်းမှု အားလုံးကို ခေတ္တ ရပ်ဆိုင်းထား လိုက်ကြရမည်။

ဖာဆေးလ်၏ ဘူမိနက်သန် မှန်ရာ နေရာမှာ ဤအောင်လံ ခံပြီးနောက် ရွှေတန်းစစ်မျက်နှာမှ တပ်သားများကို အုပ်ချုပ် ရမည့် ဘေဂျက်မြို့ပင်တည်း။

ထို့ကြောင့် နယူးအော်လင်းစ်၌ သူ မည်သည့် နည်းနှင့်မှ အသေမခံနိုင်။

လင်ဒါသည်နည်းနာပိုင်းအရ အောင်မြင်အောင်လုပ်နိုင်မည် အရည်အချင်း ပြည့်ဝသူ ဖြစ်သည်။

ဖြစ်အောင်လုပ်လိုသည့်ဆန္ဒရှိသူများ ဖာဆေးလ် တွေ့ပြီးပြီး ဝါလီယာလည်း သူ့ကို ထိန်းချုပ်နိုင်ပုံရ၏။

လေဆိပ်၌ နောက်ဆုံး မိနစ်ပိုင်းအတွင်း ပြဿနာ တခု ရှိမည်။

ထိုကိစ္စကို ဖာဆေးလ် စီမံပေးနိုင်လျှင် သူ တကယ်သွား စရာမလို။ သေရွတ်တွင် မိုက်ခွက် လက်ထဲကိုင်လျက် ရောက်ရှိ နေမည်။

နယူးယောက်သို့ ပြုတ်တု ဆက်သွယ်ရေး စနစ်ဖြင့် သူ၏ နှစ်ပုံနှင့် သူ့ မိနစ်ခွန်းကို ကမ္ဘာတလွှား ရုပ်မြင်သံကြား စက်များ သို့ မိနစ်ပိုင်းအတွင်း ပို့လွှတ်နိုင်မည်။

နယူးအော်လင်းစ်သို့ နောက်ဆုံးအချိန်ကျမှ ကပ်ပြီး ခိုးသွင်း ဘာသော ဝါလီယာ၏ ဩဇာခံ လက်ဖြောင့် သေနတ်သမား ထုသောလျှင် လိုအပ်သည်။

သူတို့ တာဝန်မထမ်းရွက်မီ သူတို့၏ တာဝန် ဝတ္တရားကို အချိန်ကျမှ အသိပေးရမည်။

ဤကိစ္စတော့ ဖြစ်နိုင်သည်ဟု ဖားဆေးလ် ဆုံးဖြတ်လိုက် ။ ဗုံးဆန်များ ပါသော လှေငယ် ပြီးစီးသည်အထိ၊ နယူး အော်လင်းစ်မြို့သို့ ရောက်ရှိသည်အထိ၊ သူ စောင့်ကြည့်မည်။

ထိုနောက် သူ လစ်ပြေးရုံသာရှိ၏။

အခန်း ၂၁၀။

ဖာဆေးလ်၏ အမြင်၌ လင်ဒါ၏ ဗုံးကြီး တည်ဆောက်မှုမှာ လွန်စွာမှ နှေးကွေးလွန်းသည်ဟု ထင်ရ၏။

လင်ဒါသည် လေသင်္ဘောကြီး တည်ဆောက်နိုင်စွမ်း ရှိသမျှ ဗုံးများကို အရေအတွက်များများ တပ်ဆင်ပေးရန် ပလပ်စတစ် ဗုံးများကို တောင်းခံခဲ့သည်။

သူ တောင်းသလောက် ရရှိမည်ဟု သူမထင်ခဲ့။ ယခုလက်ထဲ ရောက်လာတော့ သူ အပြည့်အဝ အသုံးချရန် ဆုံးဖြတ်ထား သည်။

အဓိက ပြဿနာမှာ အလေးချိန်နှင့် ရာသီဥတု။ လေသင်္ဘောကြီးသည် ဘောလုံးပုံ ကျင်းပသကဲ့သို့ပင် မည် သည့်အချိန်၌မဆို ပျံသန်းနိုင်သည်။

သို့သော် မိုးရေရှိလျှင် အလေးချိန် ပိုလာမည်။ ယမန်နှစ်က တနိုင်လုံး ပျမ်းမျှ မိုးရေချိန်ထက်ပို၍ နယူး အော်လင်းစ်မြို့သည် မိုးရေချိန် ၇၇ လက်မ ရခဲ့သည်။

မိုးဖွဲ မိုးစက်ကလေးများ လေသင်္ဘော၏ ကိုယ်ထည် အခွံ ကြီးပေါ်ကျနေလျှင် ပေါင် ၃၀၀ အလေးချိန်စီးမည်။

အပေါ် ပျံတက်နိုင်စွမ်းကို လျော့နည်းစေမည်။ လင်ဒါသည် ဤကိစ္စကို ထည့်တက်ပြီးသား ဖြစ်သည်။

နေသာသောနေ့တွင် အပူချိန်တိုးခြင်းကြောင့် လေသင်္ဘော ကိုယ်တွင်းမှ လေထက် ပေါ့ပါးသော ဟီလီယမ် ဓာတ်ငွေ့သည် ဝိ၍ပူပြီး ပို၍ ပေါ့ပါးလာမည်။

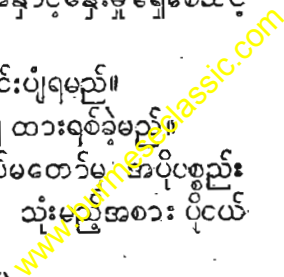
သို့သော် ကြိုတင် စီမံမထားလျှင် မိုးကြောင့် အားလုံး ပျက်စီးနိုင်သည်။

လေသင်္ဘော ပျံတက်ရန် အဆင်သင့် ဖြစ်နေချိန်၌ မြေပြင် ဆိန်းသိမ်းရေး သမား အချို့ကို ပစ်သတ်ပြီး ဖြစ်ရမည်။

လေထဲသို့ ပျံတက်နိုင်ခြင်းအတွက် နှောင့်နှေးမှု ရရှိစေသင့် ပေ။

လေသင်္ဘောကြီး ပျံရမည်၊ ချက်ခြင်းပျံရမည်။ မိုးရွာလာလျှင် လှေငယ်ကို ဖြုတ်ချ ထားရစ်ခဲ့မည်။

အယ်လ် ဒရစ်ချီ ကုမ္ပဏီသည် ရေတပ်မတော်မှ အပိုပစ္စည်း အဖြစ် ထုတ်ရောင်းသော လေသင်္ဘောကို သုံးမည့်အစား ပိုင်ငံ

သော လေသင်္ဘောကို သုံးခြင်းမှာ လင်ဒါအတွက် အားနည်း
ချက်တခု ဖြစ်နေရ၏။

ခြောက်တန်းမျှ လေးသော ရေခဲတုံးများပါသည့် ရေတပ်
မတော်၏ လေသင်္ဘောများကို သူ မောင်းဖူးသည်။

နေပူသောအခါ အရေပျော်ကျကုန်သည်။

အခဲလိုက်၊ အပြင်လိုက်၊ အချပ်လိုက် လျှောက်ကျကုန်သည်။
၎င်းတို့သည်အယ်လ်ဒရစ်ချ် လေသင်္ဘောထက် အရွယ်အစား
ရှစ်ဆမျှ ကြီးမားကြသည်။

အလေးချိန် မျှတမှုသည် လှေငယ် တခုလုံးနှစ် သော်လည်း
ကောင်း၊ လေးပုံသုံးပုံမျှ သော်လည်းကောင်း တိကျဖို့လိုသည်။

ထိုအတွက် လိုအပ်သောအပြောင်းအလဲများကို လုပ်ရသော
ကြောင့် အချိန် အနည်းငယ် ပိုကြာသွားသည်။

ဆူပါဘိုးလ် ဘောလုံးပွဲကြီး ကျင်းပရန် တလကျော်အချိန်
ကျန်ရှိသေးသည်။

ထိုတလအတွင်း နောက်ဆုံး နှစ်ပတ်လောက်မှာ အခြား
ဘောလုံးပွဲများသို့ လေသင်္ဘော လျှောက်မောင်း ပေးခြင်းဖြင့်
အချိန်ကုန်သွားစေမည်။

ထိုကြောင့် တကယ် အလုပ်လုပ်ရန် ၁၇ ရက်ကျန်မည်။

နောက်ဆုံး အချောကိုင်ရန် အလုပ်တခုအတွက် အချိန်
သေးသည်။

၎င်းကား ဒဿမ ၁၇၇ ကယ်လီဘာ ကျည်ဆန်မြားပေါင်း
၉၄၄ ခု ပါရှိမည့် မိုးခွက် ပုံစံငယ် ဖြစ်သည်။

၎င်းတို့ကို ဖောက်ခွဲသည့်အခါ ကိုက် ၆၀ အကွာအဝေးမှ
ထော့ရန်ပေ ၁၀၀၀ ပတ်လည်သို့ ပြန်ကျ ထိမှန်မည်။

မြားတခုစီသည် အားကောင်းသော ရိုင်ဖယ်တလက်မှ ပစ်
သည့် အရှိန်နှုန်းဖြင့် ၁.၀၇ စတုရန်း ပေကွက်အတွင်း ထိမှန်
မည်။

ထိုစတုရန်းပေအတွင်း မည်သည့်အရာမှ အသက်မရှင်နိုင်။

လေသင်္ဘော ယာဉ်ငယ်အောက်မှာ တပ်ဆင် ဖောက်ခွဲမည့်
ဇာကယ် ဗုံးကြီးသည် ပုံစံ ငယ်ထက် မျက်နှာပြင် ခေါ်ယာနှင့်
အလေးချိန် ၃၁၇ ဆ ကြီးမားပြီး တူလိန်း ကစားကွင်းကြီး

အပြည့် လာရောက် ကြည့်ရှုမည့် ပရိသတ်ဦးရေ ၈၀၉၈၅
အတွက် လူတဦးလျှင် ကျည်ဆန်မြား ၃.၅ စင်းနှုန်းပါရှိသည်။

လင်ဒါသည် လှေငယ်၏အရေခွံအတိုင်း အထူရှိသည့် ဖိုင်ဘာ
နွန်သားစကို ပုံစံငယ်ဗုံးတိုင် ဖုံးအုပ်နေစဉ် အလုပ်ရုံထဲသို့
အဆေးလ် ဝင်လာသည်။

လင်ဒါက သူ့ကို စကားမပြော။

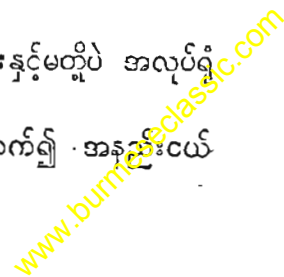
ဖာဆေးလ်သည် ခုံရှည်ပေါ်မှ ပစ္စည်းကို အရေး တစိုက်
ကြည့်။

ဘာမှန်းတော့ သူ သိသည်။

အံ့လည်း အံ့ဩမိသည်။

ဖာဆေးလ်သည် ဘာကိုမျှ လက်ဖျားနှင့်မတိုပဲ အလုပ်ရုံ
အရလုံးကို လှည့်ပတ်ကြည့်သည်။

သူတို့နှစ်ဦး ဆောက်လုပ်မှုနှင့် ပတ်သက်၍ အနည်းငယ်
ဆွေးနွေးကြသည်။

ဝ နန်း ခိုးသိမ်း

ထိုနောက်—

ဖာဆေးလ်က—

‘ခင်ဗျား တလပဲ လိုတော့တာ၊ ဘာလို့ ပလပ်စတစ်ဗုံးတွေ ထည့်သေးလဲ’

‘အသင့်မဖြစ်သေးဘူး၊ အလျင်ဆုံး စမ်းသပ်ကြည့်ရဦးမယ် ကျုပ် ဘာကုရမလဲ’

‘ဒီပစ္စည်းရဲ့ ပေါက်ကွဲမှုအားကို သိရဲ့လား’

ဖာဆေးလ်က ခေါင်းခါသည်။

‘ဒီဟာက အသစ်အဆန်းပဲ’

‘ဒီဟာမျိုး ပေါက်ကွဲတာ မြင်ဖူးသလား’

‘ဟင့်အင်း၊ ဒီဥစ္စာ ၈-၄ ပလပ်စတစ်ဗုံးထက်ပို အားပြင်း တယ်လို့ ကျုပ်ကို ပြောပြလိုက်တာပဲ၊ မြူဇီ အိမ်တခုလုံး ဘာ ဖြစ်သွားသလဲ ခင်ဗျား မြင်သားပဲ’

‘နံရံမှာ အပေါက်ကြီး ပေါက်သွားတာတော့ တွေတာပဲ ဒီလောက်နဲ့ ကျုပ် ဘာမှမပြောနိုင်ဘူး၊ ခင်ဗျား မသိသေးယင် သိထားသင့်တယ် ဖာဆေးလ်၊ ဟောဒီ လက်တွေ့ အသုံးချနည်း လမ်းညွှန်စာအုပ်ကို ဖတ်ထားစမ်းပါ၊ တွေ့ပါလိမ့်မယ်၊ ခင်ဗျား နားမလည်တဲ့အပိုင်း ကျုပ် ဘာသာပြန် ပေးမယ်၊ ဟောဒီ မြားတွေကို ဖောက်ခွဲတဲ့အခါကျ အပိုင်းပိုင်းအစစ ဖြစ်မှုသွား စေချင်ဘူး၊ ကျုပ် နားထိုင်းကျောင်း ၇၅-ခုကို လူနာတွေ ပြည့်အောင် မပို့ပေးချင်ဘူး၊ မြားတွေနဲ့ ပလပ်စတစ်ဗုံး တွေက ကာကွယ်ဖို့ကြားခံ အားလျော့ ကိရိယာ ဘယ်လောက် လိုမယ် မသိသေးဘူး’

‘ကလေးမိုးရဲ့ အမျိုးအစားမြေမြှုပ်ဗုံးတွေမှာ ဘယ်လောက် ထိုသလဲ ကြည့်ပေါ့’

‘ဒါနဲ့ မရဘူးလေ၊ ကျုပ်က ပိုကြီးတဲ့ပေါက်ကွဲအား၊ အကွာ အဝေး ပိုများတဲ့ အတိုင်းအတာနဲ့ လုပ်ရမှာ၊ ဒီလောက်ကြီးတဲ့ ဘာမျိုး ဘယ်သူမှ မလုပ်ဖူး သေးဘူး၊ ကလေး မိုးရဲ့ ဗုံးဟာ ကျောင်းစာအုပ် အရွယ် ရှိတာ၊ ဒီဟာက အသက်ကယ် လှေ ဘင်းအရွယ် ရှိတယ်’

‘ဖောက်ခွဲတဲ့အခါ ဒီလှေငယ်ကို ဘယ်မှာ ထားမလဲ’

‘ပေ ၁၀၀ အမြင့်၊ ကစားကွင်းရဲ့ ကိုက် ၅၀ စည်းမျဉ်း ပေါ်က ထားမယ်၊ ကစားကွင်းရဲ့ အလျားနဲ့ မျဉ်းပြိုင် ရှိစေ ချေ၊ ကစားကွင်းရဲ့ မျဉ်းကွေးနဲ့ လှေငယ်ဗုံးရဲ့ မျဉ်းကွေး လိုက် လျောညီအောင် လုပ်ထားတာ ကြည့်ပါလား’

‘ဒီတော့’

‘ဒီတော့ မြားတွေကို ကိုယ် လိုချင်သလို မျဉ်းကွေးအတိုင်း ဖြန့်ကျဲ ပေါက်ထွက်စေဖို့ ကျုပ် သေချာအောင် လုပ်နိုင်မှ ဖြစ် ချေ၊ ဒီပုံစံငယ်ကို ဖောက်ကြည့် ပြီးယင် လိုအပ်ချက်တွေကို မြင်သွားရမှာပဲ’

လင်ဒါက ခုံရှည်ပေါ်မှ ပစ္စည်းကို လက်နှင့်ပုတ်ယင်း ပြော ထိုက်သည်။

‘ဒီထဲမှာ ပလပ်စတစ်ဗုံးကိလိုက် ထည့်ထားတယ်’

‘အင်း’

‘ဒါကိုဖောက်ယင် ရဲတွေဘာတွေ ကြားသွားမှာပဲ၊ ရောက် တာမှာပဲ’

www.burmeseclassic.com

၇၂ နိုးသိက်

‘အဲဒါလို့မဖြစ်အောင် ကျုပ် လုပ်နိုင်တယ်’

‘ရဲ့တွေ့မရောက်လာခင် ခင်ဗျား လိုချင်တဲ့ အဖြေတွေကို လေ့လာဖို့ အချိန် မရနိုင်ပါဘူး’

‘ရမယ်’

‘ခင်ဗျား...ခင်ဗျား...လုပ်တာ မဟုတ်သေးဘူးဗျာ’

‘မပူပါနဲ့’

‘ခင်ဗျားရဲ့ တွက်ချက်မှုတွေကို ကျုပ် စစ်ဆေးပါရလား’

ဖာဆေးလ်သည် လင်ဒါ၏စမ်းသပ်မှုကို တားခွင့်ရရန် အကြံထုတ်နေသည်။

‘သဘောပဲလေ၊ တခုတော့ မှတ်ထား၊ ဒီဥစ္စာ တကယ့် ဝယ်ပုံစံဗုံးကြီးရဲ့အချိုးကျလုပ်ထားတဲ့ ဘေးတဘက်ခြမ်းပုံစံပဲ မဟုတ်ဘူး’

‘ကောင်းပါပြီ မစ္စတာလင်ဒါ’

ဒါလီယာ အမှိုက် ထွက်သွန်သောအခါ ဖာဆေးလ်က ဘူးအား လင်ဒါ၏အကြံကို ဖွင့်ပြောပြသည်။

‘သူ့ကို မင်းကိုယ်တိုင် ပြောကြည့်ဦး၊ ဗုံးကြီးဟာ သူ့ဘာသာသူလဲ အလုပ်ဖြစ်မှာပဲ၊ ခုလို စမ်းကြည့်ယင် အားလုံး ဒုက္ခ ရောက်သွားနိုင်တယ်၊ ဒီလို အရဲစွန့်တာမျိုးတော့ လက်ခံလို့ မဖြစ်ဘူး’

ဖာဆေးလ်က အာရပ်လို ပြောသည်။

‘ဗုံးအကြီးဟာ ထင်သလို မဖြစ်လာယင် ဘယ်နှယ်လုပ်မလဲ၊ ချွတ်ယွင်းချက် လုံးဝ မရှိမှ ဖြစ်မှာ’

‘ဒီလောက်ကြီး တိကျဖို့ မလိုပါဘူး’

‘အိုး...သူ့အတွက်ရော ကျွန်မအတွက်ပါ တိကျဖို့ လိုတယ်’

‘ငါတို့ နဂိုကတည်းက စီစဉ်ထားတဲ့ အတိုင်း ဖြစ်ယင် နှာပဲ၊ ခုတိုင်းဆို လုံလောက်နေပြီပဲ’

‘ရဲ့ဘော် ဖာဆေးလ်၊ ခုလာမယ့် ဇန်နဝါရီလ ၁၂ ရက်နေ့မှာ အဲဒီ ဂွန်ဒိုလာ ယာဉ်ငယ်ပေါ်က ခလုတ်ကို နှိပ်ခြင်းဟာ မိနက်ကယ်လင်ဒါရဲ့ ဘဝ တသက်တာမှာ နေ့ခင်းဆုံးအလှမ်းတခုပဲ ဖြစ်လိမ့်မည်၊ ဒီနောက်ပိုင်း ဘာတွေ ဖြစ်မယ်ဆိုတာ သူ့မြင်ခွင့် မဟုတ်ဘူး၊ ကျွန်မလဲ မြင်ရမှာ မဟုတ်ဘူး၊ ဒါက သူ့အတွက် လိုက်ဖို့ ကျွန်မကို ခေါ်သွားယင်ပေါ့၊ နောက်ဆုံး ဘာဖြစ်သလဲ ဆိုတာ ကျွန်မတို့ သိဖို့ လိုမယ် မဟုတ်ဘူး’

‘အေး ငါနားလည်ပါပြီ၊ မင်းဟာ အာရပ် ရွှေတန်း တပ်သားတဦးထက် မိုက်ကယ်လင်ဒါရဲ့ လေသံနဲ့ ပိုတူလာပြီဏော’

‘ဒါကတော့ ရှင် ဉာဏ်နည်းလွန်းလို့ပဲ’

‘လက်ဘနွန်မှာသာဆိုယင် မင်းကို ဒီစကားကြောင့် ငါ့ဘဝ စစ်လိုက်ပြီမှတ်’

၇၄ နိဗ္ဗာန် စိုးသိမ်း

ကျွန်မတို့ လက်ဘနွန်ကို ရောက်ဖို့ အဝေးကြီး လိုသေးတာ
ရဲဘော် ဖာဆေးလ်၊ ရှင်ရော ကျွန်မရော လက်ဘနွန်ကို ပြန်
တွေ့ခွင့်ရတဲ့ အခါကျယ်င် ရှင် ကျွန်မကို သွတ်ဖို့ ကြိုးစား
ကြိုးစားကြည့်ပေါ့

x

x

x

အခန်း ၂၁၉

ဒေါက်တာ ရေချယ် ဘော်မင်သည် တောင်ပိုင်း ဘုရားရှင်
မြို့နယ်ရှိ ဘုမ္မဝေးဟောက်စ် အဆောက်အအုံအတွင်းရှိ စားပွဲ
တလုံး၌ ထိုင်နေသည်။

ဤ မူးယစ်ဆေးမြတ်သူများ ပြန်လည် မျိုးထောင်ရေးဌာန
ကြီးနှင့်ပတ်သက်၍ သူမ မေ့မရနိုင်သော အရာ များစွာရှိသည်။

သူမသည် ဖြစ်သလို ဆေးသုတ်ထားသော နံရံများ ဝန်းရံ
ထားသည့် အခန်း ကျဉ်းကျဉ်းကလေးနှင့် အလှူခံ ကောက်ယူခဲ့

သောပရိသဘာဝဓိကိကြည့်ကာ ဤဌာန၌ သူမဆန္ဒအလျောက်
သောနာဝန်ထမ်းအဖြစ် တာဝန်ထမ်းခံစဉ် သူမကုသပေးခဲ့သော
နာသား အကဲဖြတ်ပေးခဲ့သော စိတ်ထောင့် ဝေဒနာရှင်များ
အကြောင်းကို ပြန်စဉ်းစားသည်။

ဤအခန်းကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာသော သတိရ အောက်မေ့
ဖွယ်ရာများကြောင့် 'အက်ဒီစတိုင်းလိစ်' နှင့် တွေ့ဆုံသည်။

ဤနေရာကို သူမရွေးချယ်လိုက်ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။
တံခါးခေါက်သံ ထိုးထိုး ကြားရသည်။

စတိုင်းလိစ် ဝင်လာသည်။
ထိပ်ပြောင်ပြောင် မျက်လုံးကစား ကြည့်တတ်သော လူ
တဦး။

မုတီးဆိတ်တော့ ရိတ်လဒ်သည်။
သူ မေးစေဖျားကို တစ်ရှူးစက္ကူလေး ကပ်ထားသည်။

စတိုင်းလိစ်သည် မပြုံးဝံ့ ပြုံးဝံ့နှင့် ပြုံးပြုံး ဆွဲဦးထုပ်ကို
လက်နှင့် ဆွဲနေမိသည်။

'ထိုင်လေ အက်ဒီ၊ ရှင် နေကောင်းတယ်နော်'
'ဟုတ်ကဲ့ ဒေါက်တာဘော်မင်'

'ရှင် ဆွဲသင်္ဘော လုပ်ငန်းရော အဆင်ပြေရဲ့လား'
'အမှန်အတိုင်းပြောရမယ် ပျင်းစရာကောင်းပါတယ် ဒေါ့ပေ

မယ့် ကျွန်တော် ကြိုက်ပါတယ်၊ ကျွန်တော့်ကို အဲဒီအလုပ်
ရအောင် ဒေါက်တာပဲ လုပ်ပေးလိုက်တာကလေး'

'အို ကျွန်မ ရှင်ကို အလုပ်သွင်းမပေးပါဘူး၊ ဟိုလူ့ ကို ရှင်ကို
ထည့်စဉ်းစားဖို့ ပြောပေးရုံတင်ပါ'

'ဟုတ်ပါတယ်...၊ ဒါကြောင့်လဲ အလုပ်ရတာ မေါ့၊
ဒေါက်တာရော ဘယ်လိုလဲ၊ နည်းနည်း ပြောင်းလဲထားတယ်
နော်၊ အဲပိုပြီး ကြည့်ကောင်းလာတယ်၊ စိတ်ချမ်းသာလာ
တယ်ထင်ပါများ၊ အေးလေ ဒေါက်တာက ဆရာဝန်ပဲ ပိုသိ
မှာပေါ့'

အက်ဒီက ရယ်လိုက်သည်။
အက်ဒီ ပိုလောကြောင်း ရေချယ်တွေ့ရသည်။

လွန်ခဲ့သော သုံးနှစ်က အက်ဒီသည် တနေ့ ၇၅ ဒေါ်လာဖိုး
ရွှေရန် အိန်းဖြူဖိုး ရရန်အတွက် နော်ဗော့ခ်မြို့မှ ပေးလေးဆယ်
ရှည်သော ငါးဖမ်း သင်္ဘောဖြင့် စီးကရက်မှောင်ခို သွင်းခြင်း

ကြောင့် အဖမ်းခံခဲ့ရသည်။
ထိုအချိန်မှစပြီး သူ့ကို ရေချယ် တွေ့ဆုံခဲ့ရသည်။

ထိုနောက် ဤအဆောက်အအုံကြီး၌ အက်ဒီအား မကြာ
မကြာ လာတွေ့ခဲ့ရသည်။

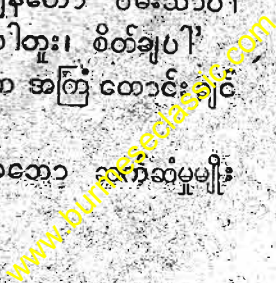
နာရီပေါင်း များစွာ စကားပြောကြရသည်။
ထိုစဉ် အက်ဒီအည် အော်ဟစ်နေတတ်၏။

'ကျွန်တော့်ကိုဘာကိစ္စအတွက်တွေ့ချင်ရတာလဲ ဒေါက်တာ၊
ဒေါက်တာကို အခုလိုပြန်တွေ့ရတာ ကျွန်တော် ဝမ်းသာပါ

တယ်၊ ကျွန်တော် ဆေးပြန်မကိုင်တော့ပါဘူး၊ စိတ်ချပါ'
'ကျွန်မ သိပါတယ် အက်ဒီ၊ ရှင်ဆီက အကြံ ထောင်းချင်

လို့ပါ'
သူမသည် အက်ဒီနှင့် အလုပ်ကိစ္စသဘော သဘောဆုံမှုမျိုး

ခွဲလိမ့်မည်ဟု မမျှော်လင့်ခဲ့။
ကေသရာဇာဇာဇေ

ယခုထိုသို့ လုပ်ရသဖြင့် စိတ်ထဲ၌ အနှောင့်အယှက် ဖြစ်သွားသည်။

ရှင်နဲ့ထော့ ဘာမှ တိုက်ရိုက် မပတ်သက် ပါ ဘူး၊ ကျွန်မရှင်းပြမယ်၊ ရှင် ဘယ်လိုထင်တယ်ဆိုတာ ပြီးတော့ ပြောပေါ့၊ အက်ဒီသည် သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

သူ အနည်းငယ် စိတ်သက်သာသွားသည်။
'လှေဘဝင်းလိုချင်တယ် အက်ဒီ၊ နည်းနည်း ပုံစံ ဆန်းပြားတဲ့ လှေတစ်စင်း'

'ကျွန်တော် ဆွဲသင်္ဘောမှာပဲလုပ်တယ် ဒေါက်တာ'
'ဒါ ကျွန်မသိပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် ရှင်က မိတ်ဆွေ ပေါများတယ် မဟုတ်လား အက်ဒီ၊ လှေတွေပေါ်မှာ မဟုတ်က ဟုတ်က လုပ်တတ်တဲ့ လူတွေကို ကျွန်မ တယောက်မှမသိဘူး၊ ဒါကြောင့် ရှင်ကို ကူညီခိုင်းတာပေါ့'

'ကျွန်တော်နဲ့ ဒေါက်တာနဲ့ အမြဲတမ်း ညှိနှိုင်းလို့ရတယ်နော်' အင်း.....

'ကျွန်တော် ဆေးဖြတ်တုန်းက ဒေါက်တာကို ပြောခဲ့သမျှတွေ ဘယ်သူမှ ပြန်မပြောဘူး မဟုတ်လား' တင့်အင်း

'ဒါဖြင့်... မေးလေ၊ ဘယ်သူက သိချင်လို့လဲ' ရေချယ်က ခဏဆိုင်းပြီးမှ အဖြစ်မှန် အားလုံးကို ဖွင့်ပြောသည်။

'အဲဒီကိစ္စ အက်ဖီဘီအိုင်ကလဲ၊ လာမေးသွားပြီ၊ အဲဒီ ငနဲ တခကောင် လူရွှေသူရွှေမှာ ကျွန်တော့်ဆီ တန်းပြီးမေးတာပဲဗျာ၊

ကျွန်တော် မကြိုက်ဘူး၊ ကျွန်တော့် အပေါင်းအသင်း တချို့ကို လျှောက်မေးခဲ့ပြီးပြီ ထင်ပါလို့'

ရှင် ဘာမှ မပြောပြဘူး မဟုတ်လား၊ အက်ဒီက ပြုံးပြီး၊ မျက်နှာနီသွားသည်။

'ကျွန်တော် သူတို့ကို ဘာမှ မပြောပြ နိုင်ပါဘူး၊ ဘာမှ ဘူး၊ သူတို့အတွက် ကျွန်တော် ဘာမှ မစဉ်းစားပေးဘူး၊ သူတို့ လျှောက်မေးနေကြတုန်းပဲလို့ ကြားတာပဲ'

ရေချယ်က စောင့်နေသည်။
သူ့ကို သိပ် တုန်းအား မပေးချင်။

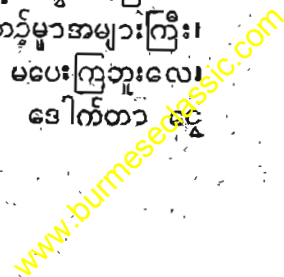
အက်ဒီသည် သူ့ အင်္ကျီကော်လန်ကို ဆွဲဆန့်ပြီး၊ မေးစေ့ကို ထောင့်ပတ်သည်။

တဖန်...လက်ဝါးနှစ်ဘက်ကို ပေါင်ကြားထဲ ထည့်သည်။
'ဒီလှေပိုင်တဲ့လူကို ဒေါက်တာ စကားပြောချင်တယ်ပေါ့၊ ဒေါက်တာ မိတ်ဆွေတွေက ပြောချင်တာ မဟုတ်လား'

'ဟုတ်တယ်'
'စကားပြောရုံပဲနော်'

'စကားပြောရုံပဲ'
'ပိုက်ဆံပေးရမယ်နော်၊ အဲ...ကျွန်တော့်အတွက် ပြောတာ မဟုတ်ဘူး၊ ဒေါက်တာကျေးဇူးတွေ ကျွန်တော့်မှာ အများကြီး၊ သူ့ လူတွေက ဘယ်ဟာမှ အလကား မပေးကြဘူးလေ၊ ကျွန်တော့်မှာ နှစ်ရာလောက်တော့ ရှိတယ်၊ ဒေါက်တာ ငနဲ အကဲအခဲရှိယင် ပြော'

'ငွေအတွက် မပူပါနဲ့'

၈၀ နွဲ့ ခိုးသိမ်း

‘ကျွန်တော့်ကို အဲဒီလောက် ကမ်းခြေ ကင်းလှည့်မော်တော်
တွေပုံက ဝပြီး ပြန်ပြောပြပါဦး’

ရေချယ် ပြောစဉ် အက်ဒီက နားထောင်သည်။

တချို့နေရာ၌ မေးခွန်း တခုနဲ့ နှစ်ခုနဲ့ မေးသည်။

‘ကျွန်တော် မကူညီနိုင်ယင်လဲ စိတ်မဆိုးနဲ့ ဒေါက်တာ
တခါတလေ သတင်းဆိုတာ ကျွန်တော့်ဆီ အလိုလိုရောက်လာ
တာပဲ။ ကျွန်တော် နားစွင့်နေမယ်လေ’

‘သေသေချာချာ နားထောင်နော်’

‘စိတ်ချ....’

x x x

အခန်း ။ ၂၀ ။

ဟယ်ရီလိုဂင်သည် သူ၏ ပစ်ကပ် ကားဟောင်း၊ ကားအို
ကြီးကို ယူနိုက်တက်မီးသုံးကုမ္ပဏီ၏ အကြီးစားစက်ယန္တရား
ပစ္စည်း ခြံဝင်းအစုန်း ပတ်လည်တလျှောက် မေခင်းနှင့်သွား
လေသည်။

သူ့အလုပ်က ညစောင့်အလုပ်။
တန်းစီထားသော ဘူခိုဇာများနှင့် သဲကျုံးယာဉ်များကြား
အကဲခတ်သွားသည်။

သူ့တာဝန်က သူ့ခိုးများနှင့်အဖျက်သမားများကို ကြည့်ဖို့
သို့သော် တယောက်မှ မရှိ။
ဤနေရာ၌ မိုင်ပေါင်းများစွာအတွင်း လူစိမ်းတယောက်မှ
မဝင်လာတတ်ပေ။

အားလုံး ကောင်းပါသည်။
သူ သွားတော့မည်။
ပင်ဆယ်ပေးနီးယား တောင်တန်းကြီးများကို ဖဲ့ထုတ်
ထားသော မီးသွေးတိုင်း အမြောင်းကြီးဆီသို့ ဖုန်ထူသော
လမ်းကလေးအတိုင်း ဆက်လက် မောင်းနှင်သွားသည်။

၎င်းအမြောင်းကြီးမှာ ရှစ်မိုင် ရှည်လျားပြီး၊ နှစ်မိုင်ကျယ်
သည်။

တောင်နံရံတလျှောက် မြေတူးစက်ကြီးများ ဆက်လက်
တူးဖော် ဖဲ့ထုတ်နေသည်နှင့်အမျှ ၎င်းအမြောင်းကြီးမှာ ပိုမို
ကျယ်ပြန့် နက်ရှိုင်းလာသည်။

တနေ့ နှစ်ဆယ်လေးနာရီလုံးလုံး။ တပတ်လျှင် ခြောက်ရက်
တိုင် ကမ္ဘာပေါ်၌ အကြီးမားဆုံးဖြစ်သော မြေတူးစက်ကြီး
များသည် ဤတောင်တန်းကြီးကို ခွေးအ၊ များက သားကောင်
များ၏ ဝမ်းဗိုက်ကို ဖောက်ခွဲစားသောက်သည့်အလား တူးဖော်
နေကြသည်။

၎င်းစက်ကြီးများသည် ဥပုသ်နေ့များ၌သာ ရပ်နား၏။
ယူနိုက်တက် ကျောက်မီးသွေး ကုမ္ပဏီမှ ဥက္ကဋ္ဌ ကြီးသည်
အလွန် ဘာသာတရားကိုးကွယ်သူ ဖြစ်သောကြောင့်တည်း။
ယနေ့ တနင်္ဂနွေနေ့။

ကြမ်းတမ်း ခြောက်သွေ့သော ကန္တာရပြင်ထဲဝယ် သဲမှုန့်၊
ကျောက်များသာ လှုပ်ရှား လှင့်ပါးနေကြ၏။

ဤနေရာ၌ ဟယ်ရီလိုဂင်သည် ငွေဖို ငွေလျှံ ရှာနေကျဖြစ်
သည်။

သူသည် ပစ္စည်းအကြွင်းအကျန်၊ အမဲဟောင်းအစုတ်များ
ထောက်သုတ်ပြီး၊ မကြာမီ မိုင်းတူး၍ မြေလှန်ပစ်တော့မည့်
အထိတ်နယ်မြေထဲ၌ အလုပ် လုပ်နေသည်။

ဆိုဂင်သည် တနင်္ဂနွေနေ့တိုင်း၌ သူ့တာဝန်ကျရာ အကြီးစား
ပစ္စည်း ဝင်းခြံမှထွက်ပြီး၊ မြေတူးစက်ကြီးများ၏ လမ်းရာ
၌ တောင်ကုန်းလေးပေါ်မှ လူသူမနေတော့သည့် ရွာငယ်
ဆီသို့ ကားနှင့် မောင်းသွားလေ့ရှိသည်။

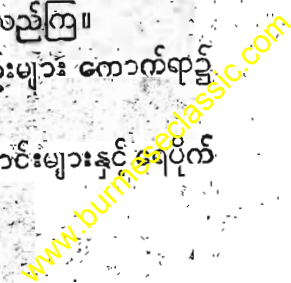
အေးကွာ၍ ယိမ်းယိုင်နေသော အိမ်လေးများမှာ ဟောင်း
စောင်းဖြစ်နေကြပြီး၊ ပြတင်းမှန်များ ရိုက်ခွဲသူ လူရမ်းကား
များဖြင့် ကျင်ငယ်နံ့များ ဟောင်နေ၏။

အိမ်ရှင်များသည် မိမိတို့အတွက် အဖိုးတန်မည်ဟု ထင်ရာ
သာ ပစ္စည်း အားလုံးကို ယူသွားကြလေပြီ။

ဆိုသော် သူတို့သည် ဟယ်ရီလိုဂင်လောက် မျက်စိမလျင်ကြ။
ပစ္စည်းများ၏ ကာလတန်ဖိုးကို နားမလည်ကြ။

ဟယ်ရီလိုဂင်သည် အကြွင်းအကျန်ပစ္စည်းများ ကောက်ရာ၌
ပိုမို ပါသူ ဖြစ်၏။

ရွေးဟောင်း ရေတံလျှောက်များ၊ ပြောင်းများနှင့် အပိုက်
ပိုင်းများ၌ တန်ဖိုးရှိသော အရာများရှိ၏။

၀၄ နှိုင်းသိမ်း

နံရံများပေါ်မှ လျှပ်စစ် ခလုတ်များကို ကန်လန်၍ မြှင့်နိုင်သည်။

ပြီးတော့ ရေချိုးခန်းမှ ရေပန်းခေါင်းများနှင့် ပြင်ပိုင်ယာကြီးများလည်း မြှင့်ယူနိုင်သည်။

၎င်းပစ္စည်းများကို သူ့ သမက်၏ ပစ္စည်းထောင်းလုပ်ငန်း ပြန်ရောင်းစားသည်။

ဤကနဂံနွေနေ့တွင် လိုဂင်သည် တပေ့ တပိုက် သယ်ဆောင်စိတ်အားသန်နေသည်။

ရွာငယ်နှင့် မီးသွေးတွင်းအကြားတွင် ၈ ပိုင်း ၃ ပိုင်းခိုသစ်သားများသာ ကျန်တော့သည်။

နှစ်ပတ်အတွင်း ဤရွာကလေးကို ဖျက်ဆီးပစ်ကြတော့မဟုတ်လား။

ဟယ်ရီလိုဂင်သည် ထရပ်ကားကို အိမ်တအိမ် သေရုံဒေါင်ထဲသို့ သွင်းလိုက်သည်။

အတော် ထိတ်ဆိတ်နေသည်။

ကားစုက် ရပ်လိုက်သည်။

ပြတင်းပေါက်မှရှိသော အိမ်များထဲမှ မြတ်တိုက်လာသော လေသံများသာ ကြားရသည်။

လိုဂင်သည် နံရံကပ် ပျဉ်ချပ်များကို ထရပ်ကားပေါ် ထဲနေစဉ် လေယာဉ်ပျံသံကို ကြားရသည်။

လေးယောက်စီ အနီးရောင်စက် ၆ နှစ် လေယာဉ်လေးသည် ရွာလေးပေါ်မှ ခပ်နို့ဖို့နို့ဖို့ နှစ်ခေါက် မြတ်ပျံသွားသည်။

သစ်ပင်များကို မြတ်၍ တောင်ကုန်းအောက်သို့ လှမ်းကြည့်သောအခါ မိုင်းတွင်းရှိ ပုန်ထူထူလမ်းလေးဆီ ဆင်းသွားခြင်းကို တွေ့ရသည်။

သယ်သူတွေပါလိမ့်။ ဘာလုပ်ကြမလို့ပါလိမ့်။

ထူထူထူထူ စစ်ဆေးရေး အရာရှိတွေများလား။ သူ့ကိုလာမေးလျှင် ဤရွာကလေးကို လာစစ်ဆေးသည်ဟု ပြောလိုက်ရုံသာ။

သူ့ပုတ်ထူထူကြီးနောက်တွင် လေယာဉ်ကလေးကွယ်ပျောက်နေသည်။

လိုဂင်သည် သစ်ပင်များကြားမှ ကုန်းလျှောအတိုင်း သတိမထားမိ ဆင်းသွားသည်။

လေယာဉ်လေးကို တွေ့ပြီ။ လူတယောက်မျှ မရှိ။ ဘီးများကို ခြစ်ခရစ် တုံးများနှင့် ခုထားသည်။

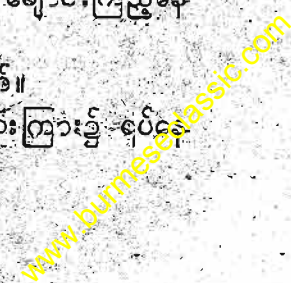
သူ့ဗယ်ဘက် သစ်ပင်များကြားမှ စကား ပြောသံများ ကြားရသည်။

ထိုဘက်သို့ လျှောက်ဆွားသည်။ ဘာမျှရှိသော စပီးကျီအခု။ ၎င်းဘေး၌ ၃-ကေ ကျယ်သော မြက်ခင်း။ ခိုးစရာပစ္စည်းမျှ မရှိ။

လိုဂင်သည် သစ်ပင်အုပ် အဖျားနားမှ ချောင်းကြည့်နေသည်။

ယောက်ျားနှစ်ယောက်၊ မိန်းမတယောက်။

ဆောင်းရာသီပေါက် ဂျုံပင် စိမ်းစိမ်းများကြား၌ ရပ်နေသည်။

ယောက်ျားတယောက်က အရပ်မြင့်မြင့်။ နေကမုတ်တပ်ထားသည်။

နှင်းခဲလျှောစီးလျှင် ဝတ်သည် စကီးလျက်တက်ကို ထားသည်။

တယောက်ကအသားပိုညိုသည်။ မျက်နှာပေါ်မှာ အနုနှင့်။ ယောက်ျားနှစ်ယောက်က ကြီးခွေရှည်ရှည်တခုကို ပြီး စပါးကျီကို ဘေးမှ ရျှခင်းထဲအထိ တိုင်းထွာကြည့်ဆွဲမိန်းမက မြေတိုင်းကိရိယာကို တပ်ဆင်ပေးနေသည်။

အရပ်မြင့်မြင့်လူက ၎င်းကိရိယာဖြင့် စစ်ဆေး တိုင်ကြည့်နေစဉ် အသားညိုညိုလူက စပါးကျီ ဘေးနံရံဆေးဖြင့် အမှတ်အသားများ ရေးနေသည်။

ထိုနောက် သူတို့သုံးဦးသား ဘုတ်ပြားတခုတွင် စုတ်လက်ဟန်ခြေဟန်ဖြင့် ဆွေးနှေးနေကြသည်။

လိုဂင်က သစ်ပင်များကြားမှ ထွက်လိုက်သည်။

အသားညိုညို လူက သူ့ကို အလျင် တွေ့သွားပြီး တစ်လှမ်းပြောသည်။ လိုဂင် မကြား။

‘ခင်ဗျားတို့ ဘာလုပ်နေကြဘာလဲ’

လိုဂင်က မေးသည်။

‘ဟဲလို....’

အမျိုးသမီးက ပြုံး၍ နှုတ်ဆက်သည်။

‘ခင်ဗျားတို့မှာ ကုမ္ပဏီရှိ မှတ်ပုံတင်တွေ ပါရှိလား’

‘ကျုပ်တို့ ကုမ္ပဏီက မဟုတ်ဘူး’
အရပ် ရှည်ရှည်လူက ပြောသည်။

‘ဒါ ပုဂ္ဂလိကပိုင် နယ်မြေဗျ ခင်ဗျားတို့ ဝင်လာခွင့် မရှိဘူး၊ ကျွန်တော့် အလုပ်က မဆိုင်သူတွေကို နှင်ထုတ်ဖို့ပဲ’

‘ကျုပ်တို့ ဓာတ်ပုံလေး တပုံနှစ်ပုံ ရိုက်ချင်လို့ပါ’
အရပ် ရှည်ရှည်လူက ပြောသည်။

‘ဒီမှာ ဓာတ်ပုံရိုက်စရာခွင့် ဘာမှ မရှိဘူး’
‘ရိုပါတယ်၊ ကျွန်မမေ့ပါ’

အမျိုးသမီးက သူမ နှုတ်ခမ်းများကို လျှာနှင့် လျှက်ယင်း ပြောသည်။

‘ကျွန်တော်တို့က ဟိုခပ်ကြမ်းကြမ်း မဂ္ဂဇင်းတစောင် အံ့တက် ဓာတ်ပုံရိုက်မလို့ပါဗျာ’

‘ဘာလဲ... ဟို... ဒင်း၊ အဲ... အာဂျာမျိုး စာအုပ် အတူကလား’
‘အဲ... သဘာဝ မဂ္ဂဇင်းလို့ခေါ်ပါတယ်၊ ဒါမျိုးက တွေ့ကရာ နေရာမှာ ရိုက်လို့ မရဘူးလေ’

အရပ် ရှည်ရှည်လူက ပြောသည်။

‘ပြီးတော့ ကျွန်မလဲ အဖမ်းခံချင် ခံရမှာရှင်’
မိန်းမက ရယ်၍ ပြောသည်။

တော်တော်လှည့် မိန်းမပေပဲ။

‘ဒီမှာ ကိုယ်လုံးတီး ဓာတ်ပုံရိုက်ယင် သိပ်အေးမှာပဲ’

‘ဟုတ်ပါဗျာ’

ထိုအချိန်တွင် အသားညိုညို လူသည့် ဝိုင်ယာ ကြီးခွေကို သုံးချောင်းထောက် ဆီမှသည် သစ်ပင်များအထိ ရောက်အောင် ပြေချသွားသည်။

‘ကျုပ်ကို မပြီးနဲ့နော်၊ ရုံးက ဒီကိုဘယ်သူမှ မဝင်စေနဲ့လို့ အမိန့် ပေးထားတာ၊ ခင်ဗျားတို့ ပြန်ယင် ကောင်းမယ် ထင်တယ်...’

‘ကျုပ်တို့ကို ကူညီယင် ခင်ဗျားကို ဒေါ်လာ ၅၀ ပေးမယ်၊ နာရီဝက်ပဲ ကြာမယ်၊ ကျုပ်တို့ ပြီးတာနဲ့ ချက်ချင်းပြန်မယ်’

အရပ်ရှည်ရှည်လူက ပြောသည်။

လှိုင်က စဉ်းစားသည်။

‘ကျုပ် အဝတ်အစားတွေ မချွတ်ပါရစေနဲ့’

‘မလိုပါဘူး၊ ဒီနားမှာ တခြားလူတွေ ရှိသေးလား’

‘ဟင်အင်း’

‘ဒါဆို အိုကေပဲ၊ ကျုပ်လက်ကို ခင်ဗျား လန့်သလား’

အရပ်ရှည်ရှည်လူက ဒေါ်လာ ၅၀ ကမ်းပေးယင်း ပေးသည်။

‘ဟင်အင်း’

‘ဒါဖြင့် ရှင် ဘာလို့ အဲဒီလက်ကို စိုက်ကြည့်နေတာလဲ’

မိန်းမက အရပ်ရှည်ရှည် လူသေး၌ မငြိမ်မသက် ရပ်ယင်း မေးသည်။

‘ဆောရီးဗျာ’

လှိုင်က တောင်းပန်သည်။

အရပ်ရှည်ရှည်လူ၏ နေကာမျက်မှန်ပေါ်မှ သူ့ပုံရိပ်ကိုပင် ခိုင် ပြန်မြင်နေရသည်။

‘မင်းတို့နှစ်ယောက် လေယာဉ်ပေါ်က ကင်မရာကြီး သွား ခဲ့ချေ၊ ငါနဲ့ ဟောဒီရဲဘော်ကြီးနဲ့က ဒီမှာ အသင့်ပြင်ထားမယ်’

အသားညိုညိုလူနှင့် မိန်းမတို့ သစ်ပင်အုပ်ထဲ ဝင်သွားကြ သည်။

‘ခင်ဗျားနာမည် ဘယ်နှယ်ခေါ်သလဲ’

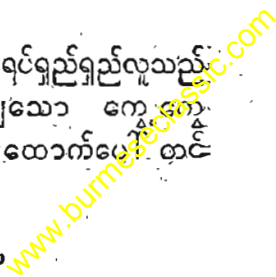
‘လှိုင်ပေါ’

‘ကောင်းပြီ...မစ္စတာ လှိုင် ၊ ပျဉ်ချပ် နည်းနည်းယူပြီး အားကျီနဲ့ရုံ အလယ် ခပ်တည့်တည့် မြက်ခင်းပြင်ပေါ် ချပေး မိပါ၊ အဲဒီပေါ်မှာ ဟိုအမျိုးသမီး မတ်တတ်ရပ်ရမယ်’

‘ကျွန်တော် ဘာလုပ်ရမှာလဲ’

‘အလယ်ခေါင် တည့်တည့်မှာ ပျဉ်ချပ်တွေ ချပေးပါလို့၊ ခြေကြီးက သိပ်အေးတယ်၊ ပြီးတော့ အမျိုးသမီးရဲ့ခြေထောက် ဆွဲကုလဲ မြက်ထဲမှာ ကွယ်မသွား စေချင်ဘူးလေ၊ တချို့လူ တွေက မိန်းမခြေထောက်တွေ ကြည့်ရတာမှ အရသာတွေတာ သလား’

လှိုင် ပျဉ်ချပ်များ သွားရှာနေစဉ် အရပ်ရှည်ရှည်လူသည် ခြေတိုင်းကိရိယာကို ဖြုတ်ပြီး ပုံပန်းမကျသော ကေ့ကေ့ ဆောက်ကောက် ပစ္စည်းတခုကို သုံးချောင်းထောက်ပေါ်တွင် တင် သည်။

ထို့နောက် လိုဂင်အား လှမ်းပြောသည်။

‘မဟုတ်သေးဘူး၊ ပျဉ်ချပ်တခုပေါ်တခု ဆင့်လိုက်’

ထိုလူက လက်နှစ်ဘက်ကို တောင်သဖွယ်လှုပ်ပြီး မျက်မှောက်ကြည့်၍ ကြည့်သည်။

‘ဟုတ်ပြီ... အဲဒီအပေါ် ခင်ဗျား ခဏတက်ရပ်ပါ၊ ဟုတ်ပြီ ငြိမ်ငြိမ်လေးနေ၊ မလှုပ်နဲ့၊ ကဲ... လာပြီ၊ သူ့ထို့... ကင်မရာနဲ့ လာနေပြီ’

အရပ်ရှည်ရှည် လူသည် သစ်ပင်များကြားထဲ ဝင်သွား၏ လိုဂင် ခေါင်းကုပ်လိုက်သည်။

စက္ကန့်ပိုင်းအတွင်း လျှပ်စီး လက်သလို အလင်းရောင် တခု လက်ကန် မြင်လိုက်ရသည်။

ဝုန်းကနဲ ပေါက်ကွဲသံကြီးကို သူ မကြားလိုက်ရ။

မြားအစင်းငယ် ၂၀ က သူ့ကိုယ်ထဲ စိုက်ဝင်သွားပြီး ပေါက်ကွဲအားက သူ့ တကိုယ်လုံးကို နောက်ဘက် စပါးထိ နံရံသို့ ဝင်ဆောင်မိစေသည်။

လင်ဒါ၊ ဇာဆေးလ်နှင့် ဒါလီယာတို့ မီးခိုးများ ကြားမှ ပြေးထွက်လာကြသည်။

‘အမဲသား ကြိတ်ပြီးသား ဖြစ်သွားပြီဟေ့’

ဇာဆေးလ်က လိုဂင်၏ အလောင်းကို ကြည့်၍ မှတ်ချက် ချသည်။

အလောင်းကို မှောက်နေရာမှ ပက်လက် ဆွဲလှန် ကြည့်ကြ ပြန်သည်။

တဖန် စပါးကျိန်ရံကို ဓာတ်ပုံ ရိုက်ယူကြသည်။ လင်ဒါ အထဲ ဝင်သွားသည်။

နံရံ၌ အပေါက်ငယ်လေး ရာနှင့်ချီ၍ ပေါက်သွားသဖြင့် အပြင်မှ အလင်းရောင်ကို အစက်အပြောက် ငယ်လေးများ အဖြစ် တွေ့ရ သည်။ ၎င်း မြင်ကွင်းကို ဓာတ်ပုံရိုက်သည်။

‘အောင်မြင်သွားပြီ’

ဇာဆေးလ်က ပြောသည်။

အလောင်းကို စပါးကျီထဲ ဆွဲသွင်းကြသည်။

အလောင်းပေါ် ဓာတ်ဆီလောင်းသည်။ တဖန် ၎င်းအပေါ် သစ်သားစများပုံ၍ ဓာတ်ဆီ ထပ်လောင်းသည်။

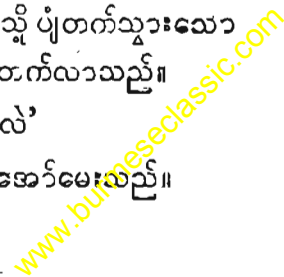
ထိုနောက် စပါးကျီတံခါးမှ ကိုက် ၂၀ အကွာအထိ ဓာတ်ဆီ များတန်းလောင်းချသွားကြသည်။

မီး ခြစ်လိုက်သည်နှင့် စပါးကျီတွင်း၌ ဝုန်းကနဲ ပေါက်ကွဲ သွားသည်။

စက်စ်နာလေယာဉ်လေး ကောင်းကင်သို့ ပျံတက်သွားသော အခါ စပါးကျီမှ မီးခိုးလုံးကြီးများ လိပ်တက်လာသည်။

‘ခင်ဗျား ဒီနေရာကို ဘယ်လို ရှာခဲ့သလဲ’

ဇာဆေးလ်က လင်ဒါနား ကုန်း၍ အော်မေးသည်။

၉၂ နိဒါန်း

‘မနှစ်က နေ့တုန်းက ကျုပ် ဒိုင်းနမိုက် လိုက်ရှာယင်း တွေ့ခဲ့
တာ’

‘ရဲတွေ့တာတွေ့ ရောက်မယ် ထင်သလား’

‘အို၊ ဒီနေရာမှောက် မိုင်းဗုံးတွေ့ ခဏခဏ ခွဲနေကျပဲဟာ
ဘယ်သူက မသင်္ကာ ဖြစ်ရဦးမှာလဲ’

x

x

x

အခန်း ။ ၂၁ ။

အက်ဒီစတိုင်းလိပ်စာသည် နယူးယောက်မြို့တော် ငါး ပြတိုက်
၌ စားသောက်ဆိုင်ငယ်လေး၏ ပြတင်းပေါက် နားတွင် စိုးရိမ်
ခွာဖြင့် ထိုင်နေသည်။

သူ့စားပွဲမှနေ၍ အောက်ဘက် ကိုက်ငှာ အကွာတွင် ပင်ပိုင်
ငှက်များထားရာ ခြံဝင်း၏ လက်ရန်း၌ ရပ်နေသော ရေချယ်
ဘော်မင်အား တွေ့ရသည်။

ရေချယ်ကြောင့် အက်ဒီ စိတ်အနှောင့်အယှက် ဖြစ်နေခြင်း
မဟုတ်။

ကေသရာဇာစာပေ

သူနှင့် အတူ ရပ်နေကြသော လူနှစ်ယောက်ကြောင့် ဖြစ်သည်။

သူတို့ပုံစံကို အက်ဒီ ဘဝင်မကျ။

တယောက်က ထွားထွား ကျိုင်းကျိုင်း။ တယောက်က အနည်းငယ် ညှက်သည်။

သို့သော်....

ရုပ်က ပိုဆိုးသည်။

အက်ဒီကြောက်ဘတ်သော လှုပ်ရှားမှုမျိုးရှိသည့် လူစားမျိုး ဖြစ်လိမ့်မည်။

ငွေတို၊ ချေးစားသူများက ခန့်ထားသည့် ဗလသမားများ လူမိုက်များနှင့်လည်း မတူ။

ထိုလူ၏ မျက်စိကစားပုံကို အက်ဒီ မကြိုက်။

သိပ်လျင်သည်။

ငါးမန်ကန်၏ ခေါင်မိုး၊ ငါးပြတိုက်နှင့် 'ကိုနီအိုင်လင်း' ပျဉ်ခင်း တံတားကျယ်ကြီးတို့ အကြား သဲသောင်ခုံကြီးများ ပေါ်မှ ဝင်းထရံများပေါ်သို့ သူ လျှောက်ကြည့်သည်။

တချက် လှည့်ကြည့်ရုံနှင့် နေရာ အတော်များများကို တခါတည်း အကဲခတ်သွားသည်။

တချိန်တည်း၌ သူ့ လက်ညှိုး တချောင်းက ပင်ဂွင်လေး တကောင်၏ ဦးခေါင်းကို ပုတ်နေ၏။

ဤနေရာ၌ ချိန်းတို့ရန် ရွေးမိခြင်းမှာ မိမိအမှား ဖြစ်သည် ဟု အက်ဒီ တွေးမိသည်။

ယခုကဲ့သို့ သိတင်းပတ် ရက်များတွင် သူ့ကို အသက်ရှူ ချောင်အောင် နေခွင့်ရစေမည့် ပရိသတ်များ များများစားစား နှိပ်စက်ပေ။

သူ ဝင်မပါစေရဟု ဒေါက်တာ ဘော်မင်က အာမခံချက် ဆေးထားသည်။

သူမ တခါမှ လိမ်မပြောဘူးသေး။

သူ တည်ဆောက်ရန် ကြိုးပမ်းနေသော ဘဝသစ်သည် ဒေါက်တာ ဘော်မင်၏ အကူအညီဖြင့် သူ့အကြောင်း သူ့အဖို့ ရရှိခဲ့သည့်အပေါ် အခြေပြုထားသည်။

ဤအချက် မမှန်ဘူးဆိုလျှင် မည်သည့် အရာမှ မမှန်နိုင် တော့ပေ။

အက်ဒီသည် ကော်ဖီကို အကုန် မော့ပြီး ဝေလငါးကန် နှိပ်စက် လှေကားမှ ဆင်းသွားသည်။

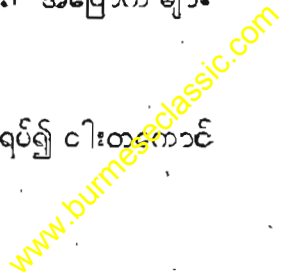
ဝေလငါးကန် မရောက်မီပင် ဝေလငါး၏ အသက်ရှူမှုတံ ဆုတ်သံကြီးကို သူ ကြားရသည်။

အလျား ပေလေးဆယ် ရှိသော 'လူသတ်ကောင် ဝေလငါး' အမကြီး ဖြစ်သည်။

ကိုယ်ပေါ်၌ အဖြူနှင့် အနက် အစင်း၊ အပြောက် များ နှိပ်သည်။

ပြပွဲတခု လုပ်တော့မည်။

လူငယ်တဦးသည် ပလက်ဖောင်းပေါ် ရပ်၍ ငါးတကောင် ထိုင်ထားသည်။

ဝေလငါးကြီးသည် ရေထဲမှ ဘူးကနဲ ပေါ်လာပြီး ထင်ထင်ကြီးကြီးကို ဟပ်၍ ကိုက်သွားသည်။

မြေအောက်ထပ် ပြခန်းသို့ အက်ဒီ ဆင်းသွားစဉ် လက်ခုပ်ကြားသံများကို ကြားလိုက်ရ၏။

အောက်ခန်းမှာ အလင်းရောင် ခပ်မိန့်မိန့်၊ စိုထိုင်းထိုင်း ဝေလငါးကန်ထဲမှ စိမ်းပြာရောင်ရေလွှာကို ထိုးဖောက်ကျဆင်းလာသော နေရောင်သာ ရှိသည်။

အက်ဒီက ဝေလငါးကန်ကို မော့ကြည့်သည်။

ဝေလငါးကြီးသည် ရေထဲ၌ လူးလို့မ့်နေသည်။

စောစောကငါးကို ကိုက်စားနေဆဲ။ မိသားစုသုံးစု အောက်ထပ်သို့ ဆင်းလာကြသည်။

ဆူညံသော ကလေးများ ပါလာသည်။

‘သား မမြင်ရဘူး၊ ဒက်ဒီ’

ဖခင်ဖြစ်သူက သူ့သားကို ပခုံးပေါ် ထမ်းလိုက်သည်။

‘ဟိုင်း... အက်ဒီ’

ရေချယ်က နှုတ်ဆက်သည်။

သူမ၏ အဖော်နှစ်ဦးက အက်ဒီနှင့် ခပ်ခွာခွာ ခပ်နေကြသည်။

တော်ပါသေးရဲ့။

လူမိုက်ဆိုတာ တဘက်တယောက် ခပ်ရမည်။

ပုလိပ်များလည်း ဤအတိုင်းပင်။

‘ဟဲလို... ဒေါက်တာဘော်မင်’

အက်ဒီက သူမ၏ ပခုံးများပေါ် ကျော်၍ ကြည့်သည်။

‘အက်ဒီ... ဒီဟာက ဒေးဗစ်၊ ဒီတယောက်က ရောဘတ်...’

‘တွေ့ရတာ ဝမ်းသာပါတယ်’

အက်ဒီက လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်သည်။

ကိုယ်လုံးထွားထွားလူ၏ ချိုင်းကြားမှာ သေနတ်ပါသည်။

အခြားတယောက်မှာလည်း ပါမည်။

သို့သော် ကုတ်အင်္ကျီက ပုံကျပန်းကျမို့ သိပ်မသိသာ။

ဒေးဗစ် ဆိုသော လူ၏ လက်ညှိုး၊ လက်ခလယ်တို့၏ အရိုးများ ကြီးမားလှသည်။

ဒီလက်မျိုး ဘယ်လိုကြောင့် ဖြစ်ရသည်ကို အက်ဒီ သိသည်။

ဒေါက်တာဘော်မင်သည် ပညာရှိတယောက်ဖြစ်သော်လည်း သူမ မသိသေးသော အရာ များစွာ ရှိလေသည်။

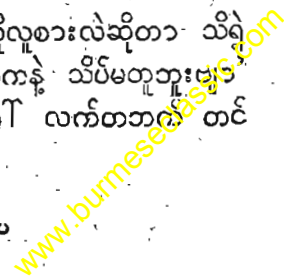
‘ဒေါက်တာဘော်မင်... ဒေါက်တာနဲ့ ကျွန်တော် သပ်သပ် စကားပြောပါရစေ’

မြေအောက်ထပ် စကြိုတဘက်စွန်း၌ အက်ဒီက သူမနားနား ကပ်ပြောသည်။

ကလေးများ ဆူညံစွာ အော်ဟစ်နေကြသဖြင့် သူ့ အသံကို ဘေးလူများ မကြားနိုင်ပေ။

‘ဒေါက်တာ... ဒီလူတွေဟာ ဘယ်လိုလူစားလဲဆိုတာ သိရဲလားဟင်၊ ဒီလူတွေကြည့်ရတာ ရဲဘတ်ကနဲ့ သိပ်မတူဘူးများ’

ရေချယ်က အက်ဒီ လက်မောင်းပေါ် လက်တတက် တင်လိုက်သည်။

၉၀ နန်း စိုးသိမ်း

‘ဆို...မပူပါနဲ့ အက်ဒီ၊ သူတို့ ကျွန်မ သူငယ်ချင်းတွေပဲ သိကြတာ ကြာပါပြီ’

ဝေလငါးကန်ထဲသို့ လင်းပိုင်တကောင်ကို ဝေလငါးမကြီး အတွက် အဖော်အဖြစ် ချပေးလိုက်ကြသည်။

‘ကျွန်တော် ကြားတာကတော့ လျှိုးဆက်ပ် ဆိုတဲ့ ငနဲဟာ ကျူးဘားမှာ လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်နှစ်လောက်က အလုပ် လုပ်ဖူးတယ်တဲ့’

အက်ဒီက ကာဘာကော့ဗ်အား ပြောလိုက်သည်။

‘ဒီငနဲဟာ မိုင်ယာမီမြို့ကနေ ကျူးဘားအပိုင် ပွာတာကာ ဘာညား အထိ ကမ်းရိုးတန်း ရေဒါစက်ကွင်းအောက်က လွတ်အောင် ကျူးဘားလူမျိုးတချို့နဲ့ ပြေးခဲ့သတဲ့ဗျ၊ ဒီကောင်တွေ ကမ်းခြေကို လှိုင်းတွေကြားက ရော်ဘာဖောင်နဲ့တက်ခဲ့ကြတယ် ဆိုပဲ၊ သေတ္တာတလုံးတော့ ပါလာသတဲ့၊ ဒါပေမယ့် ဒီကောင် ဖခင်ရိဒါကို ပြန်မလာဘူး၊ ကျူးဘား ကင်းလှည့်မော်တော်နဲ့ ‘ဘာဟီးယားဟွန်ဒါ’ ကနေ ယူကာတန်မြို့အထိ လိုက်သွားတယ်’

ကာဘာကော့ဗ်က သေသေချာချာ နားထောင်နေသည်။

ဝေလငါးကြီး ငြိမ်သွားပြီ။

ရေမျက်နှာပြင်ပေါ်မှာ နားနေသည်။

သူမ၏ အမြီးကောက်ကောက်ကြီးကိုလည်း ခွေ၍ ချထားသည်။

‘ဒီကလေးတွေ တယ်နားငြီးတာပဲဗျာ...လာ၊ လာ... တခြား သွားရအောင်’

အက်ဒီက ပြောသည်။

ငါးမန်းကန်၏ မှောင်ရိပ်ကျသော ကြွဲလမ်း၌ သွားရပ်နေကြသည်။

ငါးကလေးများနှင့် လိုက်တမ်း ပြေးတမ်း ကစားနေကြသော မီးခိုးရောင် ငါးမန်းများ၏ ပုံရိပ်ကို တွေ့ရ၏။

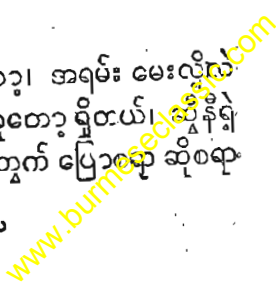
‘ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဒီငနဲ ကျူးဘားနား ဘယ်လိုကပ်လို့ရသလဲ ကျွန်တော် စဉ်းစားလို့ မရဘူး၊ ‘ဝက်ပင်လယ်အော်’ ပြဿနာ ဖြီးကတည်းက သူတို့ ရေဒါ ကိရိယာတွေ အင်ပြည့် အားပြည့် အပ်ဆင်ထားကြတယ်၊ ခင်ဗျားတို့ ပြောတဲ့ လူကလဲ ကမ်းခြေစောင့် ကင်းလှည့်မော်တော်ရဲ့ ရေဒါစက်ကွင်းက လွတ်အောင် ပြေးသွားတယ် ဟုတ်လား၊ ဒီအတိုင်းပဲ ဖြစ်မယ်။

‘...ဒါနဲ့ ကျွန်တော် ဒီ ဆက်ပ် ဆိုတဲ့အကောင်အကြောင်း မေးကြည့်တယ်၊ အယင်နှစ်ပတ်လောက်က အက်စ်ဗြူရီပတ်ဒ်က ဆွီနိုရဲ့ ပျော်ပွဲစားရုံမှာ ရှိနေတယ်၊ ဒီနောက်ပိုင်း ပျောက်သွားတယ်၊ သူ့လှေက သုံးဆယ်ရှစ်ပေရှည်တယ်၊ ‘ရှင်လူး’ ကုမ္ပဏီက လုပ်တာ၊ ဟောင်ကောင်ကလေး၊ တစင်းလုံး သစ်သားနဲ့ဆောက်ထားတာ’

‘သူ့လှေကို ဘယ်မှာထားလဲ’

ကာဘာကော့ဗ်က မေးသည်။

‘မသိဘူး၊ ဘယ်သူမှ မသိဘူးဆိုပါတော့၊ အရမ်း မေးလို့က မဖြစ်ဘူးလေ၊ သိတယ်မဟုတ်လား၊ တခုတော့ ရှိတယ်၊ ဆွီနိုရဲ့ ဆိုင်က အရက်ထည့်တဲ့လူကတော့ သူ့ အတွက် ပြောခဲ့ရာ ဆိုစရာ

ရွှေယင် လက်ခံ ချိန်းပေးတတ်တယ်၊ အလုပ်ကိစ္စ ဆိုယင်ပေါ့ဗျာ၊ ဒီလူနဲ့တော့ အဆက်အသွယ် ရှိမှာပဲ’

‘ဒီငနဲက ဘာလုပ်ငန်း လုပ်လို့လဲ’

‘ဒါကတော့ အခြေအနေအရပ်၊ သူ့ လှေ ငှားမယ်၊ က... ထချိန် ယူမယ်ဆိုယင် သူ ကမ်းစောင့်ထပ်ဖွဲ့က အသံလွှင့်ဆရာ... ဖမ်းနားထောင်နေတာပဲ’

‘ခင်ဗျားသာ အဲဒီလူဖြစ်ယင် ဘယ်ကို မောင်းပြေးမလဲ’

‘ကျွန်တော်သာဆို ဒီလှေနဲ့ ပြန်ရောက်လာယင် ရဲတေ့ အ... တွေများ စောင့်ကြည့်နေလားဆိုတာ တနေ့လောက် အကဲခတ်... ရမယ်၊ ပြီးတော့ လုံခြုံ စိတ်ချရတဲ့ နေရာရှိယင် အဲဒီမှာ ဆေး... ရောင် ပြောင်းသွတ်မယ်၊ တရားဝင် မှတ်ပုံတင်နံပါတ် ပြန်ထ... မယ်၊ လှေကို ပုံစံ နည်းနည်းပါးပါး ပြောင်းပေးမယ်၊ အပြ... ပန်းက မြင်ရတဲ့ အစိတ်အပိုင်းတချို့ပေါ့၊ ပြီးတော့ ဖလော်ရီဒ... ကမ်းရိုးတန်းက ရွက်လှေတွေနဲ့ ရောပြီး သဌေး အုပ်စုတွေ... ငှားစားမယ်ဗျာ’

‘ဒီငနဲကို အမြတ်များများနဲ့ များခေါ်လို့ရမယ့် အလုပ်... ပြောစမ်းပါ၊ လှေ အသုံးလို့မယ့် အလုပ်ပေါ့’

‘ဟယ်ရိုးအင်းပေါ့ဗျာ၊ မက္ကစီကိုကနေ တက္ကဆပ် ကမ်း... တန်း၊ အာကင်ဆပ်(စ်) တောင်ကြား၊ ဒါမှမဟုတ် ကော်ပယ်... ခရစ္စတီမြို့’ကို ခိုးသွင်း၊ ဒါမျိုး ဒီကောင် လုပ်ချင် လုပ်မှာပဲ... အဲ...စရံငွေတော့ များများပေးရလိမ့်မယ်၊ ပြီးတော့ သူ့... သတိထား ချဉ်းကပ်မှ...၊ ဒီကောင် သိပ်လျင်တယ်၊ လန်ဒြီး... လစ်ပြေးသွားဦးမယ်’

‘သူ့ကို ဆက်သွယ်ဖို့ စဉ်းစားထားပါ အက်ဒီ၊ ကျေးဇူးပဲ’
‘ဒေါက်တာ့အတွက်ဆို ကျွန်တော် လုပ်ပေးရမှာပေါ့ဗျာ၊ သွားမယ်၊ ဒီသတ္တဝါတွေကို ကျွန်တော် ဆက်ပြီး မကြည့်... ခင်ဘော့ဘူး’

အက်ဒီက ရေကန်ထဲမှ ငါးမန်းများကို မေးငေါ့ပြုယင်း... ပြောလိုက်သည်။

‘မြို့ထဲကျမှ ပြန်တွေ့မယ် ဒေးဗစ်’
ရေချယ်က ပြောသည်။

သူမ၏ အကြည့်၌ ကာဘာကော့ဗ်အား မနှစ်မြို့သော အရိပ်... အဆုတ်ကို သူ သတိပြုမိသည်။

ရေချယ်နှင့် အက်ဒီတို့ အတူလျှောက်သွားကြသည်။
ခေါင်းငုံ့ပြီး စကားပြောသွားကြသည်။

သူမသည် အက်ဒီ၏ ပခုံးကို လက်တဘက်ဖြင့် သိုင်းဖက်... ထားသည်။

ကာဘာကော့ဗ် အနေနှင့် ကော်လီ ကို မပတ်သက်စေချင်။
ခေါက်ထားလိုက်ချင်သည်။

၁၀၂ နို့စိုက်သိမ်း

ခွယ်တော့ ဂျယ်ရီဆက်ပ်နှင့် သူ့လှေအကြောင်း ကော်လီ မသိသေး။

ကာဘာကော့ဗ်က သူ့ဘာသာ တယောက်တည်း လိုက် စုံစမ်းချင်သည်။

ဆက်ပ်ကို ကိုယ်တိုင် စုံစမ်း စစ်ဆေးချင်သည်။

ဂျယ်ရီဆက်ပ်ကို ဘယ်လို ထောင်ချောက်ဆင် များခေါ် ရမလဲ၊ ကာဘာကော့ဗ် အကြံထုတ်နေသည်။

ဆက်ပ်ကို သူတယောက်တည်း လိုက်မည်ဆိုလျှင် အကိစ္စ စတိုင်း(လ်၊စ်)က ဆက်သွယ်ပေးမှ ဖြစ်မည်။

အက်ဒီသည် ဆိပ်ကမ်းတဝိုက်၌ ရာဇဝတ်မှုများနှင့် မကင်း သူများကို သိသူဖြစ်သည်။

အက်ဒီကို အားမကိုးလျှင် ကော်လီထံမှ အကူအညီတောင်း ရလိမ့်မည်။

အက်ဒီကတော့ ရေချယ်အတွက်ဆိုလျှင် ဘာမဆို လုပ်ပေး မည် သူ။

‘ဟင့်အင်း’

ရေချယ်က နံနက်စာ စားနေစဉ် ပြောသည်။

‘မင်း တောင်းဆိုယင်’ သူ လုပ်ပေးမှာပဲ၊ သူ့ကို တို့ တချို့ လုံး ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ပေးကြတာပေါ့’

‘သူ လုပ်ပေးမှာ မဟုတ်ဘူး၊ တော်ပါတော့’

လွန်ခဲ့သော မိနစ်နှစ်ဆယ်ကတော့ သူမသည် သူ့အပေါ် အလွန် သဘောကောင်းခဲ့သည်။

ရှင်ပျနေသည်။

ယခုတော့ ပြောင်းလဲသွားပြီကော။

‘မင်း သူ့ကို မသုံးချင်ဘူးဆိုတာ ငါ သိသားပဲ၊ ဒါပေမယ့်’

‘ကျွန်မ သူ့ကို မသုံးချင်ဘူး၊ ရှင်လဲ မသုံးပါနဲ့၊ ရှင်နဲ့’

ကျွန်မ တယောက်ကို တယောက် အသုံးချတာက တကဏ္ဍ၊

ကျွန်မနဲ့ ရှင်မှာက အကြောင်းရှိတယ်၊ အက်ဒီကိုတော့ မေ့

သားလိုက်ပါ’

ရေချယ် အမှန်တကယ် စိတ်တက်ကြွစွာ ပြောခြင်း ဖြစ်၏။

‘ကျွန်မ မလုပ်ဘူး၊ မလုပ်ပေးနိုင်ဘူး၊ လိမ္မော်ရည် သောက်

ဦးမလား’

‘သောက်မယ်’

ကာဘာကော့ဗ် သည် စိတ်မပါပဲနှင့် ကော်လီထံ သွား တော့သည်။

ဆက်ပ် အကြောင်း ဖွင့်ပြောသည်။

မိမိ သတင်းဇာစ်မြစ်ကို ထိန်ချန်ထား၏။

ကော်လီသည် မူးယစ်ဆေးဝါး ပြုရုံနှင့် ပူးပေါင်းပြီး

ဆက်ပ်အတွက် ‘မျှားစာ’ကို ဖန်တီးသည်။

‘မဏ္ဍစီကို စီးတီး’ သို့ တနာရီကြာအောင် ဖုန်း ပြောသည်။

ထိုနောက်....

ကာဘာကော့ဗ် နှင့် မန်ဟက်တန်ရှိ အက်ဖ် ဘီအိုင် ရုံး၌ တွေ့သည်။

‘ဝိဒါးအကြောင်း ဘာကြားလဲ’

‘ဘာမှ မကြားဘူး၊ မိဂ္ဂကပ်စကားတွေ အရက်ဆိုင်တွေ ထိုင်စုံစမ်းနေတုန်းပဲ၊ ဆက်ပဲကိစ္စ ပြောစမ်းပါ’

‘ဂျယ်ရီဆက်ပဲနဲ့ ပတ်သက်ပြီး အက်ဖ် ဘီအိုင်မှာ ဘာမှတ်တမ်းမှ မရှိဘူး၊ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် အဲဒီ နာမည်နဲ့တော့ ဒီကောင့် ဘာအပြစ်မှ မရှိဘူးပေါ့၊ ကမ်းစောင့်တပ် မှတ်ပုံတင် စာရင်းမှာလဲ ဒီကောင့်နာမည် မရှိဘူး၊ သူတို့ပိုင်တွေက ကျုပ်တို့ လူချင်တဲ့လှေနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ အသေးစိတ် အချက်တွေကို အပြန်အလှန် ရည်ညွှန်း စစ်ဆေးလို့ မရနိုင်ဘူး၊ ကျုပ်တို့ ရထားသင်္ဘောဆေးနဲ့တော့ နှိုင်းယှဉ်ကြည့်လို့ ရမယ်၊ ဒါပေမယ့် မူလဇာတ်မြစ်ကို ရှာဖွေက ခက်မယ်၊ ဒါ သင်္ဘောသုတ်ဆေး မဟုတ်ဘူး၊ ဘယ်မှာမဆို ဝယ်လို့ ရတဲ့ ဆေးမျိုးပဲ၊ အရောင်တင်ဆီ နည်းနည်း ပါပြီးသား’

‘ဆေးကိစ္စ ပြောပါဦး’

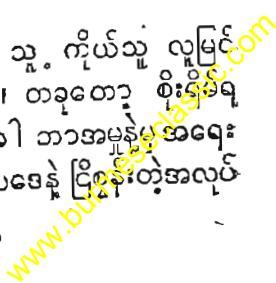
‘ပြောမယ်လေ၊ ရော့... ဒီမှာ အထုပ်၊ ကရားနဲ့ မင်ဒိုဇာအမှတ် ချီတာဟွာမြို့မှာ ဖြစ်တုန်းက ခင်ဗျား ဖတ်လိုက်ဖူးသလား၊ အသေးစိတ်တွေတော့ ကျုပ်လဲ မသိဘူး၊ ၁၉၇၀ ကနေ ၁၉၇၃ အတွင်း သူတို့ ဟယ်ရီးအင်း ၁၁၅ ပေါင် ခိုးသွင်း လာခဲ့ကြတယ်၊ ဘော်စတန် မြို့ကို ပို့လိုက်တယ်၊ သိပ်လည်တဲ့ ကောင်တွေ၊ ဘိန်းဖြူထုပ်ပါ တခါတခါ ခိုးသွင်းတိုင်း ဆွေမျိုး နီးစပ် မရှိတဲ့ အမေရိကန် နိုင်ငံသား ယောက်ျား၊ မိန်းမ တယောက်ယောက်ကို ငှားပြီး မက္ကစီကိုကို လွှတ်လိုက်တယ်၊ အဲဒီ

ကမ္ဘာလှည့်ခရီးသည် ဗီဇာနဲ့ လေယာဉ်စီးသွားမယ်၊ မက္ကစီကို ဆောက်ပြီး ရက် နည်းနည်း အကြာမှာ သေ သွား ရော၊ အသားကို အမေရိကန် ပြန်ပို့တော့ အခေါင်းထဲမှာ ဟယ်ရီးအင်း အပြည့် ထည့်ပေးလိုက်ရော၊ ဒီမှာ သူတို့ ကိုယ်ပိုင် အရာစာ လုပ်ငန်း ဖွင့်ထားတယ်လေ၊ ဩော် ဒါနဲ့ ခင်ဗျား သိင်တော့တောင် ပုံကျကျ ပြန်ပေါက်နေပါရောလား’

‘ဆက်ပြော၊ ဆက်ပြော’

‘အဲဒီက နှစ်ချက် သိရတယ်၊ ဘော်စတန်က ငွေရှင် ငနဲဟာ အဖိုးယား လူဆိုးဂိုဏ်း လောကမှာ နာမည်ကောင်း ရထားတဲ့ သူက ထောင်အနှစ်လေးဆယ် အကျမခံချင်လို့ ကျုပ်တို့ကို အမြဲကူညီတယ်၊ မက္ကစီကို အစိုးရကလဲ ‘ကိုဇူမယ်’ မြို့မှာ ငနဲဟာ ထောင်ကို မဖမ်းပဲ လွှတ်ထားတယ်၊ ဒီငနဲလဲ ဘာအဖြစ် ခံချင်လို့ ရဲသတင်းပေး လုပ်နေ သလဲ တော့ မပြောတတ်ဘူး၊ ဒီတော့ ကျုပ်တို့လူက ကိုဇူမယ်ကနေ တက္ကဆပ်ကို ဟယ်ရီးအင်း ခိုးပို့ဖို့ လှေတစင်းနဲ့ လူကောင်းကောင်း တယောက် လိုချင်တယ်လို့ သကင်းလွှင့်လိုက်ယင် ပြီးတာပဲ၊ ယုတ္တိရှိပါတယ်၊ ဘာလိုဆိုယင် နည်းဟောင်းကို မလုပ်ကြတော့ဘူးလေ၊ ဆက်ပဲက ကျုပ်တို့ လူဆီ ဆက်သွယ်ယင် မက္ကစီကိုနဲ့ ဘော်စတန် အကြောင်း ရည်ညွှန်း ပြောပြရုံပဲ’

‘ဟုတ်တယ်၊ ဒီဆက်ပဲဆိုတဲ့ ငနဲဟာ သူ့ ကိုယ်သူ့ လူမြင် နေခင် အယင်ဆုံး စုံစမ်း စစ်ဆေးဦးမှာပဲ၊ တခုတော့ စိုးရိမ်ရ တယ်၊ ဒီကောင့်ကို ကျုပ်တို့ ရှာတွေ့တဲ့အခါ ဘာအမှုနဲ့မှ အရေး သူလို့ မရသေးဘူးဗျ၊ သူ့ လှေကို တရားဥပဒေနဲ့ ငြိစုနဲ့တဲ့အလုပ်

မှာ အသုံးပြုစေမှုနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ကြံဖန် အရေးယူ ဖမ်းဆီးမယ်
ဆိုဖင်တော့ ရမယ်၊ ဒါပေမယ့် အချိန်ကြာမယ်၊ ဒီကောင်ကို
ခြိမ်းခြောက်စရာ ဘာမှမရှိဘူး’
‘သိပ်ရှိတာပေါ့ဗျာ၊ သိပ် ရှိတာပေါ့’ဟု ကာဘာကော့စ်
စိတ်ထဲက ပြန်ပြောလိုက်လေသည်။

x x x

အခန်း ၂၂

မုန်းလဲ့ပိုင်းတွင် ကော်လီသည် နယူးဝပ်မြို့ရှိ အမေရိကန်
ပြည်ထောင်စု၊ ဒီစတြိတ် တရားရုံးတော်ထံမှ အက်စ်ဗြူရီပတ်စ်
မြို့ရှိ ဆီနီ ပျော်ပွဲစားရုံ၏ တယ်လီဖုန်း နှစ်လုံးကို ခိုးယူ နား
ထောင်ခွင့် တောင်းခံသည်။
ဩနေလေးနာရီတွင် ဤတောင်းဆိုချက်ကို ငြင်းဆိုကြောင်း
သိရသည်။

ပျော်ပွဲစားရုံ၌ ရုစရိုက်မှု တခုခု ကျူးလွန်နေကြောင်း
သေချာစွာ တစ်စုံတစ်ခုရှိကြောင်း၊ ကော်လီအနေဖြင့် အထောက်
အထား မပြုနိုင် သောကြောင့် ဖြစ်သည်ဟု တရားရုံးမှ ပြန်
ကြားသည်။

နောက်နေ့မနက် ၁၀ နာရီတွင် ဆီနီ ပျော်ပွဲစားရုံနှင့် ကပ်
လျက် ဆူပါမားကက် ရောမ ကုန်တိုက်ကြီးရှေ့ရှိ ကားရပ် ကွက်
လပ်တွင် အပြာရောင် ဗင်ကားတစ်စီး ထိုးစိုက်လာသည်။

ကားမောင်းသူမှာ အသက်ပေါက်ကြီးကြီးမိန်းမတစ်ဦးဖြစ်သည်။
ကားရပ် ကွက်လပ်ထဲမှာ ကားတွေ ပြည့်နေသည်။

မိန်းမကြီးသည် ကားကို ဖြည်းညင်းစွာ မောင်းယင်း ကား
ရပ်စရာ နေရာလွတ်ကို ရှာသည်။

ဆီနီ ပျော်ပွဲစားရုံ၏ နောက်ဘက် ပေ (၃၀) အကွာရှိ
တယ်လီဖုန်းတိုင်ဘေးတွင် ရပ်ထားသော ကားထဲ၌ လူတယောက်
အိပ်နေသည်။

‘အရေးထဲ သူ အိပ်ပျော်နေပြန်ပြီ၊ ခုကွပ်ပါ’

ကားမောင်းသူ မိန်းမကြီးက သူမ၏ ရင်ဘတ်ဆီ ငို၍ ပြော
လိုက်သည်။

ကားထဲမှ အိပ်နေသောလူသည် သူ့ဘေးမှ ရေဒီယိုသံကြောင့်
လန့်နိုးသွားသည်။

သူ့ကားကို မောင်းထွက်လိုက်သည်။

အပြာရောင် ဗင်ကားကို ထိုနေရာ၌ ထိုးရပ်သည်။

ဈေးဝယ်သူအချို့ ဈေးခြင်းတွန်းလှည်းကလေးများ တွန်း
ထွက်လာနေကြသည်။

ကားမောင်း၍ နေရာဖယ်ပေးသော လူသည် ‘သူ့ကားထဲမှ
ဆင်းလာသည်။’

‘အစ်မကြီး— ခင်ဗျားကား ဘီးပေါက်နေပြီ ထင်တယ်’
‘အို... ဟုတ်လား’

ထိုလူသည် ဗင်၏ တယ်လီဖုန်းတိုင်ဘေး ကားနောက်မြီးဆီ
လျှောက်သွားသည်။

အညိုရောင် တယ်လီဖုန်းတိုင်ပေါ်တွင် အညိုရောင် ဝါယာ
ကြိုး သေးသေးလေး နှစ်ချောင်းကို ဂျက်နှစ်ချောင်းနှင့် သွယ်
ထားသည်။

ထိုလူက ၎င်းဂျက်နှစ်ခုကို ဗင်ကား၏ ဖင်ဒါတွင် တပ်ထား
သည့် ဆော့ကက်ထဲသို့ ထိုးသွင်းပေးလိုက်သည်။

‘မဟုတ်သေးဘူးဗျ၊ ခင်ဗျားကား တာယာက လေလျော့နေ
တာပဲ၊ မပေါက်သေးဘူး၊ မောင်းလို ရသေးတယ်’

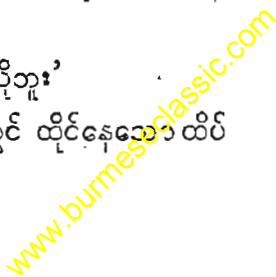
ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် သူ့ကားနှင့် မောင်းထွက်သွားလေသည်။

ဗင်ကား၏ နောက်ခန်းထဲတွင် ကာဘာကော့ဗ်သည် လက်
နှစ်ဘက်ကို ခေါင်းနောက်ပစ်ပြီး ထိုင်နေသည်။

နားကျပ်များ တပ်ထားပြီး ဆေးပြင်းလိပ်ကို သောက်နေ
သည်။

‘ခင်ဗျား တချိန်လုံး တပ်ထားစရာ မလိုဘူး’

ဖုန်းလှိုင်းစုံ ခလုတ် အသေးစားလေးတွင် ထိုင်နေသော ထိပ်
ပြောင်ပြောင်နှင့် လူငယ်က ပြောသည်။

‘ဒီထပ်ဆရာ၊ ခင်ဗျား နားကျပ် တချိန်လုံး တပ်ထားလေ
ထေပီဘူးဗျ၊ ဖုန်းမြည်သံကြားမှ၊ ဖုန်းကို မ၊ လိုက်မှ ဒီဘက်မှာ
မီးလင်းလာမယ်၊ အသံမြည်လာမယ်၊ ကော်ဖီသောက်ဦးမလား
ဧရာ...’

လူငယ်က ကားရွှေခန်းနှင့် ခြားထားသော အကာနား
ကပ်ပြီး အော်မေးသည်။

‘ဟင့်အင်း...’

ဘာနီဘင်နာ၏ အမေသည် ယာဉ်မောင်းထိုင်သည့် နေရာမှ
စားသို့ ရွှေ့ထိုင်ပြီး သိုးမွေးထည်တခု ထိုးနေသည်။

အတော်ဆုံး ကြေးစား ဖုန်းခိုးနားထောင်သူတဦး ဖြစ်သူ
ဘင်နာ၏ မိခင်ကြီးသည် ကားမောင်းပေးခြင်း၊ မသင်္ကာမဖြစ်
အောင် နေတတ်ခြင်း၊ ရဲအတွက် ချောင်းမြောင်း အကဲခတ်
ပေးခြင်းတို့ကိုလည်း တာဝန်ယူ လုပ်ပေးလေ့ရှိ၏။

‘တနာရီ (၁၁.၄၀) ဒေါ်လာနှုန်း အမေ့ကို ကျွန်တော်
ပြန်ရှင်းပေးရတယ်၊ ပြီးတော့ ကျွန်တော် စားသောက်ဖို့လဲ
သူက စီမံပေးတယ်’

ဘင်နာက ကာဘာကော့ဗ်အား ပြောသည်။

အချက်ပေး ကိရိယာမှ အသံမြည်လာသည်။

ဘာနီဘင်နာက တိတ်ရီကော်ဒါ ခလုတ်များကို လျှင်မြန်စွာ
နှိပ်လိုက်သည်။

သူနှင့် ကာဘာကော့ဗ် နားကျပ်များကို ပြိုင်တူတပ်လိုက်
ကြသည်။

အရက်ဆိုင်ထဲ၌ ဖုန်း မြည်နေသံကို ကြားရ၏။

‘ဟဲလို...ဆီနီ ဆိုင်ကပါ’

‘ဖရက်ဒီလား...ဒီမယ်၊ အချစ်...ကျွန်မ ဒီနေ့မလာနိုင်ဘူး’

‘ဒုက္ခပဲ ဖရန်စစ္စရာ၊ နှစ်ပတ်အတွင်း နှစ်ခါရှိပြီ၊ ဘယ်
လို’

‘ဆောရီးပဲ ဖရက်ဒီရယ်၊ ကျွန်မ သိပ်နေမကောင်းလို့ပါ’

‘တပတ်တခါ ဒီလိုပဲ ဖြစ်နေလားဟ၊ မီးယပ် သားဖွား
ဆရာဝန်ဆီ သွားပြယင် ကောင်းမယ်၊ အာလင်း တယောက်
ဆရာ...’

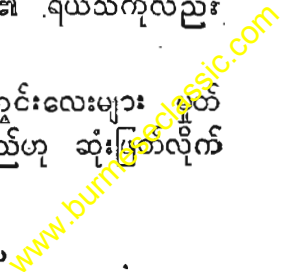
‘သူ့အိမ်ကို ကျွန်မ ဖုန်းဆက်ပြီးပြီ၊ မရှိဘူး’

‘အေး...နှင့် တယောက်ယောက်တော့ လွတ်ပေး၊ ငါ
တယောက်တည်း စားပွဲထိုးလုပ်၊ အရက်လဲ ရောင်းနဲ့ မနိုင်
ဘူးဟ’

‘ကျွန်မ လုပ်ပေးပါ့မယ် ဖရက်ဒီ’

ဖရက်ဒီ ဆိုသော အရက်ရောင်းသူက ဖုန်းချသွားသည်။
တဘက်မှ ဖရန်စစ္စကို ဆိုသော မိန်းမ၏ ရယ်သံကိုလည်း
ကာဘာကော့ဗ်တို့ ကြားလိုက်ရသည်။

ကာဘာကော့ဗ်သည် မီးခိုးငွေ့ အကွင်းလေးများ
ထုတ်ယင်း မိမိ စိတ်ရှည်မှ ဖြစ်တော့မည်ဟု ဆုံးဖြတ်လိုက်
လေသည်။

ဆီနီ ဆိုင်ဖွင့်ပြီး နာရီဝက်အကြာက ကော်လီ၏တပည့်တန်းက ဆက်ပ် အတွက် အရေးကြီးသော သတင်းတခု ပေးခဲ့သည်။

ဖရက်ဒီအား ဒေါ်လာ ၅၀ လာဘ်ထိုးပြီး ဆက်ပ်ထံသတင်း မြန်မြန်ပို့ခိုင်းသည်။

ဆက်ပ် အတွက် အလုပ်တခုရှိကြောင်း၊ မန်ဟက်တန်နီ ဖုန်းနံပါတ်သို့ ဆက်သွယ်ရန် ဖြစ်ကြောင်း၊ ၎င်းနံပါတ်ကို ဆက်ပ် တဦးတည်းကိုသာ ပေးရန် မှာထားသည်။

အကယ်၍ ဆက်ပ် က ဖုန်းဆက်ခဲ့လျှင် ကော်လီက သူနှင့် တွေ့ဆုံရန် ဖြားယောင်းပြောဆိုမည်။

ကာဘာကော့ဗ် မကျေနပ်။

ထို့ကြောင့် သူ ဘင်နာ့ကို ၎င်းခွဲခြင်း ဖြစ်သည်။

ဘင်နာ့သည် အစွဲအမူးသံအဖွဲ့၏ ဖုန်းများကို မဆိုင်သူများ ခိုးယူ နားထောင်ခြင်းရှိမရှိ အပတ်စဉ် လုပ်အားခယူ၍ စစ်ဆေး ပေးရခြင်း ဖြစ်သည်။

ကာဘာကော့ဗ်သည် ဤကိစ္စအတွက် ကော်လီကို မတိုင်ပင် ခဲ့ပေ။

ဘင်နာ့၏ ခလုတ်ခုံမှ မီးလင်းလာသည်။

အရက်ဆိုင်ထဲရှိ ဒုတိယဖုန်းကို တစ်စုံတယောက် မယူလိုက်ပြီး နားကျပ်များဖြင့် နားထောင်ရာ ဖုန်းကိုင်သူက ဂဏန်း ၁၀လုံး လှည့်ကြောင်း သိရသည်။

တဘက်မှ ဖုန်းမြည်နေပြီ။

ကိုင်မည့်သူ မရှိ။

ဘာနီဘင်နာ တိတ်ခွေကို လည်ပတ်နှုန်း လျော့၍ ပြန်ဖွင့် နေသည်။

‘သုံး...သုည... ငါး၊ နယ်မြေနံပါတ်၊ အဲဒါ ဖလော်ရီဒါ ဖြစ်နယ်၊ ဖုန်း နံပါတ်က ရှစ် သုည လေး ခြောက် သုည ခြောက် ကိုး၊ ခဏနေဦး...’

ဘင်နာ့သည် အညွှန်းနံပါတ် ဇယားချပ် အထူကြီးကို စစ် ဆေးလိုက်သည်။

‘အနောက်ဘက် ပမ်းဘီချို တဝိုက်က နံပါတ်ပဲ’

နောက်နာရီဝက် အကြာတွင် ၎င်း ဒုတိယဖုန်းမှ ၎င်းဂဏန်း ၁၀ လုံးကိုပင် ထပ်လှည့်ကြောင်း သိရပြန်၏။

‘ဂလာမာရိမ် ညွှေရိပ်သာကပါ’

‘ဟုတ်ကဲ့၊ ကျွန်တော် မစ္စတာဆက်ပ်နဲ့ ပြောချင်လို့ပါ၊ သူနဲ့ ပြောရော့ရှယ် ဝီနံပါတ်ကို ခေါ်ပါဆိုလို့’

‘ခင်ဗျား ဘယ်သူလဲ’

‘ဆီနီဆိုင်က ဖရက်ဒီဟော့ဂျ်၊ စ်၊ ကျွန်တော့်ကို မစ္စတာဆက်ပ် သိပါတယ်’

‘ကောင်းပြီ၊ ဘာကိစ္စလဲ’

‘ကျွန်တော် ဆီ ဖုန်းပြန်ဆက်ခိုင်းပါ’

‘သို့ဆီ ဖုန်းဆက်လို့ ရမရ ကျုပ် မသိဘူး၊ ခင်ဗျားနာဇော် ဖရက်ဒီဟော့ဂျစ်၊ ဟုတ်လား’

‘ဟုတ်တယ်၊ သူ ကျွန်တော်နံပါတ် သိပါတယ်၊ အရေးကြီးတဲ့ အလုပ်ကိစ္စလို့ ပြောပါ’

‘ဒီမယ် ဒါဆို ညနေ ငါးနာရီ ခြောက်နာရီ သူ့လော့တတ်တယ်၊ တခါတလေပေါ့၊ တွေ့ယင် ပြောလိုက်ပါ့မယ်’

‘အ ရေး ကြီး တယ် လို့ ပြော ပါ၊ ဖုန်းဆက်တာ ဖရက်ဒီ ဟော့ဂျစ် လို့’

‘အင်း အင်း ပြောလိုက်မယ်’

ဖုန်းချသွား၏။

ဘာနီဘင်နာသည် အနောက်ဘက် ပမ်းဘီချို စုံစမ်းရေးဌာန သို့ ဖုန်းဆက်၍ ၎င်းနံပါတ်မှာ ဂလမ်မာရိဖ်ညွှန်ရိပ်သာ၏နံပါတ် ဟုတ်မဟုတ် မေးကြည့်သည်။ နံပါတ်အမှန်ဖြစ်၏။

ကာဘာကော့ဗ် ဆေးလိပ်မှာ နှစ်လက်မမျှ မီး ကျန်နေဆဲ၊ ဆက်ပ်ကို ရှာဖွေရန် သိပ်ခဲယဉ်းတော့မည် မဟုတ်။

အရက်ဆိုင်ထဲ ဝင်သွားလျှင် တွေ့မည်ဟု ကာဘာကော့ဗ် ယူဆပြီး အနည်းငယ် အားတက်သွားသည်။

‘ဘာနီ၊ ဆိုနီရဲ့ ဆိုင်ကို ဆက်ပ် ဖုန်းဆက်ယင် ငါ့ကိုချက်ချင်း ပြောစမ်းပါကွာ’

‘ခင်ဗျား ဘယ်မှာ ရှိနေမလဲ’

‘ငါ ဖလော်ရီဒါ သွားမယ်၊ ငါ အဲဒီရောက်ယင် မင်းဆီ နံပါတ် ပေးမယ်လေ’

ကာဘာကော့ဗ်က လက်ပတ်နာရီကို ကြည့်သည်။ ဂလာမာရိဖ်သို့ ညနေ ၅ နာရီ အရောက်သွားမည်။ သူ့အတွက် ၆ နာရီ အချိန် ရသေးသည်။

x x x

သူကတော့ 'ရှန်ဂါလာ' ဟု ကင်ပွန်းတပ်ထားပြီး ဓာတ်
နှင့်စက်နှင့် ဘိလိယက် ခုံများသာရှိသည့် အရက်ဆိုင်ဖြစ်

ဆေးအေးစက်သံကလည်း နားအူစရာ ကောင်းသည်။

သခုဒတော့ ပြောင်းလဲသွားပြီ။

အခန်းကို ပို သားနားအောင် ပြင်ဆင်လိုက်ပြီ။

ဗြာပေသူများနှင့် ရွက်လှေဖြင့် ဇိမ်ခံထွက်သော သဌေး

များ ဝင်ထွက်ရာ နေရာတခု ဖြစ်လာခဲ့ပြီ။

ညှိ ညှိရိပ်သာ ဘားဆိုင်မှာ အိမ်ထောင်ရေး အဆင်မပြေ

တာ အိမ်ထောင်ရှင် မိန်းမငယ်များကို ရှာတွေ့လွယ်၏။

ပြီးတော့ ခပ်မဲ့မဲ့ ယောက်ျားများကို ပိုက်ဆံရှိပြီး အသက်

ပြီးသော မိန်းမများက ရှာဖွေ ရွေးချယ်ရာ နေရာလည်း ဖြစ်

ပြန်။

တာဘာကော့ဗ်သည် ဘား ကောင်တာ အစွန်းတွင် ဘီယာ

ထိုင် သောက်နေသည်။

သူနှင့် မိုရှက်ဗ်ကော်းတို့ လေဆိပ်မှ ကား ငှားပြီး ဤဆိုင်သို့

လာခဲ့ကြသည်။

အပျော်တမ်း ငါးဖမ်းသူ အများအပြား ပိုင်ဆိုင်သည့် လှေ

များဖြင့် ပြည့်ကျပ်နေသော လှေဆိပ်ကလေး တခု ရှိသည်။

တာဘာကော့ဗ်တို့ အနေနှင့် လူကို အယင်ဆုံး ရှာရမည်။

ပြီးမှ လှေကို ရှာမည်။

နာရီဝက် ကြာသောအခါ ဘားခန်းထဲသို့ အသက် နှစ်နှစ်

လူကြီး တယောက် ဝင်လာသည်။

အခန်း ၂၃

အနောက်ဘက် ပမ်းဘီချိုရှိ ဂဗမ်မာရိဖိ ညှိရိပ်သာ ခန်း
သည် သဲထူသော မြေကွက်၌ ဆောက်ထားသော တိုက်တလုံး
ဖြစ်သည်။

တောင်ပိုင်း ပြည်နယ်၌ လေအေးစက် ခေတ်စားလာပြီး
နောက်ပိုင်း ဆောက်လုပ်ထားသော အရက်ဆိုင် ညှိရိပ်သာ
များပီပီပြင်ပြင်ပေါက်များ မပါရှိချေ။

၁၁၈ နန်းစိုးဆီ၏

ကာဘာကော့ဗ်က ဘီယာတခွက် ထပ်မှာပြီး ပြန်အမ်းငွေ
တောင်းသည်။

ဆိုင်ထဲ ဝင်လာသောလူကို စီးကရက် ရောင်းစက်၏ ကြေးမုံ
ချပ်မှ အက်ခတ်နေသည်။

အရပ် မနိမ့်မမြင့်၊ အသားညိုညို၊ ကြွက်သား ဖောင်းဖောင်း
ပိုလိုစပိုရှပ်အင်္ကျီ ဝတ်ထားသည်။

အရက် ရောင်းသူက သူ့ရှေ့တွင် အရက်တခွက်နှင့် အထူ
စာရွက်လေးတရွက် ချပေးသည်။

ထိုလူသည် အရက်ကို ခပ်ကြာကြာမော့သောက်ပြီး၊ အခန်း
ထောင့်ရှိ ဖုန်းရုံဆီ လျှောက်သွားသည်။

ကာဘာကော့ဗ်သည် လက်သုတ်ပဝါပေါ် လက်ညှိုးနှင့်
အရပ် ရေးနေသည်။

ဖုန်းရုံထဲမှလူ စကားပြောနေကြောင်း တွေ့ရ၏။
ဘားကောင်တာမှ ဖုန်း နှစ်ကြိမ် မြည်ပြီး၊ အရက်ရောင်း
သူက မလိုက်သည်။

စကားပြောခွက်ကို လက်ဝါးနှင့်အုပ်ပြီး၊ သူက ဆိုင်ထဲ
လူများကို လှည့်မေးသည်။

‘ဒီမှာ ‘ရှယ်လီတေထမ်’ဆိုတာ ရှိလား...ဗျါ။’

မည်သူမှ မထူး။
‘ဆောရီးဗျာ၊ မရှိတူး’

ဖုန်း ချလိုက်သည်။

ခုနက ဖုန်းဆက်သူမှာ မှီရှက်ပစ်စကားဖြစ်၏။

ဂလမ်မာရိမ် ရိပ်သာအပြင်ဘက်၊ အများသုံးဖုန်းမှ ကာဘာ

ကော့ဗ်ထံ စကားဝှက်ဖြင့် အကြောင်းကြားခြင်း ဖြစ်သည်။

အက်စ်မြူရီပတ်ခ်မြို့မှ ဘာနီဘင်နာက သတင်းပို့လိုက်ပြီ။

ဆီနီဆိုင်သို့ ဆက်ပ် ဖုန်းခေါ်နေကြောင်း။

ယခု...အရက်ခန်းထောင့် ဖုန်းရုံထဲမှ ပုဂ္ဂိုလ်သည် ‘ဂျယ်ရီ

ဆက်ပ်’ ဖြစ်၏။

ကာဘာကော့ဗ်သည် မိုးမချုပ်မီ နာရီဝက်အလိုတွင် လမ်း

ဘေးဖုန်းမှ အကြွေထည့်၍ ရေချယ်ထံ ဖုန်းဆက်သည်။

‘ဟဲလို...’

‘ရေချယ်... ညစာ စားနှင့်တော့၊ ကိုယ် ဖလော်ရီဒါ ရောက်

နေဘယ်’

‘လှေကို ရှာလို့တွေ့ပြီလား’

‘အင်း၊ ဆက်ပ်ကိုတော့ တွေ့ပြီ၊ သူ့နောက်က လိုက်သွား

ကြည့်ပြီးပြီ၊ လှေကို မစစ်ဆေးရသေးဘူး၊ ဆက်ပ်နဲ့လဲ စကား

ပြောရသေးဘူး၊ ဒီမယ်...နက်ဖြန်ကျ ကော်လီဆီ ဖုန်းဆက်

ထိပ်ပါ၊ ဆက်ပ်နဲ့ သူ့ လှေဟာ အနောက်ဘက် ပမ်းဘီချီနားက

အလီးယားစပရင်’ လှေဆိပ်မှာ ရှိတယ်လို့... ဟုတ်ပြီလား၊

သူက အခု အစိမ်းရောင်၊ နံပါတ်က အက်ဖ်အယ်လ် ၄၀၄၀

အယ်လ်၊ နက်ဖြန်မနက် ၁၀ နာရီလောက် သူ့ဆီဆက်၊

www.burmeseclassic.com

၁၂၀ နန်း စိုးသိမ်း

‘ရှင် ဒီည အဲဒီလှေပေါ်သွားကြည့်မယ်ဟုတ်လား၊ မနက်က ရှင် မသေသေးယင်တော့ ကော်လီဆီ ဖုန်း မဆက်နဲ့တော့လို့ ကျွန်မကို လှမ်းတားဦးမယ် မဟုတ်လား’

‘အင်း... ဒီလှေဆိပ်က သဠေးတွေမှ သုံးတာ၊ (မာဖီးယား ဗိုလ်ကြီး) လပ်ကီးလူစီယာနိုကိုယ်တိုင် သူ့လှေကို ဒီမှာ ဟို နှစ်ပေါင်း များစွာကတည်းက ထားခဲ့ဖူးတယ်၊ နောက်ပြီး... တခြား နာမည်ကျော် ဆုဇဝတ်ကောင်တွေရဲ့ လှေတွေလဲ ထား ဖူးတယ်၊ အဲဒါ ငါးမျှားစာဆောင်းတဲ့ဆိုင်ရှင်လူကြီးက ကိုယ့်အိမ် ပြောပြတာပဲ၊ အဲဒါသိရအောင် ပုစွန်ဆိတ်ကလေးတွေ သံပဲ တပုံးစာ ဝယ်ခဲ့ရသေးတယ်လေ’

‘ကော်လီဆီအတူ ဝရမ်း ကိုင်ပြီးသွားယင်ကော’

‘သူတို့ ဂျူးတွေကို လက်မခံချင်ကြဘူး’

‘မိုရှက်ဗ်စကီးကို ခေါ်သွားမှာလား’

‘အင်း’

‘ဒေးဗစ်’

‘အို...’

‘ရှင်ကို ကျွန်မ အတိုင်းအတာ တခု အထိတော့ ချစ်ပေး တယ်’

‘ဝမ်းသာပါတယ် ရေချယ်’

ကာဘာကော့ဗ် ဖုန်းချလိုက်သည်။

၎င်းလှေဆိပ်မှာ လူသူ ကင်းမဲ့ကြောင်း ၁၄ ပေ မြင့်သော ခြံစည်းရိုး ပတ်ချာ ဝိုင်းကာထားကြောင်း၊ မီးဆလိုက်များ ထွန်းထားကြောင်းကို ကာဘာကော့ဗ် မပြောပြလိုက်ပေ။

ဝင်ပေါက်နှင့် ဆိပ်ခံတံတားများကို ပြောင်းဖြတ် နှလုံးပြုစု ဆေးနတ် ကိုင်ဘားသည့် အရပ်မြင့်မြင့် လူနှစ်ဦး စောင့်ကြပ်နေ ကြောင်းကိုလည်း သူ မပြော။

ကာဘာကော့ဗ်သည် လှေငယ်တစ်စီးကို ကားနောက်တွဲပေါ် ချိတ်လျက် သစ်တောအုပ်ထဲသို့ မိုင်ဝက်ခန့်အထိ မောင်းဝင် ထာသည်။

ကားကို ချုံတော ထူထူဒား ဒား ရပ်ကာ မိုရှက်ဗ်စကီး ဝမ်း သွားခမှောက်၍ မှန်ပြောင်းဖြင့် ကြည့်နေသော နေရာသို့ မြက် ဆင်းကုန်းလျှောလေး ပေါ်မှ ဆင်းသွားသည်။

‘ဒီကောင် လှေပေါ်မှာပဲ ရှိတယ်၊ ဒီသဲထဲမှာ ကြမ်းပိုးတွေ အများကြီးဗျာ’

ကာဘာကော့ဗ်သည် သူ့မှန်ပြောင်းဖြင့် ‘ဝပ်စ်ရေကန်ကြီး’ သဲသို့ ထိုးထွက်နေသော ဆိပ်ခံ တံတားရှည် သုံးခုကို အကဲ ခတ်လိုက်သည်။

အဝေးဆုံးတံဘားတွင် အစောင့် တယောက်။

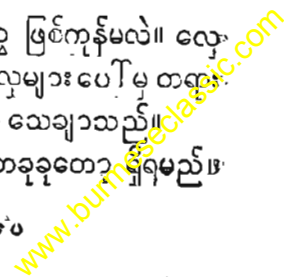
ဦးထုပ် နောက်လှန် ဆောင်းထားသည်။ ဤလှေဆိပ် တခု ထိုးမှာ မသင်္ကာဖွယ် ကောင်း၏။

ပြီးတော့....

ကြီးကျယ် ခမ်းနားမှုလည်း ရှိသည်။

ဂိတ်ဝမှာ ဝရမ်းသွား ပြုလျှင် ဘာတွေ ဖြစ်ကုန်မလဲ။ လှေ များဆီသို့ သူတို့ အချက်ပေးလိုက်ပါက လှေများ ပေါ်မှ တရား ဝင် ဟစ္စည်းမှန်သမျှ ရေထဲ ပစ်ချလိုက်မှာ သေချာသည်။

ဆက်ပ်၏ လှေပေါ်တွင် သဲလွန်စ တခုခုတော့ ရှိရမည်။

သို့မဟုတ်....

ဆက်ပ်၏ ဦးခေါင်း ထဲတွင် ရှိမည်။ အာရပ်များကို လက်ညှိုး ထိုးပြနိုင်ရမည်။

‘သူ ထွက်လာပြီ’

မိရှက်ဗစ်စကီးက ပြောသည်။

ကာဘာကော့ဗ်သည် အစိမ်းရောင် လှေကို မှန်ပြောင်းဖြင့် ချိန်ကြည့်သည်။

ဆက်ပ်သည် ညစာ စားပွဲတက် ဝတ်စုံ ဝတ်ထားပြီး လှေပေါ်မှနေ၍ ရော်ဘာဖောင်လေးပေါ် ဆင်းသည်။

ထိုဖောင်ငယ်ဖြင့် ဆိပ်ခံတံတားဆီ ကူးသွားသည်။

‘သူ ဘာလို့ လှေပေါ်ကနေ တံတားဆီကူးပြီး လျှောက်မသွားသလဲ’

မိရှက်ဗစ်စကီးက မှန်ပြောင်းချ၍ မျက်လုံးပွတ်ယင်း ပါးလှေခပ်တိုးတိုး ပြောသည်။

‘ဘာလို့ဆို... အဲဒီ တံတားတခုလုံး ဗုံးဆင်ထားလို့ပေါ့၊ ကဲ-အဲဒီလှေဆီ သွားကြစို့။’

ကာဘာကော့ဗ်သည် မှောင်ထဲတွင် တံတား အောက်မှ ဖြည်းညင်းစွာ ရေကူးသွားသည်။

ပင့်ကူအိမ်များ သူ့မျက်နှာပေါ် ကပ်ကုန်သည်။ ငါးအသေ အပုပ်နံ့များ ရ၏။

ဆိပ်ခံတံတားနှင့် ဖင်ကပ်၍ ဆိုက်ကပ်ထားသော မော်တော်ပိုင်လှေများ၏ သဏ္ဍာန်များကို တွေ့ရသည်။

ညာဘက်မှာ လှေ ၇ စီး။ နောက်ခြောက်စီး ကျန်သေးသည်။

သူ့ဦးခေါင်းအထက် တပေခွဲအကွာတွင် တံတားပျဉ်ချပ်များပေါ် ရိုက်ထားသည့် သံချွန်များ ရှိသည်။

ရေတက်လာလျှင် ဤကဲ့သို့ တံတားအောက်မှ သွားဖို့ မလွယ်။ ငယ်ထိပ် သံစူးမှာ သေချာ၏။

သူ့လည်ဂုတ်ပေါ်မှ ပင့်ကူတကောင် လျှောက်လာသဖြင့် ရေပုပ်ချလိုက်ရသည်။

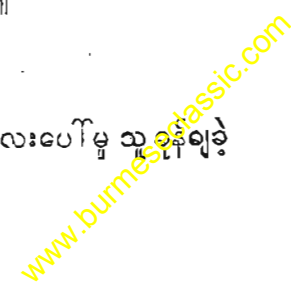
ရေက ဒီငယ်ဆီအရသာ ဖြစ်နေသည်။ ပန်ခွက်ထဲ ရေခဲတုံးလှုပ်ခတ်သံနှင့် မိန်းမတဦး၏ ရယ်သံ နှစ်ခုကြားရသည်။

ကာဘာကော့ဗ်သည် သူ့ပစ္စည်းအိတ်ကို ကျောပေါ်တွင် ဆွဲသေချာချာတိန်း၍ ဆက်ကူးသွားသည်။

သည်လှေပဲ ဖြစ်မည်။ ကာဘာကော့ဗ်သည် ကြိုးအစုတ်အပြတ်ကို ရှောင်တိမ်း၍ တံတားအစွန်းအောက်တွင် ရပ်လိုက်သည်။

လှေ၏ ပဲ့ပိုင်းကို တွေ့ရ၏။ နာရီကို ကြည့်သည်။

မိရှက်ဗစ်စကီး မောင်းသော ပဲ့ချိတ်ကလေးပေါ်မှ သူ့ခွန်ချခဲ့သည်မှာ ၁၅ မိနစ် ရှိသွားပြီကော။

ဆက်ပ် တယောက် အချိပွဲကို အရသာခံစားနေပါစေဟေ့ ဆုတောင်းမိသည်။

ဆက်ပ်သည် အရေးပေါ် အချက်ပေးစနစ် တခုခုတပ်ထားပေမည်။

ထိန်းချုပ်ခန်းအဝင်ဝ ခြေသုတ်ခုံပေါ်တွင် ခြေထောက် နှင်းလျှင် အချက်ပေးသော ကိရိယာမျိုး၊ သည့်ထက်ပိုကောင်းသော ပစ္စည်းမျိုးလည်း ရှိမည်။

ကာဘာကော့ဗ်သည် လှေဘေးမှ ဆက်ကူးသွားသည်။

လှေပေါ်သို့ (၁၁၀) ဝှက် အားပေးသော ဓာတ်ကြိုးကို လှေ၏။ ၎င်းကြိုးမှ လျက်ကို ဖြုတ်လိုက်ရာ လှေပေါ်သို့ ကုန်းပေါ်လှေတစ်သော ဓာတ်အား မရောက်နိုင်တော့ပေ။

ခြေသံများ ကြားရသည်။ တံတားပေါ်မှ နှင်းလျှောက်သွားသဖြင့် သူ့မျက်နှာပေါ် သဲများ ဖုန်များ ကျလာသည်။ ကာဘာကော့ဗ် လှေပေါ်သို့ တွယ်တက်သည်။

ဘေးချင်းကပ် ရွက်လှေ၏ အခန်းထဲသို့ မြင်ရသည်။

ထိုင်ခုံရှည် ပေါ်တွင် ယောက်ျား တယောက်နှင့် မိန်းမ တယောက် ထိုင်နေသည်။

သူတို့၏ နောက်စေ့များကိုသာ တွေ့ရသည်။

သူတို့ ကြည်နူးနေကြ၏။

မိန်းမ ဦးခေါင်း ပျောက်ကွယ်သွားသည်။

ကာဘာကော့ဗ်သည် ကုန်းပတ်ဦးပိုင်းပေါ် တက်လာသည်။

ရွှေမှန် ပြတင်းနား မှောက်နေသည်။

မှန်ချပ်ကို တင်းကျပ်စွာ ပိတ်ထားသည်။

ကာဘာကော့ဗ်က သူ့ဝက်အူဖြင့် ပြတင်းပေါက်မှ လက်လျှိုနိုင်သည့် အပေါက်တပေါက် ဖောက်ထုတ်သည်။

တံခါးဘောင်ကို လျှောက်စမ်းသည်။

ထင်သည့်အတိုင်း သံလိုက်စနစ်ဖြင့် သူ့ခိုးဖမ်းကိရိယာ တပ်ဆင်ထားသည်။

ကာဘာကော့ဗ်သည် ကိရိယာ အသံမမြည်အောင် သံလိုက်ထို့ မှထားပြီး၊ တံခါး လှန်ဖွင့်၍ အထဲဝင်လာသည်။

x x x

ဆက်ပ်သည် ဝိုင်ယာကို သေသပ်စွာ ပတ်ထား၏။
ကာဘာကော့ဗ်သည် လှေပေါ်၌ စိတ်ကြိုက် လမ်းသလား
နိုင်ပြီ။

ရွှေခန်းထဲရှာကြည့်ရာ အကောင်းစားကိုကင်း တအောင်စ
နှင့် ကိုကင်းရှုသည့် ဇွန်းတချောင်းမှအပ ထူးထူး ခြားခြား
ဘာမျှ မတွေ့။

မီးမှိတ်ပြီး ပင်မအခန်းထဲဝင်မည့် တံခါးကို ဖွင့်သည်။
ဆိပ်ကမ်းမှ မီးရောင်များက လှေပေါ်သို့ အနည်းငယ်သာ
လင်းစေသည်။

ကာဘာကော့ဗ်က ပါရာ ဘယ်လမ် ပစ္စတိုကို ထုတ်ပြီး
မောင်းတင် ထားလိုက်သည်။

အခန်းထဲမှာ တစုံတခု လှုပ်သွားသည်။

ဟော... တွေ့ပြန်ပြီ။

သေးသေးကွေးကွေး အရာတခု။

ကာဘာကော့ဗ် စကြိုလမ်းပေါ် မှောက်ချပြီး၊ ထိုအရာကို
ဆိပ်ကမ်းမှ အလင်းရောင် အောက်၌ ပုံဖမ်း၍ ရစေရန် လှမ်း
ကြည့်နေသည်။

သူ ပြုံးလိုက်၏။

ဆိပ်ကမ်းမှ လှေပေါ်ခိုးတက်လာမည့်သူကို စူးစမ်း ထောက်
လှမ်း၍ အချက်ပေးမည့် လျှင်စင်ကိရိယာထု မျိုး ဖြစ်သည်။

ပေါ်တာ သိပ်မကြာသေး။

ဈေးလည်း ကြီးသည်။

အခန်း ၂၄

ဘာသံမှ မမြည်။

မှန်ချပ်ကို ပြန်ပိတ်သည်။

သံလိုက်ကို ပြန်ထားသည်။

ကာဘာကော့ဗ်သည် သက်ပြင်းချလိုက်၏။

သူ ယခင်ကအတိုင်း ပြန်ဖြစ်လာပြီ မဟုတ်လား။

လက်နှိပ် ဓာတ်မီး သုံး၍ အချက်ပေး စနစ်၏ 'ဆာကစ်'

သေတ္တာမှ ဆက်သွယ်မှုများကို ဖြတ်တောက်လိုက်သည်။

ထိန်းချုပ်ခန်းကို အချိန်ပြည့် မရပ်မနား ဗယ်မှညာ၊ ညာမှ ဗယ်သို့ ရွှေ့လျား ထောက်လှမ်းနေသည်။

ကာဘာကော့ဗိက ၎င်းကိရိယာနောက်သို့ သွားပြီး ခလုတ် ပိတ်ပစ်လိုက်သည်။

လှေပေါ်၌ တနာရီခန့် ရှာဖွေခဲ့သည်။

ပုံထိန်းဘီးနားရှိ အံ့ဝက်တခုတွင်း၌ ဘယ်လ်ဂျီယံနိုင်ငံလုပ် အက်ဖ်အင်န် အော်တိုမစ်တစ်ရှိုင်ဖယ် တလက်နှင့် ခြောက် လုံးပြူး တလက်ကို တွေ့သည်။

သို့သော် ပလပ်စတစ် ဗုံးများ မှောင်ခို တင်ရာ၌ ဆက်ပ် သို့မဟုတ် ဆက်ပ်၏ လှေပါဝင် ပတ်သက်ကြောင်း အထောက် အထား ပြစရာ ဘာမှမရှိ။

လှေဦးမှ ဒုန်းကနဲ မြည်သံကြောင့် ကာဘာကော့ဗိ အာရုံ ပျက်သွားသည်။

ရော်ဘာ ဖောင်ကလေး လှေနှင့် ဝင်ဆောင်မိသံဖြစ်သည် ဆက်ပ် ပြန်လာပြီ။

ကာဘာကော့ဗိသည် ရွှေခန်းသို့ သွားပြီး လှေဦးပိုင်း ချောင်း ကလေးတွင် ပုန်းနေသည်။

သူ့အပေါ်မှ အဖုံးပွင့်လာပြီး ခြေထောက်နှစ်ချောင်း ကျ လာသည်။

ဆက်ပ်၏ ဦးခေါင်း အပြင်၌ ရှိနေစဉ် ကာဘာကော့ဗိက ဆက်ပ်၏ အရှိုက်ကို ဖနှောင့်ဖြင့် ဆောင့်ကန်လိုက်သည်။

ဆက်ပ် သတိရလာသောအခါ စည်ပိုင်းတလုံးတွင် လက်နှင့် ခြေပါ ကြိုးနှင့်တုပ်ထားပြီး ပါးစပ်ထဲ ခြေအိတ် ဆို့ခံထားရ ကြောင်း သိသည်။

မျက်နှာကျက်တွင် ဝါကြန့်ကြန့် ရေနံဆီ လက်ဆွဲ မီးအိမ် တလုံး ချိတ်ထားသည်။

ကာဘာကော့ဗိသည် ဆက်ပ်နှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင် အိပ်စင်၌ ထိုင်လျက် ဆေးလိပ် ဖွာယင်း ဆက်ပ်၏ ရေခဲခွဲ သံချွန်ဖြင့် လက်သည်းချေးထုတ်နေသည်။

‘မင်္ဂလာ ညနေခင်းပါ မစ္စတာဆက်ပ်၊ ခင်ဗျား ခေါင်း မကြည့်သင်သေးယင်ပြော၊ ရေထပ်ခလောင်းပေးမယ်၊ ဟုတ်ပြီ လား၊ နိုဝင်ဘာလ ၁၂ ရက်နေ့က ခင်ဗျားနယူးဂျာစီ ကမ်း ရိုးတန်း အလွန်မှာ ကုန်သင်္ဘော တစင်းပေါ်က ပလပ်စတစ်ဗုံး တွေ ခင်ဗျား သယ်ပေးခဲ့တယ်၊ ခင်ဗျားနဲ့အတူ ဘယ်သူတွေ ပါသလဲ၊ ပလပ်စတစ် ဗုံးတွေ ချဲ့ ဘယ်မှာလဲဆိုတာ ကျုပ်ကို ပြောပါ၊ ခင်ဗျားနဲ့ ပတ်သက်ပြီး တခြားကျုပ် ဘာမှ မသိချင် ဘူး၊ ခင်ဗျား ပြောပြယင် ခင်ဗျားကို ဘာမှ မလုပ်ဘူး၊ မပြော ပြယင်တော့ ခင်ဗျား သေရတာထက်ဆိုးတဲ့ ဝေဒနာတွေ ခံစား ရလိမ့်မယ်၊ မျက်လုံး ကန်းမယ်၊ ခင်ဗျား ဆွံ့အသွားမယ်၊ ခြေ လက်ကျိုးသွားမယ်၊ ခင်ဗျားယုံအောင် ကျုပ် နမူနာ လုပ်ပြပို့ လို့ဦးမလား၊ မလိုပါဘူးနော်၊ ကဲ ခင်ဗျား ပါးစပ်ထဲက ခြေ အိတ်ကို အယင်ထုတ်ပေးမယ်၊ ခင်ဗျားအော်ယင် ခင်ဗျားဆက် ပြီးအော်ချင်အောင် ကျုပ်တခုခု လုပ်ပေးမယ်၊ နားလည်လား’

ဆက်ပ် ခေါင်းညိတ်သည်။

‘ခင်ဗျား ဘယ်သူလဲ’

‘ခင်ဗျားအလုပ် မဟုတ်ပါဘူး၊ ပလပ်စတစ်ဗုံး အကြောင်း သာ ပြောစမ်းပါ’

‘ကျုပ် ဘာမှ မသိဘူး၊ ကျုပ်မှာ ဘာအပြစ်မှ မရှိဘူး’

‘တရားဥပဒေ ဘက်ကနေလှည့်ပြီး အကာအကွယ် ယူမယ် မကြန့်မစွတာဆက်ပ်၊ ခင်ဗျား ကျုပ်ကို ရှောင်ရှားလို့ မရဘူး၊ ခင်ဗျားရဲ့ အလုပ်ရှင်တွေဟာ မာဖီးယားဂိုဏ်း အဆက်အသွယ် တွေ မဟုတ်ပါဘူး၊ ဒီလူတွေကို ခင်ဗျား အကာအကွယ် မပေး ချင်စမ်းပါနဲ့လေ’

ဆက်ပ် ဘာမှ မပြော။

‘အက်ဖ်ဘီအိုင်က ခင်ဗျားကို မှောင်ခိုမှုနဲ့ လိုက်ရှာနေတယ်၊ တော်ကြာကျ ခင်ဗျားကို လူအများကြီး သတ်မှုနဲ့ ထပ်ရှာမယ်၊ ပလပ်စတစ်ဗုံးတွေ အများကြီး ပါတယ်နော် ဆက်ပ်၊ ခင်ဗျား ကျုပ်ကို မပြောပြယင် လူတွေအများကြီး သေကြရမယ်၊ ကျုပ် စကားပြောယင် ကျုပ်ကို ကြည့်နေစမ်း’

‘သွားသေလိုက်ပါလား’

ကဘာကော့ဗ် ဆက်ပ်ဆီ ထသွားပြီး ပါးစပ်ထဲ ခြေအိတ် ပြန်ထိုးထည့်သည်။

ဆံပင်မှဆုံးပြီး ခေါင်းကို သင်္ဘောနံရံနှင့် ဆောင့်ပေးသည်။

သူ့မျက်လုံးနား ရေခဲ သံချွန်များ ကပ်နေ၏။

ကဘာကော့ဗ်က သံချွန်ကို ယူပြီး ဆက်ပ်၏ နားနားထောက် ထားလိုက်သည်။

ဆက်ပ် မျက်နှာ သွေးမရှိ။ အခန်းထဲ၌ ညှိနှိုင်းကြီးတခု နံ လာ၏။

‘ကျုပ် စကားပြောယင် ကျုပ်ကို ကြည့်၊ ကဲ၊ ဘယ်လိုလဲ၊ ဟုတ်ကဲ့ဆိုယင် မျက်တောင်တချက် ခတ်ပြ၊ ငြင်းယင်အသေပဲ’

ဆက်ပ်က မျက်တောင် ခတ်ပြသည်။

ကဘာကော့ဗ်က ခြေအိတ်ကို ပါးစပ်ထဲမှ ထုတ်ပေး၏။

‘ကျွန်တော် လိုက်မသွားပါဘူး၊ ပလပ်စတစ်ဗုံးနဲ့လဲ မသိဘူး’

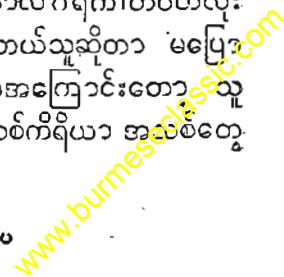
ဆက်ပ် အမှန်အတိုင်း ပြောကြောင်း ကဘာကော့ဗ်ဆီ၏။ လက်တီးရှားမှ ဖော်စီပြောသော လူထက် ဆက်ပ်က အရပ် ပိုပူ သည်။

‘ဒါပေမယ့် ခင်ဗျားလှေက သွားတယ်လေ’

‘ဟုတ်တယ်၊ ဘယ်သူ ယူသွားမှန်း မသိဘူး၊ တကယ်ပြော တာပါ၊ ကျွန်တော် ဘာမှ မသိဘူး၊ ကျွန်တော့် အလုပ်က မစပ်စုဖို့ပျ၊ ဘာမှလဲ မသိချင်ဘူး’

‘ခင်ဗျားတို့ ဘယ်လို ဆက်သွယ်ခဲ့ကြသလဲ’

‘အောက်တိုဘာလ နောက်ဆုံးပတ်တုန်းက လူတယောက်က ကျွန်ခတံ့ဆီကို ဖုန်းဆက်တယ်၊ နိုဝင်ဘာလ ၈ ရက်၊ တပတ်လုံး လှေကို အသင့် ပြင်ခိုင်းထားတယ်၊ သူ ဘယ်သူဆိုတာ မပြော ဘူး၊ ကျွန်တော်ကလဲ မမေးမိဘူး၊ လှေအကြောင်းတော့ သူ သေသေချာချာ မေးတယ်၊ ခေတ်မီလျှပ်စစ်ကိရိယာ အသစ်တွေ ပါမပါ စသဖြင့်ပေါ့’

‘လျှပ်စစ်ပစ္စည်း အသစ်တွေ ဟုတ်လား’

‘အင်း၊ နေဦး၊ ကျုပ် နားရွက်ထဲက ခင်ဗျား သံချွန်ကြီး ထုတ်ပေးစမ်းပါ’

‘ကောင်းပြီ၊ နောက်ထပ် ညာယင် ဟိုဘက်နားကို ဖောင် ပစ်မယ်၊ ခင်ဗျားကို ဖုန်းဆက်တဲ့ လူက ခင်ဗျားလေ့ကို သိပြီး သွားလား’

‘အမယ်လေးဗျ...’

ဆက်ပ်က သူ့ခေါင်းကို ဗယ်ညာ ယမ်းခါလိုက်သည်။

‘သူသိတယ်ထင်တာပဲ၊ ဒီလေ့ကို သူငှားလိုရတာ သူ့အဖော် အကျိုးရှိမယ့်ပုံပဲ၊ နောက် နှစ်ရက်ကြာတော့ အက်စ်မြူရီပါဒ် က ဆိုနီရှ်ဆိုင်းကို စာတိုက်ကနေ ငွေဘစ်ထောင်ပို့လိုက်တယ်’

‘အဲဒီစာအိတ် ရှိသေးလား’

‘စာအိတ်မှာ ဘာမှ မပါဘူး၊ နယူးယောက်မြို့တော် စာတိုက် တံဆိပ်ပဲ ပါတယ်’

‘သူ နောက်တခါ ထပ်ခေါ်သေးလား’

‘ဟုတ်တယ်၊ နိုဝင်ဘာ ၁၀ ရက်လောက်မှာ၊ ၁၂ ရက်နေ့ အင်္ဂါနေ့မှာ လေ့ယူမယ်တဲ့၊ အဲဒီညက ဆိုနီရှ်ဆိုင်းကို ပိုက်ဆံ ထပ်ပို့တယ်’

‘ဘယ်လောက်လဲ’

‘လေ့အတွက် နှစ်ထောင်၊ ၆၅၀၀ က စတော်၊ အားလုံး ငွေစက္ကူတွေပဲ၊ ချက်မပေးဘူး’

‘ဘယ်လို ပို့ပေးလဲ’

‘တက္ကစိတစီးက ခြင်းတောင်းတခုနဲ့ လာပို့တာပဲ၊ အပေါ် အထောင့် စားစရာတွေ ဖုံးထားတယ်၊ နောက် နည်းနည်းကြာ တော့ ဖုန်းလာတယ်၊ ဒီနေ့ပဲ၊ ကျွန်တော်က လေ့ ဘယ်မှာ သွားယူရမယ်ဆိုတာ ပြောပြလိုက်တယ်’

‘သူ လေ့လာယူ၊ ပြန်လာထားတော့ ခင်ဗျား သူ့ကို လုံးလုံး ကြေညာလိုက်ဘူးလား’

‘ဟင် အင်း’

ဆက်ပ် သူ့ တွမ်စ် မြစ်ထဲမှ လှေအိမ်(ဂိုဒေါင်) အကြောင်း ပြောပြသည်။

ကာဘာကော့ဗစ်က သူ့အိတ်ထဲမှ ဖာဆေးလ် ဓာတ်ပုံနှင့် သေကာဖွယ် မိန်းမ၏ ‘အိုင်ဒင်တီကစ်’ ရုပ်ပုံတို့ကို ထုတ်ပြ လိုက်သည်။

ဆက်ပ်က ခေါင်းခါပြသည်။

‘ကျွန်တော် သူတို့လှေနဲ့ အတူ လိုက်မသွားဘူး ဆိုတာ ခင်ဗျားမယုံယင် ကျွန်တော် သက်သေ ပြနိုင်ပါတယ်ဗျာ၊ အက်စ်မြူရီပါဒ်က သွားဆရာဝန်ဆိုမှာ ‘သွား’ သွားပြနေရ တယ်၊ ဘောက်ချာတောင် ရှိသေးတယ်’

‘နေပါစေ၊ ယုံပါတယ်၊ ခင်ဗျား ဒီလှေပိုင်တာ ဘယ် လောက်ကြာပြီလဲ’

‘ရွှစ်နှစ်ရှိပြီ’

‘အယင်ပိုင်ရှင် ဘယ်သူလဲ’

‘ကျွန်တော့်ဘာသာ ဆောက်ယူတာ’

‘စဘော်ကို ဘယ်လို ပြန်အမ်းလဲ’
‘ကျွန်တော့် ကားနောက် အဖုံးထဲက ခြင်းတောင်းထဲမှာပဲ ပြန်ထားပေးတယ်။ ကားသေ့ကို ကားထဲက ကော်ဇောခင်း အောက်မှာ ထားပေးခဲ့တယ်။ တယောက်ယောက် လာယူသွား တာပေါ့’

ကာဘာကော့ဗိက ဆက်ပ်ကို မြေပုံဇယားချပ်တခုကို အနား နှစ်ဘက်မှ ဖြန့်ပြပြီး မေးသည်။

‘ဒီမြေပုံက အမှတ်အသားတွေက ခင်ဗျား လက်ရာလား’
‘မဟုတ်ဘူး၊ ဒီဥစ္စာ ဒီလှေပေါ်မှာရှိမှန်း စောစောကသိယင် ကျွန်တော် လွှင့်ပစ်လိုက်မှာပေါ့’

၎င်းမြေပုံမှာ နယူးဂျာစီ ကမ်းရိုးတန်း မြေပုံ ဖြစ်သည်။
ကာဘာကော့ဗိက ဖလော်ရီဒါမြေပုံကို ပုံးထဲမှ ဆွဲယူပြ ပြန်၏။

‘ဒါရော ခင်ဗျား မှတ်ထားတာလား’
‘အင်း’

ကာဘာကော့ဗိက ဇယားနှစ်ခု တိုက်ကြည့်သည်။

ဆက်ပ်၏ လက်ရေးက အခြားမြေပုံမှ လက်ရေးနှင့် မတူ။ နယူးဂျာစီ မြေပုံတွင် လက်တီးရှား သင်္ဘောနှင့် တွေ့ဆုံရန် အချိန်ကို ၂၁ : ၁၅ နာရီဟု ရေးထားသည်။

ကမ်းစောင့်တပ် မော်တော်သည် ဆက်ပ်၏ လှေကို အမေရိ ကန်ပြည်ထောင်စု အရွှေ့ကမ်းရိုးတန်း စံတော်ချိန် ၁၇:၀၀ နာရီ၌ တွေ့ခဲ့ကြောင်း သတင်းပေးသည်။

ပလပ်စတစ်ပုံးများ ပြောင်းရွှေ့ခြင်းမှာ အလွန်ဆုံး နာရီ ဝက် ရှိမည်။

ထို့ကြောင့်...
၁၆ : ၁၅ သို့မဟုတ် ၁၆ : ၃၀ နာရီလောက်မှာ ဆုံကြ မည်။

ဘာလို့ ၂၁:၁၅ နာရီဟု ငါးနာရီ နောက်ကျ၍ ရေးသလဲ။ ပြီးတော့...

ဘွမ်စ် မြစ် လှေဂိုဒေါင်မှ ထွက်ခွာရန်၊ မောင်းနှင်ချိန်များ ညီညည်း ထိုကဲ့သို့ပင် ငါးနာရီစီ နောက်ကျပြီး ရေးမှတ်ထား မည်။

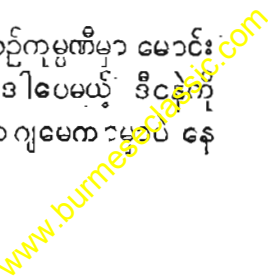
၎င်းစားမရ။
ဪ...သိပြီ...သိပြီ။

လှေငှားသော ငနဲသည် လေယာဉ်ပိုင်းလော့များ အသုံး ပြုသော ဂရင်းနစ် စံတော်ချိန်ကို သုံးစွဲမှတ်သားခဲ့ခြင်း ဖြစ် သည်။

‘ခင်ဗျားအသိထဲမှာ ကြေးစား လေယာဉ်မှူးတွေ ဘာတွေ နှိလား’

‘တယောက်မှ မရှိဘူး’
‘ဦးစားပါဦး’

‘ဂျပေကာကျွန်းက စီးပွားရေး လေယာဉ်ကုမ္ပဏီမှာ မောင်း တဲ့ ပိုင်းလော့ တယောက်တော့ ရှိတယ်။ ဒါပေမယ့် ဒီငနဲကို အကယ် ဘီအိုင်က ဆုံးမလိုက်ပြီး ကတည်းက ဂျပေကာ မှာပဲ နေ နော့တယ်။ အဲ...သူတယောက်ပဲ ရှိတယ်’

‘ခင်ဗျား ပိုင်းလော့ တယောက်မှ မသိဘူး၊ ခင်ဗျားတွေ
ငှားတဲ့လူကိုလဲ မသိဘူး၊ ခင်ဗျား ဘာမှလဲ မသိပါလား ဖစ္စတာ
ဆက်ပဲ’

‘ဟုတ်တယ်၊ ဘာမှ မသိဘူး၊ ခင်ဗျား ကျွန်တော့်ကို ဖမ်း
ချင်ဖမ်း၊ မသိတာတော့ အမှန်ပဲ၊ မိုးကြိုးပစ်ရစေ’

ကာဘာကော့ဗ်က ဆက်ပဲကို ညှဉ်းပန်းသင့်၊ မသင့် စဉ်းစား
သည်။

သူ့ မလုပ်ချင်။
စိတ်ကုန်နေပြီ။

ညှဉ်းပန်း နှိပ်စက်ခြင်းကြောင့် အကျိုးထူးမည် ဆိုလျှင်
ကိစ္စ မရှိ။

ဤကိစ္စ၌ ဆက်ပဲသည် အဓိက ကျသူ မဟုတ်။

သူ့ကို နည်းနည်း ခြိမ်းခြောက်ပေးလျှင် သူ အာဏာပိုင်
များကို မကူညီပဲ နေဝံ့မည် မဟုတ်။

သူ့ လော့ ငှားရမ်းသူနှင့် ပတ်သက်၍ သတိရသမျှ သဲလွန်
အသေးအဖွဲ့ ကလေးများကို လာပြောပြမှာ သေချာသည်။

သူ့ ကို ခုချိန်၌ သိပ်နာကျည်းအောင် မလုပ်သင့်သေး။
နောက်တဆင့်မှာ....

ဆက်ပဲ၏ လှုပ်ရှားမှုများ၊ လုပ်ဖော် ကိုင်ဘက် များနှင့်
ပတ်သက်၍ စေ့စပ်စွာ စစ်ဆေးခြင်း၊ မြေပုံဖယားချပ်ကို ဓာတ်
ခွဲခန်း၌ လေ့လာ ဆန်းစစ်ခြင်းတို့ ဖြစ်သည်။

ဤအလုပ်မျိုးကို အက်ဖ်ဘီအိုင်က ကျွမ်းကျင်သည်။

ကာဘာကော့ဗ် အပင်ပန်း ခံခဲ့သလောက် အကျိုး သိပ်
မရှိသေး။

ဆိပ်ခံ တံတားရှိ ဖုန်းရုံလေးမှနေ၍ ကော်လီထံ ဖုန်းဆက်
ဆိုက်သည်။

x x x

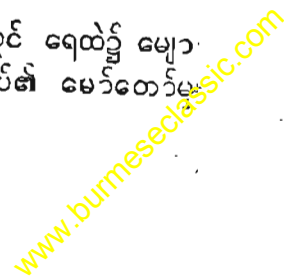
ဆက်ပဲသည် ကာဘာကော့ဗ်အား မည်သည့် ကြေးစား
ခြင်းလော့ တဦးကိုမျှ မသိကြောင်း ပြောလိုက်ခြင်းမှာ တမင်
ဇာတာ ညာပြောခြင်း မဟုတ်။

ငင်စစ်တွင် သူ့ မှတ်ဉာဏ်၏ ချွတ်ယွင်းချက်တခုသာ ဖြစ်
သည်။

တကယ်တော့ မိုက်ကယ် လင်ဒါနှင့် သူ့ ပထမဆုံးအကြိမ်
တွေ့ရသော စိတ်ပျက်ဖွယ်၊ ကြောက်မက်ဖွယ်နေ့မှာ နှစ်ပေါင်း
များစွာ ကြာခဲ့လေပြီ။

နယူးဂျာစီပြည်နယ်၊ မနာခဲကွန်မြို့အနီးတွင် ရေထဲ၌ မျော
အသေ သစ်တုံးကြီးတုံးကြောင့် ဆက်ပဲ၏ မော်တော်မူ
ဆက်များ ရပ်သွားခဲ့သည်။

လော့ကို ကျောက်ချသော်လည်း မရ။

၁၃၀ နန်း ခိုးသိမ်း

ထမ်းစောင့်တပ်ကိုလည်း အကူအညီ မတောင်းရဲ။
ပင်လယ်ရေစီးကြောင်းက သန်သဖြင့် ကမ်းခြေဘက် နေရာ
ပါသွားသည်။

မော်တော် ဝမ်းပိုက်ထဲ၌ကား နယူးယောက်သို့ တင်ပို့ခဲ့
ဖလော်ရီဒါ ပြည်နယ်မှ ဒေါ်လာ ၅,၅၀၀ တန်ဖိုး ရှိသည့်
မှောင်ခို မိကျောင်း အရေခွံများ။

ကျန်းပတ်ဘက် လှည့်လိုက်သောအခါ သူ့ဆီ ချဉ်းကပ်လာ
နေသော လှေတစ်စင်းကို တွေ့သည်။

မိသားစုနှင့်အတူ အပျော်ခရီး ထွက်လာသော မိုက်ကပ်
လင်ဒါက ဆက်ပ်၏ လှေပေါ်သို့ ကြိုးပစ်ပေးပြီး၊ ချောင်ထွက်
သော ကျန်းငယ်ကလေးတစ်စင်း ဆွဲသွားသည်။

ဆက်ပ်က သူ့ကို ကူညီရန် လင်ဒါအား မေတ္တာရပ်ခံသည်။
မျက်နှာဖုံးနှင့် ဘဲခြေဖဝါးပုံ ဖိနပ်များစွပ်ကာ သူတို့နှင့်အတူ
ရေငုပ်၍ လှေကို ပြန်ဖြုတ်ပြင်ကြသည်။

ရပ်သွားသော ဒလက်ကို ဖြုတ်ပြီး၊ အပိုပါသော ဒလက်
တပ်ဆင်ကြသည်။

မိကျောင်း အရေခွံများ၏ အနံ့က ဆိုးဝါးလှသည်။
'အနံ့ကိုတော့ သည်းခံပါဗျာ'
သဘောပဲ့ပိုင်း၌ မသက်မသာ ထိုင်ချလိုက်စဉ် ဆက်ပ်က ခြေ
လိုက်သည်။

လင်ဒါသည် ရေအောက်သို့ ဆင်းလှုပ်ပေးရသဖြင့်
စောက် မိကျောင်းရေခွံများကို တွေ့လိုက်ဦးမည် မဟုတ်။

'ဒါ ကျုပ်နဲ့ မဆိုင်ပါဘူးလေ'

သူတို့နှစ်ဦး၏ ရင်းနှီးမှုမှာ လင်ဒါ ဗီယက်နမ်သို့ ဒုတိယ
မိတ် သွားရသောအခါ တစ်ခန်းရပ်သွားလေသည်။

ဆက်ပ်နှင့် လင်ဒါ ဇနီး မာဂရက်တို့ကား နောက်ပိုင်းလ
အတော်ကြာကြာအထိ အနီးအသွယ် မပြတ်ခဲ့။

လင်ဒါ ဇနီးမောင်နှံအကြောင်း သတိရတတ်သော အခါ
များတွင် ဆက်ပ်သည် မာဂရက်ကိုသာ လင်ဒါထက် ကောင်း
မှု မှတ်မိနေတတ်လေသည်။

x x x

အခန်း " ၂၅ "

'ကောင်းကာ'
အိမ်ဖြူတော်၏ လျှို့ဝှက်ထောက်လှမ်းရေး အဖွဲ့ငယ် ခေါင်း
ဆောင် အထူးအေးလျင့် အားလင်ဘစ်(ဂါစ်)က တယောက်တည်း
ရေရွတ်လိုက်၏။

ကြားရသော သတင်းကြောင့် သူ မအံ့သြမိပါ။ သို့သော်
ဤခရီး မထွက်ဖြစ်အောင် ဖျက်သိမ်းလိုက်ပါစေဟု သူ ဖျော်
လင့်ထားမိခဲ့သည်။

ယခု သူ ဆုတောင်း မပြည့်ပါ။
ဘစ်(ဂါစ်)က လျှို့ဝှက်ထောက်လှမ်းရေး ကာကွယ်စောင့်
ရှောက်မှု သုတေသနဌာန၏ နံပါတ်ကို လှည့်လိုက်သည်။

'ဇန်နဝါရီလ ၁၂၊ နယူးအော်လင်းစ်တဲ့ဟေ့၊ ကဲ.... လုပ်ကြ
ပေတော့'

ကာကွယ်မှု သုတေသနဌာန၌ ဖိုင်တွဲများကို အဆင့်သုံးခု
ခွဲထားသည်။

အကြီးဆုံးသော အပိုင်းမှာ လွန်ခဲ့သော အနှစ်လေးဆယ်က
ဦး လက်ရှိအချိန်အထိ တယ်လီဖုန်း၊ ချောစာ စသည့် နည်း
အမျိုးမျိုးဖြင့် အမေရိကန် ပြည်ထောင်စု သမ္မတကြီးအား
ခြိမ်းခြောက်မှု အားလုံး ပါရှိသည်။

ထပ်ခါတလဲလဲ ခြိမ်းခြောက်သူများ၊ သို့မဟုတ် အန္တရာယ်
ကြီးမားဖွယ် ရှိမည်ဟု ယူဆရသူများ ပါဝင်သည်။

'သက်ဝင် လှုပ်ရှားမှု ဖိုင်တွဲ' များတွင်လည်း ပုဂ္ဂိုလ်များ
ဇာရင်း ရှိ၏။

၎င်းဖိုင်များကို ခြောက်လတကြိမ်ကျ ပြန်စိစစ်ရသည်။
နေရပ်လိပ်စာ ပြောင်းလဲမှု၊ အလုပ်အကိုင် ရုထူး ပြောင်း
လဲမှု၊ နိုင်ငံတကာ ခရီးသွားလာမှုများ ရှိသည်။

ထိုဖိုင်၌ နာမည်ပေါင်း ၈၄၀ ရှိသည်။

၎င်းအနက် ၃၂၅ ဦးမှာ အရေးကြီးဆုံးဖြစ်ပြီး 'ခရီးသွား
နိုင်' ခဲ့လည်း ပထဝီ အနေအထားအရ စာရင်းသွင်းထားသည်။
သမ္မတကြီး ခရီးထွက်ခါနီးတိုင်း ၎င်း သွားရောက်မည့် ဒေသ

၁၄၂ နှစ် ဝိုးသိမ်း

ထိုက်ရှိ စာရင်းဝင် မသင်္ကာဖွယ် အားလုံး စစ်ဆေးသင့်သည်။

၄၃ ရက် အချိန် ရှိသေးသဖြင့် ကာကွယ်မှု သုတေသနများ စာရေးများနှင့် လုပ်ငန်းခွင် ကွင်းဆင်း အေးဂျင့်များ အားလုံးအနေဖြင့် နယူးအော်လင်းစ်မြို့ကို စိတ်တိုင်းကျ အချိန်ယူ စစ်ဆေးနိုင်ကြပေသည်။

လီဟာဖေ့အော်စ် ဝေါ့လ်ဒ် သည် 'ခရီးသွားဖိုင်' ထဲတွင် လုံးဝ မပါရှိခဲ့ဘူးသောလူ ဖြစ်သည်။

မိုက်ကယ်လင်ဒါလည်း ထိုဖိုင်တွဲ၊ ထိုစာရင်းထဲ၌ မပါသေးချေ။

x x x

ဒီဇင်ဘာ ၃ ရက်နေ့တွင် အိမ်ဖြူတော်၏ လျှို့ဝှက် ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့မှ အေးဂျင့် သုံးယောက်အား နယူးအော်လင်းစ်မြို့၌ လိုချ်ရေး အစီအစဉ်များ စီစဉ် ကွပ်ကဲရန် စေလွှတ်လိုက်သည်။

၁၉၆၃ ခုနှစ် နောက်ပိုင်းတွင် ကြိုတင် ရက် ၄၀ ကာလအတွင်း အေးဂျင့် သုံးယောက် စေလွှတ်ခြင်းမှာ လုပ်ရိုးလုပ်စဉ် ဖြစ်သည်။

ဒီဇင်ဘာ ၇ ရက်နေ့တွင် ၎င်းသုံးယောက် အဖွဲ့ခေါင်းဆောင် ဂျက်ခ်ရင်ဖရိုက အိမ်ဖြူတော်ရှိ အားလင်ဂ်စ် ထံ ပဏာမ အစီရင်ခံစာကို တင်သွင်းလိုက်သည်။

ရင်ဖရိုသည် တူလိန်း ကစားကွင်းကြီးကို လုံးဝ သဘောကျ။

၎င်းသည် ကမ္ဘာပေါ်၌ အကြီးမားဆုံး သံဏီကစားကွင်းကြီး ဖြစ်သည်။

ပွဲကြည့်စင်များ အောက်၌ သံတိုင်၊ သံချောင်းများ၊ ဆုတ်တန်းများ၊ ဘောင်များ၊ ယက်မများ ရှုပ်ထွေးနေသည်။

ဤ 'သံဏီ တောနက်ကြီး' အထဲ၌ ရှာ ဖွေ ရ ခြင်းသည် ဩနာတရပ် ဖြစ်၏။

ရင်ဖရိုနှင့် အေးဂျင့် နှစ်ယောက်သည် ၎င်း ကစားကွင်းကြီးကို နှစ်ရက်ကြာ လှည့်ပတ် စစ်ဆေးခဲ့ကြပြီးပြီ။

ကွင်းပြင်ထဲသို့ ရင်ဖရို လျှောက် သွားသော အခါ ထိုင်ခုံအလုံးပေါင်း ၈၀၉၀၅ သည် သူ့ ရန်သူများ သဖွယ် ဖြစ်နေ၏။

www.burmeseclassic.com

ကစားကွင်း အနောက်ဘက်စင်ရုံ မှန်လုံ ခန်း မှာ အထေး
ကြီးဆုံးပုဂ္ဂိုလ်များ ဗွီအိုင်ပီ ထိုင်ရန် ဖြစ်သည်။

၎င်းဘေးတွင် သတင်း ထောက်များ အတွက် သီးသန့်စင်
ရုံသည်။

ဗွီအိုင်ပီ အခန်း၌ ရင်ဖရို ကိုယ်တိုင် နာရီပေါင်း များစွာ
ထိုင်နေမိသည်။

တဖန်၊ နယူးအော်လင်းစ် ရဲအဖွဲ့မှ ရဲသားတဦးအား ထိုင်ခုံ
တနေ့လုံး ထိုင်ခိုင်းထားပြီး၊ သူနှင့် တပည့်နှစ်ဦးက ပွဲကြည့်စင်
နေရာအနီးအပြားမှ လုပ်ကြံ ပစ်ခတ်နိုင်မည့် လမ်းကြောင်းများ
ကို ချိန်ဆ ကြည့်ကြသည်။

ကစားကွင်းကို စောင့်ကြပ်ရမည့် နယူးအော်လင်းစ် ရဲအဖွဲ့
လက်ရွေးစင် ရဲသားများကို ရင်ဖရိုကိုယ်တိုင် စစ်ဆေးသည်။

ကစားကွင်းကြီးသို့ နယူးအော်လင်းစ် နိုင်ငံတကာ ဝေ
ဆိပ်မှ လမ်းမ ၆၁၊ အဝေးပြေးလမ်းမ ၃၀၄ ဖြင့်လမ်းမ ၉၀
ပြည်နယ်တွင်းလမ်းမ ၁၀၊ ပြည်မကြီးလမ်းမ ၉၀ ၏ ကလယ်
ဘုန်း၊ ရိပ်သာလမ်း စသည်တို့မှ ကားမောင်း စစ်ဆေးသည်။

လမ်းအားလုံး ရှည်လျားလှသည်။

ကစားကွင်း ပတ်ဝန်းကျင် တဝိုက်တွင် ယာဉ် ရှုပ်ထွေး
ရှိလျှင် ပိုဆိုးရွားလိမ့်မည်။

ဂျက်ခီရင်ဖရိုသည် အလုပ်ကို တိကျစွာ လုပ်တတ်သော
အလေးထားသော၊ ဂရုစိုက်သော လူတယောက် ဖြစ်သည်။

ယခု တူလိန်း ကစားကွင်းကြီး သူလုံး တည်ဆောက်
ထားပုံကို သူ့အလွတ်ရနေလေပြီ။

သို့သော် ၎င်းကစားကွင်းကြီး၏ အန္တရာယ်များကို သူ့သတိ
ပြုမှတ်သားနေစဉ် ကောင်းကင်သို့ တခါမှ မော့မကြည့်မိ
ရှာပေ။

x x x

လေသဘော၏ ဂွန်ဒိုလာယာဉ်၏ အောက်ခြေတွင် တပ်ဆင်
ဧည့် ညှပ်များသည် ဗုံး၏ အထက်နှုတ်ခမ်းပေါ်တွင် လက်ဝါး
နှစ်ချောင်းနှင့် တူ၏။

လျှပ်စစ် မီးကြီးများနှင့် ဖြုတ်အပိုတို့ကို ဗုံး၏ အပေါ်တွင်
သေသပ်စွာ တပ်နှင့် ကပ်ထားသည်။

အရေခွံအောက် (ဗုံး ကိုယ်ထည်အတွင်း)၌ ပလပ်စတစ်ဗုံး
ပေါင်ချိန် (၁၁၁၆.၇) ပေါင်ကို ကျည်ဆန်မြားများနှင့်အတူ
ထည့်ထားလေသည်။

လင်ဒါသည် သူ၏ ဗုံးကြီးကို ကိုင်ကြည့်နေသည်။

ဗုံးပေါ်မှ မညီမညွတ်သော သူ့ပုံရိပ်ကို မြင်ရ၏။

ဒီဗုံးကြီးကို သူ ဖောက်ခွဲချင်လှပြီ။

ဆယ်ခြောက်ရက်တောင် စောင့်ရဦးမှာပါလား။

တယ်လီဖုန်း လာသည်။

လင်ဒါ ကောက်ကိုင်သည်။

နယူးအော်လင်းမြို့မှ ဒါ့လီယာ ဆက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

‘မြီးပြီ’

‘မိုက်ကယ်...ရှင် သိပ်တော်တာပဲနော်၊ ရှင် အလုပ်လုပ်တာ
ထိုင်ကြည့်ရတာက အားရစရာ ကောင်းတယ်’

‘ဂိုဒေါင် ငှားပြီးပြီလား’

‘အင်း၊ ‘ဂါလ်ဗက်စ်လမ်း’ သဘောဆီပဲမှာ၊ နယူးအော်
လင်းမြို့ လိပ်ခံဖရန် လေဆိပ်ကနေ မိနစ် နှစ်ဆယ် ရှေးဝေး

တယ်၊ ဒီခရီးကို ကျွန်မ ကားနဲ့နှစ်ခေါက် မောင်းကြည့်ပြီးပြီ’
‘ကျယ်ခွဲလား’

အခန်း ၂၆

လင်ဒါသည် သူ၏ဗုံးတည်ဆောက်မှုသည် ခရစ္စမတ်ပွဲတော်
နေ့အပြီး၊ နောက် နှစ်ရက် အကြာတွင် ပြီးစီးသွားလေသည်။

နက်ပြာရောင်အရေခွံပေါ်တွင် ‘နေရှင်နယ် အသံလွှင့်ငှာ’
ဟူသော စာလုံးတံဆိပ်သည် ဂိုဒေါင်အတွင်းမှ မီးရောင်များ
ကြောင့် တောက်ပ နေသည်။

ဗုံးကို ပုခက်ပေါ်တွင် တင်ထားသည်။

‘ကျယ်ပါတယ်၊ ဆုံပါတယ်၊ သို့လျှောင့်ရုံကြီးရဲ့ နံရံ
တဆက်တည်းဆောက်ထားတာပဲ၊ ကျွန်မတော့ သော့ခလော့
တွေ ဝယ်ပြီး ခတ်ထားလိုက်ပြီ၊ ကျွန်မ အိမ်ပြန်လာရတော့
မလား၊ မိုက်ကယ်’

‘မင်းအလုပ် မင်း ကျေနပ်ပြီလား’

‘ကျေနပ်ပါပြီ’

‘လေဆိပ်ကိုရော’

‘အင်း၊ လေဆိပ်မှာ ဝင်ရတာ တာပြဿနာမှမရှိဘူး၊ အချို့
ကျတဲ့အခါ ထရပ်ကားနဲ့ လစ်လို့ရပါတယ်’

‘ဒါဆို ပြန်လာတော့’

‘ညကျရောက်မယ်၊ စောင့်နေနော်’

ဒါလီယာတယောက် တာဝန်ကျေသားပဲဟု လင်ဒါ စိတ်
ထဲက ပြောပြီး၊ ဖုန်းချလိုက်သည်။

တတ်နိုင်လျှင် နယူးအော်လင်းစံမြို့၌ သူ့ကိုယ်တိုင် အစီအစဉ်
များ သွားလုပ်ချင်သည်။

သို့သော် အချိန်မရှိ။

ဆူပါဘိုးလ် ကစားပွဲကြီး မစတင်မီ ‘အမျိုးသားဘောလုံး
အဖွဲ့ စည်းဝေးပွဲ’၏ ပဏာမ တစားပွဲနှင့် နယူးအော်လင်း
ရှူးဂါးဘိုးလ် ပွဲတို့တွင် လေသင်္ဘောမောင်း၍ ကြော်ငြာ ထွက်
ရဦးမည်။

သူ့မှာ ရှိသမျှအချိန်တွေ ကုန်နေပြီ။

လှေငယ်ပုံသဏ္ဍာန် ဗုံးကြီးကို နယူးအော်လင်းသို့ သယ်
ရေးမှာ ရင်လေးဖွယ် ပြဿနာတရပ် ဖြစ်သည်။

သို့သော် သူ အကြံရခဲ့ပြီ။

သူ့ဂိုဒေါင်ရွှေတင် ယခုရပ်ထားသော နှစ်ဘန်ခွဲ ထရပ်ကား
ကြီးကို ငှားရမ်းခဲ့ပြီးနောက် ကြေးစား ထရပ်မောင်းသမား
ယောက်ကို ငှား၍ နယူးအော်လင်းစံမြို့သို့ မောင်းယူသွား
မည်။

သူတို့ နက်ဖြန် စထွက်ကြမည်။

ထရပ်ကား နောက်ပိုင်းကို ချိတ်ပိတ် ပေးလိုက်မည်။
ယာဉ်မောင်းသူများသည် ဤဗုံးကို မြင်မိသည့်တိုင် ဘာ
ကြီးမှန်း သိကြမည် မဟုတ်ပေ။

သူစိမ်းများလက်ထဲ သူ့ဗုံးကြီး လွှဲအပ်လိုက်ရခြင်းကြောင့်
ထင်ဒါ စိတ်လေးနေ၏။

မတတ်နိုင်ပါ။

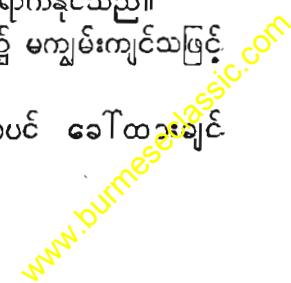
ဖာဆေးလ်နှင့် ဒါလီယာ တို့လည်း ထရပ် ကား ကြီးကို
မောင်းပေးနိုင်။

အာဏာပိုင်များသည် သူတို့နှစ်ဦး၏ ပုံသဏ္ဍာန်၊ ရုပ်သွင်
များကို အရွှေ့မြောက်ပိုင်း ဒေသ တဝိုက် အသံလွှင့် ကြေငြာ
သားပြီး ဖြစ်သည်။

လမ်း၌ ရဲများစစ်ဆေးသည့်အခါ ဖာဆေးလ်၏ နိုင်ငံတကာ
သင်္ဘောမောင်း လိုင်စင်အတုကြောင့် ဒုက္ခရောက်နိုင်သည်။

ဒါလီယာသည် ထရပ်ကားမောင်းရာ၌ မကျွမ်းကျင်သဖြင့်
ခရီးဖင့်နိုင်သည်။

ပြီးတော့ ဒါလီယာကို သူ့ဘေးမှာပင် ခေါ်ထားချင်
ပါသည်။

ဖာဆေးလ်အား နယူးအော်သင်းစံသို့ စေလွှတ်နိုင်လောက်
အောင် ယုံကြည်စိတ်ချရပါက ဒါလီယာသည် ယခုအခါ သူ့
ဘေးမှာ ရှိနေလိမ့်မည်ဟု လင်ဒါ ခါးသီးစွာ တွေးလိုက်သည်။

ဗုံးဖောက်ခဲ့သည့် အခါ၌ သူ ရှိနေမည် မဟုတ်ကြောင်း
ဖာဆေးလ် ဖွင့်ပြောခဲ့ပြီးကတည်းက ဤ အာရပ်ငန်းကို ဆူ
လုံးဝ ယုံကြည်မှု မရှိတော့ပေ။

လောလောဆယ်တော့ ဖာဆေးလ်သည် လေဆိပ်၌ ထားရှိ
ရန် လူမိုက်များကို ရွေးချယ်တာဝန်ပေးလျက် ရှိသည်။

ဒါလီယာကလည်း အိမ်၌ လင်ဒါနှင့် ဖာဆေးလ်တို့ နှစ်
ယောက်တည်း မကျန်စေရအောင် ကြိုတင်စီမံခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။
လင်ဒါ၏ လုပ်ငန်းအစီအစဉ်အရ နောက်ဆုံး လုပ်စရာအခွာ
ကျန်သေးသည်။

ဗုံးကြီးကို တာပေါ်လင်ဖြင့် အုပ်ပေးရန် ဖြစ်သည်။
ညနေ ၄ : ၄၅ နာရီရှိပြီ။ ကုန်စုံဆိုင်မပိတ်သေး။ သွားဝတ်
ရန် အချိန်မီသေးသည်။

x x x

မိနစ်နှစ်ဆယ်အကြာတွင် ယခင်နာမည် မာဂရက်လင်ဒါ
ဖြစ်သူ မာဂရက်ဖယ်လ်ဒ်မင်သည် သူမ၏ 'ဒတ်' စတေရှင်ဝက်ဂွန်း
ကားကို လင်ဒါ၏ ဂိုဒေါင်ရွှေ့ ကားလမ်းလေးပေါ် ရပ်ထား
သည့် ထရပ်ကားကြီးဘေး၌ ထိုးရပ်လိုက်သည်။

သူမသည် ကားထဲ၌ပင် ဆက်ထိုင်နေယင်း အိမ်ကို အကဲခတ်
လိုက်သည်။

လင်ဒါနှင့် ကွာရှင်းပြီးနောက်၊ ဒုတိယအိမ်ထောင်ပြုခဲ့ပြီး
နောက်ပိုင်း ဤအိမ်ကို ယခု ပထမဆုံးအကြိမ် ပြန်တွေ့ရခြင်း
ဖြစ်သည်။

ဤအိမ်သို့ သူမ သိပ်ပြန်မလာချင်။
သို့သော် ကလေးပုခက်နှင့် ကလေးလက်တန်းလှည်းတို့မှာ
သူမပိုင် ပစ္စည်းများ ဖြစ်သည်။

၎င်းတို့ကို မကြာမီ သူမ အသုံးလိုလိမ့်မည်။
ထို့ကြောင့် သူမ ပြန်ယူရ၏။

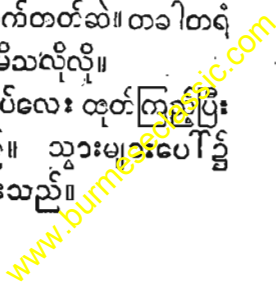
လင်ဒါ အိမ်မှာမရှိမှန်း သေချာအောင် ဖုန်း အယင်ဆက်
ကြည့်ခဲ့ပြီးမှ လာခြင်း ဖြစ်သည်။ သူမရွေ့တွင် လင်ဒါ ငိုသည်ကို
မကြည့်လို။

သူသည် စိတ်ရောဂါမဖြစ်မီက သန်စွမ်းသူ၊ ဂုဏ်သရေရှိသူ
တဦး ဖြစ်သည်။

ဤအချက်ကိုတော့ သူမ လေးစားသည်။ နှစ်သက်မိသည်။
နောက်ဆုံး၌ သူ၏ မူမမှန်သော အပြုအမူများကို မေ့ပစ်ရန်
သူမ ကြိုးစားခဲ့၏။

သူမ၏ ကြောင်ကလေးကို အိပ်မက် မက်တတ်ဆဲ။ တခါတရံ
အိပ်နေယင်း ကြောင်အော်သံကို ကြားမိသလိုလို။

မာဂရက်သည် ပိုက်ဆံအိတ်ထဲမှ မှန်ချပ်လေး ထုတ်ကြည့်ပြီး
ရွှေရောင်ဆံပင်ကို လက်နှင့်သပ်လိုက်သည်။ သွားများပေါ်၌
နှုတ်ခမ်းနီများ ပေနေခြင်းရှိမရှိ စစ်ဆေးသည်။

ကားထဲမှ ထွက်ခါနီးတိုင်း သူမ လုပ်နေကျ အကျင့်တခု ဖြစ်သည်။

လက်ဘွန်းလှည်းနှင့် ပုခက်တို့ကို ကားပေါ်တင်စဉ် ဖုန်ထွေ ဘာတော့ မပေရေစေဖို့လည်း လိုသည်။

ရော်ဂျာသည် သူမနှင့်အတူ လိုက်ခဲ့ဖို့ ကောင်းသည်။

သို့သော် လင်ဒါ အိမ်မှာ မရှိလျှင် သူ ဝင်ချင်မည်မဟုတ်။

ရော်ဂျာ ဤသို့ အမြဲ မဖြစ်တတ်ပါ။

မိုက်ကယ် ဘာကြောင့် ရန်ဖြစ်ချင်ရသလဲ၊ ပြီးတာတွေ ပြီးခဲ့ ပြီ မဟုတ်လား။

နှင်းဖွဲ့ဖွဲ့ကျနေသည့် ကား လမ်း လေး ပေါ်တွင် ရပ် ယင်း ကား ဂိုဒေါင် သော့မှာ အဟောင်းမဟုတ်ပဲ၊ ပိုမိုခိုင်ခံ့သော သော့ခလောက်အသစ်ဖြင့် ခတ်ထားကြောင်း မာဂရက် တွေ့ ရသည်။

အိမ်ထဲသို့ဝင်ပြီး ဂိုဒေါင်နှင့် ဆက်ထားသော ဘေးပေါက် မှ ဖွင့်ဝင်ရ ကောင်းမလား။

အိမ်ရှေ့ သော့ပေါက်ကိုတော့ သူမ၏ သော့ အဟောင်းနှင့် ဖွင့်၍ရသည်။

ဂိုဒေါင်သို့ တန်းသွားမည် ကြံပြီးမှ အိမ်ထဲ အရောက် တွင် စိတ်ကူး ပြောင်းသွားသည်။

အိမ်တခုလုံးကို လှည့်ပတ်ကြည့်သည်။

စပ်စုချင်စိတ် ပေါက်လာသည်။

ရုပ်မြင်သံကြားစက်ရှေ့ရှိ ကော်ဇောပေါ်တွင် ကလေးများ ချော်ချည်သောက်၍ မကြာခဏ ဖိတ်ကျခဲ့သော အစွန်းအကွက် များ ရှိနေဆဲ၊ ၎င်းအကွက်ကို သူမ စင်အောင် ချတ်၍မရခဲ့။

ဧည့်ခန်းက သန့်ရှင်းသည်။

မီးဖိုခန်းလည်း ထိုနည်းတူပင်။

ဘီယာဗူးခွဲများနှင့် ရုပ်မြင်သံကြား ကြည့်ယင်း စားသည့် ဇာတား လင်ဗန်းငယ်ကလေးများ ပူယ ပြန့်ကျဲနေလိမ့်မည်ဟု မာဂရက် ထင်ခဲ့သည်။

ယခု သူမ ထင်သလိုမဟုတ်။

အိမ်သေသပ်မှုကြောင့် သူမ အံ့ဩမိ၏။

သူတပါးအိမ်ထဲ အိမ်ရှင်မရှိစဉ် တယောက်တည်း ရောက် နေခြင်းသည် လိပ်ပြာ မသန့်စရာဖြစ်သည်။

အထူးသဖြင့် အိမ်ရှင်သည် မိမိနှင့် ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်ပြီးသား ဘဝဦး ဖြစ်နေလျှင် ပိုဆိုးသည်။

မာဂရက် အပေါ်ထပ် တက်သွားသည်။

သူတို့၏ အိပ်ခန်းက အပြောင်းအလဲမရှိ။

လင်ဒါ၏ ဖိနပ်များသည် နံရံကပ် ဗီရိုကြီးထဲ၌ တန်းစီထား သည်။

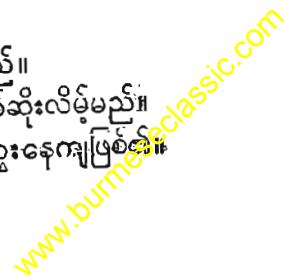
ပရိဘောဂများမှာ ဖုန်မရှိ။

သူမသည် ခုတင်ကို ကြည့်ယင်း ပြုံးမိသည်။

သူမ၏ အတွေးကို လင်ဒါသိလျှင် စိတ်ဆိုးလိမ့်မည်။

ဒီအတွေးမျိုး သူနှင့် မကွဲခင်ကပင် တွေးနေကျဖြစ်၏။

ရေချိုးခန်းထဲ ဝင်သည်။

သွားပွတ်တံ နှစ်ချောင်း။

မာဂရက် မျက်လုံးများ မျက်မှောင်ကုတ်သွား၏။

ရေပန်းနှင့် ချိုးလျှင် ရေမစိုစေရန် ဆောင်းသော ဝတ်စုံတိုင်းထုပ် တလုံး။

မျက်နှာလိမ်း အသားလှဆီ၊ ကိုယ်လိမ်းဆီ၊ ရေချိုးကုန်ဆေး ထည့်ရသော အမြှုပ်ပုလင်း။

သိပြီ၊ သိပြီ၊ မာဂရက် ဒီလောက်တော့ မအသေးပါဘူး။ လင်ဒါ၏ ကိုယ်ပိုင် လွတ်လပ်မှုကို နှောက်ယှက်ရသဖြင့် သူ့ပတ်ဝန်းကျင်သားများသည်။

လင်ဒါ၏ အမျိုးသမီးက ဘယ်လိုပုံစံလဲ။

ရုပ်ချောလား။

ကိုယ်လုံး လှလား။

သူမ၏ ပစ္စည်းများကို သွားမွေကြည့်ဦးမှ။ အခြား အစားအနပ်များကို ဝင်သွားသည်။ ကလေး ကစားခန်း တံခါး ဖွင့်လိုက်သည်။ မာဂရက် မျက်လုံးပြူးသွား၏။

ရေနံဆီ မီးအိမ်ကလေး တလုံး။

နံရံပေါ်မှာ ပန်းချီကားများ ချိတ်ဆွဲထားသည်။

ဖယောင်းတိုင် စိုက်သည့် တိုင်များ။ ပြီးတော့ ခန့်ညားလှပသော ခုတင်ကြီး။ အိပ်ရာဆီသွားပြီး ပွတ်သပ်ကြည့်သည်။

ပိုးသားချည်းပဲ။ ဟဲ...ဟဲ။

‘ဟဲလို...မာဂရက်’

လင်ဒါက နှုတ်ဆက်လိုက်သည်။

မာဂရက် အသက်ရှူ တချက်ရပ်သွား၏။

နောက်သို့လှည့်ကြည့်သည်။ တံခါးဝ၌ လင်ဒါ ရပ်နေသည်။

လက်တဘက်က တံခါးလက်ကိုင် ဘုသီးကို ကိုင်ထားပြီး။

အခြားတဘက်က သူ့ဘောင်းဘီအိတ်ထဲ ထည့်ထားသည်။

သူ့မျက်နှာ ပြူရော်ရော်။

‘ကျွန်မ...ကျွန်မ...’

‘မင်း နေကောင်းတယ်နော်’

ဟုတ်ကဲ့။ သူမ ကြည့်ကောင်း ရှုကောင်းဆဲပါ။ လှပနေဆဲပါ။ လင်ဒါသည် သူမအား ဤအခန်းထဲ၌ တွေ့ဖူးသည်။

သူ့စိတ်ထဲ၌ မြင်ဖူးသည်။ ဒါလီယာကဲ့သို့ အော်နေသည်။ ဒါလီယာကဲ့သို့ သူ့ကို သိုင်းဖက် ပွတ်သပ်နေသည်။

လင်ဒါရင်ထဲ ဟာတာတာကြီး ဖြစ်လာသည်။ ဒါလီယာ ဒီအိမ်မှာ ရှိနေလျှင် ဘယ်လောက် ကောင်းလိုက်လေမလဲ။

သူ့ဇနီးဟောင်းကို ကြည့်ယင်း ဒါလီယာကို ပိုတွေ့ချင်လာသည်။ ပိုတောင့်တ လာသည်။

ယခုတော့ မာဂရက်ကိုသာ တွေ့ရသည်။ မာဂရက်၏ ပတ်လည်မှာ လင်းထိန်နေသလား အောက်မေ့ရ၏။

‘ရှင်လဲ နေကောင်းပုံ ရသားပဲနော် မိုက်ကယ်၊ အားလုံး အဆင်ပြေတယ် ထင်ပါရဲ့၊ ကျွန်မ...ကျွန်မ... ဒီလို မြင်ရလိမ့်မယ် မဆင်ဘူးလေ’

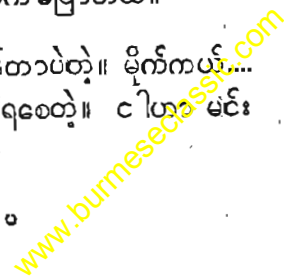
၁၅၆ နို့စို့ ခိုးသိမ်း

သူမက အခန်းတခုလုံးကို လက်ဝှေ့ယမ်းပြ၍ ပြောသည်။
 ‘မင်းက ဘယ်လို ထင်ထားလို့လဲ’
 လင်ဒါ၏ မျက်နှာ ချွေးပြန်လာသည်။
 ‘မိုက်ကယ်... ကျွန်မ ကလေးပစ္စည်းတွေ လိုချင်လို့၊ ပုခက်နဲ့
 လက်တန်းလှည်းလေးပါ’
 ‘အင်း... ရော်ဂျာကြောင့် မင်း မိုက်ကြီးနေပြီ ဟုတ်လား’
 သူမက ပြုံးပြသည်။
 ‘ကျွန်မဘာသာ ဂိုဒေါင်ထဲက သွားယူလိုက်မယ်နော်’
 သူမက တံခါးဆီ လျှောက်သွားသည်။
 ‘မင်း သွားရှာ ကြည့်ပြီးပြီလား’
 ပြလိုက်စမ်း... ဒီကောင်မကို ပြလိုက်၊ ပြီး ယင်သတ်ပစ်လိုက်။
 ‘မကြည့်ရသေးဘူး’
 ‘ပုခက်နဲ့ တန်းလှည်းကို အဲဒီမှာ မထားတော့ဘူး၊ စတိုခန်း
 ထဲမှာ ရွှေ့ထားတယ်၊ ဂိုဒေါင်ထဲမှာ စာကလေးတွေ ဝင်ပြီး
 အသိုက်လုပ်ကြလို့၊ ငါ မင်းအိမ် ပို့ပေးလိုက်မယ်လေ’
 နေဦး... သူ့ကို ဂိုဒေါင်ထဲ ခေါ်သွား၊ ဗုံးကြီးကိုပြပြီး သတ်
 ပစ်လိုက်။
 ‘ကျေးဇူးပဲ မိုက်ကယ်၊ ဒါဆို ပိုကောင်းတာပေါ့’
 ‘ကလေးတွေရော’

‘အားလုံး နေကောင်းကြပါတယ်၊ ခရစ္စမတ်ပွဲတုန်းကလဲ
 သူတို့ ပျော်ကြပါတယ်’
 ‘ရော်ဂျာကိုရော သူတို့ သဘောကျကြရဲ့လား’
 ‘အင်း... သူကလဲ ကလေးတွေအပေါ် သဘောကောင်းပါ
 တယ်၊ ရှင့်ကိုလဲ သူတို့ တွေ့ချင်နေကြတယ်၊ ရှင့်အကြောင်း
 မေးကြတယ်၊ ရှင့် အိမ်ပြောင်းမလို့လား၊ အိမ်ရွှေ့မှာ ထရပ်ကား
 ကြီးတစီး ရပ်ထားတာ တွေ့လို့’
 ‘မင်း ဒီက ထွက်သွား’
 လင်ဒါ ရွှေ့တိုးလာသည်။
 သူ့ကိုယ်သူ ထိန်းမရတော့။
 ‘ဂွတ်(ဒ်)ဘိုင်... မိုက်ကယ်’
 သူမက တံခါးပေါက်ဆီသို့ ဘေးတိုက်ရွှေ့သွားသည်။ သူ့
 အိတ်ထဲ၌ ကိုင်ထားသော ပစ္စတိုသည် လက်ထဲမှာ ပူလောင်၍
 နေ၏။

[ငါ ရပ်ပစ်မှ၊ နို့စို့ ယင် အားလုံး ပျက်စီးကုန်မယ်။
 ဒါလီယာက ပြောသားပဲ။ ငါ အလုပ်လုပ်တာ ကြည့်ခွင့်ရ
 တာ အခွင့်ကောင်း တခုပဲတဲ့။ ဒါလီယာက ပြောတယ်။]

မိုက်ကယ်... ရှင် ဒီနေ့ သိပ်အားသန်တာပဲတဲ့။ မိုက်ကယ်...
 ခွင့်အတွက် ဒီနေ့ ကျွန်မ ကူလုပ်ပေးပါရစေတဲ့။ ငါဟာ မင်း
 အတွက် ပထမဆုံး ချစ်သူပါ မာဂရက်။

အို...မဟုတ်သေးဘူး၊ မစဉ်းစားစမ်းနဲ့။
ဒါလီယာ အိမ်ပြန်လာခါနီးပြီ...၊ အိမ်ပြန်လာခါနီးပြီ၊
မစဉ်းစားနဲ့။]

‘ခုန ငါပြောမိဘာ တောင်းပန်ပါတယ် မာဂရက်၊ တကယ်
ပါ၊ ငါစိတ်က လွတ်သွားလို့’

မာဂရက် ကြောက်နေပြန်ပြီ၊ သူမ ပြန်ချင်လှပြီ။

‘ငါ့မှာ မင်းနဲ့ ရော်ဂျာ့ဆီ ပို့ပေးစရာတခု ရှိတယ်၊ မင်းနဲ့
ရော်ဂျာ့အတွက်၊ နေဦး...နေဦး၊ ငါလုပ်တာ မဟုတ်သေးပါ
ဘူး၊ မင်း စိတ်မဆိုးစေဖို့ ငါ့မှာ တာဝန်ရှိတယ်၊ မင်း စိတ်ဆိုး
ယင် ငါစိတ်ကောင်းမှာ မဟုတ်ဘူး’

‘ကျွန်မ စိတ်မဆိုးပါဘူး မိုက်ကယ်...၊ ကျွန်မ သွားမတော့
မယ်၊ ရှင် ဆရာဝန်ရော မှန်မှန်သွားပြရဲ့လား’

‘ပြပါတယ်၊ ငါဘာမှ မဖြစ်ပါဘူး၊ မင်းကို ရုတ်တရက်
ပြန်တွေ့ရတော့ နည်းနည်း တုန်လှုပ်သွားတာပါ၊ မင်းကိုငါ
အောက်မေ့နေတာ၊ ဒါကြောင့် ငါ့စိတ်ထဲ နည်းနည်း နောက်
ကျသွားတယ်၊ ဒါလောက်ပဲ၊ နေပါဦး’

လင်ဒါ၏ စကားများမှာ လည်ပင်းထဲမှ ညှစ်ထုတ်နေရ
သည်။

သူ့အခန်းတွင်းရှိ စားပွဲဆီ ခပ်သွက်သွက် လျှောက်သွား
သည်။

သူ ပြန်လာသောအခါ သူမ အောက်ထပ် ဆင်းသွားပြီ။
‘ရော့...ရော့၊ ဒီဟာတွေ မင်း ယူသွားစမ်းပါ၊ စိတ်မဆိုး

‘ကောင်းပြီ...မိုက်ကယ်၊ ဂွတ်ဒ်ဘိုင်’

သူမက စာအိတ်ကြီးကို လှမ်းယူလိုက်သည်။
အိမ်ရှေ့ တံခါးဝတွင် ရပ်ပြီး လင်ဒါအား ပြန်လှည့်ကြည့်

သည်။
သူမ ဖွင့်ပြောရ ကောင်းမလား။
သူ့ဘာသာလည်း ဒီဟာ ဖြစ်နေသည်။

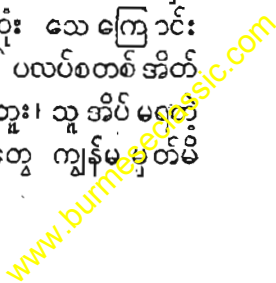
‘ရှင်သူငယ်ချင်း၊ ဂျာဂင်စ် သတင်း ကြားရတာ ကျွန်မ
အိမ်ကောင်းပါဘူး မိုက်ကယ်’

‘ဂျာဂင်စ် ဘာဖြစ်လို့တုန်း’

‘ကျွန်မတို့အိမ်ယင် ည အချိန်မတော်ကြီး ဖုန်းဆက်တဲ့လူ
’

‘အေး...အဲဒါ ဘာဖြစ်လို့လဲ’

‘သူ့ ဘာသာ သူ သတ်သေသွားပြီလေ၊ သတင်းစာထဲမှာ
တွားလား၊ စစ်သုံ့ပန်း တဦး ပထမဆုံး သေကြောင်း
လိုက်တယ်လေ၊ ကျွန်မ စိတ်မကောင်းဘူး၊ သူ အိပ်မက်
ရှင်က ဖုန်းနဲ့ နှစ်သိမ့် အားပေးခဲ့တာတွေ ကျွန်မ မှတ်မိ
သေးတယ်၊ သွားမယ် မိုက်ကယ်’

လင်ဒါအိမ်မှ သုံးပြုခန့်အရောက်တွင် မီးပွင့် မီးနီကို
ယင်း မိုက်ကယ်ပေးလိုက်သော စာအိတ်ကို ဖွင့်ကြည့်သည်။
အိတ်ထဲ၌ တွေ့ရသည်ကား ဆူပါဘိုးလ် ဘောလုံး ပွဲကြီး
အတွက် လက်မှတ် နှစ်စောင်။

x x x

အခန်း " ၂၇ "

မာဂရက် ထွက်သွားသည်နှင့် လင်ဒါက ဂိုဒေါင်သို့ ပြေး
သွားသည်။
ငှားထားသော ဝန်ချီ စက်ငယ်လေးကို တက်မောင်းပြီး
ဗုံးကြီးကို မတင်သည်။
ထိုနောက်...
ထိုင်ခုံပေါ်မှ ဆင်းသည်။
ကုန်လှောင်ရုံများနှင့် ဆိပ်ကမ်းတို့၌ သူ တွေ့ဖူးသမျှ ဝန်ချီ
စက်ငယ်လေးများကို သူ ပြန်စဉ်းစားနေသည်။

ကိုဒေါင်ထဲမှ ထွက်ပြီး ထ ရပ် ကား နောက် ဖုံးကို ဖွင့်ချ
သည်။

ရင်းပေါ်သို့ ကုန်းဘောင် တင်သည်။

ကုန်တင်ကုန်ချ ကုန်းဘောင်ကြီးများတပ်ဆင်အသုံးပြုပုံကို
သူ ပြန်စဉ်းစားသည်။

လမ်းမကို အကဲခတ်သည်။

ဘယ်သူမျှ မတွေ့။ သိပ်အကြောင်းမဟုတ်။

ဝန်ချီစက်ငယ်ကလေးပေါ် ပြန်တက်ပြီး ဗုံးကို ကြမ်းပြင်
ပေါ်မှ မြင့်တင်သည်။

ဖြည်းဖြည်းလုပ်။ စိတ်ရှည်မှဖြစ်မည်။

ပညာပါသောအလုပ် ဖြစ်၏။ ဂရုစိုက်လုပ်ရမည်။

ဝန်ချီစက်လေးကို ကုန်းဘောင်ပေါ်မှတဆင့် ထရပ်ကား
ကြီးပေါ် မောင်းတက်သွားသည်။

ဝန်ချီစက်မောင်းတံပေါ်မှ ဗုံးကို အောက်သို့ ပြန်နှိမ့်ချ
လိုက်သည်။

နောက် ယာဉ်ငယ်ရော ဗုံးကြီးကိုပါ ထရပ်ကား နောက်
ခန်းထဲ၌ မခန္ဓာလျားနိုင်အောင် သေချာစွာ ကြီးနှင့် ဆိုင်းတုပ်
ထားသည်။

လင်ဒါသည် ကြီးချည်နည်း (၁၂)မျိုး တတ်ကျွမ်းသည်။
ကားနောက်ခန်းထဲ၌ ဓားထက်ထက် တချောင်း ထားပေးမှ
ဖြစ်မည်။

အချိန်ကျလျှင် ဒါလီယာသည် ကြီးများကို ဖြတ်လိုက်ရုံ
သာ။ ကြီးထုံးတွေ လိုက်ဖြေနေဖို့ အချိန်မရှိ။

‘ဪ...ဒါလီယာရယ်...အိမ်ပြန်လာပါတော့’

ကုန်းဘောင်နှင့် လက်နက်ငယ်များပါသည့် ကျောပိုးအိတ်
ကြီးကို ကားနောက်ခန်းထဲ၌ပင် ထားပြီး နောက်ဖုံးကိုတော့
သော့ခတ်ပိတ်သည်။

တကဏ္ဍတော့ ပြီးသွားပြီ။

ကိုဒေါင်ထဲ၌ သူ အန်ချသည်။

မာဉ်းစားနှင့်။ အရက်ဗိုရိုသို့သွားပြီး ဖော့ဒ်ကာ တပုလင်း
သောက်သည်။

ဖော့ဒ်ကာသည် လည်ချောင်းထဲ ပြန်တက်လာ၏။

နောက်ဘကြိမ် မော့ချမှ ဝင်သွားသည်။

အိတ်ထဲမှ ပစ္စုတိုကိုထုတ်ပြီး သူ လှမ်းမယူနိုင်မည့် မီးဖိုကြီး
နောက်သို့ လှောင်ပစ်လိုက်သည်။

ဖော့ဒ်ကာကို ဆက်သောက်သည်။

တကျိုက်ပြီးတကျိုက် ပုလင်းတဝက် ကျိုးသွားပြီ။

သူ အင်္ကျီရင်ဘတ်တခုလုံး အရက်တွေ ရွှဲနေ၏။

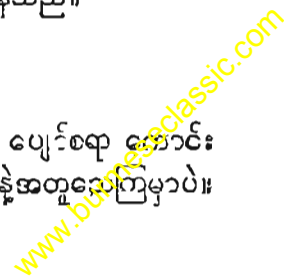
လည်ပင်းမှလည်း စီးကျနေသည်။

ထပ်သောက်ပြန်သည်။ သူ့ခေါင်း မူးလာသည်။ အန်ချလို
ဖြစ်။ ထိန်းထားမှ၊ ထိန်းထားမှ၊ သူ့ ငိုနေသည်။

ဖော့ဒ်ကာ တန်ခိုးပြုပြီ။

ကြမ်းပြင်မှာ ထိုင်ချလိုက်သည်။

နောက်နှစ်ပတ်ဆို ငါသေတော့မယ်။ ပျော်စရာ နှောင်း
စိုက်တာ။ ကျန်တဲ့လူအားလုံးလည်း ငါနဲ့အတူသေကြမှာပဲ။

အားလုံး ဆိတ်ငြိမ်မှုကို ရရှိကြမယ်။ စောင့်ခဲ့ရတာ ကြာသလောက် ကော ဘုရားသခင်။ မင်းဘာသာ မင်း သတ်သေလိုက်တာ မှန်တယ် ဂျာဂင်စ်။

ဂျာဂင်စ်။

လင်ဒါ အော်ဟစ်နေပြီ။

နောက်ဘေးတံခါးသို့ ဒယ်ဒယ်လှည့် လျှောက်သွားသည်။

မင်းမှန်တယ် ဂျာဂင်စ်။

နောက်ဘေး လှေကားထစ်များက သူ့မျက်နှာဆီ မြင့်ထက်လာကြသည်။

သူ မြက်ခင်းနှင့် နှင်းခဲများပေါ် လိမ့်ကျသွားသည်။

မိုးကောင်းကင်ကို မျက်နှာပြုလျက် ပက်လက်လှန်နေသည့် သတိမလစ်ခင် နောက်ဆုံး စဉ်းစားလိုက်သည်။

ရေသည် အပူကို သယ်ဆောင်ရန် အကောင်းဆုံး ဖွဲ့စည်း ဖြစ်သည်။

အင်ဂျင်စက် သန်းပေါင်း များစွာကို ကြည့်ပါ။

ကျွန်ုပ်၏ နှလုံးသားသည် မြေကြီးပေါ်၌ အေးစက်နေ၏။

x x x

ဒါလီယာသည် ညှော်ခန်းထဲ၌ သူမ၏ လက်ဆွဲ သေတ္တာကို ချလိုက်သောအခါ ညှို့ အတော် နက်နေလေပြီ။

ကေသရာဇာဇာဇေ

မိုက်ကယ်အား ခေါ်လိုက်သည်။ အလုပ်ရုံထဲမှာမတော့။

အပေါ်ထပ် တက်လာသည်။

‘မိုက်ကယ်...’

မီးတွေ ဖွင့်ထားသည်။ အိမ်တအိမ်လုံး အေးစိမ့်နေသည်။

‘မိုက်ကယ်...’

သူ့ မိဖုရားသို့ ဝင်သွားသည်။

နောက်ဘေးတံခါး ပွင့်နေသည်။ သူမ တံခါးဆီ ပြေးသွားသည်။ သူ့ကို မြင်မြင်ချင်း သေပြီဟု ယူဆလိုက်သည်။

သူ့မျက်နှာကြီး ပြာနန်းနန်း ဖြစ်နေသည်။ မီးရေကြောင့် မိသားစုများ ရှုကပ်နေသည်။ သူ့ဘေး၌ ဒူးထောက်ချပြီး နှလုံး

မမ်းကြည့်သည်။

အသက်မှန်မှန် ရှုနေသားပဲ။ သူမက ဒေါက်မြင့် ဖိနပ်များ ချွတ်ပြီး တံခါးပေါက်ဆီ လင်ဒါကို ဆွဲယူသွားသည်။

သူ့မ ခြေအိတ်များ စုပ်ထားသော်လည်း မြေကြီးက နှင်းကြည့် အေးစက်နေမှန်း သိရ၏။

လင်ဒါကိုယ်ကြီးကို မီးဖိုထဲသို့ မနိုင်တနိုင်နှင့် ဆွဲသွင်းလာသည်။

ညှော်ခန်း အိပ်ရာပေါ်မှ စောင့်မျှားကို ဆွဲယူပြီး လင်ဒါ၏ ခြေထောက်များ ပြင်ပေါ်တွင် ခင်းလိုက်သည်။ သူ့ကိုယ်ပေါ်မှ ဝှိုင်း

နေသော အဝတ်အစားများကို ဆွဲချွတ်ပေးပြီး ကိုယ်ကို စောင့် မြင်ပတ်ပေးလိုက်သည်။

ကေသရာဇာဇာဇေ

www.burmeseclassic.com

မျက်နှာသုတ် ပဝါကြမ်းကြီးတထည်နှင့် ကိုယ်ကို ခြောက်
အောင် သုတ်ပေး၊ ပွတ်သပ်ပေးသည်။

ဆေးရုံသို့ ဆေးရုံကားဖြင့် တင်သွားစဉ် ကားထဲ၌
လင်ဒါဘေးမှ ထိုင်လိုက်သွားသည်။

နေထွက်ခါစ လင်ဒါ၏ ကိုယ်အပူချိန်က ၁၀၅ဒီဂရီ နျူ
နီးယားဝင်သွားပြီ။

x x x

အခန်း ၂၀

ဒယ်လ်တာ ဂျက်လေ ယာဉ် ကြီးသည် နယူးအော်လင်းစ် မြို့
ဆီသို့ ပုန်ချာထရီန်း ရေကန်ကြီးပေါ်မှ ဖြတ်၍ ပျံသန်းလာ
သည်။ ထိုနောက် ရုတ်ချည်းပင် နယူးအော်လင်းစ် နိုင်ငံတကာ
လေဆိပ်သို့ ထိုးဆင်းလိုက်သည်။

မိုဟာမက် ဖာဆေးလ် ရင်ဘတ်ထဲ ပျို့တက်သွားသည်။
ဖာဆေးလ် ရေရွတ်လိုက်၏။
နျူမိုးနီးယားထဲ။

ကောင်မရွဲ့ ငနဲ့ အရက်မူးပြီး မိုးရေထဲ မှောက်သွားလို့တဲ့။
ဒီငနဲ့သားက အူကြောင်ကြောင်နဲ့။
ကြောင်ပေါက်စလေး တကောင်လောက်ပဲ အားရှိတော့
တယ်။

ဆေးရုံမှာ ကောင်မက သနားစရာ မျက်နှာကလေးနဲ့ ခုတင်
ပေါ်မှာ ထိုင်လို့။
ဟွန်း... ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဒီစစ်ဆင်ရေးနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဒီငနဲ့
ကို နှုတ်လို့အောင်တော့ လုပ်ထားမှ။

နောက် ၁၅ ရက်အကြာတွင် လင်ဒါသည် လေသင်္ဘော
ကြီးကို မောင်းနှင်စွမ်း ရှိမည်မဟုတ်။
လင်ဒါ၏ ရောဂါအခြေအနေကို ဒါလီယာ ယုံကြည်လက်ခံ
သောအခါ လင်ဒါကို သတ်ပစ်ပြီး ဖာဆေးလ်အား နယူးအော်
လင်းစ်မှာ လာဆုံမည်။

လင်ဒါသည် သူမမက်ထဲ အန်ချရုံသာ တတ်နိုင်တော့သည်
မဟုတ်လား။
ထိုကတိကို သူမထံမှ ဖာဆေးလ် အရတောင်းခဲ့ပြီ။
ဖာဆေးလ်သည် 'စိတ်ကြီးသူ ဖြစ်သည်။
ရက်စက် ကြမ်းကြုတ်သူ ဖြစ်၏။
ပုံကြီးကို သယ်လာသော ထရပ်ကားကြီးသည် အစီအစဉ်
အတိုင်း နယူးအော်လင်းစ်သို့ ဦးတည်မောင်းလှေလျက်ရှိသည်။
ယခု သူ ပုံးကိုရပြီ ဖြစ်သော်လည်း ဘယ်လို ဖောက်ခွဲမှုန်း
မသိ။
အစီအစဉ် အပြောင်းအလဲ တခုတော့ ကြံစည်ဦးမှ။

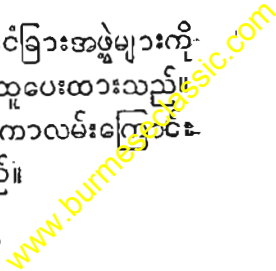
ပုံးဖောက်ခွဲမည့် ဤဒေသ ဤအရပ်၌ပင် လုပ်တာအသင့်
အဆုံး။

ဤစစ်ဆင်ရေး၌ ဒါလီယာအား နာဂျီးယားက ခေါင်း
ဆောင်ခွင့် ပေးခဲ့ခြင်းမှာ လုံးဝ မှားသည်ဟု ဖာဆေးလ်
ကြီးက အာရုံပြုရန် တွေးလိုက်ပြန်၏။
ခုဘာ့ ကောင်မ ထိန်းချုပ်နိုင်စွမ်း မရှိတော့ပြီ။
ယခု အစီအစဉ် အသစ်သည် ဖာဆေးလ်၏ အစီအစဉ် ဖြစ်
မည်။

ပေဆိပ်တွင် လာမည့် သုံးရက်အတွင်း ပထမဦးစွာကစား
မည့် ဘက္ကသိုလ် ရှူးဂါးဘိုးလ် ဘောလုံးပွဲကို ကြည့်မည့် ပရိသတ်
များဖြင့် ပြည့်ကျပ်နေ၏။
တူလိန်း ကစားကွင်းကြီး၌ပင် ကျင်းပမည်။
ဖာဆေးလ်က ဟိုတယ်ရှစ်ခုသို့ ဖုန်းဆက်၍ အခန်းငှား
မည်။

အားလုံး ပြည့်နေပြီ။
ဝိုင်အမ်စီအေ၌သာ အခန်းရသည်။
၎င်း အခန်း ကျဉ်းကလေးမှာ မနေ့ညက နယူးယောက်မြို့
သာဇာ ဟိုတယ်ကြီးက အခန်းများနှင့် များစွာ ကွာခြားလှ
မည်။

ပသာဇာ ဟိုတယ်ရှေ့ မျက်နှာစာတွင် နိုင်ငံခြားအဖွဲ့များကို
ဦးစီးစားပြုသည့် အမျိုးသားအလံများ လှင့်ထူပေးထားသည်။
ဖုန်းစက်ခလုတ်ခုံကြီးတွင်လည်း နိုင်ငံတကာလမ်းကြောင်း
ဆက်သွယ်မှုများဖြင့် အမြဲ အလုပ်ရှုပ်နေသည်။

ဆော်ဒီအာရေဗျ၊ အီရန်၊ တူရကီ အလံများသည် လော
လောဆယ် ကုလသမဂ္ဂ အစည်းအဝေးသို့ တက်သော အခြား
နိုင်ငံများ၏ အလံများနှင့်အတူ လှင့်ထူထားသည်။

အရှေ့အလယ်ပိုင်းသို့ ဖုန်းဆက်ခြင်းများမှာ အထူးအဆန်း
မဟုတ်။

ဖာဆေးလ်အနေနှင့် နယူးအော်လင်းစ်သို့ သေနတ်သမား
များ သတင်းလာ ပို့ကြ ရန် ကိစ္စကို ဘေရွတ်နှင့် အေးအေး
ဆေးဆေး ပြောဆို ဆွေးနွေးရသည်။

သူ့လျှို့ဝှက် ကြေးနန်းစာ ရေးပြီးခါစတွင် ဒါလီယာဆို
ဖုန်းလာသည်။ လင်ဒါ ဆေးရုံ ရောက်သွားရသည့်အကြောင်း
မိုက်လိုက်တဲ့ကောင်။

ဖာဆေးသည် ဒေါသတကြီးဖြင့် သူ ရေးထားသောဘေရွတ်
မြို့အတွက် လျှို့ဝှက် ကြေးနန်းစာကို ဆုတ်ဖြုတ် အိမ်သား
ပစ်ချလိုက်လေသည်။

ယခုတော့ နယူး အော်လင်းစ်မြို့၊ ဝိုင်အမ်စီအေ အခန်း
ကျဉ်းကလေး၌ မလူးသာ မလွန့်သာ။

သူ့ အစီအစဉ်လည်း ကမောက်ကမနှင့်။

ပထဝီ အနေအထားကို အကဲခတ်ဖို့ အချိန်တန်ပြီ။ တူထိန်း
ကစားကွင်းကြီးကို ဖာဆေးလ် တခါမှ မမြင်ဖူးသေး။

ဤကိစ္စအတွက် လင်ဒါကို လှဲပြီးသား။ တောက်...။

ဖာဆေးလ် အပြင်ထွက်ခဲ့ပြီး တက္ကစီတစ်ကို တားလိုက်
ဘယ်လို တိုက်ခိုက်ရပါ့မလဲ။ ထရပ်ကားကိုတော့ ရမည်။

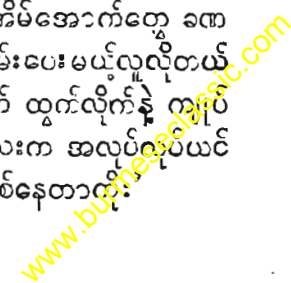
ဗုံးကိုလည်း ရမည်။ သေနတ်သမား နှစ်ယောက်လောက်
လှမ်းခေါ်၍ရမည်။ ဒါလီယာကိုလည်း ခိုင်းရမည်။ သူမ၏
ဘာသာရေး သက်ဝင်ယုံကြည်မှုနှင့် မပတ်သက်လည်း ကိစ္စရရှိ။
ဖာဆေးလ်သည် မိမိကိုယ်တိုင်က ဘာသာမရှိသူ ဒီဇိုသော်လည်း
လင်ဒါကို ဘာသာရေး မကိုင်းရှိုင်းသူအဖြစ် သတ်မှတ်ထား၏။

လင်ဒါ နာမည်ကို ပါးစပ်မှ ရေရွတ်ယင်း တံတွေး တချက်
ထွေးလိုက်၏။

မုန်းတည့် နေရောင်ခြည် အောက်တွင် တက္ကစီ ကားသည်
နယူးအော်လင်းစ်မြို့လယ်ခေါင်ဆီသို့ ပြည်မကြီးလမ်း ဖုတ် ၉၀
အမြန် လမ်းပေါ်မှ မောင်းသွားသည်။

ယာဉ်မောင်းသမားသည် ဘာလူမျိုး စပ်မှန်း မသိရသော
ဘာသာစကားသံဝဲဝဲနှင့် တယောက်တည်း မရပ်မနား စကား
ပြောနေသည်။

‘ဒီ သူတောင်းစားတွေက အလုပ် မလုပ်ချင်ကြဘူး၊ လော
ကမှာ အလုပ်မလုပ်ပဲပိုက်ဆံလိုချင်လို့ ဖြစ်မလားဗျ၊ ကျုပ်ညီမရဲ့
ဇားလေး ကျုပ်နဲ့အတူအယင်က ရေပိုက်ပြင်သမား လုပ်တယ်၊
ကျုပ် ခါးနာရောဂါ မဖြစ်ခင်ကပေါ့၊ ရေပိုက်ပြင် အလုပ်က
အယောက်တည်း လုပ်လို့ မရဘူးလေ၊ အိမ်အောက်တွေ ခဏ
အောင်ရထွက်ရနဲ့ ဗစ္စည်းတွေ ဘာတွေ ကမ်းပေးမယ့်လူလိုတယ်
ဒါကြောင့် လေးဘက်ထောက် ဝင်လိုက် ထွက်လိုက်နဲ့ ကျုပ်
ခါးနာရောဂါ ရပါလေရော့၊ ဟို ငနာလေးက အလုပ်လုပ်ယင်
အနားမှာ မရှိဘာက များတယ်လေ၊ လစ်နေတာကို’

ဖာဆေးလ်က ယာဉ်မောင်းအား ပါးစပ် မြန်မြန် ပိတ် သွားပါစေဟု ဆုတောင်း၏။

သို့သော် သူ ဆုတောင်းမပြည့်။

‘အဟောဟိုဟာက ဆူပါဒိုးမိကစားကွင်းကြီးပဲ၊ ပြီးအောင် ဆောက်နိုင် တော့မယ် မထင်ပါဘူးဗျာ၊ ပထမတော့ ၁၆၈ သန်း ကုန်မယ် မှန်းကြတာ၊ နောက် သန်း ၂၀၀ ကုန်မယ်တဲ့၊ အဲဒါကြီးကို သဌေးကြီး ဟောင်းဝပ်ဗျူးစ် ဝယ်လိုက်တယ်လို့ ကြားတာပဲ၊ အလကား ဟာကြီးပါ၊ အလုပ်သမား တချို့ အပေါ်တက် လျှောက်ကြည့်တာနဲ့ ပြိုကျသွားသတဲ့’

ဖာဆေးလ်က ကြီးမားကျယ်ပြန့်သော လိပ်ခုံးပုံ အဆောက် အအုံကြီးကို မော့ကြည့်လိုက်သည်။

အစိုးရ ရုံးပိတ်ရက်ဖြစ်သော်လည်း အလုပ်လုပ်နေကြသည်။ အလုပ်သမားများကို ပုရွက်ဆိတ်ကလေးများသဖွယ် တွေ့ရ၏။

မူလက ဆူပါဘိုးလိ ပွဲကြီးအမီ ၎င်းဆူပါဒိုးမိ လိပ်ခုံးအမိုး တပ် ကစားရုံကြီးကို အပြီး ဆောက်နိုင်မည်ဟု မှန်းဆခဲ့ကြ လေသည်။

သို့ဆိုလျှင် လေသင်္ဘော ကြော်ငြာလုပ်ငန်း အချည်းအနှီး ဖြစ်သွားမည်။

သို့တစေ....၊ ခေါင်မိုးတွင် ကောင်းကင်သို့ မြင်နိုင်သော အပေါက်ကြီးများ ဖောက်ပေးထားသည်။

ခမ္ဘာတော့ အကြောင်းမထူး။ အလုပ်ပိတ်ထားသော ကစား ကွင်းကြီးများ၌ အဆိပ်ငွေ့များ သုံးလျှင် ဖြစ်နိုင်စွမ်း ရှိမရှိ လေ့လာ စစ်ဆေး ထားရဦးမည်။

ဖာဆေးလ် စိတ်ထဲက မှတ်သားလိုက်သည်။ အနာဂတ်တွင် အသုံးဝင်မည့် နည်းလမ်းတခု ဖြစ်မည်။

ဘက္ကစီသည် လျှင်မြန်စွာ မောင်းနှင်ရသော အမြန်ယာဉ် လမ်းကြောင်းပေါ် ရောက်လာသည်။ ယာဉ်မောင်းက နောက် လှည့်၍ ပြောသည်။

‘သူတို့က ပထမတော့ ဆူပါဘိုးလိ ပွဲကြီးကို အဲဒီမှာ လုပ် ကြမလို့၊ နောက်တော့ စရိတ်အကုန်အကျ သိပ်များတာနဲ့ လက် လျှော့လိုက်ကြတယ်လေ၊ အလုပ်သမားတွေက ရုံးပိတ်ရက် လုပ် ယင်လုပ်ခ နှစ်ဆခွဲတောင်းတယ်၊ နွေဦးမှာ အပြီးသပ်ဆောက်၊ ဖွင့်လှစ်ဖို့ လုပ်နေကြတာပဲ၊ အချိန်ပိုလုပ်ခကတော့ မက်လောက် စရာပဲ’

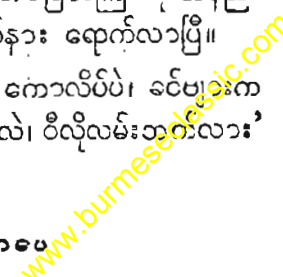
ဖာဆေးလ်က ယာဉ်မောင်းကို စကားမပြောပါနှင့်ဟု ပြော မည်ကြံလိုက်သည်။ သို့သော် သူ စိတ်ပြောင်းလိုက်၏။

သူ ရိုင်းစိုင်းစွာ ပြောဆိုမိက ယာဉ်မောင်းသည် နောင် တချိန်၌ သူ့ကို မှတ်မိသွားမည်။ ယာဉ်မောင်းသည် ဘောလုံးပွဲ များအကြောင်း ဆက်ပြောပြသွားသည်။

ပြည်မလမ်း အမှတ် ၉၀ သို့ ကွေ့ဝင်လာသည်။ အနောက် မြောက်သို့ ချိုးသည်။ နေကာ ပလပ်စတစ်ပြားကြီးကို အနည်း ငယ် ချလိုက်သည်။ တူလိန်းတက္ကသိုလ်နား ရောက်လာပြီ။

‘အဲဒီ ဗယ်ဘက်ကဟာ အာဆူလိုင် ကောလိပ်ပဲ၊ ခင်ဗျားက ကစားကွင်း ဘယ်ဘက်ကို သွားချင်တာလဲ၊ ဝီလီလမ်းဘက်လား’

‘အင်း—’

ကြီးမားသော၊ အရောင် မှိန်နေပြီဖြစ်သော ကစားကွင်း
အသောက်အအုံကြီးကို မြင်မြင်ချင်း ဖာဆေးလ် စိတ်တက်ကြွ
သွားသည်။ 'မြူးနစ်လူသတ်ပွဲ' ရုပ်ရှင်ကားကို သူ ပြန်မြင်ယော
လာသည်။

ကစားကွင်းကား အတော်ကြီးမားလှသည်။
လေယာဉ်တင် သင်္ဘောကြီးတစ်စင်းကို သူ ပထမဆုံးအကြိမ်
မြင်ခဲ့ချိန်က ခံစားမှုမျိုး ပြန်သတိရသည်။
ဖာဆေးလ် တက္ကစီပေါ်မှ ဆင်းသည်။ သူ့ ကင်မရာနှင့်
ကားတံခါး ရိုက်မိသွားသည်။

အရှေ့ တောင်ဘက်ဂိတ် ဖွင့်ထားသည်။
ရှူးဂါးဘိုးလ် ပဲ့ မစတင်မီ ပြုပြင် ထိန်းသိမ်းရေး လုပ်သား
များ ခပ်သုတ်သုတ် ဝင်ထွက် နေကြသည်။
ဖာဆေးလ်သည် သတင်းထောက် မှတ်ပုံတင်ကို အသင့်
ကိုင်ထားသည်။

အာဇီ၊ ကျွန်းစုသို့ လေယာဉ်နှင့် သွားစဉ်က ယူလာခဲ့သော
စာရွက် စာတမ်းများလည်း ပါသည်။
သူ့ကို မည်သူမျှ ဟန့်တားခြင်း မရှိ။
ပွဲကြည့်စင်များ အောက်မှ မောင်ရိပ် လှမ်းနေသော နေရာ
ကျယ်ကြီးများကို လှမ်းကြည့်ပြီး ကွင်းထဲသို့ လျှောက်သွား
သည်။

ကျယ်ပြန့်လှပါတီ။
ကြီးမားလှပါတီ။

ငင်း၏ အရွယ်ပမာဏက သူ့စိတ်ကို မြူးကြွ ပေါ့ပါးစေ
သည်။

'အက်စဆရီတစ်' မြက်ခင်းပြင်အတုသည် အသစ်စက်စက်
ဖြစ်သည်။

အစိမ်းပေါ်၌ အဖြူရောင်စာလုံးများ ထင်ရှားစွာ ပေါ်လွင်
နေသည်။

မြက်ခင်းအတုပေါ် နင်းကြည့်ပြီး နောက်ပြန် ဆုတ်လိုက်
သည်။

သူ့ ခြေထောက်အောက်၌ မြက်နှင့် မတူ။ လူ့ အသားနှင့်
မတူ။

ဖာဆေးလ်သည် ကွင်းကို ဖြတ်လျှောက်သွားသည်။

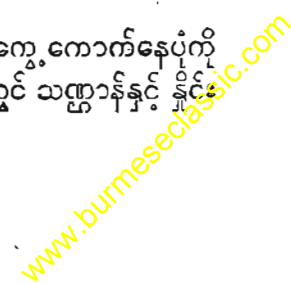
ပတ်လည်၌ မရေမတွက်နိုင်အောင် များသော ထိုင်ခုံများ
စုန်းရုံနေသည်။

လူမရှိသော ကစားကွင်းကြီး၌ပင် ဘေးမှ လူကြည့်မခံသလို
စိတ်မျိုး။ ကွင်းလယ်မှ လျှောက်သွား၍ မရ။

ကွင်း အနောက်ဘက်စင်သို့ ခပ်သုတ်သုတ် လျှောက်သွားပြီး
သတင်းထောက်များ၏ သီးသန့် ပွဲကြည့်စင်များသို့ တက်သွား
သည်။

ပွဲကြည့်စင်ပေါ်မှ အခြားစင်များ၏ ကွေ့ကောက်နေပုံကို
ကြည့်ယင်း ဗုံးကြီး၏ ကွေ့နေသော အသွင် သဏ္ဍာန်နှင့် နှိုင်း
ချုပ်ကြည့်မိသည်။

မိုက်ကယ်လင်ဒါ တော်ပါပေသည်။

ကစားကွင်းကြီး၏ ဘေး နံရံများသည် ကောင်းကင် ထိ ဖြန့်ကျက် ဖွင့်ဟထားသည်။

သွေးပျက်မည့် နေ့ကို စောင့်နေသည်။

ထိုင်ခုံများ ပေါ်၌ လှုပ်ရှား နေသော ပရိသတ် ဦးစား ၈၀၉၈၅ ကို မျက်စိထဲ မြင်ယောင် မိသည်။

ဖြစ်နိုင်စွမ်း အားလုံးကို ရှုထောင့် အမျိုးမျိုးမှ စဉ်းစား ကြည့်သည်။

ကစားရုံအနီးဖြစ်စေ၊ အတွင်း၌ဖြစ်စေ ဗုံးပေါက်ကွဲမှုမှ နှစ်ကမ္ဘာ့သတင်းစာများ၌ မျက်နှာဖုံးသတင်းအဖြစ် ပါလာသည်။ ဂိတ်တံခါးများသည် သိပ် ခိုင်ခံ့မှု မရှိ။

ထရပ်ကားသည် ဂိတ်လေးခုအနက် တခုခုမှ ဝင်၍ ဖော့ဘော့ ခလုတ် မနှိပ်မီ ကွင်းထဲဝင်၍ ရမည်။

ထိခိုက်မှုများ အတော် များပြားမည်။

သို့သော်....

ပေါက်ကွဲမှု သည် မြေကြီးကို ချိုင့်ကြီးတခု ဖြစ်စေမည်။

မှန်းသလောက် ထိရောက်မည် မဟုတ်။

ကစားကွင်းဆီ ဦးတည် ထားသည့် ကျဉ်း မြောင်း ကျဉ်းတည်းသော လမ်းကလေး များ၏ ပြဿနာ လည်း ရှိသည်။

အရေးပေါ် ယာဉ်များကို ဝင်ပေါက်များ၌ ပိတ်ရင်လျှင် ဘယ်နှယ် လုပ်ပါ။

သမ္မတကြီးသာ လာမည်ဆိုလျှင် ဂိတ်များ၌ လက်နက်ကိုင် အစောင့်များ ရှိလိမ့်မည်။

ဗုံးကို ခလုတ်မနှိပ်မီ ဒရိုင်ဘာ အာပစ်သတ် ခံရလျှင်ကော။

ထရပ်ကားကို ဘယ်သူမောင်းမလဲ။ သူတော့ မမောင်းချင်။

ဒါလီယာပဲပေါ့၊ သူကသတ္တိရှိသည်။ ဒါမျိုး သိပ်လုပ်ရဲ၏။

လက်ဘနွန်တွင် သတင်းစာ ရှင်းပွဲလုပ်သောအခါ သူမအား ကွယ်လွန်ပြီးမှ ချီးမွမ်းထောပနာ ပြုစေရမည်။

အရေးပေါ် ယာဉ် သို့မဟုတ် ဆေးရုံကား တစ်စီးက ပို၍ အခွင့်သာမည်။ ဥဩဖွင့်လျက် ကွင်းထဲ အာမေဇိုတ်ဖြင့် မောင်း ဝင်သွားနိုင်မည်။

သို့သော် ဗုံးက သမားရိုးကျဆေးရုံကားထဲ၌ ဆံ့မည်မဟုတ်။

ကြီးလွန်းသည်။

အရေးပေါ် ယာဉ်နှင့် ဤထရပ်ကားကြီးနည်းနည်းမှ မဆင်။ ရုပ်မြင်သံကြားပစ္စည်းတင် ယာဉ်နှင့်လည်း မတူ။

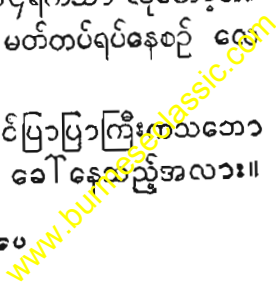
သို့တိုင် အရေးပေါ် ယာဉ်ဆိုလျှင် ပိုကောင်းမည်။

ထရပ်ကား ကြီးကြီးမားမားနှင့်ဆိုလျှင် တော်ဦးမည်။

ဆေးအဖြူ သူတ်ပြီး အနီရောင် ကြက်ခြေခတ်ကြီး ရေးလိုက်မည်။ ဘာပဲလုပ်လုပ် မြန်မြန်လုပ်မှ။ ၁၄ရက်သာ လိုတော့၏။

ပွဲကြည့်စင်များပေါ်၌ ဖာဆေးလ် မတ်တပ်ရပ်နေစဉ် လေထိုက်လာသည်။

ကျယ်ပြန့်ပွင့်လင်းသော ကောင်းကင်ပြာပြာကြီးက သဘော့ခွံ၊ ကလောဟိဆိုသလို သူ့ကို လက်ယပ် ခေါ်နေလှည့်အလား။

ဗုံးကြီးကို လေယာဉ်ပျံပေါ်တွင် တင်ပြီး လေယာဉ်ကို ပြန်
ပေးဆွဲခိုလည်း မဖြစ်နိုင်။

ဗုံးကြီးကို ကုန်ပစ္စည်းတစ်ခုမဟုတ်ဘဲ ခိုးတင်နိုင်သည့်တိုင် ဒါလီ
ယာ အနေနှင့် လေယာဉ်မှူးအား နားထင် သေနတ်နှင့် ချိန်နှံ
ကစားကွင်းကြီးထဲ ထိုးဆင်းခိုင်းရန်လည်း မဖြစ်နိုင်။

ဖာဆေးလ်က နယူးအော်လင်းစီမြို့ အရှေ့ မြောက်ဘက်
မိုးကုတ်စက်ဝိုင်းဆီ လှမ်း မျော်ကြည့်လိုက်သည်။

နှစ်မိုင် အကွာတွင် ဆူပါဒိုးမ် က စား ကွင်း သစ်ကြီး
ပြီးတော့ မယ်ရီရော့ ဟိုတယ်။

နှိုင်းတကာ ကူးသန်းရောင်းဝယ်ရေး အဆောက်အအုံ။

ထိုမှ နောက်ဘက် ရှစ်မိုင်ခန့်အကွာတွင် နယူးအော်လင်းစ်
လိပ်စ် ဖရန့်လေဆိပ်။

ဇန်နဝါရီလ ၁၂ ရက်နေ့တွင် ဆူပါဘိုးလ် ဘောလုံးပွဲကြီး
ကျင်းပရာ ဤကစားကွင်းသို့ ဘာအန္တရာယ်မှ မရှိသော လေ
သင်္ဘောကြီးသည် အထက် ကောင်းကင်ယံမှ ပျံသန်း ချဉ်းကပ်
လာလိမ့်မည်။

သူကတော့ မြေကြီး ပေါ်မှာ ပုရွက်ဆိတ် တကောင်းလို့
လှုပ်ရှား နေရမည်။

ခွေး သူတောင်းစား လင်ဒါ။

လေသင်္ဘောကြီးနှင့်သာ မူလအစီအစဉ်အတိုင်း ဗုံးဖောက်ခဲ့
ဖြစ်မည်ဆိုလျှင် မည်သို့ တွေ့မြင်ရမလဲ။

ဖာဆေးလ် သူ ဘာသာ စိတ်ကူးယဉ် ကြည့်သည်။

လေသင်္ဘောကြီး ကစားကွင်းပေါ် ရောက်လာမည်။

လူတွေမော့ကြည့်ကြမည်။ ဗုံးပေါက်ကွဲသွားမည်။ ပဲ့ကြည့်
င်များပြိုကျသွားမည်။

လူတွေ အားလုံး သေမည်။ သွေးရူး သွေးတန်း ပြင်ကုန်
ကြမည်။ ပေါက်ကွဲမှုအသံကြီးကြောင့် မိုင် နှစ်ဆယ်အတွင်းရှိ
အိမ်များ၊ တိုက်များ၏ မှန်ချပ်များ အားလုံး ကွဲကုန်မည်။

ဘယ်လောက် ကြည့်ကောင်းလိုက်မလဲ။

ဖာဆေးလ် ထိုင်ချလိုက်သည်။ သူ့တကိုယ်လုံး တုန်နေ
သည်။ ဘယ်လို ဘယ်နည်း အစီအစဉ် ပြောင်းရမလဲ။ ပြန်စဉ်း
ဇားဦးမှ။ မိမိ ဆုံးရှုံးမှုများကို လျော့နည်းအောင် လုပ်မှ။
ဘူစိတ် ပြန်ငြိမ်သွားသောအခါ သူ့သန်စွမ်းမှုကြောင့် ဂုဏ်ယူ
မိသည်။

သူသည် ဖာဆေးလ်ဖြစ်သည်။ သူ့အကောင်းဆုံးဖြစ်အောင်
လုပ်မည်။

x x x

www.burmeseclassic.com

ခုတော့ စစ်ဆင်ရေးတခုလုံး မိမိလက်ထဲမှာ။ မှန်းချက်တော့
မိမိမည် မဟုတ်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဗုံးဖောက်ခဲ့ပြင်လျှင် မိမိ
ထက်ဦးမှာတော့ သေချာသည်။

ယခုတခါတော့ သူ့ညာဘက်၌ ဆူပါဒုံးမံ ကစားရုံကြီး
ထုတ်နေသည်။ သွပ်မိုးပေါ်မှ နေရောင်ထိ၍ ရောင်ပြန် လက်
သည်။

အိမ်နောက်က အပေါ်တက်လာတာ ဘာကြီးပါလိမ့်။
အိမ်ကရိန်း'ဟု ခေါ်ကြသည့် ရဟတ်ယာဉ်တစီး ပါလား။
အဲဒီအစဉ်မှာ ကိရိယာတခုကို မ ယူလာသည်။

ခေါင်မိုးပေါ် ရောက်သွားသည်။ ခေါင်မိုးပေါက် တခု
ထဲတွင် အလုပ်သမားတစု ရပ်စောင့်နေကြသည်။ ရဟတ်
ယာဉ်က ၎င်းပစ္စည်းကို ခေါင်မိုးပေါက်တွင်းသို့ တဖြည်းဖြည်း
ကျချပေးသည်။

လေတိုက်သဖြင့် အလုပ်သမားတဦး၏ ဦးထုပ် လွင့်ပါသွား
သည်။ ပစ္စည်းချပြီးသည်နှင့် ရဟတ်ယာဉ်သည် မပြီးသေးသော
ဆူပါဒုံးမံ ကစားကွင်းကြီး နောက်ဘက်သို့ နိမ့်ဆင်း ပျောက်
သွားလေသည်။

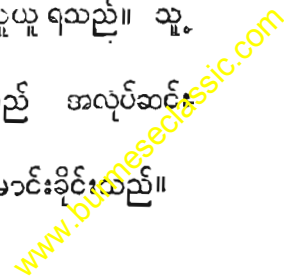
ဖာဆေးလ်သည် ထရပ်ကားများအကြောင်း မစဉ်းစား
တော့ပေ။ ထရပ်ကားကို တယ်အချိန်သွားယူယူ ရသည်။ သူ့
အိမ်မှာ ချွေးပြန်နေသည်။

တနင်္ဂနွေနေ့များ၌ ၎င်း ရဟတ်ယာဉ်သည် အလုပ်ဆင်း
သွား။ ဒါကို သူ သိချင်သည်။
တက္ကစီမောင်းသူအား ဆူပါဒုံးမံ ဆီ မောင်းခိုင်းသည်။

အခန်း ၂၉

ဖာဆေးလ်သည် နယူးအော်လင်းစ် မြို့လယ်သို့ ပြန်သွား
ထရပ်ကားနှင့် ဆေးသုတ်သည့် ကိစ္စများကိုသာ တွေး
လေသည်။

အားလုံး အချည်း အနှီး ဖြစ်မသွား သေး။ ခု နည်းနည်း
ပိုကောင်းချင် ကောင်းမည်။ ဒီအမေရိကန် ငနဲ့ လင်ဒါကို
ခြင်းကြောင့် စစ်ဆင်ရေး၌ ကသိကအောက် ဖြစ်ရသည်
များပြီ။

နောက် နှစ်နာရီ အကြာတွင် ဖာဆေးလ်သည် ပြည်သူ့
စာကြည့်တိုက်၌ 'ဂျိမ်း၏ ကမ္ဘာ့လူသား လေယာဉ်များ' စာအုပ်
ကို လေ့လာနေသည်။

စာကြည့်တိုက်မှ မွန်တီလီယွန်ဟိုတယ်သို့ သွားပြီး၊ ညှော်ခန်း
အတွင်းရှိ ဖုန်းရုံငယ်ထဲမှ ဖုန်းနံပါတ်ကို ကူးယူသည်။

တဖန် 'ယူနိုက်တက်စတိတ်' မှ အများသုံး ဖုန်း၏ နံပါတ်
ကို မှတ်သည်။

ထိုနောက် ဝက်စတင် ယူနိုက်တက် ကြေးနန်းရုံးသို့ သွားသည်။
ကြေးနန်းစာရွက် ကွက်လပ်တွင် သူ၏ ကင်မရာအိတ်ထဲတွင်

ကပ်ထားသော လျှို့ဝှက်နံပါတ်များကို ဖြည့်သည်။

မိနစ် အနည်းငယ် အတွင်း လစ်ဗျားနိုင်ငံ ဘင်ဂါလီမြို့သို့
ထိုကြေးနန်း ရောက်သွားသည်။

နောက်နေ့မနက် ၉ နာရီတွင် ရီးသည့် စခန်းသို့ ဖာဆေးလ်
ရောက်လာပြန်သည်။

ဝင်ပေါက်နားရှိ ဖုန်းရုံမှ 'ဖုန်းပျက်နေသည်' ဟူသော အတိ
ရောင် ဆိုင်းဘုတ်ကလေးကို ယူပြီး အများသုံး ဖုန်းများ တန်း

စီထားရာ အစွန်ဆုံးရှိ တလုံးတွင် သွားချိတ်သည်။
လက်ပတ်နာရီကို ကြည့်သည်။

နာရီဝက် လိုသေးသည်။

ဖုန်းအနီး ခုံရှည်တွင် သတင်းစာ ထိုင်ဖတ်နေသည်။

နာဂျီးယား၏ အဆက်အသွယ်များကို ဖာဆေးလ်ကိုယ်တိုင်
မဆက်သွယ်ဖူးသေး။

ယခု နာဂျီးယားသာ အသက်ရှိနေလျှင် သူမလုပ်ဝံ့။

နာဂျီးယားက ဤစစ်ဆင်ရေးအတွက် 'ဆိုဖီယာ' ဟူသော
ကားဝှက်ပေး၍ လစ်ဗျားနှင့် အစီအစဉ်များ ပြုလုပ်ပြီးသွား
သည့်နောက် ဖာဆေးလ်ကိုယ်တိုင် ဘင်ဂါလီမြို့မှ ပလပ်စတစ်
ခုံးများ သွားယူခဲ့ရသည်။

ယခုလည်း ဆိုဖီယာ စကားဝှက်ဖြင့် သူ ပြန်ဆက်သွယ်
ကြည့်သည်။

သူ့အကြံ အောင်ပါမလား။
နံနက် ၉:၃၅ နာရီတွင် ဖုန်းလာသည်။

ဒုတိယအကြိမ်မြည်စဉ် ဖာဆေးလ် ဖုန်းကောက်ကိုင်သည်။
'ဟဲလို....'

'မစွတာ ယူစုပ်နဲ့ ပြောချင်လို့'
ဖုန်းလိုင်း မကောင်းသော်လည်း အယ်လ်ဖာတာ ဂိုဏ်း၏

ဆက်သွယ်ရေး တာဝန်ခံ လစ်ဗျားအရာရှိ၏ အသံကို ဖာဆေးလ်
ကောင်းစွာ မှတ်မိသည်။

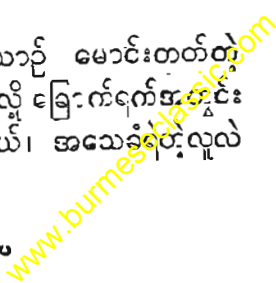
'ခင်ဗျား ဆိုဖီယာယူစုပ်ကို ခေါ်နေတာလား'
'ပြောလေ'

ဖာဆေးလ်က ခပ်မြန်မြန် ပြောလိုက်သည်။
တဘက်မှ အရာရှိသည် ဖုန်းကို ကြာကြာ လက်ခံ ပြောနိုင်

မည့် မဟုတ်ကြောင်း သူသိသည်။
'စံကော်ကီး အက်စ်-၅၈ ရဟတ်ယာဉ် မောင်းတတ်တဲ့

ပိုင်းလော့တယောက်အရေးကြီးလို့ ချင်လို့ ခြောက်ရက်အတွင်း
ယူးအော်လင်းစ်ကို ရောက်လာမှ ဖြစ်မယ်။ အသေခံရတဲ့လူလဲ

ဖြစ်ရမယ်'

ဖာဆေးလိသည် ခက်ခဲသော အရာကို တောင်းခံနေမှန်း သူ့ဘာသာသိသည်။

ထို့ပြင် ဘင်ဂါလီနှင့် ထရီပိုလီ မြို့တို့၌ အယ်လ်ဖာတားတို့ လုပ်ပေးနိုင်သောအရာ များစွာ ရှိကြောင်းလည်း သူသိသည်။

တဘက်မှ မငြင်းဆန်နိုင်ခင် သူဆက်ပြောလိုက်သည်။

‘အာဆွမ် ရေကာတာကြီးမှာသုံးတဲ့ ရုရှ ရဟတ်ယာဉ်မျိုးပဲ၊ ဒီတောင်းဆိုချက်ကို ထိပ်ဆုံးအထိ ပို့ပေးပါ။ တကယ် ထိပ်ဆုံး တွေဆို ပို့ပေးပါ...၊ ကျွန်တော် (၁၁) ရဲ့ အမိန့်အရ ပြောနေ တာပါ’

(၁၁)သည် ဟာဖက်စ်နာဂျီးယား ဖြစ်သည်။

‘အဲဒီလူကို ရဖို့ သိပ်မလွယ်ဘူး၊ သိပ်ခက်မယ်၊ ခြောက်ရက် တည်း အချိန်ပေးတော့ ဘယ်ဖြစ်ပါ့မလဲ’

‘သူ့ကို ဒီရက်အတွင်း မရယင် အားလုံး ဒုက္ခရောက်သွား မယ်၊ အများကြီး နစ်နာဆုံးရှုံးလိမ့်မယ်၊ ဒီလူကို ရမှဖြစ်မယ်၊ ၂၄-နာရီအတွင်း ဟောဒီ ဖုန်းနံပါတ်တခုကို ငင်ဗျား ပြန် ဆက်ဗျာ၊ သိပ်အရေးကြီးတယ်’

‘ကောင်းပါပြီ’

မိုင် ၆၀၀၀ အကွာအဝေးမှ လူက ခပ်တိုးတိုးပြေး၍ ဖုန်း ချလိုက်သည်။

ဖာလ်ဆေးသည် ဖုန်းနားမှခွာ၍ ဘူတာရုံထဲမှ ခပ်သုတ်သုတ် လေး ထွက်သွားလေသည်။

အရှုအလယ်ပိုင်းနှင့် တိုက်ရိုက်ဆက်သွယ်ခြင်းသည် အလွန် အန္တရာယ် ကြီးမားလှ၏။ အချိန်မရှိတော့သဖြင့် ဤသို့ အရဲစွန့် ထုပ်ရခြင်း ဖြစ်သည်။

ပိုင်းလော့ လှမ်းတောင်းခံခြင်းသည် မဖြစ်နိုင်တာ လုပ်ခိုင်း သကဲ့သို့ ရှိသည်။

ဗေဒါယင်း ပြောက်ကျားတပ်များထဲ၌ မရှိနိုင်။

လေးလံလှသော အရာဝတ္ထု တခုကို တွဲလောင်း ချိတ်ဆွဲ၍ ဘတ်ယာဉ် မောင်း နှင့် ရခြင်း သည် အနုပညာ တမျိုး ဖြစ်၏။

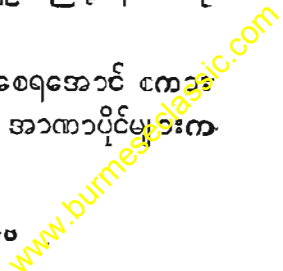
ဤသို့ မောင်းတတ်သော ပိုင်းလော့များမှာ နှယ်နှယ်ရရ ဟုတ်။

ဖာဆေးလ်က ခြောက်ရက်သာ အချိန်ရှိသည် ဆိုခြင်းမှာ ညာပြောခြင်း ဖြစ်သည်။

တကယ်တော့ ဆူပါဘိုးလ် ပဲ့ကြီး စ,ရန် (၁၄) ရက် လို သေးသည်။

သို့သော်...ပိုင်းလော့နှင့်အတူ ရဟတ်ယာဉ်၌ ဗုံးကို ချိတ်ဆွဲ ထပ်ဆင်ရန် လိုအပ်သောကိစ္စများ ပြုလုပ်ရဦးမည်မို့ ရက် အပို ကြီးစားဖို့ လိုသည်။

မိမိ၏ ကြေးနန်းစာကို မသင်္ကာ မဖြစ်စေရအောင် ကောင်း တွယ်ဖြင့် ပို့လိုက်သော်လည်း အမေရိကန် အာဏာပိုင်များက နှစ်ဆေးကြည့်လျှင် ဘယ်နှယ်လုပ်ပါ့မလဲ။

၁၀၆ နို့စို့ ခိုးသိမ်း

တယ်လီဖုန်းနံပါတ် လျှို့ဝှက် ဂဏန်းများ၏ အဓိပ္ပာယ်ကို
ကာဘာကော့ဗ် သိပြီးသား ဖြစ်နေမလား။

သိပ်တော့ မဖြစ်နိုင်။

သို့သော်...

ဖာဆေးလ် စိတ် တင်းကျပ်သွား၏။

အာဏာပိုင်များသည် ပလပ်စတစ်ပုံး များကိုသာ လိုက်နာ
နေကြပြီး စစ်ဆင်ရေး၏ ရည်ရွယ်ချက်ကို မသိကြသေးပေ။

နယူးအော်လင်းစ် မြို့အထိ ဆက်စပ်ယူရန် သဲလွန်စ မရှိ။

လင်ဒါတယောက် ကယောင်ချောက်ချား ဖြစ်နေသလား
အဓိပ္ပာယ်မရှိ။

ဒီခေတ်မှာ အဖျားတက်လျှင် မည်သူမျှ ကယောင်ချောက်
ချား မဖြစ်တော့ပေ။

သို့သော် ...

ဖျားသည် ဖြစ်စေ၊ မဖျားသည် ဖြစ်စေ၊ စိတ် မမှန်သော
လူများ တခါတရံ ဒေါသ ပေါက်ကွဲ၍ အော်ဟစ်တတ်ကြ၏။

အကယ်၍....

လင်ဒါပါးစပ်မှ ပေါက်ကရ လျှောက်ပြောမည် ဆိုပါ
ဒါလီယာကတော့ သူ့ကို သတ်ပစ်လိမ့်မည်။

x x x

ထိုအချိန်၌....

အစ္စရေးနိုင်ငံတွင်နာဂျီးယား၏ ဩဇာအာဏာကိုဖာဆေးလ်
ယူသုံးခြင်းကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာသော အခြေအနေ မျိုးထက်
ပိုမိုကြီးကျယ်သော အဖြစ် အပျက်များ ဖြစ်ပေါ် လာလေ
သည်။

ဂျာဇာမြို့ အနီး လေယာဉ်ကွင်း၌ အစ္စရေး လေယာဉ် ပိုင်း
လော့ ၁၄ ယောက်သည် အက်ဖ် ၄ ဖင်တွမ် ဗုံးကြဲ တိုက်လေ
ယာဉ် ၇ စီးပေါ်သို့ တက်သွားကြသည်။

၎င်းလေယာဉ် ၇ စီးသည် ပြေးလမ်းမှ အ ရှိန် ယူ ပျံတက်
သွားပြီး မြေထဲပင်လယ်ပေါ် ဖြတ်ကာ အနောက်ဘက်စူးစူးရှိ
လစ်ဗျားနိုင်ငံ၊ တိုဘရပ်ခဲ မြို့သို့ အသံ ထက်မြန်သော အရှိန်နှုန်း
ဖြင့် ပျံတက်သွားကြလေသည်။

၎င်းလေယာဉ် များသည် ဗုံးကြဲ တိုက်ခိုက်ရန် သွားနေကြ
ခြင်း ဖြစ်သည်။

လေဆိပ်မှပျံတက်ပြီး ၃၉မိနစ် အကြာတွင် တိုက်လေယာဉ်
အုပ်စု ခေါင်းဆောင် သည် ကုန် သင်္ဘော ကြီးကို ထွေသွား
သည်။

၎င်းသင်္ဘောသည် မိုဆတ်ဒ် အဖွဲ့မှ သတင်း ပေး လိုက်သည့်
နေရာမှာပင် ရှိနေသည်။

တိုဘရပ်ခဲမြို့မှ ၁၈ မိုင် အကွာတွင် ပြေးကွဲ ကျား များ
အတွက် လက်နက်မျိုးစုံ တင်ဆောင်လျက် အရှေ့စူးစူးသို့ သွား
နေသည်။

www.burmeseclassic.com

သေချာအောင် လုပ်မှ။

ဖင်တွမ်ဂျက် လေးစင်းက အာရပ် တိုက်လေယာဉ်များရန်မှ ကာကွယ်ပေးရမည့် အမြင့်၌ နေရစ်ခဲ့ကြသည်။

သုံးစင်းက အောက် ထိုးဆင်းသွားကြသည်။

ခေါင်းဆောင် လေယာဉ်က သင်္ဘောအနီး ပေခြောက်ဆယ် အမြင့်မှ ပျံသွားကြသည်။

ဟုတ်သည်။

ဒီသင်္ဘောပါပဲ။

မကြာမီ ကုန်သင်္ဘောကြီးသည် အစွရေးလေယာဉ် သုံးစီး လက်ချက်ဖြင့် ဗုံးထိမှန် ပျက်စီးသွား၏။

အိမ်အပြန်တွင် အစွရေး ပိုင်းလော့များသည် ကောင်းကင် ပြင်တဝိုက် အကဲခတ်သွားကြသည်။

အမ်အိုင်ဂျီလေယာဉ်များ နောက်က လိုက်လာလျှင် ပဲ့ကြီး ပဲ့ကောင်း နှဲ့လိုက်ချင်သည်။

အစွရေး လေယာဉ်များ တိုက်ခိုက်မှု ဖြစ်ပွားပြီး နောက်၌ အုတ်အုတ်ကျက်ကျက် ဖြစ်ကုန်သည်။

အမေရိကန် ပြည်ထောင်စု၌ အယ်လ်ဖာတာများ တိုက်ခိုက် မှုနှင့် ပတ်သက်၍ မည်သူက မည်မျှသိထားသနည်း။

မည်သူမျှ မပြောနိုင်။

အစွရေးတို့သည် အမေရိကန်များ ပေးထားသည့် လေယာဉ် များဖြင့် တိုက်ခိုက်ခဲ့ကြသည်။

‘အားပေး ထောက်ပံ့သူများ ကိုယ်တိုင် ဒုက္ခတွေ့ရမည်’ ဟု အစွရေးများက ပြောခဲ့၏။ ထို့ကြားကြော်မှုအတွက် လက်တွေ့ လုပ်ပြလိုက်ပြီ။

x x x

ကာဘာကော့ဗ်ကို တွေ့သောအခါ ချက်ချင်း မတ်တတ်
ဆလိုက်သည်။

‘ဗိုလ်မှူး ကာဘာကော့ဗ်၊ ကျွန်တော် ဗိုလ်ကြီးရိပ်ပါ။ ဘေ
ဇွတ်က ပစ္စည်း ပေးခိုင်းလိုက်ပါတယ်’

ကာဘာကော့ဗ်သည် ဗိုလ်ကြီး ရိပ် လက်ထဲမှ သေတ္တာကို
ချက်ခြင်း ဆွဲယူလိုက်ချင်သည့်စိတ်ကို မနည်း ထိန်းထားရသည်။

ရိပ်သည် ခရီးရှည်ကြီးကို ဖြတ်သန်းလာခဲ့ရသူ ဖြစ်၏။
‘မင်းကို မှတ်မိပါတယ် ရိပ်၊ ကွာနာဘယ်လ်မှာ တုန်းက ဟော်

ဝစ်ဇာ အမြောက်တပ်ကို အုပ်ချုပ်ရတယ် မဟုတ်လား’
ကာဘာကော့ဗ်က ရိပ်အား လက်ဆွဲ နှုတ်ဆက်လိုက်သည်။

ထိုနောက် စားပွဲပေါ်မှ ဂျပဗူးဆီ လှည့်ကြည့်သည်။
နှုတ်ပေတ်လည်၊ အမြင့်တပေ၊ ကြိုး နှင့် ချည်ထား သည့်

သေတ္တာဖြစ်သည်။
အဖုံးပေါ်တွင် ‘ကွယ်လွန်သူ အဘူအလီ၊ ၁၈၊ ရူးဗာဒွန်

ဆမ်း ၏ ကိုယ်ပိုင်ပစ္စည်းများ၊ ဖိုင်အမှတ် ၁၈၆၀၄၇၊ ဖေဖော်
ဝါရီ ၂၃ အထိ ထိန်းသိမ်းထားရန်’ ဟူသော စာတန်းကို အာရပ်

ဘာသာဖြင့် ရေးထားသည်။
သေတ္တာထောင့် တနေရာ၌ အပေါက်တခုဖောက်ထားသည်။

ကျည်ဆန်ပေါက်တခု ဖြစ်၏။
‘တယ်လာဗစ်မှာ ထောက်လှမ်းရေက စစ်ဆေးကြည့်ပြီးပြီ၊

ကြီးထုံးတွေပေါ်မှာ ဖုန်တွေ ကပ်နေတယ်၊ ဒီသေတ္တာကို မဖွင့်ပဲ
ထားတာ ကြာပြီလို့ ယူဆကြတယ်’
ရိပ်က ရှင်းပြသည်။

အခန်း ။ ၃၀ ။

‘ကျုပ် သူ့ကို သွားအိပ်ချင် အိပ်ပါလို့ ပြောပြီးပြီ၊ သူက
သေတ္တာကို ခင်ဗျားလက်ထဲ ကိုယ်တိုင် ပေး အပ် ရ မယ် အမိန့်
ရထားလို့တဲ့’

စစ်သံမှူး ဗိုလ်မှူးကြီး ဝိုက်စမင်းက အစွဲရေးသံရုံးရှိ အစည်း
အဝေးခန်းဆီ လျှောက်သွားယင်း ကာဘာကော့ဗ်အား ပြော
လိုက်သည်။

ကာဘာကော့ဗ် တံခါး ဖွင့်လိုက်သောအခါ အသက်ငယ်
ငယ် ဗိုလ်ကြီးတယောက်သည် ကုလားထိုင်ပေါ်၌ ခေါင်းညိတ်
ထိုင်နေသည်။

ကာဘာကောဗိက အဖုံးကိုဖွင့်ပြီး သေတ္တာကို စားပွဲပေါ်
မောက်ချလိုက်သည်။

မှန်ကဲ့နေသော နှိုးစက်နာရီတလုံး။
ဆေးလုံးလေးများပါသော ဆေးပုလင်း နှစ်ပုလင်း။
ဘက်စာရင်းစာအုပ်။

တနေရာရာမှ ခိုးယူခဲ့ဟန်တူသော လာမား ပစ္စတို အတွက်
ကျည်တက်။

စိန်ဖောက် ကြယ်သီးများ မပါသော ဗူးခွံလွတ်လေးတစ်
ကိုင်းကျိုးနေသော စာကြည့်မျက်မှန်တလက်နှင့် စာနယ်ဇင်း
အချို့ဖြစ်သည်။

တန်ဖိုးရှိသော အရာများကို ရဲများက သိမ်းဆည်းပြီး ကျန်
ပစ္စည်းများကိုလည်း အယ်လ် ဖာ တာ ဂိုဏ်း ဝင်များက ခြီး
ခြားခြား စစ်ဆေးပြီးလောက်ပြီ။

ကာဘာကောဗိ စိတ်ဓာတ်ကျသွား၏။
ရိခိကို ကြည့်လိုက်သည်။

‘ဒီဟာရဖို့ မင်းတို့ဘယ်လောက် အနစ်နာခံလိုက်ရသလဲ’

‘ယိုဖီတော့ ပေါင်မှာ ဒဏ်ရာ ရသွားတယ်၊ ဆရာ
အကြောင်း ကြားခိုင်း လိုက်ပါသေးတယ်’
‘ပြောလေ’

‘ဆရာ သူ့ကို ရီမီမာတင် ပုလင်းတလုံး အကြွေးပေးစရာ
ရှိတယ်တဲ့’
‘အင်း’

ကာဘာကောဗိ ပြုံးလိုက်သည်။

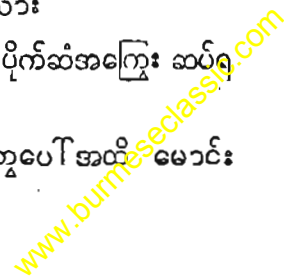
ဤသေတ္တာ အစုတ်ပလုပ်ကြောင့် အသက် ဆုံးရှုံးမှုများ မရှိ
ခြင်းမှာ တော်သေးသည် ဆိုရမည်။

‘ယိုဖီဟာ ဆော်ဒီရွေနေရုံးတခုရဲ့ မှတ်ပုံတင်အတုတွေကိုပြီး
ဝင်သွားတာလေ၊ စာရေးကို လာဘ်ကြိုတင်မထိုးပဲ တခါတည်း
အပြတ်လုပ်ဖို့ ကြံထားတယ်၊ ရဲစခန်းက စာရေးကို လက်ဘန့်န့်
ငွေ့ ပေါင် ပေးပြီး သေတ္တာကြည့်ခွင့်တောင်းတယ်၊ စာရေးက
သေတ္တာကို ထုတ်လာပြီး ကောင်တာပေါ် ထားခဲ့တယ်၊ တာ
ဝန်မှူးဆီ သေတ္တာပြဖို့ ခွင့်တောင်းရမယ်ဆိုပြီး ထွက်သွားရော၊
ယိုဖီက စာရေးကို လက်သီးနဲ့ထိုးပြီး သေတ္တာဆွဲပြေးတယ်လေ၊
သူ့ မိနီကူးပါး ကားလေး အပြင်မှာ အဆင်သင့် ရပ်ထား
တယ်၊ တချိုးတည်း လစ်ပြေးတာ၊ အဲ ရှူး ယူ နက်စ် လမ်း ကို
ရောက်တော့ မာဇရာလမ်းထိပ်ကနေ ရဲကားနှစ်စီး ပိတ်စောင့်
နေတယ်၊ ဒီကောင်က ဗလက်ဖောင်းပေါ် တက် မောင်းပြီး
ရဲကားနှစ်စီးဘေးက ရှောင်ထွက်သွားတယ်၊ ငါးပြလောက်
အရောက်မှာ ဂျာကိုဘီက ဟူဝီ ရဟတ်ယာဉ်နဲ့ ဆင်း လာ ကယ်
တယ်၊ ယိုဖီက ကားခေါင်မိုးပေါက် ဖွင့်ပြီး ရဟတ်ယာဉ်ပေါ်
တယ်တက်တယ်’

‘မင်းရော၊ ရဟတ်ယာဉ်ပေါ် ပါသလား’

‘ပါတယ် ဆရာ၊ ယိုဖီ ကျွန်တော့်ကို ပိုက်ဆံအကြွေး ဆပ်ရ
ဦးမယ်’

‘မင်းတို့ရဟတ်ယာဉ် တောင်ကုန်းတွေပေါ်အထိ မောင်း
နိုင်သားပဲ’

‘ကျွန်တော်တို့ ဂိဗ္ဗာဟာဇိဗိ ကျတော့ ဆင်းရတယ်’
‘လက်ဘနွန်တွေက လေယာဉ်ပျံတွေ မလွတ်လိုက်ဘူးလား’

‘နောက်ဆုံးကျတော့ လွတ်လိုက်တာပေါ့၊ သူတို့ နည်းနည်း
နောက်ကျသွားတယ်၊ ရဟတ်ယာဉ်ကို လက်ဘနွန်ရဲတွေ တွေ့ပြီး
(၂၄)မိနစ် အကြာမှာ ကျွန်တော်တို့ အစုရေး ပိုင်နက်ထဲ ပြန်
ရောက်နေပြီလေ’

လူသုံးဦး သက်စွန့်ဆံဖျားသွားယူပေးခဲ့ရသည့် သေတ္တာထဲမှ
ပစ္စည်းများနှင့် ပတ်သက်၍ မိမိ၏မကျေနပ်မှုကို ကာဘာကော့ဗ်
ဖုံးကွယ် ထားလိုက်ရလေသည်။

တာလာဗစ်ကလည်း သူ့ကို အရူးအပေါဟု ထင်သွားကြ
မည်။

‘အဲဒီအတွက် ကျေးဇူးတင်ပါတယ်၊ ရိပ် ယိုဖီးနဲ့ ဂျာကိုဘီ
ကိုလဲ ကျုပ်ကိုယ်စား ပြောပေးပါ၊ ကဲ... သွားအိပ်ချေတော့’

ကာဘာကော့ဗ်နှင့် ဝိုက်စ် မင်း တို့ သည် အာဘူအလီ၏
ပစ္စည်းများ ပြန်ကျနေသော စားပွဲ၌ ဆက်လက်၍ ထိုင်နေကြ
သည်။

ဝိုက်စ်မင်း နှုတ်ဆိုတိုက်နေ၏။

အရေးပါသော စာရွက်စာတမ်း ဘာတခုမျှ မရှိ။ အယ်လ်
ဖာတာတို့၏ လက်စွဲစာအုပ်ဖြစ်သည့် ‘နိုင်ငံရေးနှင့် လက်နက်
ကိုင် ရုန်းကန်မှု’ ဟူသော စာအုပ်ကလေးပင် ပါမလား။

အာဘူအလီ၏ ပစ္စည်းများတော့ မှန်သည်။

စာနယ်ဇင်းများကို ကာဘာကော့ဗ်က စစ်ဆေးကြည့်လိုက်
သည်။ အီဂျစ်ပြည်ထုတ် အယ်လ်တာလီယာ လစဉ် မဂ္ဂဇင်း
နှစ်စောင်။

တွေ့ဆုံခန်းကဏ္ဍတွင် မျဉ်းတားထားသော အပိုဒ် ပါရှိ၏။
‘အစုရေးနိုင်ငံသည် ထောက်လှမ်းရေး လုပ်ငန်းတွင် သိပ်
ဦးတန်းမှု မရှိသေးပေ။ ၎င်းတို့၏ အစွမ်းထက်မှုမှာ ကောလာ
ထလများသာ ဖြစ်၏။’

ကာဘာကော့ဗ် နှာခေါင်းရှုံ့လိုက်သည်။

အာဘူအလီသည် သင်္ချိုင်းကုန်းထဲမှ သူ့ကို လှောင်ပြောင်
နေသလား။

ဘေရွတ်မြို့ထုတ် သတင်းစာ အယ်လ်ဟာဝါဒက်စ်။ ပဲရစ်
ဇက်ချီ စာစောင်။ အမေရိကန်ထုတ်စပျီစ်အလာစ်ထရိတ်တစ်စ်။
(အားကစား ရုပ်စုံ မဂ္ဂဇင်း)။ နေ့စွဲက ၁၉၇၄။ ဇန်နဝါရီ
၂၁-ရက်။

ကာဘာကော့ဗ်က ၎င်း မဂ္ဂဇင်းကို ကောက်ယူလိုက်သည်။
သေတ္တာထဲ ပါသမျှပစ္စည်း၌ အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့် ရိုက်နှိုင်းထား
သော စာစောင်မှာ ဤတခုသာ ရှိသည်။

မျက်နှာဖုံးပေါ်တွင် ကော်ဖီအစွန်းများ ပေရေနေသည်။
နှစ်ခေါက်မျှ အကြမ်းဖျင်း လှန်လှောကြည့်သည်။

အမေရိကန် ဘောလုံးနှင့် ပတ်သက်သည့် သတင်း၊
ဆောင်းပါး၊ ဓာတ်ပုံများ အတော်များများပါသည်။ အာရပ်
များ ဘောလုံးဝါသနာ ပါကြသည်။
သို့သော်...။

ကာဘာကော့ဗ်၏ ဦးနှောက် သွက်လက်စွာ အလုပ်လုပ်ပေးပေပြီ။

ဖာဆေးလ်...မြူးနစ်...အားကစားပွဲ...။

တိတ်ခွေဖွင့်ဖွင့်ချင်း 'နှစ်သစ်ချိန်ခါမှာ သွေးရဲရဲ သံရဲရဲနဲ့ စတင်လိုက်ကြပါ' ဟူ၍ နှုတ်ခွန်းဆက်ထားခဲ့သည်။

ဝိုက်စံမင်းက ကာဘာကော့ဗ်၏ အသံကြား၍ မော့ကြည့်လိုက်သည်။

'ဗိုလ်မှူးကြီး ဝိုက်စံမင်း ခင်ဗျာ... ဆူပါဘိုးလ် ဘောလုံးကြီးနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဘယ်လောက်သိသလဲဗျ'

x x x

အက်ဖ်ဘီအိုင် ညွန့်မှူး ဂျန်ဘေကာသည် စာကြည့်မျက်မှန်နှင့် ချွတ်ပြီး နှာခေါင်းရိုးကို လက်နှင့်ပုတ်လိုက်သည်။

'ဒီဟာ သိပ်လွန်ကဲတဲ့ ယူဆချက်ပါဗျာ'

ကော်လီက ထိုင်ခုံ၌ ဖင်ရွှေ့ လိုက်၏။ ကာဘာကော့ဗ်က ဘေကာ၏ မျက်နှာပြောင်တိုက်မှုကို စိတ်ကုန်နေပြီ။

'ယူဆချက် မဟုတ်ပါဘူး၊ တကယ့်အဖြစ်အပျက်၊ အချက်အလက်တွေကို ပြန်ကြည့်ပါဦး'

'သိပါတယ်... သိပါတယ် ဗိုလ်မှူးရယ်၊ ခင်ဗျားပြောတာများသားပဲ၊ အခုပစ်မှတ်ဟာ ဆူပါဘိုးလ် ဘောလုံးပွဲ ဖြစ်မယ်ဆိုတာ ဘာကြောင့်လဲ၊ ဒီ ဖာဆေးလ် ဆိုတဲ့ လူဟာ မြူးနစ် ဗိုလ်ချုပ်မှာ တိုက်တုန်းက ဘလက်စက်တင်ဘာဂိုဏ်းကို စည်းရုံးဖွဲ့စည်းဆောင်ခွဲလို့ ဘေရွတ်မှာ ခင်ဗျားတို့သိမ်းမိခဲ့တဲ့ တိတ်ခွေထဲမှာ နှစ်သစ်ကူးချိန်မှာ တိုက်ခိုက်မှုစတင်မယ့်အကြောင်း ရည်ညွှန်း ပြောဆိုထားလို့'

'နောက်ပြီး ဒီအဖြစ်အပျက်တခုလုံးဟာ ရုပ်မြင်သံကြားက ခိုက်ရိုက်လွှင့်နေချိန်မှာ ဖြစ်မယ်၊ ရုပ်မြင်သံကြား ပရိသတ်များလုံး မျက်ဝါးထင်ထင် အံ့ဩတုန်လှုပ်သွားအောင် တွေ့ကြုံလိမ့်မယ်'

'ခက်တာက ဒီအာဘူအလီလက်ထဲမှာ 'စပိုင် အလာထရိတ် အက်ဒ်' အားကစား မဂ္ဂဇင်းတစောင် ရှိခဲ့ကြောင်း သိရရုံနဲ့ နိုင်လုံသေးဘူး၊ အာဘူအလီဟာ ဒီစီမံကိန်းမှာ ပါသလား၊ ဆါဘူးလားဆိုတာ ကျုပ်တို့ ခင်ဗျားတို့ အသေအချာ မသိဘူး...'

ဘေကာက မှိုင်းဝေနေသော ဝါရှင်တန် ညနေခင်း ရှုခင်းကို ကြည့်ရှုပြီး ပေါက်မှ လှမ်းကြည့် လိုက်သည်။

ဘေကာ၏ စားပွဲပေါ်တွင် ကော်လီ ပေးထားသော ဤအမှုနှင့် ပတ်သက်သည့် အကြမ်းဖျင်း အစီရင်ခံစာ ဖိုင်တွဲအမှတ် ၁၀၂ ရှိသည်။

မိမိအား ဘာကြောင့် ခေါ်တွေပါလိမ့်ဟု ကာဘာကော့ဗ်က တောင်းနေ၏။

www.burmeseclassic.com

‘ခုလို ကူညီတာ ကျေးဇူးပါပဲ မစ္စတာဘေကာ’
 ကာဘာကော့ဗိက ထိုင်ရာမှ ထယန်း နှုတ်ဆက်လိုက်သည့်
 ‘ခဏနေပါဦး ဗိုလ်မှူး၊ ခင်ဗျားက ဒါမျိုး ကြုံဖူးတယ်
 ကျုပ် မေးချင်တာက ဒီ ကောင်တွေ ပလပ်စတစ် ဗုံးတွေ
 ကစားကွင်းကြီး ထဲမှာ သွားတပ်ထားပြီး ပဲ့ကြည့် ပရိသတ်
 ရောက်လာတဲ့အခါကျမှ သူတို့ တောင်းဆိုတာမရယင် ဖောက်
 ပစ်မယ်လို့ခြိမ်းခြောက်ကြမှာလား’

‘ဒီကောင်တွေ ဘာမှတောင်းဆိုမှာ မဟုတ်ဘူး၊ ဖောက်
 ပစ်ပြီး ဒီဟာအတွက် သူတို့ ဂုဏ်ယူဟစ်ကြွေးကြမှာပဲ’
 ‘ဘာလို့ ခင်ဗျား ဒီလို ထင်ရသလဲ’

‘ခင်ဗျား သူတို့ကို ပေးစရာ ဘာရှိသေးလို့လဲ၊ လေယာဉ်
 ပေးဆွဲမှုတရားခံအတော်များများ ဖမ်းထားရာကလွတ်ပေးပြီး
 မြူးနစ်တရားခံတွေလဲ တခြားလေယာဉ် ပြန်ပေးမှုတွေကြောင့်
 လွတ်သွားကြပြီ၊ လေလီယာခါလတ်ဒ် (လိုင် လာ ခါ လတ်
 သိကြသည်) လဲ ဒီနည်းနဲ့ လွတ်သွားပြီ၊ ခါတုမ်က ခင်ဗျား
 သံအဖွဲ့ဝင်တွေကို ပစ်သတ်ခဲ့တဲ့ကောင်တွေကိုလဲ ဆူဒန်အစိုးရ
 သက်ဆိုင်ရာအစိုးရကို ပြန်ပို့လိုက်ပြီ၊ သူတို့အားလုံး လွတ်
 ပြီ မစ္စတာဘေကာ’

‘အစွဲရေးကို အမေရိကန် ကူညီမှု ရပ်ခိုင်းမလား၊ ကတိပေး
 ပေမယ့် အာမခံချက်တွေ မရှိဘူး၊ ဒါ လုံးလုံး မဖြစ်နိုင်ဘူး
 ဓားစာခံတွေ ဖမ်းတဲ့အခါ သူတို့ ငြိမ်ဝပ် ပိပြားအောင် ထိန်း
 သိမ်း ထားဖို့ လိုတယ်၊ ကစားကွင်းကြီးထဲမှာ ဓားစာခံတွေ
 ဘယ်လို ထိန်းထားနိုင်မှာလဲ၊ အားလုံး ကြောက်လန့်ပြီး သွေး

သွေးတန်းနဲ့ ထွက်ပြေးကြမယ်၊ တယောက်ပေ၊ တယောက်
 တက်နင်းကုန်ကြလိမ့်မယ်၊ သူတို့ ဘာမှမတောင်းပဲ ဖောက်ခဲ့
 ပစ်လိုက်မှာပါပဲ’

‘ဘယ်လိုခွဲမလဲ’

‘မသိဘူး၊ ပလပ်စတစ်ဗုံး တန်တဝက် ရှိနေယင် ပဲ့ကြည့်စင်
 နှစ်ဘက်စလုံးကို ပြိုကျအောင် လုပ်နိုင်စွမ်း ရှိတယ်၊ ဒါပေမယ့်
 ဗုံးတွေကို နေရာအနှံ့အပြား လိုက်မြုပ်ပြီး တပြိုင်တည်း ဖောက်
 ခဲ့နိုင်ရမယ်၊ သိပ်တော့မလွယ်ဘူး၊ ဖာဆေးလ်က သိပ် မအဘူး၊
 ဒီလိုပဲမျိုးမှာ အဝေးက ရေဒီယိုဆစ်ဂ်နယ်နဲ့ ဖောက်ခဲ့ဖို့ သိပ်
 မလွယ်ဘူး၊ ဗုံးတွေ နေရာအနှံ့ထားတာဟာလဲ ရဲတွေ ရှာတွေဖို့
 သိပ်နီးစပ်နေတယ်’

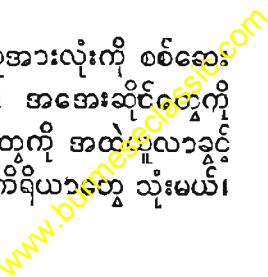
‘ကစားကွင်းကြီး တခုလုံးကို သေသေချာချာ ရှာခိုင်းမယ်
 ဗျာ၊ ပင်ပန်းချင် ပင်ပန်းပါစေ၊ ဒါပေမယ့် ရှာကိုရှာရမယ်’

ကော်လီက ဝင်ပြောသည်။

‘လျှို့ဝှက် ထောက်လှမ်းရေးကတော့ ဒီကိစ္စ သူတို့ဘာသာ
 လုပ်ချင်ကြမှာပဲ၊ ဒါပေမယ့် သူတို့ဆီက လူအင်အားတော့
 တောင်းမှပဲ’

ဘေကာက ပြောသည်။

‘ဆူပါဘိုးလ်ပဲ့ကြီးနဲ့ပတ်သက်နေတဲ့ လူအားလုံးကို စစ်ဆေး
 မယ်၊ တော့ဒေါ့ ရောင်းတဲ့ ဆိုင်လေးတွေ၊ အအေးဆိုင်တွေကို
 ရှာမယ်၊ ကွင်းထဲကို သေတ္တာတွေ၊ ဗုံးတွေကို အထူးလှူလာခွင့်
 မပေးနဲ့၊ အနံ့ခံခွေးတွေနဲ့ လျှပ်စစ်အနံ့ခံ ကိရိယာတွေ သုံးမယ်၊

သဘောပေါ်က ရတု ပလပ်စတစ်ဗုံးအနံ့ကို ခွေးတွေ ရှုခိုင်းဖို့၊
လေ့ကျင့်ဖို့ အချိန်ရသေးတယ်’

‘ကောင်းကင်ပေါ် ကျတော့ရော’

‘ခင်ဗျား ဟိုမြေပုံဇယားချပ်က လေယာဉ်မှူး တယောက်
အကြောင်း တွေးနေတာကိုး၊ ကောင်းပြီလေ၊ ကစားပွဲကျင်းပ
နေချိန်အတွင်း နယူးမအင်္ဂလင်းစံမြို့မှာ ကိုယ်ပိုင် လေယာဉ်
ပျံသန်းမှု အားလုံး ပိတ်ထားလိုက်မယ်၊ အစိုးရ လေကြောင်း
အုပ်ချုပ်မှုရုံးနဲ့လဲ စစ်ဆေးကြည့်ရမယ်၊ သက်ဆိုင်ရာ အေဂျင်စီ
တွေကို ကျုပ် ဒီနေ့ခင်းပဲ ဆက်သွယ်ပါမယ်၊ ဒီနောက်ပိုင်း
ကျုပ်တို့ သတင်းထပ်ရဦးမှာပါ’

‘ကျုပ်တော့ သိပ်မထင်ဘူး’ ဟု ကာဘာကော့ဗစ်က စိတ်ထဲမှ
ပြောလိုက်သည်။

x x x

အခန်း ။ ၃၁ ။

အက်ဘ်ဒယ်လ်အာဝပ်ဒ်၏ မနားမနေ လျှောက်နေသော
ခြေသံများကြောင့် စကြိုလမ်းတိုင်းရှိ အစောင့်သည် စိတ်တို့
အာလေပြီ။

အစောင့်က အကျဉ်းခန်းတံခါးမှ ပြတင်းပေါက်တံခါးချပ်
ကလေးကို တွန်းဖွင့်ပြီး အာဝပ်ဒ်အား လှမ်းဆဲလိုက်သည်။

ထိုသို့ လှမ်းဆဲလိုပြီး အစောင့်သည် သူ့ဘာသာ လိပ်ပြာ
ဆန့်သလို ဖြစ်မိသည်။ အနည်းငယ် ရှက်သွားသည်။

လူတယောက်သည် မိမိဘာသာ လမ်းလျှောက်ပိုင်ခွင့် သေ
သလော။ အစောင့်က တံခါးချုပ်ကလေးဖွင့်ပြီး အာဝပ်ဒ်အား
စီးကရက်တလိပ် ကမ်းပေးသည်။

ခြေသံကြားလျှင် မီးသတ်ပြီး ဝှက်ထားရန်လည်း သတိပေး
လိုက်၏။

အာဝပ်ဒ်သည် ခြေသံများကို စောင့်နေခြင်း ဖြစ်၏။ ဒီည
လား၊ နက်ဖြန်လား၊ သန်ဘက်ခါလား၊ တချိန်ချိန်တော့သူ့
လာကြလိမ့်မည်။

သူ့လက်တွေကို ဖြတ်ပစ်ရန် လာခေါ်ကြမည်။

အာဝပ်ဒ်သည် သူ့အတွေး သူ့ စိတ်ကူးများကို ရေးချင်
ကြံစည်ခဲ့သည်။

သူ့မိဘ ဆွေမျိုး မိသားစု အရှက်ရခြင်း အတွက် တောင်
ပန်ရန် ဖခင်ထံ စာတစောင်ရေးရန် ကြံသည်။

သို့သော် သူ့စကားလုံးများ စဉ်းစား၍မရ။ စာရေး၍မပြေ
သူ့ကိုလာခေါ်လျှင် စာတဝက်တပျက်အတိုင်း သူ့မိခင်ထံ
ချင်ပါ။

သို့မဟုတ်လည်း ဖောင်တိန်ကို သွားကြားကိုက်ပြီး တထက်
တပျက်စာကို အဆုံးသတ် ဆက်မရေးချင်ပါ။

ဤပြစ်ဒဏ်အတွက် မေ့ဆေးပေးရန် ညွှန်ကြားချက်မှ
ထားရုံလားမသိ။

ဘောင်းဘီ ခြေထောက်စ တဘက်ကို တံခါး ပတ္တမြား
ညှပ်ပြီး အခြား ခြေထောက်စတဘက်ဖြင့် မိမိဘာသာထိုင်လျက်

ကြိုးဆွဲချ သတ်ရ ကောင်းမလား၊ တပတ်လုံး သူ့ လျှောက်စဉ်း
စားလာခဲ့သည်။

ဘယ်နေ့လက်ဖြတ်မည်ဆိုတာ သူတို့ ကြိုပြောလျှင် ပိုကောင်း
မည်။ ယခုကဲ့သို့ မပြောပဲ ထားခြင်းသည် စီရင်ချက်ထဲ၌ ပါ
သလား မပြောတတ်။

တံခါး ဂျက်ကလေး ပွင့်လာသည်။

‘မီးငြိမ်းလိုက်... မီးငြိမ်းလိုက်...’

အစောင့်က ခပ်တိုးတိုး ပြေးလိုက်သည်။

အာဝပ်ဒ်က စီးကရက်ကို ဖိနပ်နှင့်နင်းချေပြီး ခုတင်အောက်
ကန်သွင်းလိုက်သည်။

တံခါးဂျက်ဖြုတ်သံများ ကြားရသည်။

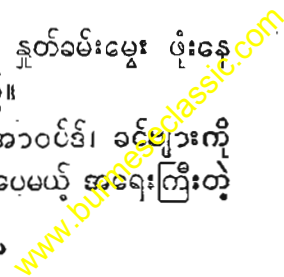
အာဝပ်ဒ် လက်နှစ်ဘက် နောက်ပစ်လျက် ရပ်နေသည်။

‘ငါလာ ယောက်ျားတယောက်၊ တာဝန်ကျေတဲ့ အရာရှိ
ကောင်းတဦး၊ တရားရုံးမှာ စစ်တဲ့အခါ ဒါကို ဘယ်သူမှ မငြင်း
နိုင်ဘူး၊ ခုချိန်မှာ ငါ အရှက်ကွဲမခံနိုင်ဘူး’

အကျဉ်းခန်းထဲသို့ သပ်ယပ်သော အရပ်ဝတ်နှင့် ကိုယ်လုံး
သေးသေး လူတယောက် ဝင်လာသည်။

ထိုပုဂ္ဂိုလ်က တစုံတခု ပြောနေသည်။ နှုတ်ခမ်းမေး ဖုံးနေ
သော သူ့နှုတ်ခမ်းများ လှုပ်ရှားနေသည်။

‘ကျုပ်ပြောတာကြားလား ဒုဗိုလ် အာဝပ်ဒ်၊ ခင်များကို
ပြစ်ဒဏ်စီရင်ဖို့ အချိန် မကျသေးဘူး၊ ဒါပေမယ့် အရေးကြီးတဲ့

စကား ပြောဖို့ရှိတယ်၊ ခင်ဗျားနဲ့ကျုပ် စကား ပြောချင်တယ်။ အင်္ဂလိပ်လိုပဲပြောပါ။ ကုလားထိုင်ယူပြီး ထိုင်ပါ။ ကျုပ် အိပ်စက်ပေါ်မှာပဲထိုင်ပါ့မယ်။

ညွှန်သည်၏ အသံက ခပ်တိုးတိုး။

သူ့မျက်လုံးများက အာဝပ်ဒ်၏ မျက်နှာမှ လုံးဝ မခွာ။ အာဝပ်ဒ်လက်များက နူးညံ့လှ၏။ ရဟတ်ယာဉ်ပိုင်းလော့တို့၏ လက်မျိုးဖြစ်သည်။

ထိုလက်များ မဆုံးရှုံးစေရန် ပြန်လည် အသုံးပြုခွင့် ပေးမည့် အခွင့်အလမ်း ပေါ်လာသောအခါ သတ်မှတ်ပေးသည့် စည်းကမ်းချက်များကို လိုက်နာရန် လျင်မြန်စွာပင် သဘောတူလိုက်လေသည်။

အာဝပ်ဒ်အား ဘင်ဂါဇီအကျဉ်းထောင်မှ အက်သ်ဒါဘူကာ တပ်စခန်းသို့ လိုက်ခွင့်မရှိတင် ကျပ်စွာဖြင့် ပြောင်းရွှေ့ လိုက်ကြ၏။ သူ့အား နေတိုးစစ်ဌာနချုပ်က ဟုန် ချိတ်ဟူသော နာမည်ပွင့် ပေးထားသည့် ရှဉ့်များလုပ်အကြီးစား အိမ်အိုင်အယ်လီဖီ ရဟတ်ယာဉ်ကို မောင်နှင်ခိုင်းကြသည်။

စစ်တပ်ပိုင် သုံးစင်းအနက် တစ်စီးဖြစ်သည်။

အာဝပ်ဒ်တုပ် ဤရဟတ်ယာဉ်မျိုး မောင်းဖူးသည်။ သို့သော် ပိုမိုသေးငယ်သောရဟတ်ယာဉ်များ မောင်းနှင်ရာ၌ ပိုကျွမ်းကျင်သည်။ ဆီကော်စကီးအက်စ် ၅၀ ရဟတ်ယာဉ်နှင့် ထပ်တူမဟုတ်သော်လည်း အတော်ကလေး နီးစပ်သည်။

အာဝပ်ဒ် နိုင်နင်းစွာ ပျံသန်းနိုင်၏။

ထိုည၌တွင် အိဂျစ်မှ ရသော ဆီတော်စကီး ရဟတ်ယာဉ် မောင်းနှင် လမ်းညွှန်စာအုပ်ကို အာဝပ်ဒ် ဖတ်ရှုလေ့လာ၏။

အချိန်ကျသောအခါ သူ့ အောင်မြင်စွာ မောင်းနှင်မည်ဟု တထစ်ချ ယုံကြည်သည်။

လစ်ဗျားနိုင်ငံတွင် စာရွက်စာတမ်း အတုလုပ်တတ်သူ ရှားပါးသောကြောင့် အာဝပ်ဒ်အတွက် မှတ်ပုံတင် စာရွက်စာတမ်း အတုများ လုပ်ပေးမည့်သူကို နီကိုရှားနိုင်ငံ၌ ဆက်သွယ် ယူရပေသည်။

အာဝပ်ဒ်၏ ဇာတ်မြစ် အမှန်ကို လုံးဝ အစဖျောက်ပေးရန်မှာ အထူးအရေးကြီးလှသည်။

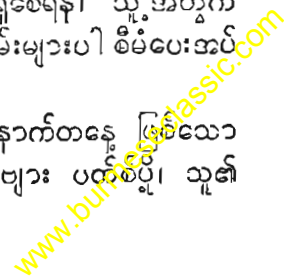
သူ့အား အမေရိကန် နိုင်ငံသို့ ဝင်ခွင့်ရစေမည့် စာရွက်စာတမ်း တုများရရှိလျှင် လုံလောက်ပေပြီ။

သူ့အဖို့ အမေရိကန်မှ ပြန်စရာမလို။ ဗုံးပေါက်ကွဲမှုတွင် သူ တပါတည်း သေဆုံးသွားမည်ဖြစ်သည်။

ဤအချက်ကိုတော့ အာဝပ်ဒ် မသိ။ ဖာဆေးလ်ထံ သတင်းပို့ရန်နှင့် ၎င်း၏ အမိန့်များ နာခံရန် ညွှန်ကြားလိုက်ကြသည်။ အာဝပ်ဒ် တယောက် ချောမောစွာဖြင့် အမေရိကန်နိုင်ငံမှ ပြန်သွက်နိုင်မည်ဟု ပြောပြလိုက်ကြသည်။

ဤအချက်ကို အာဝပ်ဒ် ယုံကြည်မှုရှိစေရန်၊ သူ့အတွက် ထွက်ခွာရန် အစီအစဉ်နှင့် စာရွက်စာတမ်းများပါ စီမံပေးအပ်လိုက်ကြသည်။

အာဝပ်ဒ် ထောင်မှ လွတ်ပြီး နောက်တနေ့ ဖြစ်သော ဒီဇင်ဘာ ၃၁ ရက်နေ့တွင် ၎င်း၏ လစ်ဗျား ပတ်စပို့ သူ၏

လက်ရှိခတ်ပုံများနှင့် သူ၏ လက်ရေးမူရင်း နမူနာများကို နှိုက်ရှားရုံ ပုံနှိပ်စက်ငယ်လေးသို့ ပို့လိုက်ကြသည်။

အယ်လ်ဇာတားတို့အသုံးပြုနေကျဖြစ်သော နီကိုရှားနိုင်ငံမှ မှတ်ပုံတင် အတုလုပ်သူသည် ပြောင်မြောက်စွာ လုပ်ပေးလိုက်သည်။

၎င်းသည် အစွရေးများအတွက် လက်ဘနွန်နိုင်ငံ ဝင်ခွင့် ပတ်စ်ပို့များလည်း လုပ်ပေးလေ့ရှိသည်။

ထို့ပြင် မိုဆတ်စ် သို့လည်း 'သတင်း' ရောင်းစားတတ်သည်။ ယခု လစ်ဗျားတို့ လုပ်ခိုင်းသော အလုပ်က ဈေးကြီးသည်။ ခက်ခဲသည်။

ပတ်စ်ပို့နှစ်ခု။ တခုက အမေရိကန်နိုင်ငံ ဝင်ခွင့်တံဆိပ်ပါသည့် အီတလီနိုင်ငံ ပတ်စ်ပို့၊ အခြားတခုက ပေါ်တူဂီ ပတ်စ်ပို့၊ လစ်ဗျားအာဏာပိုင်များ ဈေးမဆစ်ကြပေ။

တဦးတယောက်အတွက် အလွန်တန်ဖိုးရှိသော ပစ္စည်းတခု သည် အခြားသူတဦးအတွက်လည်း တန်ဖိုးရှိမည်ကား အမှန်ပင် ဖြစ်၏။

မှတ်ပုံတင်အတုသမားကြီးသည် သူ့ကုတ်အင်္ကျီကို ကောင်စွပ်လိုက်သည်။

တနာရီအတွင်း၌ပင် တယ်လာဗစ်ရှိ မိုဆတ်စ် ဌာနချုပ်သည် အာဝပ်ဒ်အား မည်သူမည်ဝါမှန်း သိရှိသွားပြီး မည်သူအဖြစ် အယောင်ဆောင်မည် ဖြစ်ကြောင်းကိုလည်း သိသွားကြသည်။ အာဝပ်ဒ် အမှုကို ဘင်ဂါဇီတွင် ဂရုစိုက် အကဲခတ်နေသူ ရှိ၏။

ဘင်ဂါဇီရှိ မိုဆတ်စ် အေးဂျင့်တဦးသည် အများပြည်သူတို့ ဆီခွင့်ရှိသောမှတ်တမ်းအချို့ကို အလွယ်တကူ လှန်လှောစစ်ဆေး ကြည့်ခြင်းဖြင့် အာဝပ်ဒ်၏ ထူးကဲသော အရည်အချင်းကို သိခွင့် ရနိုင်လေသည်။

တယ်လာဗစ်မှ ပုဂ္ဂိုလ်များက ရရှိသမျှ အချက်များကို ဆန်းစစ်ကြည့်လိုက်ကြသည်။

အာဝပ်ဒ်သည် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုသို့ တလမ်းမှဝင်၍ အခြားတလမ်းမှ ပြန်ထွက်ခွာမည့် ရမတ်ယာဉ်ပိုင်းလော့တဦး ဖြစ်သည်။

ဝါရှင်တန်သို့ တယ်လာဗစ်မှ ဖုန်းဆက်သောအခါ ၄၅ မိနစ် နှင့် ကြာအောင် စောင့်နေရ၏။

x x x

အကြမ်းဖက်သမားများအား မိမိတို့ ရှိသမျှ စွမ်းအားဖြင့် တွန်းလှန်ကာကွယ်ရန် အမေရိကန်အစိုးရ၏ ဆောင်ရွက်မှုကို ကာဘာကော့ဗ် သဘောကျသွားသည်။

သို့သော် ၎င်းတို့သည် ဗျူရိုကရေစီ ဝါဒကို ကျင့်သုံးဆဲ ဖြစ်၏။

အက်ဖ်ဘီအိုင် ညွှန်မှု ပျက်စီးသွားသည် ကာဘာကော့ဗ်၊ ဆမ်ကော်လီတို့နှင့် စကားပြောပြီးနောက် ယမန်နေ့ နေ့ခင်းက အက်ဖ်ဘီအိုင်မှ ထိပ်သီးအရာရှိများ၊ အမျိုးသား လုံခြုံရေး အေဂျင်စီနှင့် လျှို့ဝှက်ထောက်လှမ်းရေးမှ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများအား ခေါ်၍ အစည်းအဝေး ကျင်းပသည်။

ကာဘာကော့ဗ်သည် ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများနှင့် မျက်နှာချင်း ဆိုင် ထိုင်နေရသည်။

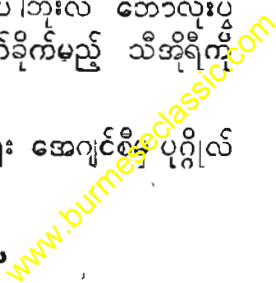
သူတို့အားလုံး ဆူပါဘိုးလ် ဘောလုံးပွဲကြီးနှင့် ပတ်သက် သော မည်သည့် အမှတ်အသားမျှ မရေးခြစ် ထားသော ဆောင်းပါးတပုဒ် ပါသည့် မဂ္ဂဇင်းတစောင်ကို သံသယစိတ်ဖြင့် အကဲဖြတ်နေသည်။

ကော်လီက နယူးအော်လင်းစ်မှ ဆူပါဘိုးလ် ဘောလုံးပွဲ ကြီးကို အကြမ်းဖက်သမားများ တိုက်ခိုက်မည့် သိအိုရီကို အကြမ်းဖျင်း ရှင်းပြသည်။

အက်ဖ်ဘီအိုင်နှင့် အမျိုးသားလုံခြုံရေး အေဂျင်စီ ပုဂ္ဂိုလ် များက ဝေဖန်ဆွေးနွေးကြသည်။

အခန်း ၂၂

ဒီဇင်ဘာ ၃၀ ရက်နေ့၊ နေ့ခင်းတွင် နှစ်သစ်ကူး အကြီး ဖြစ်သော ၃၁ ရက်နေ့၌ ကစားမည့် ရူးဂါးဘိုးလ် ဘောလုံး အတွက် ကြိုတင်စီစဉ်မှုအဖြစ် နယူးအော်လင်းစ်မြို့ တူလ်စ် ကစားကွင်းကြီးကို အင်တိုက်အားတိုက် ရှာဖွေကြလေသည်။ ထိုနည်းတူ နှစ်သစ်ကူး နှစ်ဆန်းတရက်နေ့၌ ကစားကြည့် ထိပ်သီး ကောလိပ်ကျောင်း ဘောလုံးအသင်းများ၏ ဘောလုံး များကို လက်ခံကစားစေမည့် မိုင်ယာမီ၊ ဒါးလားစ်၊ ဟွတ်ထန် ပါဆာဒီနာမြို့ကြီးများရှိ ကစားကွင်းများကိုလည်း ဒီဇင်ဘာ ၃၁ ရက်နေ့တွင် ရှာဖွေစစ်ဆေးရန် စီစဉ်ထားကြသည်။

လျှို့ဝှက်ထောက်လှမ်းရေး ကိုယ်စားလှယ်များဖြစ်ကြသော အားလံ ဘစ်ဂ်စ် နှင့် ဂျက်ခိရင်ဖရိုတို့ကတော့ နှုတ်ဆိုတ်နေကြ သည်။

လျှို့ဝှက်ထောက်လှမ်းရေး အေးဂျင့်များသည် သူ တွေဖူး သမျှ လူများထဲ၌ မျက်နှာအတည်ဆုံး ဖြစ်ကြသည်ဟု ကာဘာ ကော့ဗ် တွေးမိ၏။

သို့သော် သူတို့အပေါ် သူ နားလည်ပါသည်။ သူတို့အနေ နှင့်လည်း ရယ်စရာ ဘာမျှ မကြုံတွေ့ရသောကြောင့်ပင်တည်း။

ဤ အစည်းအဝေးကို လာတက်သော ပုဂ္ဂိုလ် အားလုံး ငတိုးငအ တယောက်မျှ မပါပေ။

၎င်းတို့ဘား တယောက်ချင်းစီ ဤကိစ္စမျိုးကို သီးသန့် တင်ပြမည်ဆိုပါက လက်ခံလိုစိတ် ရှိကြမည်။

မိမိတို့၏ ပြိုင်ဘက်အရာရှိများ ဝန်းရံနေသောအခါ သူတို့၏ တုန့်ပြန်မှုက နှစ်မျိုးနှစ်စား ပေါ်လာသည်။ တခုက သူတို့၏ တုန့်ပြန်မှု အစစ်အမှန်။ နောက်တမျိုးကတော့ မိမိတို့၏ ပြိုင် ဘက်များက တန်ဖိုးဖြတ်နိုင်ရန် တုန့်ပြန်မှုအတု။

ကာဘာကော့ဗ်သည် မြူးနစ်အိုလံပစ်၌ ဘလက်စကတ် ဘာ မတိုက်ခိုက်မီ အစမ်းလေ့ကျင့်မှုများ နှင့် လွန်ခဲ့သော ခြောက်လက ကမ္ဘာ့ဘောလုံးပွဲကြီးတွင် တိုက်ခိုက်ရန် အစီအစဉ် ကို ဖျက်သိမ်းခဲ့ကြရပုံများကို ပြောပြသည်။

အိုလံပစ်ရွာ၌ တိုက်ခိုက်မှုမျိုး၊ ဆူပါဘိုးလ်ပွဲ၌ မဖြစ်နိုင်ပါ ဟု မည်သူ အာမခံပြောဝံ့သနည်း။

‘ဆူပါဘိုးလ်မှာ ဂျူးအသင်း မကစားပါဘူး’ ဟူသော အခဲဖြုတ်ကလေး။ ဤစကားကို မည်သူမျှ မရယ်ပါ။

ကာဘာကော့ဗ် ဆက်လက်စကားပြောနေစဉ် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး များ ခြေလက် ဂနာမငြိမ် ဖြစ်လာသည်။ မျက်နှာအမူအရာ ပြောင်းလာကြသည်။

ကာဘာကော့ဗ်သည် အစွဲရေးရဲအဝင်ဖွဲ့များရော၊ အခြား ရဲများကိုပါ စိတ်အနှောင့်အယှက် ပေးဖူး၏။ သူတို့အပေါ် သူ စိတ်မရှည်သောကြောင့် ဖြစ်သည်။

ကာဘာကော့ဗ်၏ တင်ပြချက်ကို တဖြည်းဖြည်းနှင့် အရေး ခိုက်လာကြသည်။

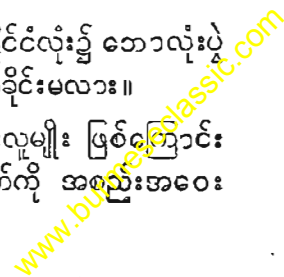
ဆူပါဘိုးလ်ပွဲသည် အဘယ်ကြောင့် ပစ်မှတ် ဖြစ်ရသနည်း။ မှုဒင်းထဲတွင် လူပြည့်ကျပ်နေသော ကစားကွင်းကြီးပုံကို ဖော် ပြထားသည်။

အခြား ကစားကွင်းများရော ‘ပစ်မှတ်’မဖြစ်နိုင်ဘူးလား။ နှစ်ဆန်း တရက်နေ့ အကြိုညတွင် ရူးဂါးဘိုးလ် ဘောလုံးပွဲ ရှိသည်။

သန်ဘက်ခါ။

ပြီးတော့ နှစ်ဆန်းတရက်နေ့တွင် တနိုင်ငံလုံး၌ ဘောလုံးပွဲ များ ရှိသေးသည်။ ကွင်းအားလုံးကို ရွာခိုင်းမလား။

မိမိသည် နိုင်ငံခြားသားတဦး၊ ဂျူးလူမျိုး ဖြစ်ကြောင်း ကာဘာကော့ဗ် ရိပ်စားမိသည်။ ဤအချက်ကို အစည်းအဝေး

ခန်းထဲရှိ လူကြီးမင်းများ ထည့်စဉ်းစားနေပုံရ၏။ ဒါကို သိပြီးသား။ မအံ့ကြမိပါ။

‘ငါတို့ ပြဿနာမဟုတ်၊ မင်းတို့ပြဿနာ၊ မင်းတို့ကျူးလွန် အာရပ်တွေရဲ့ ပြဿနာ၊ ငါတို့ အမေရိကန်တွေနဲ့ ဘာမှ မဆိုင် တူသော သဘောထား ရှိနေပုံရသည်။

‘ကဲ...အားလုံးကို ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ဗျာ’ ကာဘာကော့ဗ်က သူ့စကား ဆုံးသောအခါ ထိုင်ချလိုက် သည်။

ဇန္နဝါရီ ၁၂-ရက်နေ့ကျ အဖြေပေးပီပီလိမ့်မည်။

ဘလက်စက်တင်ဘာဂိုဏ်းသည် ကစားကွင်းတခုကို တိုက် ခိုက် ဖျက်ဆီးနိုင်စွမ်းရှိလာသောအခါ တနိုင်ငံလုံး၌ အရေး အပါဆုံး မဟုတ်သော ဘောလုံးပွဲမျိုးသို့ လာဖျက်ဆီးလာ မဟုတ်။ ဆူပါဘိုးလ်ပဲ့သာလျှင် ပစ်မှတ်ဖြစ်မည်။

ဒီဇင်ဘာ ၃၀-ရက်နေ့၊ နေ့ခင်းတွင် ကာဘာကော့ဗ် နှင့် အော်လင်းစ်သို့ ရောက်လာသည်။ ရှူးဂါးဘိုးလ်ပဲ့ အထူး တူလိန်း ကစားကွင်းကြီးကို ရှာဖွေနေကြလေပြီ။

တူလိန်း ကစားကွင်း၌ ရှာဖွေရေးအဖွဲ့တွင် လူ ငါးဆယ့် ပါသည်။ အက်ဖ်ဘီအိုင်အဖွဲ့ဝင်များ၊ ရဲတပ်ဖွဲ့ ဗုံးရှင်းလင်းရေး ဌာနခွဲမှ လူများ၊ ရဲစုံထောက်များ၊ ဗုံးအနံ့ခံတတ်သော မြေ များနှင့် ခွေးထိန်းသူများ၊ အစိုးရ လေကြောင်း အုပ်ချုပ်ရေး ဌာနမှ လက်တီးရှားသင်္ဘောကြီးမှ မအူန်နာရပ်တုကို လျှပ်စစ်ကြား ‘အနံ့ခံ’ ရှာဖွေခဲ့သော ကိရိယာ ကိုင်ဆောင်သူ အမေရိကန် တပ်မတော်မှ စက်မှုပညာရှင် နှစ်ဦးတို့ ဖြစ်ကြသည်။

တူလိန်း ကစားကွင်းကြီး၌ ထူးခြားမှုတခုမှာ ရှူးဂါးဘိုးလ် အတွက်ရော၊ ဆူပါဘိုးလ် အတွက်ပါ လျှို့ဝှက် ထောက်လှမ်း ရှာဖွေ အေးဂျင့်များက နှစ်ကြိမ်တိုင် ကူညီ ရှာဖွေပေး ကြခြင်း ဖြစ်သည်။

၎င်းတို့သည် ကစားကွင်းကို ပြုပြင်မွမ်းမံနေသော လုပ်သား များ ရှေ့မှောက်၌ပင် တိတ်ဆိတ်စွာဖြင့် မိမိသို့ လုပ်စရာရှိသည် များကို လုပ်ကိုင်ကြသည်။

ကာဘာကော့ဗ်သည် ဗုံး ရှာဖွေရေးကို သိပ် စိတ်မဝင်စား။ သူတို့ ဘာမှ တွေ့မည်မဟုတ်ဟု သူ့ထင်သည်။

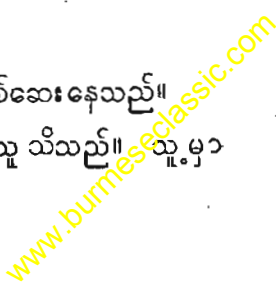
တူလိန်း ကစားကွင်းမှ အမှုထမ်း လုပ်သား အားလုံး၏ မျက်နှာများကို ကြည့်ရှုခြင်းသည် သူ့အလုပ်။

အိုလံပစ်ရွာ၌ တိုက်ခိုက်မည့် နေ့မတိုင်မီ ရက်သတ္တ ခြောက် ထပ် ကြိုတင်၍ ပြောက်ကျား များကို အမှုထမ်းများ အဖြစ် စားဆေးလ်က အလုပ် သွင်းပေးထားခဲ့ပုံကို သူ့ သတိရှိသည်။ နယူးအော်လင်းစ် ရဲအဖွဲ့သည် တူလိန်း ကစားကွင်းမှ အမှုထမ်း များ နောက်ကြောင်းရာဇဝင် အားလုံးကို စစ်ဆေးနေကြောင်း သူ သိပြီးသား။

သို့သော်....

တယောက်ချင်း၏ မျက်နှာကို လိုက် စစ်ဆေးနေသည်။

အကြမ်းဖက်သမားများကို မြင်လျှင် သူ သိသည်။ သူ့မှာ သိပ္ပံအာရုံ ရပြီးသားလို ဖြစ်နေသည်။

အလုပ်သမားများကို ကြည့်ယင်း သူ မည်သို့မျှ မခံစားစေ
နောက်ကြောင်း ရာဇဝင် စစ်ဆေးမှု အရ မယား များများ
ယူသော လူတယောက်ကို တွေ့ရသည်။

၎င်းအား မစ္စစ္စပီပြည်နယ် ဟိုဟိုမာမြို့နယ် ရဲအဖွဲ့မှ အလိုရှိနေ
သည်။

ဒီဇင်ဘာ ၃၀ ရက်နေ့ ညတွင် ရှူးဂါးဘိုးလ် ဘောလုံး
ကြီး၌ လူဝီစီယားနား ပြည်နယ် တက္ကသိုလ် 'ကျား ရဲ များ'
အသင်းသည် နိဘရာဆကာ ပြည်နယ်အသင်းကို ၁၃-၇ ဂိုးဖြင့်
ရှုံးသွားသည်။

ထိုပွဲကို ကာဘာကော့ဗ် သွားကြည့်သည်။

သူ အမေရိကန် ဘောလုံးပွဲ မကြည့်ဖူးသေး။ ယခုလည်း
သိပ်မကြည့်ဖြစ်။

သူနှင့် မိုရှက်ဗ်စကီးတို့သည် အက်ဖ် ဘီအိုင် အေးဂျင့်များနှင့်
ရဲအဖွဲ့ဝင်များ မသိသာစေပဲ ပွဲကြည့်စင်များနှင့် ဂိတ်ပေါက်
များတဝိုက် လှည့်လည် အကဲခတ်ကြသည်။

ကာဘာကော့ဗ်သည် ဂိတ်ပေါက်များကို စောင့်ကြည့်ရာ
ကစားကွင်း လူပြည့်သွားပြီးနောက် မည်သို့မည်ပုံ ဝင်ထွက်ခွင့်
အသုံးပြုခွင့် ပေးပုံ စသည်တို့ကို ဂရုစိုက် လေ့လာသည်။

ပရိသတ် များပြားသော ပွဲလမ်းသတင် များကို ကာဘာ
ကော့ဗ် စိတ်ပျက်လေ့ ရှိ၏။

ယခု ဘောလုံးပွဲမှာလည်း သိပ်မထူး။ ဘင်ခရာတီးဝိုင်းလည်း
ပါသည်။

ပန်းမူးတွေ ကိုင်ပြီး ကခုန် အော်ဟစ်ကြသော မိန်းမလှ
လေးတွေလည်း တွေ့ရသည်။

ဘင်ခရာတီးဝိုင်းတွေကို သူ မကြိုက်။ ဘောလုံးပွဲနှင့် မဆိုင်
တု သူ ထင်သည်။

ထိုနေ့ခင်း စိတ် ကြည်နူးစရာ မြင်ကွင်းတခုကား ပထမပိုင်း
ပွဲအုပ်နားစဉ် ကစားကွင်း အထက်တွင် ဖြည်းညင်းစွာ ရွှေ့လျား
နေသော လေသဘောကြီးပေါ်မှ ဖြတ်သန်း လွှားလိမ့် ပျံသန်း
သွားကြသော လေတပ်မှ 'ဘလူးအိန်ဂျယ်' ဂျက် လေယာဉ်
အုပ်စု ဖြစ်သည်။

ကစားပွဲ ကျင်းပနေစဉ်...

မျိုးမည်မသိသော လေယာဉ် တစင်းစင်း ဝင်ရောက် တိုက်
ခိုက်ပါက ကာကွယ်ပစ်ခတ်ရန် ကစားကွင်း အနီးရှိ လေယာဉ်
ဦးလမ်းများတွင် အခြားသော ဂျက်လေယာဉ် များလည်း
အဆင်သင့် စောင့်နေကြကြောင်း ကာဘာကော့ဗ် သိ၏။

အိမ် ပြန်သွားကြသော ပရိသတ်များ ကုန်ကားနီးသောအခါ
ဇာားကွင်းကြီး၌ အရိပ်များ အတော် ရှည်ရှည် ကျနေလေပြီ။
နေဝင်ပြီ။

ဆူညံလှသော အသံများကြောင့် ကာဘာကော့ဗ် တကိုယ်
လုံး တုန်နေသည်။

ပွဲကြည့်ပရိသတ်များ ပြောကြသော အင်္ဂလိပ်စကားများကို
သူ သိပ် နားမလည်။

ထို့ကြောင့်...

သူ ပိုစိတ်ဓာတ် ကျသွားတတ်၏။
ကော်လီသည် ကာဘာကော့ဗ်အား ကွင်းပြင်ဘက် ပြေး
လမ်းအစွန်၌ ရှာ တွေ့သွားသည်။

‘ကဲ...ဒီနေ့တွေ့ ဘာမှ မဖြစ်ပါလား’
ကော်လီက ပြောသည်။
ကာဘာကော့ဗ်က သူ့ ကို ဖြတ်ကနဲ လှည့်ကြည့်သည်။ ကော်
လီသည် ထေ့ပြုံး မပြုံး။
ကော်လီ ပင်ပန်းနေပုံ ရသည်။

နှစ်သစ်ကူးနေ့ ကျင်းပမည့် ဘောလုံးပွဲများ အတွက် အခြား
မြို့များ၊ အခြား ကစားကွင်းများ၌လည်း ကော်လီ ကဲ့သို့ပင်
အခြား အေးဂျင့်များသည် ငန်းရိုင်းတကောင်လိုက်ဖမ်းသကဲ့သို့
ပင်ပန်း နုံးချညစ်စွာဖြင့် လျှို့ဝှက်ဗုံးများကို ရှာဖွေ နေကြပေလိမ့်
မည်ဟု ကာဘာကော့ဗ် တွေးမိသည်။

သူတို့နှစ်ဦး ကစားကွင်းဘက်မှ ဖြတ်၍ ကားရပ် ကွက်လပ်
ဆီသို့ ဦးတည်သွားသည်။
ရေချယ်သည် ရှိုင်ရယ် အော်လင်းစ် ၌ စောင့်နေလိမ့်မည်။

‘ဗိုလ်မှူး ကာဘာကော့ဗ်’
သူက ပတ်ဝန်းကျင်ကို လှည့်ကြည့်သည်။
ဘယ်သူမှ မတွေ့။
သူ အိတ်ထဲရှိ ရေဒီယိုစက်မှ အသံ ဖြစ်၏။
‘ကာဘာကော့ဗ် ပြောနေပါတယ်’

‘ကွပ်ကဲရေးစခန်းကို သတင်းပို့ပါ။ ခင်ဗျားဆီ ဖုန်း လာ
နေလို့’

‘ကောင်းပြီ’
အက်စ် ဘီအိုင် ကွပ်ကဲရေး စခန်းကို တူလိန်း ကစားကွင်း
၌ ကြည့်စင်များ အောက်ဘက် ပြည်သူ့ ဆက်ဆံရေး ရုံးခန်း၌
သယ် ဖွင့်လှစ်ထား၏။

အင်္ကျီ လက်မောင်း ခေါက်ထားသော အေးဂျင့် တဦးက
ကာဘာကော့ဗ်အား တယ်လီဖုန်း လှမ်းပေးသည်။

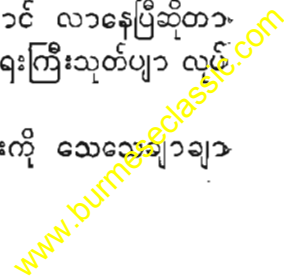
အစ္စရေးသံရုံးမှ ဝိုက်စိမင်း ခေါ် နေခြင်း ဖြစ်သည်။
ကာဘာကော့ဗ်၏ ပြန်ဖြေကြားမှုကို နားထောင်၍ ကော်လီ
အစိပွယ်ကောက်သည်။

‘အပြင်သွားရအောင်’
ကာဘာကော့ဗ် ဖုန်းပြန်ပေးပြီး ပြောသည်။ ဤရုံးခန်းထဲမှ
ပင်ပန်းနေသော အေးဂျင့်များ သူ့ကို ကြီးစား၍ မျက်စိလွှဲနေ
ကြပုံကို ကာဘာကော့ဗ် ဘဝင်မကျ။

ကစားကွင်း ဘေးစည်းမျဉ်းပေါ်တွင်ရပ်ပြီး ကွင်း၏အပေါ်
ရောက်သွားသော အလံများ လေထဲလွင့်နေပုံကို ကြည့်သည်။

‘သူတို့ ရဟတ်ယာဉ် ပိုင်းလော့ကို ခေါ်လိုက်ကြပြီ၊ ဒီကိစ္စ
အတွက် ဟုတ်မဟုတ် မသိဘူး...၊ ဒီကောင် လာနေပြီဆိုတာ
သေချာတယ်၊ နောက်ပြီး ဒီကောင်တွေ ရေးကြီးသုတ်ပျာ လုပ်
နေကြသတဲ့’

ကော်လီက ကာဘာကော့ဗ်၏ သတင်းကို သေသေချာချာ
နုတ်သားလိုက်သည်။

‘ဒီကောင်အကြောင်း ခင်ဗျား ဘယ်လောက်သိရပြီလဲ’

‘ပတ်စ်ပို့တွေ၊ ဓာတ်ပုံတွေ အကုန်ရထားပြီ...။ သံရုံးက ဒီကောင်ပိုင်တဲ့ကို ဝါရှင်တန်က ခင်ဗျားတို့ရုံးကို လွှဲပေးထားမယ်။ နာရီဝက်ဆိုယင် အဲဒီဟာတွေ ဒီကို ရောက်သာလိမ့်မယ်။ တမိနစ်အတွင်း ခင်ဗျားဆီ ဖုန်းဆက်လိမ့်မယ်’

‘သူ အခု ဘယ်မှာလဲ’

‘မသိသေးဘူး၊ ဒီနိုင်ငံတော့ မဝင်လာသေးဘူး၊ နက်ဖြန်က ဒီကောင် စာရွက် စာဘမ်းတွေကို နီကိုးရှားမြို့မှာ ဝင်ယူထားမယ်’

‘ခင်ဗျား ကြားဖြတ်ပြီး...’

‘အို—ဘာမှမလုပ်ပါဘူး၊ ဟိုဘက်က သူတို့ကိစ္စတွေ ထပ်မံပိုက်ကြည့်ခန့်လိုက်ဦးမယ်...။ နီကိုးရှားမှာ လေဆိပ်နဲ့ အစာရွက် စာဘမ်းတွေကို ကျုပ်တို့လူတွေ စောင့်ကြည့်နေကြမှာပါ’

‘ဒီကောင်တွေ လက်စသတ်တော့ လေကြောင်းက တိုက်ခိုက်ကြမလို့ကိုး’

‘ဟုတ်မှာပေါ့’ ဖာဆေးလ်ဟာ အာရုံလွှဲမှု တခုခု လုပ်တာ ဖြစ်မယ်...။ ကျုပ်တို့ ဘယ်လောက်သိသလဲ ဆိုတာကို သိသမျှ အပေါ်မှာ မှတည်တယ်။ တကယ်လို့ ဒီကစားကွင်း ဒါမှမဟုတ် တခြားကစားကွင်း တခုခုကို သူ အကဲခတ်နေတာ ကျုပ်တို့ အများကြီးသိနေပြီဆိုတာ သူ ရိပ်မိမှာပဲ’

နယူး အော်လင်းစ် မြို့ ရုံးခန်းထဲတွင် ကာဘာကော့ဗ်နှင့် ကော်လီတို့သည် လစ်ဗျားမှလာမည့် ပိုင်းလော့နှင့် ပတ်သက်သော မှတ်တမ်းကို ဖတ်ကြည့်ကြသည်။

ကော်လီက အဝါရောင် တယ်လက်စ် ကြေးနန်းစာရွက်ကို ဆက်နှင့် ခေါက်လိုက်သည်။

‘ဒီကောင်ဟာ ပေါ်တူဂီ ပတ်စ်ပို့ နှင့် ပြီး အိတ်လျှပ်စစ်ပို့ ပြန်မှာပဲ၊ ဒီနိုင်ငံမှာ ဘယ်ကဝင်ဝင် ပေါ်တူဂီပတ်စ်ပို့ ထုတ်ပြုတာနဲ့ ဒီကောင်ကို ဆယ်မိနစ်အတွင်း မိမယ်၊ ဒီစစ်ဆင်ရေးနဲ့ ပတ်သက်နေပြီ ဆိုယင်တော့ အပိုင်ပဲ၊ ဒီ ကောင် က တဆင့် အဆေးလ်ရော၊ ဗုံးရော၊ ဟိုမိန်းမကိုပါ ခြေရာခံလိုက်လို့ပြီ ဒေးဗစ်’

‘တင်း...’

‘ဒါပေမယ့် ရဟတ်ယာဉ်ကို ဘယ်က သွားယူလဲ၊ ပစ်မှတ် သာ ဆူပါဘိုးလ်ဖြစ်ယင် ဒီက လူခံတယောက်ယောက်က စီစဉ်ပေးထားမှာပဲ’

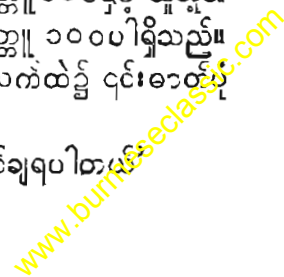
‘ဟုတ်တယ်၊ ဒီအနီးအနားမှာပဲ ရှိမယ်’

ကာဘာကော့ဗ်က မနီလာ စာအိတ်ကြီး တအိတ်ကို ဖောက်ဆိုက်သည်။

ဖာဆေးလ်၏ သုံးချိုးတချိုး ဓာတ်ပုံ မိတ္တူ ၁၀၀ နှင့် သူတို့၏ ထုပ်ဖတ်ကိုင်ဘက် မိန်းမ၏ ပန်းချီပုံတူ မိတ္တူ ၁၀၀ ပါရှိသည်။

ကစားကွင်းထဲရှိ အေးဂျင့်အားလုံး လက်ထဲ၌ ၎င်းဓာတ်ပုံများရှိသည်။

‘နာဆာ အဖွဲ့ကြီးကတော့ ဒါမျိုး စိတ်ချရပါတယ်’

၂၂၀ နန်း စိုးဆိမ်း

ကာဘာကော့ဗိကပြောသည်။

ဖာဆေးလ်၏ ဓာတ်ပုံများက အထူးပီသပြတ်သားလှသည်။ သူ့ပါးပေါ်တွင် ရဲအဖွဲ့ဝင် ပန်းချီဆရာက ကျည်ဆန်အစွဲ ရွတ်ကို ပညာပါပါဖြင့် ဖြည့်ဆွဲပေးထားသည်။

‘ကျုပ်တို့ ရဟတ်ယာဉ်ရှိသမျှ နေရာ အားလုံးကို ဒီဘေ့ ပုံတွေ ပို့ထားလိုက်မယ်၊ ခင်ဗျားဘာဖြစ်နေတာလဲ’ ကော်လီက ပြောသည်။

‘သူတို့ ဘာလို့ ပိုင်းလော့ကို အခုမှ ခေါ်ရသလဲ၊ နောက် မကျလွန်းဘူးလား၊ သူတို့ အစီအစဉ်က ဒီတခုကလဲ့လို့ ကွက်ထဲ ဗုံးကြီးကြီးတခု ဖြစ်မလား၊ ကောင်းကင်က တိုက်ခိုက်လေတာ ဘာလို့ ပိုင်းလော့က ဒီလောက် နောက်ကျရသလဲ၊ မော်တော် ပေါ်က မြေပုံဖယားကြောင့် ဒီကိစ္စမှာ ပိုင်းလော့တယောပေါ် ပါမယ်ဆိုတာ ထင်ပြီး သား၊ အဲဒီဖယားကို မှတ်တဲ့ လူတွေ ပိုင်းလော့ဖြစ်ဖယ် သူ့ဒီရောက်နေတာ ကြားပြီ’

‘ရေကြောင်း မြေပုံ ဖယား ချပ်တွေ ဟာ တကမ္ဘာလုံးမှာ ရှိတာပဲ ဒေးဗစ်၊ အရှေ့ အလယ်ပိုင်းဒေသမှာ မှတ်သားခဲ့တာပဲ ဖြစ်နိုင်တာပဲ၊ လုံခြုံစိတ် ချ ရအောင် လုပ်ထားတာ ဖြစ်ဖယ် ပင်လယ်ထဲမှာ အရေးပေါ်ဆုံတွေ့ဖို့ လုပ်ထားသလား၊ ဒီဖယား ဟာ ဟိုမိန်းမနဲ့ အတူပါလာချင် ပါလာမယ်၊ မြို့စီးကို စိတ်မချ ရဘူးလို့ ထင်ထားယင် ဒီမြေပုံနဲ့ တခြားတနေရာမှာ ဆုံတွေ့ ကတော့ လိုအပ်မှာပဲ’

‘နောက်ဆုံးအချိန်ကျမှ စာရွက်စာတမ်းတွေ ကမန်းကတန်း လုပ်တာကလဲ အငြိမ်းမရှိဘူး၊ လစ်ဗျား ငန် အစကတည်းက

ဒီးမယ်ဆိုယင် ပတ်စ်ပို့တွေ ဘာတွေ စောစောကတည်းက ခိုင်ဆိုင်ထားရမှာပေါ့’

‘ဒီကောင်ကို အချိန်နီးမှ ခေါ်လိုက်ယင် သူတို့ စောစော စီး အဖမ်းခံရဖို့ မနီးစပ်ဘူးပေါ့’

‘ဟင့်အင်း... ဖာဆေးလ်ဟာ ဒီလို အနားကပ်မှ စာရွက် စာတမ်းတွေ စီစဉ်တဲ့အကျင့်မျိုး မရှိဘူး၊ မြူးနှစ်တုန်းကလဲ ကောင် အစောကြီး စီမံခဲ့တာ ကြည့်ပါလား’

‘ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဒီသတင်းရတာ အကျိုးထူးတာပဲ၊ နက်ဖြန် ကျွန်ုပ်တို့ မိုးလင်းတာနဲ့ လေဆိပ်တွေကို ကျုပ်လူတွေနဲ့ ဒီပုံတွေ သားပြီး လွတ်လိုက်မယ်၊ နှစ်သစ်ကူးနေ့မှာ အငှားလိုက်လေယာဉ် လုပ်ငန်း အတော်များများ ပိတ်ထားကြမှာပဲ၊ ဒီ လုပ်ငန်းရှင် သားလုံးနဲ့ စကားပြောဖို့ တရက် နှစ်ရက်ပဲ ကြာမှာပါ’

x x x

www.burmeseclassic.com

အခန်းနံပါတ် ရွာတော့သောအခါ သူ တံခါးခေါက်သည်။
ဟိုတယ်ခန်း တံခါးများအားလုံး ဟာလာ ဟင်းလင်းကြီး ဖြစ်
နေ၏။

၎င်းတံခါးများ နောက်ကွယ်တွင် မိမိတို့ ချင်သောသူများ
ရှိကြောင်းကို မဖော်ပြကြပေ။

အခန်းထဲ၌ ရေချယ်၍သည်။

သူမက ဘာမှမပြောပဲ ကာဘာကော့ဗ်အား ပေါ်ကြာကြာ
လေး သိုင်းဖက်ထားလိုက်သည်။

‘ရှင်လူတွေ ကျွန်မသတင်းကို ကစားကွင်းအရောက် ပို့ပေး
လို့တော်ပါသေးရဲ့၊ ရှင် ဘာလို့ကျွန်မကို ဒီမှာလာတွေ့ဖို့ ဖိတ်
ခေါ်သလဲ’

‘ကိုယ် ဒီကိစ္စပြီးတဲ့အထိ စောင့်ချင်လို့ပါ’

‘ရှင်ကြည့်ရတာ စက်ရုပ်ကြီးလိုပဲ၊ ကုတ်အင်္ကျီအောက်က
ဘာကြီးတုန်း’

‘မရှင်းဂန်း လေ’

‘ကဲ....အင်္ကျီချွတ်ပြီး တခုခုသောက်စမ်းပါဦး’

‘ဒီဟိုတယ် အခန်းမျိုးကို ဒီလောက် အချိန်ပိုင်းအတွင်း မင်း
ဘယ်လိုရအောင် ငှားသလဲ၊ ကော်လီတော့ ဒီမြို့က အက်ပ်ဘီ
အိုင် အေးဂျင့်တယောက်နဲ့ အိမ်ပြန်လိုက်သွားပြီ’

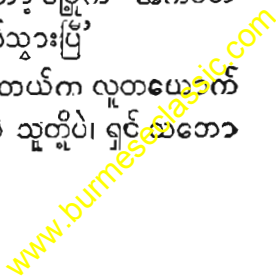
‘ကျွန်မ နယူးယောက်က ပလာဇာ ဟိုတယ်က လူတယောက်
နဲ့သိတယ်လေ၊ ဒီဟိုတယ်ကို ပိုင်ကြတာလဲ သူတို့ပဲ၊ ရှင်သဘော
ကျရဲ့လား’

အခန်း ၂၃

ကာဘာကော့ဗ်သည် ရှိုင်ရယ် အော်လင်းဟိုတယ်၌ တူ
လောင်စွာ ရယ်မောနေသော စုံတွဲ နှစ်တွဲနှင့် အတူ ဓာတ်ဆီ
ကားဖြင့်တက်လိုက်သွားသည်။

မိန်းမ နှစ်ဦးစလုံး ပျားအုံပုံ ဆံပင်များနှင့် ဖြစ်ကြသည်
သူတို့ပြောသော စကားများကို နားလည်အောင် ကြိုးစား
နားထောင်ကြည့်သည်။

နားလည်လည်း သူ အဓိပ္ပာယ် ပေါက်တော့မည် မဟုတ်ပေ။

‘အင်း...’

‘မိဂ္ဂုဏ်စကား အတွက် ကျွန်မ ဘာမှမလုပ်ပေးနိုင်တာ နှင့် လွတ်ပါနော်’

‘ဒီကောင် အပြင်မှာရှိတယ်၊ ဆိုဖာပေါ်အိပ်ယာ ရတာပဲ၊ အေး နောက်ပြောတာပါကွာ၊ ကောင်စစ်ဝန်ရုံးမှာ သူ့အဆင် ပြေပါတယ်’

‘ကျွန်မ စားဖို့သောက်ဖို့ မှာပြီးပြီ’

ကာဘာကော့ဗ် မကြား။

‘စားစရာတွေ လာတော့မယ်၊ ဂျက်တိုးဘရီယန်းဒ် အရက် လဲပါမယ်’

‘ဒီကောင်တွေ ပိုင်းလော့တယောက် ခေါ်လိုက်ပြီ’

ကာဘာကော့ဗ်က သူမအား အသေးစိတ် အချက်များ ဆက်ပြောပြသည်။

‘ပိုင်းလော့ကနေ တဆင့် ကျန်တဲ့ အုပ်စုဝင် အားလုံးကို ရှင် ရှာတွေ့ယင်ပြီးတာပဲ’

‘ပလပ်စတစ် ဗုံးတွေရော၊ လူတွေပါ တခါတည်း တွေ့ခဲ့ အေးမယ်’

ရေချယ်က တစ်ခုခု ဆက်မေးမည် ပြုပြီးမှ နှုတ်ခမ်းကို ကိုက်ထားလိုက်သည်။

‘မင်း ဒီမှာ ဘယ်လောက်ကြာကြာ နေနိုင်မလဲ’

‘လေးငါးရက်ပေါ့၊ ကျွန်မ ကူညီရမယ် ဆိုယင် ပိုနေမှပေါ့’

‘ဒါမှမဟုတ် နယူးယောက်ကိုပြန်ပြီး ဆေးကု၊ ၁၀ရက်၊ ၁၁ရက်မှ ဒီကို ပြန်လာယင် ကောင်းမလားလို့’

‘သဘောပဲလေ၊ ကိစ္စပြတ်ယင် တို့နှစ်ယောက် နယူးအော် ယင်းစ် လျှောက်လည်ရအောင်၊ ဒီမြို့ကြည့်ရတာ မဆိုးပါဘူး’

‘ဒီမြို့ဟာ ဘယ်လောက် ချစ်ဖို့ကောင်းသလဲ ဆိုတာ ရှင် ကျွဲပါလိမ့်မယ် ဒေးဗစ်ရယ်’

‘တခုရှိတယ်၊ ဆူပါဘိုးလ် ဘောလုံးပွဲကို မင်း မလာနဲ့၊ နယူးအော်ယင်းစ်ကိုတော့လှ၊ အဲဒီ ကစားကွင်းနား လုံးလုံး ကော်ပဲနဲ့’

‘ကျွန်မအတွက် စိတ်မချယင် ဘယ်သူ့မှ စိတ်မချရဘူးပေါ့၊ ဒါဆို လူတွေအားလုံးကို သတိပေးသင့်တယ်’

‘လျှို့ဝှက် ထောက်လှမ်းရေးက ဘာပြောလဲ’

‘ဘစ်ဂ်ကတော့ ပေါကြောင်ကြောင် ကတိမျိုး မပေးတတ် ဘူး၊ ဒီပိုင်းလော့ အခြေအနေကို စောင့်ကြည့်နေတယ်၊ သူ ဘယ်သူ့ကိုမှ ဆူပါဘိုးလ်ပွဲ လာဖို့ မဖိတ်ကြားဘူး၊ ကိုယ်လဲ ချဲ့လိုပဲ၊ မင်း ကစားကွင်းကိုမလာဘူးလို့ ကိုယ့်ကိုကတိပေးပါ’

‘ပေးပါတယ် ဒေးဗစ်ရယ်’

ကာဘာကော့ဗ် ပြုံးလိုက်သည်။

‘ကဲ—နယူးအော်ယင်းစ် အကြောင်း ပြောပြပေတော့’

ညစာစားပွဲက စားကောင်းလှသည်။ ပြတင်းပေါက်အေး ဓားပွဲ၌ ထိုင်စားကြသည်။ ကာဘာကော့ဗ်သည် ယခုမှ သက် ဘောင့် သက်သာ ရှိသွားသည်။

ပြတင်းပေါက် အပြင်ဘက်တွင် နယူးအော်လင်းစံမြို့၏ မီးရောင်များ။ အတွင်းဘက်၌ကား ဖယောင်းတိုင် မီးရောင် အောက်မှ ရေချယ်။

သူမ ငယ်ငယ်က ဖခင်ဖြစ်သူနှင့် နယူးအော်လင်းစံမြို့ရှိ ရောက်ဖူးခဲ့ပုံကို အားပါးတရ ပြန်ပြောပြနေသည်။

ဖန္ဒဝါရီလ ၁၂-ရက်နေ့ညတွင် အင်တန်၏ စားသောက် ဆိုင်၌ သူတို့နှစ်ဦး အကောင်းစား ညစာစားကြရန် သဘောတူ လိုက်ကြသည်။

ပြီးတော့ အိပ်ရာပေါ်သို့ ပျော်ရွှင်စွာရောက်သွားကြသည်။ ရေချယ် ပြုံးလျက် အိပ်ပျော်သွား၏။

သန်းခေါင်ကျော်တွင် သူမနိုးလာ၏။ ကာဘာကေ့ဗ်အား ဝတ်စင်ခေါင်းရင်းကို မှီထိုင်လျက် တွေ့ရ၏။ သူမ အနည်းငယ် လှိမ့်လိုက်ရာ သူမပုတ်လိုက်သည်။

သူ အခြားအကြောင်းအရာ တခုခု တွေးနေကြောင်း သူမ သိ၏။

x x x

ဗုံးကြီး သယ်ဆောင်လာသော ထရပ်ကားသည် ဒီဇင်ဘာ ၃၁၊ ည ၁၁-နာရီ၌ နယူးအော်လင်းစံမြို့သို့ ဝင်လာသည်။

ယာဉ်မောင်းသည် ဆူပါဒုံးမိ ကစားကွင်းကြီးဘေးမှ ဖြတ် ကျော်၍ ပြည်မလမ်း အမှတ် ၉၀ လမ်းဆုံတွင် တောင်ဘက် ချိုးကာ ဤအချိန်၌ လူသူကင်းမဲ့သော မစ္စစ္စပီမြစ် တံတားကြီး အောက်၊ ဆိပ်ကမ်းနယ်မြေ၊ တာလ်ယာလမ်းအနီးတွင် ရပ်လိုက် လေသည်။

‘သူ ပြောတာ ဒီနေရာပဲ၊ ဘယ်သူ့မှလဲ မတွေ့ပါလား၊ ဆိပ်ကမ်းတခုလုံး ပိတ်ထားတယ်’

ယာဉ်မောင်းက သူ့ဘေးမှ အဖော်အား ပြောလိုက်သည်။

‘ဟုတ်ပါတယ် ဒီနေရာပဲ’

ဖာဆေးလ်က ယာဉ်မောင်းနား နား ကပ်၍ပြောလိုက်သည်။

ယာဉ်မောင်းဘက် ခြေနှင်းခုံတွင် သူရပ်နေသည်။

ဘယ်က ပေါ်လာမှန်းမသိ။

‘ရော့ဒီမှာ စာရွက်တွေ၊ လက်ခံစာရွက်ကို လက်မှတ်ထိုး ပြီးပြီ’

ယာဉ်မောင်းက စာရွက်စာတမ်းများကို လက်နှိပ်ခတ်မီး နှင့် စစ်ဆေးနေစဉ် ဖာဆေးက ကားနောက်တံခါးမှ ချိပ်များ ကို သွားစစ်ဆေးသည်။

ချိပ်များ ပကတိအတိုင်း ရှိနေသည်။

‘ရဲဘော်ကြီး၊ ကျုပ်တို့ လေဆိပ်ကို ကားကြို လိုက်ခဲ့လို့ ရမလား၊ ကျုပ်တို့ နယူးဝါ့ခ်ကို နောက်ဆုံးထွက်မယ့် လေယာဉ် အမှီလိုက်ချင်လို့ပါ’

‘ဆောရီးဗျာ အဲဒီအထိ မပို့ပေးနိုင်ဘူး၊ တက္ကစီ လွယ်လွယ် ငှားလို့ရမယ့်နေရာပဲ ပို့ပေးပါရစေ’

‘ကောင်းကွာ၊ အဲဒါဆိုလေဆိပ်ကို တက္ကစီခ ဆယ်ဒေါ်လာ တောင် ပေးရတော့မယ်’

ဖာဆေးလ် သူတို့နှင့် စကားမများချင်ပါ။

သူတို့နှစ်ဦးကို တပြခန့်အကွာရှိ တက္ကစီဂိတ်တွင် ချပေးပြီး ၁၀ ဒေါ်လာ ပေးလိုက်သည်။

ထိုနောက် ဖာဆေးလ်သည် တယောက်တည်း ပြုံးလျက် သွားစိ၍ လေချန်ကာ ထရပ်ကားကို ငှားထားသော ဂိုဒေါင် ဆီသို့ မောင်းသွားသည်။

မုန်တိလီယုန် ဟိုဘယ်ရှိ အများသုံးဖုန်းမှ ‘ပိုင်းလော့ လာ တော့မည်’ ဟူသော စကားကို ကြားပြီးကတည်းက သူ တနေ့ လုံး ပြုံးနေသည်။

သူ ခေါင်းထဲမှာ အစီအစဉ်တွေ ပြည့်ကျပ်နေသည်။

ထို့ကြောင့် ကားကို မနည်း အာရုံစိုက် မောင်းနေရသည်။

ပထမဦးစွာ ဤပိုင်းလော့ အာဝပ်ဒ်အပေါ် ရာနှုန်းပြည့် ဩဇာရှိအောင် လုပ်ရမည်။

သူ့ကို အာဝပ်ဒ် လေးစားစေရမည်။

ကြောက်လန့်စေရမည်။

ဒီလောက်တော့ ဖာဆေးလ် ရသည်။

ထိုနောက် ၎င်းအား ရှင်းလင်းပြပြီး တိုက်ခိုက်မှု ပြီးဆုံးလျှင် ထွက်ခွာရန် အစီအစဉ်ကို စိတ်ချ ယုံကြည် လောက်အောင် ပြောပြထားရမည်။

ဖာဆေးလ်၏ တိုက်ခိုက်ရေး အကြံ အစည်မှာ ဆူပါဗုံးမိ ကြီး၌ သူတွေ့ခဲ့ရသော အဖြစ်ကို အဓိက အခြေခံထားပေသည်။

သူအသုံးပြုမည့် စီကော်စကီး အက်စ် ၅၀ ရဟတ်ယာဉ်သည် အနောက်ဂျာမနီ တပ်မတော်မှ အပိုပစ္စည်းအဖြစ် ရောင်းသော ယာဉ်ဖြစ်သည်။

ပေါင် ၅၀၀၀-အထိ မယူနိုင် သော်လည်း ခေတ်ပေါ် ‘စကိုင်းကရိန်း’ ရဟတ်ယာဉ်များနှင့် မယှဉ်နိုင်။

သို့သော် သူ့အကြံ ဖြစ်မြောက်ရုံမျှတော့ လုပ်နိုင်စွမ်း ရှိသည်။

ဗုံးသယ်ဆောင်ရန် လူသုံးဦး လိုအပ်သည်။ ပိုင်းလော့က ရဟတ်ယာဉ် မောင်းရမည်။ တဦးက ကိုယ်

ထည်တွင်း ဝမ်းလျှားမောက်၍ ပစ္စည်းချိတ်ဆွဲရန် နားကျပ်မှ တဆင့် ပိုင်းလော့အား ညွှန်ကြားချက်ပေး လမ်းညွှန်ရမည်။

အခြား တဦးက မြေပြင်မှနေ၍ ပစ္စည်းကို တင်ပေးရမည်။ ပစ္စည်းကို သူက ချိတ်ဆွဲပေးမှ ရမည်။

ရဟတ်ယာဉ်ပေါ်မှ လူများက အဝေးထိန်းချုပ် စနစ်ဖြင့် လုပ်၍ မရနိုင်ပေ။

အရေးပေါ်အခြေအနေတွင် ပိုင်းလော့သည် ထိန်းတံမှ ခလုတ်အနီကို နှိပ်ခြင်းဖြင့် ပစ္စည်းကို ချက်ချင်း ဖြုတ်ချလိုက် နိုင်သည်။

ဖာဆေးလ်သည် ဤ အချက်အလက်များကို ဆူပါဒုံးမ ဆောက်လုပ်ရေး၌ ပါဝင်သော ရဟတ်ယာဉ် ပိုင်းလော့နှင့် ဆွေးနွေးရာမှ ရရှိခဲ့သည်။

ထိုပိုင်းလော့က သဘောကောင်းသည်။ သူ့ အလုပ် ခေတ္တ နားစဉ် ဖာဆေးလ်က သွားမေးမြန်းခြင်း ဖြစ်သည်။

၎င်းသည် လူမည်းတဦးဖြစ်ပြီး မျက်လုံး ပြူးသည်။ နေကာ မျက်မှန် တပ်ထားသည်။

၎င်းအား အာဝပ်ဒ်နှင့် မိတ်ဆက်ပေးလျှင် ၎င်းနှင့်အတူ ရဟတ်ယာဉ်ပေါ်တကြိမ်မျှ လိုက်လေ့လာခွင့် ပေးမည်ဟု မျှော်လင့်ရသည်။

အာဝပ်ဒ်သည် ပွဲမဝင်မီ အပြင်က ကျင်းပထားသည်။ မိမိ မဒမာင်းဖူးသေးသော ရဟတ်ယာဉ် စက်ခန်းထဲ၌ ပစ္စည်း ကိရိယာအထားအသိုကို ကြိုတင်သိထားဖို့ လိုအပ်သည်။

အာဝပ်ဒ် တယောက် ဆက်ဆံရေးပြေပြစ်သူ ဖြစ်ပါစေ။

ဆူပါဘိုးလ် ကျင်းပသည့် တနင်္ဂနွေနေ့တွင် ထိုပိုင်းလော့ကို သတ်ပစ်မည်။

အနှောင့်အယှက်ပေးမည့် မြေပြင်မှ ဝန်ထမ်းများကိုလည်း အသက်ချမ်းသာပေးမည် မဟုတ်။

အာဝပ်ဒ်နှင့် ဒါလီယာတို့က ရဟတ်ယာဉ်ပေါ် လိုက်သွား မည်။

ဖာဆေးလ်က မြေပြင်မှ ဗုံးချိတ်ပေးရန် တာဝန်ယူမည်။ ဒါလီယာက ရဟတ်ယာဉ်ကို ကစားကွင်းပေါ် တည့်တည့် မတ်မတ် ရောက်ရှိသွားစေရန် ညွှန်ကြားပေးမည်။

ထိန်းတံမှ ခလုတ်နီကို ဖာဆေးလ် စိုးရိမ်သည်။ အကယ်၍ အာဝပ်ဒ်သည် ကြောက်လန့်ပြီး ခလုတ်ကို ယောင်၍ နှိပ်မိပါက အစီအစဉ်တခုလုံး ပျက်သွားမည်။

ထို့ကြောင့် ဗုံးကို မှုသကတည်းက ပစ်ချဖို့ မရည်ရွယ်။ ဘုန်းတင်ချိတ်မှာ သိုင်းကြိုးရှိလျှင် အလုပ်ဖြစ်မည်။ အချိန်ကျမှ ဗုံးကို သိုင်းကြိုးတွင် ချိတ်ပေးလိုက်ရုံသာ။

ဘာတွေလုပ်လို့ ဘာတွေဖြစ်မှန်း အာဝပ်ဒ် မြင်ရမည် မဟုတ်။

ထို့ကြောင့်လည်း ဖာဆေးလ် ကိုယ်တိုင် မြေပြင်မှ ကုန်တင် ဆောင်ရေး တာဝန်ယူထားခြင်း ဖြစ်သည်။

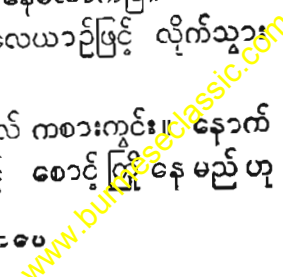
ဤအစီအစဉ်မှာ စွန့်စားလိုက်သည်ဟု ဆိုရမည်။ လိပ်ခံ ဝရန့် လေဆိပ်တွင် လေသင်္ဘောကြီးကို သွားယူခြင်းက ယခု လောက် လုံခြုံမှုရှိမည်မဟုတ်။

ယခုတော့ လေဆိပ်လုံခြုံရေးများ၊ ရဲများနှင့် ရင်ဆိုင်ရမည့် အစား၊ ဘာလက်နက်မှမရှိသော ဆောက် လုပ် ရေး လုပ်သား များနှင့်သာ ရင်ဆိုင်ရမည်။

ဗုံးပေါက်ကွဲချိန်တွင် ဖာဆေးလ်သည် နယူးအော်လင်းစ်မြို့ အစွန်အဖျား ဟုတ်တန်မြို့အနီး ရောက်နေလောက်ပြီ။

ပြီးတော့ မက္ကဆီကို စီးတီးသို့ လေယာဉ်ဖြင့် လိုက်သွား ရုံသာ။

အာဝပ်ဒ်သည် မိမိအား ဖာဆေးလ် ကစားကွင်း၊ နောက် ဘက် ဩဒုဘွန်ပန်းခြံထဲ၌ ကားဖြင့် စောင့်ကြည့်နေ မည်ဟု

၂၃၂ နှိုင်းစိုင်းစိုင်း

နောက်ဆုံးမိနစ်၊ နောက်ဆုံးစက္ကန့်အထိ ယုံကြည်သွားပေလိမ့်မည်။

ဒါလီယာ ပြောပြထားသည့် လမ်းနောက်ဘေးရှိ ဂိုဒေါင်ကြီးသို့ ရောက်လာပြီ။

ဂိုဒေါင်တံခါး ပြန်ပိတ်ပြီးသည်နှင့် ထရပ်ကား နောက်ခံတံခါးများကို ဖွင့်သည်။

အားလုံး နေရာတကျရှိသည်။ ဝန်ချီစက်ငယ်ကို စက်ကြည့်သည်။

ချက်ချင်း နိုးသွားသည်။ ကောင်းသားပဲ။

အာဝပ်စ် ရောက်လာလျှင် သူ့အတွက် အစီအစဉ်များ ထုတ်ပြန်သည်နှင့် ဒါလီယာအား ဖုန်းဆက်၍ လင်ဒါ့ကို သတ်ငင်ကာ နယူးအော်လင်းစံမြို့သို့ ထွက်လာခဲ့ဖူးပြောရဦးမည်။

အခန်း ၂၄

x x x

လင်ဒါသည် ဆေးရုံရှိ ခုတင်ပေါ်၌ ထပ်မံ ညည်းတွားလိုက်သည်။

ဒါလီယာသည် နယူးအော်လင်း လမ်းညွှန်မြေပုံကို ကြည့်နေရာမှ ငေါက်ကနဲ ထလိုက်သည်။

သူမ ခြေထောက်တွေ တောင့်နေသည်။

လင်ဒါ့ ခုတင်ဘေးသွားပြီး နဖူးကို လက်နှင့် စမ်းသည်။ ဆွေးတွေ ပူနေသည်။

နယူး၊ ပါးနှင့် နားထင်တို့ကို အေးသောအဝတ်နှင့် သူ၏ ပေးပြီး လင်ဒါ၊ ချောင်းဆိုးသံ လျော့နည်းသွားမှ သူမသည် စာကြည့်မီးတိုင်ဘေးရှိ ကုလားထိုင်၌ သွားပြန်ထိုင်သည်။

ခုတင်ဘေးသို့ သွားလိုက်တိုင်း ဒါလီယာ စိတ်က တမိုးပြောင်းပြောင်းသွားသည်။

သူမသည် ကုလားထိုင်၌ထိုင်လျက် မြေပုံကို လက်ထဲကိုင်ကာ နယူးအော်လင်းစ် အကြောင်း စဉ်းစားယင်း လင်ဒါအား ကြောင်တကောင်လို အေးစက်စွာ စိုက်ကြည့်နေမိသည်။

လင်ဒါ၏ ဘေးသို့ ရောက်သွားသောအခါ သူမ မျက်နှာ၌ ပကတိ စိုးရိမ်ကြောင့်ကြမှု အရိပ်အကဲများ ဖုံးလွှမ်းလာလေသည်။

ဒါလီယာ အိုင်ယတ်ဒ် ကဲ့သို့ ကြောက်စရာ ကောင်းသော သဘောကောင်းသော သူ့နာပြုဆရာမမျိုးကို မိုက်ကယ်လင်ဒါမှ အပ မည်သူမျှ တွေ့ကြုံဖူးမည် မဟုတ်ပေ။

နယူးဂျာစီဆေးရုံရှိ လင်ဒါအခန်းထဲတွင် ခေါက်ခုတ်ငယ်လေး၌ သူမ လေးညစ်လုံး အိပ်ခဲ့သည်။

လင်ဒါ ကယောင်ကတမ်းနှင့် သူတို့ စီမံကိန်းအကြောင်း လျှောက်ပြောမိမှာ စိုးရိမ်သောကြောင့် ဖြစ်သည်။

ထိုကြောင့် လင်ဒါအပါးမှ သူမ လုံးဝမခွာဝံ့။

သို့တိုင် လင်ဒါသည် ဗီယက်နမ်နှင့် သူမ မသိသော လူများ အကြောင်း ကယောင်ကတမ်း လျှောက်အော်ပြောတတ်သည်။ မာဂရက် အကြောင်းလည်း ပါသည်။

တညနေတွင် 'ဂျာဂင်စ်...မင်း မှန်တယ်ဟေ့'ဟု ထပ်ခါထပ်လဲ အော်ပြောနေ၏။

လင်ဒါ ရူးသွားပြီလား။ သူမ မပြောတတ်ပါ။ ထိုက်ခိုက်မှု တော်ရန် (၁၁)ရက် လိုသေးသည်။

သူ့ကို ကယ်လို ရဦးမည်ဆိုလျှင် သူမ ကယ်တင်လိုသည်။ နေ့ဘူး ဆိုလျှင်လည်း ကိစ္စမရှိ။ တနည်းမဟုတ် တနည်းနှင့် ဆင်ဒါ သေရမည်ပင်။

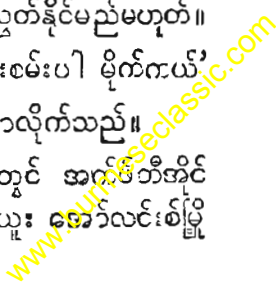
ဘယ်နည်းနှင့်သေသေ၊ လင်ဒါအဖို့ အကြောင်းထူး။ ဖာဆေးလ်တယောက် ပျာယာခတ်နေမှန်း သူမ သိသည်။ ဗျာယာခတ်ခြင်းသည် အန္တရာယ်များ၏။

အကယ်၍ လင်ဒါသည် ရဟတ်ယာဉ် မမောင်းနိုင်သလို၊ ဖာဆေးလ်၏ အစီအစဉ် အသစ်ကိုလည်း သူမ သဘောမတူပေ။ ခါက ဖာဆေးလ်အား သတ်ပစ်ရမည်။

ဤစစ်ဆင်ရေး၌ ဗုံးကြီးသည် အလွန်တန်ဖိုးရှိသည်။ ဖာဆေးလ်ထက်ပင် တန်ဖိုးရှိသေးသည်။

နယူးအော်လင်းစ် စစ်ဆင်ရေးမှ ကိုယ်လွတ် ရုန်းပြေးခြင်း အတွက် ၎င်းအား သူမ ဘယ်တော့မှ ခွင့်လွှတ်နိုင်မည်မဟုတ်။ 'ကြီးစားပါ မိုက်ကယ်၊ အားတင်းထားစမ်းပါ မိုက်ကယ်'

သူမဘယောက်တည်း တိုးတိုးလေး ပြောလိုက်သည်။ ဇန့်ဝါရီလ(၁)ရက်နေ့ မနက်စောစောတွင် အင်္ဂလိပ်ဘီအိုင် ခေ့ဝင် များနှင့် ရဲအဖွဲ့ဝင် များသည် နယူး အော်လင်းစ်မြို့

ပတ်လည်ရှိ လေဆိပ်ရှစ်ခုကို ဖြန့်ကျက်၍ စောင့်ကြည့်ကြသည်။
တမန်လုံး သတင်းများ ဝင်လာသည်။

ဖာဆေးလ်ကိုရော၊ မသင်္ကာဖွယ် အမည်မသိ မိန်းမကိုပါ
မည်သူမျှ မတွေ့မိသေး။

နယူးအော်လင်းစ် နိုင်ငံဘကားလေဆိပ်နှင့် လိပ်ခဲဖရန့် ထေ
ဆိပ်တို့ကို မျက်စိ ဒေါက်ခထောက် ကြည့်နေသော ကော်လီ
ကာဘာကော့ဗ်နှင့် မိုရှက်ဗ်စကီးတို့ အဖွဲ့လည်း အကျိုး မထူး
မြို့ထဲသို့ စိတ်ခတ်ကျစွာဖြင့် ပြန်လာကြသည်။

အမေရိကန် ပြည်ထောင်စု အတွင်း ပြည်ပမှ ဝင်ပေါက်
အားလုံးရှိ အကောက်ခွန်ဌာနများနှင့် အင်တာပိုလ်မှ သတင်း
ပို့ချက်များကို ကော်လီ၏ ရေဒီယိုစက်ဖြင့် စစ်ဆေးသည်။
မထူးသေး။ လစ်ဗျားမှလေယာဉ်ပိုင်းလော့ကို အရိပ်အရောင်
မတွေ့။

‘မအေပေး၊ ဘယ်များသွားမလဲ’

ကော်လီက ကားကို အမြန် လမ်းမကြီးပေါ် အရှိန်ဖြင့်
မောင်းယင်း ရေရွတ်လိုက်သည်။

ကာဘာကော့ဗ်က ပြတင်းပေါက် အပြင်သို့ နှုတ်ဆိတ်စွာ
ဝေးကြည့်နေသည်။

မိုရှက်ဗ်စကီးကတော့ ခပ်တည်တည်။ မနေ့ညက သူ အနား
မယူပဲ ညဉ့်နက်အောင် ညကလပ် ကပွဲတခု သွားကြည့်နေခဲ့သဖြင့်
သူ ထိုင်ခုံမှပြီး အိပ်ငိုက်နေလေပြီ။

အက်ဖ်ဘီအိုင်ရုံးသို့ ဦးတည်၍ ပြိုင်ဒရားစ် လမ်းသို့ ချိုး
လိုက်စဉ် ဆူပါဒုံးမ် ကစားကွင်းကြီးဆီ တိုက်များခေါင်မိုးပေါ်
မှ ငှက်ကြီးတစ်ကောင်ပမာ ဖြတ်၍ ပျံသွားသော ရဟတ်ယာဉ်
တစ်စင်းကို တွေ့ကြရသည်။

ရဟတ်ယာဉ် ဝမ်းဗိုက် အောက်တွင် လေးထောင့်ကျကျ
ပစ္စည်းတခုကို တွဲလောင်း ချိတ်ယူသွားသည်။

‘ဟေး...ဟေး...ဒေးဗစ်’

ကော်လီက ကားရှေ့မှန်ပြတင်းမှ အပေါ် သို့ကဲ၍မော့ကြည့်
ယင်း ဘရိတ် အုပ်လိုက်သည်။

သူတို့နောက်မှ ကားတစ်စီးက ဟွန်းကိုဖိတီးပြီး ဘေးမှကျော်
တက်ကာ ယာဉ်မောင်းက ကျိန်ဆဲသွားလေ၏။

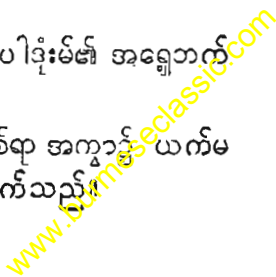
ရဟတ်ယာဉ်ကို မြင်မြင်ချင်း ကာဘာကော့ဗ် အသက်ရှူ
တချက် ရပ်သွားသည်။ ရင်တဒိတ်ဒိတ် ဆက်ခုန်နေသည်။

တိုက်ခိုက်ဖို့ အချိန် သိပ်စောသေးသည်။

ရဟတ်ယာဉ်အောက်မှ ပစ္စည်းသည် စက်ကိရိယာ အစိတ်
အပိုင်းတခုဖြစ်သည်။ သို့သော် သူ့ အာရုံ၌ တမျိုးတမည်မြင်နေ
မိ၏။

ရဟတ်ယာဉ် ဆင်းရန် နေရာမှာ ဆူပါဒုံးမ်၏ အရွှေ့ဘက်
တွင်ဖြစ်သည်။

ကော်လီသည် ၎င်း နေရာမှ ကိုက်တစ်ရာ အကွာ၌ ယက်မ
တူညီများ ပုံထားရာဘေးတွင် ကား ရပ်လိုက်သည်။

‘ဖာဆေးလ် ဒီနေရာကို စောင့်ကြည့်နေယင် ခင်ဗျားကို သူ မမှတ်မိဖို့လိုဘယ်၊ ကျုပ် သံခမောက် နှစ်လုံးလောက် သွားထု ဦးမယ်’

ကော်လီကပြောပြီး ဆောက်လုပ်ရေး အလုပ်ရုံထဲ ဝင်သွား သည်။ မိနစ် အနည်းငယ်အကြာတွင် အဝါရောင် ပလပ်စတစ် ခမောက်သုံးလုံး ယူလာသည်။ မျက်မှန် ဝိုင်းကလေးများလည်း ပါ၏။

‘ခင်ဗျား မှန်ပြောင်းယူပြီး ကစားကွင်းထဲသွား၊ ရဟတ် ယာဉ်ဆင်းတဲ့ကွက်လပ်ကို အပေါ်စီးက မြင်ရတဲ့နေရာအရောက် သွား၊ နေ့ရောင်ထဲ မရပ်နဲ့၊ လမ်းတဘက်က ပြတင်းပေါက် တွေကို စစ်ဆေးကြည့်၊ ကျန်တင်တဲ့ နေရာတိုက်က မြင့်မားတဲ့ နေရာအားလုံးကိုကြည့်နေ’

ကာဘာကော့ဗ် စကားဆုံးမီင် မိုရှက်ဗ်စကီး ထွက်သွား လေပြီ။

ရဟတ်ယာဉ်သည် ကုန်ပစ္စည်းတစ်ခုကို ထပ်မံ သယ်ယူသွား သည်။ ကာဘာကော့ဗ်က ရဟတ်ယာဉ်ရပ်သည့်နေရာ ကွက်လပ် ကလေး၏ အစွန်းရှိ အလုပ်ရုံကလေးထဲဝင်ပြီး ပြတင်းပေါက်မှ ကြည့်နေသည်။

ကော်လီက နေရောင်ကို လက်နှင့်ကာ၍ မော့ကြည့်ကာ စကားပြောစကားကလေးမှ စကားပြောနေသော မြေပြင် ဖွဲ့နည်း တင် တာဝန်မှူးထံ ချဉ်းကပ်သွားသည်။

‘ရဟတ်ယာဉ်ကို ပြန်ဆင်းခိုင်းလိုက်ပါ’

ကော်လီက ပြောလိုက်သည်။

သူ့တံဆိပ်ကို ဘေးလူများ မမြင်စေရန် လက်ထဲအုပ်ကိုင်၍ ပြလိုက်သည်။

တာဝန်မှူးက ကော်လီ၏ တံဆိပ်နှင့် မျက်နှာကို ဖြတ်ကနဲ ကြည့်သည်။

‘ဘာလို့လဲ’

‘ခင်ဗျား သူ့ကို ပြန်ဆင်း ခိုင်းလိုက်စမ်းပါ’

တာဝန်မှူးက ရေဒီယိုမှ တစ်ခုခုပြောပြီး သူ့ အလုပ်သမား များကို လှမ်းအော်သည်။

အလုပ်သမား များက ရဟတ်ယာဉ် ကွက်လပ်ပေါ်မှ ရေခဲ ကော်ကြီးတစ်ခုကို ဖယ်ပေးလိုက်ကြသည်။

ရဟတ်ယာဉ် ပြန်ဆင်းလာသည်။

ဘောင်ပံဒလက်များ တဖြည်းဖြည်း ရပ်သွားသည်။

ပိုင်းလော့ ဆင်းလာသည်။

အရောင်အဆင်း မရှိတော့သည့် မရိန်းတပ်မှ ပိုင်းလော့ ဝတ် ချိတ်ကို ဝတ်သွားသည်။

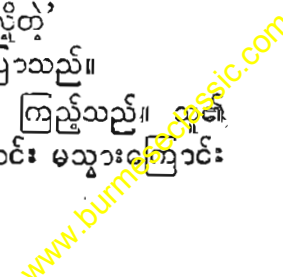
‘ဘာဖြစ်တာလဲ မက်ဂျင်တီ’

‘ဒီလူက ခင်ဗျားနဲ့ စကား ပြောချင်လို့တဲ့’

မက်ဂျင်တီ ဆိုသော တာဝန်မှူးက ပြောသည်။

ပိုင်းလော့က ကော်လီ၏ မှတ်ပုံတင်ကို ကြည့်သည်။ သူ၏

ဦးညိုသော မျက်နှာမှာ အမူအရာ ပြောင်း မသွားကြောင်း တာဘာကော့ဗ် တွေ့ရသည်။

‘ဟို...တဲလေးထဲ သွားရအောင်၊ ခင်ဗျားလဲ လိုက်ခဲ့ပေး
မစ္စတာမက်ဂျင်တီ’

ကော်လီက ပြောလိုက်သည်။

‘ကောင်းပြီ၊ ဒါပေမယ့် ဒီ ရဟတ်ယာဉ် ငှားရတာ ကျုပ်တို့
ကုမ္ပဏီက တနာရီ ဒေါ်လာ ၅၀၀ နှုန်း ပေးရတယ်၊ ဒီထောင့်
ခင်ဗျားတို့ကိစ္စ မြန်မြန် လုပ်ပေးပါ’

ရှုပ်ပွနေသော အလုပ်ရုံ တဲကလေး ထဲတွင် ကော်လီက
ဖာဆေးလ်၏ ဓာတ်ပုံကို ထုတ်ပြသည်။

‘ခင်ဗျား...ဒီပုံ’

‘ခင်ဗျားတို့ ဘယ်သူလဲဆိုတာ အယင် ပြောပါလား၊ ဒါ
မစ္စတာမက်ဂျင်တီ အတွက် ၁၂ ဒေါ်လာဖိုး အချိန်ကုန်ရတာ
အကျိုးရှိမယ်’

‘ကျုပ်က ဆမ်ကော်လီ’

‘ကျုပ်က ဒေးဗစ် ကာဘာကော့ဗ်’

‘ကျွန်တော်က လာမားဂျက်ဆန်’

သူတို့အားလုံး တယောက်နှင့် တယောက် လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်
ကြသည်။

‘ခွဲကိစ္စက နိုင်ငံတော် လုံခြုံရေး ကိစ္စပဲ၊ ဒီလူကို ခင်ဗျား မြင်
ဖူးသလား’

ဂျက်ဆန်သည် ဓာတ်ပုံကို ကြည့်နေစဉ် သူ့မျက်ခုံးများ
အပေါ် တက်သွားသည်။

‘တွေ့ဖူးတယ်၊ လွန်ခဲ့တဲ့ ၃-၄ ရက်က၊ ဟိုတနေ့က ခင်ဗျား
ဒါနိုးကြီးတွေ တပ်နေတုန်း လာတာပေါ့၊ မက်ဂျင်တီ၊ သူ ဘယ်
သူလဲ’

‘ထောင်ပြေးတယောက်ပဲ၊ သူ့ကို ဖမ်းချင်လို့’

‘ဒါဆို...စောင့်နေ၊ သူ ပြန်လာဦးမယ် ပြောသွားတာပဲ’

‘ဟုတ်လား’

‘ခင်ဗျားတို့ ဒီမှာ လာရှာရတယ်ဆိုတာက ဘယ်လိုသိလဲ’

‘သူ လိုချင်နေတာ ခင်ဗျားမှာ ရှိနေတာကိုး... ရဟတ်
ယာဉ်ပေါ့’

‘ဘာလုပ်ဖို့လဲ’

‘လူတွေအများကြီးကို ဒုက္ခပေးဖို့... သူ ဘယ်တော့ လာဦး
မယ်’

‘အဲဒါတော့မသိဘူး၊ ရှင်းရှင်းပြောရယင် ဒီနေ့ကို ကျုပ်
သိပ်ဂရုမစိုက်ပါဘူး၊ သူ့ပုံစံက သိပ်မဟန်ဘူး၊ ကျုပ်နဲ့ သိပ်
ရောချင်ပုံရတယ်၊ သူ ဘာလုပ်လို့လဲ၊ ထောင်ပြေးဆို’

‘ဒီကောင်က စိတ္တဇလူသတ်သမားတယောက်ပဲ၊ နိုင်ငံရေး
တယူသန် ဝါဒီသမား၊ သူ့ လူတွေ အတော်များများ သတ်ပစ်
ခဲ့ပြီးပြီ၊ မကြာခင် ခင်ဗျားကိုပါ သတ်ပြီး ရဟတ်ယာဉ်ကို လိုယူ
ပြေးလိမ့်မယ်၊ သူနဲ့တွေ့တော့ ဘာဖြစ်ခဲ့သလဲ ပြောပြမိမိပါ’

‘ဘုရား...ဘုရား... စိတ်ညစ်စရာကြီးပါကလေး’

မက်ဂျင်တီက သူ့မျက်နှာမှ ချွေးများကို လက်ကိုင်ပစ်ခဲ့ သူတ်လိုက်သည်။

စိတ္တဇ လူသတ်သမား တဲအပြင်၌ ရောက်နေသည့်အလား ပြတင်းပေါက်မှ လှမ်းကြည့်လိုက်၏။

ဂျက်ဆန်က ခေါင်းခါလိုက်သည်။

‘ကျွန်တော် ဒီမှာ ကော်ဖီသောက်မလို့ ရဟတ်ယာဉ်ပေါ်ထဲ ဆင်းလာတော့ သူက ယာဉ်ဆင်းတဲ့ ကွက်လပ်နားမှာ ရပ်နေ တယ်။ ပထမတော့ ကျွန်တော် သတိမထားမိဘူး၊ ရဟတ် ယာဉ်ကို လူတွေရပ်ပြီး ဝေးကြည့်နေကျပဲဟာ၊ အဲဒီနောက် သူ ကျွန်တော့်ကို မေးတယ်။ ပစ္စည်း ဘယ်လိုသယ်လဲ၊ ဒါ ဘယ်လိုရဟတ်ယာဉ်အမျိုးအစားလဲ၊ အထဲဝင်ကြည့်ပါရစေ- စသဖြင့်ပေါ့၊ ကျွန်တော်ကလဲ တံခါးပေါက်ကနေပဲ ဝင်ကြည့် ဘာမှမကိုင်နဲ့လို့ ပြောလိုက်တယ်’

‘ဒါနဲ့ ဝင်ကြည့်ရောလား?’

‘အင်း... ပြီးတော့ ကုန်တင် ကုန်ချတဲ့ နေရာနဲ့ စက်ခန်းနဲ့ သွားချည် သာချည် ဘယ်လိုလုပ်သလဲ မေးတယ်။ ကျွန်တော်က ကပ်သီးကပ်သတ်နိုင်တယ်လို့၊ စက်ခန်းထဲက ထိုင်ခုံတလုံးဖြုတ် ပစ်ထားမှ ရတယ်။ သူမေးတဲ့ မေးခွန်းက ဆန်းကြယ်သားပဲ၊ တခြားလူတွေဆိုယင် ဘယ်လောက် အလေးချိန် မနိုင်သလဲ၊ ပစ္စည်းပြုတ်ကျမှာ မစိုးရိမ်ဘူးလား ဆိုတာမျိုးပဲ မေးတယ်။ နောက်ပြီးတော့ သူ့မှာ ရဟတ်ယာဉ်မောင်းတဲ့ ညီတယောက်

ရှိတယ်၊ ဒီရဟတ်ယာဉ်ကို သူ တွေ့ယင် သိပ်သဘောကျမှာ ပဲတဲ့’

‘ခင်ဗျား တနင်္ဂနွေနေ့ အလုပ် လုပ်သလားလို့ကော မေး သလား’

‘အဲဒါပြောပြမလို့ပဲ၊ ဒီနေ့က ကျွန်တော်တို့တွေ ရုံးပိတ်ရက် တွေ အလုပ် လုပ်သလားဆိုတာ သုံးခါတောင် မေးတယ်။ ကျွန်တော်လဲ အင်း... အင်း-ပေါ့၊ ကျွန်တော် အလုပ်ပြန်လုပ် ခါနီးကျတော့ သူ့ကို လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်တယ်’

‘ခင်ဗျား နာမည်မေးသေးသလား?’

‘မေးတယ်’

‘ခင်ဗျား ဘယ်မြို့သားလဲ ဆိုတာရော?’

‘အင်း... မေးတယ်လေ’

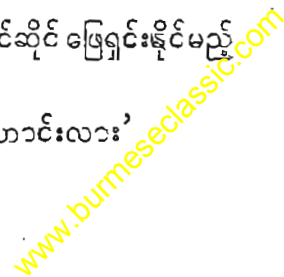
ကာဘာကော့ဗ် သည် ဂျက်ဆန် အား သဘောကျသွား သည်။

ဒီလူ ဣန္ဒြေရသည်။ စိတ်တည်ငြိမ်မှု ရှိသည်။ ဂျက်ဆန်၏ အလုပ်ကလည်း ဒီလိုစိတ်မျိုးရှိမှ ဖြစ်မည်။

လိုအပ်လျှင် ကြမ်းကြမ်းတမ်းတမ်း ရင်ဆိုင် ဖြေရှင်းနိုင်မည့် လူမျိုးလည်း ဖြစ်ရမည်။

‘ခင်ဗျား... မရှိန်းတပ်က ပိုင်းလော့ဟောင်းလား?’

‘အင်း’

‘ဗီယက်နမ်မှာ တာဝန်ထမ်းဖူးလား’

‘၃၀ ကြိမ် ပျံသန်းဖူးတယ်။ ကျွန်တော့်ရဟတ်ယာဉ်ပစ်ခတ်ခံရပြီးတဲ့နောက် စစ်ပွဲပြီးချိန်မှာ အငြိမ်းစားယူလိုက်ရတယ်’

‘ခင်ဗျားဆီက အကူအညီတောင်းပါရစေ’

‘ဒီငနဲကို ဖမ်းဖို့လား’

‘ဟုတ်တယ်။ ဒီကို နောက်တခါ သူ့လာပြီး ပြန်သွားတာ သူ့ကို နောက်ယောင်ခံ လိုက်ကြည့်ချင်တယ်။ သူ့ရဲ့ ညီ ဆိုတဲ့ လူတယောက် ခေါ်လာပြီး ဒီမှာ လျှောက်ကြည့်မှာပဲ။ ဒီရောက်တုန်း မလန့်သွားစေဖို့လိုတယ်။ သူ့ကိုမဖမ်းခင် တောကြည့်ရဦးမယ်။ ဒါကြောင့် ခင်ဗျားအကူအညီလိုတယ်’

‘အင်း...ခင်ဗျားတို့ရဲ့အကူအညီလဲ ကျွန်တော် လိုတယ်ဗျာ ကဲ...ခင်ဗျားတို့မှတ်ပုံတင်တွေ ပြပါဦး’

သူက ကာဘာကော့ဗ် ထံမှ တောင်းသော်လည်း ကော်လီယံ သူ၏မှတ်ပုံတင်ကို ထုတ်ပြလိုက်သည်။ ဂျက်ဆန်က ဖုန်းကိုင် မှလိုက်သည်။

‘နံပါတ်က...’

‘နံပါတ်ကို ကျွန်တော့်ဘာသာ မေးမယ်။ မစွတာကော်ထီ’

‘ခင်ဗျား...မေးချင်...ယင်...’

‘ကျွန်တော် ခင်ဗျားတို့ရဲ့ ဦးစီးဖြစ်တဲ့ လူကို မေးကြည့် မယ်...’

နယူးအော်လင်းစံမြို့ အက်မ်ဘီအိုင် ဌာနခွဲက ကော်လီယံ နက်မ်ဘီအိုင် အေးဂျင့်တဦး ဟုတ်မှန်ကြောင်း သက်သေခံ နေသည်။

‘ကဲ...ခင်ဗျားမေးမယ်။ ဒီအရူးက ကျွန်တော် ဘယ်မြို့သား ဆိုလို့ မေးသလားဆိုတာ။ ဘာလဲ ကျွန်တော့်မိသားစုနေထိုင်တဲ့ နေရာကို သူ့ရှာမလို့လား။ ကျွန်တော့်ကို အကျပ်ကိုင်မလို့လား’

‘ဟုတ်မယ်...သူလိုအပ်ယင် အဲဒီလိုလုပ်မှာပဲ’

ကာဘာကော့ဗ်က ပြောသည်။

‘ကဲ...ကျွန်တော် ပြောပြမယ်။ ဒီငနဲ ဒီတခါရောက်လာယင် ခင်ဗျားတို့ကို ကျွန်တော် ကူညီရမယ် မဟုတ်လား’

‘ခင်ဗျားကို တချိန်လုံး ကျွန်တော်တို့ စောင့်ရှောက်နေမှာ ပါ။ သူပြန်သွားယင် ကျွန်တော်တို့ လိုက်ကြည့်ရုံပါပဲ’

ကော်လီက ဝင်ပြောသည်။

‘ဒီတခါလာယင် သူ အလုပ် အပြတ်မလုပ်ဘူးလို့ ပြောနိုင် လော့’

‘အို...သူ အဲဒီ ပိုင်းလော့ကို ရဟတ်ယာဉ် အယင်ဆုံး ခေါ် ဖြည့်မှာပါ။ သူ အလုပ်လုပ်မယ့်နေ့ကို ကျုပ်တို့ သိပြီးသားပဲ’

‘ကောင်းပြီ။ ကျွန်တော် ကူပါမယ်။ ဒါပေမယ့် နောက် ငါးမိနစ်အတွင်း အော်လန်ဒ်မြို့က ကျွန်တော့်မိန်းမဆီ ဖုန်း ဆက်လိုက်ဦးမယ်။ သူ့ အိမ်ရွေမှာ အစိုးရဝန်ထမ်း လေးဦးပါတဲ့’

၂၄၆ ဇွဲ ဝိုးသိက်

အစိုးရ ရုံးကားတစ်စီး စောင့်နေတယ် ဆိုတာကို ကျွန်တော်
ကြားချင်တယ်၊ ဒါပဲ'

'ခင်ဗျား ဖုန်းကို ကျွန်တော် ခဏသုံးပါရစေ'
ကော်လီက ပြောသည်။

x

x

x

အခန်း ။ ၃၅ ။

ရဟတ်ယာဉ်ကွက်လပ်ကို ရက်အထော်ကြာကြာ ချောင်း
ကြရသည်။

ကော်လီ၊ ကာဘာကော့ဗ်နှင့် မိုရှက်ဗီစကီးတို့က အလုပ်ချိန်
တိုင်း တာဝန်ယူ စောင့်ကြည့်ကြသည်။

ရဟတ်ယာဉ်ကို ညဘက် ရပ်ထားချိန်တွင် အက်ဖ်ဘီအိုင်
အေးဂျင့် သုံးဦးအဖွဲ့က စောင့်ကြည့်သည်။ ဖာဆေးလ် ပေါ်
လာပါ။

ဂျက်ဆန်သည် နေ့စဉ်နေ့တိုင်း ပြုံးရွှင်စွာဖြင့် ရောက်လာသည်။ သူ လုပ်စရာရှိသမျှကို လုပ်သည်။

သို့သော် သူ အလုပ်နားချိန်တွင် သူ့နောက် တကောင်ကောက် လိုက်နေကြသော အက်ဖ်ဘီအိုင် အေးဂျင့်နှစ်ယောက်ကို သဘောမကျပေ။ သူ စိတ်ကျဉ်းကျပ်သည်ဟု ဆို၏။

တညနေတွင် ရှိုင်ရွယ်အော်လင်းစ် ဟိုတယ်၌ ဂျက်ဆန်သည် ကာဘာကော့ဗို! ရေချယ်တို့နှင့်အတူ အရက်သောက်သည်။

သူ့ သက်တော်စောင့် နှစ်ဦးက အနီးရှိ စားပွဲတလုံး၌ ထိုင်စောင့်ကြသည်။

ဂျက်ဆန်သည် အတွေ့အကြုံ အတော်များသူ ဖြစ်သည်။

ကာဘာကော့ဗို တွေရသမျှ အမေ ရိုကန် များ အနက် ဖြစ်စင်မင်ဖွယ်ကောင်းသူ တဦးဖြစ်သည်။

မက်ဂျင်တီ ပြဿနာကတမျိုး။

ဤကိစ္စတွင် မက်ဂျင်တီကို ခေါက်ထားခဲ့လျှင်ကောင်းသားမက်ဂျင်တီသည် အမြဲ စိတ်လှုပ်ရှားနေသူ ဖြစ်သည်။

ဇန့်ဝါရီသ ၄ ရက်နေ့တွင် မိုးရွာသဖြင့် ကုန်မတင်နိုင်။

ဂျက်ဆန်သည် အလုပ်ရုံ တဲကလေးထဲသို့ဝင်လာပြီး ကော်သောက်သည်။

‘အဲဒီ သေနတ်က ဘာလို့ ခေါ်သလဲ’

ဂျက်ဆန်က မိုရှက်ဗီစကီးအား မေးသည်။

‘ဂါလေး အမျိုးအစားပေါ့’

မိုရှက်ဗီစကီးသည် ကာဘာကော့ဗို ခွင့်ပြုချက်ဖြင့် အစွဲရေးဆိုင်မှ အော်တိုမက်တစ် ရိုင်ဖယ် အသစ်အဆန်း တလက်ကို ဝယ်ယူခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

သူသည် ကျည်ကပ်ကို ဖြုတ်ပြီး ဂျက်ဆန်အား သေနတ်ကို ဖမ်းပေးလိုက်သည်။

‘ကျွန်တော်တို့ ဗီယက်နမ်မှာ တုန်းက တော့ ရဟတ်ယာဉ်ပျံမှာ အေကေ ၄၇ ရိုင်ဖယ်တလက် ဆောင်ထားဖူးတယ်။ ကျွန်တော်တို့ ရဲဘော်ဘယောက်က ဗီယက်ကောင်း တယောက်က ဆွဲယူခဲ့ဘာပဲ၊ အမ် ၁၆ထက် ပိုကြိုက်တယ်ဗျာ’

ဂျက်ဆန်က ပြောသည်။

ထိုအခိုက် မက်ဂျင်တီ ဝင်လာရာ ရိုင်ဖယ်ကြီးကို တွေ့သဖြင့် အနီးပြေး ပြန်ထွက်သွားသည်။

မိုရှက်ဗီစကီးအား သူ့ သေနတ်ကို ဝှက်ထားရန် သတိပေးမှု ဖြစ်မည်ဟု ကာဘာကော့ဗို ဆုံးဖြတ်သည်။

မက်ဂျင်တီအား နောက်ထပ်လန်အောင် မလုပ်သင့်။

‘အမှန်အတိုင်း ပြောရယင် ကျွန်တော်တို့က သေနတ်တွေကို ဝယ်မခင်တယ်ပါဘူး၊ ကျွန်တော် မိတ်ဆွေ အတော်များများက သေနတ်ကိုဝယ်ယင် လျှောက်ရမ်းချင် တတ်ကြတယ်၊ ခင်ဗျားက သို့ ပြောတာ မဟုတ်ဘူးနော်’

ကော်လီဒါ ရေဒီယိုစက်မှ အသံမြည်သဖြင့် ဂျက်ဆန် စကားပြတ်သွားသည်။

‘ဂျေဆပ်ဗင်း... ဂျေဆပ်ဗင်း...’

‘ဂျေဆပ်ဗင်း ပါ၊ ပြောပါ’

‘ကျုပ်တို့လူ့ မေဖလိုင်’ ဟာ အရှေ့ပိုင်း စံတော်ချိန် ၀၉ နာရီတုန်းက ဂျေအက်ဖ်ကေ လေဆိပ် အကောက်ခွန်ကို လာတယ်လို့ နယူးယောက်က သတင်းပို့တယ်။ နယူးအော်လင်နစ် ခရီးစဉ် ဒဲလ်တာလေယာဉ် ၇၀၄ လက်မှတ် ဝယ်ထား တယ်။ အလယ်ပိုင်း စံတော်ချိန် ၁၂:၃၀ နာရီရောက်လာလိမ့်မယ်’

မေဖလိုင်သည် အက်ဘ်ဒဲလ် အာဝပ်ဒ် အတွက် လျှို့ဝှက် နာမည် ဖြစ်သည်။

‘ကောင်းပြီ၊ ဒါပဲ။ ကာဘာကော့ဗ်ရေ ဟိုကောင် ဘာ ရောက်လာပြီတဲ့၊ ဒီကောင့် နောက်ကနေ ဖာဆေးလ်နဲ့ ဗုံးတွေ ရော ဟိုမိန်းမဆီပါ လိုက်လို့ရတော့မယ်’

ကော်လီက စိတ်တက်ကြွစွာဖြင့် ပြောလိုက်သည်။

ကာဘာကော့ဗ် သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

ဒီတခါတော့ သူ့လမ်းမှန်အတိုင်း ခြေရာခံ လိုက်နိုင်ပြီ။

ပစ်မှတ်သည် ဆူပါဘိုးလ် ဖြစ်၏။

ခိုင်လုံသော အထောက်အထား ရပြီ။

‘သူတို့ကို မဖမ်းခင် ပလပ်စတစ်ဗုံးတွေနဲ့ သူတို့ကို သပ်သပ် ခွဲထားဖို့ လိုမယ်။ နို့မို့ယင် ပြဿနာ သိပ်တက်လိမ့်မယ်’

ကာဘာကော့ဗ်က ပြောသည်။

‘အင်း ဒီနေ့တော့ အချိန်တန်ပြီပေါ့’

ဂျက်ဆန်က တည်ငြိမ်စွာ ပြောလိုက်သည်။

‘မပြောတတ်ဘူး၊ ဒီနေ့မဟုတ်ယင် နက်ဖြန်ခါပေါ့၊ နက်ဖြန် နက်ဖြန်၊ ခင်ဗျား တနင်္ဂနွေနေ့ အလုပ်လုပ်နေတာ သူ ကြည့် ခင်တယ် မဟုတ်လား၊ ကြည့်ကြသေးတာပေါ့’

သုံးနာရီ လေးဆယ့်ငါးမိနစ် အကြားတွင် အက်ဘ်ဒဲလ်အာ ဝပ်ဒ်သည် နယူးအော်လင်နစ်ခင်တကာလေဆိပ်တွင် ဒယ်လ်တာ လေယာဉ်ပေါ်မှ ဆင်းလာသည်။

သူ့လက်တဘက်၌ သေတ္တာလေးတလုံး ဆွဲလာသည်။

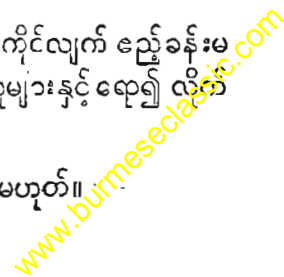
အာဝပ်ဒ်၏နောက်တွင် ပါလာသော ခရီးသည်များအနက် သုံးယောက်က ကိုယ်လုံးထွားထွား၊ အသက် ၄၀ ခန့်ရှိ လူကြီးတဦး ခြင်္သေ့ပြုံး မီးခိုးရောင်ဝတ်စုံ ဝတ်ထားသည်။

ထိုလူကြီးနှင့် ကော်လီတို့ စကားပိုင်းမျှ အကြည့်ခွင်း ဆုံမိ ကြသည်။

ထိုလူကြီးက အာဝပ်ဒ် ကျောပြင်ကို ခဏစိုက် ကြည့် ပြီး မျက်နှာလှဲလိုက်သည်။

ကော်လီသည် လက်ဆွဲသေတ္တာ တလုံးကို လျက် ဧည့်ခန်းမ ဆောင်ဆီသို့ လေယာဉ်ပေါ်မှ ဆင်းလာသူများနှင့် ရော၍ လိုက် ချားသည်။

သူသည် အာဝပ်ဒ်အား ကြည့်နေခြင်းမဟုတ်။

လေယာဉ်ပေါ်မှ ဆင်းလာသူများအား ဆီးကြိုမည့်ပရိသတ်များကို အကဲခတ်နေခြင်း ဖြစ်သည်။

သူသည် ဖာအေးလ် သို့မဟုတ် မသင်္ကာဖွယ် မိန်းမကို နှာဖွေနေခြင်းဖြစ်သည်။

သို့သော် အာဝပ်ဒ်သည် မည်သူ့ကိုမျှ ရှာဖွေနေပုံမရှိ။ လျှပ်စစ် လှေကားပေါ်မှဆင်းပြီး အပြင် ထွက်သွားသည်။ ဇိမ်ခံကားကြီးများ ကြိုစောင့်နေကြသော ရီးသည့်များ အနီး၌ သွားရပ်သည်။

ကော်လီက ကားထဲဝင်လိုက်သည်။

အထဲ၌ ကာဘာကော့ဗ်နှင့် မိုရှက်ဗ်စကီးတို့ ပါလာသည်။ ကာဘာကော့ဗ်က သတင်းစာ ဖတ်နေသည်။

အာဝပ်ဒ်သည် ကာဘာကော့ဗ်အား ဓာတ်ပုံထဲ၌ တွေ့ရထားမည်ဟု ယူဆရသည်။

‘ဟိုငနဲကြီးဟာ ကျုပ်တို့လူ ဟောင်းဝပ်ဒ်ပေါ့၊ အာဝပ်ဒ် ဇိမ်ခံကားကြီး ငှားသွားယင် သူ နောက်က လိုက်သွားလိမ့်မယ်။ တက္ကစီ တစ်စီးစီး ငှားယင်လဲ ဟောင်းဝပ်ဒ်က ရေဒီယိုစက်ပါ။ ကားတွေထဲက လူတွေကို အချက်ပြလိမ့်မယ်’

အာဝပ်ဒ် တက္ကစီ ငှားသွားသည်။ ဟောင်းဝပ်ဒ်က ၎င်းကားနောက် လိုက်သွားပြီး နှပ်ညှစ်ချင်ယောင် ဆောင်ရွက်လိုက်သည်။

တယောက်နောက် တယောက် ရှုံးဒိုးလိုက်ကြပုံမှာ ကြည့်ကောင်းလှသည်။

မြို့လယ်ခေါင် ရောက်သည်အထိ ကား သုံးစီးနှင့် ၂၆ကပ် တစ်စီးတို့ဖြင့် အာဝပ်ဒ်၏ တက္ကစီနောက် ခပ်လှမ်းလှမ်းမှ တလှည့်စီ နောက်ယောင်ခံ လိုက်သွားကြသည်။

မယ်ရီယော့ဟိုတယ်ရှေ့တွင် အာဝပ်ဒ်၏ကား ရင်လိုက်သော အခါ နောက်ယောင်ခံ ကားတစ်စီးသည် ဟိုတယ် ဘေးပေါက် ဆီသို့ ကွေ့ချလိုက်သည်။

မှတ်ပုံတင်ဌာနသို့ အာဝပ်ဒ် အရောက်တွင် အက်ဖ်ဘီအိုင် အေးဂျင့်တဦးသည်လည်း ထိုစားပွဲအနီး ရောက်နေလေပြီ။

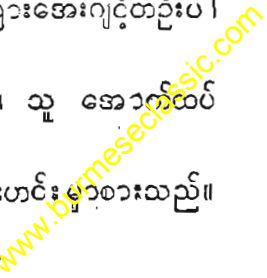
၎င်း အေးဂျင့်သည် ဓာတ်လှေကားများဆီ ခပ်သုတ်သုတ် လျှောက်သွားသည်။ ထန်းပင်အိုလေးအနီး ရပ်နေသော လူတဦးအား ‘ခြောက်-ဆယ်တစ်’ဟု ပြောသွားသည်။ ထိုလူက ဓာတ်လှေကားထဲ ဝင်သွားသည်။

အာဝပ်ဒ် သူ့ဟိုတယ်ခန်းသို့ ဟိုတယ်မှ ဝန်ထမ်း ချာတိတ် လေးနောက်မှ လိုက်သွားသောအခါ ထိုလူသည် ဆဋ္ဌမထပ်သို့ ချောက်နေလေပြီ။

နာရီဝက်အတွင်း၌ အာဝပ်ဒ်နှင့်ဘေးချင်းကပ်လျက် အခန်းတွင် အက်ဖ်ဘီအိုင် အေးဂျင့်တဦး ရောက်နေပြီး၊ ဟိုတယ်၏ တယ်လီဖုန်းလိုင်းဆုံခလုတ်ခုံကြီးတွင် အခြားအေးဂျင့်တဦးပါ ဆောက်နေသည်။

အာဝပ်ဒ်ထံသို့ မည်သူမျှ ဖုန်းမဆက်။ သူ အောက်ထပ် သို့လည်း လုံးဝ ဆင်းမလာ။

ဤ ရှစ်နာရီတွင် သူ့အခန်းသို့ အမဲသားဟင်း မှားစားသည်။

၂၅၄ နိဗ္ဗာန် ဝိသိဇ္ဇာ

အေးဂျင့် တဦးက ဝန်ထမ်း ယောင်ဆောင်ပြီး သွား
ပေးသည်။

အာဝပ်ဒ်က သူ့ကို ၂၅ ဆင့် အကြွေတစေ့ တစ်ပိ ပေးလိုက်
သည်။ ထိုအေးဂျင့်သည် အကြွေတစေ့ပေါ်မှ အာဝပ်ဒ်၏ လက်
ပုံကို ကူးယူရန် အစွန်းမှ သတိထား၍ ကိုင်သွားသည်။ သူ
တညလုံး မအိပ်ပဲ စောင့်ကြည့်နေကြ၏။

x x x

အခန်း ၂၆

ဇနွဝါရီ ၅-ရက်။ တနင်္ဂနွေနေ့ မနက်တွင် ရာသီဥတုက
ဆေးစက်နေသည်။

မိုးရွာမိစဉ်က 'ကာဂျန်း' ကော်ဖီ ခပ်ကျကျကို ခွက်ထဲ
ညှစ်ပေးပြီး၊ ကာဘာကော့ဗ်နှင့် ကော်လီထိုအား တခွက်စီ ကမ်း
ပေးသည်။

ဆောက်လုပ်ရေး စခန်း၏ တဲကလေးထဲမှ နေ၍ အပြင်ဘက်
ဦး ပစ္စည်းသယ်ချနေသော ရဟတ်ယာဉ်၏ ပန်ကာ ဒဏ်ကသံ
များကို ခပ်သဲ့သဲ့ ကြား ကြားနေရသည်။

အာဝပ်ဒ်အား ဟိုတယ်၌ မထားရစ်ချင်သော်လည်း ဤနေရာမှ လာစောင့်ပါက ပိုသင့်တော်မည်ဟု ကာတာကော့ဗ်က ဖြတ်ခဲ့၏။

အာဝပ်ဒ် သို့မဟုတ် ဖာဆေးလ်တို့ တဦးဦးက မိမိအား မမြင်စေရန် အသေးမှ ချောင်းကြည့်ရမည်။

ဟိုဘယ်၌ နယူးအော်လင်းစ်မြို့ အက်ဖ် ဘီအိုင် ဌာနခွဲဦးစီးက ကွပ်ကဲမှုဖြင့် အာဝပ်ဒ်အား စောင့်ကြည့်ခြင်းမှာ ကာတာကော့ဗ် ကျေနပ်လောက်ဖွယ် ရှိသည်။

သူတို့သည် ဗုံးများဆီ မသွားမီ ရဟတ်ယာဉ်ဆီ အလုပ် လာကြည့်မည်။

အာဝပ်ဒ်သည် ရဟတ်ယာဉ် ဖြင့် တင်ရန် ပုခက်ကို ပြုပြင်၍ ရမည်။

သူ၏ ဗုံးကိုတင်ရန် ရဟတ်ယာဉ်ကို ပြုပြင်ပြောင်းလဲ၍ ရမည် မဟုတ်ပေ။

ရဟတ်ယာဉ်ကို ဦးစွာ ကြည့်ဖို့ အဓိက ဖြစ်သည်။

ဤနေရာမှာ အန္တရာယ် အများဆုံးနေရာ ဖြစ်သည်။

အာရပ် များသည် ဆောက်လုပ်ရေး ပစ္စည်း ကိရိယာ တပ်ဆင် ဆာပလာ များစွာ စုပုံထားသော ဤနယ်မြေတွင်းသို့ ခြေထောက် လာရမည်။

၎င်းတို့အား အန္တရာယ် ရှိသူများအဖြစ် သိထားသည့် အခါ သားနှစ်ဦးနှင့် ရင်ဆိုင်ကြရမည်။

မက်ဂျင်တီ မရှိသဖြင့် တော်သေး၏။

စောင့်ကြည့်နေသည့် ခြောက်ရက်တာ အတွင်း မက်ဂျင်တီ သည် နေမကောင်း သဖြင့် အလုပ် နှစ်ရက် မဆင်း ခဲ့သလို အခြားနှစ်ရက်တွင် အလုပ်ဝင် နောက်ကျခဲ့သည်။

ကော်လီ၏ ရေဒီယိုမှ အသံမြည်သည်။ သူက အသံ ပီသစေသည့် ခလုတ်ကို လှည့်သည်။

‘ယူနစ် ၁၊ ယူနစ်... ၄’

မယ်ရီယော့ ဟိုတယ် ဆဋ္ဌမထပ်မှ အေးဂျင့်က တာဝန်ခံ အေးဂျင့်အား လှမ်းခေါ်နေခြင်း ဖြစ်သည်။

‘မေဖလိုင်း သူ့အခန်းထဲက ထွက်သွားပြီ၊ ဓာတ်လှေကားနဲ့ ဆင်းတော့မယ်’

‘ကောင်းပြီ၊ ယူနစ် ၄၊ ယူနစ် ၅ ရော ကြားသသား’

‘ယူနစ် ၅ စောင့်နေတယ်’

တမိနစ်ခန့် ကြာသွားသည်။

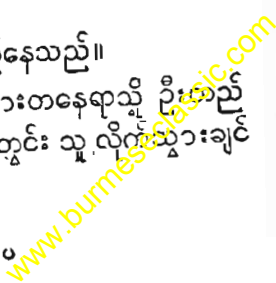
‘ယူနစ် ၁၊ ယူနစ် ၅၊ သူ ညှော်ခန်းမကြီးထဲ ဖြတ်ဝင်လာပြီ’

ရေဒီယိုမှအသံ ခပ်အုပ်အုပ်။

ညှော်ခန်းထဲရှိ အေးဂျင့်သည် ကြယ်သီး အတူ မိုက်ခွက်မှ ပြောနေပုံ ရ၏။

ကာတာကော့ဗ်က ရေဒီယိုကို ကြည့်နေသည်။

အကယ်၍ အာဝပ်ဒ်သည် မြို့၏ အခြားတနေရာသို့ ဦးစွာ သွားမည်ဆိုပါက မိနစ် အနည်းငယ်အတွင်း သူ့လိုက်သွားချင် သည်။

၂၅၀ နန်း ခိုးသိမ်း

တံခါးဖွင့်သံနှင့် ဟိုတယ် အပြင် ဆက်က ကားသံများထူကြားရသည်။

အေးဂျင့်သည် အာဝပ်ခံ နောက်မှ လိုက်သွားလေပြီ။

‘ယူနစ် ၁၊ ခုပြောတာယူနစ်၅၊ သူ ဒီကေတာလမ်းမပေါ်ကနေ အနောက်ဘက်ကို သွားနေတယ်’

အတန်ကြာသောအခါ...။

‘ယူနစ် ၁၊ ဘိန်းဗီးလ် အိမ်ထဲ ဝင်သွားပြီ’

‘ယူနစ် ၃၊ နောက်ဘေးပေါက်ကစောင့်’

‘ကောင်းပြီ’

တနာရီ ကြာသွား၏။ အာဝပ်ခံ ပြန်ထွက်မလာ။ ကာဘာကော့ဗစ်သည် သူ စောင့် ခဲ့ဖူး သ မျှ အခန်းများ အကြောင်း စဉ်းစားနေသည်။ အခန်း တခုတိုင်း၌ စောင့်ကြည့်ရသော ထူတယောက်၏ခုက္ကူက မသေးလှပေ။

စကား ပြောစရာ အဖော်မရှိ။ ကာဘာကော့ဗစ်က ပြတင်းပေါက်မှ လှမ်းကြည့်သည်။ ကော်လီက ရေဒီယိုကို ကြည့်သည်။

မိုရှက်စကီးက သူ့နားထဲမှ ထုတ်ယူလိုက်သောအရာတခုထိ လေ့လာနေသည်။

‘ယူနစ် ၁၊ ယူနစ် ၅၊ သူ ထွက်လာပြီ။ ‘ပိုးဟတ်’ လဲပါလာတယ်’

ကာဘာကော့ဗစ်သည် သက်ပြင်းတချက် ရှိုက်ပြီး ဖြည်းဖြည်း စွာ ပြန်မှတ်ထုတ်လိုက်သည်။

‘ပိုးဟတ်’ သည် ဖာဆေးလ်၏ နာမည်ဝှက် ဖြစ်သည်။ ယူနစ် ၅၊ ဆက်ပြောနေသည်။

‘သူတို့ တက္ကစီ ငှားသွားပြီ၊ ကားနံပါတ် ၄၇၅၀၊ လူဦးစီးဌာနား စီးပွားရေး မြှုပ်ပုံတင်နံပါတ် ၄၇၈၊ ဂျူလီယက်လီမာ...’

ထိုအခိုက် အခြား အသံတခု ကြားဖြတ်ဝင်လာသည်။

‘ယာဉ် ၁၂။ ဒီကောင်တွေ့ရုံကားကို တွေ့ထားပြီ၊ မဂ္ဂဇင်းလမ်းကနေ အနောက်ဘက်ကို ချိုးသွားပြီ’

‘ကောင်းပြီ ၁၂’

ကာဘာကော့ဗစ် ပြတင်းပေါက်မှ ကြည့်သည်။

အလုပ်သမား တစုသည် ရဟတ်ယာဉ်ဖြင့် ဆွဲဆင်ရန် ပစ္စည်းတခုကို ဆိုင်းကြီးများ တပ်ဆင်ပေးနေကြသည်။

သူတို့ ပျံ့ခရောင် လမ်းက မြောက်ဘက် ချိုးသွားပြန်ပြီ။ ဆင်ဘူးတို့ဆီ လာနေပြီထင်တယ် ဂျေ ၇။

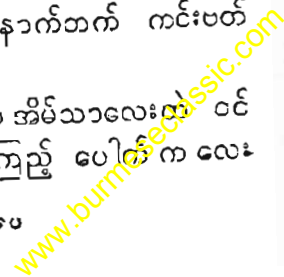
‘ဂျေ ၇ ပြောတယ်၊ ကောင်းပြီ ၁၂’

ကာဘာကော့ဗစ်နှင့် မိုရှက်စကီးတို့ အပြင် ထွက်သွားကြသည်။

ကော်လီသာ တဲလေးထဲ၌ ကျန်ရစ်သည်။

ကာဘာကော့ဗစ်က ထရပ်ကား နောက်ဘက် ကင်းဗတ်ခန်းဆီးနောက်၌ နေရာယူသည်။

မိုရှက်စကီးက ရွှေ့ပြောင်းနိုင်သော အိမ်သာလေးထဲ ဝင် နေသည်။ တံခါးပေါက်မှ ချောင်းကြည့် ပေါက်က လေး

၂၆၀ နန်း ခိုးသိမ်း

ရှိသည်။ သူတို့ သုံးဦးသား ရဟတ်ယာဉ်ရပ်သည့် ကွက်လပ်ထဲ
တြိဂံ ပုံသဏ္ဍာန် ပိုင်းထားကြ၏။

‘ဂျေ ၇၊ သူတို့ မြောက်ဘက်ကို ဦးတည်သွားတုန်းပဲ’
ယူနစ် ၁၂ က ပြောသည်။

ရဟတ်ယာဉ်သည် တိုက်ခေါင်မိုးပေါ်မှ ဖြတ်၍ ထွက်လာ
သောအခါ ကော်လီက လေကြောင်းဖရိုကွင်စီမှနေ၍ ပိုင်းထော
ဂျက်ဆန်အား ပြောသည်။

‘ခင်ဗျားအတွက် အဖော်တွေ လာလိမ့်မယ်၊ ငါးမိန်း
အတွင်း အောက်ဆင်းစောင့်နေပါ’

‘ကောင်းပြီ’

ဂျက်ဆန်က တည်ငြိမ်စွာ ပြောသည်။

‘ဂျေ ၇၊ ခုပြောတာ ယာဉ် ၁၂၊ ခင်ဗျားတို့ ရှေ့က လှမ်း
ပေါ် ရောက်နေပြီ၊ ကားထဲက ထွက်လာပြီ’

‘ကောင်းပြီ’

ကာဘာကော့ဗ်သည် ဖာဆေးလ်အား လူကိုယ်တိုင် တခါ
မမြင်ဖူးသေး။

ကင်းဗတ်စ် ကို အသာလေးလှစ်၍ ချောင်းကြည့်သည်။
မြူးနစ်၌ လူသတ်ခွဲသော သတ္တဝါကြီး တကောင်ကို တွေ့
ရပြီ။

သူ့ နောက်သို့ မိုင် ၆၀၀၀ ခရီးနှင့်၍ လိုက်ခဲ့ရသည်။ ယခု
၎င်းခရီး ဆုံးပြီ။

မင်းလွယ်ထားတဲ့ ကင်မရာအိတ်ထဲမှာ သေနတ် ပါတယ်
ဟုတ်လား၊ မင်းကို ဘေရွတ်မှာကတည်းက ငါ ဖမ်းမိခဲ့ဖူး
ကောင်းတာ။

ဖာဆေးလ်နှင့် အာဝပ်ဒ်တို့သည် ရဟတ်ယာဉ် ရပ်သည့်
ကွက်လပ်ဘေးရှိ သေတ္တာကြီးများဘေး၌ ရပ်ကာ ရဟတ်ယာဉ်
ထို့ ဝေးကြည့်နေကြသည်။

မိရှက်ဗစ်စကီးနှင့် အနီးကပ်ဆုံးဖြစ်သော်လည်း မိရှက်ဗစ်စကီး
မမြင်နိုင်ပေ။

သူတို့နှစ်ဦး စကားပြောနေကြသည်။

အာဝပ်ဒ်က တစ်ခုပြောလိုက်ရာ ဖာဆေးလ် ခေါင်းညိတ်
သည်။

အာဝပ်ဒ်သည် မိရှက်ဗစ်စကီး ဝင်ပုန်းနေသော အိမ်သာ
တံခါးကို ဖွင့်ကြည့်သည်။ မရသဖြင့် အနီးဆုံး အိမ်သာလေးထဲ
ဝင်သွားသည်။

တအောင့်အကြာ၌ ပြန်ထွက်လာသည်။

ရဟတ်ယာဉ် မြေပေါ် ဆင်းလာပြီ။

သူတို့နှစ်ဦး သဲချား၊ ဖုန်များကို မျက်နှာ လှဲထားလိုက်ကြ
၏။ ဂျက်ဆန် ဆင်းလာပြီး အလုပ်သမားများ သောက်သည့်
ရေဘုံတိုင်သို့ လျှောက်သွားသည်။

ဂျက်ဆန်၏ အေးဆေးတည်ငြိမ်စွာ လှုပ်ရှားမှုကို ကာဘာ
ကော့ဗ် သဘောကျသည်။

ဂျက်ဆန်သည် ရေတခွက်ခပ်ပြီး ဖာဆေးလ်ကို ယခုမှ သတိပြုမိဟန်ဖြင့် လက်ပြန်ဆက်သည်။

ကောင်းတယ်... ဂျက်ဆန်။ ကောင်းတယ်။

ဖာဆေးလ်နှင့် အာဝပ်ဒ်တို့ ဂျက်ဆန်ဆီ လျှောက်သွားကြသည်။

ဖာဆေးလ်က အာဝပ်ဒ်နှင့် မိတ်ဆက်ပေးသည်။ လက်ဆွဲ နှုတ်ဆက်ကြသည်။

ဂျက်ဆန်က ခေါင်း တဆတ်ဆတ် ညိတ်နေသည်။ သူတို့ သုံးဦး ရဟတ်ယာဉ်ဆီ လျှောက်သွားကြသည်။

အာဝပ်ဒ်က ပိုင်းလော့ပီပီ လက်ဟန် ခြေဟန်နှင့် ပြောနေသည်။

အာဝပ်ဒ်သည် ရဟတ်ယာဉ် အပေါက်ဝမှ အထဲသို့ ခေါင်း ဝဲ၍ ကြည့်သည်။

တစုံတခု မေးသည်။

ဂျက်ဆန်က ချက်ချင်း မဖြေ။

သူ့ ဆရာကို ရှာဖွေဟန်နှင့် ခားပတ်ဝန်းကျင်ကို ကြည့်ပြီးမှ ခေါင်း ညိတ်ပြသည်။

အာဝပ်ဒ်က စက်ခန်းသို့ ဝင်သည်။

အာဝပ်ဒ် ရဟတ်ယာဉ်ကို မောင်းပြေးမှုကို ကာဘာ ကော့ဗ် မစိုးရိမ်ပါ။

ဂျက်ဆန်၏ အိတ်ထဲမှာ စက်နှိုးသည့် ဖြူစုံ ကို သိမ်းထား ကြောင်း သိပြီးသား။ ဂျက်ဆန်လည်း စက်ခန်းထဲ ဝင်သွား သည်။

ဖာဆေးလ် အပြင်မှာ ကျန်ရစ်သည်။

ဖာဆေးလ်သည် ပတ်ဝန်းကျင်ကို အကဲခတ်နေသည်။

နှစ်မိနစ်ခန့် အကြာတွင် ဂျက်ဆန်နှင့် အာဝပ်ဒ်တို့ ပြန်ဆင်း လာကြသည်။

ယခု အခြေအနေ သိပ်မဆိုးသေး ဟု ကာဘာကော့ဗ် ယူဆ သည်။

အာဝပ်ဒ်သည် မိမိတို့ ယူဆထားသည့် အတိုင်း ဂျက်ဆန်နှင့် အတူ ရဟတ်ယာဉ်ပေါ် ခေတ္တ လိုက်စီးခွင့် တောင်းသည်။

ဂျက်ဆန်က အလုပ်ချိန်၌ ညွှန်သည်ခေါ် တင်ခွင့် မရှိကြောင်း ငြင်းဆိုသည်။

သို့သော်....

တရက်နှစ်ရက် အဟောင်း သူ့ အလုပ်ရှင် မနက် အိပ်ရာထ နောက်ကျလျှင် မိမိ ဤကိစ္စ စီစဉ် ပေးနိုင်လိမ့်မည် ဟု ထင် ကြောင်း မက်လုံး ပေးထားလိုက်သည်။

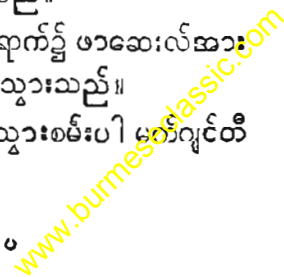
သူတို့ သုံးဦးသား လက်ဆွဲ နှုတ်ဆက်ကြပြန်သည်။

ယခု သူတို့ ပလပ်စတစ်ဗုံးများဆီ သွားကြတော့မည်။

မက်ဂျင်တီသည် အလုပ်ရုံ တဲကလေး ဘေးမှ နေ့လယ်စာ ထမင်းဗူးလေးကို ကိုင်လျက် ထွက်လာသည်။

ရဟတ်ယာဉ် ကွက်လပ်အလယ် အရောက်၌ ဖာဆေးလ်အား တွေ့သွားသည်နှင့် သူ့ ခြေလှမ်းများ ရပ်သွားသည်။

ဘောက်။ ခင်ဗျားကြီး အဲဒီကထွက်သွားစမ်းပါ မတ်ဂျင်တီ ရယ်။

ကာဘာကော့ဗ် အသံမထွက်ပဲ ပါးလပ်မှ ရေရွတ်လိုက်သည်။

မက်ဂျင်တီ မျက်နှာဖြူရောင်ရောင်နှင့် ပါးစပ်အဟောင်းသား ဖြစ်နေသည်။ ဖာဆေးလ်က သူ့ကို ကြည့်နေသည်။

ဂျက်ဆန်က အားရပါးရ ပြုံးသည်။

ဂျက်ဆန် ဝင်ကယ်မှ ဖြစ်မယ်။

သူကယ်မှ...

ကာဘာကော့ဗ် တွေးနေဆဲ။

ဂျက်ဆန်၏ အသံက ပို ကျယ်သည်။ မိဂျက်စကီးပင် ကြားနိုင်လောက်၏။

‘ခဏခွင့်ပြုပါဦး မိတ်ဆွေတို့၊ ဟေး...မက်ဂျင်တီ၊ ခင်ဗျားကြီးကလဲ ခုမှ ပေါ်လာတော်မူတော့တယ်၊ တကတ’

မက်ဂျင်တီသည် အကြောသေသော လူလို ဖြစ်နေ၏။

‘ခင်ဗျားက ယစ်ရွှေရည်လေး သောက်ပြီး တညလုံး နှပ်နေတယ်ပေါ့၊ ခင်ဗျား ပုံပျက် ပန်းပျက်နဲ့ ဘယ်လို ဖြစ်နေရတာတုန်း’

ဂျက်ဆန်က သူ့ကို ဖာဆေးလ်တို့အား ကျောခိုင်းစေပြီး တဲကလေးဆီ တွဲခေါ်သွားသည်။

‘ရဲတွေ့ အယ်မှာလဲ’

ဂျက်ဆန်က တိုးတိုးလေး မေးသည်။

ဖာဆေးလ်က အာဝပ်ဒ်အား တစ် တစ် အော်ပြောပြီး ကင်မရာအိတ်ကို မြဲမြဲကိုင်ကာ ရဟတ်ယာဉ်ကွင်း အစွန်းဆီ ပြေးသွားသည်။

‘ဖမ်း...ဖမ်း... ဒီကောင်တွေကို ဝိုင်းဖမ်းကြ’

ကော်လီက ရေဒီယိုစက်မှ အော်ပြောလိုက်သည်။

ကာဘာကော့ဗ်က ကင်းပတ်စကို ဆွဲဖယ်ပြီး...

‘ဖာဆေးလ်...မလှုပ်နဲ့’ဟု အော်ပြောလိုက်သည်။

ဖာဆေးလ်က မဂ္ဂနမ် သေနတ်ဖြင့် ကာဘာကော့ဗ်အား ထုန်းပစ်သည်။ ထရပ်ကား ဖင်ပိုင်းကို မှန်သွားသည်။

ဖာဆေးလ်သည် ရဟတ်ယာဉ်ဆီ ဆက်ပြေးသည်။ သူ့နောက် ဂိုက် ၂၀ တွာမှ ကာဘာကော့ဗ် ပြေးလိုက်နေဆဲ။

အာဝပ်ဒ်က ဖာဆေးလ်နောက် ပြေးလိုက်မည်အပြု မိဂျက်စကီးက သူ့ကို ဝင်တိုက်ပြီး နောက်စေ့ကို လက်သီးနှင့် ထုချလိုက်ရာ မြေကြီးပေါ် မှောက်သွားသည်။

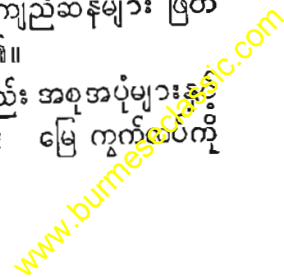
ထိုနောက် မိဂျက်စကီးသည် ကာဘာကော့ဗ်နှင့် ဖာဆေးလ်တို့နောက် ဆက်လိုက်သွားသည်။

အာဝပ်ဒ် ကုန်းထစဉ် ကော်လီနှင့် ဂျက်ဆန်တို့ သူ့နား ဆောက်လာကြသည်။

ဖာဆေးလ်သည် ဆူပါဒ်ဒ်စ် ကစားကွင်းကြီးဆီ ပြေးနေသည်။ ပြေးယင်း နှစ်ကြိမ်ရပ်ကာ ကာဘာကော့ဗ်အား သေနတ်နှင့် လှည့်ပစ်သည်။

ကာဘာကော့ဗ် မျက်နှာနားမှ ဒုတိယ ကျည်ဆန်များ ဖြတ်သွားသည်။ မြေကြီးပေါ် ဝပ်ချလိုက်ရ၏။

ဖာဆေးလ်သည် ဆောက်လုပ်ရေး ပစ္စည်း အစုအပုံများ နှစ်ဆူပါဒ်ဒ်စ် ကစားကွင်း ဝင်ပေါက်ကြား၊ မြေ ကွက်ထဲကို ခြစ်ပြေးသွားသည်။

၂၆၆ နိဗ္ဗာန် ရိုးသိမ်း

ကာဘာကော့ဗိက ဖာဆေးလ်၏ ရှေ့ မြေကြီးထဲသို့ ဆီ
မရှင်းဂန်းနှင့် လှမ်းပစ်၍ သတိပေးသည်။
'ရပ်လိုက်...'

ဖာဆေးလ်သည် မြေကြီး ခဲများ ခြေသလုံးကို လာ
သော်လည်း မရပ်ပဲ ပြေးဝင်သွားသည်။

ကာဘာကော့ဗိ တံခါးပေါက်ဆီ ပြေးသွား၍ အထဲမှ
ခတ်သံများ ကြားရသည်။

အက်ဖ်ဘီအိုင် အေးဂျင့်များသည် ကစားကွင်းကြီး ထဲ
အခြားတဘက်မှ ဝင်လာသည်။ ဖာဆေးလ်ကို သူတို့ မပစ်ဆင်
မိပါစေနှင့်။

ကာဘာကော့ဗိသည် အပေါက်ဝမှ ဒိုင်ဗင်ထိုး ဝင်သွား၏။
ပြတင်းပေါက် ဘောင်များနှင့် ကောက်ရိုး မွေ့ယာ အကြမ်း
များ ပုံထားရာသို့ ကျသွားသည်။

x x x

အခန်း " ၃၇ "

အပေါ်၌ အလုပ် လုပ်နေကြသူများ အတွက် မီးထွန်းထား
သည်။ အောက်သို့ ငုံ့ကြည့်နေကြသော အလုပ်သမားများ၏
ဦးထုပ်အဝါများကို မြင်ရ၏။

ကစားကွင်းကြီးထဲ၌ သေနတ်သံ သုံးချက် မြည်ဟည်းသွား
သည်။ တဖန် ဖာဆေးလ်က အားပြင်းသော မဂ္ဂနမ် သေနတ်၏
ပေါက်ကွဲသံကြီးကို ကြားရသည်။

ကာဘာကော့ဗိသည် မွေ့ယာကြမ်း ဘေးမှ လေးဘက်
ထောက်သွားသည်။

အက်ဖ်ဘီအိုင် အဖွဲ့ဝင် နှစ်ဦးသည် ကြမ်းပြင်ပေါ်ရှိ ရွှေ
ပြောင်းနိုင်သော ဂျင်နရေတာ စက်တခု နောက်ကွယ်၌ ဝပ်နေ
ကြသည်။

သူတို့အောက်ဘက် ကိုက်သုံးဆယ်အကွာတွင် ရင်ဘတ်အထိ
မြင့်အောင် ဆင့်ထားသော ဘိလပ်မြေအိတ်များရှိသည်။

အေးဂျင့်တယောက် ပစ်လိုက်ရာ အပေါ်ဆုံးမှ ဘိလပ်မြေ
အိတ်တလုံး ပေါက်သွားသည်။

ကာဘာကော့ဗ်သည် ခါးကုန်း၍ အေးဂျင့်နှစ်ဦးဆီ ပြေး
ကပ်သွားသည်။

ဖာဆေးလ်က လှမ်းပစ်သည်။

ကာဘာကော့ဗ် ဒိုင်ဗင်ထိုး ကိုယ်ကိုလိုမ့်ချပြီး ဂျင်နရေတာ
နောက် ရောက်သွား၏။ တော်ပါသေးရဲ့။

ဖဲ့ထွက်သွားသော ကွန်ကရစ် အပိုင်းအစ တခုကြောင့်
ကာဘာကော့ဗ် လက်မောင်းမှ သွေးထွက်လာသည်။

‘သူ ထိသွားပြီလား’

ကာဘာကော့ဗ်က မေးသည်။

‘မထိသေးဘူး ထင်တယ်’

အေးဂျင့်တဦးကဖြေသည်။

ဖာဆေးလ် ပြေးမလွတ်နိုင်ပြီ။

သို့သော် သူ့ကို အရှင်ဖမ်းနိုင်ဖို့ အရေးကြီးသည်။ ပြီးတော့
ပလပ်စတစ်ဗုံးတွေထားရာ နေရာကို မေးယူရမည်။

တကယ်တော့ ဖာဆေးလ်ကို အရှင်ဖမ်းခြင်းသည် ‘ခလောက်
မြေ’ တားကာင်ကို ခေါင်းမှ ဖမ်းကိုင်ရသည်နှင့် သိပ်မထူး
လှပေ။

ဖာဆေးလ်က တချက်လှမ်းပစ်သည်။ ဂျင်နရေတာစက်ကို
မှန်ပြီး ရေတွေယိုကျလာသည်။

ကာဘာကော့ဗ်က သူ့ဆီပြေးလာနေသော မိုရှက်ဗ်စကီး
အတွက် လေးချက် ကာပစ်ပေးလိုက်သည်။

‘ကော်လီတော့ ဓာတ်ငွေ့နဲ့ မီးခိုးငွေ့ဗုံးဧတူ သွားယူနေပြီ’

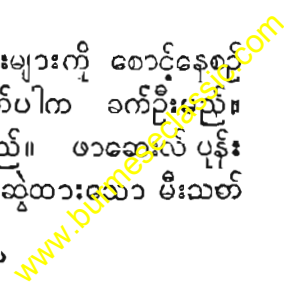
မိုရှက်ဗ်စကီးက ပြောသည်။

‘ကျုပ်ကို ဘာလို့ ခင်ဗျား လာမဖမ်းသေးသလဲ၊ ဗိုလ်မှူး
ကာဘာကော့ဗ်၊ ခင်ဗျားတို့ ကျုပ်ကိုဖမ်းဖို့ ကြိုးစားယင်း ဘယ်
နှစ်ယောက် ဆုံးရှုံးမယ်ထင်သလဲ၊ ဘယ်တော့မှ မရဘူးမှတ်၊
လာစမ်းပါ ဗိုလ်မှူးရယ်၊ ခင်ဗျားကို ကျုပ် ပေးစရာတခုရှိလို့’

ဖာဆေးလ်က ဘိလပ်မြေအိတ်များ နောက်ကွယ်မှ ပြော
သည်။

ကာဘာကော့ဗ် သည် ဂျင်နရေတာစက်ကြားမှ နေ၍
ဖာဆေးလ် ရှိရာကို အက်ခတ်သည်။

မြန်မြန်လုပ်မှ ဖြစ်မည်။ ဓာတ်ငွေ့ဗုံးများကို စောင့်နေစဉ်
ဖာဆေးလ် သူ့ကိုယ်သူ သတ်သေလိုက်ပါက ခက်ဦးမည်။
အသုံးဝင်မည့် ပစ္စည်းတခုတော့ တွေ့သည်။ ဖာဆေးလ် ပုန်း
နေသည့် နေရာဘေးရှိ နံရံပေါ်၌ ချိတ်ဆွဲထားသော မီးသတ်

ဗူး။ ဖာဆေးလ်သည် ၎င်း မီးသတ်ဗူးနှင့် အလွန် နီးကပ်စွာ ရှိနေလိမ့်မည်။

ထို့ပြင် ဖြစ်ချင်ရာဖြစ်။ လုပ်ကြည့်မည်။ ကာဘာကော့ဗ်က မိုရှက်ဗ်စကီးအား တိုတိုတုတ်တုတ် ညွှန်ကြားချက် ပေးသည်။ မိုရှက်ဗ်စကီးက ငြင်းရန် ကြံသဖြင့် ကာဘာကော့ဗ် ခေါင်း တချက် ယမ်းပြလိုက်၏။

ကာဘာကော့ဗ် သည် ဂျင်နရေတာဘေးတွင် တာထွက်မည့် အပြေးသမားတဦးလို ဟန်ပြင်ထားသည်။

မိုရှက်ဗ်စကီးက အော်တိုမက်တစ် ခိုင်ဖယ်ဖြင့် ဘိလပ်မြေ အိတ်များဆီ ကျယ်လောင်စွာ ပစ်ခတ်လိုက်သည်။

ကာဘာကော့ဗ်သည် ကျည်ဆန်များ အောက်မှ ဝပ်၍ မြှော့ သွားသည်။

ဘိလပ်မြေအိတ်များ ရှေ့နားအရောက်တွင် ကာဘာကော့ဗ် သည် မိုရှက်ဗ်စကီးအား လှည့်မကြည့်ပဲ လက်ပြ၍ အပစ်ရန် ခိုင်းသည်။

ပြီးတော့ မီးသတ်ဗူးကို သူ့သေနတ်နှင့် ပစ်ထည့်လိုက် သည်။ မီးသတ်ဗူးကြီး ပေါက်ကျပြီး ဖာဆေးလ် အပေါ်သို့ အမြှုပ်များ အားရပဲ ရ ပြန်ကျ ကျလာသည်။

ကာဘာကော့ဗ်သည် ဘိလပ်မြေအိတ်များပေါ်မှ ခိုင်ပင်ထိုး ဝင်၍ မျက်နှာပေါ် အမြှုပ်များ ဖုံးအုပ်နေသည့် ဖာဆေးလ် ပေါ် ခုန်အုပ်လိုက်သည်။

ဖာဆေးလ်က သေနတ်ကို ယမ်း၍ ပစ်လိုက်သည်။ ကာဘာ ကော့ဗ်က သေနတ်ကိုင်ထားသော ဖာဆေးလ်၏ လက်ကောက် တော်ကို ချုပ်ထားစဉ် လက်တဘက်ဖြင့် သူ့မျက်လုံးများကို ထိုးဖောက်ရန် ကြိုးစားသည်။

ကာဘာကော့ဗ်က ဖာဆေးလ်၏ လည်ပင်းရိုး နှစ်ဘက်ကို ချိုးလိုက်၏။

ဖာဆေးလ်သည် ကာဘာကော့ဗ် အောက်မှ ရုန်း ထွက် သည်။

သူ ပြန်ထစဉ် ကာဘာကော့ဗ်က အရှိုက်ကို တတောင်နှင့် ဆောင့်ထိုးပြီး ကြမ်းပေါ် လှဲချထားလိုက်သည်။

မိုရှက်ဗ်စကီး ရောက်လာပြီး ဖာဆေးလ်၏ ခေါင်းကို မ, ကာ မေးစေ့နှင့် ပါးစပ်ကို ဆွဲဟပြီး အသက်ရှူ မကျပ်စေရန် လုပ် ပေးလိုက်သည်။

မြေကို ဖမ်းမိသွားချေပြီ။

မျက်ရည်ယိုစုံး ပစ်သည့် သေနတ်ကို ကိုင်၍ ဆူပါဒိုးမ် ထဲသို့ ဝင်လာစဉ် အော်သံတခုကို ကော်လီ ကြားရသည်။

ဘိလပ်မြေ အိတ်ပုံကြီးနောက်မှ လာသောအသံ။

အေးဂျင့် နှစ်ဦးသည် ဒေါသထွက်နေသော မိုရှက်ဗ်စကီးနှင့် ချက်နှာချင်းဆိုင်လျက် ရပ်နေကြသည်။

ကာဘာကော့ဗ်သည် ဖာဆေးလ်ပေါ် တက်ခွဲထိုင်ကာ မေး မြန်းနေသည်။

‘ဘယ်မှာထားလဲ၊ ဖာဆေးလ် ဘယ်မှာလဲ’

ကာဘာကော့ဗ်သည် ဖာဆေးလ်၏ လည်ပင်းရိုးများကို
လျှော့ပေးနေသည်။

‘ပလပ်စတစ်ဗုံးတွေ ဘယ်မှာလဲ’
ကော်လီသည် ခြောက်လုံးပြူး ကိုင်ထားသည်။

ကာဘာကော့ဗ်၏ နှာခေါင်းရိုးပေါ်သို့ သေနတ်ပြောင်း
ဖိကပ်လိုက်သည်။

‘ရပ်လိုက်စမ်း ကာဘာကော့ဗ်’
‘သူ့ကို မပစ်နဲ့ မိုရှက်ဗ်ကီး’

ကာဘာကော့ဗ်က မိုရှက်ဗ်ကီးအား အမိန့် ပေးလိုက်ပြီး
ကော်လီကို မော့ကြည့်သည်။

‘ကျုပ်တို့ ဒီနည်းနဲ့ပဲ သိနိုင်မှာဗျ၊ ခင်ဗျား ဖာဆေးလ်ကို
အမှုဖွင့်မနေစမ်းပါနဲ့’

‘ကျုပ် သူတို့ကို စစ်ခေးရမယ်၊ ခင်ဗျားဖယ်ပေး’

‘ကဲ သဘောပဲ၊ ခင်ဗျား ပိုက်ဆံအိတ်ထဲမှာ ပါတဲ့ လူ့အခွင့်
အရေး ဥပဒေ ညွှန်ကြားချက် ကတ်ပြားလေး ဖတ်ပြလိုက်
တော့’

ကာဘာကော့ဗ် မတ်တတ် ထလိုက်သည်။

တကိုယ်လုံး မီးသတ်ဗူးမှ အမြှုပ်များ ပေရေလျက် ကုန်
ကရစ် နံရံကြီးကို မှီ၍ ရပ်နေလိုက်သည်။

သူ့ကိုကြည့်ယင်း ကော်လီလည်း အန်ချင်သလိုလို ဖြစ်လာ
သည်။

မိမိအား မိုရှက်ဗ်ကီးကြည့်နေပုံကို ကော်လီ သဘောမကျ။

မိမိတာဝန်နှင့် မိမိဖြစ်သည်။

အေးဂျင့်တဦးထံမှ ရေဒီယိုကို လှမ်းယူပြီး-

‘ဂျေ ၇ ပြောနေတယ်၊ ဆူပါဒုံးမိ ရွှေပေါက်ကို ဆေးရုံ
ကားတစ်စီး လွှတ်ပေးစမ်းပါ’

ကော်လီက ကြမ်းပေါ်၌ ညည်းတူးနေသော ဖာဆေးလ်
အား ငုံ့ကြည့်သည်။

ဖာဆေးလ်၏ မျက်လုံးများ ပွင့်နေသည်။

‘ခင်ဗျားကို ဖမ်းလိုက်ပြီ၊ ခင်ဗျား ခုချိန်ကစပြီး ဘာမှ
မပြောချင်ယင် မပြောပဲ နေခွင့်ရှိတယ်’
ကော်လီက ခပ်လေးလေးကြီး ပြောလိုက်လေသည်။

x x x

ဖာဆေးလ်အား တရားမဝင် ပြည်တွင်း ခိုးဝင်မှုနှင့်
အကောက်ခွန် ဥပဒေစည်းကမ်းချက်များကို ချိုးဖောက်ကြစဉ်
မှတို့ဖြင့် အရေးယူထားသည်။

အာရပ်သမ္မတနိုင်ငံ သံရုံးက ဖာဆေးလ်အတွက် နယူး
အော်လင်းစ်မြို့ ရွှေနေရုံးတရားအား တာဝန်ယူစေသည်။

ကော်လီသည် တနင်္ဂနွေနေ့ တညလုံး ဖာဆေးလ်အား အမျိုးမျိုး စစ်ဆေးသော်လည်း ဘာမျှ မထိရ။

ဖာဆေးလ်က သူ့ကို လှောင်ပြောင်သလိုသာ ကြည့်နေလေသည်။

ကော်လီ၏ မေးခွန်းများကို သဘော ပေါက်သွားသောအခါ ဖာဆေးလ်၏ ရွှေနေက အမှုမှ နုတ်ထွက်သွားသည်။ အစိုးရဥပဒေဆိုင်ရာ အကူရွှေနေ တဦးဦးဖြင့် အစားထိုးပေးကြသည်။

ဖာဆေးလ်သည် မည်သည့် ရွှေနေနှင့်မျှ စကားမပြောပေ။ သူသည် တစ်စုံတစ်ခုကို စောင့်ဆိုင်းရန် သန္နိဋ္ဌာန်ချထားပုံရ၏။

ကော်လီသည် အက်ဖ်ဘီအိုင် ရုံးခန်းစားပွဲပေါ်သို့ မနီလာစာအိတ်ကြီးထဲမှ ပစ္စည်းများကို သွန်ချလိုက်သည်။

‘ဖာဆေးလ် ကိုယ်ပေါ်မှာ ပါသမျှ ဒါအကုန်ပဲ’ ကာဘာကော့ဗ်က ထိုပစ္စည်းများကို မွှေနှောက်လေ့လာသည်။

ပိုက်ဆံအိတ် တခု။ ဒေါ်လာ ၂၅၀၀ ငွေသားများပါသော စာအိတ်တလုံး။ မက္ကဆီကိုမြို့တော်သို့ သွားမည့် လေယာဉ်လက်မှတ်တစောင်။ ဖာဆေးလ်၏ မှတ်ပုံတင်နှင့် စာရွက်စာတမ်းပတ်စပို့ အတူများ။ ငွေအကြွေစေ့များ။ ဝိုင်အမ်စီအေနှင့် ဘိန်ဗီးလီ အိမ်မှ အခန်းသေ့များနှင့် အခြားသေ့နှစ်ချောင်း။

‘သူ့အခန်းမှာ ဘာမှမရှိဘူး။ အဝတ်အစား နည်းနည်းပါးပါးပဲ ရှိတယ်။ အာဝပ်ဒ်ရဲ့ လက်ဆွဲသေတ္တာမှာလည်း ဘာမှ မသင်္ကာစရာ မတွေ့ဘူး။ ဖာဆေးလ်ရဲ့ သေနတ်ကိုတော့ စစ်ဆေး

နေတုန်းပဲ။ သူ့ကိုယ်တိုင် ယူလာခဲ့တာ ထင်တယ်။ လက်တီးဌားသင်္ဘောပေါ်က ကျည်ဆန်ပေါက် တခုက တော့ မဂ္ဂနီကျည်ဆန်ပေါက်ပဲ’

‘သူ ဘာမှ မပြောသေးဘူးလား’
‘ဟင့်အင်း’

‘ဖာဆေးလ်ကို မြူးနစ် လူသတ်မှု အတွက် အစွဲရေးနိုင်ငံကို ပြီး ခဲ့ရုံးတင် စစ်ဆေး ခံရလိမ့်မယ်လို့ကော ခင်ဗျား မခြိမ်းခြောက် ကြည့်ဘူးလား’

‘ဒီကော့ကို နည်းမျိုးစုံနဲ့ ခြိမ်းခြောက်ပြီးပြီ’
‘ဆိုဒီယမ်ပင် တိုတယ်လိနဲ့ တခြား မုသား ဖော်စေတဲ့ ဆေး

ဘော့ရော မသုံးဘူးလား’
‘သုံးလို့ မဖြစ်ဘူး ဒေးဗစ်။ ဒေါက်တာ ဘော်မင်ရဲ့ ပိုက်ဆံအိတ်ထဲမှာ ဘာပါသလဲ ဆိုတာ ကျုပ် သိတယ်။ ဒါကြောင့် ခင်ဗျားကို ဖာဆေးလ်နဲ့ ဝင်တွေ့ခွင့် မပေးတာပေါ့’

‘ခင်ဗျား မှားနေပြီ၊ သူ ဒါမျိုး မလုပ်ပါဘူးဗျာ၊ သူ ဆေးဆပ်ပါဘူးဗျာ’

‘ခင်ဗျား လုပ်ခိုင်းမယ် ထင်လို့’
ကာဘာကော့ဗ် ဘာမှ ပြန်မပြော။

‘ဒီ သေ့နှစ်ချောင်းဟာ ‘မာစတာ’ သေ့ခလောက် နှစ်ခုအတွက်ပဲ။ ဖာဆေးလ်ရဲ့ အခန်းမှာရော၊ အာဝပ်ဒ်ရဲ့ သေတ္တာဘော့မှာရော ဒီသေ့ခလောက်မျိုး မရှိဘူး။ ဖာဆေးလ် တနေ့တညမှာ တခုခုကို သေ့ ခတ်ထားလိမ့်မယ်။ ဗုံးဟာ အရွယ်

၂၇၆ နန်း စိုးဆိမ်း

အစား ကြီးမားမယ် ဆိုယင် ထရပ်ကား တစ်စီးထဲမှာ သိပ်
ထားမှာပဲ၊ ဒါမှမဟုတ် ကားဂိုဒေါင် တခုထဲမှာ ဖြစ်မယ်

‘ဒါကြောင့် ကျုပ်တို့ ခုဒီသော့မျိုး သော့တူ အချော
၅၀၀ လုပ်ခိုင်းပြီး ကင်းလှည့် ရဲသားအားလုံးကို ညွှန်ကြား
ချက်နဲ့အတူ ဒီသော့တွေ ပေးအပ်လိုက်မယ်၊ ဒီသော့တချောင်း
ဖွင့်လို့ ရတဲ့အခါ အဲဒီ ရဲသားဟာ ဘာမှ မလုပ်ပဲ ကျုပ်တို့
အကြောင်း ကြားရမယ်၊ ခင်ဗျား ဘာကို ဘဝင်မကျသ
ဆိုတာ ကျုပ်သိတယ်၊ သော့ခလောက်တိုင်းမှာ သော့နှစ်ချောင်း
အမြဲ ပါတယ် မဟုတ်လား’

‘ဟုတ်တယ်၊ တ ယောက် ယောက် မှာ တော့ အဲဒီ
သော့တူ ရှိနေလိမ့်မယ်’

အခန်း ၂၃၀

x x x

‘ဒါလီယာ၊ မင်း ဒီထဲမှာလား’
အခန်းက သိပ် မောင်လွန်းသည်။
‘ဟုတ်တယ် မိုက်ကယ်’
သူ့လက်မောင်းကို သူမ လာကိုင်သည်။
‘ငါ အိပ်ပျော်သွားလား မသိဘူး’
‘ရှင် နှစ်နာရီလုံးလုံး အိပ်နေတာ၊ ခု မနက် ၁ နာရီထိုးပြီ’
‘မီး ဖွင့်လိုက်စမ်းပါ၊ မင်းမျက်နှာကို ငါ ကြည့်ချင်တယ်’

www.burmeseclassic.com

‘ကောင်းပါပြီ’

သူက သူမမျက်နှာကို လက်နှစ်ဘက်နှင့် ဆုပ်ကိုင်ကာ သူမ၏ ပါးရိုး အောက်ဘက် ချိုင့်ခွက်များကို လက်မများနှင့် ပွတ်ဆွတ် လိုက်သည်။

သူဖျားနေတာ သုံးရက်ရှိသွားပြီ။ သူ့ကို တနေ့ လေးကြိမ် အရီထရိုမိုင်းစင် ၂၅၀ မီလီဂရမ်စီ ထိုးပေးခဲ့ရသည်။ ဆေးဝါး တဖြည်းဖြည်း အာနိသင် ပေါ်လာသည်။

‘ငါ လမ်း ထလျှောက်ကြည့်ဦးမယ်’

‘နေပါဦး....’

‘ငါ လမ်းလျှောက်နိုင်သလားဆိုတာ ခုချက်ချင်း သိခွင့် တယ်၊ ငါ့ကို တွဲထူပေးစမ်း’

လင်ဒါသည် ခုတင်စောင်းတွင် ထထိုင်သည်။ ပြီးတော့ သူမ ပခုံးတဘက်ကို လက်မောင်းနှင့် ဖက်သည်။ သူမက သူမ ခါးကို ဖက်ထားသည်။

လင်ဒါ မတ်တတ် ထပြီး၊ တုန်ခါစွာဖြင့် ပထမ ခြေလှမ်းထုတ် လှမ်းသည်။

‘ငါနည်းနည်းမူးတယ်၊ ဒါပေမယ့် ဆက်လျှောက်ရအောင် သူ့တကိုယ်လုံး တုန်နေသည်။’

‘ပြန်အိပ်ရအောင် မိုက်ကယ်ရယ်’

‘ဟင့်အင်း၊ ငါ ကုလားထိုင်အထိတော့ လျှောက်လို့ ရပါတယ်’

လင်ဒါသည် ကုလားထိုင်တွင် ထိုင်ချယင်း ခေါင်းမူး ပြေအောင် စောင့်နေသည်။ သူမကို မော့ကြည့်ပြီး၊ အားတင်း၍ ပြုံးပြသည်။

‘ရှစ်လှမ်းတော့ လျှောက်နိုင်ပြီ၊ ဘတ်စ်ကားကနေ စက်ခန်း အထိ ငါးဆယ့်ငါးလှမ်းပဲရှိမယ်၊ ဒီနေ့ ဇန့်ဝါရီ ၅ ရက်၊ အဲ... မဟုတ်ဘူး၊ ၆ ရက်နော်၊ သန်းခေါင် ကျော်ပြီပဲ၊ နောက် ငါးရက်ခွဲ ကျန်သေးတယ်၊ တို့ လုပ်နိုင်မှာပါ’

‘ကျွန်မလဲ ယုံကြည်ပါတယ် မိုက်ကယ်’

‘အေး....ငါ သိတယ်၊ မင်း ခုတော့ မယုံတော့ဘူး မဟုတ်လား၊ ကဲ...ခုတင်ဆီ ပြန်သွားမယ်’

သူ မှန်းတည့်ခါနီးအထိ အိပ်နေသည်။ မနက်စာတော့ ထ ဝေးသည်။ သူ့ကို ဖွင့်ပြောရန် အချိန်ကျပြီ။

‘မိုက်ကယ်....ဖာဆေးလ်တော့ ဒုက္ခရောက်ပြီ ထင်တာပဲ’

‘မင်း သူနဲ့ ဘယ်တုန်းက နောက်ဆုံးတွေ့သလဲ’

‘အင်္ဂါနေ့၊ (၂)ရက်နေ့ပေါ့၊ ထရပ်ကားကို ဂိုဒေါင်ထဲမှာ လုံလုံခြုံခြုံ ထည့်ထားပြီးတဲ့အကြောင်း ဖုန်းဆက် ပြောတယ်၊ အနည်းက သူ ဖုန်းဆက်ရမှာ၊ ခုထိ မဆက်သေးဘူးလေ’

သူမသည် လစ်ဗျားမှ ပိုင်းလော့အကြောင်းကို ဖွင့်မပြော ပြခဲ့ချေ။ ဘယ်တော့မှလည်း ပြောမည် မဟုတ်။

‘သူ အဖမ်းခံလိုက်ရပြီလို့ မင်း ထင်သလား’

သူ ဖုန်းဆက်ဖို့ မပျက်ကွက်တတ်ပါဘူး၊ နက်ဖြန်အထိ သူ ဆောက်သွယ်ယင် အဖမ်းခံရလို့ ဖြစ်မှာပဲ’

‘တကယ်လို့ သူ့ကို တခြား တနေရာရာမှာ ဖမ်းမိယင် သူ့ဘာသဲလွန်စ ပေးနိုင်မလဲ’

‘သူ့မှာ သော့တွဲပဲရှိတယ်၊ ဂိုဒေါင်ငှားတဲ့ ဘောက်ချာထိ ကျွန်မ မီးရှို့ပစ်လိုက်ပြီ၊ သူ အဲဒီဘောက်ချာ မရလိုက်ဘူး၊ ကျွန်မထို့ကို သူ လက်ညှိုးထိုးပြလို့ မရဘူး၊ သူ အဖမ်းခံရလို့ သဲလွန်စရှိယင် ပုလိပ်တွေ ဒီရောက်လာရောပေါ့’

‘ဆေးရုံ ဖုန်းနံပါတ်ရော’

‘သူ အလွတ်ကျက်ထားတယ်၊ သူ ဒီကို ဖုန်းဆက်ယင် လမ်းဘေး ကြုံရာဖုန်းကနေ ဆက်တာပဲ’

‘ဒါဆို တို့ ဆက်လုပ်ကြရုံပေါ့၊ ပလပ်စတစ်ဗုံးတွေ ရှိချင်ဦးမှာပဲ၊ မင်းနဲ့ငါ နှစ်ယောက်ထဲတော့ တင်ရပြုရတာ ခက်ခဲမယ်၊ ဒါပဲမယ့် မြန်မြန် လုပ်နိုင်ယင် အဆင်ပြေမှာပဲ၊ မင်း နေရာတွေတာတွေ ယူပြီးပြီလား’

‘ဖဲယားမောင့် ဟိုတယ်မှာ ငှားထားတယ်’

‘သေသဘော ဝန်ထမ်းအဖွဲ့ အဲဒီမှာ ရှိ မရှိ ကျွန်မ မမေးမိဘူး’
‘ကိစ္စမရှိဘူး၊ ငါတို့ နယူးအော်လင်းစ်မှာ မောင်းတဲ့အခါ ဝန်ထမ်းတွေ ဖဲယားမောင့်မှာတည်းနေကျပဲ၊ ခုလဲ တည်းကြမှာပဲ၊ လမ်းနည်းနည်း လျှောက်ကြရအောင်’

‘ကျွန်မ ဒီနေ့ခင်း အယ်လ် ဒရစ်ချိရုံးကို ဖုန်းဆက်ပြီး ရှောင်ရောဂါ အခြေအနေကို သတင်းပို့ရဦးမယ်’

လင်ဒါ ဆေးရုံတက်စဉ်က သူမက လင်ဒါ၏ နှမ အဖြစ်ဖြင့် ညာပြော၍ အကြောင်းကြားထားသည်။

‘ငါ ဖျားနေတယ်၊ တပတ်ခွဲလောက် အလုပ် မလုပ်နိုင်သေးဘူးလို့ ပြောလိုက်ချေ၊ ဖာလီနဲ့ ဆင်မုန့်စ်ကို တာဝန်ယူမောင်းခိုင်းလိမ့်မယ်၊ ဖာလီကို မင်း မှတ်မိမှာပေါ့၊ ရှိယားကစားကွင်းကြီးပေါ် မောင်းတုန်းက သူ ပါတယ်လေ’

‘မှတ်မိပါတယ်’

‘မင်း မမှတ်မိယင် အိမ်က ဓာတ်ပုံတွေထဲမှာ ပြန်ကြည့်’
‘နက်ဖြန်ကျမှ အိမ်သွားဦးမယ်၊ ကျွန်မ အဝတ်အစားလဲချင်နေပြီ’

သူမသည် ဆေးရုံ မျက်နှာချင်းဆိုင်ရှိ ဆိုင်တဆိုင်မှ သူမအတွက် အောက်ခံ အဝတ် အစားများ ဝယ်လာခဲ့သည်။
လင်ဒါ၏ ရေချိုးခန်း၌ပင် ရေချိုးသည်။

သူမသည် လင်ဒါအား မျက်စိအောက်မှ အပျောက်ခံနိုင်။
လင်ဒါ၏ ရင်ဘတ်ပေါ် သူမ ခေါင်းတင်လိုက်၏။ သူမပြုံးပြုံးပြီး သူမ၏ လည်ဂုတ်ကို လက်နှင့်ပွတ်သည်။

သူ့ရင်တွေ ငြိမ်သက်လှချေကလားဟု သူမ တွေးငံဒလသည်။

x x x

ဤစီမံကိန်း၌ ပါဝင်ပတ်သက်နေသော မိန်းမတယောက်နှင့် အမေရိကန်လူမျိုး ယောက်ျားတဦးတို့ကိုကား ယခုထိ ချာမေတ္တာ ကြသေးချေ။

မိန်းမ၏ ရုပ်ပုံကို ဝိုးတဝါး ရရှိထားသော်လည်း ဆူတို့ နှစ်ဦးစလုံး မည်သူမည်ဝါမှန်း အတိအကျ စုံစမ်း၍ မရသေး။ ပိုဆိုးသည်ကား နယူးအော်လင်းစံမြို့၊ နယ်နိမိတ်အတွင်း၌ ငှက် ထားသော ပလပ်စတစ်ဗုံး တန်တက်ပင် ဖြစ်၏။

ဖာဆေးလ်နှင့် အာဝပ်ဒ်တို့အား ဖမ်းဆီးပြီး ပထမနာရီ ဝိုင်းများအတွင်း၌ မြို့တွင်းတနေရာမှ ဗုံးပေါက်ကွဲသံပဲ ကြားရ နလား။ သို့မဟုတ် ဖာဆေးလ်တို့အား ထောင်မှ မလွှတ်ပေး ဝါက စည်ကားပြတ်သိပ်သော မြို့တွင်းတနေရာ၌ ဗုံးဖောက်ခွဲ ဖစ်တော့မည်ဟု ခြိမ်းခြောက်သော တယ်လီဖုန်းမှ ပြောဆိုသံကို ကြားရမလားဟု ကော်လီ စိုးရိမ်ပူပန်နေခဲ့မိသည်။

ယခုထိတော့ ဘာမျှ မဖြစ်သေး။

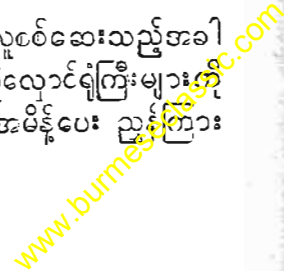
ရဲသားဦးရေ ၁၃၀၀ ရှိသော နယူးအော်လင်းစံမြို့ ရဲတပ်ဖွဲ့ တွင် အလုပ်ဆိုင် တခုမှတခု ပြောင်းလဲရာ၌ သော့တူများကို ထူးပြောင်းပေးလိုက်ကြ၏။

တာဝန်ချိန်၌ နာမည်စာရင်းခေါ် လူစစ်ဆေးသည့်အခါ တိုင်း၌ ထိုသော့များဖြင့် ဂိုဒေါင်များ၊ သို့လှောင်ရုံကြီးများကို စီးသပ်ဖွင့်ကြည့်ကြရန် ထပ်ခါတလဲလဲ အမိန့်ပေး ညွှန်ကြား လျက် ရှိသည်။

အခန်း ၂၉

နယူးအော်လင်းစံမြို့၌ ဖာဆေးလ်နှင့် အာဝပ်ဒ်တို့အား တွေ့ရှိရခြင်းကြောင့် ၎င်းတို့သည် ဆူပါဘိုးလ် ဘောလုံးပွဲကြီး တွင် ဗုံးဖောက် ဖျက်ဆီးရန် စီစဉ်ထားကြောင်းကို အက်ဖ်ဘီအိုင်နှင့် လျှို့ဝှက်ထောက်လှမ်းရေး အဖွဲ့ကြီးတို့သည် လက်ခံယုံကြည် သွားပေပြီ။

ဖာဆေးလ်နှင့် အာဝပ်ဒ်တို့အား ဖမ်းချုပ် ထားသဖြင့် အဓိကခြိမ်းခြောက်မှုမှာ အားပျော့သွားသော်လည်း အန္တရာယ် များသော အခြေအနေတရပ်ကို ရင်ဆိုင်နေရဆဲပင် ရှိကြောင်း အာဏာပိုင်များက ယူဆထားလေသည်။

သို့သော် နယူးအော်လင်းစံမြို့၏ အရွယ်ပမာဏနှင့် ရဲသား အင်အားမှာ မမျှတပေ။

ထို့ပြင် မြို့ထဲသို့ဝင်ရန် ဝင်ပေါက်လည်း များပြားလှ၏။ ရက်သတ္တ တပတ်လုံးလုံး ဆူပါဘိုးလ် ပွဲကြီးအတွက် လှုပ်ရှားမှု များနှင့် ပရိသတ်များ ရှုပ်ထွေးနေသည့်ကြားမှပင် ဂိုဒေါင် သို့လှောင်ရုံများကို ဆက်လက်ရှာဖွေကြသည်။

ဆူပါဘိုးလ် လာကြည့်သည့် ပရိသတ်သည် ယခင်တပတ် ရှေးဂါးဘိုးလ်ပွဲ လာကြည့်သည့် ပရိသတ်နှင့် ခြားနား၏။ ဤပရိသတ်သည် ပိုမိုရင့်ကျက်သည်။ ပိုမို သားနားခန့်ညား ကြသည်။

စားသောက် ဆိုင်များကလည်း ဤပရိသတ်မျိုးကို ပိုမို နှစ်သက်သည်။

သူတို့သည် နယူးအော်လင်းစံ မြို့၌ ငွေကို ရေလို သုံးလှေ ရှိကြသည်။

ယခုအခါ....

ငွေကြေး ရေစီးကြောင်းက ပို အားသန်လာသည်။

ဆူပါဘိုးလ် ဘောလုံး ပွဲကြီး အတွက် လက်မှတ် အလွန် ရောင်းကောင်းလှသည်။

ထိုင်ခုံလက်မှတ်များ အပြင် မတ်တတ် ရပ်ကြည့်ရန် လက် မှတ်များပါ ရောင်းရသည်။

စုစုပေါင်း ပွဲကြည့် ပရိသတ် ၈၄၀၀၀ ကျော် ဝင်ရောက် လာမည်။

ပရိသတ်နှင့်အတူ လောင်းကစား သမားများ၊ သူခိုးများ ပြည့်တန်ဆာများလည်း ပါလာမည်။ ရဲများ အလုပ် ရှုပ်နေကြ သည်။

ကြာသပတေး နေ့တွင် ကာဘာကော့ဗ် သည် လေဆိပ်သို့ သွားပြီး ဆူပါဘိုးလ်၌ ကစားမည့်မိုင်ယာမီလင်းပိုင်များအသင်း နှင့် ဝါရှင်တန် လူနီရိုင်းများ အသင်းတို့ ဆိုက်ရောက်လာပုံကို သွားကြည့်သည်။

ဘောလုံးသမား များသည် ၎င်းတို့အား လာကြိုသော ပရိ သတ်များကို အားရပါးရ နှုတ်ဆက်ကြသည်။

ကာဘာကော့ဗ်သည် ပရိသတ်များ၏ မျက်နှာများကို အကဲ ခတ်ယင်း မြူးနှစ် အိုလံပစ်ကို သတိ ရကာ ကြက်သီး ထလာ သည်။

ကာဘာကော့ဗ်သည် မိုဘာမက် ဖာဆေးလ်အား တကြိမ် သွားတွေ့ဆုံခဲ့ပြီးပြီ။

အချုပ်ခန်းရှိ ဖာဆေးလ်၏ ခုတင်ခြေရင်းတွင် ရပ်ပြီး ငါး မိနစ်လုံးလုံး ၎င်းအား စိုက်ကြည့်နေခဲ့သည်။

သူနှင့်အတူ ကော်လီနှင့် ကိုယ်လုံးထွားထွား အက်ပ်ဘီအိုင် အေးဂျင့် နှစ်ဦးတို့ ရှိနေသည်။

နောက်ဆုံး၌ ကာဘာကော့ဗ်က ပြောလိုက်သည်။

‘မင်း အမေရိကန်တွေ့ ထိန်းသိမ်း မှုက လွတ်လာယာဇ်သေ သာပဲလို့ မှတ်ထားပါ ဖာဆေးလ်၊ အမေရိကန် အစိုးရက မင်းကို မြူးနှစ်ကိစ္စအတွက် အစွဲရေးပို့ပြီး ခုံရုံးတင်စစ်ဆေးစေတဲ့အခါ

မင်း တပတ်အတွင်း ကြီးဆွဲချသတ်ခံရမှာပဲ။ အဲဒီအဖြစ်ကိုငါ သိပ် ကြည့်ချင်တယ်’

‘ဒါပေမယ့်... ပလပ်စတစ်ပုံးတွေ မင်း ဘယ်မှာ ဝှက်ထား တယ်ဆိုတာ ပြောပြယင် မင်းကို သူတို့က ကုန်ပစ္စည်း မှောင် သွင်းမှုနဲ့ပဲ တရားစွဲပြီး ထောင်ချမယ်။ အလွန်ဆိုး လေးငါးနှစ် ပေါ့။ အဲဒီအခါကျတော့ မင်း အစွဲရေးကို မေ့သွားပြီ၊ မင်းနဲ့ ဘာမှ ပတ်သက်စရာ မဟုတ်တော့ဘူးပေါ့။ အေး အစွဲရေးဟာ ရှိနေဦးမှာပဲ။ ဒါကို မင်း စဉ်းစားပါ’

ဖာဆေးလ်က မျက်လုံးများကို မှေးလိုက်သည်။

ကာဘာကော့ဗ်၏ ရင်ဘတ်ပေါ် တံတွေး ထွက်နဲ့ ထွေး လိုက်၏။

ပခုံးပေါ် သတ္တုညှပ်များဖြင့် ထိန်းထားရသဖြင့် ဖာဆေးလ် သည် ဝေဒနာပြင်းစွာ ခံ၍ တံတွေး ထွေးလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ မျက်နှာ ရှုံ့မဲ့လျက် ခေါင်းအုံးပေါ် ပြန်လှဲချလိုက်ရသည်။ ကော်လီက ရွှေတိုးလိုက်သည်။

ကာဘာကော့ဗ်က မလှုပ်။

ဖာဆေးအား ခေတ္တစိုက်ကြည့်နေပြီး အခန်းထဲမှ လှည့် ထွက်သွားသည်။

သောကြာနေ့ ညသန်းခေါင်တွင် သူတို့ မျှော်လင့်ထားသော ဆုံးဖြတ်ချက်သည် အိမ်ဖြူတော်မှ ရောက်ရှိလာသည်။

ဆူပါဘိုးလ် ဘောလုံးပွဲကို အစီအစဉ်အတိုင်း ကျင်းပ၍ ဆုံးဖြတ်ချက် ဖြစ်ပေသည်။

ဇန္နဝါရီ ၁၁ ရက်၊ စနေနေ့ မနက်တွင် အားလံ့ဘင်္ဂန်နှင့် ဂျက်ရန်ဖရိုတို့သည် နယူးအော်လင်းစီမို အက်ဖ်ဘီအိုင် ဌာနခွဲ ခုံး၌ နောက်ဆုံး အစည်းအဝေး လုပ်ကြသည်။

လျှို့ဝှက် ထောက်လှမ်းရေး အဖွဲ့ဝင် ၈၀၊ အက်ဖ်ဘီအိုင် အဖွဲ့ဝင် ၄၀နှင့် ကာဘာကော့ဗ်တို့ တက်ရောက်ကြသည်။

ရင်ဖရိုသည် တူလိန်းကစားကွင်းပုံစံ ဇယားချပ်ကြီးရွှေတွင် ဖော်တတ်ရပ်နေသည်။

‘ဒီနေ့ ၁၆:၀၀ နာရီက စပြီး ကစားကွင်းကြီးထဲမှာ ပုံးတွေ ခွဲမရှိ ထပ်ရှာဖွေကြမယ်။ ရှာဖွေရေးကိစ္စကို ည ၁၂ နာရီတိတိမှာ ရပ်ဆိုင်းပြီး ကစားကွင်းကြီးကို လုံးဝ ပိတ်ပစ်မယ်။ ကဆန် မင်း ရှာဖွေရေးအဖွဲ့ အသင့်ဖြစ်ပြီနော်’

‘ဟုတ်ကဲ့’

‘မနက်ဖြန် ၁၃:၄၀ နာရီကျယ်လဲ ပုံးရှာဖွေ ကိရိယာနဲ့ လူခြောက်ယောက် ကို ခေါ်ပြီး သီးသန့်ခန်းကို နောက်ဆုံး တခေါက် ထပ်စစ်ဆေးပါ’

‘ဟုတ်ကဲ့ သူတို့တွေကို ရှင်းပြထားပြီးပါပြီ’

ရင်ဖရိုသည် သူ့ကျောဘက် နံရံပေါ်မှ ပုံကား ချပ်ဆီသို့ လှည့်လိုက်သည်။

‘ဒီကစားကွင်းထဲမှာ ပုံးထောင်ထားတာ လုံးလုံး မရှိဘူး ဆိုတာ သိရတဲ့အခါ အကြမ်းဖက် သမား တွေဟာ ပုံးတွေကို နည်းလမ်းနှစ်ခုနဲ့ သယ်ဆောင် လာကြလိမ့်မယ်လို့ ယူဆရတယ်။

၂၇၀ နန်း စိုးသိမ်း

ကွင်းထဲကို ကားတစ်စီးနဲ့ သယ်ပြီး ဝင်လာလော့။ သူတို့တွေကိုယ်ပေါ်မှာ ဝှက်ပြီး ယူလာမလား၊ ကဲ ယာဉ်နဲ့ သယ်မယ်လို့ ယင် ကစားကွင်းရဲ့ ဘေးနှစ်ဘက်စလုံး ကဝီလို့လမ်း၊ ဂျွန်ဆင် အက်စ်သာ၊ ဆာရက်၊ စတီရီ၊ ဒီလော့ဒ် လမ်းတွေမှာ လမ်းပိတ်ထားမယ်၊ ဟစ်တိုရီနဲ့ သြဇာ့ဒ်လမ်းဆုံမှာလဲ ပိတ်မယ်၊ ဆို မြန်မြန် မောင်းဝင်လာတဲ့ ကားမှန်သမျှ အသုံးပြုနိုင်တဲ့ လမ်းတွေကို ပိတ်ထားတဲ့ နေရာတွေပဲ၊ လမ်းပိတ်တန်းခွဲတွေဘေးကနေ ကားတွေကို လက်ပြတားတဲ့လူတွေ မမြင်ချင်ဘူး၊ ကစားကွင်းထဲ လူပြည့်တာနဲ့ လမ်းတွေကို တင်းတင်းကျပ်ကျပ် ပိတ်ထားရမယ်

အေးဂျင့်တဦးက လက်မြောက်ပြသည်။

‘ဆို...’

‘ရုပ်သံ ရိုက်ရေးအဖွဲ့က ပုစိ ပုစိ လုပ်နေတယ်၊ သူတို့ ဒီနေ့ခင်း သူတို့ကားကို လာနေရာချထားပြီး၊ တညလုံး ဝင်ထွက်ခွင့် ပေးပါတဲ့’

‘မရဘူးလို့ ပြောလိုက်၊ ည ၁၂ နာရီကျော်ယင် ဘယ်သူ့မဝင်ရတော့ဘူး၊ တနင်္ဂနွေနေ့ မနက် ၁၀ နာရီက စပြီး ကင်မရာအဖွဲ့တွေ နေရာယူနိုင်ပြီ၊ ဘယ်သူမှ ဘာမှ သယ်မလာ ရဘူး၊ လေကြောင်း အုပ်ချုပ်မှုအဖွဲ့ကရော...’

‘ဒီမှာ...ဒီမှာ’

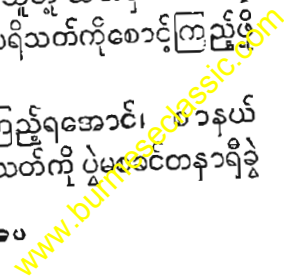
ထိပ်ပြောင်ပြောင်နှင့် အသက်ခပ်ငယ်ငယ်လူက ပြောသည်။

‘ခု ထိန်းသိမ်းထားတဲ့ လူတွေကို အကဲခတ်ခြင်း အားဖြင့် လေယာဉ်ပျံ သုံးမယ်လို့ မထင်ရပါဘူး၊ လေယာဉ်ကွင်း နှင်ခွဲ ဝလုံးမှာ ဗုံးလက်နက်ပစ္စည်း ဝှက်ထားခြင်း မရှိကြောင်း စစ်ဆေးပြီးပြီ၊ တာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ နယူးအော်လင်းစ် နိုင်ငံတကာ လေဆိပ်နဲ့ လိပ်ခံဖရန့် လေဆိပ်တို့မှာ ကစားကွင်း လူပြည့်နေချိန် အတွင်း ဘယ်ကိုယ်ပိုင်လေယာဉ် တစင်းတလေမှ ထွက်ခွာခွင့် မပေးဘူး၊ ခြွင်းချက်အနေနဲ့ ကျွန်တော်တို့က စိစစ်ခွင့်ပြုထားတဲ့ အငှားလေယာဉ်နဲ့ ကုန်တင်လေယာဉ် တချို့သာ ပျံသန်းခွင့် ရှိပါတယ်။’

‘...စီးပွားရေး လေကြောင်းကုမ္ပဏီ လေယာဉ်ခရီးစဉ်တွေ ကတော့ အစီအစဉ်အတိုင်း ဝင်ထွက်ကြလိမ့်မယ်၊ နယူးအော်လင်းစ် ရဲ့အဖွဲ့က မသင်္ကာစရာ လူတယောက်ယောက် လေယာဉ်ပေါ် တက်မောင်းတာမျိုးကို ကာကွယ်ဖို့ လေဆိပ်နှစ်ခုစလုံးမှာ စောင့်ကြပ်ပေးကြပါလိမ့်မယ်’

‘ကောင်းပြီ၊ လေတပ်မတော်ကလဲ နယူးအော်လင်းစ်မြို့နယ်နိမိတ်ထဲကို အမျိုးအမည်မသိတဲ့ ဘယ်လေယာဉ်ကိုမှ ဝင်ခွင့် မပြုဖို့ အကြံပေးထားတယ်၊ သူတို့တွေ ဒီဇင်ဘာ ၃၁ ရက်နေ့ တုန်းကလိပ် အသင့်စောင့်နေကြမယ်၊ ဒီပြဿနာမျိုးကို သူတို့ မြို့ပြင်ဘက်မှာပဲ ဖြေရှင်းနိုင်လိမ့်မယ်၊ သူတို့ သတ်မှတ်ထားတဲ့ နယ်နိမိတ်က မိုင် ၅၀ ပတ်လည်ရှိတယ်၊ ပရိသတ်ကိုစောင့်ကြည့်ဖို့ ကျုပ်မှာ ရဟတ်ယာဉ်တစ်စီး ရှိတယ်’

‘ကစားကွင်းထဲ ခိုးဝင်မယ်ကိုစွဲ ကြည့်ရအောင်၊ ယာနယ် ဇင်း၊ ရုပ်သံ၊ ရေဒီယိုတွေကတဆင့် ပရိသတ်ကို ပွဲမလည်တနာရီခွဲ

အလို လက်မှတ်ကိုင်ပြီး အရောက်လာကြဖို့ နှိုးဆော်ခိုင်းထားတယ်။ အားလုံးတော့ အချိန်အတိအကျ ရောက်လာမှာ မဟုတ်ဘူး။ သူတို့အားလုံး ကစားကွင်းထဲ ဝင်တဲ့အခါ လေကြောင်းကုမ္ပဏီတွေဆီက ခဏ ငှားထားတဲ့ သတ္တု လက်နက် ပစ္စည်းရှာဖွေ ကိရိယာတွေရှေ့ကဖြတ်ပြီး အစစ်ဆေးခံကြရလိမ့်မယ်။ ဒီတာဝန်ကို ဖူလီလော့ခ် မင်း တာဝန်ယူရမယ်။ ကိရိယာတွေကို မင်း လူတွေ စစ်ဆေးပြီးပြီလား။’

‘ပြီးပါပြီ၊ အားလုံးအသင့်ပဲ’

‘နောက်ကျတဲ့လူတွေ တန်းစီရပ်ပြီး အဲဒီကိရိယာနဲ့ အစစ်ဆေးရယင် ဒေါက်ကြမှာပဲ။ မတတ်နိုင်ဘူး။ သူတို့ ပဲ့အစပိုင်းတော့ လွတ်သွားမယ်။ ပိုလ်မူး ကာဘာကော့ဗ် ဘာ ပြောရော ရှိသေးလဲ’

‘ရှိပါတယ်’

ကာဘာကော့ဗ် က အခန်း၏ ရှေ့ပိုင်းသို့ လျှောက်လာသည်။

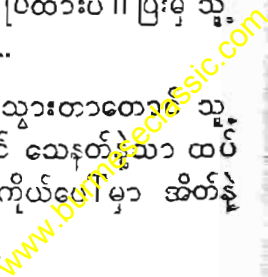
‘ခန္ဓာကိုယ်ပေါ် ရှာဖွေခြင်း၊ သတ္တုရှာဖွေ ကိရိယာတွေ သုံးခြင်းနဲ့ပတ်သက်ပြီး ပြောပါရစေ၊ အကြမ်းဖက်သမားတဦးဟာ သေနတ်ပါလာယင် ဒီကိရိယာရှေ့မှာ အဖမ်းခံရဖို့ ရပ်စောင့်နေမှာမဟုတ်ဘူး။ ကိရိယာရှေ့ ဝင်ရမယ့် တန်းစီနေတဲ့လူတွေကို သေသေချာချာကြည့်နေပါ။ သူ့မှာ သေနတ်တွေ၊ ဗုံးတွေ ပါလာယင် ဒီကိရိယာနဲ့ အစစ်ဆေးရအောင် တခြား ဝင်လမ်း တခု

ရှာမှာပဲ။ ရဲတွေကို သူ့အကဲခတ်နေမယ်။ သူ ခေါင်းမရွေ့ပဲ မျက်လုံးကစားနေလိမ့်မယ်။ တစ်တယောက်ကို မသက်သင့် နှစ်ဘက်ညှပ်ပြီး ဖမ်းလိုက်ပါ။ သူ့ကို ဘာမှ ဆတိပေးမနေနဲ့။ အငိုက်ဖမ်း၊ သူ့ကို ဖမ်းတော့မယ်ဆိုတာ ရိပ်မိတာနဲ့ သူ မမိခင်၊ မသေခင် အခြားလူတွေကို ပစ်သတ်မှာပဲ’

အေးဂျင့်များသည် ကာဘာကော့ဗ် အား ဆရာလာလုပ်ရကောင်းလား ဟု စိတ်ထဲက ငြိုငြင်ချင် ငြိုငြင်နေကြမည်။ ကာဘာကော့ဗ်ကတော့ ဂရုမစိုက်ပါ။

‘ဖြစ်နိုင်ယင် ဗုံးဒဏ်ကို ဂိတ်တိုင်းမှာ ကာကွယ်ဖို့ သဲအိတ်တွေနဲ့ ကတုတ်လုပ်ထားပါ။ တွင်းတူးပြီး သဲအိတ်တွေ ဝိုင်းထားပေးနိုင်ယင် ပိုကောင်းမယ်။ ပရိသတ်ကြားထဲ မြေကြီးပေါ်လိမ့်သွားတဲ့ လက်ပစ်ဗုံးတလုံးကို ဖမ်းယူဖို့ မလွယ်ဘူး။ အဲဒီဗုံးကို ကောက်လို့ရယင်တောင် ဘယ်လွှင့်ပစ်ရမှန်း သိမှာမဟုတ်ဘူး။ သူတို့ သုံးနေကျ ဗုံးမျိုးက ငါးစက္ကန့်အကြာမှာ ပေါက်စေတဲ့ စနက်တံပါတယ်။ ဒီဗုံးကို အကြမ်းဖက်သမားရဲ့ အင်္ကျီရင်ဘတ်မှာ ပင်နဲ့တွယ်ပြီးသား ဖြစ်မယ်။ ဗုံးကို ကိုယ်ပေါ်မှာတွေ့ယင် ဆွဲမဖြုတ်ကြပါနဲ့။ သူ့ကို သေနတ်နဲ့ အလျင်ဆုံး ပစ်သတ်။ ဒါမှမဟုတ် သူ့ လက်တွေကို ချုပ်ထားပါ။ ပြီးမှ သူ့ဗုံးတွေကို အေးအေးဆေးဆေးဖြုတ်ပါ....’

‘တကယ်လို့... သူ ဒဏ်ရာရပြီး လဲကျသွားတာတောင် သူ့လက်တွေကို ချက်ချင်း ဖမ်းချုပ်လို့မရယင် သေနတ်နဲ့သာ ထပ်ပစ်ပါ။ ခေါင်းကိုသာ ပစ်ထည့်။ သူ့ကိုယ်ပေါ်မှာ အိတ်နဲ့

လွယ်ပြီး ဗုဒ္ဓကဲ့သို့ သယ်ချင်သယ်လာမှာ၊ ဗုဒ္ဓကဲ့သို့ နှိပ်ဖို့ အချိန် မပေးနဲ့’

အချို့ အေးဂျင့်များ၏ မျက်နှာများ ရှုံ့မဲ့သွားပုံကို ကာဘာကော့ဗ် သတိပြုမိသည်။

သူ ဂရုမစိုက်ပါ။

‘ဂိတ်ပေါက်တခုက သေနတ်ပစ်သံကြောင့် တခြား ဂိတ်က အစောင့်တွေ အာရုံ မပျက်ပြားစေဖို့လိုတယ်။ အဲဒီအချိန်ကျမိတာဝန်ကျရာ ဧရိယာကို ပိုဂရုစိုက်ကြည့်ရမယ်။ တနေရာမှာတော့ ဆိုတာနဲ့ ကျန်တဲ့ နေရာမှာလဲ မစပဲနေမှာ မဟုတ်ဘူး၊ တခု ကျန်သေးတယ်။ ခင်ဗျားတို့ သိတဲ့အတိုင်း အကြမ်းဖက်သမား တဦးဟာ မိန်းမတယောက် ဖြစ်နေပါတယ်’

ကာဘာကော့ဗ် ခေါင်းတချက်ငုံပြီး လည်ချောင်းရှင်းလိုက်သည်။ သူက အသံကိုမြှင့်၍ ဆက်ပြောသည်။

‘ဘေရွတ်မှာ ဟိုတခါတုန်းက ဒီမိန်းမကို ကျုပ်အကြမ်းဖက် သမား အဖြစ် မဟုတ်ပဲ သာမန် မိန်းမတဦး အဖြစ်သာ မြင်ခဲ့တယ်။ အဲဒီအမှားကြောင့် ကျုပ်တို့ လက်ရှိပြဿနာကို ရင်ဆိုင်နေရတာပဲ။ ဒီအမှားမျိုး နောက်ထပ် မလုပ်မိဖို့ အရေးကြီးပါတယ်...’

ကာဘာကော့ဗ် ပြန်ထိုင်သောအခါ အစည်းအဝေး အခန်းသည် အလွန်တိတ်ဆိတ်နေ၏။

‘ကစားကွင်းရဲ့ တဘက်စီမှာ အရန်အဖွဲ့တဖွဲ့စီ စောင့်နေကြလိမ့်မယ်။ ကိုယ့်နေရာကိုယ် မခွာကြပါနဲ့၊ အစည်းအဝေး ငြိမ်

ထင် ဒီစားပွဲမှာ ခင်ဗျားတို့ရဲ့ မှတ်ပုံတင်ကတ်တွေ လာယူပါ။ ဘာမေးချင်သေးလဲ’

ရင်ဖရိုက အစည်းအဝေးတက်သူများကို အကဲခတ်လိုက်၏။ သူ့မျက်လုံးမှာ နက်မှောင်လွန်း၏။

‘ကဲ...ဒါဖြင့် ဆက်လုပ်ကြပေတော့’

x x x

ကာဘာကော့ဗ်နှင့် မိဂ္ဂုက်စကီးတို့သည် ဆေးလိပ် ကိုယ်စီ
ခဲလျက် သတင်းထောက်များ သီးသန့်ခန်း ရှိရာ ပဲ့ကြည့်ဝင်
ထိပ်ဆုံးပိုင်း၌ မတ်တတ်ရပ်နေကြသည်။

သူတို့နှစ်ဦး နာရီဝက်လုံးလုံး စကား မပြောကြ။

‘ဒီကောင်တွေ ဘယ်နည်းနဲ့ မဆို လက်နက်ပုန်း ခိုးသွင်း
လာလို့ ရတာပဲ၊ ဘက်ထရီတွေဘာတွေ မပါယင် လျှပ်စစ်ကိရိ
ယာနဲ့ ဖမ်းမပိနိုင်ဘူး၊ ရှာမတွေ့နိုင်ဘူး’

မိဂ္ဂုက်စကီးက ပြောသည်။

‘မဖြစ်နိုင်တာ’

‘သူတို့ဆီကလူနှစ်ယောက်တည်း ဝင်လာယင်တောင် ဒီကွင်း
ထဲမှာ အတော် ဒုက္ခ များသွားနိုင်တယ်’

ကာဘာကော့ဗ် ဘာမှ မပြော။

‘ကျွန်တော်တို့ အဲဒါဆို ဘာမှလုပ်လို့ မရဘူး’

မိဂ္ဂုက်စကီးက ပြောသည်။

ကာဘာကော့ဗ်က ဆေးပြင်းလိပ် မီး ရဲတက် လာအောင်
ဗွာလိုက်သည်။

မိဂ္ဂုက်စကီး ပါးစပ် ပိတ်သွား၏။

‘နက်ဖြန်ကျယ် အနောက်ဘက်ခြမ်းက အရန်အဖွဲ့ တခုနဲ့
အတူ ခင်ဗျား ရှိစေချင်တယ်၊ ကျုပ် ရင်ဖရိုနဲ့ ပြောထားပြီးပြီ၊
ခင်ဗျားကို မျှော် နေကြလိမ့်မယ်’

‘ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ’

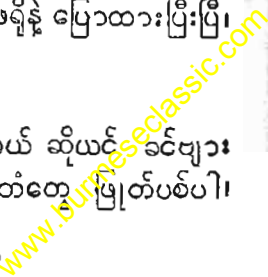
‘ဒီကောင်တွေ ထရပ်ကားနဲ့ ဝင်လာမယ် ဆိုယင် ခင်ဗျား
နောက်ခန်းကို အမြန်ဆုံး ဝင်ပြီး စနက်တံတွေ ပြုတ်ပစ်ပါ။’

အခန်း ။ ၄၀ ။

ဆူပါဘိုးလ်ဘောလုံးပွဲ အကြိုနေ့ညတွင် တူလိန်းကစားကွင်း
ကြီးသည် မီးများ ထွန်းထားသော်လည်း တိတ်ဆိတ်နေ၏။

ဗုံးရှာဖွေသော အသံဗလံများမှာ တူလိန်း ကစားကွင်းကြီး
၏ ကျယ်ပြန့်သော နေရာလွတ်များ အကြား ဝယ် ပျောက်ကွယ်
နေသည်။

စာမိုင်အကွာရှိ မစ္စစ္စပီ မြစ်ကြီးဆီမှ မြူခိုးမြူငွေ များသည်
ကစားကွင်း၏ မီးဆလိုက် မီးမောင်းများ အောက်သို့ လှိုမ့်လှို
ဝင်လာလျက်ရှိ၏။

အဖွဲ့တိုင်းမှာ ဒီတာဝန် ပေးထားတဲ့ လူတိုင်းစီ ပါပေမယ်
ခင်ဗျားကိုယ်တိုင် လုပ်နိုင်ယင် ပိုကောင်းမယ်

‘နောက်ခန်း အကာက ကင်း ဗတ်စ ဆိုယင် ဘေးကနေ
ဖောက်ပြီး ဝင်လို့ ရမယ်၊ နောက်တံခါးကို လက်ပစ်ဗုံး တစ်
ချင် တပ်ထားမှာ’

ကာဘာကော့ဗ် ခေါင်းညိတ်သည်။

‘ခင်ဗျား သတင်းပို့တဲ့အခါ အဖွဲ့ ခေါင်းဆောင်ကို အဲဒါ
ပြောပြလိုက်၊ ရေချယ်ကု ခင်ဗျားရဲ့ ဂျာကင်အင်္ကျီ ချုပ်ရိုးတွေ
ဖြုတ်ပေးထားတယ်၊ ကျုပ်တော့ မကြိုက်ဘူး၊ ဒါပေမယ့် ဝတ်
ထားလိုက်ပါ၊ ပစ်တာခတ်တာတွေ ဖြစ်တဲ့အခါ တခြားလူတွေ
လိုပဲ အပေါ်အင်္ကျီ ဝတ်ထားစေချင်တယ်’

‘ဟုတ်ကဲ့ဆရာ’

‘ကော်လီ ခင်ဗျားကို ဂး ၄၅ နာရီမှာ လာခေါ်မယ်၊ ခင်ဗျား
ဒီည နာရီပြန် တချက် နောက်ပိုင်း ‘ဟော့စီ တော့စီ’ ကလပ်မှာ
ဆောက်နေယင် ကျုပ် သတင်းရမှာပဲ’

‘ဟုတ်ကဲ့ဆရာ’

x x x

နယူးအော်လင်းစံမြို့၊ ည သန်းခေါင်။
ဘာဘွန် လမ်းမပေါ်မှာ နီယွန်မီးရောင်များမှာ မြို့ခိုးများ ဝေ
နေသောကြောင့် မှိုင်းမှုန်နေသည်။

အယ်လ်ဒရစ် ကုမ္ပဏီ၏ ကြော်ငြာ လေသဘော ကြီးသည်
မြို့ခိုးများ၏ အပေါ်ဘက် မစ္စူပီမြစ် တံတားကြီးအထက်ဝယ်
တွဲလောင်း ရပ်နေသည်။

မောင်းသူမှာ ဖာလီ ဖြစ်သည်။

လေသဘော ကြီး၏ ဘေးနံရံတွင် ကြော် ငြာ စာလုံး ကြီး
များကို မီးလုံးများဖြင့် တွန်းညှိ သရုပ် ဖော်ထားသည်။

ဖဲယားမောင့်ဟိုတယ်ရှိ ဖာလီ အခန်း၏ အပေါ်နှစ်ထပ်ရှိ
အခန်းထဲတွင် ဒါလီယာ အိုင်ယတ်ဒ်သည် အဖျားတိုင်း ပြန်
ချောင်းကို ခါချပြီး မိုက်ကယ် လင်ဒါ၏ ပါးစပ်ထဲ ထည့်ပေး
လေသည်။

လင်ဒါသည် နယူးဂျာစီမှ လာခဲ့ရသောကြောင့် ပင်ပန်း
နွမ်းနယ်နေသည်။

နယူးအော်လင်းစံ နိုင်ငံတကာ ငလဆိပ်သို့ဝင်လျှင် ဒါလီ
ယာကို မှတ်မိသွားမည် စိုးသောကြောင့် ဘေတန်ရော့ဂ်မြို့သို့
လေယာဉ်ဖြင့် သွားပြီး၊ နယူးအော်လင်းစံသို့ မော်တော်ကား
ငှား၍ လာကြသည်။

လင်ဒါက ကား နောက်ခန်းတွင် လဲ၍ လိုက်လာသည်။
လင်ဒါ၏ မျက်နှာက အဆောင်ဖျော့နေသေးသော်လည်း သူ
ချက်လုံးများက ကြည်လင်နေပြီ။ အဖျားတိုင်း ပြန်ချောင်းကို
ဒါလီယာ ယူကြည့်သည်။ အဖျား မရှိ။

‘ထရပ်ကားကိစ္စ မင်း သွားစစ်ဆေးလိုက်ယင် လောင်းမယ်’

www.burmeseclassic.com

‘ရှိချင် ရှိမှာပေါ့ မိုက်ကယ်၊ ဒါပေမယ့် ရှင်က စစ်ဆေးပေး
ဆိုလဲ စစ်ဆေးပေးပါမယ်၊ ကျွန်မ လမ်းပေါ် သိပ်မထွက်စေ
ကောင်းလေပဲ’

‘မှန်တယ်၊ ရှိချင် ရှိမယ်၊ မရှိချင် မရှိဘူး၊ ငါ့ရဲ့ ယူနီဖောင်း
အဆင်သင့်ပဲလား၊’

‘ကျွန်မ ချိတ်ထားတယ်၊ အိုကေ ပါပဲ’

သူမသည် ဟိုတယ်မှ နွားနို့ပူပူ မှာယူပြီး၊ လင်ဒါအား
အား ပျော့သော စိတ်ငြိမ်ဆေး တလုံးကို တိုက် လိုက်သည်။
နာရီဝက် အကြာတွင် သူ အိပ်ပျော်သွားသည်။

ဒါလီယာကတော့ မအိပ်သေး။ လင်ဒါ၏ အားနည်းသော
ရောဂါအခြေအနေကြောင့် နက်ဖြန် သူနှင့်အတူတူ သူမ လိုက်
သွားရမည်။

လှေငယ်ပုံစံ ဗုံးခွက်ကြီး၏ အစိတ်အပိုင်း တပိုင်းကို ထား
ရမည်။

ဂွန်ဒိုလာယာဉ်တို့ အတက်အဆင်းထိန်း လက်ကိုင်ဘီးကြီးကို
သူမ ဝိုင်းကူလှည့်ပေးရမည်။ ဗုံးဖောက်ခွဲရန်တော့ သူမ တစ်
နိုင်သည်။ ဒါက လိုအပ်ချက် တရပ်။

နက်ဖြန် သေရတော့မည် ဖြစ်ကြောင်း သိထား ရသဖြင့်
သူမသည် နာရီဝက် ကြာအောင် တယောက်တည်း ငိုနေသည်။

တဖန် ဒုက္ခသည် စခန်းမှ ရင်နင့်ဖွယ် အကြောင်းများ
ပြန် စဉ်းစားမိသည်။

အသက် ၃၅ နှစ်သာ ရှိသေးသော်လည်း အရိုးပေါ်အရေ
တင်ဖြစ်နေသော၊ အရွယ်နှင့် မလိုက်အောင် အိုမင်းရင့်ရော်
နေသော သူမ၏ မိခင်ကြီးကို ပြန်မြင်ယောင်သည်။

ထိုစဉ်က ဒါလီယာ အသက် ၁၀ နှစ်။ သူမ ဘာမှမလုပ်တတ်။
မကိုင်တတ်။ မိခင်ကြီး၏မျက်နှာပေါ်မှ ယင်ကောင်များကိုသာ
လက်နှင့် မောင်းထုတ် ပေးတတ်သည်။

သူမ၏ မိခင်ကဲ့သို့ပင် ဝေဒနာ ခံစားနေရသော သူများ
ကလည်း အနမတဂ္ဂ ရှိသည်ပဲ။ သူမ၏အဝသည် ဘာမှ မဟုတ်။
ဘာအဓိပ္ပာယ်မှ မရှိ။

အတန်ကြာသောအခါ သူမ စိတ် ငြိမ်ကျသွားသော်လည်း
သူမ လုံးဝ မအိပ်တော့ပေ။

ရွှင်ရယ်အော်လင်းစ် ဟိုတယ်တွင် ရေချယ် ဘော်မင်သည်
မှန်တင်ခုံရွှေတွင် ထိုင်ပြီး ခေါင်းဖြိုးနေသည်။

ကာဘာကော့ဗ်သည် ခုတင်ပေါ်လှဲယင်း ဆေးလိပ်ဖွာလျက်
သူမအား ငေးကြည့်နေသည်။

သူမ ခေါင်းဖြိုးသည့် အခါ ဆံပင်ပေါ်မှ အလင်းရောင်
ကြောင့် ရောင်ပြန်ထပ်ကို သူ သဘောကျလေ့ရှိသည်။

သူမ ဆံပင်ကို ခေါင်းနောက်လှန် ခါးကော့၍ ဖြိုးခွဲသည့်
အခါ သူမ၏ ကျောရိုးမှာ ဖြစ်ပေါ်လာသည့် ချိုင့်ခွက်တလေး
များကိုလည်း သူသဘောကျသည်။

‘နက်ဖြန် ပြီးယင် ရှင် ဘယ်လောက်ကြာကြာ ဆက်နေမှာသဲ
ဒေးဗစ်’

သူမသည် သူ့ကို မှန်ထဲက ကြည့်နေသည်။

‘ပလပ်စတစ်ဗုံးတွေ ရှာတွေ့တဲ့အထိ’

‘ဟိုမိန်းမနဲ့ အမေရိကန်ကြီးကိုရော’

‘မပြောတတ်ဘူး၊ အဲဒီမိန်းမကိုတော့ မိသွားမှာပါ။ ပလပ်
စတစ်မရှိယင် သူ့ဘာမှ လုပ်လို့မရဘူး၊ ကိုယ်တို့ရယ် ကိုယ်
ဖာဆေးလိကို မြူးနစ် ကိစ္စ အတွက် စစ်ဆေးဖို့ အစွဲရေးကို
ပြန်ခေါ်သွားရမယ်’

သူမသည် သူ့ကို ဆက်ကြည့်မနေတော့ပေ။

‘ရေချယ်’

‘ရှင်’

‘အစွဲရေးနိုင်ငံအတွက် စိတ်ရောဂါကု ဆရာဝန်တွေ လိုအပ်
နေတာ သိလား၊ စိတ်မမှန်တဲ့ ဂျူးတွေ ဘယ်လောက်များနေ
သလဲဆိုတာ မသိဘူးလား၊ မင်း အံ့ဩသွားမယ်၊ နွေရာသီဆို
ခရစ်ယာန်တွေလဲ ရှူးတတ်တယ်’

‘ဒါတွေ နောက်မှ ပြောကြရအောင်’

‘နက်ဖြန်ည အင်တန်ရှ် စားသောက်ဆိုင်မှာ ကိုယ်တို့ပြော
ကြမယ်လေ ဟုတ်ပြီလား’

x x x

ရွှင်ရယ်အော်လင်းစံနှင့် ဖဲယားမောင်ဟိုတယ် အသီးသီးရှိ
အခန်းများမှ မီးမှိတ်သွားသည်။

၎င်းတို့၏ပတ်လည်တွင် မြို့ဟောင်းမြို့အိုကြီး ဝန်းရံနေသည်။

နယူးအော်လင်းစံအဖို့ မည်သည့် အရာမှ အဆန်း အပြား
မဟုတ်တော့ချေ။

x x x

လင်ဒါ အိပ်ရာမှ သတိနှင့် ထလာပြီး ပြတင်းပေါက်ဆီ
သွားသည်။

အရှေ့နှင့် အနောက် လမ်းများပေါ်တွင် ပန်းနုရောင်အင်း
နှင့် ရွှေရောင်များ ယှက်သမ်းနေသည်။

မြေကြီးပေါ်တွင် မြူခိုးငွေ့များ ဝဲနေသည်။

တဖြည်းဖြည်း လင်းလာသော ကောင်းကင်ပြင်ကို တွေ့ရ
သည်။

‘ဒီနေ့ ရာသီဥတု သာယာမယ်တင်တယ်’

လင်ဒါက ပြောသည်။

လေဆိပ် မိုးလေဝသ ဌာနသို့ ဖုန်းဆက်သည်။

အရှေ့မြောက်လေသည် ရေမိုင်နှုန်း ၅၀နှင့် တိုက်ခတ်နေ
သည်။

ကောင်းသည်။

လေသင်္ဘောဖြင့် ရေမိုင်နှုန်း ၆၀ ခန့် မောင်းနှင်လိမ့်မည်။

‘နည်းနည်း နားပါဦးလား မိုက်ကယ်’

သူ့မျက်နှာ ဖျော့နေသည်။

သူ့မှာ သိပ် အားမရှိကြောင်း သူမ သိသည်။

လိုအပ်သလောက် ခွန်အား ရှိချင်လည်း ရှိနေမည်။

ရုပ်မြင်သံကြား ရိုက်ကူးသည့်အဖွဲ့ လိုအပ်သော အစီအစဉ်
များ ပြုလုပ်ရန်နှင့် ပွဲကြည့်ပရိသတ်များ ဝင်လာနေစဉ် မြင်တွေ့
သွားစေရန် လေသင်္ဘောကြီးကို ပွဲမစမီ တနာ ရှိအလိုကပင်
ပျံတက်စေလေ့ရှိသည်။

အခန်း ။ ၄၁ ။

ဇန္နဝါရီလ ၁၂ ရက်၊ တနင်္ဂနွေနေ့။

နယူးအင်္ဂလင်းစံမြို့ ကောင်းကင်ပြင်တွင် နီရဲသောနေမင်း

ကြီး ထွက်ပေါ်လာပြီးနောက် လင်ဒါ စောစောနိုးလာသည်။

ဝေလငါးများအကြောင်း သူ့အိပ်မက်မက်နေခဲ့သည်။

ရုတ်တရက် သူ့ဘယ်ရောက်နေမှန်း သတိမရ။

ထိုနောက် သူ့အားလုံးကို တပြိုင်တည်း သတိရလာသည်။

ဒါလီယာသည် ကုလားထိုင်တွင် ခေါင်းနောက်လှန်ချကာ

သူ့ကို မျက်လုံးမှူး၍ ကြည့်နေသည်။

လင်ဒါသည် ဗုံးကို ပြန်လာမယူမီ ထိုအချိန်အထိ မောင်းပေးရပေမည်။

‘ငါနားမယ်၊ မုန်းတည့်ချိန်မှာ လေသင်္ဘော စက်အဖွဲ့သားတွေ ဖုန်းဆက်ခေါ်လိမ့်မယ်၊ ဖာလီ မနေ့ညက မောင်းရတယ်၊ ဒီတော့ သူ အိပ်နေလိမ့်မယ်၊ နေ့ခင်း ၁၂ နာရီ မထိုးခင်တော့ သူ စားဖို့ သောက်ဖို့ အခန်းထဲက ထွက်သွားမှာပဲ’

‘ကျွန်မ သိပါတယ် မိုက်ကယ်၊ ကျွန်မ တာဝန် ယူပါ့မယ်’
‘မင်းမှာ သေနတ်ပါယင် ငါ ပိုစိတ်ချရမယ်’
သူတို့ ဘေတန် ရော့ဂ် လေဆိပ်သို့ လက်နက်များကိုင်၍ မဝင်ရပေ။

လက်နက်များကို ထရပ်ကားထဲတွင် ဗုံးများနှင့်အတူ တွင်ထားပြီး ဖြစ်သည်။

‘ရပါတယ်၊ အားလုံး အဆင်ပြေမှာပါ၊ ကျွန်မအတွက် စိတ်ချ...’

‘အေးပါ ငါသိပါတယ်၊ မင်းကိုပဲ အားကိုးရမှာ’

x x x

ကော်လီ၊ ကာဘာကော့ဗ်နှင့် မိုရှက်ဗ်စကီးတို့ မနက် ဖြန့်ချိတွင် ကစားကွင်းသို့ သွားကြသည်။

ရွှင်ရယ်အော်လင်းစ် ဟိုတယ်တိုက်ရှိ လမ်းများတွင် နေ့ညက အပျော်ကြူးတားသဖြင့် ခပ်ထွေထွေ ဖြစ်နေသော လူများဖြင့် ပြည့်ကျပ်နေသည်။

ဘာဘွန်လမ်းမပေါ်တွင် စိုထိုင်းသော လေအဟုန်ကြောင့် ကြွေ့ခွက်များနှင့် စက္ကူ လက်သုတ်ပဝါများ လွင့်ပီးသွားကြသည်။

ကော်လီသည် ‘ပြင်သစ်ရပ်ကွက်’မှ ကျော်လာသည်အထိ ကားကို ဖြည်းညင်းစွာ မောင်းခဲ့သည်။

ကော်လီ စိတ်မရွည်ပါ။

သူ့အတွက် ဟိုတယ်ခန်း ကြိုတင်မငှားမိခဲ့သဖြင့် အက်ဖ်ဘီအိုင် အေးဂျင့်တဦး၏ ညှော်ခန်း၌ ဝင်အိပ်ခဲ့ရသည်။

ထိုအေးဂျင့်၏ ဇနီး စီမံကျွေးမွေးသော မနက်စာကလည်း ပေါ့ရွတ်ရွတ်။ ကာဘာကော့ဗ် တယောက်ကတော့ ကောင်းကောင်းအိပ်၊ ကောင်းကောင်း စားခဲ့ပြီးပုံ ရ၏။

ထိုကြောင့် ကော်လီ ပိုစိတ်တိုသည်။

ကားနောက်ခန်းတွင် မိုရှက်ဗ်စကီး စားနေသော ဖရဲသီးဆန်ကိုလည်း သူ မခံနိုင်။

ကာဘာကော့ဗ်သည် ထိုင်ခုံ၌ ဖင်ရှေ့ ထိုင်လိုက်သည်။ တံခါးလက်ကိုင်နှင့် ဝင်တိုက်မိသည်။

‘အဲဒါ ဘာသံလဲ’

‘ကျုပ် သွားအံကပ်တွေ ချောင်နေလို့ ထင်ပါရဲ့’
‘တော်တော်နောက်တဲ့လူ....’

ကာဘာကောဗ်သည် ကုတ်အင်္ကျီကို လှန်လိုက်သည်။

သူ့ချိုင်းအောက်မှ ယူဇီဆပ်မရှင်းဂန်း၏ တုံးတိတိ ပြောင်းထွက်ပေါ်နေသည်။

‘မိရှက်ဗိုစကီးရော ဘာကိုင်ထားလဲ၊ ဘာဇူကာလား’

‘ကျွန်တော့်မှာ ဖရဲသီး လောင်ချာ ပါတယ်’

မိရှက်ဗိုစကီးက ဖြေသည်။ ကော်လီ ငှက်တုန်လိုက်သည်။

မိရှက်ဗိုစကီးကို သူ ဘယ်လိုမှ နားမလည်နိုင်ပါ။

၉ : ၃၀ နာရီတွင် ကစားကွင်းသို့ ရောက်သွားကြသည်။
ကစားကွင်းကြီး လူပြည့်သွားသည့်အခါ အသုံးပြုတော့မည်
မဟုတ်သော လမ်းဟူသမျှကို ပိတ်ဆို့ထားလိုက်ကြပြီ။

ကစားပွဲ စတင်သည်နှင့် ပိတ်ဆို့မည့် အဓိကလမ်းမများ၏
ဘေး မြက်ခင်းများပေါ်တွင်လည်း လမ်းပိတ်ဆို့ စောင့်ကြပ်
မည့် မော်တော်ကားများနှင့် ဘားတန်းများ အသင့်ထားရှိ
သည်။

အရှေ့တောင်ဘက် ဂိတ်အနီးတွင် သူ့နာပြု ကားဆယ်စီး
တန်းစီရပ်သွားသည်။

လမ်းပိတ်ထားရာမှ အရေးတကြီး အပြင်ထွက်မည့် ယာဉ်
များကိုသာ ဖြတ်သန်းခွင့်ပြုမည်။

လျှို့ဝှက် ထောက်လှမ်းရေး အဖွဲ့ဝင်များသည် သြဇာတုန်
ခိပ်သာလမ်းမှ တိုက်ခေါင်မိုးများပေါ်တွင် အသင့်နေရာယူပြီး
ကြလေပြီ။

သူတို့အားလုံး နိုးကြားတက်ကြွလျက် ရှိ၏။
တိတ်ဆိတ်သော လမ်းများ၏ ဘေးတွင် သဲအိတ်ပုံများ
ချထားသည်မှာ ပရိသတ်များ စပ်စုချင်စရာ ဖြစ်နေသည်။

x x x

တဖန် ကတ်ကြေးလက်ကိုင်တခုလုံးကိုပါ တိပ်နှင့်ရစ်ပတ်ပြီး သူမ၏ အင်္ကျီလက်မောင်းစထဲ ထိုးသွင်းလိုက်သည်။

၉ : ၃၀ နာရီတွင် မနက်စာများ လာပို့သည်။

‘ပူပူခနွေးခနွေးစားလိုက်ပါ မိုက်ကယ်၊ ကျွန်မ တမိနစ်အတွင်း ပြန်လာမယ်’

သူမသည် မနက်စာ လင်ဗန်းဘချပ်ကိုယူပြီး ဓာတ်လှေကားဖြင့် အောက်နှစ်ထပ်သို့ ဆင်းသည်။

တံခါးခေါက်သံ ကြားသောအခါ ဖာလီက အိပ်ချင်မူးတူးထူးသည်။

‘မစွတာဖာလီ....’

‘ဗျာ....’

‘မနက်စာ လာပို့တာ...’

‘ကျွန်တော် ဘာမှ မမှာထားဘူး’

‘ဟိုဘယ်က စေတနာနဲ့ အခမဲ့ ကျွေးတာပါ၊ ရှင်တို့ စက်သားအားလုံးကို အထူးညှော်ခံတာပါ။ မစားချင်လဲ ကျွန်မ ယသွားပါမယ်’

‘ဟင့်အင်း...ထားခဲ့ပါ...ခဏလေး....’

ဖာလီသည် ဆံပင်ခေါင်းပွနှင့် တောင်းဘိရှည်သာ ဝတ်ချည် ထွက်လာပြီး သူမအား အခန်းထဲ ဝင်ခွင့်ပြုသည်။

‘ကျွန်တို့ စင်္ကြံလမ်း၌ တစ်စုံတယောက် ဖြတ်လျှောက်သွားပါက အိပ်ခန်းထဲ ဘာမျှ မဝင်ရပါ။ ကြားလိုက်ရပေမည်။’

တမိနစ်အကြာတွင် ဒါလီယာ ပြန်ထွက်လာပြီး....

အခန်း ၉၂

နံနက် ၉ နာရီ တိတိတွင် ဒါလီယာသည် ဖဲယားကော်ဖီဟိုတယ်၌ ဟိုတယ်အခန်းတာဝန်ခံထံ ဖုန်းဆက်ပြီး သုံးဦးစွာ နံနက်စာမှာယူ၍ အခန်းသို့ အရောက်လာပို့ခိုင်းသည်။

သူမ စောင့်ဆိုင်းနေစဉ် ကတ်ကြေး ရှည်ရှည်တလက်လက်ကိုင်အိတ်ထဲမှ တိတ်ခွေတခွေကို ထုတ်ယူသည်။

ကတ်ကြေးမှ ဝက်အူကိုဖြုတ်ပြီး သုံးလက်မ သပ်တံဆိပ် ထိုးသွင်းကာ တိတ်ခွေ(ပလာစတာ)ဖြင့် ကျကျနန ရင်ထဲ ထားသည်။

‘မနှောင့်ယှက်ပါနှင့်’ ဟူသော ဆိုင်းဘုတ်ကလေးကို တံခါးလက်ကိုင်ဘုတ် ချိတ်ဆွဲလိုက်သည်။

ထိုနောက် မနက်စာ စားရန် အပေါ်ထပ်သို့ ပြန်တစ်သွားသည်။

သူမ အပြတ်ရှင်းရန် ကိစ္စတခု ကျန်သေးသည်။ သူမနှင့် လင်ဒါ နှစ်ဦးစလုံး စားသောက် ပြီးသည်အထောင်နေသည်။

သူတို့နှစ်ဦး အိပ်ရာပေါ် အတူလှဲနေသည်။ လင်ဒါ၏ ဒဏ်ရာထူးသော လက်ကို သူမ ဆုပ်ကိုင်ထားသည်။

‘မိုက်ကယ်...ရှင်နဲ့အတူ ကျွန်မ လေသင်္ဘောပေါ် လိုက်ချင်တယ်၊ မကောင်းဘူးလားဟင်’

‘ရပါတယ်...မင်းလိုက်စရာ မလိုပါဘူးကွာ’
‘ရှင်နဲ့အတူ နေချင်တယ်၊ ရှင်ကို ကူညီချင်တယ်၊ ကျွန်ုပ်ကြည့်ချင်သေးတယ်’

‘မင်း ဘာမှ တွေ့ရမှာ မဟုတ်ဘူး၊ မင်း လေဆိပ်မှာ ဘာသွားနေနေ ကြားရမှာပဲ’

‘ကျွန်မ လေဆိပ်က ဘယ်လိုမှ ထွက်လို့ရမှာ မဟုတ်ဘူး၊ မိုက်ကယ်၊ ခုမှတော့ အလေးချိန်က ဘာမှ မခြားနားပေးပါဘူး၊ အပြင်မှာ အပူချိန်က ၇၀ ဒီဂရီ ရှိတယ်၊ လေသင်္ဘောကြီးဟာ တမနက်လုံး နေပူထဲမှာ ရပ်နေတာ၊ ရှင် အပေါ်တက်လို့မရဘူး...’

‘ငါ အပေါ်ကို တက်လို့ရတယ်...’

‘ကျွန်မ လိုက်ပါရစေရန် မိုက်ကယ်၊ ဒီလောက် အကြာကြီး လက်တွဲလုပ်ခဲ့ပြီးမှ...’

လင်ဒါက ကိုယ်ကိုလှည့်ပြီး သူမ၏ မျက်နှာကိုကြည့်သည်။ လင်ဒါ၏ မျက်နှာပေါ်တွင် ခေါင်းအုံးနှင့် ဖိထားသဖြင့် နီနေသော အကွက်များ တွေ့ရသည်။

‘ဒါဆို ဝုန်ဒိုလာ လေယာဉ်ထဲက နောက်ဘက်ထိုင်ခုံအောက်က အလေးချိန်ညှိတဲ့ အိတ်တွေကို တို့ လှုပ်ပစ်မှ ဖြစ်မယ်၊ တို့ အပေါ်တက်ယင်းနဲ့ လုပ်ကြတာပေါ့၊ မင်း သွားမှာသာ သွားဇမ်းပါ’

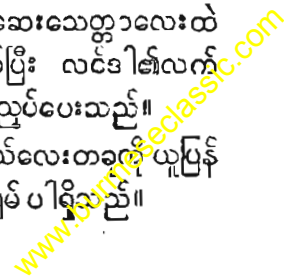
သူမက လင်ဒါအား တင်းကျပ်စွာ သိုင်းဖက်ထားလိုက်သည်။

သူတို့ စကား ဆက်မပြောဖြစ်ကြတော့ပေ။
၁၁:၃၀ နာရီတွင် လင်ဒါ အိပ်ရာမှထသည်။ ဒါလီယာက သူ့ အဝတ်အစားများကို ဝိုင်းကူဝတ်ပေးသည်။

သူ့ပါးများ ချောင်ကျနေသည်။ သို့သော် ဒါလီယာက နေထိုင်ခံ ဆီလိမ်းပေး၍ သူ၏ သွေးဖျော့သော ရုပ်သွင်ကိုဖုံးတယ်စေသည်။

၁၁:၅၀ နာရီတွင် သူမ၏ အိတ်ဆောင် ဆေးသေတ္တာလေးထဲမှ နိဗ္ဗိတိန်း ထုံးဆေး ပါသော အပ်ကိုထုတ်ပြီး လင်ဒါ၏လက်ဆောင်းပေါ်ရှိ အပတ်ကလေးတခုကြား ညှပ်ပေးသည်။

ထိုနောက် ပလပ်စတစ် ဆေးထိုးအပ်ငယ်လေးတခုကို ယူပြန်သည်။ ‘ရီတာလင်’ ဆေးရည် ၃၀ မီလီဂရမ် ပါရှိသည်။

‘ရှင်ဒါကို ထိုးပြီးယင် စကား သိပ်ပြောချင် လာလိမ့်မယ် မိုက်ကယ်၊ စိတ်လဲတက်ကြွလာမယ်၊ ရှင့်ကိုယ်ရှင်အားနည်းလိမ့် မယ်ထင်တဲ့ အခါကျမှသာ သုံးပါ’

‘ကောင်းပြီ...ထည့်လိုက်’

သူမသည် လင်ဒါ၏ လက်ဖျံရိုးပေါ်ရှိ အဝတ်ကလေးတွင် ဆေးထိုးအပ်ကို ထိုးသွင်းပြီး ဆေးပြန်ကို လက်မောင်းပေါ်၌ တိတ်ဖြင့် သေသေချာချာ ပတ်ပေးသည်။

ဆေးပြန်မှာ ပလပ်စတစ်ဖြစ်သဖြင့် ကွေး၍ ညှစ်၍ရသည်။

ဆေးပြန်၏ ထိပ် တဘက်စီတွင် မတော်တဆ မညှင်မိစေရန် ခဲတံကို တပိုင်းစီ ခံပေးထားသည်။

‘ရှင် သုံးချင်တဲ့အခါ အင်္ကျီလက်မောင်းစကို စမ်းပြီးလက် နဲ့သာ ဖိလိုက်ပါ’

‘သိတယ်...သိတယ်’

သူမက သူ့နဖူးကို နမ်းလိုက်သည်။

‘လေဆိပ်ကို ထရပ်ကားနဲ့ ကျွန်မ ရောက်မလာယင် ကျွန်မထို ဖမ်းဖို့ သူတို့ စောင့်နေကြယင်...’

‘ငါကစားကွင်းထဲ လေသင်္ဘော ဆင်းချရုံပဲ၊ လူတချို့တွေ ပိပြီးသေမှာပဲ၊ မဖြစ်နိုင်တာဟော့ကို မစဉ်းစားနဲ့ကွာ၊ ငါတို့တွေ ခုထိ ကံကောင်းနေတုန်းပဲ မဟုတ်လား’

‘ရှင် သိပ်တော်တာပဲနော်’

‘မင်းကို ၂:၁၅နာရီကျယ် လေဆိပ်မှာ ငါလာတွေ့မယ်’

သူမကသူ့ကို ဓာတ်လှေကားသို့ လိုက်ပို့ပြီး အခန်းထဲပြန်ဝင် တာ ခုတင်ပေါ်၌ ထိုင်ချသည်။ ထရပ်ကားဆီသွားရန် အချိန် ကျသေး။

x x x

လင်ဒါသည် ညှော်ခန်းမရှိ စားပွဲအနီး ရပ်နေကြသော သူ့ ဆော်ရဲဘက်များကို တွေ့သွားသည်။

ဖာလီ၏ တံဖက် ပိုင်းလော့ဖြစ်သူ ဆင်မုန်စ်နှင့် ရုပ်သံ ခင်မရာခင်းနှစ်ဦး။ သူတို့ဆီ လျှောက်သွားသည်။

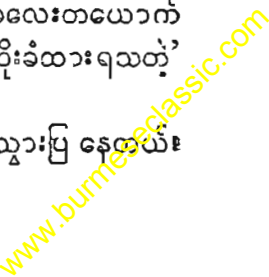
ငါ့ဘတ်စ်ကားပေါ် ရောက်မှနားမယ်၊ဟု ဆုံးဖြတ်လိုက် သည်။

လက်စသတ်တွေ့ မိုက်ခီပါလား၊ ခင်ဗျား နေမကောင်း သူ့ဆီ၊ ဖာလီ ဘယ်ကျန်ခဲ့သလဲ၊ သူ့အခန်းကို ဖုန်းဆက်ကြည့် သေးတယ်၊ သူ့ကို ကျန်တော်တို့ စောင့်နေကြတာ’

‘ဖာလီမနေ့ညက အရက်မူးနေတဲ့ ကောင်မလေးတယောက် ကလေးများပြီး မျက်လုံးကို လက်ညှိုးနဲ့ အထိုးခံထားရသတဲ့’

‘အို...’

‘ဘာမှ မဖြစ်ပါဘူး၊ သူ ဆရာဝန် သွားပြ နေတယ်၊ ဒါကြောင့် ဒီနေ့ ကျွန်တော် မောင်းမယ်’

‘ခင်ဗျား ဘယ်တုန်းက ရောက်လာသလဲ’

‘ဒီမနက်ပဲ၊ ဒီမအေပေး ဖာလီပေါ့၊ ကျွန်တော့်ကို မနက်
၄ နာရီက ဖုန်းဆက် ခေါ်လိုက်တာလေ၊ ကဲ သွားစို့ နောက်
ကျနေပြီ’

‘ခင်ဗျား ကြည့်ရတာ သိပ်မဟန်သေးဘူး မိုက်ခဲ’

‘ခင်ဗျား လောက်ခတော့ ကျွန်တော် အားရှိပါတယ်ဗျာ
သွားကြစို့’

လိပ်ခဲဖရန့် လေဆိပ် ဂိတ်ဝတွင် ဒရိုင်ဘာက ယာဉ်ဝင်နှင့်
လက်မှတ် ရှာမခတ္တသဖြင့် သူတို့အားလုံး မှတ်ပုံတင်ကတ်များ
ထုတ်ပြကြရလေသည်။ ထိန်းချုပ် မျှော်စင် အနီးတွင် ရဲကား
တစ်စီး ရပ်ထား၏။

ငွေရောင်၊ အနီရောင်၊ အပြာရောင် ပါရှိသော ၂၂၅
အရှည် ရှိသော လေသင်္ဘောကြီးသည် လေယာဉ်ပြေး လမ်းများ
ကြားရှိ တြိဂံပုံသဏ္ဍာန် မြက်ခင်းပြင်ပေါ်၌ ရပ်နေသည်။

လေယာဉ် ဂိုဒေါင်များ ရှေ့တွင် ရပ်ထားသော လေယာဉ်
များနှင့် မတူပဲ လေသင်္ဘော ကြီးသည် မြေပြင်၌ ရပ်ထားသည့်
အခါ၌ပင် လေထဲ ပျံဝဲနေသည့် အသွင် သဏ္ဍာန်ကို ဆောင်
နေ၏။

လေသင်္ဘော၏ နှုတ်သီးမှာ အရှေ့မြောက် စူးစူးသို့ ဦးလှည့်
ထားသည်။

၎င်း၏အနီးတွင် မြေပြင် လုပ်သားများကို သယ်ဆောင်
သော ဘတ်စ်ကားကြီးနှင့် ထိန်းသိမ်း ပြုပြင်ရေး ကိရိယာများ
ပါရှိသော ထရက်တာ ယာဉ်တို့ငယ်တို့ ရပ်ထားသည်။

၎င်းယာဉ်များနှင့် လူများ အားလုံးသည် ငွေရောင်
သင်္ဘောကြီးနှင့် ယှဉ်လိုက်သောအခါ ပုဂ္ဂိုလ်ဆိတ် ကလေးများ
သဖွယ် ဖြစ်နေ၏။

မြူပြင်ရေး အဖွဲ့ ခေါင်းဆောင် ဗစ်ကားစ်က သူ့လက်များ
ကို အဝတ်စုတ်နှင့် သုတ်ယင်း လင်ဒါအား နှုတ်ဆက်သည်။

‘ခင်ဗျား ပြန်လာတာ ဝမ်းသာတယ် ကပ္ပတိန်၊ အဆင်သင့်
တက်မောင်းရုံပဲ’

‘ကျေးဇူးပါပဲ’

လင်ဒါသည် ထုံးစံအတိုင်း ခြေလျင် လျှောက်၍ လှည့်ပတ်
ခပ်ဆေးသည်။

သူ သိပြီးဖြစ်တဲ့ အတိုင်း အားလုံး နေရာတကျ စီစဉ်ထား
ပြီးပြီ။

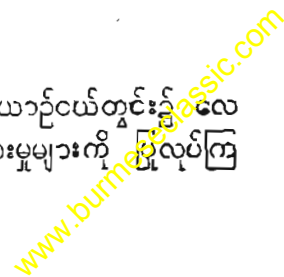
လေသင်္ဘောကြီး၌ ဘားချွတ်ယွင်းချက်မှ မတွေ့။ သန့်ရှင်း
ခင်ကြယ်နေသည်။

လေသင်္ဘော ကြီး၏ သန့်ရှင်း မှုကို သူ အမြဲ သဘောကျ
သည်။

‘ခင်ဗျားတို့ရော အသင့်ဖြစ်ပြီလား’

သူက အော်မေးသည်။

လင်ဒါနှင့် ဆင်မွန်စ်တို့ ဂွန်ဒိုလာ ယာဉ်ငယ်တိုင်း၌ လေ
သင်္ဘော မထွက်ခွာမီ ကြိုတင် စစ်ဆေးမှုများကို ပြုလုပ်ကြ
သည်။

ဗစ်ကားစ်က ရုပ်သံ ကင်မရာမင်း နှစ်ဦးကို ဂွန်ဒိုလာ လေယာဉ်ပေါ် အမြန် တက်ခိုင်းနေသည်။

မြေပြင်လုပ်သားများသည် ဂွန်ဒိုလာ ယာဉ်၏ ပတ်လည်ရှိ လက်ရန်းကို ကိုင်လျက် မြေပေါ် ဆင်းသည့် တခုတည်းသော ဘီးပေါ် ဆောင့်ချ လိုက်ကြသည်။

ဗစ်ကားစ်က လက်ရန်းတွင် ချိတ်ဆွဲထားသော ၂၅ ပေါင် အလေးအိတ်များ ဖြုတ်ချပေးသည်။

အလုပ်သမား များက လေသင်္ဘော ကြီးကို ဆောင့်ချပြန် သည်။

‘နည်းနည်းတော့ လေးသေးတယ်၊ ကောင်းပါတယ်’

ဗစ်ကားစ်က ပြောသည်။

လေသင်္ဘောကြီး စတက်ခါစတွင် အနည်းငယ် လေးနေ ခြင်းကို သူ ကြိုက်သည်။

လောင်စာ သုံးစွဲခြင်းကြောင့် ကြာလျှင် ပေါ့ပါးလာမည်။

‘ကုတ်ခံ ပုလင်းတွေရော ပါရဲ့လား’

ဆင်မွန်စ်က မေးသည်။

သူတို့တစု လေထဲ၌ အနည်းဆုံး သုံးနာရီတိုင်တိုင် နေကြ ရမည်။

ကိုကာကိုလာလေး ဘာလေး ပါလာမှ ကောင်းမည်။

‘ဟော့ တွေ့ပြီ’

‘ကဲ....တက်စို့ ဆင်မွန်စ်’

လင်ဒါက ပြောသည်။

‘အိုကေ’

ဆင်မွန်စ်သည် ဂွန်ဒိုလာ၏ ဗယ်ဘက်ခြမ်း ပိုင်းလော့ ခုံတွင် ဝင်ထိုင်သည်။

မှန်ပြောင်းမှ လက် ယမ်းပြလိုက်သည်။

မြေပြင်မှ လုပ်သားများက ထိန်းကြိုး များကို ဖြုတ်ပေး ကြသည်။

‘ကဲ ...တက်ပြီ’

ဆင်မွန်စ်က ဘီးကို ဆွဲလှည့်ပြီး အရှိန်မြှင့်သည့် ထိန်းတံကို ရှေ့ တွန်းလိုက်သည်။

လေသင်္ဘော ကြီးသည် ခပ်စောက်စောက် မြင့်တက်သွား သည်။

လင်ဒါသည် ပိုင်းလော့ဘေးရှိ ခရီးသည် ထိုင်ခုံ၌ ထိုင်နေ သည်။

ကစားကွင်းသို့ ၉ မိနစ်ခွဲမျှ ပျံသန်းရမည်။

သူတို့ အောက်ဘက် တူလိန်းကစားကွင်း ဝင်ပေါက်အနီးရှိ ရှည်လျားသော လမ်းမကြီးတွင် မော်တော်ကားများ ပြတ်သိပ် လျက် ရွေ့လျားနေကြသည်။

‘ဒီထဲက လူတချို့တော့ ပွဲအစပိုင်း မိမှာ မဟုတ်ဘူး’

ဆင်မွန်စ်က ပြောသည်။

၃၀၀ နှစ် ဝိုးသိက်

‘ဟုတ်မှာပဲ’

လင်ဒါက ပြောသည်။

သူတို့အားလုံး အားလပ် ချိန် တောင် မိမှာ မဟုတ်ဘူးဟဲ့
လင်ဒါ တွေးသည်။

နေ့ခင်း ၁:၁၀ နာရီ ခြုံပြီ။ သူ တနာရီလုံးလုံး စောင့်ရဦး
မည်။

x

x

x

အခန်း ။ ၄၃ ။

ဒါလီယာ သည် ဂါလ်ဗက်စ် လမ်း ဆိပ် ကမ်း အနီးတွင်
ထူထပ်စွာ ဆင်းပြီး တပြုခန့်ဝေးသော ကားဂိုဒေါင် ဆီသို့
မြေလျှင် လျှောက်သွားသည်။

ဗုံးတွေ ရှိပါဦးမလား။

ပုလိပ်တွေ စောင့်နေကြသလား။

ပလက်ဖောင်းကြီး ဟောင်းနွမ်း ကွဲအက်နေပုံကို သူမ ယခုမှ
သတိပြုမိသည်။

အက်ကွဲကြောင်းများကို လမ်းလျှောက်ယင်း ငွ်ကြည့်သူ
သည်။

လမ်းပေါ်မှာ ကလေးတွေ ဘောလုံးကစားနေကြသည်။
အရပ် သုံးပေခွဲခန့် မြင့်သော ချာတိတ် ကလေးက သူ
ဖြတ်လျှောက်သွားစဉ် လေ ချွန်လိုက်သည်။

ရဲကားတစ်ဦးသည် တနာရီ ၁၇ မိုင်နှုန်းဖြင့် မောင်းဝင်လာ
သဖြင့် ကလေးများ ရှောင်ပေးလိုက်ကြရသည်။

ဒါလီယာ၏ ဘေးမှ ဖြတ်ကျော်သွားသည်။ သူမက အ
နံပါတ် ရှာသလိုနှင့် မျက်နှာကို လှဲထားလိုက်သည်။ ရွှေလမ်း
ထောင့်မှာ ရဲကား ကေ့ သွားသည်။

သူမသည် လက်ကိုင်အိတ်ထဲမှ သေ့တို့ကို နှိုက်ပြီး၊ နေရာ
ဘေးလမ်းကြားလေးမှ ဂိုဒေါင်သို့ လျှောက်သွားသည်။ သေ့
ခလောက်တွေ ငွေ့ပြီ။ သေ့ဖွင့်ပြီး၊ ဂိုဒေါင်ထဲ ဝင်သည်။
တံခါး ပြန်ပိတ်သည်။

ဂိုဒေါင်ထဲ၌ အတော်လေး မှောင်သည်။ နံရံများပေါ်
သံပေါက်ကလေး များမှသာ အလင်းရောင် ဝင်သည်။ ထို
ကားကြီးမှာ လက်ရာ ခြေရာမပျက် ရှိနေသည်။

နောက်ခန်းသို့ ဝင်ပြီး၊ မီးခလုတ်ကို ဖွင့်သည်။ လှေခွက်
ဗုံးပေါ်တွင် ဖုန်မှုန့်အနည်းငယ်ကပ်နေသည်။ ဘာမှတော့မပြင်
ဤနေရာကို ရဲတွေ စောင့်ကြည့်နေပါက သူမအား ဗုံးနားအထိ
ကပ်ခွင့်ပေးမည် မဟုတ်။

သူမသည် ရုပ်သံဌာန အမှတ်တံဆိပ်များပါသော ကိုယ်ထဲ
စွပ် ဝတ်စုံကို လဲဝတ်ပြီး၊ ထရပ်ကား၏ အပြင်ဘက် နံရံမှ

ပေါ် ကပ်ထားသော ပလပ်စတစ်ပြားများကို ခွာခွာသည်။
တောက်ပသော အရောင်များ ပါသည့် ရုပ်သံကုမ္ပဏီ အမှတ်
တံဆိပ် ပေါ်လာသည်။

ဗုံးတွင် ကပ်ထားသော စစ်ဆေးရန် ကိစ္စများ စာရင်းစာ
ရွက်ကို ရှာတွေ့ရာ ခပ်မြန်မြန် ဖတ်ကြည့်သည်။

၎င်း ဇယားအတိုင်း တဆင့်စီ လုပ်သည်။ မကြာမီ၌ ဗုံး
ဖောက်မည့် ဖြစ်နှင့် စနက်တံတို့ကို နေရာတကျ တပ်ဆင်ပြီး
ဖြစ်သွားသည်။

ဗုံးကြီးကို ချည်ထားသော သိုင်းကြိုးများအနက် နှစ်ချောင်း
သာ ချန်၍ အားလုံးကို ဖြတ်ပစ်သည်။

လင်ဒါအတွက် အိတ်ကို စစ်ဆေးသည်။ အိတ်ထဲ၌ အသံတိတ်
ကိရိယာတပ် ဒသမ ၃၈ ကယ်လီဘာ ခြောက်လုံးပြူးတလက်၊
ကြေးနန်းကြိုး ဖြတ်သည့် ကတ်ကြေး တလက်တို့ကို စက္ကူအိတ်
တလုံးစီ၌ ထည့်ထားသည်။

သူမ၏ ရှုမိဆာမရှင်း ပစ္စုတိုနှင့် ကျည်ကပ် အပို ခြောက်
တောင်၊ အေကေ-၄၇ အော်တိုမက်တစ် ရိုင်ဖယ်နှင့် ကျည်ကပ်
များကို ကျောပိုးအိတ်တလုံး၌ ထည့်ထားသည်။

သူမသည် နောက်ခန်းမှ ထွက်ကာ ရှုမိဆာ စက်သေနတ်ကို
ကားရွှေခန်း ကြမ်းပြင်ပေါ်ချပြီး၊ စောင်နှင့် အုပ်ထားလိုက်
သည်။

ထိုင်ခုံပေါ်၌ ဖုန်တွေ ကပ်နေသည်။ ပိုက်ဆံ အိတ်ထဲမှ
လက်ကိုင်ပဝါနှင့် သုတ်လိုက်သည်။ သူမ ဆံပင်ကိုစုပြီး ကက်
ဦးထုပ်အောက် ထိုးသွင်းသည်။

၁:၅၀ နာရီ။ သွားဖို့ အချိန်တန်ပြီ။

ဂိုဒေါင် တံခါးများ ဖွင့်ပြီး၊ ထရပ်ကားကြီးကို အပြင်
မောင်းထွက်သည်။ နေရောင်ကြောင့် မျက်စိ ကျိန်းသွား၏။
ကားစက်ကို မရပ်ပဲ ဂိုဒေါင်တံခါး ပြန်ပိတ်သည်။

လေဆိပ်သို့ စိတ်ရှင်မြူးစွာဖြင့် မောင်းသွားသည်။

x x x

ကာဘာကော့ဗ်သည် ကစားကွင်းရှိ သူ၏ ကွပ်ကဲရေးစခန်းမှ
နေ၍ အရှေ့တောင်ဘက်ဂိတ်မှ ဝင်လာနေသော ပရိသတ်ကြီးကို
ကြည့်နေသည်။

သူတို့သည် ဝတ်ကောင်းစားလှများ ဝတ်ဆင်ထားပြီး အစား
အသောက် ကောင်းကောင်း စား ထား ကြသူများ ဖြစ်သည်။

သူတို့တွေ့ကြောင့် ကာဘာကော့ဗ် ဒုက္ခတွေ့နေရကြောင်း
သူတို့ မသိကြပေ။

သတ္တုပစ္စည်းရှာဖွေရေး လျှပ်စစ် ကိရိယာများရှေ့မှ တန်းစီ
ဝင်ကြရသောအခါ ပုစိပုစိ ဖြစ်ကုန်ကြသည်။

အချို့လူများ၏ ကိုယ်ပေါ်မှ ပစ္စည်းများကို ပလပ်စတစ်
ထုပ်ဖန်းလေးထဲ သွန်ချခိုင်းသောအခါ ပို၍ ရှုစိရှုစိ ဖြစ်ကုန်ကြ
သည်။

ကာဘာကော့ဗ်နှင့် အတူ အရွှေဘက်ခြမ်း၌ ပြဿနာရှင်း
မင်းရေး အဖွဲ့သား ဆယ်ဦးရှိသည်။

အစိမ်းရောင် ဂျက်ကက်များနှင့် လက်နက် အပြည့်အစုံ ပါရှိ
သည်။

ကာဘာကော့ဗ် အပြင်သို့ ထွက်လာသည်။
ရေဒီယိုစက်များမှ အသံများကို မကြားချင်တော့။

ကစားကွင်းကြီး လူပြည့်လာပုံကို ငေးကြည့်နေသည်။
ဘင်ခရာတီးဝိုင်းများ တီးမှုတ်နေကြပြီ။

ပရိသတ်က တဖြည်းဖြည်း ပြည့်ကျပ်လာသည်။
၁:၄၅ နာရီတွင် ပရိသတ် အတော်များများ ထိုင်ခုံများ၌

ထောက်နေကြပြီ။
လမ်းများ အပြီးသတ် ပိတ်ဆို့လိုက်ကြပြီ။

ကစား ကွင်း ကြီး ၏ အထက်ပေ ၈၀၀ အမြင့်တွင် လေ
သင်္ဘောကြီးပေါ်မှ ရုပ်သံ ကင်မရာအဖွဲ့သည် ပုံကြည့်စင်များ
နောက်ဘက်၌ ရပ် ထား သော ရုပ်သံ ဌာန ဗင်ကားကြီးထဲမှ
ဒီရိုက်တာနှင့် ဆွေးနွေးနေကြသည်။

‘အင်ဘီအက်စ် အားကစား အထူးအစီအစဉ်’ ကို ရုပ်
သင်္ဘောကြီးပေါ်မှ ရိုက်ယူသော အားကစားကွင်းကြီး၏ ပုံဖြင့်
ဖွင့်သည်။

www.burmeseclassic.com

အစီအစဉ် ခေါင်းစဉ်နှင့် အင်အားအားရ ရုပ်သံဌာန အားရ
တဆိပ်တို့ကို ထိပ်တွင် တပါတည်း ဖော်ပြမည်။

ပင်ကားကြီးထဲတွင် ရုပ်သံပုံကွက် ၁၂ ခုကို မျက်နှာချင်း
ဆိုင် ထိုင်နေသော ဒါရိုက်တာကြီးသည် ကျေနပ်မှုရှေ့သေးသော

‘ဟေ့ ဆင်မွန်စ်၊ ဒါရိုက်တာကြီးက တူလိန်းကစားကွင်းက
နောက်ခံထားပြီး မြောက်ဘက်ပိုင်းကို ရိုက် စေချင်ပြန်သေး
လုပ်လို့ ရပါ့မလား’

‘ရပါတယ်’

ရေသဘောကြီး မြောက်ဘက်စူးစူးသို့ ဦးလှည့်သည်။

‘ဟုတ်ပြီ...ဟုတ်ပြီ’

ရုပ်သံ ကားကြီးထဲတွင် ဒါရိုက်တာကြီးက ‘ရိုက်ချက်နှစ်
ဟု ပြောလိုက်သည်။

‘ဧ ငါ့ဆက်မောင်းမယ် ဆင်မွန်စ်၊ မင်း ပဲ့စတာကြည့်ချင်
ကြည့်နေ’

လင်ဒါနှင့် ဆင်မွန်စ်တို့ နေရာချင်း လဲလိုက်ကြသည်။

လင်ဒါ အတော်လေး ပင်ပန်းနေပြီ။

လက်ကိုင် အီးကြီးမှာ ခါတိုင်းထက် ပိုလေးနေသလို ထင်
ရသည်။

ကစားကွင်းကြီးထဲတွင် ရုပ်မြင်သံကြား ပရိသတ် အထူထူ
ဘောလုံးစတင် ပစ်ပေးခြင်းကို ဘောလုံးသမားများက နောက်
တခေါက် ပြန်လုပ်ပြနေကြသည်။

ယခု ဘောလုံး စကစားရန် အသင်းနှစ်သင်း တန်းစီထိုင်
ကြပြီ။ လင်ဒါက ဆင်မွန်စ်ကို လှမ်းကြည့်သည်။

ဆင်မွန်စ်က ယာဉ်၏ ပြတင်းပေါက်မှ ခေါင်းပြုံ ကြည့်နေ
မည်။

လင်ဒါက ပယ်ဘက်အင်ဂျင်အတွက် အပူချိန် တိုးစေမည့်
အောင်းတံကို တွန်းလိုက်သည်။

မိနစ် အနည်းငယ်အတွင်း အပူချိန်ပြဒိုင်ခွက်ရှိ အနီရောင်
ခြင်းသို့ မြားပြလာသည်။

လင်ဒါက ဆီဖျော်ရည်ကို မူလအနေအထားသို့ ပြန်ချလိုက်
မည်။

‘ရဲဘော်တို့ ကျုပ်တို့တော့ ပြဿနာပေါ်ပြီ’

ဆင်မွန်စ်က ချက်ခြင်း လှည့်ကြည့်သည်။

အပူချိန်ပြ ဒိုင်ခွက်ကို လက်နှင့် ခေါက်လိုက်သည်။

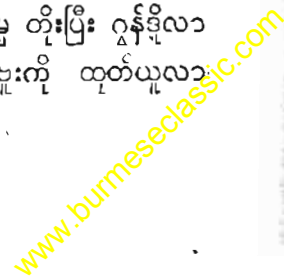
‘ဘာဖြစ်တာပါလိမ့်’

ဆင်မွန်စ်သည် ရုပ်မြင်သံကြား ကင်မရာမင်းများ၏ ပခုံး
ပေါ်မှကျော်၍ ပယ်ဘက် အင်ဂျင်ကို ငှိုကြည့်သည်။

‘ပယ်ဘက် အင်ဂျင် အပူများနေတယ်၊ ခဏ ဖယ်ပေး
ပါ’

ဆင်မွန်စ်က ရုပ်သံအဖွဲ့သားများကြားမှ တိုးပြီး ဂွန်ဒိုလာ
အောက်ရှိ နောက်ခန်းသို့ ဝင်ကာ မီးသတ်ပူးကို ထုတ်ယူလာ
မည်။

‘မီးလောင်လို့လား’

ကင်မရာမင်းနှင့် သူ့ လက်ထောက်တို့က စိုးရိမ်တကြီးဖြင့် မေးသည်။

လင်ဒါရင်ထဲက ကြိတ်၍ ဝမ်းသာသွား၏။

‘အို...မဟုတ်တာ၊ လိုရ မယ်ရ အသင့်ဆောင်ထားတာပါ’

ဆင်မုန်စိက ပြန်ပြောသည်။

လင်ဒါသည် စက်ရှိုန် အနည်းငယ်တင်ပြီး ကစားကွင်းမှ ဆုတ်ခွာ၍ လေယာဉ်ကွင်းရှိရာ အရှေ့မြောက်သို့ ဦးတည် ပျံသန်းလာသည်။

‘ဗစ်ကားစ်ကို ကြည့် လုပ်ခိုင်းရမှာပဲဟေ့’

‘သူ့ကို ခင်ဗျား လှမ်းပြောပြီးပြီလား’

‘မင်း နောက်ခန်းသွားတုန်း ငါ သူ့ကို ခေါ်လိုက်တယ် လေ...’

လင်ဒါသည် မိုက်ခွက်ကိုင်၍ တစုံတခု ပြောလိုက်သော်လည်း သူ့ အသံလွှင့်ခလုတ်ကို မနှိပ်ပဲ နေကြောင်း မည်သူမှ သတိ မထားမိခဲ့ချေ။

‘ပြည်မကြီး’ လမ်း (၁၀) အတိုင်း ပျံသန်းလျက်ရှိသည်။ သူ့ အောက်ဘက် ညာဘက်တွင် ဆူပါဒိုးမ် ကစားကွင်းသစ်ကြီးနှင့် ဗယ်ဘက်တွင် ပြပွဲကွင်းနှင့် ဘဲဥပုံ ပြေးလမ်းတို့ကို တွေ့ရ သည်။

မျက်နှာချင်းဆိုင်တိုက်သော လေကို အင်ဂျင် တလုံးအားဖြင့် ဆန်၍ ပျံသန်းရခြင်းမှာ ခရီး သိပ်မတူင်။

ပွန်နာထရိန်း ဂေါက်သီးကွင်းပေါ် ရောက်လာပြီ။ ရွှေနားတွင် ကျယ်ပြန့်သော လေယာဉ်ကွင်းကြီးကို တွေ့ရ သည်။

‘လေဆိပ်ကိတ်ဝ သို့ ချဉ်းကပ်လာနေသော ထရပ်ကားကိုလည်း တွေ့ရသည်။’

ဒါလီယာ အောင်မြင်သွားပြီ။

x x x

လေသဘောကြီး ပြန်လာကြောင်း ပြောပြင်ရေးလုပ်သားများ
တွေ့တွေ့ချင်း ဘတ်စ်ကားကြီးနှင့် ကိရိယာယာဉ်တို့ ပတ်လည်
တွင် ဝန်းရံလျက် စောင့်နေကြသည်။

လင်ဒါက သူတို့တွေကို ပျားယာ ခတ်စေချင်သည်။

ပေ ၃၀၀-အရောက်တွင် လင်ဒါက မိုက်ခွက်မှ ခလုတ်ကို
ဖော်ပြသည်။

‘ကဲ...အောက်က နေရာကျယ်ကျယ် လုပ်ထားကြ... ဆင်း
တော့မယ်’

‘နို့ရာ တစ်သုည၊ ပြန်လာမယ်ဆိုတာ ဘာလို့ ကြိုမပြော
တာလဲ’

ဗစ်ကားစ်က မေးသည်။

မြေပြင်မှ လုပ်သားများသည် မိမိတို့ သက်ဆိုင်ရာ ဌာနများ
သို့ ပြေးသွားကြလေပြီ။

‘ကျွန်တော့် ဗယ်ဘက်အင်ဂျင်က ပြဿနာကလေးတခု ဖြစ်
ဆို့ပါဗစ်ကားစ်’

လင်ဒါက သူလိုချင်သော အချက်အလက်များကို တပု
ထည်း ညွှန်ကြားလိုက်သည်။

ဗစ်ကားစ် နားလည်သည်။

ဒါလီယာအိုင်ယတ်ဒ်သည် ပြေးလမ်းကို ဖြတ်မောင်းရန်
စောင့်နေသည်။

မျှော်စင်က သူမအတွက် မီးနီပြု၍ ရပ်ခိုင်းထားသည်။

လေသဘောကြီး မြေပြင်သို့ ဆင်းပြီ။

တချက်နှစ်ချက် ခုန်တက်သွားသည်။ ပြန်ကျသည်။

အခန်း ။ ၄၄ ။

လေသဘောကြီး လာနေသည်ကို ဒါလီယာ ကားမောင်း
ယင်းနှင့် တွေ့ရ၏။

သူမ စက္ကန့်အနည်းငယ် စောနေသည်။ ဂိတ်ဝတွင် ရဲတဦး
ရှိသည်။

ကားဝင်ခွင့် လက်မှတ် အပြာရောင်ကို ပြတင်းပေါက်မှ
ထုတ်ပြရာ ရဲကြီးက လက်ပြ၍ ဝင်ခွင့်ပြုလိုက်သည်။

သူမသည် လေယာဉ်ကင်းဘေး လမ်းမအတိုင်း ဝင်မှန်မှန်
မောင်းသွားသည်။

မြေပြင်လုပ်သားများ နှုတ်သီးမှ တန်းလန်း ကျနေသော ကြီးများကို ဖမ်းဆွဲကြပြီး ငြိမ်သွားအောင် ဝိုင်းထိန်းကြသည်။ မျှော်စင်မှ မီးစိမ်း ပြသည်။

ဒါလီယာက ထရပ်ကားကို ဆက်မောင်းပြီး ယာဉ်တို့ နောက်၌ ထိုးရပ်သည်။

လေသင်္ဘောကြီး ပတ်လည်၌ အလုပ်ရှုပ်နေသော အလုပ်သမားများသည် သူမအား မတွေ့နိုင်ပေ။

တစက္ကန့်အတွင်း ထရပ်ကား၏ နောက်တံခါး ဖွင့်ချပြီး ကုန်းဘောင်ကိုပါ ချလိုက်သည်။

ခြောက်လုံးပြီးနှင့် ပလာယာများပါသည့် စက္ကူအိတ်ထူ ဆွဲယူပြီး လေသင်္ဘောကြီးဆီ ပြေးသွားသည်။

အလုပ်သမားများက သူမအား သတိမထားမိကြ။

ဗစ်ကားစ်က ဗယ်ဘက် အင်ဂျင်အဖုံးကို ဖွင့်နေသည်။

ဒါလီယာက စက္ကူအိတ်ကို လင်ဒါအား ပြတင်းပေါက်မှ လှမ်းပေးပြီး ထရပ်ကားကြီးဆီ ပြန်ပြေးလာသည်။

‘ခင်ဗျားတို့ လမ်းလေး ဘာလေး ဆင်း လျှောက်ခွင့် လျှောက်ဦးဗျာ၊ ဒီမှာ သိပ်မကြာပါဘူး’

ရုပ်သံ ကင်မရာမင်း နှစ်ဦးသည် ဂွန်ဒိုလာယာဉ်ပေါ်မှ ဆင်း သွားကြသည်။

လင်ဒါက နောက်က လိုက်သွားသည်။

ဘတ်စ်ကားနားအထိ လျှောက်သွားပြီး လေသင်္ဘောကြီး ချက်ချင်း ပြန်လှည့်လာသည်။

‘ဟေ့...ဗစ်ကားစ်၊ ခင်ဗျားကို လိပ်ခဲဟတ်စ်မြို့က လှမ်း ခေါ်နေတယ်’

‘ဟာ...ချီးမှပဲ၊ ဟေ့ ဖရန်ကီ၊ ဒီမှာကြည့်ထားလိုက်စမ်း၊ ငါပြန်မလာမချင်း မင်း ဘာမှ လျှောက်မလုပ်နဲ့’

ဗစ်ကားစ်သည် ဘတ်စ်ကားဆီ ခပ်သုတ်သုတ် ထွက်သွား သည်။

လင်ဒါက သူ့နောက်မှ လိုက်လာသည်။

ဗစ်ကားစ် ရေဒီယိုတယ်လီဖုန်းကို မှယူလိုက်စဉ် လင်ဒါက သူ့နောက်စေ့ကို သေနတ်နှင့် ပစ်ထည့်လိုက်သည်။

မြေပြင်လုပ်သားအဖွဲ့၌ ခေါင်းဆောင် မရှိတော့ပေ။ ဘတ်စ် ကားပေါ်မှ ပြန်ဆင်းသောအခါ ဝန်ချီစက်ငယ်လေး မောင်း လာသော ဒါလီယာအား တွေ့ရသည်။

သူမသည် ၎င်းစက်ငယ်ကို ကိရိယာ နောက်တွဲယာဉ်၏ နောက်ဘက်မှ မောင်းထွက်လာခြင်း ဖြစ်သည်။

ဝန်ချီစက်မောင်းတံပေါ်မှ လှေခွက်ပုံသဏ္ဍာန် အရာထွေ ကြီးကို တွေ့ရသောအခါ အလုပ်သမားများသည် ဇဝေဇဝါ ဖြစ်လျက် သူမအား လမ်းဖယ်ပေးကြသည်။

ဒါလီယာသည် မိုးကြီးကို ဂွန်ဒိုလာ ယာဉ်အောက်သို့လျှော ချ သွင်းလိုက်သည်။

‘ဘာလုပ်နေကြတာလဲဗျ’

အလုပ်သမား တဦးက မေးသည်။

ဒါလီယာ ဘာမှမဖြေ။

သူမသည် ရှေ့ပိုင်း ညှပ်နှစ်ခုကို လက်ရမ်းတွင် ချိတ်လိုက်သည်။ နောက်လေးခုကျန်သေးသည်။

‘ဗစ်ကားစ်က ပြောတယ်၊ အိတ်တွေကို ချလိုက်တဲ့ လင်ဒါက အော်ပြောသည်။

‘ဘာတဲ့’

‘အလေးချိန်ညှိတဲ့ အိတ်တွေကို ချလိုက်ပါဆိုမှပဲ တောက်’

‘ဒါကြီးက ဘာကြီးလဲဗျ မိုက်ခိ တခါမှ မမြင်ဖူးဘူး’

‘ဗစ်ကားစ် ရှင်းပြလိမ့်မယ်၊ ရုပ်သံဌာနအတွက် တမိနစ်တာ ၁၇၅ ဒေါ်လာ တန်ဖိုးရှိတယ်၊ သိရုံလား က လုပ်စမ်းပါ၊ ရုပ်သံဌာနက ဒီဟာကို လိုချင်သတဲ့’

အလုပ်သမား နှစ်ဦးက အလေးအိတ်များကို ဖြုတ်ချပေးစဉ် ဒါလီယာလည်း ဗုံးကြီးကို ချိတ်ဆွဲ တပ်ဆင်၍ ပြီးသွားသည်။

ဒါလီယာသည် ဝန်ချီစက်ကလေးကို နောက်ဆုတ်လိုက်သည်။ အလုပ်သမားများ အူကြောင်ကြောင် ဖြစ်နေသည်။

တခုခုတော့ လွဲချော်နေပြီ။ မသင်္ကာစရာ ကောင်းသည်။

ရုပ်သံကုမ္ပဏီ အမှတ်တံဆိပ်များ ပါသော ဤ လှေပုံသဏ္ဍာန် အရာဝတ္ထုကြီးကို လေသင်္ဘောတွင် တခါမှ မတပ်ဆင် ဖူးသေးချေ။

လင်ဒါက ဗယ်ဘက် အင်ဂျင်ကို သွားကြည့်သည်။ ဘာမှ ဖြုတ်ခြင်းတပ်ခြင်းမရှိ။ သူက အဖုံးကို ပြန်ပိတ်သည်။

ကင်မရာမင်း ပြန်လာသည်။

‘အင်ဘီအက်စ် ဆိုပါလား၊ အဲ ဒါကြီးက ဘာကြီးလဲ’ ကျွန်တော်တို့ဟာလဲ မဟုတ်ဘူး’

‘ဒါရိုက်တာကြီး ရှင်းပြလိမ့်မယ်၊ ဘတ်စ်ကား ထဲထဲ ဖုန်းဆက် မေးကြည့်ပါလား’

လင်ဒါက သူ့ထိုင်ခုံ၌ ဝင်ထိုင်ပြီး စက်နှိုးလိုက်သည်။

အလုပ်သမားများ တုန်လှုပ်စွာဖြင့် နောက်ဆုတ် သွားကြသည်။

ဂွန်ဒိုလာထဲသို့ ဒါလီယာ ရောက်နေပြီ။ လက်ထဲမှာ ပလာယာများလည်း ပါလာသည်။

ဘာမှ ဝက်အူဖြုတ်နေပို့ အချိန်မရ။ လေသင်္ဘောကြီးပျံ မတက်မီ ရုပ်သံ စက်ကိရိယာများကို မြေကြီးပေါ် ပစ်ချထားခဲ့ရမည်။

ဒါလီယာ ပစ္စည်းများနှင့် ကြွီးများ ဖြတ်တောက်နေစဉ် ကင်မရာမင်းတဦး တွေသွားသည်။

‘ဟေ့... မလုပ်နဲ့လေ’

သူက ဂွန်ဒိုလာပေါ်ပြေးတက်လာသည်။ လင်ဒါက ခုံပေါ်မှ နောက်လှည့်ပြီး ကင်မရာမင်း၏ ကျော့ကုန်းကို သေနတ်နှင့် ပစ်သည့်သည်။ တံခါးဝမှ အလုပ်သမားတဦး မျက်လုံးမျက်ဆန် ပြူးသွားသည်။

လေသင်္ဘောနှင့်အနီးဆုံး လုပ်သားတယောက် နောက်ပြန် ဆုတ်သွားသည်။ ဒါလီယာက ကင်မရာချိတ်များ ဖြုတ်လိုက်သည်။

www.burmeseclassic.com

ဒါလီယာက ဂွန်ဒိုလာပေါ်မှ မြေကြီးပေါ်သို့ ရှမိဆာ
သေနတ်ကိုင်လျက် ခုန်ဆင်းသည်။ အလုပ်သမားများ နောက်သို့
လှည့်ပြေးသွားကြပြီ။ တီးအောက်မှတုန်းများကို သူမ ဆွဲဖယ်ပြီး
လေသဘော၏ အလံတိုင်မှ ထိန်းကြိုးကို ဖြုတ်ပေးသည်။

လေသဘောကြီး လေထဲ၌ ယိမ်းနွဲ့နေလေပြီ။

ထိုအခိုက် ရဲကားဥဩသံ ကြားရသည်။

ပြေးလမ်းပေါ်မှ မောင်းဝင်လာသည်။

လေသဘော၏ နှုတ်သီးသည် တိုင်၏ ခွက်ထဲမှ လွတ်လွတ်
ကျွတ်ကျွတ် ထွက်သွားပြီ။

သို့သော် ကင်မရာမင်း၏အလောင်းနှင့် ရှုပ်သံ ပစ္စည်းများ၏
အလေးချိန်က လေးလံ နေဆဲ။

ဒါလီယာ ဂွန်ဒိုလာပေါ်သို့ တက်သည်။ အသံလွှင့်စက်ကို
မြေကြီးပေါ် ပစ်ချလိုက်သည်။ ကင်မရာကိုပါ ထပ်မံ လှင့်ပစ်
လိုက်ပြန်သည်။

ရဲကားသည် လေသဘောနှင့် ခေါင်းချင်းဆိုင် မောင်းလာ
သည်။ ခေါင်မိုးပေါ်၌လည်း အချက်ပြမီး မှိတ်တုတ် မှိတ်တုတ်
ဖွင့်ထားသည်။

လင်ဒါ အချိန်တင်သည့် မောင်းကို ရွေ့တုန်းချသည်။ လေ
သဘောကြီး ရွေ့လျားလာသည်။

ဒါလီယာသည် ကင်မရာမင်း၏ အလောင်းကြီးနှင့် ကိုးရိုး
ကားရား ဖြစ်နေဆဲ။ သူ့ ခြေထောက် တဘက်က လင်ဒါ၏
ခုံအောက်၌ ချိတ်နေသည်။

လေသဘောကြီး တချက် ခုန်တက်ပြီး၊ ပြန်ကျသွားသည်။
တစ္ဆာဦး ကျောက်ခေတ် သတ္တဝါကြီးတကောင်ပမာ အားယူ
နေသည်။

ဂိုက် လေးဆယ် အကွာတွင် ရဲကားရပ်သွားပြီး၊ တံခါးများ
ပွင့်လာသည်။ လင်ဒါက ဆီအများအပြားလွှတ်ပေးလိုက်သည်။
လေသဘောကြီး လေးလံစွာဖြင့် တက်လာသည်။

ဒါလီယာ ဂွန်ဒိုလာမှ ကုန်းထွက်ကာ ရှမိဆာဖြင့် ရဲကားကို
လှမ်းပစ်သည်။ ကားရှေ့မှန် ကဲ့သွားသည်။ လေသဘောကြီး
ဆက်လက် တက်နေဆဲ။

အင်္ကျီ သွေးရွှဲနေသော ရဲသားတဦး ကားထဲမှ သေနတ်
ဆွဲထုတ်လျက် ထွက်လာသည်။ မရှင်းပစ္စတိုဖြင့် အပစ်ခံရသဖြင့်
လဲကျသွားသည်။

ဒါလီယာက ကင်မရာမင်း အလောင်းကြီးကို ကန်ချလိုက်ရာ
ရဲကား ခေါင်မိုးပေါ် ခြေကားရား လက်ကားရား ကျသွား
သည်။ လေသဘောကြီး ခေါင်းထောင် တင်လဲဆဲ။

အခြားသော ရဲကားများလည်း ရောက်လာကြပြီ။

အရာအားလုံး အောက်ဘက် မြင်ကွင်း၌ တဖြည်းဖြည်း
သေးငယ်လျက် ကျန်ရစ်ခဲ့ကြပြီ။ တံခါးဖွင့်၍ ထွက်လာနေ
ကြပြီ။

လေသဘော၏ ပင်မကိုယ်ထည် လေအိတ်ကြီးကို ကျည်ဆန်
တချက် လာမှန်သံ ကြားရသည်။

သူတို့ အပေါ်ကိုလှမ်းပစ်နေကြတာကိုး။ ဒါလီယာ တစ်ဆူဆုံး ရဲကား ဘေးတဝိုက်သို့ လှမ်းပစ်သည်။ လင်ဒါသည် သဘောကြီးကို ၅၀ ဒီဂရီ ထောင်တက်စေသည်။

အင်ဂျင်သံများ ဆူညံနေ၏။

တဖြည်းဖြည်းနှင့် အောက်မှ ပစ္စတိုများ၏ ပစ်ကွင်းမှ လွတ်ကင်းလာပြီ။

ဖြူနှင့် ဝိုင်ယာများကို လုပ်ရဦးမည်။

ဒါလီယာသည် သွေးစက်များ ပေရေနေသော ဂွန်ဒီလာကြမ်းပြင်ပေါ် မှောက်ကာ အပြင်ဘက်ကို ကုန်းချပြီး ဖြူနှင့် ဝိုင်ယာများဆီ လက်လှမ်းနေသည်။

လင်ဒါသည် စက်ခုံ ခလုတ်ခုံများ ရွေ့တွင် ရပ်၍ ခေါင်းညိတ်နေသည်။

သူ ခွေကျကာ နီးပြီ။

သူမက သူ့ ပခုံးကိုကျော်၍ အင်္ကျီလက်မောင်းစ အောက်မှ ဆေးထိုးအပ်ကို ဖိညှစ်ပေးလိုက်သည်။

စက္ကန့်ပိုင်းအတွင်း လင်ဒါ ခေါင်း ပြန်ထောင်လာသည်။

သူက အခန်းတိုင်းရှိ မီးခလုတ်ကို ကြည့်လိုက်သည်။ ပိတ်ထားသည်။

‘ချိတ်လိုက်တော့’

သူမက အခန်းမီးလုံး အဖုံးကို လှန်၍ ဖြင့်ပြီး မီးသီးကို ဖြုတ်ကာ ဗုံးနှင့် ဆက်ထားသည့် ဝိုင်ယာကြိုးများကို မီးခေါင်း၌ တပ်လိုက်သည်။

ဖြူကိုတော့ လျှပ်စစ်ဓာတ်အားမရလျှင် လိုရမယ်ရ သုံးနိုင်ရန် ဂွန်ဒီလာ၏ ဖင်ပိုင်း ထိုင်ခုံ ဘရက်ကက်ကြားတွင် ကြိုးနှင့် တုပ်ထားလိုက်သည်။

လေသဘောသည် ရေ မိုင်နှုန်း ၆၀ ဖြင့် သွားနေသည်။ ဆူပါဘိုးလ်သို့ ၆ မိနစ်အတွင်း ရောက်သွားသည်။

x x x

‘အယ်လ်ဒရစ်ချ် လေသင်္ဘောကြီး ပေါ်ကနေ အမည်မသိ လူများက သေနတ်နှင့် ပစ်နေကြပါတယ်။ ရဲသားနှစ်ဦး ကျဆုံး သွားပြီ။ မြေပြင်လုပ်သားများ ပြောပြချက်အရ ထူးဆန်းတဲ့ ဖစ္စည်းတခုကို လေသင်္ဘော ဝမ်းဗိုက်အောက်မှာ တပ်ဆင်သွား ကြောင်း သိရပါတယ်’

ရေဒီယိုမှ ကြေငြာနေသည်။

‘ဒီကောင်တွေ လေသင်္ဘော ကြီးကို ပြန်ပေး ဆွဲသွားပြီ။ ဒီဟာ ခင်ဗျားတို့ ရှာနေတဲ့ နောက် ပိုင်းလော့ တယောက်ပဲ’

ကော်လီက သူ့ဘေး ခုံလွတ်ကို လက်သီးနှင့် ထုယင်း ပြော သည်။

ကောင်းကင်ပြင် အစွန်အဖျားတွင် တဖြည်းဖြည်း ကြီးမား လာနေသော လေသင်္ဘောကြီးကို သူတို့ လှမ်းမြင်ရသည်။

ကော်လီက ကစားကွင်းသို့ ရေဒီယိုဖုန်းဖြင့် လှမ်း အမိန့် ပေးသည်။

ကာဘာကော့ဗ် ဒေါသ ထွက်နေသည်။ စိတ်တင်းကျပ်နေ သည်။ တုန်လှုပ် အံ့ဩနေသည်။ ဖြစ်ပျက်နေသမျှကို မယုံနိုင်။

ကစားကွင်းနှင့် လေဆိပ်ကြား အပြန် ကားလမ်းကြီးပေါ် တွင် အကူအညီ ကင်းမဲ့လျက် ရောက်ရှိနေသည်။

စဉ်းစားစမ်း၊ စဉ်းစားစမ်း၊ စဉ်းစားစမ်း။

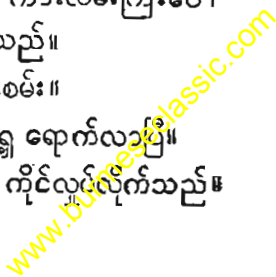
ယခု ဆူပါဒုံးမိ ကစားကွင်းသစ်ကြီးရှေ့ ရောက်လာပြီ။

ကာဘာကော့ဗ်က ကော်လီ၏ ပခုံးကို ကိုင်လှုပ်လှုပ်သည်။

အခန်း ။ ၄၅ ။

ကော်လီနှင့် ကာဘာကော့ဗ်တို့ လေယာဉ်ကွင်းမှ သေနတ် သံများ ကြားကြားချင်း ကော်လီ၏ ကားဆီ ပြေးသွားကြ သည်။

ရေဒီယိုမှ သတင်း လာနေစဉ် ပြည်နယ်လမ်းမ ၁၀ အတိုင်း သူတို့ ဒရောသောကော မောင်းနှင့် ပြေးလျက် ရှိကြသည်။

‘ဂျက်ဆန်၊ လားမားဂျက်ဆန်၊ ရဟတ်ယာဉ် မြန်မြန်မောင်း
ဗျာ—’

သူတို့ကားနှင့် အခြားကားတစ်စီးခေါင်းချင်းဆိုင်တိုက်ထွက်
ဖြစ်သွားသည်။

အခြားကားက လျင်မြန်စွာ ထိမ်းရှောင်လိုက်သဖြင့်
သွားသည်။

ဘုရား... ဘုရား... ဆူပါဒုံးမိ၏ ဘေးဘက် ဟောင်း
ရိပ်သာ လမ်းမပေါ် ရောက်သွားကြသည်။ နား ကဲ့လုမထင်
ဆူညံအောင် ကားတာယာနှင့် ကတ္တရာလမ်းကို ပွတ်တိုက်၍
ဆွဲကွေ့ပြီး ရပ်လိုက်သည်။

ကာဘာကော့ဗိက ရဟတ်ယာဉ် ရပ်ထားသည့် နေရာ
ပြေးသွားသည်။ စောင့်ကြည့် အဖွဲ့ဝင်များ ရှိနေဆဲ။

ဂျက်ဆန်သည် ရဟတ်ယာဉ်ဖြင့် ခေါင်မိုးမှဆင်းကာ ကြေး
နန်းကြိုးစည်းကြိုးတစည်းကို မယူရန် လာနေဆဲ။

ကာဘာကော့ဗိက ကြီးကြပ်ရေးမှူးဆီ ပြေး သွားသည်။
ထိုလူကြီးကို သူမသိ။

‘သူ့ကို ဆင်းခိုင်းပါ၊ ဆင်းခိုင်းလိုက်စမ်းပါ’

လေသင်္ဘောကြီးသည် ဆူပါဒုံးမိ ကစားကွင်းကြီးနှင့် မျဉ်း
ပြိုင်ကျရာမှ လွတ်ကင်းသွားခါနီးပေပြီ။ တူလိန်း ကစားကွင်း
ကြီးနှင့် နှစ်မိုင်သာ ကွာဝေးတော့သည်။

ကော်လီသည် ကားပေါ်မှ ခြေဆင်းလာသည်။ ကား
နောက်ဖုံးကို ဟောင်းလောင်း ဖွင့်ထားခဲ့သည်။ သူ့လက်ထဲ၌
အိမ် ၁၆ အော်တိုမစ်တစ် ရိုင်ဖယ် ပါလာသည်။

ရဟတ်ယာဉ် မြေကြီးပေါ် ရောက်သည်နှင့် ကာဘာကော့ဗိ
ပန်ကာဒလက်များအောက် ခေါင်းငုံ့ ဝင်သွားသည်။

စက်ခန်း ပြတင်းပေါက်နား ကုန်း၍ တက်သည်။ ဂျက်ဆန်
နားရွက်နောက်ဘက် လက်ကာ၍ နားထောင်သည်။

‘ဟိုကောင်တွေ အယ်လ်ဒရစ်ချ် လေသင်္ဘောကို ရသွားပြီ၊
ကျုပ်တို့ တက်လိုက် ဖမ်းရလိမ့်မယ်’

ကာဘောကော့ဗိက မိုးပေါ် လက်ညှိုးထိုးပြယ်င်း ပြော
သည်။

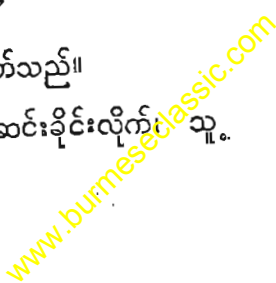
ဂျက်ဆန်က လေသင်္ဘောကြီးကို မော့ကြည့်သည်။ တံတွေး
ချိုချိုလိုက်သည်။

‘ခင်ဗျား ကျွန်တော်တို့ကို ပြန်ပေးဆွဲ နေတာလား’

‘ခင်ဗျားကို အကူအညီတောင်းနေတာ’

ဂျက်ဆန် တစ်ကွန်နီမျှ မျက်စေ့မှိတ်လိုက်သည်။

‘ကဲ တက်လေ၊ ဟိုလူတယောက်ကို ဆင်းခိုင်းလိုက်
ထိစွဲ ကျွန်တော် တာဝန် မယူနိုင်ဘူး’

ကာဘာကော့ဗ်နှင့် ကော်လီတို့သည် အံ့အား သင့်နေသော အလုပ်သမားကို ရဟတ်ယာဉ်ပေါ်မှ ဝိုင်းဆွဲချကြပြီး ဝန်တင်ပေါက်မှ တက်ကြသည်။

ရဟတ်ယာဉ်သည် ရုတ်ခြည်းပင် ခုန်တက်သွား၏။

ကာဘာကော့ဗ် ရှေ့ခန်း သွားပြီး လူမရှိသော တွဲဘက်ပိုင်းလော့ခုံကို မတင်ပြီး ထိုင်သည်။

‘ကျုပ်တို့’

‘ဒီမယ်၊ ခင်ဗျား ဒီကောင်တွေကို ဖမ်းမှာလား စကားပြော ဆွေးနွေးမှာလား’

‘ဖမ်းမှာပေါ့’

‘ကောင်းပြီ၊ ဖမ်းမယ်ဆိုယင် ကျွန်တော်တို့ သူတို့အပေါ်ကနေ ကပ်သွားမယ်၊ ဒီ လေပူဖောင်းကြီး ကွယ်နေလို့ သူတို့ကျွန်တော်တို့ကိုမမြင်နိုင်ဘူး၊ ပူဖောင်းကြီးကို ခင်ဗျားသေနတ်နဲ့ ပစ်ဖောက် မှာလား၊ ဓာတ်ငွေ့တွေ ပေါက်ထွက် ဖို့တော့ အချိန် သိပ်မရှိဘူး’

ကာဘာကော့ဗ် ခေါင်းခါပြသည်။

‘ဒီကောင်တွေရဲ့ ဝှန်ဒိုလာယာဉ်ကို ပြုတ်ကျအောင် လုပ်ရမယ်’

ဂျက်ဆန် ခေါင်းညိတ်သည်။

‘ကဲ...ကျွန်တော် သူတို့အပေါ်ကနေကပ်သွားမယ်၊ ခင်ဗျား အသင့်ဖြစ်ပြီဆိုယင် ကျွန်တော် သူတို့ဘေးကို ဆင်းချလိုက်မယ်၊ ဒီဟာကြီးမျိုးက သိပ်အပစ်အခတ်မခံနိုင်ပါဘူး၊ ခင်ဗျား အသင့်လုပ်ထားပေတော့၊ ကျွန်တော့်ကို နား ကြပ် ကနေ ပြောလိုက်’

ရဟတ်ယာဉ်သည် ရေမိုင်နှုန်း (၁၁၀)ဖြင့် ပျံသန်းနေသည်။

သို့သော် လေသင်္ဘောကြီးကို မမီသေး။

‘ပိုင်းလော့ကို ဆော်ထည့်လို့ရလဲ လေစီးကြောင်းကြောင့် လေသင်္ဘောကြီးဟာ ကစားကွင်းပေါ် ရောက်သွားမှာပဲဗျ’

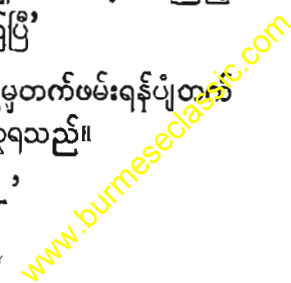
ဂျက်ဆန်က ပြောသည်။

‘ချိတ်နဲ့ သူတို့ကိုချိတ်ပြီး တနေရာရာ ဆွဲထုတ်သွားယင်ကော ရမလား’

‘ဘယ်နဲ့လုပ်ချိတ်လို့ရမှာတုန်း၊ အချိန်ရှိယင်တော့ စမ်းကြည့်ကြတာပေါ့၊ ဟော...ရဲတွေ သွားကုန်ကြပြီ’

သူတို့ရွှေ့နားတွင် လေသင်္ဘောကြီးရွေ့မှတက်ဖမ်းရန်ပျံတက်လာသော ရဲအဖွဲ့ပိုင် ရဟတ်ယာဉ်ကို တွေ့ရသည်။

‘အောက်ကနေ မဝင်နဲ့၊ သိပ်မကပ်နဲ့...’

ထိုအခိုက် ရဲရဟတ်ယာဉ်ကလေးသည် စက်သေနတ်ကျည်ဆန်များ ထိမှန်ကာ ဘေးတဘက်စောင်းပြီး အောက်သို့ ထိုးကျသွားလေသည်။

ဂျက်ဆန်သည် သူ့အောက်မှ လေသင်္ဘော၏ လှုပ်ရှားနေသော ပဲ့ကြီးကို မြင်ရလေသည်။

သူ့ရဟတ်ယာဉ်သည် လေသင်္ဘောကြီးအပေါ်၌ ရောက်နေသည်။

ကစားကွင်းကြီးက သူတို့အောက်၌ ရွေ့လျားနေသည်။

နောက်တခေါက် ဖြတ်၍ ရဦးမည်။

ကာဘာကော့ဗ်နှင့် ကော်လီတို့ တံခါးပေါက်တွင် အသင့်ပြင်နေကြပြီ။

လင်ဒါသည် လေသင်္ဘောကြီး၏ အရေခွံများပေါ် ရဟတ်ယာဉ်ပန်ကာ၏ လေဟုန်ထိတွေ့မှုကို သိလိုက်သည်။

ရဟတ်ယာဉ် စက်သံကိုလည်း ကြားရသည်။

ဒါလီယာကို လက်တို့ပြီး အပေါ်သို့ လက်မထောင်ပြုသည်။

‘၁၀ စက္ကန့်လောက် စောင့်ဦး’

ဒါလီယာက ရှုမိဆာ စက်သေနတ်ထဲသို့ ကျည်ကပ် အသစ်တပ်လိုက်သည်။

‘နေဦး...နေဦး...’

ဂျက်ဆန်က 'ကာဘာကော့ဗ်အား နားကျပ်မှ ပြောလိုက်သည်။

ရဟတ်ယာဉ်သည် လေသင်္ဘောဘေး၌ ရုတ်ကနဲ အောက်သို့ တည့်တည့် ဆင်းချလိုက်သည်။

x x x

ရဟတ်ယာဉ် ယိမ်းယိုင်ပြီး အပေါ်ပြန်တက်သည်။
ကော်လီ မှန်သွား၏။ ပေါင်ပေါ်၌ သွေးများ ရွဲသွား
သည်။

ဂျက်ဆန်သည် စက်ခန်းရှေ့မှ မှန်ကွဲများ နုပူးရှုသွားသဖြင့်
မျက်လုံးထဲ သွေးများ စီးကျလာရာ အဝတ်စနှင့် သုတ်နေသည်။

ဂွန်ဒိုလာ၏ ပြတင်းပေါက် မှန်ချပ်အားလုံး ကွဲသွားပြီး
စက်ခလုတ်ခုံမှာလည်း ပျက်စီးသွားသည်။

မီးပွင့်ကလေးများ တဖျပ်ဖျပ် ထတောက်နေသည်။

ဒါလီယာ ကြမ်းပေါ်မှာ မလှုပ်မယှက် မွှောက်နေသည်။

လင်ဒါသည် ပခုံးနှင့် ခြေထောက်တို့တွင် ဒဏ်ရာလျက်
လေသဘောကြီး အောက်သို့ နိမ့်ဆင်းလာပုံကို ငေးကြည့်နေ
သည်။

လေသဘောကြီး နစ်မြုပ်နေပြီ။

သို့တိုင် ကစားကွင်းထဲသို့ ရောက်အောင် ဝင်နိုင်ဦးမည်။
ဟော....ဟော....ကစားကွင်း၏ တံတိုင်းပေါ် ဖြတ်ကျော်
လာပြီ။

ပရိသတ်များစွာထို့ မော့ကြည့်နေကြသည်။

လင်ဒါ၏ လက်ထဲတွင် ဗုံးပေါက်ခလုတ်ကို နှိပ်ထားသည်။

ကဲ....လာလေရော့။ ခလုတ်နှိပ်သည်။ ဘာမျှ မဖြစ်။

နောက် အရန်ခလုတ်ကို နှိပ်သည်။ ဘာမျှ မဖြစ်။

အင်း....ဗုံးဖောက်ရန် ဆင်ထားသော 'ဆာကစ်' ကြိုးများ
ပျက်စီးသွားပြီ။

အခန်း ။ ၄၆ ။

ရဟတ်ယာဉ်၏ ဝမ်းဗိုက်သို့ ကျည်ဆန်များ လာမှန်သည်။
ကာဘာကော့ဗ်နှင့် ကော်လီတို့လည်း ပြန်လည်ပစ်ခတ်ကြသည်။
ဂွန်ဒိုလာမှာ မှန်များ ကွဲကုန်သည်။

ကာဘာကော့ဗ် ဘေးပတ်လည်တွင် ကျည်ဆန်များ ဆူညံ
စွာ ဝင်လာသည်။

ဒါပေမယ့်...

ဖြုတ် ရှိသေးသည်။

လင်ဒါသည် ထိုင်ခုံမှ ထပြီး မီးခြစ်ကို ကိုင်လျက် သူ၏ ကောင်းသော လက်တဘက်နှင့် ခြေတဘက်ကို အားပြုကာ ဂွန်ဒိုလာ နောက်ပိုင်းရှိ ဖြုတ် ဆီသို့ လေး ဘက် ထောက် သွား သည်။

အောက်ဘက်တွင် ပဲ့ကြည့်ပရိသတ်များကို အစိုင်အခဲကြီး တခုသဖွယ် တွေ့ရသည်။

ဂျက်ဆန်၏ ရဟတ်ယာဉ်မှ တွဲလောင်းချထားသော ချိတ်၏ ကြေးနန်းကြိုးမှာ ပေ ၃၀ ရှည်သည်။

ဂျက်ဆန်က လေသင်္ဘောကြီး၏ ပြောင်ချောချော အရေခွံ ပေါ် ချိတ်မိအောင် ရဟတ်ယာဉ်ကို ဆင်းချပေးသည်။

ပဲ့နှင့် အမြီးကြားတွင် အပေါက် ရှိသည်။

ကာဘာကော့ဗ်သည် ချိတ် ချိတ်မိစေရန် ဂျက်ဆန်အား ညွှန် ကြားနေသည်။

နီးပြီ...နီးပြီ။

ချိတ်က ထူလွန်းလှသည်။

ကစားကွင်းကြီးထဲတွင် လူတွေသွေးရှူးသွေးတန်းနှင့် တိုးတွေ ပြေးလွှားကုန်ပြီ။

တယောက်ပေါ် တယောက် တက်နင်းကုန်ပြီ။

ကာဘာကော့ဗ်သည် ရဟတ်ယာဉ်အတွင်း လှည့်ပတ် ကြည့် လိုက်ရာ နံရံ၌ ချိတ်ဆွဲထားသည့်လေးပိုင်းသုံးပိုင်း လက်မရှိသော အစတဘက်စီ၌ သံကွင်း တခုစီ ပါသော နိုင်လွန်ကြိုး တခုခုကို တွေ့သွားသည်။

အကြံရပြီ။

မိုရှက်ဗ်စကီးကား မြေပြင်မှ နေ၍ ရဟတ်ယာဉ် နှင့် လေ သင်္ဘောကြီးကို လက်သီးဆုပ်လျက် အားမလိုအားမရမေ့ကြည့် နေသည်။

ရဟတ်ယာဉ်မှ ချထားသော ကြိုးနှင့်တွယ်၍ ပင့်ကူတကောင် လို ဆင်းလာသော လူတယောက်။

မိုရှက်ဗ်စကီးသည် သူ့ အနီးရှိ အေးဂျင့်တဦးထံမှ မှန်ပြောင်း ကို ဆွဲယူလိုက်သည်။

သို့သော်...

မှန်ပြောင်းနှင့် မကြည့်မီပင် ပင့်ကူလိုလူမှာ သူ့ ဆရာ ကာ ဘာကော့ဗ်မှန်း သိလိုက်၏။

သူ့ ဓါးမှာ ကြိုးတခု စွပ်ထားသည်။

လေသင်္ဘောနှင့် ရဟတ်ယာဉ်တို့ မိုရှက်ဗ်စကီး ခေါင်း ပေါ်မှ ဖြတ်ကျော် သွားပြီ။

မိုရှက်ဗ်စကီးသည် ဖင်ထိုင်ချပြီး မျက်တောင်မတော်ပဲ လိုက် ကြည့်နေသည်။

ကာဘာကော့ဗ်သည် ချိတ်တွင် ခြေထောက် စွပ်လိုက်သည်။ ကော်လီသည် ရဟတ်ယာဉ် ထံခါးပေါက်မှနေ၍ ဂျက်ဆန် အား နားကျပ်၊ မိုက်ခွက်တို့ဖြင့် ညွှန်ကြားနေသည်။

ချိတ်သည် အောက်သို့ လျောကျလာသည်။
ကာဘာကော့ဗ် သည် လေသင်္ဘော အမြီးဘေးသို့ ရောက်
သွားသည်။

အမြီးသည် အပေါ်သို့ မြင့်တက်လာပြီး ဘေး တဘက်စီ
ယိမ်းထိုးနေသည်။

ကာဘာကော့ဗ်ကို ရိုက်မိသဖြင့် ဘေးတဘက်သို့ လွင့်ထွက်
သွားသည်။

ကာဘာကော့ဗ်သည် ခါးမှကြွေးကို ကွင်းတခုသဖွယ် လုပ်ပြီး
အမြီးနှင့် ပဲ့ကြား ချကာ အပေါ်ပိုင်းပဲ့အောက်မှ ပြန်လျှိုသွင်း၍
လေသင်္ဘောကြီးကို ဖမ်းဆွဲထားလိုက်သည်။

ကာဘာကော့ဗ် လက်ဝှေ့ယမ်း ပြုလိုက်သည်။ ရဟတ်ယာဉ်
ပေါ်သို့ တက်သွားသည်။

ကာဘာကော့ဗ် ကိုယ်ပေါ်မှ ကြွေးသည် သံမဏိချောင်းကြီး
ပမာ တင်းမာသွားသည်။

လင်ဒါသည် သွေးစက်များဖြင့် ချောနေသော ပျန်ဒိုသား
ကြမ်းပြင်ပေါ် လေးဘက်ထောက် သွားယင်း ကြမ်းပြင် နှုတ်
တရက် အပေါ် ထောင်တက်သွားသည်ကို ခံစား ရသည်။
သူ နောက်ပြန် လျောကျသွားသဖြင့် တစ်ခုခုကို ဖမ်းဆွဲ
သည်။

ရဟတ်ယာဉ်က အပေါ်သို့ အားနှင့် ပျံတက်နေဆဲ။

လေသင်္ဘောကြီး၏ အမြီးပိုင်းသည် ၅၀ ဒီဂရီခန့် မြင့်တက်
လာပြီ။ နှုတ်သီးပိုင်းမှာ ကစားကွင်း မြက်ခင်းပြင်နှင့် ဒဏ်
တိုက်မိသွားလျက် ရှိသည်။

ပဲ့ကြည့် ပရိသတ်များသည် ကြောက်လန့်တကြား အော်
ဟစ်လျက် ဂိတ်များဆီ အလှအယက် တိုး တိုက်၊ ပြေးလွှားနေ
ကြသည်။

အော်ဟစ်သံများကို လင်ဒါ ကြားနေရ၏။ လင်ဒါသည်
ထိုင်ခုံကြားမှ ဖြုတ်ဆီ မီးခြစ်ကိုင်ထားသော လက်ဖြင့် လှမ်း
နေသည်။

လေသင်္ဘောကြီး၏ နှုတ်သီးသည် ပဲ့ကြည့်စင်များဆီ ဒရွတ်
တိုက် ရွေ့လျားလာသည်။

ပရိသတ်များ ခြေဦးတည့်ရာ ရှောင်ပြေးကြသည်။ ကစား
ကွင်းထိပ်ရှိ အလံတိုင်များနှင့် တိုက်မိပြီးနောက် ကစားကွင်းနှင့်
လွတ်ရာ ကျွတ်ရာ အိမ်များနှင့် မြစ်ကြီးဆီ ဆက်လက်ရွေ့လျား
သွားသည်။

ရဟတ်ယာဉ်၏ အင်ဂျင်စက်များကလည်း နားကွဲလုမထတ်
ဆူညံနေသည်။

ကော်လိက အပေါ်ပျံကြည့်ရာ ကြေးနန်းကြီးကိုကိုင်လျက်
လေသင်္ဘောကြီး၏ အမြီးပေါ် မတ်တတ်ရပ်နေသော ကာဘာ
ကော့ဗ်ကို တွေ့ရသည်။

‘မြစ်ပေါ်ရောက်တော့မယ်... မြစ်ပေါ်ရောက်တော့မယ်’
ဂျက်ဆန်က ထပ်ခါးတလဲလဲ အော်ပြောနေသည်။

လေသင်္ဘော အပူခိုနံ့ပြ ကိရိယာက အနီရောင် ပြနေပြီ။
လေထုတ်အနီပေါ်သို့ လက်မ တင်ထားသည်။

လင်ဒါသည် စောင်းနေသော ကြမ်းပြင်ပေါ်တွင် နောက်
ဆုံးတစ်ပေကို အားယူတက်ကာ မီးခြစ်ကို ခြစ်လိုက်သည်။

www.burmeseclassic.com

မိဂ္ဂကပ်စကီးသည် ပဲ့ကြည့်စင်များ၏ ထိပ်သို့ ပြေးထင် သွားသည်။

မြစ်ကြီးပေါ် ရောက်နေသော ရဟတ်ယာဉ်၊ လေသင်္ဘော ကြီးနှင့် အမြီးပေါ်ရပ်နေသော လူတယောက်ကို တစ်ကွန်တွင် မြင်လိုက်ရပြီ။ နောက်တစ်ကွန်တွင် ကမ္ဘာ့ပျက်သည့်အလား အတူပျက်ပျက်ပေါက်သည့်အလား၊ မျက်စိကျိန်းစပ်သော အလင်း ရောင်နှင့် ဝန်းကန် ပေါက်ကွဲသံကြီးတို့ကို ခံစားလိုက်ရသည်။

မိဂ္ဂကပ်စကီးသည် သွက်သွက် ခါအောင် လှုပ်သွားသည့် ထိုင်ခုံတန်းများကြား လဲကျသွားသည်။

မြစ်ကမ်း နံဘေးမှ သစ်ပင်အချို့ ပြိုလဲသွားသည်။

အချို့လည်း အမြစ်မှ ကျတဲသွားသည်။

မြစ်ရေများသည် ပူပူပေးသော အမြှုပ်ကြီးအဖြစ် မိုးပေါ် ထောင်တက်လာပြီး၊ အောက်သို့ ပြန်ကျသွားသည်။ ကြွေ အနည်းငယ် အကြာတွင် မြစ်အောက်ပိုင်းတွင် ပေါက်ကွဲမှု၏ ဗုံးဆန် ဗုံးခွဲများသည် မြစ်ရေနှင့် သင်္ဘောများပေါ် သို့ နှင်းခဲ များ၊ မိုးသီးများပမာ လွင့်စဉ် ကျလာကြသည်။

မိုင်ပေါင်း များစွာ ဝေးကွာသော၊ နယူးအော်လင်းစ်ကို အပေါ်စီးမှ မြင်နိုင်သော 'တော့ပုံ အော့ပုံ သည်မတ်' ဟိုတယ်၌ နေ့လယ်စာ စားနေသော ရေချယ်သည် ဖြတ်ကန် လင်းလက် သွားသော အလင်းရောင်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။

သူမသည် ထိုင်ရာမှ ထလိုက်သည်။ အဆောက်အအုံကြီး တုန်ခါသွားသည်။ ပြတင်း မှန်ချပ်များ ကွဲသွားသည်။ သူမ ကြမ်းပေါ် ပက်လက်လန်ကျသွားသည်။ စားပွဲအောက် ရောက်

သွားသည်။ သူမ ကျန်းရုန်း ထသည်။ သူမဘေး၊ ကြမ်းပေါ်မှ မိန်းမတစ်ဦးသည် ပါးစပ် အဟောင်းသားနှင့် ထိုင်နေသည်။

ရေချယ်က သူမအား လှမ်းကြည့်ပြီး....

'သူ သေပြီ' ဟု ပြောလိုက်သည်။

x x x

ကျန် လူများမှာ အပွန်း အရှ အကဲ့ အပြ များသာ ဖြစ်သည်။

မြို့ထဲတွင် မှန်ကွဲများကြောင့် လူ ၁၁၆ ယောက် ဒဏ်ရာ ရသည်။

နောက်တနေ့ နေ့ခင်းတွင် မိဂျက်ဗီစကီးနှင့် ဒေါက်တာ ရေချယ်ဘော်မင်တို့သည် မစ္စစ္စပီ မြစ်ကြီး၏ မြောက်ဘက်ကမ်း ဆိပ်ခံ ဘောတံတားငယ်ပေါ်တွင် ရပ်နေကြသည်။

သူတို့သည် ရဲအဖွဲ့မှ မော်တော်များဖြင့် မြစ်ကြီးအောက်မှ ချွာဖွေ သယ်ယူနေကြပုံကို ရပ်ကြည့်နေကြသည်မှာ နာရီပေါင်း များစွာ ကြာမြင့်သွားလေပြီ။

တညလုံးလည်း ရှာနေခဲ့ကြသည်။

ပထမပိုင်းတွင် ရဟတ်ယာဉ်၏ အစိတ် အပိုင်း အချို့ ကို ကျောက်ဆူး ချိတ်များဖြင့် ဆယ်ယူရရှိ၏။

ထိုနောက်ပိုင်းတွင် ဘာမှ ထပ်ရှာမရပေ။

သူတို့နှစ်ဦးရပ်နေသော ဆိပ်ခံတံတားလေးမှာလည်း ဗုံးဆန်များ ထိခိုက်သဖြင့်ပေါက်ကွဲ ပဲ့ရွဲနေ၏။

ငါးဆေ တကောင်သည် ရေစီးနှင့်အတူ ပေါလော့ချော ဝါလာပြီး တံတား၏ အောက်ခြေ တိုင်နှင့် တိုက်မိသွားသည်။

အခန်း ။ ၄၇ ။

စာရင်းချုပ်သောအခါ ထိခိုက်သူဦးရေမှာ ၅၁၂ယောက် ဖြစ်ကြောင်း သိခဲ့ရသည်။

ကစားကွင်း အတွင်း၌ ၁၄ ယောက်မှာ လူနင်းခံရ၍ ဆုံးမြီး ၅၂ ဦးမှာ ထွက်ပြေးစဉ် ကျိုးပဲ့သွားကြသည်။

ထိုငါး တကိုယ်လုံးတွင် အပေါက်များ ပြည့်နေသည်။

မိဂျက်ဗစ်စကီးသည် မျက်နှာ အမူအရာ လုံးဝ မပြောင်းပေ။

သူ့မျက်လုံးများက ရဲမော်တော်များကိုသာ စိုက်ကြည့်နေသည်။

သူ့ဘေးတွင် ကင်းဗတ် လက်ဆွဲ သေတ္တာ တလုံး ချထားသည်။

နောက် သုံးနာရီ အကြာတွင် သူသည် မိုဟာမက်ဖာဆေးလ်အား မြူးနစ်လူသတ်မှုအတွက် တရားရုံး၌ စစ်ဆေးရန် အစွဲရေးသို့ ခေါ်ဆောင်သွားရပေမည်။

သူတို့နှစ်ဦးကို လာခေါ်မည့် အစွဲရေးပိုင် အယ်လ် အဲလ်ဂျက်လေယာဉ်ပေါ်တွင် အစွဲရေး ကွန်မန်ဒို (၁၄)ယောက် ပါသည်။

၎င်းတို့သည် အစွဲရေးသို့ ပြန်သွားမည့် ခရီးစဉ်၌ မိဂျက်ဗစ်စကီးနှင့် ဖာဆေးလ်တို့အား ကြားမှ ကာခြားထားပေးရမည့် သူများ ဖြစ်ပေသည်။

ရေချယ်၏ မျက်နှာမှာ အနည်းငယ် အန်းနေသည်။

သူမ မျက်လုံးများ နီရဲပြီး ခြောက်သွေ့နေသည်။

ရွှိုင်ရယ်အော်လင်းစ် ဟိုတယ်ရှိ ခုတင်ပေါ်တွင် သူမသည် ကာဘာကော့ဗစ်၏ ဆေးပြင်းလိပ်နံ့ စွဲနေသော ရှပ်အင်္ကျီတစ်ပြည်ကို လက်ထဲ ဆုပ်ကိုင်လျက် အားရပါးရ ငိုချခဲ့ပြီးပြီ။

မြစ်ပေါ်မှ ဖြတ်၍ တိုက်ခတ်လာသော လေသည် အေးစက်နေသည်။

မိဂျက်ဗစ်စကီးသည် သူ၏ ကုတ်အင်္ကျီကို ရေချယ်အား လွှမ်းခြုံပေးလိုက်သည်။

ကုတ်အင်္ကျီကြီးက သူမ၏ ခြေသလုံးများ အထိ ရှည်နေ၏။

နောက်ဆုံး၌ ခေါင်းဆောင် မော်တော်က ရှည်လျားစွာ ဥသြဆွဲလိုက်သည်။

ရဲအဖွဲ့ဝင်များသည် ဘာမှမပါသော ကျောက်ဆူးချိတ်များကို မော်တော်ပေါ် ပြန်ဆွဲတင်ပြီးနောက် ရေစုန်အတိုင်း ဆက်လက် မောင်းနှင်သွားကြလေသည်။

ယခုဘော့ ပင်လယ်ဆီသို့စီးဆင်းနေသော မြစ်ကြီးသာလျှင် တျန်ရစ်ခဲ့တော့သည်။

မိဂျက်ဗစ်စကီးထံမှ ထူးခြားသော ကြေကွဲသံကို သူမ ကြားလိုက်ရသည်။

မိဂျက်ဗစ်စကီးက သူမအား မျက်နှာ လှဲလိုက်သည်။

သူမက သူ့ ရင်ဘတ်ပေါ် ပါးကပ်ပြီး လက်နှစ်ဘက်ဖြင့် ဝိုင်းဖက်ကာ ကျောက်ကို ပုတ်ပေးလိုက်သည်။

www.burmeseclassic.com

၃၅၈ နိဗ္ဗာန် ခိုးသိမ်း

သူမ၏ ဆံပင်များပေါ်သို့ ပူနွေးသော မျက်ရည်စက်များ ကျလာသည်။

ထိုနောက် မိုးရွာရင်းက ကီး၏လက်ကို ကိုင်ကာ ကလေး တယောက်ပမာ တွဲခေါ်သွားလေသည်။

ပြီးပါပြီ။

ခိုးသိမ်း

